

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících Mgr. Martina Píchy a Ing. Bohumíra Topinky v hlavním líčení konaném dne 23. dubna 2021

takto:

Obžalovaný

Ing. Petr K.

narozený xxx v Bohumíně, bytem xxx, OSVČ

je vinen, že

I.

od listopadu 2012 do konce dubna 2013 jako fyzická osoba nebo jako člen představenstva společnosti Redstone Advisory, a.s., IČ 24734802, se sídlem Ovocný trh 580/2, Praha 1, zajišťoval sám a prostřednictvím svých spolupracovníků v této společnosti, uzavírání fingovaných úvěrových smluv u Metropolitního spořitelního družstva (dále jen „MSD“), IČ 25571150, se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8-Karlín, družstevní záložny ve smyslu zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech, řízeného Ing. Petrem J., Ing. Danielem T. a Ing. Janem Z., CSc., v rámci něhož úvěrový proces probíhal pouze formálně (nejméně v bodech uvedených níže pod I/1-7), a nebylo v jeho průběhu uplatněno nic, co by omezovalo úvěrové riziko, zejména při něm nebyla hodnocena bonita žadatele o úvěr, a při zpracování úvěrového návrhu, jeho posouzení a schválení neprobíhala ani minimální kontrola předkládaných materiálů, uvedený úvěrový proces spočíval ve schvalování úvěrů tzv. ready-made společností bez

historie a vlastního kapitálu, které předkládaly spolu se žádostmi o úvěr zcela nereálné, neúplné a nepravdivé podnikatelské plány a záměry, které ve skutečnosti neměly žádnou vypovídací hodnotu, a poté, co risk manažer i úvěrová komise MSD odsouhlasili poskytnutí úvěrů, a došlo k jejich schválení členy představenstva MSD, byly poskytnuté finanční prostředky z velké části odčerpány z účtů dlužníků a použity v rozporu s úvěrovou smlouvou, ve prospěch jiných právnických i fyzických osob, a to i mimo území ČR

kdy obžalovaný K. za účelem obstarání fingovaných úvěrů u MSD jednal ve vzájemné spolupráci, koordinaci společného postupu a dělbě činností společně s odděleně stíhaným Janem V., a s osobami vystupujícími jako formální žadatelé o níže popsané úvěry u MSD, s úvěrovými zástavci, ale i s dalšími přesně nezjištěnými osobami

příčemž konkrétně následující společnosti Tevlin, s.r.o, Dumico Trade, s.r.o, Galbani Capital, s.r.o, Torraunex Consult s.r.o, Varoxa, s.r.o, Centom Trade s.r.o a Veracor Trade, s.r.o požádaly v MSD o podnikatelský úvěr na nákup nemovitostí, kdy obžalovaný K. věděl, že osoby, které společnosti zastupují a podílejí se na nákupu nemovitostí, sloužících k zajištění úvěrů (Kateřina H., Michal B., Lukáš M. a Miloš B., Milan V., Jan J., David V. a Matěj J.), jsou nastrčenými osobami, které zajistil především Jan V., a tyto osoby ve skutečnosti nevyvíjely podnikatelskou činnost, ani jakoukoli jinou činnost, která by zákonným způsobem měla a mohla zajistit splacení úvěru poskytnutého od MSD,

a obžalovaný K. společně s Janem V. koordinoval jednotlivé úkonů těchto nastrčených osob, obstarával jim potřebnou smluvní dokumentaci, zejména fingované podnikatelské plány, a další listiny potřebné pro podání žádosti o úvěr a vytvoření účelové úvěrové složky v MSD,

dále zprostředkoval zajištění dokumentace k převodu obchodního podílu tzv. ready-made společností, které sloužily jako fingovaná smluvní strana, kontakt a smlouvy s peněžním ústavem LBBW Bank o zřízení účtů, které byly následně využity k převodům finančních prostředků, a jejich následnému vyvedení z MSD, aniž by došlo k jejich vrácení, a to ke škodě MSD,

příčemž konkrétně obžalovaný K. v součinnosti s dalšími osobami obstaral výše popsanou činností poskytnutí úvěru u MSD v následujících případech:

1.

Odděleně stíhaní Ing. Kateřina H., dříve H. a Jan V. (TEVLIN s.r.o)

Ing. Kateřina H., jako jediná jednatelka za společnost TEVLIN s r.o., IČ 24273520, požádala dne 23. 10. 2012 MSD o poskytnutí účelového podnikatelského úvěru na nákup nemovitosti, přičemž součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ve kterém uvedla, že společnost se specializuje na nákupy pozemků, jejich stavebně technickou úpravu a následný prodej, přičemž obstarávání pozemků bude realizovat přes prověřeného zprostředkovatele, a na potvrzení tohoto záměru předložila následně Rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřela se společností Delsaco Trade s.r.o, zastoupenou **Janem V.**, ačkoli žádné nemovitosti nehodlala zakoupit a stejně tak společnost Delsaco nehodlala ani žádné obstarat a dne 1. 11. 2012 uzavřela s Metropolitním spořitelním družstvem Smlouvu o úvěru č. 508907025 ve výši 95 mil. Kč **na nákup nemovitostí**, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno Smlouvou o zřízení zástavního práva ze dne 1. 11. 2012 uzavřenou mezi MSD na straně zástavního věřitele a společností PRILO INVEST s.r.o., IČ 24297674, zastoupené jedinou jednatelkou **Kateřinou H.** na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivým znaleckým posudkem č. 135 82/2012 ze dne 5. 10. 2012, se zástavou pozemků na LV č. xxx k.ú. xxx ve skutečné hodnotě celkem **12.395.000 Kč**, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností PRILO INVEST s r.o., za celkovou kupní

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

cenu ve výši 12.750.000 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 120.000.000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 95.000.000 Kč, a poté co byla **5.11. 2012** ve prospěch bankovního účtu společnosti Tevlin s r.o. č. xxx u LBBW Bank a.s. připsána částka ve výši **95.000.000 Kč** od Metropolitního spořitelního družstva, **Kateřina H.**, v rozporu s účelem úvěru a na základě výše uvedené Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřela se společností Delsaco Trade, s.r.o, zastoupenou **Janem V., převedla** z bankovního účtu společnosti TEVLIN z přesně nezjištěných důvodů dne 12. 11. 2012 finanční prostředky ve výši 90.000.000 Kč na bankovní účet číslo xxx společnosti DELSACO Trade s r.o., aniž by měla v úmyslu jakékoli nemovitosti prostřednictvím společnosti Delsaco nakupovat, a zbývající část finančních prostředků ve výši 3.250.000 Kč ve dnech 7. až 20. 11. 2012, opětovně v rozporu s účelem úvěru, převedla ve prospěch bankovního účtu č. 5138690000/4000 společnosti Prilo Invest s.r.o. ve které byla jedinou jednatelkou, a

jednání Kateřiny H. vedlo ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, který představuje celkem **82.605.000 Kč**,

přičemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z MSD zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 trestního řádu, a to na účtu společnosti Delsaco Trade s r.o. ve výši 465.360 Eur a 4.945.969 Kč a

Jan V. poté, co byly z bankovního účtu společnosti TEVLIN dne 12. 11. 2012 převedeny finanční prostředky ve výši 90.000.000 Kč na bankovní účet číslo xxx u LBBW Bank a.s. majitele společnosti Delsaco Trade s r.o., odkud byly ještě téhož dne ve výši 85.000.000 Kč konvertovány na měnu Eur a převedeny na eurový účet společnosti Delsaco Trade s r.o. č. xxx a s jeho vědomím byly dne 13. 11. 2012 dále vyvedeny ve výši 3.345.000 Eur ve prospěch bankovního účtu číslo xxx vedeného v HSBC Hongkong, majitele společnosti LIKEWISE LIMITED na základě fingované „Smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“,

2.

Odděleně stíhaní Jan V., Michal B. a Miloš B. po předchozí dohodě s dalšími přesně nezjištěnými osobami o využití osoby Jana K., společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, (**Dumicore Trade, s.r.o**)

Dne 28. 11. 2012 požádal Jan K., nar. xxx, který zemřel dne xxx 2013, jako jediný jednatel za společnost DUMICORE TRADE s r.o., IČ 29363462, Metropolitní spořitelní družstvo o účelový úvěr na nákup nemovitostí a další žádost, opětovně na nákup nemovitostí podal dne 4. 12. 2012, přičemž v obou případech byly součástí žádosti naprosto shodné podnikatelské záměry, ve kterých společnost uvedla, že hodlá nakupovat a prodávat developerské projekty a nemovitosti a poskytovat poradenskou činnost, a svou žádost doložil „Rámcovou smlouvou o zprostředkování nákupu nemovitostí“, kterou uzavřel s **Janem V.** jako jednatelem společnosti Delsaco Trade s.r.o, ačkoli zde deklarovaný účel nehodlal realizovat a realizovat ani nemohl, neboť v důsledku svého zdravotního stavu nebyl takové činnosti schopen, a ve dnech 4. 12. 2012 a 10. 12. 2012 podepsal dvě smlouvy o úvěru č. 509472035 a 509472043 ve výši 55,2 mil. Kč a 129,8 mil. Kč na nákup nemovitostí, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž poskytnutí úvěru bylo MSD odsouhlaseno na základě zajištění poskytnutých prostředků, které bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 509472043/1 ze dne 4. 12. 2012 a č. 509472043/2 ze dne 10. 12. 2012 uzavřenými mezi MSD na straně zástavního věřitele a společností TAHOKEE s.r.o., IČ 24310603, zastoupené jediným jednatelem **Michalem B.** na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 1099/184/2012, 1113/198/2012, 1096/181/ 2012, 1094/179/2012, 1095/180/2012 a 1092/177/2012 zpracovanými ve dnech 14. 11. až 1. 12. 2012, se zástavou pozemků na LV č. xxx a č. xxx k.ú. xxx, LV č. xxx k.ú. xxx a LV č. xxx a xxx k.ú. xxx, ve skutečné hodnotě

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

celkem 22.775.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy za účelem zajištění poskytnutého úvěru zakoupeny zástavním dlužníkem, společností TAHOKEE s r.o., jednatele Michala B. za celkovou kupní cenu ve výši 26.031.050 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými znaleckými posudky byla určena na 162.287.500 Kč, k zajištění úvěru ve výši 129.800.000 Kč a ve druhém případě se zástavou pozemků na LV č. xxx k.ú. xxx ve skutečné hodnotě celkem 7.460.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny shodným zástavním dlužníkem, tj. společností TAHOKEE s r. o., jednatele Michala B. za celkovou kupní cenu ve výši 10.367.665 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými znaleckými posudky byla určena na 69.010.000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 55.200.000 Kč, a MSD byla způsobena škoda ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav u obou úvěrových smluv ve výši **154.765.000,-Kč**, a

poté, co byly ve dnech **6. a 11. 12. 2012** ve prospěch bankovního účtu společnosti Dumicore Trade s r.o. č. xxx připsány částky ve výši **129.800.000,- Kč a 55.200.000 Kč** od Metropolitního spořitelního družstva,

a **Miloš B. a Jan V.** s cílem zakrýt původ těchto prostředků využili společnosti Jana V. Delsaco Trade s r.o., IČ 24767565, a další předem připravené ready-made společnosti Mortess Trade s r.o., IČ 29258219, kterou za tímto účelem nabyt bratr obžalovaného Lukáše M. a jednatelem se stal Miloš B., umožnili další převody prostředků z MSD opatřených trestnou činností pomocí smluv s fiktivním předmětem plnění a předstíráním podnikatelské činnosti, a to následovně:

ještě týž den a den následující, kdy byly připsány finanční prostředky z MSD na účet fingovaného úvěrového dlužníka společnosti Dumicore Trade s r.o., byly po odečtu odměny ve výši 1 mil. Kč dne 7. 12. a 11. 12. 2012 převedeny ve výši 129.000.000 Kč a 55.000.000 Kč ve prospěch bankovního účtu číslo xxx společnosti Delsaco Trade s r.o. jednatele **Jana V.** na základě výše uvedené fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, odkud byla první platba ve výši 55.000.000 Kč zcela a druhá zčásti ve výši 93.684.000 Kč konvertována na bankovní účet téže společnosti v měně Eur č. xxx, a s cílem zakrýt původ těchto prostředků, byla vyvedena ve dnech 10. a 11. 12. 2012 v částkách ve výši 2.179.000 Eur a 3.700.000 Eur na bankovní účet číslo xxx vedený v HSBC Hongkong společnosti East Ray Limited, na základě fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“, s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti, a

zbývající částka na korunovém účtu společnosti Delsaco Trade s r.o. byla dne 11. 12. 2012, opětovně s cílem zakrýt původ těchto prostředků, převedena ve výši 35.000.000 Kč na bankovní účet č. xxx předem připravené ready-made společnosti Mortess Trade s.r.o, IČ 29258219, jednatele **Miloše B.**, odkud byla týž den konvertována na měnu Eur a eurový účet téže společnosti č. xxx a stejný den vyvedena v částce 1.527.000 Eur ve prospěch zahraničního účtu č. xxx vedeného v HSBC Hongkong společnosti Elitecon Inc Limited na základě fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“.

3.

Odděleně stíhaní Lukáš M., Jan V., Michal B. a Miloš B. po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, (**Galbani Capital s.r.o**)

dne 10. 12. 2012 požádal **Lukáš M.**, jako jediný jednatel za společnost GALBANI CAPITAL s r.o., IČ 24156957, Metropolitní spořitelní družstvo v Praze o poskytnutí úvěru na nákup nemovitosti, přičemž součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ve kterém uvedl, že společnost se hodlá zabývat nákupem a prodejem nemovitostí, poradenstvím v oblasti developerských projektů včetně přípravy území na výstavbu a svůj záměr doložil Rámcovou smlouvou o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřel se společností Inguron Invest, s.r.o, zastoupenou **Janem V.**, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak společnost Delsaco nehodlala ani žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

obstatat, a dne 13. 12. 2012 uzavřel Smlouvu o úvěru č. 509661020 ve výši **185 mil. Kč** na nákup nemovitostí, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž poskytnutí úvěru bylo MSD odsouhlaseno na základě zajištění poskytnutých prostředků, které bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 509661020/1, 509661020/2 a 509661020/3 ze dne 13.12. 2012 uzavřenými mezi MSD na straně zástavního věřitele a MORTESS TRADE s.r.o., IČ 29258219, zastoupené jediným jednatelem **Milošem B.** na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 1111/196/2012, 1104/189/2012, 1115/200/2012, 1101/186/2012, 1102/187/2012 a č. 1100/185/2012 zpracovanými ve dnech 13. 11. až 6. 12. 2012, se zástavou pozemků na LV č. xxx k.ú. xxx, LV č. xxx k.ú. xxx, LV č. xxx k.ú. Xxx a LV č. xxx k.ú. Xxx ve skutečné hodnotě celkem 27.590.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností Mortess Trade s r.o., jednatele **Miloše B.** za celkovou kupní cenu ve výši 32.185.810 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 239.170.991 Kč, k zajištění úvěru ve výši 185.000.000 Kč, a

Lukáš M., Michal B. a Jan V. s cílem zakrýt původ těchto prostředků využili předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to společností Inguron Invest s r.o., IČ 24163503 (Jan V.), a Tahokee s r.o., IČ 24310603 (Michal B.) a umožnili další převody prostředků z MSD opatřených trestnou činností pomocí smluv s fiktivním předmětem plnění a předstíráním podnikatelské činnosti, a to následovně:

poté, co byla **17. 12. 2012** ve prospěch bankovního účtu společnosti Galbani Capital s r.o. č. xxx připsána částka ve výši 185.000.000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva, ještě též den byly finanční prostředky po odečtu odměny ve výši 1 mil. Kč dne 17. 12. 2012 převedeny ve výši 184.000.000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx společnosti Inguron Invest s r.o. **Jana V.** na základě výše uvedené fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí“, odkud byla část finančních prostředků ve výši 144.500.000 Kč dne 17. 12. 2012 konvertována na bankovní účet v měně Eur č. xxx rovněž společnosti INGURON Invest s r.o., a poté byla ihned dne 17. 12. 2012 v celkové výši 5.720.000 Eur poukázána ve prospěch zahraničního účtu č. xxx vedeného v HSBC Hongkong společnosti East Ray Limited na základě fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“, s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a

zbývající část prostředků vyvedených z MSD byla dne 17. 12. 2012 odeslána z korunového účtu společnosti Inguron Invest s r.o. na bankovní účet č. xxx u LBBW Bank a.s. majitele společnosti Tahokee s.r.o. **Michala B.**, na základě fingované smlouvy „O exklusivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu“, odkud byly tyto finanční prostředky původem z MSD zčásti odeslány v rámci České republiky a vybrány v hotovosti a z větší části konvertovány na bankovní účet v měně Eur č. xxx společnosti Tahokee s r.o. **Michala B.**, odkud byly ihned dne 17. 12. 2012 v celkové výši 1.157.000 Eur poukázány ve prospěch zahraničního účtu č. xxx vedeného v HSBC Hongkong společnosti Elitecon Inc Limited na základě fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“, s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti.

čímž byla MSD způsobena škoda ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, ve výši celkem **157.410.000 Kč**,

přičemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z MSD zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 trestního řádu, a to na účtech společnosti Inguron Invest s r.o. ve výši 5.835.567 Eur a 50.021.020 Kč,

4.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Odděleně stíhaní Milan V., Matěj J. a Jan V. po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, (**TORRAUNEX CONSULT s.r.o.**)

Milan V. jako jediný jednatel společnosti TORRAUNEX CONSULT s r.o., IČ 24158470, požádal dne 31. 1. 2013 v MSD o poskytnutí úvěru na nákup nemovitostí, součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ze kterého vyplývá, že společnost hodlá investovat do developerských projektů, účastnit se nemovitostních transakcí a působit v oblasti poradenství a současně předložil Rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřel se společností Delsaco Trade s.r.o, zastoupenou jednatelem **Janem V.**, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak společnost Delsaco nehodlala ani žádné obstarat, a dne 14. 2. 2013 uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 510948029 ve výši **199 mil. Kč** na nákup nemovitostí s investicí do developerských projektů, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvou o zřízení zástavního práva ze dne 14. 2. 2012 uzavřenou mezi MSD na straně zástavního věřitele a společností MESKALERO s.r.o., IČ 24159085, zastoupené Milanem V., jako jediným jednatelem na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivým znaleckým posudkem č. 1141/15/ 2013 ze dne 23. 1. 2013, se zástavou pozemků na LV č. xxx k.ú. xxx ve skutečné hodnotě celkem 19.615.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností MESKALERO s r.o., jednatele Milana V. za celkovou kupní cenu ve výši 26.817.700 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 249.400.000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 199.000.000 Kč, a

Milan V., Matěj J. a Jan V. poté, s cílem zakrýt původ a použití těchto prostředků, využili společnosti Jana V. Delsaco Trade s r.o., IČ 24767565, a dalších předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to společností Inguron Invest s r.o., IČ 24163503 (Jan V.), Meskalero s r.o., IČ 24159085 (Milan V.) a Camillias Trade s r.o., IČ 29364701 (Matěj J.) a umožnili další převody prostředků z MSD opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a to

poté, co byla **18. 2. 2013** ve prospěch bankovního účtu společnosti Torraunex Consult s r.o. č. xxx připsána částka ve výši **199.000.000 Kč** od Metropolitního spořitelního družstva,

část finančních prostředků ve výši 157.000.000 byla dne 19. 2. 2013 převedena na bankovní účet č. xxx společnosti DELSACO Trade s.r.o. **Jana V.** na základě výše uvedené fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí“, ihned konvertována na měnu Eur a týž den převedena na eurový účet společnosti Delsaco Trade s r. o. č. xxx, dne 20. 2. 2013 pak dále vyvedena ve výši 6.160.000 Eur na bankovní účet č. xxx vedený v HSBC Hongkong majitele East Ray Limited na základě fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“, s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a

zbývající část prostředků z úvěru od MSD ve výši 41.000.000 Kč byla dne 19. 2. 2013 odeslána z účtu společnosti Torraunex Consult s.r.o. na bankovní účet č. xxx společnosti MESKALERO s r.o. **Milana V.**, a odtud týž den na účet č. xxx společnosti Inguron Invest s.r.o. **Jana V.** na základě fingované smlouvy „O úvěru“, dále pak dne 26. 3. 2013 ve výši 39.000.000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti DELSACO Trade s r.o., **Jana V.**, odtud byla dne 27.3. 2013 odeslána na účet č. xxx společnosti Camillias Trade s.r.o. **Matěje J.** na základě fingované „Smlouvy o exklusivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu“ s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a odtud téhož dne ve třech rozdělených platbách na účty advokátních úschov.

5.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Odděleně stíhaní Jan J., Pavla Š., David V. a Jiří R. po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, (**VAROXA s.r.o.**)

Jan J. jako jediný jednatel společnosti VAROXA s r.o., IČ 29148341, požádal dne 15. 3. 2013 MSD v Praze o úvěr na nákup nemovitostí a developerských projektů a svou žádost doplnil ekonomickým plánem, ze kterého vyplývá, že společnost hodlá investovat do nákupu a prodeje nemovitostí a do stávajících zástav a Rámcovou smlouvou o investicích v oblasti nemovitostí, uzavřenou se společností Milson, s.r.o, zastoupenou jednatelkou **Pavlou Š.**, dne **4. 4. 2013** uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 511389038 ve výši 186 mil. Kč na nákup a prodej nemovitostí a developerských projektů se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak společnost Milson nehodlala ani žádné obstarat, a zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 511389038/1, č. 511389038/2 a č. 511389038/3 ze dne 4. 4. 2013 uzavřenými mezi MSD na straně zástavního věřitele a MOLADEN s.r.o., IČ 29149215, zastoupeným **Janem J.** jako jediným jednatelem na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 1158/32/2013 a č. 1159/33/2013 ze dne 2. 3. 2013, č. 1161/35/2013 a č. 1160/34/2013 ze dne 4. 3. 2013 a č. 3634-10.13 ze dne 29. 1. 2013, se zástavou pozemků na LV č. xxx a xxx, k.ú. Xxx, LV č. xxx k.ú. xxx, LV č. xxx, k.ú. xxx a LV č. xxx, k.ú. xxx, ve skutečné hodnotě celkem 36.200.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností Moladen s r.o., za celkovou kupní cenu ve výši 39.810.000 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 233.660.000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 186.000.000 Kč a

poté co byla dne **9. 4. 2013** ve prospěch bankovního účtu společnosti Varoxa s r.o. č. 5135451602/4000 připsána část poskytnutého úvěru ve výši 134.000.000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva,

a **Jan J., Pavla Š., David V. a Jiří R.** s cílem zakrýt původ a použití těchto prostředků využili předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to společností Milson s r.o., IČ 01412094 (**Pavla Š.**), Casa Company s r.o., IČ 29147981 (**David V.**) a Rexiva s r.o., IČ 01381296 (**Jiří R.**), a umožnili další převody těchto prostředků opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti, a to následovně:

ještě týž den, kdy byly připsány finanční prostředky z MSD na účet fingovaného úvěrového dlužníka, společnosti Varoxa s r.o., byly dne 9. 4. 2013 převedeny ve výši 133.000.000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti Milson s r.o. (**Pavla Š.**), na základě výše uvedené fingované „Rámcové smlouvy o investicích v oblasti nemovitostí“, z bankovního účtu společnosti Milson byly finanční prostředky ve výši 133.000.000 Kč rozeslány dále, a to

dne **9. 4. 2013** ve výši 38.650.000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti Rexiva s r.o. (**Jiří R.**) na základě fingované smlouvy „O poskytnutí investiční dotace“, ve dnech **9. 4. 2013 a 10. 4. 2013** byla odeslána další částka v celkové výši 33.750.000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti Casa Company s r.o. (**David V.**), odkud byla dne 10. 4. 2013 na základě fingované smlouvy „O spolupráci v oblasti nemovitostí“, konvertována částka ve výši 41.250.000 Kč na bankovní účet č. xxx téže společnosti a dne 19. 4. 2013 odeslána částka ve výši 1.662.476,7 Eur na bankovní účet č. xxx, společnosti VINDEK LIMITED Hongkong, na základě fingované „Úvěrové dohody z bankovního účtu č. xxx společnosti Casa Company s r.o. (David V.),

a poslední část z výše uvedených finančních prostředků, po převodu na měnu Eur dne **10. 4. 2013**, na dalším účtu společnosti Milson s r.o. (**Pavla Š.**) č. xxx, byla dne 19. 4. 2013 odeslána ve výši 2.327.000 Eur na bankovní účet č. xxx společnosti AIHO LIMITED, Hongkong, na základě fingované smlouvy „O investicích a spolupráci“, přičemž z výše uvedeného účtu společnosti Rexiva s r.o. byla vybrána část peněz v hotovosti a zbyváající část se pokusil **Jiří R.** převést na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

bankovní účet fyzické osoby Kristýny L., k němuž měl dispoziční právo, avšak v té době byly již tyto finanční prostředky původem z MSD zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 trestního řádu, a to na účtech společností Varoxa s r.o. ve výši 1 mil. Kč, Rexiva s r.o. ve výši 38.130.696 Kč, Milson s r.o. ve výši 1.000 Eur a 375.815 Kč a Casa Company s r.o. ve výši 31.923 Kč,

a jejich jednání tak mohlo vést ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, celkem 149.800.000 Kč, avšak z důvodu rozhodnutí České národní banky o předběžném opatření ze dne 7. 5. 2013 a souběžnému zahájení trestního řízení a zajištění peněžních prostředků bylo vyčerpáno z úvěru pouze 134 mil. Kč, tedy způsobená škoda činí 97.800.000 Kč.

6.

Odděleně stíhaní David V., Jan J., Jaroslav Z. a Jakub A., který postupoval v intencích pokynů obžalovaného V., po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, (**CENTOM TRADE**),

dne 2.4.2013 **David V.** jako jediný jednatel společnosti CENTOM TRADE s r.o., IČ 29367026, požádal MSD o poskytnutí podnikatelského úvěru na nákup a prodej nemovitostí a developerskou činnost a svou žádost doplnil ekonomickou projekcí, ze které vyplývá, že společnost hodlá investovat do nákupu a prodeje nemovitostí a do developmentu a Rámcovou smlouvou o investicích v oblasti nemovitostí ze dne 21. 3. 2013, uzavřenou se společností Tomny Invest s.r.o, zastoupenou jednatelem **Jakubem A.** a dne **8. 4. 2013** uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 511426038 ve výši **196 mil. Kč** na nákup a prodej nemovitostí a developerských projektů se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak společnost Tomny Invest nehodlala ani žádné obstarat, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 511426038/1, 511426038/2, 511426038/3 a 511426038/4 ze dne 8. 4. 2013 uzavřenými mezi MSD na straně zástavního věřitele a společností CASA COMPANY s.r.o., IČ 29147981, zastoupené jednatelem **Davidem V.** na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 4299/13, č. 4282/2013, č. 4306/13, č. 4292/2013 a č. 4300/2013 ze dne 15. 3. 2013, se zástavou pozemků na LV č. xxx (xxx) k.ú. xxx, LV xxx k.ú. xxx, LV xxx k.ú. xxx, LV xxx k.ú. xxx a LV č. xxx k.ú. xxx, ve skutečné hodnotě celkem 25.480.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností Casa Company s r.o., jednatele Davida V. za celkovou kupní cenu ve výši 32.269.834 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 245.252.991 Kč, k zajištění úvěru ve výši 196.000.000 Kč,

a jednání těchto osob vedlo ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, tj. celkem ve výši **170.520.000 Kč**,

poté co byla **12. 4. 2013** ve prospěch bankovního účtu společnosti Centom Trade s r.o. č. xxx připsána částka ve výši 196.000.000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva,

David V., Jan J., Jakub A. a Jaroslav Z. s cílem zakrýt původ a použití těchto prostředků využili předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to společností Moladen s r.o., IČ 29149215 (**Jan J.**), Tomny Invest s r.o., IČ 29139147 (**Jakub A.**) a Lovrenta s r.o., IČ 01463403 (**Jaroslav Z.**) a umožnili další převody prostředků z MSD opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti, a to následovně:

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

ještě týž den 12. 4. 2013, kdy byly připsány finanční prostředky z MSD na účet fingovaného úvěrového dlužníka, společnosti Centom Trade s r.o., byly převedeny ve výši 152.347.500 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx společnosti Tomny Invest s r.o. (**Jakub A.**) na základě výše uvedené fingované smlouvy „o investicích v oblasti nemovitostí“,

z tohoto účtu společnosti Tomny Invest byly prostředky rozeslány dne 12. 4. 2013 ve výši 112.500.000 Kč na eurový bankovní účet č. xxx společnosti Tomny Invest (**Jakub A.**), kde zároveň došlo ke konverzi částky na částku 4.309.000 Eur a tato částka byla dne 15. 4. 2013 odeslána na bankovní účet č. xxx společnosti AIHO LIMITED Hongkong, na základě fingované smlouvy „o investicích a spolupráci“,

a dále dne 17. 4. 2013 ve výši 38.650.000 Kč na bankovní účet č. xxx majitele společnosti LOVRENTA, IČ: 01463403 (**Jaroslav Z.**), na základě fingované smlouvy „o spolupráci v oblasti nemovitostí“, a odtud týž den do advokátní úschovy,

zbývající část peněz původem z MSD ve výši 42.457.500 Kč byla z účtu Centom Trade odeslána dne 12. 4. 2013 na účet č. xxx společnosti Moladen s r.o., IČ 29149215 (**Jan J.**), odtud týž den na eurový účet společnosti Moladen č. xxx a dne 18. 4. 2013 v měně Eur ve výši 1.750.000 Eur odeslána ve prospěch bankovního účtu číslo xxx společnosti VINDEX LIMITED Hongkong, na základě fingované smlouvy „o úvěru“, v níž je společnost Moladen označena jako dlužník,

příčemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z MSD zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 trestního řádu, a to na účtu společnosti Moladen s r.o. ve výši 24.356 Eur,

7.

Odděleně stíhaní Matěj J. a Jan V. po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků (**VERACOR TRADE s.r.o**)

Matěj J. jako jediný jednatel společnosti VERACOR TRADE s r.o., IČ 29361885, požádal MSD dne 4. 4. 2013 o poskytnutí podnikatelského úvěru na nákup a prodej nemovitostí a svou žádost doplnil tzv. business plánem, ze kterého vyplývá, že společnost hodlá investovat do nákupu a prodeje nemovitostí včetně získání vhodných ploch k developování a Rámcovou smlouvou o zprostředkování v oblasti nemovitostí ze dne 4. 4. 2013, uzavřenou se společností Inguron Invest, s.r.o, zastoupenou jednatelem obžalovaným Janem V. a dne **15. 4. 2013** uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 512124023 ve výši 199 mil. Kč na nákup a prodej nemovitostí a financování developerské činnosti se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak společnost Inguron Invest nehodlala ani žádné obstarat, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 512124023/1 a č. 512124023/2 ze dne 15. 4. 2013 uzavřené mezi MSD na straně zástavního věřitele a Camillias Trade s. r.o. zastoupené Matějem J., jako jediným jednatelem na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 4308/2013 ze dne 23. 3. 2013, č. 4309/2013 ze dne 24. 3. 2013 a č. 4310/2013 ze dne 26. 3. 2013 se zástavou pozemků na LV č.xxx a č.xxx k.ú. Xxx a LV xxx k.ú. Xxx ve skutečné hodnotě celkem 15.430.000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností Camillias Trade s r.o., jednatele **Matěje J.** za celkovou kupní cenu ve výši 38.880.000 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 248.592.000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 199.000.000 Kč, přičemž finanční prostředky na nákup pozemků získala společnost Camillias Trade účastí na jejich převodech popsanych u skutku pod bodem 4),

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

a jednání těchto osob vedlo ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, celkem ve výši **183.570.000 Kč**,

poté co byly dne **17. 4. 2013** finanční prostředky ve výši 199.000.000 Kč převedeny na bankovní účet společnosti Veracor Trade s r.o. č. xxx, **Matěj J. a Jan V.** s cílem zakrýt původ a užití těchto prostředků využili předem připravené ready-made společnosti, kterou za tímto účelem **Jan V.** nabyt, a to společnosti Inguron Invest s r.o., IČ 24163503 a umožnili další převody prostředků z MSD opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti, a to následovně:

ještě též den 17. 4. 2013, kdy byly připsány finanční prostředky z MSD na účet fingovaného úvěrového dlužníka společnosti Veracor Trade s r.o., byly dále odeslány ve výši 198.000.000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti INGURON Invest s r.o. na základě výše uvedené fingované „Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí“,

z bankovního účtu č. xxx společnosti INGURON Invest s r.o. byla téhož dne 17. 4. 2013 částka ve výši 148.000.000 Kč konvertována na eurový bankovní účet č. xxx společnosti INGURON Invest s r.o., a odtud dne 19. 4. 2013 ve dvou platbách v celkové výši 5.835.567,10 EUR (4.140.000 Eur a 1.695.567,10 Eur) poukázána ve prospěch účtu č. xxx vedeného v HSBC Hongkong společnosti East Ray Limited na základě fingované „smlouvy o úvěru“ a „rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“,

přičemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z MSD zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 trestního řádu, a to na účtech společnosti Inguron Invest s r.o. ve výši 5.835.567 Eur a 50.021.020 Kč,

a v důsledku jednání obžalovaného K. a odděleně stíhaných obžalovaných pod body I/1-7, bylo z MSD vyvedeno na základě fingovaných úvěrových smluv celkem **1.373.000.000 Kč**, u dílčího útoku č. 5 v důsledku zahájeného trestního a správního řízení nebylo dokončeno vyvedení úvěrových prostředků ve výši dalších 52 mil. Kč a celková škoda způsobená MSD po odečtu skutečné hodnoty zástav, činí **1.206.055.000 Kč**

II.

obžalovaný ing. Petr K. za účelem legalizování finančních prostředků z poskytnutých úvěrů od MSD specifikovaných pod bodem I/1-7 ve vzájemné spolupráci, koordinaci společného postupu a dělbě činností jednal společně s odděleně stíhaným Janem V., s formálními žadateli o úvěry u MSD, úvěrovými zástavci, s odděleně stíhaným Jakubem P., dále s odděleně stíhanými Jaroslavem N. (alias Petrem M.) a Jurajem J. působícími v Hongkongu, ale i dalšími přesně nezjištěnými osobami, a to tak, že

obstarával obchodněprávní smlouvy s fiktivním předmětem plnění, tak, aby byla vytvořena další smyšlená legenda k odeslání finančních prostředků původem z MSD dále v řetězci a bylo znemožněno jejich dohledání, s konečným cílem zajistit odeslání získaných prostředků z primární trestné činnosti na pro tyto účely připravené účty v Hongkongu, a vzbudit takovým předstíráním obchodní transakce zdání, že tyto finanční prostředky odčerpané neoprávněně z MSD byly nabyty v souladu se zákonem a pocházejí z běžného obchodního styku a jako takové je uvést do legálního finančního oběhu, a to s plným vědomím toho, jakým způsobem a z jakých zdrojů byly tyto finanční prostředky opatřeny,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

dále u sebe shromažďoval instrumenty k internetovému bankovníctví bankovních účtů od nastrčených osob a sám je osobně ovládal a zajistil, aby vyvedené prostředky původem z MSD se v důsledku na sebe navazujících úkonů a bankovních převodů sbíhaly v Hongkongu na bankovních účtech v Hong Kong and Shanghai bank

1. č. xxx společnosti AIHO LIMITED se sídlem 43/F AIA TOWER, 183 ELECTRIC ROAD, NORTH POINT, Hongkong, Čínská lidová republika
2. č. xxx společnosti VINDEK LIMITED, se sídlem 13 A/F, South Tower, World Finance Centre, 17 Cantom Road, Kowloon, Hongkong, Čínská lidová republika
3. č. xxx společnosti EAST RAY LIMITED, se sídlem 43/F, AIA Tower, 183 Electric Road, North Point, Hongkong, Čínská lidová republika
4. č. xxx společnosti LIKEWISE LIMITED se sídlem Unit A, 3/F, Cheong Sun Tower, 116-118 Wing Lok Street, Sheung Wan, Hongkong, Čínská lidová republika
5. č. xxx společnosti ELITECON INC LIMITED, se sídlem ROOM 2002, 20/F, HING YIP COMMERCIAL, CENTRE, 272-284 DES VOEUX ROAD Hongkong, Čínská lidová republika

kteřé byly založeny dalšími předem dohodnutými a nastrčenými osobami, a to Jaroslavem N., nar. xxx, za využití falešné identity znějící na jméno Petr M., nar. xxx, Jakubem P., nar. xxx a Jurajem J., nar. xxx,

přičemž podle připraveného plánu obž. Ing. Petr K. zajišťoval, aby vyvedené prostředky byly zčásti vráceny zpět na účty společností v řetězci v České republice pro účely úhrady nákladů trestné činnosti, páchaní dalších dílčích útoků a krytí již spáchaných dílčích útoků spočívajících zejména v úhradě splátek úroků a pořizovaných pozemků jako zástav pro MSD tak, aby podhodnocené zástavy dalších úvěrů a splátky úroků byly podvodným pyramidovým systémem hrazeny z prostředků samotného MSD,

do bankovních účtů uvedených osob přitom přistupoval z následujících IP adres:

- 218.188.76.249 (Hongkong – HK)
- 218.188.76.165 (Hongkong – HK)
- 218.188.76.185 (Hongkong – HK)
- 218.188.76.232 (Hongkong – HK)
- 218.188.76.28 (Hongkong – HK)
- 118.143.46.92 (Hongkong – HK)
- 118.143.40.143 (Hongkong – HK)
- 11.143.46.235 (Hongkong – HK)
- 118.143.46.156 (Hongkong – HK)
- 118.143.46.74 (Hongkong – HK)
- 58.97.127.34 (Thailand – TH)
- 217.195.161.182 (Česká republika – Redstone Advisory a.s.)
- 95.80.234.10 (Česká republika – Dial Telecom, a.s.)
- 85.70.17.159 (Česká republika – Telefónica O2 Czech Republic a.s.)

a takto postupoval obžalovaný Ing. Petr K. v součinnosti s odděleně stíhaným Janem V., jako osobou zajišťující najmutí a následnou koordinaci jednotlivých úkonů nastrčených osob Kateřiny H. (Tevlin s.r.o.), Michala B. (Dumicore Trade s.r.o.), Lukáše M. a Miloše B. (Galbani Capital s.r.o.), Milana V. (Torraunex Consult s.r.o.), Jana J. (Varoxa s.r.o.), Davida V. (Centom Trade s.r.o.) a Matěje J. (Veracor Trade s.r.o.), tj. fiktivních úvěrových dlužníků a zástavců, dále při přípravě vyvedení finančních prostředků z MSD, zejména při vyhledání a nákupu budoucích

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zastavených pozemků, v průběhu páčání trestné činnosti zajištěním přítomnosti nastrčených osob u podpisu potřebných fingoovaných dokumentů, tak i po dokončení trestné činnosti výplatou odměn těmto nastrčeným osobám a zajištěním právní pomoci s cílem dosáhnout shody při předem dohodnutých účelových a nepravdivých výpovědích před orgány činnými v trestním řízení, přičemž Jan V. byl osobou s dispozičním právem k hlavním dvěma bankovním účtům, na kterých se soustředily v řetězci bankovních převodů na území České republiky finanční prostředky původem z MSD před jejich konečným odesláním na účty do Hong Kong and Shanghai bank, a to č. xxx, společnosti INGURON INVEST s r.o. a č. xxx, Delsaco Trade s r.o., a tyto bankovní účty s dispozicí pro Jana V. v části internetového bankovníctví obžalovaný Ing. Petr K. rovněž ovládal, a vyvedl z těchto dvou účtů a z dalších účtů níže uvedených nastrčených osob, částku ve výši **933.768.115 Kč**

tedy:

pod bodem I

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu a dílem se o takové jednání pokusil

pod bodem II

zastíral původ věci, aby bylo znemožněno zjištění jejího původu, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, ve vztahu k věci pocházející ze zvláště závažného zločinu, a takový čin spáchal ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu a takovým činem získal pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu

čímž spáchal

pod bodem I

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015

pod bodem II

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015

a odsuzuje se

Podle 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 300 (třista) denních sazeb ve výši 4.000 Kč (čtyřtisíce korun českých), tj. v celkové výši **1.200.000 Kč** (jedenmilion dvě stě tisíc korun českých).

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **základu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech **na dobu 10 (deseti) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození Metropolitní spořitelni družstvo v likvidaci, se sídlem Praha 2, Balbínova 404/22, IČ: 25571150, a Garanční systém finančního trhu se sídlem Praha 1, Týn 639/1, IČ: 49710362, **odkazují** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 230 odst. 2, 3 tr. řádu se rozhodnutí o návrhu na zabránění zajištěných nemovitých věcí specifikovaných v usnesení státní zástupkyně VSZ ze dne 5. 2. 2015 ve vlastnictví spol. Claremont Investments, a. s., IČ: 24800431, se sídlem K Sekance 552, 252 09 Hradištko, vyhrazuje do veřejného zasedání.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného Ing. Petra K., nar. xxx (a dalších 19 obviněných), byla u Městského soudu v Praze podána obžaloba státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství ze dne 15. 01. 2016, č. j. VZV 9/2014-2188, která ho vinila ze spáchání zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství (organizátorství) podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (dílní útoky pod body 1-7 obžaloby) a zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku.
2. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 08. 2018, sp. zn. 45 T 3/2016, bylo rozhodnuto tak, že se podle § 23 odst. 1 tr. řádu trestní věc proti obžalovanému Ing. Petru K. vylučuje ze společného řízení z trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45 T 3/2016 k samostatnému řízení a bude nadále u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 45 T 8/2018. Důvodem tohoto postupu byla skutečnost, že obžalovaný se opakovaně neúčastnil hl. líčení, což odůvodňoval svými vážnými zdravotními problémy, v důsledku čehož bylo nutno nechat vypracovat znalecké posudky k posouzení jeho duševního stavu. S ohledem na zachování zásad rychlosti a hospodárnosti řízení zvolila tehdejší předsedkyně senátu 45 T odpovídající procesní postup a rozsudek týkající se ostatních obžalovaných vyhlásila dne 29. 11. 2019, přičemž tento dosud nenabyl právní moci. Věc obžalovaného Ing. K. byla kvůli zániku funkce soudce JUDr. Dany Pacholíkovej přídělena nové předsedkyni senátu a obžalovaný trval na tom, aby celé hlavní líčení proběhlo znova (§ 219 odst. 3 věta poslední tr. řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

3. Po provedeném dokazování zjistil soud skutkový stav podrobně popsany ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný K. jako statutární orgán spol. Redstone Advisory, a. s. sám a prostřednictvím svých spolupracovníků a zaměstnanců byl nejméně v období let 2012 a 2013 v úzkém kontaktu se zástupci Metropolitního spořitelního družstva, a to jak s jeho řídicími osobami (představenstvem tvořeným Ing. J., Ing. Z. a Ing. T.), tak s jeho zaměstnanci, kteří měli na starosti úvěrový proces. Úvěrový proces v Metropolitním úvěrovém družstvu (dále jen MSD) probíhal pouze formálně a nebylo nijak předcházeno možným úvěrovým rizikům. Cílem žadatelů o úvěr vymezených pod bodem I/1-7 rozsudku, tj. Kateřiny H. (TEVLIN s.r.o.), Jana K. (DUMICORE Trade s.r.o.), Lukáše M. (GALBANI Capital s.r.o.), Milana V. (TORRAUNEX Consult s.r.o.), Jana J. (VAROXA s.r.o.), Davida V. (CENTOM Trade s.r.o.) a Matěje J. (Veracor Trade s.r.o.), tj. fiktivních úvěrových dlužníků, a dále zástavců, kteří byli vyhledáváni zejména Janem V., bylo získat úvěr na úkor a ke škodě MSD předstíráním podnikatelské a developerské činnosti, spojené s nákupem nemovitostí, a takto získané finanční prostředky následně použít k přesně nezjištěným účelům. Bylo jednoznačně prokázáno, že spol. Redstone Advisory obž. K. za jeho plného vědomí připravovala smyšlené podnikatelské plány pro výše uvedené nastrčené osoby, které byly následně předkládány MSD v žádostech o úvěry. Mezi Redstone Advisory a MSD také probíhala čilá e-mailová a skypová komunikace týkající se předmětných úvěrových a zástavních smluv, ale i znaleckých posudků týkajících se pozemků (zástav za úvěry), které nepravdivě nadhodnocovaly jejich ceny (v řádu desetinásobků a více). Obž. K. také přebíral a následně ovládal bankovní účty nastrčených osob a finanční prostředky (tj. poskytnuté úvěry) se tak ocitly zcela mimo kontrolu nejen MSD, ale i samotných úvěrových dlužníků, neboť byly bezprostředně (v řádu dnů) po jejich poskytnutí ze strany MSD převáděny na další právnické osoby. V konečné fázi se obž. K. podílel i na vytváření fiktivních obchodních smluv, na základě kterých docházelo k legalizaci takto získaných finančních prostředků, kdy finanční prostředky vyvedl na bankovní účty několika společností v Hongkongu. Zde obž. K. s Janem V. spolupracovali „v praní peněz“ s dalšími nastrčenými osobami Jaroslavem N. alias Petrem M., Jakubem P., a Juriajem J., který byl za toto jednání v Hong-Kongu již pravomocně odsouzen. Tímto jednáním obž. K. v součinnosti s dalšími nepravomocně odsouzenými osobami vyvedl pomocí fingovaných úvěrových smluv z MSD částku ve výši 1.373.000.000 Kč (po odečtení hodnoty zástav škoda dosahuje 1.206.055.000 Kč), o vyvedení dalších 52 mil Kč se pokusil, a do Hongkongu byla na základě fiktivních obchodních smluv odeslána částka ve výši 933.768.115 Kč. Část těchto finančních prostředků (324.311.414 Kč) se následně do ČR vrátila, a tyto prostředky byly použity na hrazení úroků již poskytnutých úvěrů, koupi pozemků, které sloužily jako zástavy úvěrů, odměny pro nastrčené osoby, a nepochybně i jako odměna pro samotné pachatele trestné činnosti.
4. **Obžalovaný Ing. Petr K.** ve věci vypověděl, že s MSD přišel do kontaktu již v letech 2008-2009, když pracoval v SIDIA, a. s., jako finanční analytik, to ještě komunikoval s jinými členy představenstva, nějaké věci řešil s panem F.. Ve společnosti se seznámil i s Ing. Z., ten měl ale na starosti jiné záležitosti, výrazně do kontaktu nepřišli. Skončil tam v roce 2011, kdy přestoupil do společnosti Redstone Advisory. S Ing. J. se zná asi od 90. let, kdy pracoval jako bankéř ve Forest bance, později s ním přišel do styku, když pracoval v ČS, a.s., to bylo v období, kdy obžalovaný také pomáhal s financováním fotovoltaických elektráren. S Ing. J. a Ing. Z. mají čisté profesní vztah, tykají si, ale přátelé nejsou. V předmětném období nikdy nezajišťoval nikomu z MSD žádný kontakt na osoby uvedené v obžalobě. V kontaktu s nimi byl, ale to nesouviselo s projednávanou věcí, šlo o jiné úvěry, konkrétně ve vztahu ke společnosti Kilmar Invest s.r.o., kde byl statutárním orgánem. S výjimkou pana V. a pana H.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

nebyl v kontaktu s žádnými osobami. Nikdo mu nikdy neřekl, že by to měly být osoby najaté na něco nekalého, ani pan V. a pan H. jemu, ani nikomu z jeho spolupracovníků nikdy nenaznačovali, že by měli nějaké fiktivní podnikatelské záměry. Panu H. pomáhali v rámci ekonomického poradenství s vyplněním žádostí u projektů, které realizoval. I s panem V. měli zkušenost, pan V. prodával majetek z jedné společnosti v jižních Čechách. Domnívali se, že pánové ví, co dělají, navíc pan H. byl doporučen jiným klientem – panem T., a pan V. dostal doporučení od pana Al N.. Pro jejich společnost Redstone Advisory by byla jakákoliv negativní, či špatná reputace *de facto* zničující, ostatně to by byla i pro něho. Naprosto vylučuje, že měl někdy objednávat anebo připravovat obchodní smlouvy, ta činnost spadala čistě do kompetence Mgr. Z., který komunikoval s externími advokátními kancelářemi, on se vždy vyjadřoval pouze k finančním dopadům. S panem V. neměl žádný podnikatelský záměr, jeho záměrem bylo pouze starat se o skupinu Redstone, kam patřily společnosti Redstone Advisory, a.s., Redstone Capital, SE, a Redstone Brokers, SE. Dále s paní Mariannou A. měl projekt Kilmar Invest s.r.o., kde se paní A. starala o obchodní a developerskou stránku a on o finanční. U LBBW Bank byl začátek naprosto přirozený, protože když pan V. přišel s investiční smlouvou, měl se realizovat prodej majetku z areálu v Jižních Čechách a chtěl ty prostředky převést do zahraničí, tak mu nabídl, že mu zařídí v LBBW Bank speciální smlouvu na dealing. Do té banky pana V. doporučil, protože věděl, že to bude výhodné. Bohužel už tam nepracovali ti lidé, se kterými se znal, proto mu pan T. dal kontakt na bankéře, který pomohl se zřízením smlouvy. Asi to bylo podmíněno tím, že si tam pan V. musel otevřít účet. S bankéřem měl vztah pouze pracovní. Nikdy neměl nic společného se zakládáním ready-made firem. Jediná věc, ve které byl činný, bylo ekonomické poradenství společnosti Redstone Advisory pro vyplnění žádostí o úvěr paní H., to ale dělali jeho kolegové, že by do toho on zasahoval, si nepamatuje. Pan V. nebyl klientem Redstone Advisory dělali pro něj pouze dílčí věci, rozhodně ne kompletní dokumentaci. Neexistoval žádný předem připravený plán, vše se vyvíjelo postupně. Bohužel přišel o svůj pracovní notebook, takže není schopen některé věci doložit.

5. Obžalovaný dále vypovídat odmítl, proto byla podle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena jeho výpověď z hlavního líčení konaného ve dnech 21. 2. 2017 a 22. 2. 2017 pod sp. zn. 45 T 3/2016, ve které uvedl, že nesouhlasí s obžalobou a jako celek ji odmítá. Přibližně od svých 28 let se pohybuje na manažerských pozicích ve společnostech, které mají roční obraty v řádech miliard korun. V rámci své činnosti měl vedle finančního plánování a finančního řízení na starosti také financování firem a projektů v řádech jednotek, desítek i stovek miliónů korun, po celý svůj život se pohybuje po bankách a institucích, kde se zabývá financováním, krom jiného. Posledních deset let tuto činnost provádí jako poradce, od konce roku 2011 pod hlavičkou společnosti Redstone Advisory. Mezi činnostmi, které vykonával jako manažer a statutární orgán, a činnostmi, kterou vykonával, nebo již byl úkolován jako poradce, je rozdíl. Jako statutární orgán a manažer měl na starosti kompletní proces, kdežto u něj jako u poradce si klienti objednávali pouze dílčí činnosti, za které byli ochotni platit. Mnohdy neměl povědomí, o celkovém rámci, za ta léta si přivykl, že klienti mu to nespověřovali. Do společnosti Redstone Advisory se dostal po odchodu ze společnosti SIDIA, v té byl zaměstnancem, měl na starosti analytiku – provádění analýz a hlavně řízení. Společnost Redstone Advisory se profilovala jako menší poradenská společnost, která měla na starosti zejména poradenství v oblasti aspektů ekonomických a právních. V letech 2012 a 2013 realizovali např. akvizice majetku z konkurzní podstaty rafinérie Kenverín v Polsku, nebo průmyslového areálu Pardubice. Další oblast, ve které byli aktivní, bylo ekonomické řízení projektů, např. spolupráce se společností ZANA, která se zabývala skupováním problematických

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

pohledávek, dále společnosti CITY CREDIT SE a MULTICREDIT SE, které se zabývaly poskytováním spotřebitelských úvěrů. Třetí oblast, ve které působili, bylo v podstatě skupování firem v problémech. Vedle těchto komplexnějších činností prováděli okrajově jednorázové činnosti, jako byla ekonomická spolupráce, ekonomické poradenství v oblasti získávání zdrojů, v rámci této činnosti nezkoumali žádné ekonomické, ani obchodní aspekty toho záměru jako takového, pouze metodicky vytvořili dokument z podkladů daných klienty. Za ta data nenesli žádnou odpovědnost, ten materiál jen „učesali“ do srozumitelné podoby, aby splňovala nějaké parametry. V případě úvěrů to znamenalo, aby tam zkrátka úvěrový pracovník našel informace, které hledal. S daty manipulovat nemohli. Za celou dobu trvání společnosti Redstone Advisory, a v žádném případě pod společností SIDIA, neměli uzavřenou zprostředkovatelskou smlouvu s jakýmkoliv peněžním ústavem. To neměli ani se svým klientem, tím by na sebe přenášeli odpovědnost z titulu toho vztahu. Fakturováno bylo pouze ekonomické poradenství. S MSD přišel do styku v roce 2009, kdy jako projektový manažer měl na starosti financování výstavby fotovoltaických elektráren. MSD nebylo jedinou bankou, která financovala, dále šlo o CREDITAS, nebo LBBW Bank. To, že k financování hledali kampeličky, souviselo i s tím, že banky nefinancovaly projekty, které nebyly starší 3-5 let. Kampeličky financovaly projekty s vyšší mírou rizika, což zohledňovaly do marží. On sám nikdy nezajišťoval kontakt kterémukoliv z členů představenstva nebo zaměstnanců MSD s úvěrovými dlužníky. Nikdy nebyl v kontaktu se žádnou z fyzických osob, které reprezentovaly právnické osoby – úvěrové dlužníky – aby mohl mít informaci o jejich majetkových či jiných osobních poměrech. Nemohl mít ani informaci o jejich pohnutkách, z jakých důvodů byli v těchto společnostech, či jaký měli vztah k jednotlivým úvěrovým žádostem. Nikdo z *(tehdejších)* spoluobžalovaných mu nikdy nesdělil, že by byli osobami najatými za účelem protiprávního vyvedení finančních prostředků, tuto informaci mu nikdy neřekl ani Jan V.. Nikdy nespolupracoval na zprostředkování kontaktů za účelem pořízení SPV, nebo na pořízení firem tzv. ready-made společností, nikdy nebyl fyzicky účasten žádného jednání, kde by byla předmětem koupě SPV, čímž má na mysli společnosti, které jsou předmětem obžaloby. S výjimkou J. V. a společnosti DELSACO Trade s.r.o. nebyl nikdy u zřizování běžných účtů společností, které jsou předmětem obžaloby. Na samém počátku byla dohoda mezi ním a panem V. ve věci transakce společnosti ILA-OIL s.r.o., kdy bylo dohodnuto, že bude na společnosti DELSACO Trade s.r.o. zrealizován zisk okolo 30.000.000 Kč. Na transakci bylo účastno několik společností, odprodával se nějaký majetek společnosti BOLILLO Capital, SE. V této fázi ho pan V. požádal, jestli by mu nepomohl s tzv. fixem těchto transakcí, tj. konverzí korun na Eura tak, aby přišel o co nejméně peněz. V této souvislosti spolu zašli do LBBW Bank, se kterou měl obžalovaný zkušenosti z doby, kdy financoval fotovoltaické elektrárny. Postupně se dostal k panu S., který měl na starosti správu běžných účtů. Na něho dostal v roce 2012 doporučení od pana T., nijak se ale neznají, mají čistě pracovní vztah. Veškeré platby, které realizoval, realizoval na základě již uzavřených dohod mezi dvěma právnickými osobami, osoby zastupující tyto společnosti neznal. Nikdy s nimi nedojednával podmínky obchodů, nikdy jim nepředkládal k podpisu obchodní smlouvy. Nikdy úmyslně nevytvářel podmínky pro sjednání obchodních transakcí, které potom v některých případech realizoval. Nikdy neorganizoval, neopatřoval ani nepřizpůsoboval prostředky a postupy k protiprávnímu vyvedení finančních prostředků. Nikdy neměl předchozí dohodu s žádným z jednotlivých úvěrových klientů – fyzických i právnických osob – ve věci přisvojení nebo zcizení finančních prostředků. Výjimkou je pan František H., otec Kateřiny H., se kterým měl určitou dohodu, nikoli však za účelem zcizení těchto prostředků. Nikdy nekoordinoval úkony a činnosti spojené s vyhledáváním pozemků, které byly potom předmětem zástav. Výjimkou je společnost Kilmar Invest s.r.o, kde je statuárním orgánem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Byl také družstevníkem MSD, nicméně se jedná o úvěr společnosti, kde byl společníkem s padesátiprocentním podílem a kde měl na starosti pouze finanční řízení, druhým společníkem byla paní Mariana A., ta zajišťovala technickou část. Nikdy nebyl přítomen při uzavírání smluv v souvislosti s těmito pozemky – pořizování pozemků, nebo dojednávání podmínek. Nikdy nerealizoval žádné hotovostní platby, ani nebyl přítomen u vyplacení nějakých částek, nebo rozdělní odměn. Nikdy nebyl požádán kteroukoliv fyzickou ani právnickou osobou, aby koordinoval, připravoval nebo zajišťoval obchodněprávní smlouvy. Tato činnost ani nespadá do jeho referátu ve společnosti Redstone Advisory, tuto činnost zajišťoval kolega Z.. Nedomlouval žádný úvěr. Pouze u spol. TEVLIN, která je klientem společnosti Redstone Advisory, byl požádán panem H., aby mu poskytl tzv. poradenství v oblasti zpracování podkladů pro žádost o úvěr. Cílem nebylo říct klientovi konkrétně „jdi do té a té banky, tam a tam si zažádej tak a tak“. To si rozhodovali klienti, oni jim řekli, do jaké banky chtějí jít, a na to jim dávali metodiku, která se upravovala podle toho, do jaké banky se šlo. Pan H. po nich chtěl, aby mu pomohli s vytvořením dokumentů žádosti o financování do MSD s tím, že jasně definoval svůj záměr. Pokud si pamatuje, tak pan H. měl skutečně propracovanou studii o tom, jak s tím naložit, zběžně si pamatuje, že se jednalo o dokument k těžbě nějakého speciálního jílu, další část bylo scelení nějakých pozemků do několika stavebních parcel. S panem V. se potkal v září 2012, sdělil mu, čím se živí, popsal mu, že momentálně spolupracují s klienty na financování skupování určitých nemovitostí, které jsou následně využívány ke zpracování minerálních olejů. Tím se nezabývala žádná ze společností, které jsou předmětem obžaloby. Pana V. to zaujalo natolik, že si vzal kontakt, a pak se mu ozval. Během další schůzky pan V. projevil zájem účastnit se transakce, kde by využil svoji daňovou ztrátu na společnosti DELSACO. Na základě toho pana V. seznámil s panem T. a s panem S.. Byla realizována již zmíněná transakce, která přinesla společnosti DELSACO Trade zisk okolo 30.000.000 Kč, na základě tohoto byla společnosti Redstone Advisory, vyplacena provize, ta odešla do Hongkongu a měla být vyplacena, až si vybudují nějakou společnost. Vyplacena ale nebyla. Jako společnost Redstone Advisory bohužel nebyli schopni otevřít účty v zahraničí a pak, když si otevřeli účty soukromé, tak k té transakci nikdy nedošlo. K rozhodovacímu procesu v MSD obžalovaný uvedl, že nebyl nikdy v kontaktu s jednotlivými úvěrovými pracovníky, ani pracovníky risku, ani jednotlivými členy úvěrového výboru, ani členy představenstva ve věci rozhodování k jednotlivým úvěrovým obchodům. Tento proces neovlivňoval. Se spoluobžalovaným Ing. Petrem J. se zná asi patnáct let z působení v bankách, znovu se potkali, když se vedlo jednání o jeho nástupu do MSD. Nicméně s ním neprojednával žádné konkrétní obchodní případy, to až v momentě, kdy byla odejmuta licence MSD, a pana J. oslovil, co má dělat jako statutární orgán společnosti Kilmar Invest s.r.o., zejména s ohledem na to, že v té době měli čerpat druhou část úvěru. To byl důvod, proč s panem J. následně komunikoval. Pana Ing. Jana Z. poznal jako spolupracovníka ve společnosti SIDIA, kde měl na starosti technickou část výstavby fotovoltaických elektráren, a on měl na starosti financování a finanční řízení výstavby těchto elektráren a komunikaci s finančními partnery. Od té doby, co pan Z. nastoupil do pozice v MSD, s ním žádné vztahy neudržel. Spoluobžalovaného pana T. zná jen od vidění, nikdy s ním nic konkrétního neprojednával. Pana Michala B., ani pana P. nezná. Pana N. viděl přibližně dvakrát v Hongkongu. V Hongkongu mj. zkoušel neúspěšně založit pobočku Redstone Advisory. Z diskuse s lidmi, se kterými tam byli na večeri, pochopil, že je pan N. v rodinném vztahu s panem Azizem Al N., nicméně nevěděl, že vystupuje pod falešnou identitou, ani to, že působí v některých společnostech, které jsou předmětem obžaloby. Se spoluobžalovanou Kateřinou H. se potkali pouze jednou, a to než byla podaná žádost o úvěr. Pana Jana J., Matěje J., Roberta L., Lukáše M., Miloše B., Pavlu Š., Jirího R., Davida V.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Jakuba A., Jaroslava Z. a společnost Yamba Consulting, SE nezná. Pana Milana V. potkal na stejné diskotéce, kde se seznámil s panem V., od té doby ho neviděl, nikdy spolu žádné obchodní případy neprojednávali. S panem H. měli historický kontakt, byl už klientem společnosti Redstone Advisory s jinými společnostmi. Měl na starosti realizaci projektu Středočeské realitní, a také nějaký projekt Xxx. Obrátil se na ně tedy s žádostí o poradenství s úvěrovou žádostí společnosti TEVLIN. Touto žádostí se zabýval jen potud, že ji na jejich pravidelné poradě schválili, rozdělili si role, a víc se zpracováním té žádosti nezabýval. Kolega S., který řešil analytickou stránku, mu řekl, že v průběhu zpracování žádosti pan H., který měl původně dodat znalecký posudek, přišel za Ing. S. s tím, že mu vypadl znalec a požádal ho, zda by mu nedoporučil nějakého jiného znalce. Předmětem ocenění byly nemovitosti ve vlastnictví společnosti PRILO Invest, které měly být předmětem zajištění sjednaného úvěru. Přesné detaily neví, nicméně pan S. dostal nějaké doporučení a oslovil znalce, pak přeposílal e-maily od toho znalce s pokyny panu H.. DELSACO Trade nebyla nikdy jeho společnost. Při spolupráci s panem V. a společností DELSACO Trade, se nejednalo o nic nezákonného. Pana V. seznámil s panem S., zástupcem společnosti DESMONTES a panem Václavem T., zástupcem společnosti MERKUR KEY, a.s., detaily se nepamatuje, ale vznikla rámcová dohoda o tom, že budou všichni účastní na transakci, která se realizovala v průběhu tří měsíců. Od samého počátku měli s panem V. dojednáno, že větší část zisku společnosti DELSACO Trade bude vyplacena ve formě provize společnosti Redstone Advisory s tím, že pro účely tohoto obchodního případu a za účelem realizace pan V. nabídl, že dá k dispozici daňovou ztrátu společnosti DELSACO Trade, že zajistí zahraniční společnost, které budou zaslány tyto finanční prostředky, a že zajistí smluvní vztah mezi společností DELSACO Trade a zahraniční společností. Potom se potkávali s panem V. v rámci tohoto obchodního případu častěji, projednávali postupný vývoj transakce. Společnost ILA-OIL, jejímž vlastníkem byl pan J., provozovala průmyslový areál na zpracování nafty nebo nějakých olejových produktů. Pan J. kvůli změně legislativy neměl licenci k tomu, aby tu činnost dál provozoval. Pan T. vlastnil licenci, ale neměl kapitál k tomu, aby byl schopen někde vyrábět. Pan S. měl zase nějaké svoje kontakty, což byla společnost BOLILLO Capital, SE, která byla ochotná na základě licence od pana T. vyrábět. To znamená, že BOLILLO Capital, SE, chtělo pořídit tento majetek, ale nebylo ochotno koupit ten majetek ve formě firmy, což byla společnost ILA-OIL pana J., který zase měl zájem prodat to jako firmu. Aby se majetek odprodal ve formě souboru movitého a nemovitého majetku, a protože potřebovali odštipnout nějaké historické závazky, musela tam vystupovat i společnost DELSACO Trade. Pokud jde o další spolupráci s panem V., pan V. projevoval určitý zájem o to, jaké jsou možnosti financování, čím víc byl obeznámen s tímto případem financování v MSD a v kampeličkách obecně. Hovořili spolu na téma, jaká omezení s sebou nese financování v těchto menších bankách a kampeličkách. Po nějakém čase pan V. projevil zájem, že by chtěl zrealizovat jeden developerský obchodní případ právě v MSD. Potkali se u něho v kanceláři, kam pan V. přinesl rozsáhlou dokumentaci k projektu, který měl být v lokalitě Staré nebo Mladé Boleslavi, dokumentů bylo opravdu hodně, včetně katastrálních map atd. Vedli detailní diskuzi na téma, kde jsou zelené sítě a kde je příjezdová komunikace pro vyřízení stavebního povolení. Pan V. v této souvislosti hovořil o společnostech, které chtěl, aby s ním na tom spolupracovaly v Čechách. Obžalovaný pochopil, že to jsou jeho obchodní partneři. Zároveň pan V. hovořil o společnostech se sídlem v Hongkongu, z čehož pochopil, že jde o stejné společnosti, které měly být i předmětem obchodního případu společnosti ILA-OIL. Položil panu V. otázku, kde je ten byznys, jak to chce realizovat. Panem V. mu bylo sděleno, že má partnera, projekt by rád developoval, a následně by ho odprodal právě tomu investorovi. Řekl mu, že to projedná s kolegou Z., a pan V. mu, resp. společností Redstone Advisory, nabídl

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

spolupráci, aby mu pomáhali s financováním, s tím, že potom se budou moci podělit o závěrečný zisk. S panem Z. se shodli, že projekt, byť zajímavý, je až tak nezajímavý. Zajímala je ale zahraniční struktura a partner v zahraničí, protože pan Z. v té době diskutoval na téma nějakých dvou projektů na Srí Lance. Panu V. tedy řekl, že by na tom rádi dělali, ale že by chtěli poznat ty zahraniční struktury, a zejména zahraničního partnera. Pan V. jim nejdříve řekl, že to projedná, následně to ale odmítl. Na základě toho se s panem V. dohodli pouze na dílčí transakční spolupráci. Konkrétně se dohodli na tom, že mu pomůže s realizací některých převodů a postupně při směnných kurzech, a zároveň, že mu povede jakousi bilanci závazko-pohledávkových vztahů nejdříve u společnosti DELSACO Trade, a následně i u společnosti INGURON Invest. Ze spolupráce pochopil, že pan V. má partnery v podobě právnických osob, které měly pořízovat pozemky za úvěr, který získaly od MSD, šlo o společnosti DUMICORE Trade a GALBANI Capital, úroky jim kryl pan V., ty společnosti měly nějakým způsobem developovat. Pokud šlo o denní úroky z úvěru, měl pan V. zahraničního partnera, který by mu tyto peníze zhodnocoval. Pan V. v průběhu času uzavíral smlouvy, které ho na jednu stranu zavazovaly k nějakým závazkům, a proti tomu na straně druhé uzavíral nějaké smlouvy se zahraničím, kam naopak tyto prostředky zasílal. Ještě před finalizací obchodního případu s ILA-OIL se na něj pan V. obrátil s tím, jestli by nevěděl o nějakých prostředcích, které by mohl nějakým způsobem poslat do zahraničí, odkud by se v krátké době vrátily zpět. V této souvislosti oslovil obžalovaný pana T. a proběhla schůzka mezi panem T., panem V. a panem H.. Obžalovaný se nicméně stále snažil dostat k tomu zahraničnímu investorovi, a nakonec pan V. přišel s tím, že by mohli vidět na dva zahraniční účty. Poté společnost TEVLIN zaslala DELSACO Trade finanční prostředky, kdy část těchto prostředků byla na základě uzavřených smluv převedena po konverzi korun na Eura, kterou provedl pan V. podle jeho pokynů do zahraničí na jeden z bankovních účtů, na které on viděl – to byl zahraniční účet obchodního partnera pana V.. Prostředky odeslal pan V. – měl jako jediný podpisová práva. Ze spisu obžalovaný ví, že do zahraničí nebyly poslány všechny peníze, část odešla někam jinam. On sám v zahraničí zakládal pouze svůj vlastní účet. Toto řešení bylo zvoleno proto, aby pan H. byl ochoten poskytnout finanční prostředky panu V., šlo o formu ručení. Ručení, že se finanční prostředky vrátí, poskytl panu H. i pan T. svojí osobní garancí, protože spolu měli dobrý vztah. Na účty sice vidět mohl, ale to, kdyby z nich někdo čerpal, ovlivnit nemohl, ručil tedy pouze svojí osobou, s těmi 90.000.000 Kč nedisponoval. S panem V. měli o správě účtu pouze ústní dohodu. Od pana V. dostával pokyny. Jeden z účtů, které byly ovládnuty v zahraničí, patřil společnosti LIKEWISE Limited – ta měla smlouvu s DELSACO Trade – a tu i dostal. Dále obdržel od pana V. i výpis z OR, který měl dostat od zahraničního partnera, ale tam nebyly žádné české osoby jako statutární orgány, byly tam osoby čínské národnosti, dostal i kopie pasu těchto osob. Domníval se, že ovládá účty zahraničních subjektů, které měly zahraniční statutární orgány. To, že to nebyla pravda, zjistil bohužel až pozdě. Tyto doklady už nemá, neví, co s nimi udělal. Ze smlouvy, kterou dostal, pochopil, že ty peníze pouze cirkulovaly mezi těmi dvěma firmami, mezi společnostmi LIKEWISE Limited a tou druhou zahraniční společností s tím, že se ty prostředky se v průběhu prosince a ledna vrátily zpět tak, že DELSACO Trade inkasovalo jak vyšší jistiny, tak nějaké úroky. Na základě předchozích dohod ví, že ty prostředky byly následně převáděny na buď na účet společnosti MERKUR KEY, nebo MEDICARIM, SE pana T., neví, zda šly i na účty dalších společností. Podle původních dohod platilo, aby pan H. byl schopen krýt úroky MSD, tak mu plynuly ze společnosti pana T. nějaké zdroje, protože ve společnosti TEVLIN zdroje nebyly. Tím, že se prostředky vrátily ze zahraničí, pro něho transakce skončila. Prostředky, které se vrátily ze zahraničí, se z účtu společnosti DELSACO Trade převedly panu T., který je měl pak na starost, měl je pro pana H. zhodnocovat. Obžalovaný neví, co se

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

s penězi dělo na účtech pana T., nemá dispoziční práva. Je možné, že paní H. a pan H. nevěděli, že tyto peníze takto putují po světě. Neví, z čeho měla společnost TEVLIN platit svůj developerský projekt, když peníze z úvěru putovaly po světě, není zástupcem úvěrového klienta. To, jak budou peníze putovat, nevymyslel, on pouze garantoval, že se vrátí. Dále obžalovaný využil svého práva a odmítl vypovídat.

6. **Svědci Ing. Petr J., Ing. Jan Z. a Michal B.** před soudem využili svého práva nevypovídat vzhledem k tomu, že jsou v dané věci trestně stíháni.
7. **Svěděk Jan V.** ve věci vypověděl, že pana K. poznal zásluhou pana Azize Al N., jemuž se přezdívalo „Áza“ nebo „Vezír“, který mu ho jako dobrého ekonomu doporučil k určitému obchodu, předtím ho neznal. Jeho firma byla tehdy prostředníkem mezi prodávajícím a kupujícím areálu ve Vodňanech. Smlouvy měly být vyhotoveny AK Hrubý & Buchvaldek, která měla vše zajišťovat. Z toho byla panu Al N. slíbena provize. Během následujících dní mu zavolal pan Al N., že s panem K. má dojít do LBBW Bank založit účty. Když se ptal, proč tam, že má svoje účty, bylo mu řečeno, že to je jiný obchod. V bance již bylo vše připravené u pana S., který, jak se později ukázalo, byl bývalým spolupracovníkem pana K.. Šlo o bankéře, který, jak zjistil, pracoval u nějaké banky, kde byl také problém s financemi, a u toho byli i pánové K. a T.. Do banky nepřišel svědek jako normální klient, šel zadem. Bylo mu řečeno, že má podepsat nějaké příkazy, než bude připraven token, udělal asi deset příkazů na Eura a deset příkazů na koruny. Vše zůstalo v bance u pana S., který to měl případně obhospodařovat. Za nějakou dobu došlo v AK Hrubý & Buchvaldek k podepsání smluv za přítomnosti notáře, ale bez protistrany. Kupujícího ani prodávajícího svědek V. nikdy neviděl, byl pouze prostředníkem. Nikdy nepodepisoval smlouvy souběžně s někým dalším, vždy mu bylo řečeno: „*tady podepiš smlouvy, ten to podepíše dodatečně*“, příp. už to bylo od druhé strany podepsané. U podpisu byl dále přítomen pan K., pan Z., společník ve společnosti Redstone Advisory, a pan B.. Peníze byly složeny do úschovy. V AK Hrubý & Buchvaldek, bylo na stole vyskládáno x kupních smluv, které se týkaly pozemků, budov a vybavení. Pak tam bylo něco o úschově, o penězích, a nakonec něco o zprostředkovatelské smlouvě. Smlouvy tehdy nečetl, věděl, o co jde, ale nečetl je. Řekli mu, že se nakupuje areál ve Vodňanech včetně nějakého vybavení, a kupuje to firma, která je spřízněná s firmou prodávající, a že on tam vystupuje jako zprostředkovatel, aby se to nedozvěděla. Měl to koupit a obratem prodat. Ta druhá společnost si na to brala úvěr. Jedna z firem se jmenovala ILA-OIL s.r.o. Peníze nešly jemu, podle smlouvy o úschově zůstaly v AK Hrubý & Buchvaldek, která peníze rozposílala, kam bylo potřeba, např. na platbu daně z nemovitosti, svědek peníze z úschovy neposílal. Říkali mu, že za ten prodej měl dostat asi 800.000 Kč, ale pak se tam zjevila smlouva o zprostředkování, kterou musel podepsat, s tím, že to zprostředkovala ještě nějaká firma z Moravy, a tam se vyskytlo 7, 8, 9.000.000 Kč. To mu přinesl pan Z. s panem K. ze společnosti Redstone Advisory, a byla tam ještě jedna firma, která koupí areálu zprostředkovala jemu. Areál svědek nikdy neviděl, nepotřeboval to. K papírům, které podepisoval na stole v AK, se dostal až později. Celá věc proběhla tak, že na podzim roku 2012 přišel pan Al N. s tím, že se budou kupovat pozemky, ty se budou sít'ovat a prodávat, z toho mu nabídl nějaké peníze, pan K. mu řekl, že to bude 10 %, nakonec nic nedostal. Bylo mu řečeno, že je potřeba firma, která má obraty a historii, tu měl – svou firmu s auty, nabídl, že ji k tomu klidně poskytne. Bylo mu řečeno, že to není nic špatného, že se vlastně o nic nemusí starat, že pan K. je ekonom, všechno povede, vezme si jeho účetnictví – které bylo v nepořádku, a že to celé zpracuje, společnost bude ekonomicky vést, bude dělat větev pozemků, a svědek si bude dělat dál svoje auta a náhradní díly. S panem K. bylo dohodnuto,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

že mu účetnictví vyčíslí a zahrne to do jeho provizí, on tak nebude muset nic platit. Dohoda byla ústní, při jejím uzavření byl přítomen pan Al N.. Výsledky své práce mu pan K. neodevzdával, dostal to až v těch krabíčkách, a ještě toho byla polovička toho, co mu dal. Už neví, jestli mu předkládal daňová přiznání. Když si u pana K. vyzvedl své účetnictví, kromě toho, že tam byly papíry, které nebyly ani jeho, byly tam výpisy z účtů, a až z toho zjišťoval, kolik tam protékalo peněz. Bylo tam více tokenů, i od firem, které vůbec neznal. V účetnictví byla i faktura od pana B., ale tomu nic neplatil. Z účetnictví od pana K. nebylo ohledně daňového přiznání zpracováno nic, a protože už z toho pomalu nic nešlo udělat, tak to nechal v šanonech v kanceláři. Uběhlo pár měsíců, přišla domovní prohlídka a zabavila to policie. Dnes si svědek myslí, že to, že měl účetnictví pan K. u sebe, byl úmysl – aby měl u sebe všechny doklady, které potřeboval pro platby. Krabice pro svědka vyzvedl pan M., poté, co mu pan Al N. sdělil, že mu je tam pan K. nechal v souvislosti s likvidační kanceláři. Během té doby se svědek V. několikrát potkal s panem K. a s Al N., pan Al N. byl u něho v kanceláři asi 3x týdně. Bylo mu řečeno, že už se nějaké pozemky nakupují, byly mu slibovány nemalé zisky, vše mu přišlo naprosto normální, legální. Pan K. ho ujišťoval, že tam nebude žádný problém. Některé ty pozemky byly v Brandýse, to se ale dozvěděl až později. Přes pana Al N. a přes pana K. byli do věci přibráni další lidé, se kterými on třeba dovážel automobily, z těch se stali úvěroví klienti. Není pravda, že by „verboval“ nebo „naháněl“ bezdomovce, šlo o tři, nebo čtyři jeho kamarády, se kterými spolupracoval, žádní bílí koně – byli to pánové M., V. a Š., který si tam vzal ještě pana J., toho ale neznal, a nakonec pan A., který si tam přivedl pana V., ale ani toho svědek neznal. Al N. a K. mu sdělili, že veškerou ekonomiku připravuje firma Redstone Advisory, která má delší vztahy s MSD, a všechno připraví, a ti lidé potom dostanou úvěr. Věděl o tom, že Al N. už v té době dělal nějaké pozemky ve Staré Boleslavi, v Brandýse. Měl nějaké firmy, nakoupil tam pozemky, rozparceloval je a zasít'oval, nikdy to ale nedotáhl do konce. Sehnal na to vždy nějaké peníze, dělal to s panem B., který mu tam dělal pravou ruku. Pan B. měl kontakty, dělal nákupy pozemků pro pana Al N. už dřív, později se od něho odtáhl. Co se týče kontaktů pana B. ohledně pozemků, tak měl realitního makléře, toho viděl svědek jen jednou. Na jméno si nepamatuje. Pan Al N. s panem B. měli asi tři firmy KEGA 1, KEGA 2. Pan B. zajišťoval veškeré papíry, co se týkalo nákupů a prodejů. Jednou mu i říkal u kávy, že má na katastru dobré známé, a asi to tak bylo, protože proces okolo zápisu do katastru a ohledně „papírů“, který normálně trvá měsíc, uměl zvládnout za den. Veškeré pozemky se profinancovaly přes MSD. Vždycky, když pan Al N. zasít'oval, tak některé pozemky prodal, ale už neměl na další, protože peníze hned sebral a použil je pro svoji potřebu. Za ním přišel s tím, že má investory na pozemky, že už tam má nějaké firmy, a že budou ještě další pozemky. Říkal si, že to funguje, ale že tomu nerozumí. Se svojí firmou měl svědek zařizovat subdodavatelsky sít'ování, protože má kamiony, sklápěčky a bagry. Měl tou dobou domluvené Ukrajince, kteří by tam šli dělat. A měl i člověka, který se o to měl starat. Svědek se měl starat jen o dopravu (o techniku), a měl sehnat lidi. Tohle všechno „odkýval“ pan K. s tím, že on to zastřešuje a všechno bude vést, a svědek měl stroje na to, aby se to dalo dělat. Teď už ví, že to byla hloupost, ale tehdy si myslel, že do toho prostě nedá žádné peníze, ale že si je vydělá. Obdobně to bylo podané i jeho kamarádům. Nikdo v tom neviděl žádnou lumpárnu. Později přišly nějaké peníze a pánové K. a Al N. přišli s tím, že se ještě dělají různá povolení, pozemky se musí připravit, a že peníze musí vydělávat, protože ti lidé mají úvěry a musejí platit jistinu. Přinesli tedy smlouvy, které vyhotovil pan Z. s panem B.. Smlouvy nechal svědek prohlédnout JUDr. T., který byl v té době jeho právním zástupcem, toho musel ale později vyměnit, protože pomáhal spíše panu K. a Al N. než jemu. Bylo mu vysvětleno, že smlouvy jsou postavené tak, že peníze se krátkodobě pošlou do Hongkongu, kde má pan Al N. dobré kontakty a jsou tam připravené

krátkodobé půjčky, všechno mělo být právně v pořádku. Smlouvy svědek podepsal, ale to je vše, sám peníze nikam neposílal. Vše ovládal pan K., který dostal v bance token, svědek neměl ani PIN. Účty ze začátku ani neviděl, nevěděl, kolik tam protéklo peněz – vše spravoval pan K., předal mu i účetnictví. Svědek V. z účtů v LBBW nevezal ani korunu. Jakmile založil účty a podepsal předem připravené smlouvy, s bankéřem nikdy nemluvil. Účty měly být na ty pozemky, na jejich nákup, síťování, později pro lidi, a na materiál. Peníze na účty, co založil, přitekly od těch lidí, kteří si vzali úvěr. Od té doby, co předal panu K. token, byl v bance asi až na jaře 2013, kdy mu pan K. řekl, že je problém a že je třeba tam zajít. Z banky mu nikdy nic nepřišlo, přestože uváděl svůj e-mail a telefonní číslo. Když se mu později dostaly do ruky doklady, tak ve smlouvě o založení účtu byl e-mail, který byl podobný, ale byl jiný, a jako adresa byla uvedena AK Hrubý & Buchvaldek, takže veškerá pošta, co šla z banky – výpisy apod. – šla do advokátní kanceláře. Telefon, který tam byl napsaný, byl zřejmě pana K., nebo někoho od něj kanceláře. Kvůli blokaci peněz šel svědek do banky, ptal se tam nějaké paní ředitelky, co se děje, řekli mu, že mu dají vědět za tři, čtyři dny, jestli se peníze uvolní. V té době přišel Al N. s K., že je potřeba zaplatit MSD úroky. Takže vzal peníze ze svých tří firem, které mu slíbili do měsíce vrátit, a o peníze přišel. Šlo cca o 4,5-5.000.000 Kč, splátka byla asi 1,6 - 1,7 milionu. To dával panu M., panu V. a panu Š... Jako potvrzení měl vklady do banky – vložilo se to do MSD. Neměl důvod v té době panu Azízovi a K. nevěřit, s panem Azízem dělal auta 10-15 let, nikdy předtím ho nepodrazil. To, že nejsou prostředky na úroky, mu odůvodnili tím, že banka zarazila peníze. V Hongkongu svědek byl asi 4 dny na rozhraní let 2012/2013. Pan Al N. a pan K. tam byli už měsíc před tím, to zjistil podle toků peněz do Hongkongu, které našel v policejních spisech. Pan Al N. odlétal do Hongkongu znovu po Novém roce s tím, že tam má nějaké aktivity. Pan K. i pan Z. tam měli založené účty. On sám má jen dva účty v Dubaji, které má na nákup aut, dodnes na ně posílá peníze. Když byl v Dubaji a přiletěl pan Al N. s panem K., vždy šli do banky, protože i oni měli účty v Dubaji. Párkrát tam byl i pan Z.. Svědkovi pomohl založit účty v Dubaji pan Al N., protože neumí anglicky, používá jen překladač. Do Hongkongu jel jako turista. Pánové K. a Al N. mu doporučili, aby v Hongkongu viděl, kde sídlí ty společnosti. Potkal se tam s panem M., resp. panem N., to je bratranec pana Al N., který mu v Hongkongu zajišťoval veškerý chod firem, a potkal se tam i s Číňany. Proběhl klasický oběd nebo večeře, ukázali mu nějakou budovu, kde měly firmy sídlit s tím, že všechno funguje. Neměl vůbec pocit, že by tam něco mělo být špatně. U schůzky byl pan N., pan Al N. a myslí si, že i pan K.. Neví, zda tam byl pan Z.. Byl tam ještě jeden Slovák, jehož jméno si nepamatuje, který měl pak na sebe napsané nějaké firmy v Hongkongu. Na schůzce nebyl tlumočník. To, aby při výslechu tvrdil, že tam tlumočník byl, mu poradil JUDr. T., který si nechal zaplatit od těch, co byli proti němu. To se dozvěděl až později. Ve skutečnosti nikdo z těch Číňanů neřekl ani slovo, byli tam jenom jako figurky. Na přání pana K. založil svědek společnosti DELSACO Trade a INGURON Invest, druhou společnost založil až následně, když byly zaraženy peníze, to mu pan K. s panem Al N. řekli, aby založil ještě jednu společnost čistě na pozemky, tato měla nastoupit místo společnosti DELSACO Trade. Společnost předal panu K., ve vztahu k pozemkům neuděloval žádnou generální plnou moc. Ze svého procesu ví, že společnost TEVLIN je pana H. a paní H., pana H. viděl jednou, myslí si, že ho přivedl pan K. s nějakým papírem kvůli úvěru, on ani nevěděl, že ty peníze protekly účtem společnosti DELSACO Trade od společnosti TEVLIN, dozvěděl se to až v roce 2013, kdy se o to začal zajímat kvůli blokaci peněz. Pokud se týče dalších společností, jejichž peníze protekly přes jeho společnosti, byl tam pan M. a jeho společnost GALBANI Capital, kterou měl od JUDr. F.. Dále pan V., kterému pan K. řekl, že musí mít dvě společnosti, proto měl Meskalero a TORRAUNEX Consult, pan Š., měl už dříve založenou

společnost VERACOR Trade, pan A. měl DUMICORE Trade, na kterou vozil s panem K. mladším auta, myslí si, že pan A. ji měl i na další věci. Na existenci společnosti DUMICORE Trade svědek neparticipoval. O procesu poskytování úvěru ze strany MSD jednotlivým zájemcům nevěděl vůbec nic. Věděl, že ti úvěroví klienti dostávají úvěry, peníze vždycky přišly na jeho účty, ale kam peníze šly dál, už nevěděl, přístup k nim měl K.. Když se na to ptal Al N., řekl mu, že je všechno v pořádku. Pan K. mu řekl, že už se všechno zpracovává, že to bude všechno v pořádku, že to dodělává. Pokud se příkazů a smluv týče, příkazy nevypisoval, jen je podepsal. Co se týče plateb do zahraničí, tyto normálně fungovaly tak, že když třeba kupoval nějaké auto v hodnotě kolem dvou milionů, tak mu banka neumožnila platbu z účtu dřív, než donesl do banky fakturu, smlouvu a kontakt na prodávajícího. Ale u pozemků to takhle nefungovalo, tam proběhl např. jen telefon. Některé smlouvy podepisoval zpětně, protože mu bylo řečeno, že je to potřeba kvůli účetnictví, že se na něco zapomnělo, že je to v pořádku. Šlo např. o smlouvy o zprostředkování, ale hlavně o smlouvy na investice. U společnosti INGURON Invest to bylo dokonce tak, že ještě nebyl ani založený účet, ale ve smlouvě už bylo uvedeno číslo účtu. Druhou stranou té smlouvy o zprostředkování nákupu, nebo sítování, vždycky byl člověk, nebo firma, co si brala ten úvěr. Co se týkalo hongkongských společností a odesílání peněz, nikoho odtud nikdy neviděl, myslí si, že to podepsal pan K., nebo někdo od něho z kanceláře. Smlouvy podepsal vždy v Čechách, bylo jich čtyři nebo pět. Vůči úvěrovým klientům – kamarádům – fungoval vlastně jako pošťák – od pana K., nebo pana Al N. dostal obálku, tu předal a oni pak podepsali smlouvy. Tak bylo jednáno i s ním, stalo se např., že podepisoval smlouvu na Senovážném náměstí v autě, většinou ho kontaktoval pan Al N.. Smlouvy se zahraničními společnostmi byly v češtině a v angličtině, byly moc obsáhlé, proto se vždy radil s JUDr. T., který mu potvrdil, že jsou v pořádku. Potvrdil mu také, že to dělala AK Hrubý & Buchvaldek, včetně pana Z. ze společnosti Redstone Advisory, a že to dělali souběžně lidi, jako je pan K., smlouvy vždy podepsal, věřil svému právníkovi. Když smlouvy podepisoval, někdy už byly podepsané od Číňanů. Někdy neseděla data, to bylo asi tím, že se to dodělávalo zpětně. Hlavou celé věci byl pan Al N., v tom družstvu je ještě pan K., pan Z., pan S. a pan T.. Vše vzešlo od nich. Pokud se týče těch tří lidí, které svědek doporučil, řekl jim, že půjde zřejmě o „dobřej kšeft“, pan K. jim připravil veškeré tabulky, řekl jim, že na družstvu má známé, že to tam všechno prochází, a že to je všechno v pořádku, takže ti lidé nedělali vlastně nic, vše zařídil pan K., pan Z. a pan Al N.. O tom, jak to bylo s tokenem v Hongkongu, neví nic, ale všechny bankovní účty řídil pan Al N. přes pana M.. Jednou ze společností pana Al N. v Hongkongu byla společnost East Ray Limited, na kterou šly finanční prostředky, tyto firmy měl na sebe napsané pan N./M.. Z firem v Hongkongu „vytáhl“ nejvíce peněz pan Al N., který pak podělil těch pár pánů ze sešitu, svědek si myslí, že pan Al N. okradl i je. Pan K. měl na účtu v Hongkongu 2.000.000 Eur, pan Z. asi 1.000.000 Eur. Většinu křestních jmen, která jsou uvedena v tom sešitě na dělení peněz pana K., je schopen doplnit i o příjmení – Petr K., Ivo Z., Azíz (nebo Áza) Al N., Vašek T., Jura J., v sešitě je i pan S.. Existuje i druhý papír na dělení peněz, ten je pana Azíze. Pan B. byl také obeznámen s celým byznysem. Jednou, když byl svědek v Thajsku na dovolené s rodinou, mu B. volal, že se dozvěděl, že Azíz na tom „vyvařil“ 800.000.000 Kč, svědek mu odpověděl, že to je tedy všechny „podělal“, a že z toho bude velký „průser“. Některé peníze se z Hongkongu vracely - na zhodnocení, úroky, to vyčetl později z výpisů, a také to slyšel. Vždy, když mu pan Al N. něco říkal, tak s sebou přivedl i pana K., nebo pana Z., toho ale méně často. S panem Al N. v minulosti podnikal v oblasti dovozu aut a náhradních dílů. Al N. ho někdy v roce 2009, 2010 vzal do Dubaje. Začal tam jezdit s ním, pak ale jezdil i chvíli sám, v Dubaji se navštěvovali, i proto neměl vůbec žádný důvod mu nevěřit. Po propuštění z vazby se už s ním nestýkal, potkali se jednou, ale to byla jeho

aktivita. Z pana Al N. má svědek obavy. V Dubaji má svědek byt, je napsaný na někoho jiného, ale využívá ho on, protože byl koupený za jeho peníze – 5.200.000 Kč. S AK Hrubý & Buchvaldek prvně přišel do kontaktu, když ho seznámil Al N. s K. ohledně prvního byznysu s ILA-OIL. JUDr. Pavel F. je brněnský právník, od kterého měl svědek „předzaložené“ firmy, které pak prodával, z každé měl provizi asi 5.000 Kč, dělal tam prostředníka. S panem M. se znají dlouho, jsou kamarádi, hrávali spolu fotbal, poté byli partneři v podnikání. Už se nestýkají, protože byl odsouzen na 5 let. M. nebyl na svědkovi finančně závislý, obchodovali spolu. Jeden čas byl M. závislý na návykových látkách. Ryze obchodní vztahy měl svědek i s panem Š.. – byl také dovozcem aut a náhradních dílů, stýkali se často. Ing. K. nezná. Pan B. není jeho kamarád, ani jeho obchodní partner, neví, jak jejich vztah charakterizovat. Tomáše S. zná léta, to je obchodník, prodává a kupuje všechno možné. Kupoval na sebe dost firem. Neví, jestli měl něco společného s firmami v Maďarsku, tam s tím měl něco společného pan Š... V Maďarsku byly založeny firmy se stejnými jmény, protože pan Al N. chtěl z Číny dovážet dlažbu pro SIKO. Zda za to dostali nějaké peníze, neví. Ví o nich třeba od pana M., který kupoval nějakou dlažbu, a posílal finanční prostředky na firmy v Maďarsku. Co se týče podkladů pro úvěry od MSD, ví od pana M. a pana V., že oni měli již všechno připravené od firmy Redstone Advisory. Určitě mu nepřišlo v pořádku, že jako úvěrový dlužník byl dosazen pan K., ale myslí si, že v podnikání se s tímto lze setkat často. Jelikož pan A. pro něj vozil auta a dělal toho pro něj hodně, bylo mu jedno, kde má pana K.. Když v souvislosti s panem K. řekl, že by bezdomovci nikdo 200 milionovou smlouvu nedal, muselo to být propojené s MSD, bylo to tak, že pan K. se domluvil s panem Al N., nebo ještě s někým dalším, že potřebuje firmu, tak se spojili s panem A. a jeho firmu DUMICORE Trade s panem K. měla používat firma Redstone Advisory, která tam nadělala hromadu účetních tabulek, a tím to bylo propojené na MSD. Dokumentaci pro úvěry společností DELSACO Trade a INGURON Invest nikdy netiskl, nevyráběl, ani tomu nerozuměl. On sám byl prozatím odsouzen za legalizaci výnosů z trestné činnosti, byl posouzen jako pravá ruka pana K., měl vyrábět ekonomické tabulky. Dále byl odsouzen pro úvěrový podvod, ale neví, čím ho měl spáchat. Nepravomocně dostal trest odnětí svobody na 7 let. S policií spolupráci nenavázal, musel by se doznat, což neudělal. To, že protikorupční policii dodával různé materiály, byla jeho vlastní iniciativa, dělá to proto, aby ti lidé, kteří ho do všeho zatáhli, dostali, co jim patří. Dle názoru svědka pan K. jen simuluje, že je blázen, dělá ze sebe chudinku, ale je úplně zdravý.

8. **Svědék Azíz Al N.** před soudem využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat z důvodu vlastního trestního stíhání.
9. **Svědék Matěj J.** vypověděl, že pana K. nezná, nikdy ho neviděl. Poprvé se s ním setkal až u soudu před třemi, čtyřmi lety. Pak pan K. onemocněl a od té doby s ním nemluvil. Dále svědek využil svého práva nevypovídat s ohledem na trestní řízení, které proti němu stále probíhá.
10. **Svědék Jaroslav N.** ve věci vypověděl, že v roce 1999 odjel z ČR do Thajska, s přestávkami žil v Asii (v Thajsku a v Hongkongu) 15 let. Pokud jde o obchodní společnosti, na které byly převáděny finanční prostředky z MSD, dohodl se s panem V., když byl na dovolené v Thajsku v roce 2012, že mu dá k dispozici svoje firmy, které byly založené už dříve – VINDEX, East Ray Limited, AIHO Limited. Tyto společnosti v Hongkongu zakládal po předložení svého falešného pasu na jméno Petr M.. Byl k tomu potřeba výpis z jakékoli banky z místa bydliště a pas. Výpis dával z Thajska. Společnosti Elitecon ani LIKEWISE Limited

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

jeho nejsou. Pana V. zná 25 let, znají se z diskotéky pana Al N.. Párkrát se na baru bavili o jeho byznysu, V. jezdil s kamionem. Poté ho viděl na jaře 2012 asi 1x nebo 2x v Thajsku, když tam byl na dovolené s rodinou. V Thajsku mu pan V. řekl o tom byznysu. Nejdřív se ptal, jak to je se založením firem v Hongkongu. Svědek mu vysvětlil, že firmu jde založit i bez toho, aby uměl anglicky, ale problém je se založením účtu, protože banka chce s člověkem komunikovat, musí tam přijít, nějak se chovat a vypadat. V. tedy zjistil, že by do Hongkongu musel pořád někoho vozit, aby mu překládal, což nevypadá dobře, a tak se svědka zeptal, jestli by mu mohl dát svoje firmy k dispozici. Svědek s tím neměl problém. Pak byli spolu v kontaktu telefonicky, a dohodli se, že v prosinci se tam setkají. Svědek N. měl z Thajska jezdit do Hongkongu, protože měl vybírat peníze v hotovosti a přeposílat je na jiné účty v rámci nějakého finančního plánu pana V.. Do toho se mu moc nechtělo, chodil v Thajsku do školy, měl dlouhodobé vízum, které není jednoduché získat, ale odměna ve výši 10.000 Eur měsíčně, která mu byla přislíbena, ho přesvědčila. Odměnu mu měl vyplácet pan V. ze zisků, snad z půjčování peněz. Do Hongkongu přijel svědek v prosinci 2012, nejdřív nastaly nějaké potíže, následně mu v Hongkongu zastavili dvě platby od pana V.. V Hongkongu mohl být tak 4 měsíce. Provizí se na panu V. domáhal, nicméně mu bylo řečeno: „vezmeš si to příště, vezmeš si to příště“. Svědek sám měl v Hongkongu byznys 15 let – prodával a kupoval tam hodinky – nebyl tedy na provizi od V. závislý, bral to jako slušný přivýdělek, ale nakonec od V. nikdy nic nedostal. V Hongkongu mu přišly od pana V. peníze s instrukcemi, co s nimi má dělat – něco přeposlal na ostatní firmy, něco vybral v hotovosti a předal paní Betty Q., místní Číňance, dál se o to nestaral. Potkal ji minimálně 30x, 40x, ale to, zda šlo o její opravdové jméno, neví. Je to kamarádka pana V., mluví i trochu česky, myslí si, že se pohybovala i v ČR. To, že je z Hongkongu poznal, protože mluvila jak kantonsky, tak mandarínsky. K předání peněz docházelo tak, že když šel vyzvednout peníze, chodil skoro vždy do stejné pobočky blízko hotelu Sheraton, nechtěl chodit s penězi přes celý Hongkong. Peníze poté ženě předával v hotelu, dala si je do kabelky a vzala si stvrzenky. Stvrzenky spolu se vším ostatním zůstaly po jeho odjezdu v Hongkongu. Někdy s ní chodil ještě další člověk – Číňan. Nebylo na ní nic nápadného – středně dlouhé vlasy, kolem 50 let, byznys kostýmek, vypadala jako klasická podnikatelka. Na instrukce měli s panem V. speciální telefon s hongkongským číslem. Svědek dostával dva druhy instrukcí. Pokud bylo potřeba něco přeposlat, dostal číslo účtu a částku, pokud se jednalo o výběr peněz, bylo uvedeno kolik, a zda v hongkongských dolarech nebo v Eurech, a komu je má dát. V hotovosti vybíral částky jednotek milionů hongkongských dolarů, kurz k Euru 10/1, v bance byl vybírat opakovaně. Instrukce mu od pana V. přišly e-mailem nebo SMS. Co bylo důvodem pro to, aby svědek peníze vybíral a převáděl, neví, V. mu říkal, že šlo o finanční transakce na finančních trzích – směna peněz, půjčování třetím osobám. Jak souvisely výběry těch peněz, které prováděl, s obchodováním na finančních trzích, nechápe, ale tenkrát o tom nepřemýšlel. Nebyla to jeho věc, dal k dispozici firmy, byl v Hongkongu a měl dostat finanční odměnu. Pokud jde o bankovní účty, společnosti VINDEX a EAST RAY měly bankovní účty, svědek sám měl i vlastní osobní účet u HSBC Hongkong. Firmu AIHO zakládal na žádost pana V. i s bankovním účtem u HSBC v roce 2013. HSBC má v Hongkongu nejvíce poboček, je to nejlepší banka na podnikání, většina lokálních lidí má účet u nich. Na svůj soukromý účet v Hongkongu převáděl peníze z účtů společností VINDEX, EAST RAY a AIHO. Neví, kolik to bylo peněz, určitě se za tu celou dobu jednalo o miliony Eur, nebo alespoň o statisíce. Z byznys účtu na soukromý účet si peníze posílal, aby ušetřil čas při čekání u okénka v bance, který souvisel s kontrolováním peněz apod. Všechny svoje účty si ovládal sám, nikomu by je v životě nedal. Pokud peníze přeposílal z účtu na účet, netuší, do jakých to bylo destinací, dostal číslo účtu a mezinárodní čísla podle něho nejdou poznat. Je ale přesvědčený, že zasílal

nejen do Hongkongu. Neví o tom, jestli to bylo na některé společnosti, které byly ovládnuty jeho bratrancem Azízem. Na výpisu z účtu nevidíte, kde peníze skončily, protože výpis chodí jenom na požádání, a svědek si o něj požádal jen, aby věděl, že peníze přišly. Žádné smlouvy ani právní tituly k tomu, aby mohl převádět finanční prostředky, neměl, přestože mu to bylo slibováno. Nikdy se nestalo, že by banka odmítla provést převod vysokých částek, které převáděl. Odkud peníze pocházely, neví. Pan V. mu jen říkal, že má vyřízený úvěr, to, že šlo o MSD, tehdy nevěděl, dozvěděl se to až ze spisu. V Hongkongu se s panem V. a dalšími lidmi setkali a domluvili. Neví, kdo přesně tam byl, byl tam pan K., nějaký jeho kolega, a dalších 5 - 6 lidí – Češi a nějaký Slovák. Pan K. se svým kolegou si chtěli otevřít právní kancelář v Hongkongu. Svědek se bavil s panem V., myslí si, že do jejich komunikace, ve které řešili převody finančních částek, se pan K. nijak nezapojoval. Komunikovali v češtině. Neví, zda tam ten den byl pan Al N.. Neví, čím se pan Al N. v současnosti živí, kdysi měl autobazar, diskotéku a dovážel věci z Asie. Od roku 1999 roku do roku 2014 se potkávali jen v Asii. Finančně svědka podporovali různí lidé včetně Al N., který ho občas založil, když mu docházely peníze. S panem P. se svědek seznámil v Hongkongu, zda to bylo na předmětné schůzce, neví. Obdobně tomu je u pana J.y, ten na schůzce možná byl. O panu J. se dozvěděl, že kdysi měl restauraci v Praze. Byl to takový snílek, stále chodil s neuskutečnitelnými obchody, s nesmysly, neví, co dělá dnes. Je možné, že pana K. viděl v Thajsku. Svědek v Hongkongu vystupoval pod jménem Petr M., na to jméno měl i cestovní pas, který koupil v Německu, a od roku 2005 ho používal. Na tento doklad přijel i do Česka. Než ho zatkli, bydlel 2 roky v Praze, věděl, že je na něj vydán příkaz k zatčení. Po 4 měsících, kdy se děly aktivity s panem V., šel jednou do banky udělat výpis příchozích a odchozích plateb a zjistil, že tam jsou dvě blokové platby, na které byl upozorněn. Myslí si, že to bylo kolem 1.700.000 Eur a 1.600.000 Eur. Šel tedy za manažerem pobočky, jestli by mohl ověřit, zda je to blokováno správně, nebo jde o nějaký omyl, protože si nebyl vědom, proč by to mělo být zablokováno, a manažer přišel s tím, že na žádost banky v ČR byly platby stopnuté. Psal tehdy panu V., který mu sdělil, že v té firmě, která to posílala je nějaká kontrola FÚ, a že mu dá vědět, co a jak. Za 14 dní mu od HSBC přišlo, aby si vyzvedl všechny peníze – kromě dvou stopnutých plateb – nebo aby si je někam přeposlal, protože mu ruší účty. Něco vybral a něco přeposlal, moc peněz tam nebylo – pár desítek tisíc Eur. I nadále pak zůstal v Hongkongu, protože mu pan V. řekl, že to bude v pořádku, že jde o nějaký omyl. Následně ho zatkla hongkongská policie. Advokát mu řekl, že byl zatčen na žádost české policie a že jde o praní špinavých peněz. Druhý den ho pustili na kauci s tím, že měl vyřídit veškeré papíry k těm platbám a přijít na policii za měsíc. Pana V. urgoval minimálně 100x, ale papíry přišly pouze jednou, a to byl úplný nesmysl, hodil to do koše, a dál s ním nebyl v kontaktu. Za měsíc šel na hongkongskou policii, tam ale nebyli, měl se zapsat do knihy návštěv a vrátit se zase za měsíc. Když se mu nikdo neozýval a číslo na pana V. nefungovalo, tak z Hongkongu odjel a už se nevrátil. Těch pár desítek tisíc Eur, co zbylo na tom účtu, si nenechal, byla tam spousta placení, za kancelář, sklad na různé katalogy, na to mu pan V. také nedal peníze, myslí si, že když to všechno poplatil, tak akorát to vyšlo. Spolu s ním nebyli zadrženi ani pan P., ani pan J.. Věděl, že pan J. chodí k soudu, ale nijak se o tom nebavili. V řízení, kde byl svědek obžalován společně s panem K., dostal 3 a půl roku. V současnosti vykonává trest odnětí svobody za něco jiného. Neví, zda byly policií pořizovány výpisy z jeho telefonů, když ho zadrželi v Hongkongu, tak mu udělali prohlídku, zabavili 60.000 Eur, plus 5.000 Eur musel zaplatit kauci, jinak mu nevzali počítač, telefon ani nic jiného.

11. **Svědka Jakub P.** ve věci vypověděl, že pana K. předtím, než začalo jeho vlastní trestní stíhání, nikdy neviděl, ani nikdy neslyšel jeho jméno, a dále využil svého práva nevypovídat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

12. **Svědék Jan V. ml.**, ve věci vypověděl, že s celou touto záležitostí se seznámil někdy v roce 2012, když mu otec řekl, že má možnost nějakých investic se sít'ováním pozemků. Řekl mu, že za něj bude řešit celou záležitost jistý ekonom - pan K., který mu měl vést účetnictví a agendu jeho firem. S panem K. byl seznámen panem Azízem Al-N., což byl v té době otcův kamarád. Neví, zda měl otec s panem K. smlouvu, předpokládá, že asi ano. Jednou vzal svědek svého otce do LBBW Bank na Václavské náměstí jako řidič, když zakládal účty ke společnosti DELSACO Trade a INGURON Invest. Pochopil, že do této banky byl otec poslán panem K., ale přesné informace neví. Čekal venku, a když otec přišel z banky, jeli na Senovážné náměstí, kde byl svědkovi pan K. také představen. Svědek byl přítomen tomu, když K. byly předány věci, které otec vyřídil v bance, pochopil, že šlo asi o tokeny a založení účtů. Tokeny odevzdával otec panu K., protože měl spravovat veškerou agendu ohledně jeho firem, otec měl řešit pouze sít'ování. Svědkovi to nepřišlo divné, protože jejich účetní má také token. Když šli z banky, otec se zmínil rovněž o panu S., ale zda s ním byl v bance, svědek neví. Následně svědek pana K. v podstatě neviděl, pouze občas přijížděl k nim do firmy do Xxx, a tam jednal s otcem, případně občas mluvil s panem M., osobně ho pak viděl ještě jednou v kanceláři na Senovážném náměstí, kde byl svědek přítomen nějakému jednání, ale nevěnoval mu pozornost, takže přesně neví, o čem se jednalo. Jednou se u nich v kanceláři objevily nějaké dokumenty k hromadě firem, což bylo až potom, co byly zastaveny účty, a svědek se dozvěděl, že je tam přivezl pan M., který s nimi v té době spolupracoval. Svědek otci pomáhal vyndat šanony k jeho firmám, byly tam i tokeny od účtů otcových firem. Odkud pan M. přivezl tyto krabice, neví, zaslechl, že to bylo od pana K.. Když se z krabic vytrídily otcovy věci, zbytek se tam nechal a po nějaké době už tam přepravka nebyla. Svědek pracuje jako dispečer v nákladní dopravě, ve firmě MONEYSPEED, ve své firmě dělá logistickou činnost. Dříve byl jako dispečer ve firmě MONEYSTAR, neví, komu patřila, asi panu S.. S otcem mají propojené kanceláře. Obchody s pozemky svědkův otec viděl jako skvělý obchodní tah s tím, že už přes známé zařizoval různé firmy na sít'ování. Když byly zastaveny účty, otec situaci nějak řešil, s panem K. se asi i scházel, zajímalo ho, co se stalo, proč jsou zastavené účty atd. To, že na pozemky měly být poskytnuty úvěry z MSD, se svědek dozvěděl až poté, co byl otec vzat do vazby. O přesahu otcova podnikání do Hongkongu se dozvěděl také až později. Otec byl v Hongkongu jednou před Vánoci na pár dní se svým tehdejším kamarádem Azízem al-N. a s rodinami, byl tam v podstatě na dovolené. O žádném jednání mu neříkal. Hongkong byla asi iniciativa pana Azíze. Co se týče jiných zahraničních aktivit, tak dováželi auta z Dubaje. Tam jezdil otec poměrně často, třeba jednou za tři měsíce. Čemu se pan Al N. věnoval, svědek neví. Neví, zda pan K. zastupoval nějakou společnost. Název Redstone Advisory někde slyšel, ale souvislost si nevybaví. Otec mluvil o AK Hrubý & Buchvaldek, určitě tam chodil. Svědek u žádného jednání přítomen nebyl, ale pochopil, že tam dělali nějaké listiny, smlouvy apod. V celé věci byl nějak zainteresován i pan M.. Pan M. říkal, že má nějaké svoje společnosti. Jakub A. pro ně dovážel vozy, později se svědek dozvěděl, že byl v tomto kolotoči také zapleten, slyšel, že měl mít také nějaké firmy podobně jako pan M.. Pana B. viděl svědek asi jednou v životě, je to otcův kamarád, slyšel o tom, že byl v této věci nějak zapojen, ale jak, neví.
13. **Svědék Jakub A.** vypověděl, že společnost TOMNY Invest s.r.o. koupil asi v roce 2013, byl jejím 100 % vlastníkem a jednatelem. Společnost si pořídil za tím účelem, aby přes ni převedl peníze, které se vezmou na úvěr v MSD. To byl nápad pana V.. Ten ho oslovil v roce 2012 s tím, aby sehnal „bílého koně“, na kterého by mohli napsat společnost, která si vezme úvěr od MSD. Tím člověkem byl pan K., který měl společnost DUMICORE Trade, byl to starší pán,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

skoro bezdomovec, společnost mu asi zařídil pan V.. První úvěry se nabraly v prosinci 2012, to bylo dohromady asi 150.000.000 Kč. Svědek, ani pan K., žádost o úvěr nezařizovali, pan V. mu řekl, že je všechno vyřízený, podepisovat dokumentaci do MSD šel s panem K. přímo pan V.. Aby pan K. vypadal věrohodněji, tak předtím, než jeli do MSD, řekl svědek jeho synovi, aby ho nějak upravil. Svědek na ně čekal v čekárně, trvalo to 5-10 minut, všechny dokumenty již tam byly připraveny, nic tam nenesli. Pan V. svědkovi říkal, že v MSD je vše připravené, že to jen podepíše a půjdou pryč. Bylo mu řečeno, že pracovníci MSD vědí, že pan K., a později pan V., jsou „bílí koně“, on osobně ale s nikým z MSD nemluvil. Za to, že sehnal pana K., dostal svědek odměnu 1.000.000 Kč, pan V. mu řekl, že ty peníze pocházely z úvěrů. Pan K. se ve společnosti DUMICORE Trade s.r.o. vůbec neangažoval, neměl žádné dokumenty, nic. Když s ním svědek šel vyřídit potvrzení o bezdlužnosti, musel mu i ukázat, kde to má podepsat, pan K. nebyl schopen vyřídit nic. Pan K. asi pak ani nevěděl, že tu společnost ještě má, protože svědek vozil veškerá razítka a dokumenty panu V.. Myslí si, že bankovní účet společnosti DUMICORE Trade byl u Raiffeisenbank, k němu neměl pan K. přístup nikdy, papíry se také hned daly panu V.. Když to proběhlo, říkal svědkovi pan V., že by šlo pokračovat dál, udělat to ve větším, a jestli by bylo možno sehnat dalších 5 lidí, kdy na každého by se dal nabrat úvěr 150-200.000.000 Kč. Sehnal tedy dalšího člověka – pana V., který koupil společnosti CENTOM Trade a CASA Company. V době, kdy svědek kupoval TOMNY Invest, ho o to také požádal pan V., a to proto, aby peníze, které přes společnost měly procházet, měl pod kontrolou někdo, komu důvěřuje, v té souvislosti se bavili o odměně 10-15.000.000 Kč. Pan V. na jednu společnost nakoupil pozemky, na které dostal půjčku od jiné společnosti, a na druhou společnost, i na základě záruky pozemků, vzal úvěr od MSD asi na 198.000.000 Kč. Část těch financí – asi 160.000.000 Kč - připutovala na účet svědkovy společnosti, odkud část odeslal do Hongkongu a část poslal jako půjčku další společnosti, která měla opět udělat stejné kolečko – nakoupit pozemky, ručit s nimi jiné společnosti, aby tato mohla dostat úvěr od MSD. Nějaké peníze – asi 1, 5 nebo 2 miliony mu zůstaly na účtu. Poté začala ČNB řešit MSD a vyšetřovala to i policie, takže už nešlo pokračovat. Když svědek na počátku začal vše vyřizovat, tj. potvrzení o bezdlužnosti, založení bankovních účtů, tak pan V. trval na tom, aby byly založeny u LBBW Bank přímo na pobočce na Václavském náměstí s tím, že tam má být někdo, kdo se o to postará. Pan V. vůbec nic neřešil, nic nekupoval, jen šel do MSD ve chvíli, kdy mu bylo řečeno, že tam má jít, to mu vždy vyřizoval svědek. V MSD pan V. podepsal veškeré dokumenty, a svědek poté s dokumenty šel za panem Michalem B. kvůli vkladům do katastru ohledně zástavního práva pro MSD. O načerpání úvěru pan V. nevěděl vůbec nic. Po zásahu policie svědka pan V. seznámil s tím, že přístup k účtům společnosti CENTOM Trade pana V. měl mít nějaký pan K., toho ale svědek neznal. Ten stejný člověk měl přístup i k účtům společnosti DUMICORE Trade pana K.. Pana K. svědek nikdy nepotkal, viděl ho jen na fotkách, které mu ukázal pan V.. Fotografie pana K. mu pan V. ukázal proto, že chtěl, aby policii tvrdil, že se s ním setkal, že měl být u toho, když spolu v kanceláři něco řešili, ale to se nestalo. Bylo mu o něm řečeno, že má nějaké vazby na MSD a měl panu V. představit i člověka z LBBW Bank, byl to člověk, který tam všechno zařizoval. V. K. nazval „ekonomem celého podvodu“. O panu K. mu pan V. řekl více až v době, kdy začalo vyšetřování, řekl mu, že se znají přes nějakou paní. Na K. byl V. našťvaný, protože mu přivezl dokumenty všech společností, které v těch podvodech s MSD nějakým způsobem figurovaly s tím, že tam byly i přístupy k účtům. Šlo o dvě nebo tři přepravky. Tyto dokumenty svědek pomohl panu V. protřídit – jejich část, která se týkala buď svědka, nebo společností pana V.. Neví, kdo řešil účetnictví společnosti DUMICORE, to řešil pan V., on mu všechny dokumenty předával. Společnosti CASA Company, CENTOM Trade a TOMNY Invest řešil svědek sám, ale na základě dokumentů, které mu

dal pan V., až když bylo třeba dělat účetní závěrky. Připravoval i daňová přiznání, podávalo se za rok 2013, ale potom už ne. Daňové přiznání podepsal. Za získání pana V. dostal svědek od pana V. odměnu 2,5-3.000.000 Kč. Odměna za další se měla navyšovat, ale k tomu už nedošlo. Svědek dal pak panu V. asi půl milionu korun za to, že do toho šel. Ve chvíli, kdy začalo vyšetřování, dostal pan V. dalších 100-150.000 Kč. Ty mu předal od syna pana V., protože pan V. byl v té době ve vazbě. Transakce mezi společnostmi probíhaly tak, že svědek šel do kanceláře za panem V., ten mu dal čísla účtů, na která má peníze odeslat, a řekl mu, kdy mu přijdou peníze do banky a kdy je má odeslat. Svědek pak jel do banky na Václavák. Peníze, které byly na účtu – asi 119.000.000 Kč „překlopil“ na Eura a odeslal do zahraničí. Na základě uměle vytvořené smlouvy mezi TOMNY Invest a hongkongskou společností ohledně zhodnocování peněz – skrze investice do akcií – odesílal na účet české společnosti asi 38.000.000 Kč, je možné, že šlo o společnost Lovrenta pana Z.. Svědek od začátku věděl, že jde o falešné úvěry a že jde o podvod, jinak by do toho nešel. Smyslem bylo dostat co nejvíce peněz do zahraničí. Byl v tom nějakým způsobem zainteresovaný i Azíz al-N., kamarád pana V.. Svědek ale nevěděl, komu šla největší část peněz, a jak se dělily, ani ho to nezajímalo. Všechno putovalo do zahraničí – do Hongkongu, do Dubaje. Z Dubaje pan V. přivážel hotové peníze, kterými se platili „bílé koně“ nebo další věci. To byly peníze z MSD – odeslaly se do Hongkongu, tam se vybraly, vložily do jiné banky, která měla pobočku v Dubaji, a tam se opět vybraly hotově. O panu Azizovi věděl, že obchoduje s pozemky, a že je bohatší, než pan V., jinak se o něj moc nezajímal. Tomáš M. je svědkův bývalý kamarád a spolupachatel v jiné trestní věci. Převedl na něho společnostmi pana V. – Meskalero a TORRAUNEX, protože ho pan V. požádal, aby na to někoho sehnal. Bylo to za úplatu, mělo to na něho být napsané jen nějakou dobu, a pak se to mělo zase přepsat dál. Pan V. chtěl, aby pan M. šel do MSD a podepsal směnku, kterou každý, kdo si tam bral úvěr, podepisoval. S Tomášem se ale dohodli, že to dělat nebude. Svědek v Hongkongu nikdy nebyl. Pan V. tam letěl asi jednou, řekl mu, že se tam potkal s panem K. a panem Azizem. Neví, jak se v Hongkongu domlouvali, ale pan V. neumí anglicky. Společnost TOMNY Invest svědek později prodal za 200.000 Kč, to už bylo ale v době, kdy byl ve vazbě – bylo to prostřednictvím jeho obhájce. Ví, že okolo pana V. bylo více osob, které pro něho dělaly to samé, co dělal pro něho pan V., to byli pánové M. a B., pan V. se s nimi stýkal denně. Jestli byli i další lidé, kteří panu V. sháněli „bílé koně“, neví. Podnikatelské záměry, které měly sloužit k poskytnutí úvěrů pro MSD, připravoval pan K.. Pokud se týče splácení úvěrů pana K. a V., dostal od pana V. asi dvě splátky po 1.000.000 Kč, které šli uložit do banky. Proběhla jedna, dvě splátky za každou společnost. Pan V. mu říkal, že ho kontaktovalo MSD ohledně splácení. Splácení bylo naplánované tak, že by splácelo asi tři čtvrtě roku, kdy během té doby by se společnosti zase přepsaly dál na další „bílé koně“, a potom by se splácet přestalo. O AK Hrubý & Buchvaldek se svědek dočetl až z obžaloby. S panem V. byl 2x na Senovážném náměstí, pan V. vyjžděl z garáží od Slovanského domu, kde od něho přebíral nějaké dokumenty a tvrdil mu, že tam sídlí člověk, co řeší MSD. Neví přesně, jak to bylo s tokeny, později se dozvěděl, že je měl mít u sebe pan K. – to mu řekl pan V., až když se to začalo vyšetřovat. Pan K. řešil převádění financí. Tokeny byly panu V. předány spolu s dalšími dokumenty v těch přepravkách. Tokeny se odevzdávaly, aby ten, kdo je měl u sebe, mohl ovládat účty, a nemohlo se stát, že se z nich něco ztratí. Pan V. by nebyl schopen toto sám řešit. Pana V. by svědek označil za svého nadřízeného, který měl nad sebou dalšího nadřízeného. Toto mu pan V. řekl předtím, než šel do vazby. Řekl mu také, že tam byl i někdo jiný, pro koho pracuje pan K., nešlo o pana Azíze, ale o koho šlo, neví. Pan V. je svědkův známý, hráli spolu fotbal, stýkali se v civilním životě. V době, kdy se svědek živil přepravou osob, byl pan V. taxikář, takže ho někdy využíval, když potřeboval další vozidlo. Jana J. svědek nikdy osobně neviděl, ví, že spolu byli odsouzeni. Se

jmény Z., Š. a se jmény dalších obviněných se setkal až v těch dokumentech od pana K.. Již předtím měl ale obecné povědomí, že existuje i další skupina, se kterou byli propojeni jen tak, že poskytovali půjčku někomu dalšímu na nákup pozemků, které měly sloužit jako zástava. JUDr. F. byl známý pana V., od kterého si V. kupoval ready-made společnosti. Když začala věc vyšetřovat policie, s panem V. se radili, jak vypovídat, svědek dále instruoval pány V., syna pana K. a pana M.. Jejich koncepce výpovědí se ale zhroutila, protože pan V. asi 3x, nebo 4x změnil výpověď.

14. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o podaném vysvětlení **Jany A.**, která v průběhu přípravného řízení uvedla, že společnost TOMNY Invest je společností jejího syna Jakuba A., společnost CASA Company zná také, jejím jednatelem je David V., toho ale nikdy neviděla. Pro obě společnosti zpracovávala daňová přiznání za rok 2012, všechny listinné podklady jí předložil syn Jakub. Předložil jí nabývací listiny ke společnostem a další listiny. O činnosti společností nic neví, syn jí nic neříká, ptala se ho, ale nic jí neřekl. Na činnosti společností se nijak nepodílela. Zatím se na ni syn neobrátil s žádostí o zpracování daňových přiznání za rok 2013, neříkal jí nic o žádné půjčce. Syn se s ní baví o podnikání jeho společnosti EXTRA group, která se zabývá autodopravou. K této společnosti normálně vystavuje faktury a zpracovává účetnictví. Ze synových přátel zná svědkyně jen jeho přítelkyni Evu T. a dalšího jednatele společnosti EXTRA group Jakuba V..
15. **Svědék David V.** ve věci vypověděl, že pana K., poznal až v soudní síni. Jediný, koho ze všech obžalovaných v předchozí věci znal, byl pan A.. Byl jím osloven, jestli by s ním nešel do podnikání s pozemky, on už podnikal v autodopravě, o čemž svědek věděl. Myslel si, že by se tímto způsobem mohl nějak vzdělat ohledně podnikání. Pan A. mu řekl, že nemůže mít víc firem, jestli by to vzal na sebe on. Neví, zda pan A. ohledně společností, které nemohl mít na sebe, oslovil ještě nějaké další lidi. Předpokládal, že pan A. má nějaké kontakty, když už měl dopředu něco připraveného. Na základě instrukcí a rad pana A. udělal, co bylo teda potřeba, což skončilo tím, že mu volali z kriminálky z Perštýna, že je obžalovaný z nějakého trestného činu. Až díky tomu se dozvěděl, do čeho spadnul. Konkrétně mu ohledně toho obchodu pan A. řekl, že se vezme půjčka, nakoupí se pozemky, se kterými se bude ručit za půjčku, což mu dávalo logiku. U půjčky si vzpomíná na částku asi 199.000.000 Kč. Ohledně společnosti CENTOM Trade mu pan A. řekl, že má takovou a takovou firmu, takže svědek vždycky zajel do nějaké společnosti, tam to koupil za obnos, který byl dopředu hlášen, podepsaly se nějaké papíry a převedlo se to na jeho jméno. Pan A. mu dále říkal, že bude třeba, aby měli na ty pozemky dva účty, jeden na české koruny a jeden na Eura, účty založil v bance LBBW Bank. Od LBBW dostal nějakou krabičku, která měla sloužit k převodům, tu předal A.. Převody peněz dělal pan A., on jen podepsal smlouvu, když mu bylo oznámeno, že se budou kupovat pozemky. Bylo potřeba mít dvě firmy, jedna se měla starat o pozemky a druhá o finance. Druhá společnost byla CASA Company. Její koupě proběhla stejně jako v případě té první. Předpokládá, že jeho dvě společnosti našel pan A. na internetu. Kam má jít, se vždy dozvěděl od pana A., který měl připravené dokumenty, pak se spojili, A. mu řekl, co bude potřeba zařídit, a on to zařídil. Po tom, kde pan A. přišel k těm kontaktům a nápadům, se nikdy nepídil, jeho život nijak blíže neznal, jen věděl, že byl v armádě, byli spoluhráči z fotbalu. Věděl, že to nebude nic rychlého, že to bude běh na delší trať, ale bral to tak, že podnikání nějakým způsobem půjde, věděl, že se v nemovitostech pohybují velké částky. Bylo v plánu, že se nakoupí nějaké pozemky, případně že se to zasítuje, nebo se to dá do pronájmu, neviděl na tom nic špatného. Neměli mezi sebou dopředu nějak stanovenou

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

sazbu, kolik z toho bude, dohodli by se nějakým způsobem z případných výdělků. Padla částka půl milionu, ale on to chtěl řešit až na konci, protože to mohlo být méně, ale i více. Koupě pozemků probíhala tak, že pan A. přišel s nějakou smlouvou, řekl „*hele, budou se kupovat tyhle a tyhle pozemky, a je potřeba podepsat tuble smlouvu*“. Mělo jít snad o pozemky někde ve středních Čechách, na Mělníku. Svědek jen podepisoval smlouvy, musel k notáři na Pankrác, aby se ověřil podpis. Za kolik se ty pozemky kupovaly, neví – od 5 do 12 milionů. Proces podpisu úvěrové smlouvy proběhl tak, že dostal do ruky posudky ohledně pozemků a musel si zřídit účet u MSD. Že to bylo nadhodnocené, se dozvěděl až u soudu, neví, u koho ty odhady pan A. zařídil. V MSD se setkal s paní S., která už pro něho měla připravené papíry, ty si odnesl a předal panu A., který si je odnesl do své kanceláře. Pan A. s ním šel do banky, ale jednání s paní S. přítomen nebyl. Smlouvu o úvěru svědek četl, zavázal se k úvěru na podnikatelskou činnost, úplně dopodrobna to nezkoumal. Když podepisoval úvěr v MSD, mohlo to trvat do půl hodiny, možná ani ne, jen mu bylo řečeno, kde to má podepsat. Podnikatelský plán s ním paní v MSD neprobírala, svědek ho nedokládal a neví, zda ho doložil někdo jiný. Na jedinou podmínku k získání úvěru si vzpomíná, a to, že musel být členem družstva a musel něčím ručit – ručil těmi pozemky. Co se týče možností splácení úvěru, s panem A. se o tom bavili, ale pamatuje si už jen to, že mu pan A. 2x nebo 3x přinesl nějaké peníze, mohlo to být 100.000 Kč, nebo i víc, určitě ne víc než milion, které posílal na nějaký účet, jako splátku úvěru. Peníze na splácení úvěru MSD vkládal v ČSOB na Národní, a to na číslo účtu, které mu dal pan A.. Neví, zda se peníze posílaly do ČR nebo do zahraničí. Pan A. za ty peníze nakupoval pozemky, a ještě je posílal nějakým dalším firmám, kde se snad dělala nějaká rámcová smlouva, tomu ale on nerozumí – nějaká firma pro ně měla pozemky. A. mu o penězích z Číny nebo z Hongkongu říkal, že nějaká půjčka na nákup pozemků jde ze zahraničí, potřebovali investice. Následně, až by se vzala ta půjčka, tak část by se vrátila společnosti, která původně půjčila peníze na pozemky. Když dostali úvěr od MSD, peníze se do Číny vrátily, o jakou částku šlo, si přečetl až ve spise. Pan A. mu nedával žádnou měsíční mzdu, jen dostal nějakou částku jako odměnu za to, že s ním jde do toho obchodování – cca 30.000 Kč. Neví, že na účet společnosti CASA Company přišlo 33.750.000 Kč. Internetové bankovníctví neměl ani soukromé, ani firemní. Vše, co se týkalo účetních dokladů, měl u sebe pan A.. Myslí si, že společnosti neměl tak dlouho, aby se muselo podávat daňové přiznání, co se toho týče, nic nepodepisoval. Myslí si, že nikomu neuděloval generální plnou moc. Společnosti prý prodal, ale ani o tom nevěděl, neví, jak k tomu mohlo dojít bez něho. Přístup k datovým schránkám jeho společností měl pan A., protože měl počítač, on měl v té době jen telefon. O celé té záležitosti s panem A. poté, co se to začalo řešit v rovině trestněprávní, mluvil, bylo mu řečeno, že něco prasklo, že se stal průser. Svědek A. řekl, že mu volali policajti, že se s nimi setkal, on říkal, že jemu volali taky, a také mu řekl, co má říct, až bude u prvního výslechu. Nevěděl, jak se v tu chvíli má zachovat, měl strach jakkoliv odbočit, tak více méně na té policii vypovídal podle nějaké připravené verze. Panu A. důvěřoval, byl to bratr jednoho z jeho kamarádů. O panu A. věděl, že dělá v autodopravě a myslel si, že když chce jít do dalšího odvětví, že tam musí mít i nějaké kontakty, protože by do toho jinak asi takhle neskočil. Vnímá ho jako obchodně zdatného. Společnost Milson a paní Š. svědek nezná, setkal se s ní až u soudu. Nepamatuje si, se kterými firmami uzavřel smlouvu o spolupráci. Účetnictví měla zpracovávat matka pana A., ale nikdy se s ní nesešel. Jméno Azíz Al N. slyšel, ale už neví, jestli od svého právníka, nebo až u soudu. Do kontaktu s ním nikdy nepřišel. Jméno pana V. před tím, než mu byla doručena obžaloba, neslyšel, pan A. se o něm nezmiňoval. V kauze MSD dostal svědek nepravomocně 6 let, odvolal se.

16. **Svědék Lukáš M.** ve věci vypověděl, že jednatelem společnosti GALBANI Capital, se stal tak, že v kanceláři dopravní firmy pana V., s názvem snad Moneystar, kde pracoval, se sešli pan K. s panem V., kteří jednali o nějakém developerství, načež mu bylo nabídnuto, že když si založí firmu, nakoupí se pozemky, a dají se na tom vydělat peníze, když se pozemky zastaví, zasít'ují. U samotného jednání pana V. a pana K. nebyl. Toto mu nabídl pan V. s tím, že podrobnosti by mu sdělil pan K.. S panem K. hovořil jednou nebo dvakrát, párkrát ho viděl u pana V. ve Xxx ve firmě. Pan K. mu řekl, že se koupí čistá firma a tato nakoupí pozemky. Firma se koupila přes JUDr. F.. Svědek byl v MSD podepsat nějakou předběžnou smlouvu, že bude poskytnut úvěr, ale to, zda došly peníze, už nevěděl. V souvislosti se zařízením firmy byl i na finančním úřadě, s tím mu pomáhal pan V., protože on tomu moc nerozuměl. Asi 2x byl v hotelu Hilton, jednou tam byl s panem K., jednou s dalším pánem, jehož jméno si nepamatuje. Projednávaly se tam nějaké dodatky ke smlouvám, nic tam ale nepodepisoval, i když šlo o společnost GALBANI. Jednalo se o nákup pozemků, řešily se nějaké rozpočty, tomu on nerozumí. Schůzek v Hiltonu byl účasten jako doprovod pana V.. Účet společnosti GALBANI Capital zakládal v LBBW Bank na Václavském náměstí, už neví, zda mu to, že má účet jít založit do této banky řekl pan V., nebo pan K.. Přístupové kódy k účtu dostal, byla k tomu nějaká elektronická kartička, kterou odevzdal panu V., a pak V. řekl, že musí jít s papíry k panu K.. Odevzdal mu to, protože mu bylo panem V. řečeno, že se bude dělat kompletní účetnictví a to bude dělat pan K.. V MSD byl sám, přišla za ním nějaká paní, která mu přinesla papíry s tím, že to jsou předběžné smlouvy, byly to dva nebo tři podpisy, a říkala, že se mu potom někdo ozve. Smlouvy nečetl. Pak už mu bylo jen řečeno panem V., že už se platí úvěr, to, že úvěr proběhl, mu neřekli. Úvěr byl asi ve výši 190.000.000 Kč. On sám úvěr řešil jen v tom smyslu, že se ptal, jak to funguje, na což mu řekli, že peníze jsou poskytnuty na firmu, kde se nakoupí pozemky a bude to použito i na zasít'ování a na výstavbu, pak by se to mělo prodat. Byl u toho i nějaký výpočet předběžných výdělků. Ohledně toho, jak se úvěr bude splácet, mu bylo řečeno, že se tam pro začátek ponechají nějaké peníze, že by se v rychlosti udělaly tři, čtyři domy, z čehož by se to potom splácelo. Bylo mu řečeno, že splácení úvěru by bylo na dva roky, splatil by se celý a ještě by tam byl nějaký výdělek. Měsíční splátka byla přes milion korun. Dvě, nebo tři splátky šly přes účet, tři, nebo čtyři platil v hotovosti. Výdělky byly v procentech, ale už neví, kolik to bylo. Toto mu řekl pan V., který komunikoval s panem K.. Pan Azíz Al-N. je pán z Říčana, se kterým dříve obchodoval, měl bazar, zda měl s touto věcí něco společného, netuší. Poté, co peníze přišly na účet, mu bylo řečeno, že vše, co je v plánu, funguje, v tom se on ale nevyznal. Ví, že se nakoupily pozemky, které byly placeny z úvěru, ale co bylo dál, neví. Na nakupování pozemků pan V. nasadil pana B.. Co se týče pozemků, byl je osobně posekat, protože ho k tomu vyzval OÚ v Černošicích, jinak by dostal pokutu. To bylo vše, co s pozemky dělal on. Co se dělo s penězi, které přišly z úvěru, neví, nezajímal se o to – měl v té době problémy v druhé firmě, které řešil. Řešil to až potom, co byl u pana Buchvaldka v advokátní kanceláři pro krabice na účty, které pak vezl panu V.. Krabice se netýkaly pouze jeho společnosti, ale i dalších, např. společnosti pana A., byly v nich šanonky a přístupy k účtům. U pana Buchvaldka byly tokeny, pan V. mu řekl, že je tam nechal pan K.. Pan V. mu dával v hotovosti peníze na splácení úvěru – to vkládal na účet v ČSOB v Říčanech, takto proběhlo asi 4 nebo 5 splátek. To, že peníze vkládal na účet, mu přišlo divné. Pan V. mu neřekl, co je to za peníze, které mu dával na splácení úvěru, jeho ani nezajímal, odkud ty peníze jsou. Společnost MORTESS Trade byla jeho druhá firma, na tu dovážel auta, jeho bratr tam dělal majitele a pan V. tam jako jednatele dal pana B.. To, že použijí firmu MORTESS Trade, mu bylo odůvodněno tak, že je už zaběhlá. Pan V. pracoval pro všechny jeho firmy, svědek nezvládal řešit účetnictví a faktury. Nepřišla mu žádná upomínka na nesplácení, splácelo se, dokud to nezastavila policie.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Bankovní účet v LBBW Bank nikdy nekontroloval. V LBBW Bank byla jako doručovací adresa uvedena adresa nějaké kanceláře v Praze, jemu se do rukou nedostaly žádné výpisy, ani upomínky z banky. Pan K. měl ve společnosti GALBANI Capital dělat nějaké rozvahy. Pana K. mu představil pan V., který mu o něm řekl, že je to ekonom, že se zabývá firmami, a že bude dělat nějaký propočet developerství. Pak mu akorát řekl, co musí sehnat a zařídit, to udělal – nechal udělat firmu a účet a pak se zastavil v MSD. V MSD nezakládal žádné papíry k firmám. Ví, že k žádosti o úvěr je třeba předložit podnikatelský plán, ekonomický záměr, to ale on nezpracovával. V MSD byl tak půl hodiny, myslí si, že se tam ještě po třech týdnech vrátil a šel podepsat to, o čem mu řekli, že je to nějaká předběžná smlouva. Daňové příznání za společnost GALBANI Capital měl připravit pan K.. On na finanční úřad nic nenesl a žádné daňové příznání nepodepisoval. Pan K. měl firmu, ale na jméno si nevzpomene, od společnosti Redstone Advisory, míval pan V. nějaké papíry na stole. Svědek v kanceláři společnosti Redstone Advisory nikdy nebyl. Myslí si, že společnost pana V. byla INGURON Invest. Neví, zda se na ni posílaly peníze z účtů jeho firem. Společnost East Ray Limited v Hongkongu mu nic neříká. Že by se finanční prostředky měly převádět do Hongkongu, mu nikdo nesdělil, měly být použity na nákup pozemků v Čechách. Pana Michala B., ani společnost TAHOKEE nezná. Neví, kdo měl nakoupit pozemky, čekalo se na změny v územním plánu, některé pozemky zařizoval pan V., ale jestli všechny, to neví. Netuší, jak dlouho trvá změna územního plánu. Pokud se týče realizace nákupu pozemků, měl svědek kontakty ohledně techniky, uměl sehnat bagry, auta. To, že je s MSD nějaký problém, zjistil, když nedostal peníze na další splátku. To řešil s panem V., na pana K. číslo neměl. Pan V. mu řekl, že to zastavila policie, protože tam bylo něco špatně, pan V. mu řekl, že smlouvy a všechno je v pořádku, že je to jen nějaká kontrola. Tím ho hodně uklidnil. Pan V. mu potom, co byl v AK Hrubý & Buchvaldek říkal, že přestal komunikovat s panem K., protože tam byl nějaký problém, něco tam nesedělo. Svědek se v té době živil dovozem a servisem aut a zároveň byl řidičem kamionu, což dělal jako zaměstnanec pana V.. Vydělal si průměrně 30-40.000 Kč čistého měsíčně, občas se stalo, že mu pan V. řekl, že nemá, tak mu dal jen 20.000 Kč, a pak doplácel. Poté, co byl svědek obžalován, od pana V. odešel. Situaci řešil s panem A., ten mu řekl, že má chvíli počkat, jak se to vyvine, a podle toho to řešit s právníkem. S panem V. pan A. také neměl dobré zkušenosti. Pan A. měl firmy u pana V., obdobně tak pan B. a svědkův bratr. Všichni byli asi známí pana V.. Pana B. svědek zná, protože hrál fotbal a B. trénoval xxx. Pan B. nepůsobil majetně – jezdil vlakem, myslí si, že si od pana V. půjčil nějaké peníze. Za trénování mu pan V. platil, ale kolik, neví. Pan B. ho kontaktoval, protože se stávalo, že mu pan V. nezvedal telefon, volal mu, jestli se to dá nějak řešit, případně, jestli může něco vyřídit panu V.. Ví o tom, že pan V. měl byt v Dubaji a dovážel odtud auta, jestli tam ale podnikal, neví, také dovážel nějaké masti z Thajska. Do ciziny jezdil 2x, 3x do roka na 10-14 dní. Myslí si, že v Hongkongu byli společně V., K. a Azíz, že tam letí, mu říkali. Svědek měl tehdy na starosti dopravu ve firmě pana V., takže ví, kam letěli. Pan V. měl asi 8-10 firem – Moneystar, MHL Logistic, Moneystar Logistic a další. Byly to dopravní firmy a on je řídil. Pan V. se k němu choval arogantně, stejně se choval i k těm, kteří mu nešli na ruku. Pan V. se v podnikání orientoval dobře, nenechal se nikým řídit, nepotřeboval radit v podnikání. Neví o tom, že se v rámci jeho trestního řízení obracela na soud jeho přítelkyně dopisem s tím, že měl být pod tlakem pana V.. K tomu, zda na něj pan V. vyvíjel nějaký nátlak, se nechce vyjadřovat. Jednu firmu, se kterou ho pan V. „udělal“ už si odseděl, a teď má v běhu další soud, ten souvisí s MSD. Ve výkonu trestu byl za krácení daní, šlo o společnost MORTESS Trade.

17. **Svědék Milan V.** ve věci vypověděl, že k celé kauze přišel přes pana V.. Měl svou dopravní firmu, jezdil svým vozem a pan V. mu dával práci. Byli kamarádi. Bavili se o tom, že koupí nějaké pozemky, ty se zhodnotí, a na tom vydělají. Z nákupu a prodeje pozemků měl dostávat nějaká procenta. Finance na to neměli, byly přes úvěr – přes družstevní záložnu. Pan V. už o tom něco věděl, říkal, že mu pomůže. Úvěr si svědek bral na firmu TORRAUNEX Consult. Společnost už byla založená, když ji koupil. Společnosti měl dvě. To, jaké doklady potřebuje, aby na společnost získal úvěr, bylo uvedeno v nějakém seznamu, který mu byl dán přes kancelář pana V.. Všechny papíry sháněl pan V., pomáhal mu s tím, když musel jít na družstevní záložnu, potom si to samozřejmě vyřizoval sám. Společnost měla založený bankovní účet v bance na Václavském náměstí. Tam byl sám. V bance jednal s nějakou slečnou, dostal podklady k bankovnímu účtu, a něco, co byl asi token. Všechno odevzdal panu V., důvěřoval mu, byl to člověk, který mu dal práci, platil mu, byli kamarádi. Podnikali spolu, měli spolu smlouvu, důvěřoval mu. Není to standardní, ale bylo to tak. Neměl k účtu přístup přes internetové bankovníctví, nikdy se nedíval, jestli jsou na účtu peníze z úvěru, který mu byl poskytnut, pan V. mu to všechno řekl. Co s penězi bude, bylo uvedeno v podnikatelském záměru. Sám s penězi neprováděl žádnou bankovní operaci. Když šel sjednat úvěr do MSD, setkal se tam s nějakým pánem, který už věděl, že přijde, dostal nějaké papíry, s panem V. probral, co je k tomu třeba. Návštěvy v MSD byly dlouhé hodinu, pracovník z MSD s ním probíral nějaké listiny, když tomu nerozuměl, vysvětlil to. MSD u jeho společností neřešilo, zda jsou v dobré finanční kondici. Dokumentaci, která byla součástí žádosti o úvěr, nečetl, nebylo to potřeba, on chtěl úvěr, chtěl obchodovat s pozemky. Potom přišlo z MSD, že úvěr ve výši skoro 200.000.000 Kč byl schválen. Peníze se rozdělily podle smlouvy mezi ním a panem V., neví už přesně, jak to bylo. Peníze panu V. nedal, ale půjčil. Ty peníze šly pryč, protože bylo smluvně dáno, jak s tím bude pan V. obchodovat, tj. že mu bude dávat peníze, aby úvěr splácel. Neví, jestli pan V. měl u MSD nějakou smlouvu. Na pozemek mu půjčil peníze pan V., neví, za kolik ho kupoval, půjčil mu kolem 40.000.000 Kč, ty mu asi poslal. Peníze mu pak svědek vrátil z úvěru od MSD. Pozemek byl v xxx, jel se tam podívat, byl lukrativní, u letiště, u dálnice, byla tam zavedena voda, elektrína, všechno. Měl i nějaké nájemce na pronájem bytů, s těmi udělal smlouvy. Na pozemku udělal pořádek asi za 200.000 Kč. Když se to zastavilo, už se nestaral, dostal strach, pak pozemek prodal. Firmy TORRAUNEX a Meskalero pak prodal Tomáši M., bylo to přes pana A., kterého osobně nezná, ale byl od pana V.. Za kolik prodal společnosti, neví, ale za moc to nebylo. Na bance byl přepsat účet. Neví, co se stalo s tokenem, zůstal u pana V. a kupec ho od něj nechtěl, asi si to vyřídil s panem A.. Úvěr byl na více pozemků, než na ten jeden. Zástavou za úvěr byl pozemek koupený společností Meskalero, ten koupil z peněz pana V., které mu z úvěru vrátil zpět, v podstatě tu zástavu si banka zaplatila ze svých peněz, on pak chtěl hospodařit se zbytkem peněz. Pozemky se měly sít'ovat a prodat dál. Pozemky k zajištění byly ohodnoceny, dělali to asi lidi ze záložny. Všechny dokumenty odevzdal do družstevní záložny a oni to schválili. Pan V. mu řekl, že to ohodnocení šlo přes pana K.. Neví, jakou částkou byly ohodnoceny pozemky – hodnoty ve znaleckém posudku a výše úvěru byly podobné. Ve smlouvě s panem V. měl uvedeno, že mu bude dávat na splátky úvěru cca ve výši 1.500.000 Kč nebo 1.700.000 Kč měsíčně. Peníze mu dával asi půl roku. Pana V. se samozřejmě ptal, jestli tahle činnost s sebou nese nějaké riziko, ale všechno vycházelo. To, z čeho bude splácet úvěr, měl smluvně dohodnuté s panem V., protože mu předal ty peníze, a navíc mu podepsal směnku na 200.000.000 Kč. Byli domluveni, že pan V. obdrží peníze z úvěru, bude mu dávat peníze na splácení a budou nakupovat a prodávat pozemky. Věřil tomu. Určitě byly i další firmy, které stejným způsobem čerpaly z MSD úvěr. V MSD byl ještě jednou, když všechno prodával, aby se zeptal, jestli to prodat může. Dalí mu papíry, ať podepíše, že s tím souhlasí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Za tu činnost mu ze strany pana V. ani nikoho jiného nebyla slíbena žádná odměna, výtěžek měl být z toho, že by se to prodalo, počítal, že tam bude pěkný výdělek. To, že to skončilo, se projevilo tak, že mu obstavili účty, na které mu chodily peníze na placení půjčky. Pan V. mu to pořádně nevysvětlil, jen mu dal peníze za dva měsíce, které zaplatil, a pak to padlo. Nevěděl, co s tím, nevěděl, kde by vzal tolik peněz měsíčně, tak to prodal. Když zjistil, že je to podvod a že naletěl, bavil se o tom s panem V., a ten mu řekl, že za to může pan K. a že to vede nějaký Aziz. Všechno měl vyřizovat pan K., jestli za ním byla nějaká společnost, neví. Pan Aziz mu dřív dával práci, dělal u něj v klubu Xxx a Xxx ochranku, to ale nevěděl, že se jmenuje Aziz. Pan K. ho tam jako ochranku viděl, ale on si pana K. nevšiml, poznal ho až u soudu. Nezajímal ho, nebyl mu představen v souvislosti s pozemky. Něco mu říká jméno M.. Pan B. obchodoval s pozemky, párkrát ho viděl u pana V., osobně s ním nikdy nejednal, neví, jestli v té věci byl nějak činný. Co se týče advokátní kanceláře, v nějaké byl, když se ověřovaly podpisy. Jméno Buchvaldek mu něco říká, ale přesně neví. Účetnictví v jeho dvou společnostech vedla nějaká slečna od pana V.. Daňové přiznání šlo také přes kancelář pana V., asi někomu dával plnou moc, chtěl to mít tip top. Za dobu, kdy měl tyto dvě společnosti, se živil jako dopravce, byl OSVČ. Název spol. INGURON Invest mu něco říká, ale o tom, že dle obchodního rejstříku je to jeho společnost a jednatelem je pan V., vůbec neví.

18. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla čtena výpověď **svědka Tomáše M.** z hlavního líčení konaného dne 03. 05. 2017 pod sp. zn. 45 T 3/2016, ve které uvedl, že k úvěrům od MSD přišel do styku skrze pana A., se kterým se znali dlouhou dobu. Jednoho dne roku 2013 se za ním zastavil s tím, že má problém se zařizováním u společnosti Meskalero a společnosti TORRAUNEX Consult. Jednatelem těchto společností měl být nějaký Milan V.. Jedna z těchto společností měla získat úvěr právě u MSD a druhá ho měla zaštitit skrze pozemky. Pan A. po něm chtěl, aby zastoupil úlohu pana V., který měl mít exekuce, a proto se stal se majitelem a jednatelem obou společností. Pan A. se bál, že by mohli rozprodat podíl nebo by mohli prodat pozemky té společnosti Meskalero. Ve společnostech měl působit přechodnou dobu 3-4 měsíce, měl připraveného jiného kamaráda, který kvůli nějakým právním problémům nemohl převzít jednatelství hned. Původně jeho nabídku odmítl, ale pan A. se znovu stavil za 14 dní a nakonec s tím souhlasil. Řekl mu, že tam nebude žádný problém, společnosti vše řádně platí, jinak by MSD hned zabavilo pozemky, nebo jiným způsobem vypovědělo smlouvu. Pan A. už měl u sebe nachystanou smlouvu o převodu podílu, slíbil mu za to odměnu 25.000 Kč za každou společnost. Podpisy nechali ověřit na pobočce České pošty. Byla tam i advokátní plná moc od pana doktora, jehož jméno si nepamatuje. Poté pan A. s dokumenty odjel a řekl, že vše zařídí. Pana V. jednou viděl, to bylo cca týden, 14 dní po tom, co na něho byly společnosti převedeny, a to v souvislosti s tím, že panu V. rušili přístup k účtům. Za dva měsíce se opět sešli a pan A. mu řekl, že by jeho kamarád měl vše převzít podle plánu. Když se opět nějakou dobu neviděli, napsal panu A. SMS, zda by se mohli potkat. Pan A. za ním přijel a řekl mu, že nastal problém, řekl mu, že jeho kamarád odmítl převzít ty společnosti, protože v té době PČR zahájila prošetřování úvěrů, resp. obou společností s podezřením na úvěrový podvod. Řekl mu, že jejich původní dohoda padá a že něco vymyslí. Pan A. poté nějakou dobu nezvedal telefony a neodpovídal na SMS zprávy, většinou s tím, že je v zahraničí. Po nějaké době si o kauze přečetl na Novinky.cz nebo podobném serveru, kdy v článku bylo zmiňováno i jeho jméno. V návaznosti na to mu pan A. sdělil, že už má plán, jak ho z celé věci vyváže, a že se nemusí ničeho bát, protože se ničeho špatného nedopustil, protože podklady a žádosti o úvěry podával pan V.. Pan A. vymyslel, že společnosti přepíšu na nějakého „fetáka“, a do smlouvy se napíše, že ten obdržel veškeré účetnictví a v pokladně, že bude obnos, který je nutný k předčasnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

splacení úvěru. S tímto plánem nesouhlasil, to už se mu nelíbilo. Chvilí se nic nedělo, byl nervózní, pan A. mu i oznámil, že mu nevyplatí obnosy, které mu byly původně slíbeny. Svěřil se tedy svému kamarádovi, a ten mu poradil, ať se obrátí na advokáta, obrátil se tedy na AK JUDr. Teleckého, se kterým se ve věci společností dohodli, že uhradí náklady insolvenčního řízení a společnosti pošlou do insolvence, aby byly řádným a legálním způsobem zlikvidovány. Na účty společností, které převzal spolu s obchodním podílem za dobu, kdy společnosti byly napsány na něj, nepřišly žádné prostředky. On žádné prostředky neodesílal, s účtem žádným způsobem nenakládal, pouze na doporučení AK nechal udělat výpisy z účtů za poslední 2 roky pro účely insolvenčního řízení. Do účtu nikdy skrze internet nepřistupoval. Výpisy byl dělat na pobočce LBBW Bank. V okamžiku, kdy účty přebíral, na nich mělo být cca 100.000 Kč, s tím, že postupně chodily exekuce z FÚ, takže částka byla ponižována o tyto dílčí částky. Po exekucích, jak mu sdělil JUDr. Telecký, byl i bankovní účet jedné společnosti vypovězen s tím, že teď je asi součástí insolvenčního řízení nějakých 50.000 Kč. Společnosti měl na sebe napsané v podstatě do poloviny roku 2017. Pokud jde o pozemky, tak na nich je zástavní právo a jsou i součástí likvidace té společnosti. Byly uvedeny jako soupis majetku dlužníka. On s pozemky jako takovými vůbec nic nedělal. Za celou dobu, co byl majitelem a jednatelem společností, nečinil jejich jménem žádné kroky, nepřistupoval k bankovnímu účtu, nic neplatil ani nevybíral. Neví, proč se pan A. bál, že pan V. vybere peníze ze svých vlastních společností, říkal mu, že on vše zařizuje pro svého šéfa a na společnosti má dohlížet. Kromě pana V. nikoho z obžalovaných ve věci nezná. O pohybech na účtech společností v době, než byla společnost TORRAUNEX Consult převedena na něho, mu nebylo nic známo, pan A. mu řekl, že se o vše stará, a že všechny splátky toho úvěru jsou hrazeny řádně a včas, že v těch společnostech není žádný problém. Pan A. se mu zmínil o výši úvěru u MSD, bylo to okolo 200.000.000 Kč, nač byl použit, mu neřekl. To, že budou společnosti splácet, měl od pana A. slíbeno jen ústně, myslí si, že pan A. neměl přístup k účtu, myslil si, že ve společnostech bude ohledně splácení fungovat něco na způsob prokury. V roce 2013 byl nezaměstnaný, částečně si přivydělával prací ve společnosti, kterou vlastnil pan A. jako řidič smluvní přepravy. Předtím byl jednatelem společnosti AVEZA s.r.o., ve společnosti pracoval přes rok a půl na pozici konzultanta veřejných zakázek, později jako senior konzultant veřejných zakázek. To, že přijal jednatelství předmětných dvou společností, bylo částečně způsobeno i tím, že byl na panu A. finančně závislý, půjčil mu nemalé finanční prostředky, okolo 100.000 Kč, cítil se mu zavázán, protože mu odpustil některé splátky. Náklady za JUDr. Teleckého hradí jeho rodina, dříve se na jeho hrazení podílel i on, když ještě měl nějaké finanční prostředky. To, že jsou obě společnosti, které na sebe nechal převést, součástí systému, který okradl MSD o desítky milionů korun, mu řekl pan A., mělo tam jít o více společností, než jen o ty dvě.

19. **Svěděk Tomáš S.** ve věci vypověděl, že pana V. zná asi 20 let, znají se z dřívějšíka, pan V. mu byl i na svatbě. Spolupracovali v pracovní rovině, na podrobnosti si ale nepamatuje. Pan V. se živil kamionovou dopravou. On s ním spolupracoval tak, že se mu staral o komplex ve Xxx. Oficiálně zaměstnán nebyl, měli dohodu, nějakým způsobem ho pan V. vyplácel. Neví už, v jaké byl v té době finanční situaci, v roce 2010 byl propuštěn z výkonu trestu, nějaké dluhy měl, některé jeho obchodní podíly byly postiženy exekucemi. Takto spolupracovali necelý rok, bylo to buď v r. 2017, nebo v r. 2018. Pan V. měl více společností, už si nevzpomene, jak se přesně jmenovaly, možná Money Star, Majestar logistic. V minulosti s panem V. spolupracovali na dovozu vozidel, na společnost DELSACO Trade si ale nepamatuje, ani na názvy dalších společností. Svědek sám byl také majitelem společností, ale ani jejich názvy neví, některé se zabývaly dovozem osobních vozidel, to se ale netýkalo pana V., obecně se zabývaly nákupem a prodejem. Byl jednatelem společnosti GARDIAN INVESTMENT

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

s.r.o., to je ale již minulost – 4, 5 let, nepamatuje si detaily. Pokud se týče toho, že je stále společníkem nebo jednatelem společností RELEY TRADING, s.r.o., Správa nemovitostí Slovakia s.r.o., PANEX spol. s r. o., Era Reality group, s. r. o., CRESEUS, s.r.o. a Správa nemovitostí CZ s.r.o., tak ty už jsou určitě v likvidaci. Než skončil ve vazbě, nebyly aktivní, a nyní to nemá, jak zjistit, když je ve výkonu trestu. Měl mnoho společností, protože je nakupoval a prodával. S panem V. spolupracovali na dovozu vozidel a částečně i náhradních dílů, proto mu některé ze svých společností půjčoval. Pan V. pak měl u sebe faktury společností a měl přístup k datovým schránkám. Pan V. mu určitě vysvětloval, proč si potřebuje půjčit jeho společnosti, ale v současnosti si již na ten důvod nevzpomene. Nevzpomene si ani, zda mu za toto pan V. nějak platil. Smyslem společnosti East Ray Limited Kft., kterou měl na sebe napsanou v Maďarsku, bylo to, že tam s panem Š. poptávali vozidla, nebo pohonné hmoty, neví, co z toho. Je možné, jak vypovídal v přípravném řízení, že s Matějem J., jednatelem společnosti VERACOR Trade, ho seznámil pan Š. – to byl člověk, kterého znal od roku 2008, nebo 2009, spolupracoval s panem V. na dovozu vozidel a měl maďarskou firmu. Lukáš M. byl zaměstnancem pana V., jednatelem společnosti GALBANI Capital. U pana K. si vzpomíná, že ten měl nějaké dohody s panem V. ohledně pozemků. Myslí si, že pana K. jednou, nebo dvakrát viděl, to bylo v souvislosti s panem V.. Přejde mu nepodstatné, zda se s panem K. seznámil prostřednictvím pana V., nebo pana M. Je možné, že mu pan K. nabízel spolupráci, která se týkala nějakého úvěru, toto padlo, protože se ukázalo, že byl v minulosti trestaný, spolupráce se týkala pozemků, už přesně neví, jakou v tom měl hrát roli. Na MSD si vzpomíná v souvislosti s panem V., mělo to mít něco společného s financováním pozemků. V roce 2007 a 2010 byl souzen pro úvěrové podvody. V současnosti je ve výkonu trestu pro zanedbání povinné výživy. Myslí si, že v rejstříku trestů má asi 9 záznamů. Pan V. létal dvakrát, třikrát do roka do Dubaje, nijak se tím netajil, má tam nějaký majetek. Pan V. po něm nikdy nechtěl, aby vypovídal nějakým způsobem. Nedokáže si zařadit jméno pana A., byť mu něco říká.

20. **Svědék Miloš B.** ve věci vypověděl, že je nevinný. Byl zaměstnán ve firmě MORTESS Trade, s panem V. se znal 20 let, pan V. byl „kšeftman“. V roce 2015 ho požádal, jestli by mu pomohl s mnichovickým fotbalem, protože svědek se fotbalem celý život živil. V. mu řekl, že by ho potřeboval jenom na čtvrtěční tréninky od 18:00 do 19:00 a sobotní zápasy, to bylo na 2 hodiny. Do společnosti MORTESS Trade ho V. dostal tak, že mu řekl, že je to proto, aby mu mohl dát nějakou částku za trénování, tj. asi 2.500 Kč. Společnost mu měla platit sociální a zdravotní, takže s tím svědek souhlasil. Nikdo mu nesliboval, že bude mít z MORTESS Trade nějaké velké peníze. Co byla MORTESS Trade za společnost, neví. Podepsal listiny, aby se stal jednatelem, jeli s panem V. i zařídit datovou schránku. V. z něho udělal jednatele, on ale vůbec nevěděl, co to je. V roce 2016 u něj zazvonila kriminálka s tím, že je obviněný z pozemků, proto hned volal V., ale u něho už policie byla taky. O tom, že společnost nakoupí pozemky, věděl, o tom mu řekli, ale peníze mu do ruky nikdy nikdo nedal, nikdy s nimi neoperoval. Na žádných pozemcích nikdy nebyl. Když bylo tvrzeno, že měl koupit pozemek v xxx za 160.000.000 Kč, musel za něj někdo vystupovat. Není pravda, že by mu mladý pan V. předal 500.000 Kč. Ani svědek žádné peníze nikdy nepředal, žádných 35.000.000 Kč. O pozemcích se dozvěděl tak, že přišel V. a řekl mu, že společnost MORTESS Trade nakoupí pozemky, dají to do zástavy, a to je celá jeho role. Do jaké zástavy, ani komu, mu neřekl, protože ho to ani nezajímalo, věřil mu. Kdy a kde podepsal zástavní smlouvu, neví, ale podepsat ji určitě musel. Nebylo mu řečeno, za co tou zástavou bude ručeno, nevěděl, že jde o úvěr 185.000.000 Kč. Účet pro společnost MORTESS Trade byl s panem V. založit v bance. Listiny k účtu si hned vzal pan V.. Nikdy neměl ani číslo účtu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnosti. Podnikání se nevěnoval, celý život dělal jen sport. Kdo měl přístup k účtům společnosti, neví. O pohybech na účtu společnosti také neví vůbec nic. V LBBW byl s panem M., měl vybrat někde pozemky, v bance podepsal nějaký papír, pan M. s ním pak šel do okýnka, tam mu dali nějakou obálku. Co se týče dokumentů, podepisoval faktury na těch 2.500 Kč a občas přijel Lukáš M. s prázdnou fakturou, a řekl mu „*bele, prosím tě, rychle to tady podepiš, to je na umyvadla*“, tak to podepsal. Takhle podepsal i těch 35.000.000 Eur, co byly odeslané ze společnosti MORTESS Trade, to ale zjistil až u výsledku. Podepsal asi 5, 6 papírů, nebylo jich tolik, byla mezi nimi i smlouva na 185.000.000 Kč. Svědek ani neví, kde má společnost kancelář, v životě tam nebyl, když něco potřeboval, zastavil se u pana V. ve Xxx. Řešili věci ohledně tréninků. Společnost MORTESS Trade měl řídit Lukáš M. – to mu řekl pan V. – on si to ale nemyslí. S žádným Azízem, ani s K. se nezná. Nezná ani svědky, kteří vypovídali v jeho řízení. S V. starším zná přes 20 let, věřil mu. S panem V. o záležitosti poté mluvil, řekl mu, že je hajzl. S panem M. tu situaci neprobíral, protože byl ve vězení, znají se spolu přes fotbal, M. dělal pro V. práci ohledně aut. Michal B. je člověk, který byl u toho, když byli podepisovat listiny u pana Buchvaldka spolu s panem M., který zastupoval společnost MORTESS Trade, viděl ho jen jednou. V AK Hrubý & Buchvaldek byla dále sekretářka, pan Buchvaldek a proti nim seděli dva lidi – muž a žena – a dávali k podpisu nějaké smlouvy, čeho se týkaly, svědek neví, nečetl si je. Bylo to víc papírů, byl tam jeden den, a to, co podepsal, si hned bral Lukáš M.. Svědek byl nepravomocně odsouzen na 5 let, věc je nyní u Vrchního soudu. Nikdo mu nikdy neradil, jak má vypovídat.

21. **Svědék Jiří R.** ve věci vypověděl, že si půjčil finanční prostředky od paní Š., která byla jednatelkou společnosti Milson, někdy počátkem roku 2013. Šlo o 38.650.000 Kč, na které uzavřeli smlouvu o investičním záměru a dodatek ke smlouvě, podle kterého by paní Š. dostávala z každého investičního záměru 25 %, případně se mohli domluvit na měsíčních splátkách, to vycházelo okolo 1.000.000 Kč na 4 roky, k žádné splátce ale nakonec nedošlo. To, zda bude mít svědek na splácení, si paní Š. ověřovala tak, že zjišťovala, jaké měl prostředky za rok 2012, dal jí daňové priznání za rok 2012 ve výši 3.750.000 Kč, kde zaplatil cca 149.000 Kč jako daň z příjmu a 242.000 Kč jako daň ze závislé činnosti, v letech 1999-2015 podnikal v oblasti suvenýrů – nákup a prodej zboží. Smlouvu o zapůjčení peněz zpracovala advokátní kancelář v Ostravě, JUDr. Neubertová – to zařídil on. Půjčoval si na nákup a prodej nemovitostí. Nebylo to na konkrétní nemovitosti, teprve chtěli s kolegy pozemky natipovat. To, že mu paní Š. půjčí tolik peněz, věděl proto, že to nabízela jako investiční částku, kterou by byla schopna ze svých prostředků poskytnout. Přišel na ni prostřednictvím inzerátu na www.jobs.cz. Odkud peníze měla, nevěděl. Vystupovala sama za sebe, žádnou společnost v té době neměla. Částku mu poukázala převodem ze svého účtu na jeho účet u LBBW, kde si založil účet, protože na tom trvala paní Š., on měl svůj u KB. Použil z té částky bezmála 520.000 Kč na platby smluv o smlouvách budoucích a na nějaké výdaje a rezervační poplatky nemovitostí, to vybral v hotovosti, ostatní prostředky zůstaly na účtu. Prostředky byly k dispozici asi tři týdny, měsíc, pak to bylo zablokováno státním zastupitelstvím. Přístup k účtu měl on a jeho kolega Egidius R.. Měli společnost Rexiva. Měl vytipované nějaké nemovitosti v Českém Krumlově a v Litvě, které si zarezervoval na případnou budoucí koupi. K nákupům nakonec nedošlo. Paní Š. půjčku rozporovala reklamačním řízením, protože nechtěla, aby svědek investoval mimo ČR. Reklamace byla zamítnuta stejně jako následná žaloba. Nikoho z MSD svědek neznal. V druhém trestním řízení znal jen paní Š., to byla ale jiná paní Š. než ta, co mu půjčovala peníze. Paní L. byla jeho kolegyně a přítelkyně pana R., v té věci nebyla nijak angažovaná, sice se původně domlouvali, že by mu pomáhala se sháněním nemovitostí na jižní Moravě, ale k tomu nedošlo. Finanční

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

prostředky z účtu z LBBW jí zaslány nebyly, původně chtěl převést finanční prostředky na její účet, kde měl dispoziční právo, protože na účtu v LBBW se začaly dít divné věci, kdy se např. někdo bez přístupových údajů pokoušel vybrat všechny peníze, na což ho banka upozornila. Byly zablokovány i platební karty a přístupové údaje. Pana K. svědek nezná. Společnost Redstone Advisory zná pouze z jednání u soudu. V AK Hrubý & Buchvaldek nikdy nebyl. Jeho finanční situace byla v roce 2013 normální. Dluhy měl u Vodafonu, Ferratu, u KB, nebyl schopen splácet. Snažil se vzít si další půjčky např. od ProfiCredit, byl v těžké situaci. Mohl mít v té době asi tři exekuce. Obchodní podíl měl postižen v roce 2014. Svědek uvedl, že dostal podmíněný trest za legalizaci, předtím byl ve výkonu trestu v roce 1985.

22. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten úřední záznam o podaném vysvětlení s osobou **Egidijus R.**, který v průběhu přípravného řízení uvedl, že s panem R. se poznal asi před dvěma roky, později se domluvili na investičním projektu – nákupu pozemků a jejich případném pronájmu nebo prodeji. Na počátku roku 2013 přišel pan R. s tím, že sehnal investora, šlo o paní Š.. S paní Š. se poprvé setkal v restauraci na Václavském náměstí, kde navrhl, že by zainvestovala částku 38.650.000 Kč, kterou by poslala na účet společnosti Rexiva. Dohodli se, že se paní Š. ozve ohledně podepsání smluv. Pan R. mu zavolal někdy počátkem dubna 2013 s tím, že se budou podepisovat smlouvy. Dostavil se tedy znovu do stejné restaurace na Václavském náměstí, kde smlouvy podepsali. Od té doby paní Š. neviděl a nemluvil s ní, a to ani telefonicky. U všech jednání byl přítomen pan R., paní Š., paní L., on a ještě nějaký pán, kterého nezná a který tam byl s paní Š.. Později mu R. sdělil, že paní Š. poslala na účet společnosti Rexiva peníze, a že tedy budou investovat do nemovitostí v ČR i EU. Po nějaké době mu pan R. zavolal s tím, že paní Š. chce odstoupit od smlouvy, protože chtěli investovat v EU. Ve věci je veden nějaký spor, ale k tomu nic bližšího neví.
23. **Svědčynie Kristýna L.** ve věci vypověděla, že pana R. zná, pomohl jí najít byt ve Xxx a platil jí tam nájem. Pan R. má firmu Rexiva s.r.o. Chtěla s ním podnikat ohledně nákupu a prodeje nemovitostí. Měli spolu dohodu, ale naštěstí nakonec k ničemu nedošlo. Ke konkrétnímu hledání nemovitosti ani také nedošlo, jen se koukali na internetu. To probíhalo tak, že našla nějakou nemovitost, ukázala ji panu R., povídali si o ní, o tom, jaké by tam byly možnosti opravy, že by se musel pozvat odhadce, ale nic z toho nebylo. V té době žila s panem R.. Tehdy také zaslechla něco o panu R. a o právu na účet, to bylo asi v roce 2017/2018. V roce 2013 měla u KB bank. účet, na který jí chodila mateřská a přídavky na větší dítě. Dluhy v té době neměla, to až později. Před prvním porodem pracovala jen jako brigádnice v Penny, rodila v 18 letech, mohla pobírat maximálně 3-4.000 Kč měsíčně. Sama si PC koupit nemohla, na nemovitosti se dívala na minibooku, který jí dal k dispozici pan R.. Pan R. jí na účet chtěl odeslat 38.000.000 Kč, ale bylo mu to zablokováno, mělo jít o finance na nemovitosti. Odkud peníze byly, neví. S tímto neměla žádnou předchozí zkušenost. Pan R. se prezentoval jako velký podnikatel, o jeho finanční situaci nic nevěděla. Neví, zda měl pan R. přístupová práva k jejímu bank. účtu. Společnost Milson jí nic neříká, jméno paní Š. slyšela, ale nikdy ji neviděla. Za svou činnost ve společnosti Rexiva s.r.o. nebyla nikdy odměněna. Ze začátku to dělala, protože chtěla panu R. pomoci, a také se chtěla u něj zaučit. Naposledy pana R. viděla u soudu, nehovořila s ním, ukončila s ním veškeré vztahy. Jméno K. jí nic neříká.
24. **Svědčynie Pavla Š.** ve věci vypověděla, že společnost Milson založila v roce 2016, protože chtěla podnikat v oboru prodeje a nákupu nemovitostí. Přijel za ní pan K., jestli chce

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

podnikat. Dohodli se, že založí firmu Milson, kolem nich se prodávala pole, chtěli se zapojit do prodeje. Ze všeho ale sešlo, protože se jí pan K. už pak neozval. Posléze měla úraz a podnikat přestala. Společnost Milson koupila na Václavském náměstí v advokátní kanceláři, tam ji dovedl pan K.. Když K. zmizel, byla se tam ptát, ale právník, který s ní společnost zakládal, tam nebyl. Je možné, že se jednalo o AK Hrubý & Buchvaldek, ale není si jistá. Základní vklad byl 200.000 Kč, na to jí dal peníze manžel. V advokátní kanceláři předkládala svůj živnostenský list, aby prokázala, že je živnostník, předkládala i osobní doklady. Podepisovala listiny týkající se založení společnosti, listiny byly ověřovány tak, že pán odešel do nějaké kanceláře a vrátil se s listinami, které již byly ověřené. Bankovní účet společnosti zakládala u LBBW Bank, když jela od advokátů. V bance byla sama. Jako přístup k bankovnímu účtu dostala nějakou krabičku, tu dala panu K.. Dala mu ji proto, že chtěli podnikat společně. Říkal jí, ať mu to dá, že všechno vyřídí. Z účtu sama jednou vybírala 100.000 Kč, když v xxx chtěli prodávat nějaké pole, druhý, nebo třetí den to ale hned na účet vrátila zpět, protože z prodeje sešlo a nechtěla mít peníze u sebe. Jinak s účtem nenakládala. Základní vklad 200.000 Kč na účet vkládal advokát. Nakonec společnost Milson prodala dál nějakému pánovi, jméno nezná. Kupce na společnost jí sehnal pan K.. Později jí ještě volali z banky, ale z jiné, než LBBW, a přišel jí výpis, že tam bylo asi 300.000 Kč a nějaká Eura. Když zjistila, že je to celé podvodné, celou banku zablokovala. Když prodávala společnost, s účtem nic nedělala, brala ho, jakože je její, ne jakože patří k Milsonu, to, že je psaný na jméno společnosti se dozvěděla až v bance. Když společnost prodávala, nepředávala údaje k účtu. Jiný přístup k účtu kromě tokenu, který dala panu K., neměla. Těch 100.000 Kč vybírala na občanku. Výpisy z účtu jí chodí dodnes, neotvírá je. O tom, že by na účet přišla větší suma peněz, konkrétně 133.000.000 Kč, neví. Na výpisech, které kontrolovala, nic krom těch 300.000 Kč a 1.200 Eur nebylo, tahle částka tam musí být dodnes. Od koho na účet přišla Eura, neví, to z výpisu nezjistí. Společnost Varoxa zná ze spisu. Neví, zda s někým ze společností přišla do styku. Ze spisu zná i společnost Rexiva a jméno David V.. Lidí, co tam byli, opravdu nezná. V životě neviděla ani žádného pana K.. Po předchozím řízení zastavovala na chodbě soudu pana R. a ptala se ho, jestli ji zná, on jí řekl, že ne. MSD svědkyně nezná. Po úrazu má 3. stupeň imobility, chodí jí 12.800 Kč a nějaké další peníze, měla i pojistku. Pan K., se kterým jednala, ve skutečnosti nebyl pan K., ale byl to někdo jiný. Pana K. znala z doby, kdy bydlela na Praze xxx, byl to kamarád jejího prvního muže. Bylo mu kolem 50 let, byl možná o 2 roky starší, než ona, měl tmavé vlasy, byl o něco vyšší, než ona. Křestním jménem se jmenoval Jan. Neví o civilním řízení mezi společnostmi Milson a Rexiva, tj. že se soudí o 38.000.000 Kč. Na pana R. podala trestní oznámení, když jí pan K. řekl, že vybírá peníze z účtu. Neví o tom, že by za společnost Milson podepsala smlouvu o investici v oblasti nemovitostí se společností Astamir, na základě které jí mělo být převedeno 199.000.000 Kč. Když za ní přijel údajný pan K., dal jí něco podepsat, ona to ani nečetla, říkal jí, že to bude dobrý, aby to podepsala. Myslela si, že obsahem smluv je nákup pozemků, které by nakupovala za těch 100.000 Kč, které vybírala, myslela tím lesy a pole v xxx. Neví, zda v roce 2013 pobírala příspěvek na bydlení, dluh na elektřině byl jejího manžela. Ona sama měla v roce 2013 exekuci, byla to neoprávněná exekuce, kterou na ni podal dr. V.. Manžel to za ni zaplatil. Pan Stanislav Š. je dlouholetý kamarád jejího manžela. Tenkrát jim pro dr. V. půjčil asi 80.000 Kč. Není si vědoma, že by společnost přepisovala na pana Š., ví jen, že pak ji vlastnil nějaký Rus, to jí řekli v bance.

25. **Svěděk Jaroslav Z.** ve věci vypověděl, že k MSD se dopravoval přes pana J.. Pana K. v podstatě nezná, zná jen jeho jméno. Pana J. mu pomohl nějak vyřídit společnosti Astamir a asi i Lovrenta. Byly založeny na nákup a prodej nemovitostí. Neví, jakou měl ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnostech funkci. Pan J. mu vždycky říkal, co je třeba dělat, co podepsat, kam dojít, víc neví. Neví, proč měl založit dvě společnosti. Je možné, že pro společnosti založil účty. Společnosti nevyvíjely obchodní činnost, svědek osobně nic nenakupoval. V té době potřeboval nějaké peníze, aby si zaplatil dluh, který měl na VZP, chtěl si takto přivydělat. Pan J. mu říkal, že když založí společnosti, budou z toho nějaké peníze, ale kolik, to už neví. Svědek měl dluh asi 150.000 Kč, ale už ho zaplatil, protože pár let chodí do práce. LBBW Bank mu něco říká, pokud byl v nějaké bance, chodil s panem J.. Přístup k bankovním účtům těch společností asi měl, protože něco snad i vybíral, ale nic z toho v podstatě neměl, protože to dával panu J.. V bance možná dostal nějakou krabičku, ale tu dal panu J. hned, jak vylezli z banky, a pak už ji neviděl. Předtím dělal svědek načerno na ranči u koní jeho bratra, který koupil dům, o který (*svědek*) kvůli dluhům přišel, v podstatě ho koupil i s tím domem. Tak se dostal i k panu J.. Vzdělání má svědek základní. Někjaké papíry podepsal, ale neví, co to bylo, vlastně v životě tolik papírů nepodepsal, vůbec se v nich neorientoval, žádných finančních částek si na nich nevšiml. To, že šlo o úvěr, se dozvěděl až pak od policie. Panu J. jezdil pro poštu, poštu společností Varoxa a Moladen vybíral v Praze. Neví, zda dával příkazy k nějakým platebním operacím. O tom, zda se nějaký obchod zadařil či nezadařil, mu pan J. neříkal nic. Naposledy ho viděl tady v Praze, v budově soudu. V soukromí s ním tu věc neřešil, vůbec ho nekontaktoval, pan J. mu i zkušel volat asi před 4 lety, ale nevzal mu to. Jiné osoby, krom pana J. v té věci nezná. Jméno Š. mu něco říká, ale nic bližšího k ní neví.

26. **Svědék Stanislav Š.** ve věci vypověděl, že je bratrem pana J., který je nyní v terminálním stadiu rakoviny plic a po mozkové mrtvici v hospicové péči. Pana K. svědek nezná, nikdy ho neviděl. Svědek uvedl, že v minulosti zprostředkoval nějaké prodeje pozemků v Xxx a v Xxx, léta podniká v realitách. Zprostředkováním prodeje pozemků se živí. To, o jaké přesně šlo pozemky, si už nepamatuje. Jednal v té souvislosti s prodejci, a pak v AK Hrubý & Buchvaldek. Tam se to podepisovalo. S panem B. se sešel, protože mu zavolal na inzerát, jeho osobu si ani nepamatuje, pozemků bylo asi 80, takže klienty si svědek vesměs nepamatuje. Pokud dříve vypověděl, že na pana B. ho nakontaktoval pan S. s tím, že má firma pana B. zájem koupit pozemky v Xxx, tyto mu zprostředkoval přes svého společníka pana R., veškeré smlouvy připravila Mgr. P. z AK Hrubý & Buchvaldek, kde smlouvy i podepsali, financování proběhlo přes účty a svědek dostal provizi v řádu procent, tak to souhlasí. Svědek se domnívá, že svému bratrovi pro společnost Moladen zprostředkoval pozemky v Xxx, a to ve dvou lokalitách. Smluvní dokumentaci k pozemkům připravovala opět AK Hrubý & Buchvaldek. Bratr kupoval pozemky za účelem výstavby, která se nakonec neuskutečnila, což bylo asi proto, že bratr zkrachoval. Že by bratrovi zprostředkoval i jiné pozemky, si nepamatuje. Svědek uvedl dále, že Miloše B. nikdy neviděl. Pokud mu byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že se mu B. ozval telefonicky s tím, že má zájem o pozemky na Xxx, prodal mu pozemky své spol. RS BAU s.r.o., smlouvy připravovala Mgr. P. z AK Hrubý & Buchvaldek, finance šly přes účty, provizi nedostal, a stejně tak panu B. zprostředkoval pozemky v Xxx od paní Š., uvedl, že to odpovídá. Svědek dále vypověděl, že paní Š. prodával barák v Xxx. Paní Š. mu permanentně dlužila, půjčovali si od něj i s manželem, neměli peníze. Společnost Milson od paní Š. koupil, protože jí chtěl pomoci. Pak ji zase prodal. Určitě už není jejím jednatelem, ani společníkem. Už si nepamatuje, komu společnost po několika měsících prodal, něco na tom vydělal. Pokud se týče účetnictví, nebo podkladů k té společnosti, co dostal, to zase odevzdal. Paní Š. byla původně pojišťovnačka, ale v té době, o které mluví, už byla hodně nemocná. S panem Š. měla paní Š. nějaké pozemky, možná jim někdo dlužil, on sám od nich za posledních 20 let nakoupil hodně nemovitostí – 2x dědili, nějaké rozvody, pohybovalo se tam docela dost peněz, ale šlo spíš o rodinu pana Š..

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Paní Š. určitě měla v roce 2013 nějaké exekuce, týkalo se to domů Š., nebyly to exekuce v závratných výších. Šlo o elektrinu, nezaplacené daně apod. Paní Š. se vždy snažila podnikat, byla aktivní, zajímala se o nemovitosti, asi se tím i nějakým způsobem živila. Jméno Jan K., ani společnost DUMICORE Trade svědkovi nic neříká. Od pana Z. kupoval dům v Xxx, byly na něm určitě nějaké dluhy, měl hodnotu kolem 1.000.000 Kč, pan Z. pracuje v zemědělství, svědek neví o tom, že by měl nějakou společnost, ale už ho dlouho neviděl. Svědek mu občas vypomáhal, peníze mu za výpomoc nedával, občas ho nechal u sebe přespat, nebo mu půjčil auto, je možné, že mu dával denně 200 Kč na cigarety, jídlo a základní věci. Dělal pro něj sezónně na farmě. Jiný příjem, než od něj měl pan Z. maximálně z prodeje té nemovitosti, ale to mu asi dlouho nevydrželo. Pan Z. asi dělal něco i pro pana J.. Že by pan Z. měl žádat o úvěr 200.000.000 Kč, svědek neví, pan Z. nebyl způsobilý k nakládání s takovými penězi, nebyl to ten typ podnikatele. Společnost Milson v letech 2013-2015, tedy v době, kdy ji svědek vlastnil, vedla soudní spory s panem R. a společností Rexiva o 38.000.000 Kč, ale svědek se v tom nijak neangažoval. Jirího R. nezná. O tom, že společnost měla investovat 199.000.000 Kč na základě smlouvy uzavřené se společností Astamir, nic neví. Daňové příznání za společnost nepodával. Pokud se týče majetkových poměrů jeho bratra Jana J. v r. 2013, mohl mít nějaké exekuce, žil v pronajatém statku v obci Xxx. Nebydlel v maringotce na jeho pozemku, bydlel ve statku, kde takových maringotek bylo víc, bylo to pro lidi, co nemají peníze. Bydlel tam několik let, později bydlel u něho. Peníze jako takové měl, svědek mu vyřizoval dědictví, zároveň měl majetek po své ženě u xxx. S počítačem bratr uměl. To, že si jeho společnost vzala úvěr na cca 200.000.000 Kč, se svědek dozvěděl později. Bratr se chtěl prostě zapojit do prodeje nemovitostí, dělat to samé, jako dělá on. Se sestavením podnikatelského plánu, s jednáním s bankou by mu asi musel někdo pomoci. On mu pomohl tak, že ho ubytoval, když neměl kde bydlet, dal mu nějakou práci, nebo mu vypomohl finančně, když bylo třeba. V době, kdy byl bratr trestně stíhaný, mu radil, když se ho na něco zeptal. Kdo pana Z., jeho bratra Jana J. a paní Š. přivedl do MSD, svědkovi známo není.

27. **Svědčyně Ing. Kateřina H., dříve H.,** ve věci vypověděla, že nyní je na mateřské dovolené, jinak je zaměstnána u xxx, v minulosti byla jednatelkou ve společnosti TEVLIN a Prilo Invest, a to na popud jejího otce, chtěl, aby se naučila, jak to funguje ve firmách, a potom by z toho udělali rodinnou firmu. Proč měli firem více, neví. Pana K. jí otec představil, viděli se jednou, možná dvakrát. Otec jí o něm řekl, že spolupracují, jak úzce, neví. S panem K. nejednala, vše zařizoval otec. Myslí si, že pan K. zastupoval Redstone Advisory. Tato společnost měla jejímu otci pomáhat s podklady pro úvěr. Neví, zda s tím měl otcí pomáhat přímo pan K., nebo někdo jiný. Jelikož studovala vodní hospodářství, chtěla s firmou nakupovat pozemky, nějak je předělat, upravit, a pak je prodat na pozemky pro stavbu domů. Snažila se konzultovat projekty s otcem ohledně vodohospodářských věcí, on měl na starost ostatní záležitosti. Většinou spíš pozorovala, aby se naučila, jak to funguje. Jednalo se o projekt, kde bylo velké množství půdy, byl tam i dobývací prostor, kde byly jíly na vytěžení, potom se to mělo zavést horninou a zrekultivovat, následně rozparcelovat, zavést sítě, a pak prodat na stavební pozemky. Svědkyně zařizovala dobývací prostor, měli k tomu už i ty „papíry“. Pozemky se nacházely ve východních Čechách, nebo ve Středočeském kraji směr východ, jméno vesnice si nemůže vybavit. Peníze získali tak, že si vzali úvěr od MSD. Sjednání úvěru zařizoval otec. Otec jí vždy věci, které k tomu projednával, předložil, ona je procházela, případně jí vysvětlil, na co se ptala. Úvěrovou smlouvu podepsala, byla na částku 95.000.000 Kč. Už neví, za jak dlouho po uzavření smlouvy jim byla částka vyplacena. Myslí si, že peníze byly na účtu společnosti TEVLIN, která o úvěr žádala. Pozemek, ze kterého se měl vytěžit jíl, koupila společnost Prilo Invest, na rekultivaci a zasilování měl pracovat

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

TEVLIN. Myslí si, že MSD poskytlo Prilo Invest zástavu. Z MSD nikoho osobně neznala, možná někoho potkala, když šli podepsat žádost o úvěr. O úvěr žádali tam, protože otec říkal, že měl doporučení. Co se týče toho, jakým způsobem byly ohodnoceny pozemky pro zástavu, tak viděla znalecký posudek, který byl na cca 200.000.000 Kč. Myslela, že je to v pořádku. Hodnotu pozemků neznala. Posudek dostali při koupi pozemků, nezadávali ho, byl součástí dokumentace od prodejce. Posudků bylo víc, konkrétní částky si nepamatuje, jedna byla nižší než 200.000.000 Kč. Neví, jak došli k ceně pozemků, otec říkal, že pán, který je prodával, se jich chtěl zbavit, a že to bude za 13.000.000 Kč. Neví, kolik přesně zaplatili, bylo to kolem těch 13.000.000 Kč. Rozdíl v ohodnocení pozemků jí otec vysvětlil přítomností jílu, díky kterým pozemek nabývá na hodnotě a dále, že se platí i za zeminu, která se tam nechá uložit. Co se s těmi pozemky stalo následně, svědkyně neví. Ví, že už je ve vlastnictví nemají a nejsou ani v těch firmách. Společnost MOLL CZ měla úspěšný podobný projekt v Kostelci nad Černými lesy, kde byla pila, která se zlikvidovala, zušlechtil se tam prostor a teď jsou tam domy. Chtěli udělat to samé. Otcí byla doporučena společnost DELSACO Trade, která měla zprostředkovat další pozemky, byla s nimi uzavřena smlouva o zprostředkování a otec tam převedl peníze. Neví, kým mu společnost byla doporučena, měla jim dát seznam pozemků, které by jim doporučili, a následně je měli za ně koupit. Dlouhou dobu jim ale nic nedoporučili, otec jim psal nějaký vyzývací dopis, mluvil s nimi, ona s nimi v kontaktu nebyla. Nedopadlo to nijak, myslí si, že od nich neměli žádný pozemek. Peníze jim poslali na základě smlouvy o zprostředkování, pokud je ve smlouvě uvedeno, že to bylo 90.000.000 Kč, je to možné. Později už se s tím nedalo nic dělat, už byly zabavené majetky a rozjela se celá kauza. Nepamatuje si, zda ve smlouvě o zprostředkování se společností DELSACO Trade byl nějaký časový rámec ohledně toho, do kdy jim mají pozemky zprostředkovat. Právníkům dokumenty nedávala, věřila otcí. Nevěděla, že peníze z jejich společností odešly přes firmu DELSACO Trade do zahraničí. Společnost DELSACO Trade zastupoval pan V., to ví svědkyně z předchozího řízení, myslí si, že se s ním viděli, ale o žádných věcech s ním nejednala. Otec o něm určitě mluvil. Neví, co se stalo se zbývajícimi 5.000.000 Kč z úvěru, protože finance posílal otec, on měl všechny podklady k bankovním účtům. V tu dobu jí moc nedocházelo, jaké jsou povinnosti jednatele společnosti. Podnikatelský záměr pro MSD a i všechny ostatní věci ohledně úvěru, zařizoval otec. Co se týče peněz z úvěru, ví, že část byla zabavena na nějakém účtu, ze spisu ví, že byly poslány někam do ciziny. Splácení úvěru bylo nastaveno tak, že prvně se splácely úroky, což se dělo, finanční věci měl na starosti otec. Ukazoval jí, že to, co bylo podle splátkového kalendáře, plnili, dokud mohli. V jaké výši úroky byly, neví. Neví ani, z čeho je otec platil. Účty všech firem – TEVLIN, Prilo Invest a MOLL CZ – měl u sebe. Myslí si, že na pozemek měla jeden úvěr i společnost Prilo Invest s.r.o., neví ale, v jaké byl výši. Společnosti TEVLIN a Prilo Invest měly konta u LBBW Bank. Účty zakládala společně s otcem, LBBW Bank vybral on. K účtům měl přístup pouze otec, který měl i token, protože měl více zkušeností, jí bylo v roce 2012 jen 25 let. Otcí věřila, pohyby na účtech nesledovala. Ve svých společnostech nevybírala ani datové schránky, dělal to otec. To, jaká byla oficiální pozice jejího otce v jejich společnostech, neví, ani zda měl nějaké zmocnění k vystupování za společnosti. Otec zajišťoval i placení zástavy, právníky či společnosti, které jim připravovaly podklady, neví, z jakých zdrojů to platil. Říkal jí, že se finanční část naučí později. Už není jednatelkou společnosti TEVLIN, ani Prilo Invest, neví, kdy přesně jí přestala být. Myslí si, že firmy pak měl na sebe její otec, ale není si tím jistá. Na vedení účetnictví těchto firem měli paní, jejíž jméno si již nevybaví. Daňová přiznání podávala svědkyně řádně. Není jednatelkou společnosti MOLL CZ, ani neví, co je s firmou v současnosti. Jednatelkou byla v minulosti, pak firmu asi převedla na otce. Společnost MOLL CZ má s kauzou společného asi jen to, že

v ní tou dobou byla jednatelkou. Zabývala se stejnou činností jako společnost TEVLIN. Svědkyně zná jméno T., ale nikdy toho pána neviděla. Jméno Azíz Al N. a název spol. MERKUR KEY zná pouze ze spisu. Otec se k jejímu trestnímu jednání staví tak, že je mu líto, že do toho šel. Proti němu a proti její sestře je v současnosti vedeno jiné trestní řízení ve věci úvěrů od MSD. Se sestrou o tom nebaví, s otcem už také moc ne. Svědkyně sama je nepravomocně odsouzena.

28. **Svědék František H.** ve věci vypověděl, že po dohodě s dcerou na ni převedl některé firmy a spolu založili, nebo koupili firmy TEVLIN a Prilo Invest, dcera byla i majitelkou firmy MOLL CZ, kterou na ni také převedl, sám ji koupil přes pana T.. Firmy se zabývaly investiční činností. Mezi MOLL a Prilo byla smluvní spolupráce – MOLL měl např. na starosti demoliční výměry, zemní práce, investování, průzkumy atd., protože již měl kontakty. Aktivitu vzhledem k novým provozováním mělo dělat Prilo Invest nebo TEVLIN, dodavatelská firma na stavební práce byla firma MOLL. V minulosti s firmou MOLL koupili starou fabriku v Kostelci nad Černými Lesy, tu zbořili, nové parcely zasít'ovali, provedli projektovou dokumentaci, stavební povolení i inženýrskou činnost, realizovali kanalizaci, plyn, a dnes jsou pozemky kompletně zastavěny. Pak získali informace, že je na prodej Molitorov, který koupili z vlastních zdrojů a měli v plánu s pozemkem naložit obdobně jako s předchozím pozemkem, měly tam vzniknout prostory pro podnikání i pro bydlení. Byli ve stavu příprav – měli projektovou dokumentaci, jednalo se s úřady, dělaly se průzkumy v lokalitě. Vše bylo v souladu s územním plánem, takže v tom neviděli žádný velký problém. Po dohodě, že by mohli získat finanční prostředky ještě na nákup dalších pozemků, se rozhodli pozemek zastavit a vzít si úvěr. Součinnost v této záležitosti jim nabídl pan K. a pan T., tak se vlastně dostali k firmě Redstone Advisory, která jim připravovala podklady pro úvěr, Redstone se dobře orientoval v nutných podkladech, které byly potřeba pro banku. Pak už se v podstatě nic nepodařilo realizovat – pan H. z družstva s nimi nekomunikoval, snažil se s ním setkat i osobně, objekty byly zastaveny, takže jakékoliv další podnikání v podstatě nebylo možné. On svoje závazky naplnit chtěl. S panem T. se znal už delší dobu, cca 5 let, realizoval mu některé projekty, pan T. mu pomáhal s první akcí s firmou MOLL. Svědek se s ním setkal v době, kdy ještě pracoval jako vedoucí odboru investic na MěÚ v Říčanech. Pomohl mu s realizací projektu v Říčanech – ta lokalita je dnes hotová, rozprodaná. S panem K. vešel v kontakt právě prostřednictvím pana T.. Úvěr měl být čerpán u MSD, kde již v minulosti čerpal úvěr MOLL ve výši 48.000.000 Kč. Tam vše probíhalo, jak mělo. V té době to byla jediná banka, na kterou měl nějaký kontakt. Není si jistý, zda mu pan T. s projektem pomáhal i po stránce získání úvěru. Pan T. mu pomáhal v podstatě v komunikaci s bankou, neví, zda měl nějaké postavení v MSD. Pana T. by označil za zprostředkovatele. Pan K. měl za úkol připravit celou složku tak, aby byla pro banku srozumitelná, on sám to totiž dohromady dát neumí. V případě MOLL toto připravoval pan T., ale zda to dělal přes společnost Redstone, neví. Firma Redstone Advisory zajistila i odhadce na lokalitu v xxxi, odhadce pro projekt v Kostelci si svědek sehnal sám. Pokud jde o jednání v MSD, probíhalo tak, že tam byla paní S., svědek přinesl složku tak, jak byla připravena od Redstone Advisory, došlo k představení, dovysvětlily se nějaké podrobnosti a došlo k podpisu smlouvy. Setkání proběhlo jedno nebo dvě. Zda MSD podklady nějak přezkoumávalo, neví. Je možné, že se jednou stalo, že jim to MSD vrátilo, aby tam něco dodělali, už si nepamatuje. Nezná ani způsob, jak MSD přidělovalo úvěry. MSD stačilo, když jim dodali ocenění nemovitosti. Nikoho nezajímalo, co je zač společnost TEVLIN. V podkladech nebyly žádné plánované výnosy, zisky, společnosti byly nové. Nevzpomíná si, že by v podkladech kontrolovali položku po položce, spoléhal na to, že je to připraveno, spoléhal na pana K.. Podklady, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zpracovávala K. firma Redstone, nekontroloval, jenom zhlédl samotný záměr a další, co ho zajímalo, byl odhad nemovitosti. Možná měl s panem K. smlouvu. Vše bylo psáno na jeho dceru, protože chtěl, aby se v jeho aktivitách trochu zorientovala, předpokládal, že bude mít jednu větší společnost, která umožní angažovat se celé rodině. Dcera studovala vodohospodářství a v lokalitě se nacházely jíly – byla v plánu těžba jílu a stavba protipovodňových hrází, a při tom mohla uplatnit své vzdělání i nápady. Deviza toho území byla v tom, že vodohospodářské stavby měly být podporované jako státní priority. Úvěr chtěl svědek splácet z nákupu a prodeje dalších nemovitostí, to měli smluvně zajištěno přes firmu DELSACO Trade, kterou zastupoval pan V., měl jim představovat různé projekty a oni se měli rozhodovat, zda a co nakoupí, a na čem budou podnikat. Jako záloha pro úhradu sloužilo i území v Kostelci. Šlo o území o rozloze 100.000 m² před sanací, které mělo být rozděleno na parcely, mělo dojít k masivnímu zavážení, třídění odpadu a znovupoužívání recyklátů v přední části daného území, kde se v minulosti nacházela cihelna. Tam se zároveň nabízela obrovská manipulační plocha, bylo tam napojení plynu i elektřiny. Na rekultivaci území byly třeba projekty, počítalo se s tím, že jen díky této rekultivaci by dostali zpět, a to při pouhém zavážení, ještě bez prodeje pozemků, více jak polovinu úvěru. Předpokládalo se, že pokud by nebylo možno splácet úvěr z nákupu nemovitostí, bude ho možné hradit z realizace tohoto záměru. Úroky měli splácet každý měsíc, s firmou DELSACO Trade měli dohodnuto, že jim bude jednak poskytovat nemovitosti a jednak celkově zhodnocovat úvěr. Společnost Redstone Advisory se na vyhledávání pozemků nepodílela. Dohodou přes pana T. a K. měli na úroky vždy peníze, kdo jim je ale konkrétně dával, si nepamatuje, v rámci té smlouvy měli sami na úroky z vlastních zdrojů po dobu půl roku, a poté to bylo přes pana T., který úroky zajistil. Měsíční úroky byly kolem milionu korun. Činností v té lokalitě by ale byli schopni úroky splácet i sami. Mělo to probíhat postupně tak, aby třeba během tří let byly pozemky zrekultivované i rozprodané. K ocenění nemovitostí k zástavě byl firmou Redstone Advisory zařízen Ing. Fojtík. Svědek s ním nikdy nejednal, nedával mu žádné podklady, neví, podle čeho je ocenil. Myslí si, že pana Fojtíka platili oni přes nějakou firmu. Z firmy platili i pana K., to byly nějaké jednorázové faktury. Spolupráce s panem K. ale nebyla jednorázová. Odhad nemovitosti vyšel na nějakých 120.000.000 Kč, když to ale kupovali oni, dostali odhad od pana V., který nemovitost zdědil, na 125.000.000 až 135.000.000 Kč – nekupovali bezcennou nemovitost. Ocenění od pana Fojtíka na podobnou částku mu tedy nepřišlo divné. Pan V. jim to prodal za cenu, za kterou jim to prodal, protože jinak by se v hospodaření s daným pozemkem asi „utopil“. Ví o tom, že pan Fojtík při oceňování zástavy použil výnosovou metodu z jejich interní smlouvy, byla to nájemní smlouva, kde byl nájemník na TEVLINU. Neví o tom, že by MSD mělo nějaký seznam znalců. Přístup k bankovnímu účtu společnosti TEVLIN, kam přišly peníze z úvěru, měl on a jeho dceru. Z 95.000.000 Kč na základě smlouvy poukázal 90.000.000 Kč společnosti DELSACO Trade. 5.000.000 Kč bylo spotřebováno na řešení situace v té lokalitě, něco bylo možná použito i na úhradu úroků. Je možné, že část z prostředků z úvěru dostala i společnost Prilo Invest – byla to nějaká dceřiná firma. Měli se společností DELSACO Trade smlouvu na zprostředkování dalších nákupů, a na základě ní na DELSACO Trade převedl těch 90.000.000 Kč, součástí smlouvy bylo i zhodnocení. Myslí si, že smlouvu vypracovala společnost Redstone Advisory. Možná, že ze začátku některé osoby v Redstone Advisory ovládaly tok finančních prostředků mezi jejich společnostmi, ale jenom pro transakce, které byly s nimi domluvené, to bylo na základě smlouvy. Tyto smlouvy měla k dispozici paní P., protože dělala účetnictví. Nemyslí si, že nějaké toky řídil pan K.. Účet byl u LBBW Bank, tam měli bankéře pana S.. Ten byl také od pana T.. Neví, zda na jejich účty viděl pan S.. S panem S. se vždy potkali v bance, když chtěl udělat nějakou transakci, nebo založit účet, nikdy tam nebyli ve třech, neví o tom, že by pan

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

K. s panem S. dělali něco za jeho zády. To, že bylo víc společností, které si braly úvěr, a že jejich bankovníctví obstarával pan S., ví svědek až ze spisu. V době, kdy podepisoval smlouvu, neznal v podstatě ani pana V., potkal se s ním jednou nebo dvakrát, neznal ani spol. DELSACO Trade. K panu V. se dostal přes pana T. nebo pana K.. Když DELSACO Trade otálela v činnosti, posílal jim dopis, aby zahájili aktivity, na kterých se dohodli, následně obdržel pár nabídek, ale k realizaci již nedošlo, protože stav MSD již byl takový, jaký byl, co se dál dělo s penězi, které odeslal DELSACO Trade, neví. Když celou věc začala řešit policie, vyzýval je, že by bylo dobré se k celé věci nějakým způsobem postavit. Ve směru k MSD byl do poslední chvíle přesvědčen, že by své závazky vůči nim splnil. DELSACO Trade peníze nedal, předpokládal, že bude fungovat jejich smluvní vztah, tak jako to fungovalo v minulosti s MOLL. Do té doby všechny dohody platily. U MOLLu také panu T. poukázal peníze, šlo o 18-20.000.000 Kč. Tehdy bylo jasné, že svým závazkům dostojí i bez nich. Tehdy byl v bance, kde projednal nový stav v lokalitě, ukázal jim nové odhady, když tam boural fabriku, měl souhlas od MSD. Pana T. požádal o vrácení peněz, on mu je poukázal a on pak vzal 13.000.000 Kč a koupil Molitorov, peníze samozřejmě půjčil Prilo nebo TEVLINu a použil je na nákup té lokality. U této záležitosti DELSACO Trade nefigurovalo. Za společnost Redstone s ním některé zásadní věci řešil pan K., na některé tam měl nějaké zaměstnance, ale v podstatě to byl K.. V Redstone jednal i s jinými lidmi, než byl pan K., byl tam ještě pan S., to bylo ale málokdy, upozorňoval ho např. na to, co je v dokumentech třeba doplnit, od něj se také asi dozvěděl o odhadci. Pana K. poté, co začala věc šetřit policie, nekontaktoval. Domníval se, že všechno jde podle smluvních vztahů, myslel si, že peníze jsou tam, kde mají být. AK Hrubý & Buchvaldek sloužila jako sídlo společnosti TEVLIN. Kancelář figurovala při nákupu firem, ale jinak její služby nevyužívali. Společnosti, které ovládal svědek, jeho dcera nebo jiný rodinný příslušník, měly dohromady asi čtyři úvěry od MSD. Ve věci těchto úvěrů jsou proti němu vedena dvě trestní řízení, jedno z nich na Slovensku. Myslí si, že firma Redstone Advisory mu dávala dohromady podklady i u ostatních úvěrů.

29. **Svědék Jaroslav M.** ve věci vypověděl, že pana K. zná od roku 1998, měli spolu přátelský, nikoli pracovní vztah. Svědek uvedl, že je jediným vlastníkem spol. Claremont Investments, a.s. Společnost nevyvíjí žádnou činnost. Založena byla za účelem vlastnictví a prodání nemovitostí, pořídil ji jako ready-made společnost od AK Hrubý & Buchvaldek. Pokud se týká finančních vztahů svědka s panem K., jsou dány pouze nájemními smlouvami. Přímo mezi nimi finanční vztahy nejsou. Pana H. svědek zná, je to stavitel domů, komunikoval s ním při výstavbě. Nebyl tam tehdy dělán žádný znalecký posudek, bylo to tak, že svědek měl 2.000.000 Kč, pan K. měl zbytek a vycházeli tedy z toho, že se postaví dům za součet jejich finančních prostředků. Ze začátku měli domluveno, že svědek platí holou stavbu a pan K. věci týkající se interiéru. Pokud se týče nájemného, s panem K. se dohodli tak, že se to rozpočetlo tak, aby to vycházelo na sumu, která byla dána z dlouhodobé investice. Byla stanovena do roku 2058. Účetnictví, resp. daně zpracovává svědkovi paní F. a posílá to na obchodní rejstřík. Je tam třeba doplnit účetnictví, ale zpětně za dva roky je ve Sbírce listin vše. Ilias Ch. je jeho kamarád, je to zároveň člen dozorčí rady společnosti Claremont Investments, kterého si vybral jako osobu blízkou. Je nevlastním synem pana K.. Pokud jde o placení faktur, platily se přes účet, částečně je platil on. Tou dobou požádal i pana K. o nějaké úhrady, to bylo proto, že tehdy cestoval hodně po republice jako obchodní zástupce a nebyl vždy po ruce, když bylo třeba úhrady provést. Pan K. měl v tu dobu přístup k účtům, ale to bylo na jeho prosbu a žádost, věděl, že se v tom pan K. orientuje a vyzná, proto ho o to požádal. Vždy vše proběhlo s jeho odsouhlasením po jeho kontrole a podpisu. Pan K. platil převodem přes internetové bankovníctví, měl oprávnění. Pan K. měl v souvislosti se stavbou

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

rodinného domu udělenou plnou moc, a to proto, že svědek chtěl na Claremont udělat kolaudaci, ale stavební povolení bylo na pana K., proto jim to stavební úřad vrátil. Měl to tedy zkolaudovat a následně celé převést na Claremont. Je možné, že v souvislosti s kolaudací komunikoval pan K. s dřívější účetní paní F.. Je možné, že pan K. měl k dispozici v souvislosti s plnou mocí i jeho oskenovaný OP. Nemyslí si, že by byl pan K. uváděn na daňovém příznání společnosti Claremont, ale byl uváděn jako kontaktní osoba, a to právě proto, že byl držitelem stavebního povolení. Spol. Claremont s ním žádným způsobem nesouvisela. V domě bydlí v současnosti pan K. s partnerkou a dítětem. Stále se stýkají, do domu chodí svědek i proto, že ho zajímá jeho zdravotní stav. Protože je pan K. je nemocný, má psychické problémy a pobývá po nemocnicích, řeší svědek provozní věci s jeho partnerkou. Svědek uvedl, že není ve společnosti Claremont žádnou nastrčenou osobou, jedná se o jeho společnost. Pokud bylo policií tvrzeno, že je osobou s trestní minulostí bez stálého zaměstnání, uvedl, že je OSVČ a trestán byl podmíněně v roce 1990, proto neví, jak to s celou věcí souvisí.

30. Podle § 211 odst. 4 tr. řádu byl čten protokol o výsledku **svědka Václava T.**, který v rámci hl. líčení odmítl vypovídat podle § 100 odst. 2 tr. řádu, ale v průběhu přípravného řízení po řádném poučení uvedl, že je jednatelem společností Vitaforex Transport s.r.o. a Inter MOL Trade, s.r.o., dále ILA-OIL s.r.o., která zpracovává restrukturalizační projekt, je členem statutárního orgánu ČSAD Bus Chrudim, a.s., a MERKUR KEY, a.s., které obě pronajímají vlastní nemovitosti a MERKUR KEY, a.s., navíc vypořádává poskytnuté celní záruky. Dále je členem statutárního orgánu AGROBASE, a.s., která nakupuje majetkové podíly restituentů v zemědělských podnicích, je statutárním orgánem ve společnosti DESMONTES Technology, SE, která se zabývá správou vlastního majetku, dále je statutárním zástupcem DESMONTES XTRA HOLDING Limited, který je obchodníkem s PHM ve střední Evropě a spolujednatel společnosti MEDICARIM, SE. Pana J. zná od poloviny 90. let z bankovního sektoru, ví, že je členem představenstva MSD. Pana T. zná jako člena představenstva MSD z členské schůze, stejně tak zná pana Z. a pana V. zná jako zástupce společnosti DELSACO Trade a z obchodní činnosti společností MERKUR KEY a MEDICARIM, SE. V těchto záležitostech osobně s panem V. jednal v Praze. Předpokládá, že je nakontaktoval pan K.. Neví, zda podpisu smluvních dokumentů o úvěrech byl přítomen někdo další. Společnosti MERKUR KEY a MEDICARIM, SE, přijaly úvěry od společnosti DELSACO Trade ve výši 50.000.000 a 5-6.000.000 Kč. Kateřinu H. zná jako dceru pana H., který mu ji představil, neuvědomuje si, že by s ní přímo spolupracoval. Využíval odbornosti pana H. při posuzování reálnosti projektu v souvislosti s obchodní činností jeho společnosti. Společnost ILA-OIL je dceřinou společností společnosti MERKUR KEY, byla koupena od pana J., účetnictví vede REDBRIDGE Consulting. Společnost vlastnila areál na skladování a výrobu minerálních olejů, který pronajímala společnosti Inter MOL Trade, která v prostorech připravovala výrobu speciálního produktu Dimol. Společnost ILA-OIL má bankovní účet u LBBW Bank, svědek má k účtu přístup jako jednatel, je možné, že k němu má přístup i účetní firma. V minulosti byl jednatelem společnosti pan J.. Společnost MERKUR KEY zakládal někdy v roce 2000 za účelem poskytování celních záruk, členem představenstva je kromě něho i Ing. P.. Společnost má bank. účty u ČSOB a LBBW Bank. Má internetové bankovníctví. Dispozici k účtu u LBBW Bank má on a dispozici k účtu u ČSOB má Ing. P., předpokládá, že dispozici k oběma účtům má i účetní firma. V době, kdy byla na účet společnosti ILA-OIL z účtu společnosti DELSACO Trade převedena částka 7.500.000 Kč, tedy 3. 12. 2012, nebyl jednatelem společnosti, o transakci nic neví. O finančních prostředcích ve výši 5.520.312 Kč, které byly převedeny dne 5. 12. 2012 z účtu společnosti ILA-OIL na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

účet společnosti MERKUR KEY si nevzpomíná, v té době nebyl statutárním orgánem společnosti. Nevzpomíná si ani na transakci ze dne 8. 1. 2013, kdy bylo převedeno 700.000 Eur z účtu společnosti MERKUR KEY na účet společnosti DELSACO Trade ani na transakci ze dne 21. 12. 2012, kdy bylo převedeno 1.500.000 Eur z účtu společnosti DELSACO Trade na účet společnosti MERKUR KEY. Ve společnosti MEDICARIM, SE, je angažován s paní P.. On jako majitel řídí obchodní činnost společnosti. Spol. TOCONALES, SE, je dceřinou společností společnosti DESMONTES Technology, SE, a spravuje vlastní majetek. Angažovanými osobami ve spol. TOCONALES, SE, jsou paní Daniela H. a pan Pavel S., se kterým jednal. Předpokládá, že společnost TEVLIN je společností pana H., nevzpomíná si, že by společností, které zastupuje, měly s touto společností obchodní vztahy. Neuvědomuje si, že by za společnost jednal s panem H.. Pokud byly v období prosinec 2012 – duben 2014 převedeny z účtu společnosti MERKUR KEY na účet společnosti TEVLIN finanční prostředky v celkové výši 3.050.000 Kč, muselo to být na základě smluvního vztahu, muselo jít o smlouvy o úvěru, ale toto si neuvědomuje. MERKUR KEY byla členem MSD, do družstva vložila vklad 20.000.000 Kč a stala se tak vlastníkem podílu členského vkladu. Z dalších vlastníků podílu členského vkladu zná Středočeskou realitní, s.r.o., která složila 50.000.000 Kč, tou dobou byl ve společnosti angažovanou osobou, později společnost prodal jejímu zakladateli panu W.. Dále zná DESMONTES Technology, SE, která složila asi 20.000.000 Kč, angažovanou osobou ve společnosti je pan K. a v minulosti pan H.. Společnost MERKUR KEY se jako vlastník podílu členského vkladu nepodílela na vedení MSD, měla pravomoc hlasovat na členské schůzi, neměla rozhodovací pravomoci při schvalování úvěrů. Zasedání představenstva MSD se neúčastnil. Společnost Redstone Advisory se zabývá ekonomickým a právním poradenstvím, za společnost jednal s pány K. a Z.. Nevylučuje, že společnost Středočeská realitní měla s Redstone Advisory smluvní vztah, který se týkal přípravy podnikatelského záměru. Společnost Středočeská realitní žádala úvěr ve výši 65.000.000 Kč u MSD na developerský projekt. S Petrem K. se potkali ve statutárním orgánu společnosti MERKUR KEY někdy v roce 2002-2003, pan K. byl zástupcem společnosti Čechofracht a.s., která byla akcionářem MERKUR KEY. Předpokládá, že s Ivo Z. ho seznámil pan K.. Pan K. a pan Z. měli ještě společnost Redstone CAPITAL, SE, které prodal svůj obchodní podíl ve společnosti Logistic Solution, a.s., to byla veškerá spolupráce s nimi. AK Hrubý & Buchvaldek je právní kancelář, kterou využívá AGROBASE, a.s., jako office house – jako sídlo. Neví o žádné jiné spolupráci s touto advokátní kanceláří. Do Hongkongu létal v souvislosti s obchodní činností společnosti Inter MOL Trade, jednal tam se zástupci mnoha obchodních společností, připravoval uvedení produktu Dimol na asijské trhy. Jiřího S. svědek zná z Živnostenské banky, z druhé poloviny 90. let, byl mu přidělen jako klientu banky.

31. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čtena výpověď **svědkyně Daniely H.** (*pozn. tato výpověď chybí ve svazku č. 36, byť je uvedena ve spisovém přehledu, proto byla soudem vyžádána od Policie ČR, a je zařazena v soudním svazku*). Svědkyně v přípravném řízení uvedla, že je statutárním orgánem ve společnosti TOCONALES, SE, Faraon holding a.s., DM Petrol spol. s r. o. a FINA GROUP a.s. Náplní její práce je starost o legalitu těchto společností, komunikace s účetními a daňovými poradci, popř. s právníky. Všechny společnosti se zabývají správou nemovitostí, pronájmem nemovitostí, resp. bytových a nebytových prostor a údržbou technologie. Ve všech společnostech je aktivní, ve společnosti Faraon holding a.s. je zároveň zaměstnána a stará se o správu nemovitostí. Společnost TOCONALES, SE, založila za účelem odkupu společnosti Faraon holding a DM Petrol. Do funkcí statutárního orgánu ve společnosti TOCONALES, SE, ji dosadil pan S., šlo o jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

podnikatelský záměr. Dále ve společnosti působí slečna M., ta je v dozorčí radě, a pan Pavel S. jako ředitel. Pan S. je zároveň generálním ředitelem společností Faraon holding, DM Petrol a FINA GROUP. Společnost TOCONALES, SE, má bankovní účet u LBBW Bank, svědkyně se domnívá, že jde o korunový účet. Dispoziční právo za společnost TOCONALES, SE, má svědkyně, pan S. a účetní firma, účetnictví společnosti zpracovává pan S., neví, zda jako OSVČ nebo jako firma. K účtu je vydána jedna platební karta, která je psána na firmu, tu má v držení svědkyně. K účtu je zřízeno internetové bankovníctví, do kterého má přístup svědkyně, pan S. a účetní firma. Pan S. je její přítel, ve společnosti TOCONALES, SE, spolu působí od počátku, má ke všemu generální plné moci. Podpisová práva za TOCONALES, SE, má pouze ona, podepisuje veškeré smlouvy zprostředkované panem S., tyto předtím kontroluje s právníkem – zda mají všechny náležitosti a odpovídají předmětu spolupráce. Společnost TOCONALES, SE, využívá služeb JUDr. Šafry a JUDr. Buchvaldka. Využívali také služeb právního a daňového poradce pana Šmejkal. Pokud jde o platbu ve výši 6.750.000 Kč, která byla zaslána z účtu společnosti TOCONALES, SE, na účet společnosti DELSACO Trade v prosinci 2012, na tu si nepamatuje, věděl by to pan S., pokud taková platba ale proběhla, bylo to určitě na základě smlouvy, kterou zřejmě podepsala, a vše navíc musí být i v účetnictví. O společnosti TOCONALES, SE, nemůže říct ani, že by byla zisková, ani že by byla ztrátová. Společností, která skutečně funguje, je společnost Faraon holding a.s., která pronajímá nemovitosti. Pokud jde o úvěr u MSD, společnost TOCONALES, SE, žádala o dva úvěry. Nejprve šlo o 130.000.000 Kč na nákup společnosti Faraon holding a DM Petrol. Druhý úvěr ve výši cca 25.000.000 Kč byl na nákup nádraží v Pardubicích, takto koupili kolejiště, které vede do daňového skladu. Žádost o úvěr zpracovávala společnost Redstone Advisory, za kterou vystupovali pan Z. a pan K.. Společnost jim v podstatě zpracovala celý balík písemností, který pak v MSD předložili, nepamatuje si, o jaké listiny se jednalo. Se společností se seznámila přes pana S.. To, že si úvěr nechají zpracovat, doporučil pan S.. Myslí si, že mezi společnostmi byla podepsána nějaká smlouva. Neví, jaká byla účtována provize, a neví, jaký měla společnost Redstone vztah k MSD. Myslí si, že k podpisu úvěrových smluv došlo přímo v Metropolitním spořitelním družstvu. Nepamatuje si, co sloužilo ke krytí úvěru, myslí si, že tam žádné krytí nebylo, že to bylo založeno na podnikatelském záměru, což byl pronájem nemovitostí. Je možné, že úvěr byl kryt tou nemovitostí, na kterou byl poskytnut. Úvěr není momentálně ze strany společnosti TOCONALES, SE, splácen. Později se na pana Z. obrátila jako na konzultanta ještě v jedné soukromé záležitosti. S panem Václavem T. ji seznámil pan S., osobně s ním nikdy nejednala, nemá žádný vztah ke společností, ve kterých je činná.

32. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla čtena výpověď **svědka Pavla S.** z hlavního líčení konaného dne 08. 01. 2018 pod sp. zn. 45 T 3/2016, ve které uvedl, že byl na pozici obchodního ředitele ve společnosti TOCONALES, SE, řídil veškeré obchody ve firmě, jednatelem nebyl, protože nemá úplně „příjemnou“ trestní minulost. Společnost jako taková si primárně pořídila daňový sklad na obchody s minerálními oleji, šlo o velkoobchod většího rozsahu. Společnost je v tuto chvíli prodána kvůli - z jejich pohledu - neoprávněného zásahu státu. V souvislosti s nákupem areálu čerpali od MSD nejprve úvěr ve výši cca 130.000.000 Kč, a na dokup dalších 25.000.000 Kč. To bylo někdy v roce 2012. Úvěr spláceli, neví, kolik bylo splaceno, myslí si, že v prvosledové fázi se splácely jen úroky. Společnost fungovala tak, že TOCONALES, SE, vlastnil areál a pronajímal ho firmě, která obchodovala s PHM, resp. s minerálními oleji. Druhou firmou, která tam působila, byla Desmontes. Když se areál dal dohromady, dostali minimálně tři nabídky na odkup celého areálu v řádu 15-20.000.000 Eur, neprodat to, byla chyba. Stát firmu zničil, když začal vydávat zajišťovací příkazy. Na DPH

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

nebyla ani koruna dluhu. Úvěr zůstal nesplacen, protože pohledávky potom odkoupila nějaká silná firma a oni se nebyli schopni dohodnout na nějaké rozumné sumě na odkupu pohledávky. Předlužení areálu nebylo důsledkem dluhu u MSD, ale bylo způsobené zásahem státu. Z obžalovaných zná svědek pouze pana V., kterého mu představil pan K., a to v souvislosti se společností DELSACO Trade, kde mu poskytovali nějakou pomoc při prodeji nemovitosti, za což dostali provizi. Prodej byl řádně realizován. Společnosti měly mezi sebou uzavřenou zprostředkovatelskou smlouvu, detailně si smlouvu nevybaví, bylo to složitější. Původně areál, o který šlo, chtěl pan V., a když se to sehnalo, tak už neměl zájem. Zájemcem o prodej movitých a nemovitých věcí tehdy byla společnost ILA-OIL. Smlouva o zprostředkování rozhodně nebyla uzavřena jenom „jako“, aby došlo k přesunu finančních prostředků. Jako koncového zájemce zprostředkovali společnost BOLILLO Capital, SE pana N., to byla firma, která měla reálně provádět speciální výrobu v tom areálu. Šlo o speciální výrobu Dimolu pro Italy a do Číny. BOLILLO Capital, SE, nakoupilo od společnosti DELSACO Trade pozemky. Společnost TOCONALES, SE zajistila notářský zápis, podle něhož společnost DELSACO Trade měla poskytnout k zajištění úvěru pro společnost BOLILLO Capital, SE jako záruku movité věci, a potom pozemky v obci Vodňany a další, a zajistila to potom, co si to pan V. rozmyslel. Financování projektu šlo mimo svědka, neměl důvod se o něj zajímat. S panem V. se setkal v pěti až deseti případech, je přesvědčený, že spolu byli i v AK Hrubý & Buchvaldek. Je možné, že když se setkával s panem V., mohl u toho být pan Z.. Scházeli se v Průhonicích v Tvrzi. Pana K. zná, potkali se, a to i byznysově v projektu TOCONALES, SE, kdy prostřednictvím pana K. oslovil firmu Redstone Advisory, aby mu připravila žádost o financování. Oslovili několik bankovních ústavů. S prací byl spokojen, se společností Redstone Advisory jsou vyrovnání. Přišlo mu, že pan K. spolupracoval s panem V., o zákulisí jejich vztahů ale neví. Ví jen to, že před ním se pan V. prezentoval jako výborný obchodník, jako majitel nějaké velké spediční firmy, měl zájem o nemovitosti a měl zájem se pustit do komoditního obchodu, neumí si tedy představit, že by to řídil pan K.. S paní H. žijí desátým rokem jako druh a družka, paní H. nebyla žádným bílým koněm. Držela akcie společnosti TOCONALES, SE, protože jeho jméno bylo spojované s kauzou z 90. let. On firmy financoval ze svých prostředků, přítelkyně se starala o chod firmy v rámci nějaké legitimacy firmy, komunikace s úřady, s právníky, takže to, co svědek nachystal v rámci byznysu, ona formálně podepisovala, ale ne z pozice bílého koně, ale z pozice jeho přítelkyně. Paní Barbora M. je dcera jeho kamaráda, byla na tom špatně, tak ji oslovil, a dělala pro firmu. Není to tak, že by společností TOCONALES, SE, zprostředkoval úvěry u MSD pan K.. Pana K. a pana Z. požádal svědek o přípravu smluv, respektive žádosti o financování. Ke zpracování jim poskytl byznysová data. V rámci nájmu ze začátku zvažoval, že přímo společnost TOCONALES, SE, bude provozovat i vlastní obchod. Oni mu v podstatě udělali byznys plán. Jednal jen s K., ale viděl i nějaké lidi z jeho firmy, jména si nepamatuje. Nevzpomene si, jestli společnost Redstone Advisory měla na starosti účty společnosti TOCONALES, SE. Je možné, že někdo od nich jim jednu dobu vedl i účetnictví, za tu dobu vystřídal svědek asi čtyři firmy, jedna z účetních byla paní P., je možné, že byla součástí společnosti KEY INVESTMENTS a.s., názvy společností mu splývají. Služby AK Hrubý & Buchvaldek využívali, tuší, že i při odkupu vlastního areálu Pardubice. Advokátní kancelář mu asi někdo doporučil. U nákupu v Pardubicích mu právní expertizu dělala společnost Redstone Advisory, ale jak na tuto společnost přišel, neví. On sám vždy vystupoval za společnost, nikdy ne jako fyzická osoba. Zná Václava T., jsou osobními i obchodními přáteli.

Redstone Advisory - zaměstnanci

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

33. **Svědék Ivo Z.** ve věci vypověděl, že někdy kol. roku 2010 se potkal s rodinným známým panem L., který se pohyboval v oblasti Private Equity. Pan L. byl z okruhu lidí okolo Motoinvestu. Pan L. mu v určitém okamžiku popsal svůj problém, který měl na jedné fotovoltaické elektrárně s panem Lo. a svědek mu nabídl, že mu pomůže, což se nakonec podařilo, a jeho kontakty s panem L. začaly být více intenzivní. Pan L. ho poprosil o asistenci při nákupu rozestavěného developerského projektu v Brandýse, kde narazili na nějaké úskalí s prodávajícím, se zástavním věřitelem a podobně. Tehdy se potkal s Petrem K., který pracoval ve společnosti SIDIA, což byl jeden z kupujících projektu Brandýs. Petr K. tam dělal nějaké finanční analýzy ohledně projektu. Svědek měl na starosti jednání s prodávajícím, se zástavním věřitelem a poskládání transakce tak, aby byla financovatelná bankou. V té době se seznámil i s paní Gabrielou K., která v Heliostechu pracovala, měla na starosti účetní a daňovou agendu. Když viděl, co je Petr K. a Gábina K. za lidi, jakou mají erudici, jak jsou vnímání svým okolím, tak ho napadlo založit vlastní firmu, konečně se stát nezávislým a nemít žádného nadřízeného. Oba dva s tím oslovil a v průběhu transakce na Brandýse se s Petrem K. skamarádili. Pochopil, že Petra K. ke svému podnikání potřebuje vzhledem k jeho pečlivosti, pracovitosti, ochotě, absolutnímu přehledu. Působil jako finanční manažer, čili všechna čísla, tabulky atd., byla jeho doména. Na druhou stranu byl Petr K. v mnoha ohledech lehce naivní a někteří měli tendenci zneužívat jeho ochoty. Pana K. i paní K. se mu sice podařilo přesvědčit k založení společnosti, nicméně paní K. z toho potom „vycouvala“ a rozhodla se, že zůstane i nadále ve společnosti Heliostech. V té době už vedl jednání s panem L. o svém angažmá ve prospěch jeho a jeho obchodních partnerů a pan L. ho začal brát na různá obchodní jednání jako svého právníka. Nakonec po dohodě s panem M., který byl majitelem SIDIE, se s panem L., se dohodli, že vznikne společnost Redstone Advisory, a.s., že budou primárně pracovat pro pana L. a jeho obchodní partnery, a budou shánět i další klienty. Vznik Redstone Advisory s existencí MSD nesouvisel. V té době Heliostech hledal prostory pro své kanceláře v Praze, protože působili pouze v Ústí nad Labem, získali prostory v administrativní budově na ulici Sokolovská. Tam se Heliostech nastěhoval a pan L. jim nabídl, že může Redstone Advisory působit v rámci jejich prostor. Úplně se jim to nelíbilo, ale taková byla dohoda. S nějakým odstupem se na patro nastěhovala kampaňka MSD. Potkávali se s jejími zaměstnanci na chodbě, ve výtazích, na střeše, v restauraci. V prostorách Heliostechu se seznámil s panem T. a jeho obchodním partnerem Petrem L.. Pan K. pana T. znal již z dřívějšíka. Pan T. podnikal v developmentu, v nemovitostech a jeho projekty dávaly smysl. Když začínali s Petrem K. se společností Redstone Advisory, stanovili si cíl, že nechtějí dělat žádné velké obchody, ani se zapojovat do jakýchkoli struktur, chtěli vybudovat malou nezávislou firmu, která si vybuduje reputaci. Svědek měl dobrý přehled, protože ho klienti poměrně často používali na obchodní jednání s protistranou, Petr K. se svým týmem zpracovával spoustu potenciálních obchodů pro jejich klienty, kterým dávali analýzu, zda má případný obchod reálný podklad. Jedním z úkolů svědka bylo od společnosti Redstone Advisory odstínit tlak pana V., který vůči nim vystupoval tak, jakoby byli součástí Heliostechu. Postupně kvůli sporům odešli ze společných struktur. S panem V. měl celou řadu konfliktů, nelíbily se mu jeho projekty, obchodní příležitosti, které přinášel, byly většinou nemovitostního rázu. Developerské projekty jsou složitější, sofistikovanější záležitost, na kterou podle něho pan V. nestačil, o to větší měl ale touhu tyto projekty prosadit. Jednou se stalo, že mu byl nabídnut úplatek za to, když podrží cenu takovou, jaká má být, ale nevzal ho. Když to oznámil panu L. a panu V., pan V. reagoval tak, že ho měl vzít a rozdělit se. Dynamika v MSD byla taková, že pan L. měl zájem na tom, aby družstevní záložna MSD vzkvétala, rostla, zatímco jeho partner, pan V., měl zájem dělat co nejvíce, co

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

nejrychlejších a co největších obchodů bez ohledu na to, jak moc byly podložené. Pan L. a pan V. byli plní toho, že jsou spoluvlastníci MSD, byť poměrně malí, a měli zájem na tom, aby z kampeličky se stala banka. Měli tendence se svědka na spousty věcí vyptávat, ptali se ho na stanovisko, na názor. Tyto věci považoval svědek za neš., např. příliš rychlý růst kampeličky. Pana L. měl rád, pana V. ne. S Petrem K. věděli, že je na čase se od těchto pánů odtrhnout, a budovat si svůj vlastní byznys. Pan V. na ně tlačil, aby nezakládali Redstone Advisory, protože potřeboval, aby svědek fungoval jako poslušný právník a Petr K. jako poslušný finanční manažer. Nové prostory měli ve Slovanském domě, nabízelo se to, protože tam sídlila restaurace, ve které často jednali jejich klienti. Nad restaurací měl Redstone k dispozici jednacích místnost a veškeré zázemí. V té době měli rozpracované nějaké vlastní projekty, docela dobře se jim dařilo. Společnost, jejíž obchodní strategii vypracovali s Petrem K., byla zaměřená v první řadě na finanční poradenství, a dále zpracovávala analýzy, audity, právní audity potenciálních obchodů jejich klientů. Firmu budovali jako společnost odborníků – Petr K. si s sebou ze SIDIE odvedl Martina S. a Danu J.. Když k nim odcházeli pan S. a paní Danča, řešil to svědek s panem M. a s panem L. s tím, že jim v podstatě odčerpají kapacitu, kterou potřebují, ale jejich firma jim tu službu samozřejmě dodá, a udělají vše, co je zapotřebí, zpracují analýzy, a pro SIDII se nic nemění, jen nebude mít na krku zaměstnance. V tu dobu měli několik vlastních projektů. S MSD přicházeli do styku v souvislosti s vyřizováním úvěrů pro jejich klienty. Byla to součást finančního poradenství, které poskytovali svým klientům. Schůzky s nimi probíhaly tak, že Petr K. si vymínil podmínku, že s nimi bude veden strukturovaný pohovor, kdy měl klient popsat svůj obchodní záměr, seznámit je se svými cíli, možnostmi a následně se diskutovalo o druhu financování. Na družstevní záložny se někteří klienti obraceli, protože měly vyšší míru tolerance vůči riziku, což bylo ale vyváжено mírou úročení těch peněz, případně časovým obdobím, po které bylo třeba úvěr splatit. Petr K. měl seznam dokumentů, podkladů, dat, které požadoval po těch klientech pro to, aby se mohla zpracovat jakási počáteční analýza – rozvahy, výsledovky, přehledy závazků, zástavy. Tyto podklady musel klient dodat, i když chtěl čerpat úvěr od MSD. Konkrétně poskytnutí úvěru u MSD konzultovali s panem H., s paní H., s panem T.. Pan H. se léta věnoval nemovitostem a developmentu, byl v té oblasti zběhlý, ale svědek si nevzpomene na konkrétní úvěrový případ, který by pro něj zpracovávali. Z konkrétních akvizic si vzpomene na developerský projekt Brandýs, Autocentrum Háša, Pardubice – olejový sad, ve většině byly akvizice financovány MSD. Úvěrová žádost je standardizovaný dokument, není výplodem nějaké firmy, obdobně jako daňové přiznání, oni svým klientům pomáhali při jejím formátování a přípravě. Na to byla uzavírána smlouva o ekonomickém poradenství. Pokud se týče toho, jak byli za své služby placeni, dohodli se s Petrem K., že si nebudou nechávat platit za práci, která nemá výsledek a dohodli se na čísle 0, 3 % - at' již z hodnoty transakce, nebo pokud se jednalo o financování z načerpaného úvěru. Pokud jde o strukturu společnosti Redstone Advisory, vlastníky byli svědek Z. s Petrem K., současně byli členy představenstva a třetím členem byl pan S.. V podstatě vše, co se dělo ve společnosti, rozhodoval svědek a pan K.. Agendu měli rozdělenou tak, že svědek měl na starosti rozvoj obchodních příležitostí, asistenci klientům při právním poradenství, měl na starosti odhadnout, který z předkládaných projektů záměrů, nebo osob, které za nimi přišly, pro ně představují právní riziko nebo zónu, ve které se nechtějí pohybovat, úvěrovému poradenství se ve společnosti Redstone Advisory věnoval Petr K., byla to jeho expertíza, metodicky si to vedl, vybral si lidi, svědek u spousty pohovorů byl, ti lidé byli opravdu výjimeční. Bylo mnoho projektů, které odmítli, ale tím uvolňoval ruce Petrovi K. pro jeho odbornou práci, protože není v jeho povaze rozklíčovat skryté motivy nebo chování klientů, protistran a podobně. Dále tam byl analytický tým, který řídil pan S.. V tzv. back office

pracovaly paní Danča a paní Anička, které měly za úkol zpracovávat podklady od klientů, nebo je nějakým způsobem přepsat. Pan K. měl na starosti ekonomickou agendu, metodicky vedl jednotlivé pracovníky a analytiky back officu a zpracovával analýzy, dále jednal s klienty, případně jim vysvětloval, co je zapotřebí, který dokument jim chybí, proč je důležitý a upozorňoval je na různá úskalí. MSD i všechny ostatní banky vyžadovaly zajišťovací instrumenty – zástavní právo na nemovitosti, směnky s avaly za jednatel, za vlastníky firem, zástavní právo na movitém majetku. Pokud mělo být ručeno nemovitostmi, nejezdili se na ně dívat, to nebyla jejich práce. Jejich hodnota byla prokazována v prvé řadě prohlášením klientů, když byly tvrzeny přemrštěné ceny, banky zadávaly znalecké posudky. Pokud si klienti zajišťovali znalecké posudky, dělali to sami, mohlo se stát, že znalec chtěl po klientovi nějaké materiály, kterým klient nerozuměl, a pokud je takový klient požádal o konzultaci, předmětná data znalci zaslali. Znalce jako takového ale nezadávali ani nehradili, a ani s nimi nijak nemanipulovali za účelem navýšení hodnoty nemovitostí, bylo jim to upřímně jedno. Slyšel o tom, že každý bankovní ústav, včetně kempeliček, měl seznam znalců, které běžně používal. Domnívá se, že v případě MSD to byl Sinconsult, ale seznam neviděl. Pokud došlo k tomu, že pan S. objednal znalce Ing. Fojtíka, načež chodily výpisy z účtu Prilo Invest, dotaz o prověření platby z účtu Prilo Invest na základě, čeho byla placena daň, a někdo je dokonce urgoval, aby zaplatili znalce, šlo o exces, nezná ale okolnosti, to je otázka na klienta, nebo na pana S., je to proti pravidlům společnosti. Nebyli závislí na výsledku poskytnutí úvěru, v té době 80 % příjmu jejich společnosti dávno netvořilo finanční poradenství, ale jejich vlastní projekty. Poradenství ve věcech úvěru od MSD pokračovalo i poté, co změnili sídlo, ale bylo sporadické, jelikož svědek agendu neřídil, ani neplánoval, nemá podrobnější představu. S MSD neměli žádnou spolupráci, ani formální, ani neformální. Kontakt spolu měli pouze v případě doplňování nějakých podkladů dle pokynů klienta. Není to tak, že Redstone pomáhal vyvádět peníze z MSD, neexistovaly tam žádné smlouvy, spolupracovali s jinými peněžními ústavy a nebyli nijak motivováni ze strany MSD ani jejich klientů, aby úvěr proběhl právě u MSD. Neměli z toho žádný zisk. Odměnu měli za práci, kterou úspěšně dokončili – došlo k načerpání úvěru. Počet těchto klientů stále klesal, protože poté, co využili jejich služeb, načerpali jejich know-how, a pak už mohli postupovat samostatně. Ohledně počtu úvěrů, které se jim podařilo zprostředkovat u MSD, si není jistý, mohl být jeden, mohlo jich být 20 nebo 30. Není schopen konkretizovat, jaký byl finanční efekt zprostředkovaných úvěrů, nemusel řešit ekonomické otázky, to dělal Petr K.. Každý rok mu Petr K. předkládal k podpisu daňové přiznání, měl si ho prostudovat, ale nerozumí tomu. Petr K. věděl, kolik vydělávají, jaké jsou jejich náklady apod. Svědek ani neovládal internetové bankovníctví Redstone Advisory. Přístup k účtům měl Petr K., měl jeho absolutní důvěru. Když se jejich činnost rozvíjela, měli zájem o expanzi do zahraničí. Šlo o projekt Redstone Office, ten měl v ČR působit jako sdílené kanceláře. Dále svědek zakládal společnost ve Vídni, pokoušel se založit společnost v Dubaji a pobočku v Hongkongu. Vedlo ho k tomu to, že pan T. v té době řešil nějaké obchodní nabídky v pevninské Číně, kde Hongkong fungoval jako finanční centrum. V té souvislosti oslovil banku, která ho vybavila prohlášením o existenci firmy a podklady, které byly třeba pro založení pobočky v Hongkongu. Při návštěvě Hongkongu se nakonec pobočka nepodařilo otevřít, dodnes nepochopil, proč. Pobočka v Dubaji byla prioritní, v té době poskytoval právní poradenství klientovi, který řešil vstup na loterijní trh v Saúdské Arábii. Ve Vídni svědek studoval a pan T. tam plánoval obchod s minerálními oleji, proto chtěli mít zázemí i tam. V ČR spolupracoval s Raiffeisen Bank a UniCreditbank, pan T. využíval LBBW Bank. Ví, že se Petr K. snad seznámil s bankéřem panem S., ale zda měli účet u LBBW, neví. Na své první cestě do Hongkongu byl s panem T., panem L. a panem Al N., pan T. ho požádal o spolupráci, protože byl jazykově vybavený a byl schopen jednat se

zahraničními advokáty. S panem N. se stýkal po projektu Brandýs, pan N. pracoval na nemovitostních projektech, pokoušel se i vymyslet formu spolupráce ohledně domu v Holešovicích. Při jedné schůzce mu svědek řekl o plánech na cestu do Hongkongu, načež mu pan N. sdělil, že Hongkong velice dobře zná, že tam má své zájmy, že se tam můžou případně potkat. Jednání se ale pan N. neúčastnil, potkali ho až potom. Se zpracováváním úvěrových žádostí pro MSD neměl pan N. nic společného. Je možné, že společnost Redstone Advisory čerpala úvěr od MSD, ale to řešil Petr K.. Redstone CAPITAL byla sesterská společnost Redstone Advisory, založili ji pro držení podílů na nějakých jejích projektech, ale nemyslí si, že by čerpala úvěr. Ze zástupců MSD znal svědek osobně pana T., kterého viděl 2x, 3x, dále pana Z.a, J., na Sokolovské byli na stejném patře, vyměnili si tedy zdvořilostní pozdravy, ale že by řešili úvěrové klienty, to ne. Pana V. svědek zná, seznámili se u transakce areálu ve Vodňanech, šlo o míchání minerálních olejů, nebo pohonných hmot. O tomto projektu dlouhodobě hovořil pan T. s tím, že by se hodil do portfolia jeho a jeho partnerů ohledně záměrů daňových skladů. Byl na jednání s panem T. a panem S. ve Vodňanech, tam se setkali s panem J.. K transakci nejprve nedošlo, protože pan J. chtěl prodat celou firmu, vč. majetku, to pan T. nechtěl, obával se daňových nedoplatků případně sankcí ze strany státní správy. V té době se objevil pan V. se svou společností DELSACO Trade, a ten měl na svou společnost nakoupit movitý a nemovitý majetek společnosti ILA-OIL CZ, aby tak došlo k očištění toho majetku. Myslí si, že pana V. přivedl pan S.. Transakce se konstruovala tak, že pan V. si koupí movitý a nemovitý majetek, a bude vlastnit a provozovat areál ve Vodňanech, pan T. bude jeho nájemcem, a bude tam provozovat činnost, kterou měl v záměru svého projektu. Nějakou dobu se pánové nemohli dohodnout, nakonec jim byl představen pan N. se společností Bolillo, který se dohodl s panem T., že on bude areál vlastnit a provozovat – transakce se tedy přeskládala. Pan V. se při jednáních velice dobře orientoval v ekonomických i právních pojmech, pokud se týkalo daňových otázek. Pan V. se choval v podstatě korektně. Petr K. s panem V. řešili něco jako daňovou ztrátu. Došel k názoru, že přes jeho vystupování je pan V. člověk, který je obchodně zkušený, má dobrý „čuch“ na obchod, a umí realizovat transakci na patřičné úrovni. Když toto celé proběhlo, byl svědek požádán panem H., aby revidoval nějaké zahraniční smlouvy. Pan V. s panem H. se dohodli na nějaké krátkodobé půjčce. Celé to proběhlo správně – peníze se vrátily – udělalo to na něj dojem, on sám se o to nestaral, ale od Petra K. slyšel, že „V. opět překvapil“. Další schůzka proběhla s odstupem, s panem V. začali debatu ohledně jeho podnikání a on předložil velice dobře rozpracovaný nemovitostní projekt na nákupy pozemků ve Středočeském kraji. Do projektu je nezval, jen jim ho popsal s tím, že má silného zahraničního partnera, od kterého má zadání pozemky skoupit a on si je od něho poté v jednom balíku měl odkoupit. Vypadalo to zajímavě a důvěryhodně. Další kontakt s panem V. byl, když V. žádal o úvěr v MSD, žádost mu byla vrácena, proto je žádal o nějakou pomoc, bylo třeba něco dodat, naformátovat, opravit chyby, to už svědek neví. Tehdy s Petrem K. pochopili, že pan V. je schopen si tyto věci zařizovat i sám. Následně byl s panem V. v kontaktu, když ČNB sebrala MSD licenci a všechny úvěry byly zesplatněny, kdy je pan V. oslovil s tím, že chce projekt dotáhnout, a že je zapotřebí, aby mu zanalyzovali pozemky, které nabyli. Petr K. se do toho nakonec vrhnul. Pan V. je velice schopný manipulátor, s odstupem času ví, že se do jednání s ním neměli pouštět. Petr K. pana V. vnímal pozitivně, myslí si, že oba panu V. naletěli. Podmínkou pro to, aby šli s panem V. do jeho projektu, bylo, aby jim odtajnil svého zahraničního investora, což neudělal, proto do projektu nešli. Dnes si myslí, že tím investorem byl pan N.. Když se na to ptal pana N. a pana V., popřeli to. On i Petr K. se v té době věnovali hlavně jiným věcem, v té době přeskládávali společnosti CITY CREDIT a MULTI CREDIT, což byly společnosti, které poskytovaly půjčky zajištěné nemovitostmi, byla to jedna velká lichva. Jezdili kvůli tomu

do Ostravy. Pan K. se svými lidmi jezdil do Ostravy každý týden, nebo 1x za dva týdny, a on v té době finišoval jednání s Agrofertem ohledně prodeje Logistic Solution. Zabývali se tedy hodně jinými věcmi. Pokud se týče osob, které žádaly o úvěr, kterým pomáhali, a které s nimi spolupracovaly dlouhodobě a byly s nimi v kontaktu, měli u nich zpětnou vazbu, že splácejí dluhy. Pokud jde o ty, kteří žádali o úvěr u MSD, od těch informací o splácení neměli. Pro Redstone Advisory spolupráce končila uzavřením úvěrového případu, leda by klient žádal nějaké následující kroky, to byl např. případ daňového skladu se železniční vlečkou v Pardubicích, ale jinak nehlídali, zda jejich klient splácí. To, že nastal nějaký problém, se k nim dostalo v okamžiku, kdy padla kampelička a policie si nechala zpracovat znalecké posudky, dle kterých byly nemovitosti silně nadhodnocené. Předtím žádnou zpětnou vazbu neměli. Jediné, co se stalo, že udělali nějaké refinancování v jiném bankovním ústavu, pokud byl daný klient v projektu dost daleko – to ale řešil pan K.. On měl v bankách a kampeličkách dobrou pověst. Ví, že potkal alespoň jednu z dcer pana H., kterou z nich, si ale už nevzpomene. Pan H. vzal své dvě dcery do podnikání a obě dcery i jejich firmy byly jejich klienty. Paní H. určitě projevila touhu, aby vše řešili s jejím otcem, který fakticky byznys vykonával. Takže jednali s panem H.. Společnost TEVLIN šla mimo svědka. Společnost PRILO Invest bude mít asi něco společného s panem H., ale co, neví. Jméno pana K. se svědek dozvěděl až během vyšetřování, je sice možné, že se s ním potkal, ale nepamatuje si to. Obecně přivádění nových klientů společnosti Redstone Advisory spadalo pod rozvoj obchodních příležitostí – ten měl na starosti svědek a figuroval tam i Petr K.. V té době, o kterou jde, už o nové klienty moc nestáli, ale ti je oslovovali na základě referencí od předchozích klientů. Jana J., ani společnost Varoxa nezná. Na Miloše B. a společnost MORTESS Trade se ho opakovaně vypyтали, ale nezná je. Nezná ani Lukáše M. a spol. GALBANI Capital, spol. Moladen, Matěje J., spol. VERACOR Trade, spol. CAMILLIAS Trade, Roberta L. a TAPPING GROUP SE, Milana V. a spol. TORRAUNEX Consult, spol. Meskalero, spol. Casa Company, spol. Milson, Jiřího R., spol. Rexiva, spol. CENTOM Trade, Davida V., Jakuba Anderse, spol. Yamba Consulting SE. Paní Marie Š. je zaměstnankyně AK Hrubý & Buchvaldek, sekretářka, svědek ji zná 15 let. S Mgr. Buchvaldkem studovali právnickou fakultu, potkávali se v Common Law Society, byli přátelé. V okamžiku, kdy začal svědek spolupracovat s Heliostechem a s panem L. na projektu Brandýs, měl podmínku, že on sice transakci poskládá, vyjedná podmínky, ale chtěl, aby se to dělalo v AK Hrubý & Buchvaldek. Dělal to jednak proto, že pan Buchvaldek je dobrý právník a jednak proto, aby mu obchodně pomohl. Jeho advokátní kancelář doporučuje doposud. Pokud tato AK něco zpracovávala v souvislosti s žádostmi o úvěr u MSD, tak pouze smluvní dokumentaci, často působili i jako advokátní úschova listin a peněžních prostředků v průběhu akvizice. Klienti uzavírali s advokátní kanceláří smlouvu, byl jeden nebo dva případy, kdy advokátní kancelář na nějakou transakci najala společnost Redstone Advisory. Spolupracovali i s jinými advokátními kancelářemi, nejen s kanceláří pana Buchvaldka. Účetnictví společnosti Redstone Advisory vedla nějaké renomovaná společnost, na jejíž název si nepamatuje, řešil to pan K.. S panem K. byli společníci 50 na 50. Vypláceli si shodné odměny a mzdu. Ví o tom, že pan V. požádal pana K. o pomoc při efizových operacích, nebo při nějakých směnných kurzech při platbách do zahraničí, pan K. si od něho bral token. O jiných tokenech neví, nebylo to součástí běžného poskytování jejich služeb, to by bylo neoprávněné použití platebních prostředků. V Hongkongu svědek, ani pan K., ani kdokoli jiný nesjednávali za společnost Redstone Advisory žádné obchody. Neposkytoval v Hongkongu žádné poradenství. Nevykazovali tam obchodní činnost, neměli tam žádné vazby. O listcích s částkami v hongkongských dolarech a jmény Ivo, Vašek a Azíz nic neví. Smlouva mezi společností Redstone Advisory jako zájemcem a Exxar Trading Investment LTD, Hongkong jako

zprostředkovatelem na prodej nemovitosti v Polsku za 35.000.000 Kč byl společný obchod s panem Azízem, který se zavázal, že jim najde kupce na polskou rafinerii, kterou v té době vlastnili, a jemu patřila předmětná hongkongská firma. Tento kontrakt se ale netýkal poradenství. Svědek se domnívá, že předmětný obchod nakonec byl realizován. Uzavírání smlouvy byla svědkova gesce. To, že byla možná uzavřena smlouva o půjčce mezi společností Redstone Advisory jako dlužníkem a svědkem a panem K. jako věřiteli, považuje za běžnou účetní transakci, byla to jejich společnost. V jednu chvíli možná poskytovali úvěr AK Hrubý & Buchvaldek, protože měli problém s cash-flow, neměli peníze na základní kapitál společností, které zakládal v HB Corp, ve které dělal Office House. O tom, že by si společnost Redstone Advisory půjčovala od hongkongské společnosti Elitecon, nic neví. O toku finančních prostředků přehled neměl – neřešil finance ve společnosti. Petr K. ho ale o všem informoval. Půjčování finančních prostředků nebylo součástí jejich služeb, pokud si oni půjčili peníze, bylo to vždy za účelem jejich vlastního projektu. Neví o tom, že by společnost Redstone Advisory měla účty u LBBW Bank, ze kterých by odcházely platby ve prospěch společnosti Exxar Trading Investments. Bankovní účty neřešil. Pokud si to klienti přáli, mohli poštu klientů, která k nim přišla, posbírat, klientům ji pak předávaly dámy z back office. Pro klienty nezprostředkovali nákup nemovitostí, které posléze sloužily jako zástava. Nezprostředkovali a nehradili jim prostřednictvím AK Hrubý & Buchvaldek sepisy smluv. Neví o tom, že by byl požádán, aby zajistil podpisy pana V. na platební příkazy pro banku LBBW Bank. Kontakt na pana V. měl, ale nevybavuje si, že by ho někdo urgoval, aby pana V. sehnal, aby něco podepsal – muselo to být výjimečné. Že by museli sehnat nějakého jiného klienta, aby zajistili nějaké další podpisy, příkazy k úhradě za osoby, kterým byl poskytnut úvěr od MSD, neví, ale pokud tomu tak bylo, nepovažuje to za nic zvláštního. Když se banky nemohou dovolat klientovi, běžně kontaktují účetní, nebo advokátní kanceláře. O schůzce pana K., Z.a, L., S., V. a M. ohledně MSD v roce 2010, svědek neví. Nemá žádné povědomí o dosazení pánů Z.a a J. do MSD. O tom, že by pan K. řešil s Mgr. Buchvaldkem záležitosti ohledně transakcí v Eurech, týkající se spol. Redstone Advisory, nic neví. Jejich spolupráce s Petrem K. již nepokračuje, po tom všem se oba dostali na „black list“. Svědek začal podnikat v jiné oblasti.

34. **Svědék Martin S.** ve věci vypověděl, že ve společnosti Redstone Advisory pracoval od roku 2012 do konce roku 2013 na pozici finančního analytika. S panem K. se znal z dřívějšíka, když působil jako finanční analytik ve společnosti SIDIA. Tam se setkal i s druhým vlastníkem Redstone – panem Z.. Společně přešli do nově vzniklé poradenské společnosti Redstone Advisory. Do jeho pracovní náplně spadaly finanční analýzy, ekonomické rozborů, věci k akvizičním záležitostem, finanční predikce, rozvahy, výsledovky, cash-flow, různá scénářová řešení. V Redstone dále působila Anna K. a Dana J., obě v back office. V průběhu času tam přicházeli i další lidé, např. na pozici finančního analytika se vystřídali asi dva nebo tři lidé, většinou tam byli krátce. V roce 2013 přišel jako pomocná síla pan Václav T. mladší. Jako poradenská firma měli na starosti akviziční projekty, financování, strategické projekty, bylo tam i poradenství u žádostí o úvěr, nebo krizový management. Zpracovávání úvěrových žádostí určitě nebylo zanedbatelnou součástí toho, co dělali, mohlo to být 30 % - 40 %, cca třetina. Porady probíhaly na týdenní bázi, fungovala tam jistá míra zastupitelnosti. Pánové K. a Z. ho pak požádali, jestli by nemohl být také členem představenstva, kdy svou roli měl vykonávat pasivně. Tuto jejich nabídku někdy v polovině roku 2012 přijal. Původně se počítalo s paní K., která nakonec do společnosti nenastoupila, a členové představenstva měli být tři. V případě, že pánové nebyli v kanceláři, působil jako styčný důstojník pro komunikaci, např. když děvčata něco potřebovala. V Redstone Advisory rozvíjeli i činnost brokerské

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnosti, do čehož svědek nezasahoval. Na konci roku 2013, vzhledem k tomu, že chtěl vstupovat projektů podrobněji, což se z pozice poradce nedalo, z Redstone Advisory odešel ke svému současnému zaměstnavateli. S pány byli ještě nějaký čas v kontaktu, řešili drobný projekt ohledně office house, což poté ustalo. Redstone Advisory měl klienty, kteří chtěli žádat o úvěr od MSD, měli i klienty jiných bank. Shánění klientely měli na starosti pan K. a pan Z.. Svědek do kontaktu s klienty nepřicházel na obchodních jednáních, ale v momentě, kdy bylo potřeba vypracovat některé z dokumentů, které byly součástí úvěrových složek, které následně šly s žádostí o úvěr, což byl např. ekonomický plán. Šlo o desítky podkladů, které k tomu byly potřeba - od bezdlužnosti, daňových příznání, účetních závěrek, a pokud byla součástí nějaká zástava nemovitosti, tak znaleckého posudku nebo výpisu z katastru, a nějaký popis toho záměru. Dlouhodobějším projektem byly půjčky zajištěné nemovitostmi, to byly projekty CITY CREDIT, MULTICREDIT, dále záležitosti týkající se skladových hospodářství. To byla společnost Bolilo, což byly nějaké sklady minerálních olejů, Středočeská realitní a další. U ready-made společností při tvorbě ekonomického plánu vycházeli z byznys záměru klienta, kde musel klient popsat, co chce, na jaký účel to chce, jak to zamýšlí celé udělat, a k tomu bylo třeba dodat nějaké podklady, případně sdělit podstatné náležitosti toho, jak si představuje např. spuštění výroby, nebo prodej. Na to oni následně udělali predikce rozvahy, výsledovky, případně nějaké cash-flow. Neposuzovali reálnost plánu. Dále se vypracoval nějakou formou ekonomický plán, který byl na roční bázi. U toho svědek byl, s klienty jednal a diskutoval technickou podstatu věci. Ekonomický plán podléhal nějaké grafické úpravě proto, aby v případě, že se potkají dva ekonomické plány z jejich společnosti, nevypadaly stejně, to by vypadalo hloupě. Pan H. kromě této práce měl i více nemovitostních projektů, pan N., pan T., pan K. a pan L. byli pánové ohledně půjček. Pana V. svědek zná. Neví, zda s ním jednal, ale pan K. s panem V. jednal několikrát u nich v kanceláři. Pro pana V. dělali nějaké dílčí věci, ale zda se poté stal jejich klientem, svědek neví. Součástí úvěrové složky byl i znalecký posudek na případnou zástavu. Znalecké posudky si zajišťovali klienti primárně sami, mohlo se stát, že byli požádáni, aby na pokyn klienta oslovili konkrétního znalce, popřípadě mu poslali podklady. Se znalci komunikovali i jinak, protože znalecký posudek se většinou posílal k nim do firmy, bylo to potřeba do úvěrové složky. Seznam nebo složku znalců v Redstone Advisory neměli. Svědek neví, zda seznam znalců mělo MSD, žádný takový neviděl. Mohlo se stát, že jeden znalec se vyskytl 2x, klienti se mezi sebou třeba znali, ale to, že by se stále vyskytovalo jedno jméno, to ne. Svědek ví, že pan Fojtík zajišťoval znalecký posudek pro projekt TEVLIN – tedy v souvislosti s panem H.. Nevzpomíná si, že by dali panu H. na tohoto znalce doporučení. Mohlo se stát, že ho pan H. požádal, aby kontaktoval pana Fojtíka, aby mu napsal zadání, poskytl podklady. Pravidlo ohledně stanovení výše zástavy k čerpání by dávalo logiku, ale svědek neví, zda bylo stanovené. Z logiky věci musela částka podle znaleckého posudku přesáhnout míru žádané částky. Posudky nechávali zpracovat tak pro 10-15 klientů, kteří žádali úvěr u MSD. Za tuto práci byli placeni klientem, měli uzavřeny mandátní smlouvy, odměna se odvíjela od nějakého procenta. Obchodní záležitosti řešili jeho nadřízení, svědek se domnívá, že to bylo nějaké procento z úvěru, ale zda bylo podmínkou jeho načerpání, neví. Někteří klienti měli účty u LBBW Bank, na to již byl dotazován, a když viděl pana S. na chodbě soudu, byl mu povědomý. Možná ho jednou, dvakrát viděl, pan K. ho znal určitě. Neví, zda byl za panem S. někdy v LBBW Bank. S bankéři svědek do styku nepřicházel, neví, na jaké pozici pan S. pracoval. Neví, zda měli jeho nadřízení nějak výhradně rozdělenou činnost, vycházelo to asi z jejich vzdělání – pan K. byl ekonom a pan Z. právník. On sám jako člen představenstva neměl povinnosti. S výjimkou dvou nebo tří situací od něj jako od člena představenstva nechtěli žádný podpis, nebyl nijak honorován. Mandátní smlouvy nebyly součástí úvěrové

složky, závazek musel vznikat až po načerpání. Na kompletování složky se podíleli prakticky všichni z Redstone Advisory, kteří měli požadavky vůči klientovi. Složku standardně do MSD odnášel klient, protože také bylo potřeba, aby ho v té bance viděli, a pokud nebyla složka kompletní, chyběl např. nějaký dokument, na který se čekalo, mohli s ním poslat např. děvčata. Svědek sám něco donesl do MSD maximálně 2x. Do kontaktu s lidmi z MSD přicházeli, protože měli jeden čas kanceláře ve stejné budově, pak se ale odstěhovali Na Příkopy. Svědek ví, že v bankách funguje risk oddělení, které posuzuje úvěrové žádosti, a toto by si případně vyžádalo doplnění, pokud by ve složce něco chybělo. Banka se mohla se obracet přímo na klienta, nebo na jejich back office, pak to s klientem řešili oni. Pan K. znal spoustu bankéřů, ale zda měl užší vztah s vedením MSD, svědek neví. To, že by svědek někoho, jehož složku zpracovával, v životě neviděl, by bylo možné jen tehdy, pokud by se třeba nechal zastoupit na základě plné moci, ale na takový případ si nevzpomíná. Měli i určitý odpad klientů, kteří nedopadli. Byli samozřejmě i klienti, se kterými po úspěšném poskytnutí úvěru spolupracovali dále, např. MULTICREDIT. Svědek si nemyslí si, že společnost DUMICORE Trade byla jejich klientem, myslí si, že to souviselo s nějakými dílčými pracemi pro pana V., kterými ho pověřil pan K., konkrétně neví. Majetkově nebyl svědek ve společnostech Redstone Broker, Redstone CAPITAL, SE, Redstone Advisory, nijak účasten. Všechno to byla činnost pana Z. a pana K.. Pokud měl klient pouze smlouvu na poradenství v oblasti žádosti o úvěr, pak v momentě odevzdání složky pro ně projekt končil a dále to neřešili, pokud tam nebyla ještě jiná činnost, za kterou by jim klient platil. Část klientely Redstone Advisory se samozřejmě rekrutovala z řad žadatelů o úvěr v MSD, které padlo v polovině roku 2013, ale v roce 2013 ještě dotahovali dva jiné důležité projekty – Logistic Solution a rizikové poradenství nějaké zbrojovky. Práce bylo dost, možná trochu ubyla administrativa. To, co se děje v MSD, nějakým způsobem vnímali, klienty znali. V současnosti svědek pracuje ve společnosti Energie Systém, to je poradenská firma. Základ činnosti je podobný Redstone Advisory, ale jinak ne. Pana Buchvaldka svědek zná přes pana Z.. Byla snaha o vytvoření nějakého office house, to bylo až po roce 2013, kdy už svědek v Redstone nebyl, ale byl stále v kontaktu s kolegy. Nakonec to nedopadlo. Pan Buchvaldek ho i požádal, zda by mu nemohl po finanční stránce vést jeden jeho projekt, byla to jedna obchodní společnost, kde se potkali – Redstone Enterprises SE, Redstone Office s.r.o. Souviselo to s projektem office housu. Redstone Enterprises měl jako obchodní činnost vytváření ready-made společností, které následně prodával dalším klientům, a svědek v těchto ready-made společnostech fungoval, než došlo k prodeji. Dále byla součástí projektu správa virtuální kanceláře. To bylo v rámci office housu, generovalo se to z klientely pana Buchvaldka a byla tam ještě nějaká jiná právní kancelář, na jejíž jméno si nevzpomene. Takto spolupracovali čtyři, pět měsíců.

35. **Svědčyně Anna K.** ve věci vypověděla, že v letech 2012-2013 pracovala pro společnost Redstone Advisory na pozici administrativní pracovnice, spolupracovala s panem K., Z., S. a paní J.. Náplní její práce bylo zajištění chodu kanceláře, zajišťovala úkoly týkající se pošty, kopírování, skenování, komunikace s klienty, s účetními. Společnost Redstone se zabývala ekonomickým poradenstvím různým firmám. Společnost neměla asi nic přímo společného s MSD, ale spolupracovali na přípravě žádostí o financování pro některé klienty. O financování se nežádalo jen u MSD, ale i u jiných bank a kampaňek. Žádosti byly formuláře dostupné z internetových stránek financujícího ústavu. Když přišel klient, probíhala schůzka tak, že přednesl nějaký podnikatelský záměr a oni mu dopomohli zkompletovat žádost, dát dohromady znalecké posudky, výpisy z katastru, z rejstříku. Spolupracovali např. s panem H. a paní H.. Šlo o developerské projekty – nákup pozemků, jejich zasítování. Znalecké

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

posudky, které byly na zástavu, si vždy zařizoval klient. Není jí známo, že by např. klientům pomáhali s výběrem znalce. Ve formulářích bylo třeba vyplnit údaje z obchodního rejstříku, z účetnictví firmy, z výsledovek, z daňového přiznání a údaje o zástavách z katastru nemovitostí. Podklady se braly z účetnictví žadatele. Ekonomické přehledy se zpracovávaly. Svědkyni nikdo nežádal, aby sama vytvořila, vytiskla nějaký ekonomický byznys plán, nebo něco takového. Zkompleťovanou a zkontrolovanou žádost následně klient odnesl do nějaké kampeličky, nebo banky. Poradenství nebyl proces na jednu schůzku. Na kontraktu s MSD se podílela tak, že když byla požádána, aby tam něco zanesla, tak to udělala. Když něco posílali MSD, bylo to adresováno buď konkrétní osobě, nebo na to měli recepční office manažerku, které se to dalo. Pan K. byl v Redstone Advisory šéf, rozdával úkoly, řídil firmu. Pan Z. byl druhý šéf, staral se o smlouvy a právní věci. Pan S. byl členem představenstva, i jeho vnímala jako svého nadřízeného. Dále v Redstone pracovali paní J. a Jakub Š.. Nemyslí si, že by z MSD měli zpětnou vazbu ve smyslu, že by jim bylo dáno vědět, zda byl úvěr jejich klientům poskytnut. Redstone Advisory měla shodné sídlo s AK Hrubý & Buchvaldek – Na Ovocném trhu – chodila jim tam pošta, o žádné další spolupráci s AK Hrubý & Buchvaldek svědkyně neví. Redstone Advisory uzavíral s klienty smlouvu o ekonomickém poradenství, klienti platili společnosti nějakou provizi. Provize se fakturovala, šlo asi o promile z toho, na kolik byl projekt vykalkulován, to dělala paní J.. Tomáše T. svědkyně zná, pracoval v Redstone Advisory jako brigádník na administrativní pozici. Václav T. byl jeho otec, ten tam občas přijel za synem. K bankovním účtům společnosti Redstone Advisory měl přístup pan K., jestli měl přístup i pan Z., S., neví, paní J. určitě ne. To, že pan K. měl přístup k účtu, usuzovala z toho, že když jim např. nepřišla výplata, tak jim říkal, že ji pošle. Účet měla společnost asi u UniCreditBank. Ve společnosti SIDIA pracovala svědkyně cca půl roku na pozici administrativní pracovnice. SIDIA dělala fotovoltaické elektrárny. Sídliila nejprve na Senovážném náměstí, později přesídlila na Florenc do budovy naproti metru. Tam poznala svědkyně pana K.. Když řekl, že bude zakládat svoji vlastní firmu, aby mohl pracovat na svých projektech, rozhodly se i s paní J., že půjdou s ním. Pan Z. v SIDII zaměstnán nebyl. Pan K. byl dobrý šéf, neměli žádné spory. Pan S. je bankéř z LBBW Bank na Václavském náměstí – osobně ho svědkyně nezná, ale zná ho z provozu společnosti Redstone Advisory. V kanceláři Redstone dostala obálku s dokumenty, kterou mu měla donést na Václavské náměstí, takhle tam byla celkem asi 3x, obálku nechala dole na recepci, je možné, že mu telefonovala, že mu něco nese. Obsah obálek nezkoumala. Skype komunikaci s panem K. ohledně pana S. si svědkyně nevybavuje. S panem S. nezajišťovala žádné převody z účtů jejich klientů. Nemohla nahlížet do bankovních účtů jejich klientů. Neví o žádné smlouvě, kterou by měla s MSD uzavřenou společnost Redstone Advisory. Na administrativní pozici pracovala, protože v té době nemohla ani se svým vzděláním (VŠ ekonomické) sehnat zaměstnání. Ze společnosti odešla asi po půl roce, když už měla nějakou praxi – chtěla kvalifikovanější práci. Problém v MSD nastal asi ještě v době, kdy pro Redstone pracovala. Myslí si, že klientů, kterým pomáhali zprostředkovat úvěr u MSD, byly jednotky. Na e-mail od paní S. z MSD ohledně úvěrových smluv jejich klientů, si nevzpomíná, bylo to před 8 lety. Paní P. byla účetní nějakého jejich klienta, ale nikoli pana H.. Že by jí svědkyně posílala výpisy z účtu nějakých společností, nebo ji žádala o ověření platby, si nevybavuje. Obecně spíše svědkyně žádala účetní, aby jí posílali výsledovky, nebo rozvahy, nebo přiznání z daně k příjmu, když zpracovávali nějakou žádost. Jména V., L., S. jí nic neříkají. Zpracovávání úvěrových žádostí bylo spíše menšinou částí jejich činnosti, Redstone Advisory se zabývala třeba nákupem rafinerií v Polsku, pan K. měl i společnost Broker Capital. Klienti Redstone k nim chodili do zasedačky, působili dobře, nikoho, kdo by vypadal jako bezdomovec, tam nepotkala. V Redstone Advisory se účetnictvím nezabývala, měla i vlastní účetní, to byla

nějaká firma z Poděbrad. S lidmi s MSD se mohli setkávat, když šli na oběd do restaurace Gate, to bylo ale sporadicky.

36. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla čtena výpověď **svědkyně Zuzany D.**, dříve **J.**, která uvedla, že 01. 11. 2012 nastoupila jako projektový manažer do společnosti Redstone Advisory, jejím úkolem bylo řídit projekt v oblasti nebankovních půjček, šlo o společnosti CITY CREDIT, SE, a MULTICREDIT SE, to bylo něco jako Provident. Její práce v podstatě spočívala ve vedení evidence lidí, kteří si přes tyto společnosti půjčovali. Dostávala excelovskou tabulku, kde byly informace o klientovi, opsala jméno, kde se nemovitost nachází a cenu. Vedla evidenci o tom, kdo nesplácí a další informace. Před ní vedla projekt Anna K.. Dále dělala reporting pro management společnosti Redstone Advisory, která zřejmě vlastnila společnost CITY CREDIT, SE, a MULTICREDIT SE. Dále dělala hodnocení obchodního záměru koupě administrativní budovy v Žitné ulici, to dostala odhad a měla spočítat návratnost investice, navrhnout scénáře projektu. Ve společnosti pracovala celkem 6 měsíců. Petra J. si vybavila z fotografie v médiích, protože Redstone Advisory sídlila ve stejné budově jako MSD, nevzpomíná si ale, že by se znali. U společnosti MSD čerpala úvěr společnost CITY CREDIT, SE, a společnost MULTICREDIT SE, a to na další poskytování úvěrů, měli mezi sebou smlouvu. Zda měla s MSD smlouvu společnost i Redstone Advisory, neví. V MSD byli pro úvěry od Redstone Advisory vyčleněni asi tři lidi – dvě ženy a jeden muž, s těmi se radili, ale jména si nepamatuje. Ví, že ve společnosti Redstone Advisory, SE, byla složka na společnost DELSACO Trade, to asi zpracovával pan Martin S., obdobně to platí i u společností GALBANI Capital a TEVLIN. Petra K. svědkyně zná, seznámila se s ním v druhém kole výběrového řízení, u kterého byl přítomen i pan S., který měl pracovat na stejné pozici jako ona, ale asi byl pravou rukou vedení, moc se nevidali. Když nastupovala, byl pan K. někde v zahraničí. Pan K. byl jednatelem společnosti Redstone Advisory a měl na starosti finance, jako partner a právník tam působil dále Ivo Z.. Ve společnosti působili další asistenti – Martin S., Luděk H., a nějaký kluk Tomáš, který se tam dostal přes otce Václava T.. Neví do detailů, čím se vlastně společnost Redstone Advisory, zabývala, činností bylo víc, v podstatě šlo o investiční společnost. Byly i nějaké projekty se sklady nebo ohledně dovozu paliv. Původně společnost sídlila v budově MSD, byli i na stejném patře, ale měli svůj vyčleněný prostor. Samostatné kanceláře měli pan Z. a pan K.. Svědkyně si myslí, že spojníkem mezi MSD a panem K. a panem Z. byl pan T.. Znalecké posudky měl na starosti pan S., byl ze znaleckého ústavu, měl známé znalce. V případě, že úvěr, který čerpala společnost CITY CREDIT, SE a MULTICREDIT SE od MSD byl vyšší, než součet nemovitostí od klientů, ještě se to nějak dozastavovalo další nemovitostí. Pan K. jí v jedné věci navrhoval, zda by nebylo výhodnější čerpat z jiného peněžního ústavu než z MSD. Ona sama nepodepisovala žádné tiskopisy, ani nevypisovala platební příkazy tuzemské, ani zahraniční. Kdo prováděl převody přes internetové bankovníctví, neví. Společnost Redstone Advisory spolupracovala s AK Hrubý & Buchvaldek. Když se stěhovali z prostor MSD do Slovanského domu, asi si odváželi i techniku.
37. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla čtena výpověď **svědkyně Dany J.**, která v průběhu přípravného řízení uvedla, že v roce 2010 dělala u leasingové společnosti. Následně nastoupila do společnosti SIDIA, tam pracovala pod panem K.. Následně jí bylo nabídnuto, že může na stejné pozici pracovat i ve společnosti Redstone Advisory. Nyní (*pozn. 2015*) pracuje již 1, 5 roku ve společnosti xxx. Petra J. zná, ví, kdo to je, ale nijak spolu nespolečně pracovali, potkávali se v MSD. Ve společnosti Redstone Advisory zpracovávali úvěry, některé z nich představovali v MSD. Pan K. byl její šéf, dával jí úkoly – dělat tabulky, přehledy. Konkrétní

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

náplní její práce ve společnosti Redstone Advisory byla kompletace úvěrových žádostí pro různé finanční instituce, a rovněž dělala administrativní práce pro účetní, zakládala smlouvy nebo faktury, dělala pokladnu. Statutárním orgánem společnosti Redstone Advisory byl pan K. a pan Ivo Z., později i pan Martin S.. Společnost se zabývala ekonomickým poradenstvím, kancelář má ve Slovanském domě. Nebyla žádná smlouva mezi MSD a společností Redstone Advisory, nosili tam úvěrové žádosti, ale to nebylo na smluvním základě, posílal je tam pan K., jejím úkolem byla kompletace žádosti o úvěr klienta, byly tam výpisy, účetní výkazy, znalecké posudky, zajištění výpisů z OR, KN, to podle toho, co daná instituce požadovala. Tyto podklady potom podle pokynů pana K. odnesli do MSD, nebo jiné instituce. Svědkyně byla poslíčkem, za společnost nejednala. S klienty jednal pan K., ona jen kompletovala, co jí bylo předáno. Znalecké posudky dostávali od klientů, neví, kdo je vypracoval, ona sama znalecké posudky dostávala od pana K.. Kromě ní tuto činnost vykonávala i paní K.. Podle konkrétních smluv, které archivovala, si společnost fakturovala ekonomické poradenství. Pokud klient dostal úvěr od MSD, náležela společnosti Redstone Advisory, provize ve výši 0, 3 % z čerpaného úvěru, tu platil přímo klient. Dalšími peněžními institucemi, se kterými spolupracovali, byl Moravský peněžní ústav, spořitelní družstvo, spořitelní družstvo CREDITAS, ale byly to i banky. V rámci své činnosti nepodepisovala žádné tiskopisy, smlouvy, či příkazy do bank. Převody přes internetové bankovníctví společnosti Redstone Advisory, prováděl pan K., svědkyně neví, kdo další měl k internetovému bankovníctví přístup. Dalšími zaměstnanci společnosti Redstone Advisory byli paní K., Tomáš T., Luděk H. a Zuzana J..

38. **Svědčynie Radka P.** ve věci vypověděla, že její společnost REDBRIDGE Consulting se zabývá zpracováním účetnictví a daní. Dříve působila ve společnosti MEDICARIM, SE, v níž skončila v roce 2015 a všechny věci předala panu T., hlavnímu akcionáři. Pan T. je její bratranec, asi od 20 let s ní svědkyně spolupracuje na vedení účetnictví, zpracovávání daňových přiznání pro společnost, ve kterých má podíl, nebo je v nich zainteresován jiným způsobem. Dále působila ještě ve společnosti MERCUR Key. O žádné vazbě pana T. na MSD neví, jde o dobu před 10 lety. Společnost MEDICARIM, SE, určitě žádný úvěr od družstva neměla a má za to, že společnost MERKUR KEY také ne. Pokud se v přípravném řízení vyjadřovala k zaslání 5.000.000 Kč z účtu společnosti DELSACO Trade na účet společnosti MEDICARIM, SE v roce 2012 tak, že se mělo jednat o půjčku dalším obchodním subjektům na základě smlouvy, kterou viděla, neví, kdo ji vyhotovil a podepsala ji, tak tuto svou výpověď potvrzuje a stojí si za ní. Dnes o společnosti DELSACO Trade nic neví, neví, kdo tam působí. Osoby, které působily v MSD, nezná. Pana H. i Kateřinu H. zná, ale nepoznala by je, slyšela o nich. Předpokládá, že je zná v souvislosti s účetnictvím společností, které pro ně zpracovávala. Je možné, že jejich společnosti čerpaly úvěr u MSD, pokud k tomu měla podklady, účtovala o čerpání peněz, případně o splácení úroků, ale jakým způsobem byly využity, to opravdu neví. Pokud společností pana H. a paní H., tedy TEVLIN a PRILO Invest, zpracovávala účetnictví, je možné, že měla přístup i k internetovému bankovníctví, to je při její práci běžné. Předpokládá, že tyto společnosti měly účty u LBBW Bank, ale důvod, proč je měly tam, nezná. Neví, jakým způsobem byl zajištěn úvěr, který čerpala společnost TEVLIN. Pokud v minulosti vypovídala k účelu tohoto úvěru tak, že měla být kupována nějaká bývalá cihelna a byl udělán nějaký projekt na zavezení a rozparcelování, souhlasí s tím, neví ale, zda k tomuto nakonec došlo. Pro AK Hrubý & Buchvaldek neúčtovala. Pokud v minulosti vypovídala tak, že v AK Hrubý & Buchvaldek byla sídla firem, které účtovala a spolupracovala s nimi tak, že jí zasílaly faktury na záúčtování nájmu a služeb, s tím souhlasí, ale blíže si na to nepamatuje. Osobně s panem Buchvaldkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

nejednala. Název společnosti Redstone Advisory slyšela asi v souvislosti s nějakou společností, kterou zpracovávala – s nějakým obchodním případem. Ing. Petra K. viděla 2x, to bylo ale ještě ve společnosti MERCUR Key, potkala ho asi na valné hromadě společnosti. Má za to, že tam zastupoval Čechofracht nebo nějakou společnost, která vlastnila podíl. Neví, jakými službami se zabývala společnost Redstone Advisory, nespolupracovala s nimi. Nikoho dalšího kromě Ing. K. a Ivo Z. ze společnosti Redstone Advisory nezná. O společnosti ILA-OIL slyšela v souvislosti s účetnictvím, ale na podrobnosti si nevzpomene, společnost TOCONALES, SE, zná také v souvislosti se zpracováváním účetnictví, neví ale, zda ho zpracovávala přímo jim, nebo to byla nějaká protistrana. Inter MOL Trade určitě účtovala. Je pravdou, pokud v minulosti vypovídala tak, že ve společnosti ILA-OIL koupila společnost MERCUR Key podíl, což sjednával pan T., dále sedí i to, že společnost TOCONALES, SE jednu dobu účtovala, a že za společnost Inter MOL Trade jednala s panem T.. Pokud jde o společnosti TEVLIN a PRILO Invest, neví přesně, kdy s nimi ukončila spolupráci, myslí si, že to bylo v prvním pololetí roku 2013 v souvislosti s nástupem na mateřskou dovolenou. Společnost VULM CZ zná, tato se zabývala prodejem léčiv. Svědkyně neví, že s panem K. byli spolu v představenstvu, ani že dle obchodního rejstříku je stále aktivní členkou dozorčí rady této spol. Momentálně tuto funkci určitě nevykonává. Neví, že by společnost VULM CZ čerpala úvěr z MSD, a vůbec neví, co společnost momentálně dělá, ani kdo v ní působí. Svědkyně si myslí, že s panem T. byla ve statutárních orgánech akciových společností AGROBASE, YO Holding, FINPEN, ERWIN & SÜS, BDO Digital, MERKUR KEY a MEDICARIM, SE. T. zabezpečoval veškerou obchodní činnost. Pana S. zná v souvislosti se založením účtu u LBBW Bank, neví, jestli ho viděla, sama účet nezakládala, pan S. jí k účtu asi zřizoval přístup, neví, jak se k němu dostala. To, jestli pan S. kromě zakládání účtů poskytoval další služby, neví. Jedna paní z dvojice K., J. jí posílala nějaké doklady pro účely zaúčtování, je možné, že to bylo v souvislosti se společnostmi TEVLIN nebo PRILO Invest. O tom, že je pan T. stíhán v souvislosti s úvěry z MSD, ví. Myslí si, že v těchto trestních řízeních byla zjišťována i její účast. Pan K. nebyl činný ve společnosti MEDICARIM, SE. Pro společnosti Redstone Advisory, Redstone BROKERS, SE, Redstone CAPITAL, SE a Kilmar Invest účetnictví nezpracovávala. Ohledně obchodních smluv s panem K. nejednala, nikdy žádné obchodní věci neřešila.

MSD - zaměstnanci

39. **Svědék Martin L.** vypověděl, že do MSD nastoupil v polovině září 2012 na pozici pracovníka úvěrového oddělení **front office**. Náplň jeho práce bylo formální zpracování úvěrové žádosti od jejího doručení na oddělení až do okamžiku podpisu klienta. Co se týče obsahu, ten nekontroloval. Tuto pracovní náplň vykonával do konce dubna 2013, od května 2013 byl dále zaměstnancem MSD, ale protože ze strany ČNB bylo vydáno opatření o zákazu uzavírání nových žádostí o úvěr, nezpracovával nové žádosti, ale vesměs pomáhal v chodu MSD, pomáhal kolegům na back office, následně byl k dispozici insolvenčnímu správci. V MSD skončil v červenci 2014, dostal výpověď. Od roku 2015 pracuje v bankovníctví. Když nastoupil, zhruba 2-3 měsíce probíhalo zaškolování, kdy mu se vším pomáhala paní S., úvěrové žádosti s ním nejprve zpracovávala od začátku do konce. Pokud někdy paní S. v kanceláři nebyla, mohl se zeptat pana J.. Obsahová náplň jeho práce byla zapsána v pracovní smlouvě, ale nedělal vše, co v ní bylo uvedeno, některé věci tam byly jen „co kdyby“ – byla tam např. uvedena organizace členských schůzí MSD, což nikdy nevykonával, byla to práce asistentek. Myslí si, že pracovní pozice byly popsány jak v pracovních smlouvách, tak byly upraveny vnitřními předpisy. Jeho pracovní náplň spočívala v kontrole

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

toho, jestli úvěrová žádost obsahuje všechny podklady, které má obsahovat, a pokud tomu tak bylo, zpracovával a kontroloval, jestli zajištění navrhované klientem je dostatečné podle interních směrnic MSD, vypracovával dokument, který se jmenuje hodnocení klienta, což byl shrnující dokument se všemi údaji, který následně vyhodnocovaly osoby zodpovědné za samotné schválení. Dále vyhotovoval znění úvěrových a zástavních smluv, návrhů na vklad do katastru, a to tak, že do vzorového znění smlouvy doplňoval údaje týkající se konkrétní úvěrové žádosti, zadával informace z finančních plánů předložených klienty do interního software MSD, které vytvářely hodnocení a bonitu klienta, následně všechny dokumenty posílal k formálnímu schválení, které mělo na starosti 7 osob. Ve chvíli, kdy mu přišlo pozitivní stanovisko od poslední osoby v řetězci, tak považoval úvěrovou žádost za schválenou a kontaktoval klienta, aby domluvili termín podpisu úvěrové a zástavní dokumentace. Okamžikem podpisu klientem jeho práce končila a složku předával kolegům na back office, kde začínala jejich práce s vytvořením složky, s kontrolou podmínek čerpání úvěru a s veškerou následnou evidencí a komunikací s klientem. Případy si vesměs rozdělovali s paní S. (dnes H.) mezi sebou podle náročnosti. On dostával žádosti klientů, kteří již u MSD nějaké úvěry čerpali a ona případy nových klientů, kde byl předpoklad větší náročnosti. Jakým způsobem sami klienti kontaktovali MSD, svědek neví. Jednou z podmínek bylo členství v MSD, ale to byla spíše formalita. Ohledně zástavy byla pravidla nastavena tak, že vždy musela být podepsána směnkou s avalem, které ale při hodnocení nebyla přikládána žádná hodnota – bylo počítáno s hodnotou nula. Primárním zajištěním byly buď nemovitosti, movité věci, cenné papíry, pohledávky za třetími osobami. MSD měla interní předpis, který určoval koeficient podle konkrétního druhu zajištění – jaká konkrétní procentuální část zajištění bude akceptována. Pamatuje si, že z pohledávek se akceptovalo asi 50 %, z nemovitostí až 80 %. Hodnota byla dána buď znaleckým posudkem, nebo u pohledávek podepsanou smlouvou mezi klientem a třetí stranou. U nemovitostí mohl být úvěr pouze do 80 % té zástavy. Pokud jde o znalecké posudky, v interním systému byla přímo tabulka se jmény znalců, které MSD akceptovalo. Bylo to zhruba 40 jmen, je možné, že se tam znalci nějakým způsobem dopisovali, ale to neví. Při zpracování konkrétní žádosti vždy kontroloval, zda byl znalecký posudek vypracován někým z toho seznamu. Nezažil, že by tomu tak nebylo. Když by narazil na znalecký posudek znalce, který nebyl v seznamu, asi by se muselo postupovat podle stanovených pravidel. Vždy, když narazil na něco, s čím si nevěděl rady, konzultoval to s paní S.. Osobně s klientem většinou nejednal, pokud šlo o klienta, který již měl v MSD úvěr, zkontrolovalo se, jestli složka obsahuje znalecký posudek, a zda je vypracován znalcem ze seznamu, sledovalo se, jaké je klientem navrhované zajištění, zda je hodnota zástavy vykrácená daným koeficientem dostatečná. Pokud vše sedělo, neměl svědek důvod klienta kontaktovat. Jeho první kontakt s klientem byl často až při podpisu úvěrové dokumentace. Právnícké osoby, které žádaly o úvěr, prověřoval v tom smyslu, že v systému sledování vazeb kontroloval, zda se nemají klasifikovat jako ekonomicky spjatá skupina, z toho důvodu byly v rámci MSD určeny maximální limity na výši úvěru pro klienta, resp. ekonomicky spjatou skupinu. Software, přes který to sledoval, byl Creditinfo, popř. přes stránky justice. Pokud našel shodu – např. statutární orgán byl zároveň statutárem u jiné společnosti, nebo byla nějaká vazba přes zástavu, počítal je jako ekonomicky spjatou skupinu a počítal limit těch všech společností do celkového limitu, který se mohl úvěrovat ze strany MSD. Zástava byla jedním z důvodů, proč se společnosti musely vést jako ekonomicky spjaté, protože MSD mělo vždycky určené procento z bilanční sumy družstva, které bylo maximálním rámcem na jednoho klienta, což bylo někde okolo 200.000.000 Kč na klienta, pokud se jednalo o ekonomicky spjatou skupinu, bylo to snad 250.000.000 Kč. Pokud v okamžiku podpisu smluvní dokumentace nebyl přítomen zástupce společnosti, která

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zastavovala úvěr, byly klientovi předány zástavní smlouvy podepsané pouze ze strany MSD, a bylo vyžadováno, aby byl podpis ze strany zástavce úředně ověřen. Po klientech chtěli i potvrzení o bezdlužnosti vůči finančnímu úřadu, pokud měla firma nějaké zaměstnance, chtěli i potvrzení zdravotní a sociální. Pak vyhodnocoval i výkazy společnosti a jejich finanční plán. Společnosti bylo určeno skóre softwarem Gold River, který určoval vyloženě bonitu společnosti podle účetních výkazů, výstup z něj se zadával do dalšího programu jménem Bonita klienta, kam se doplňovaly údaje, které nebyly finančního charakteru – např. jestli má klient auditovanou účetní závěrku, a pokud ano, zda je auditována jednou ze čtyř velkých společností, jak dlouho je již společnost na trhu, jak dlouho je klientem MSD, zda byly v minulosti problémy ve splácení. Těmto odpovědím byla přiřazena různá váha. Výstupem bylo označení bonity klienta od A po F. Nepamatuje si, že by zažil společnost, která by byla bez historie, společnosti fungovaly vždy minimálně pár měsíců. Historie byla jednou z věcí, které měl kontrolovat. Bylo jeho kompetencí přerušit zpracování úvěrové žádosti, pokud zjistil, že žádající společnost měla historicky zpoždění se splácením, nebo nějaký prohřešek vůči MSD. Dále mohl zpracování přerušit i tehdy, když zajištění nemělo dostatečnou hodnotu vůči úvěru. On sám žádosti posuzoval formálně, posuzování životaschopnosti projektu měli na starosti na vyšších místech, s ním to nekonzultovali. Předpokládá, že toto hodnotil risk manažer se členy úvěrové komise. Nejprve dával stanovisko risk manažer pan J., který napsal, zda souhlasí/nesouhlasí, poté se v případě pozitivního stanoviska k věci vyjádřila tříčlenná úvěrová komise, a pokud všichni tři dali kladné stanovisko, vyjadřovali se tři členové představenstva. U společností, které zpracovával svědek, nebylo schváleno poskytnutí úvěru snad jen jednou. To, že by risk manažer dělal jen formální kontrolu, je pro něho překvapivé. Bylo to asi tím, že šlo o společnosti, které žádaly už o několikátý úvěr. Risk manažer seděl u nich v kanceláři. Z doslechu ví, že u paní S. k nějakému zamítání došlo. Na název společnosti Redstone Advisory a Kilmar Invest si nepamatuje. Pokud byla svědkovi čtena výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že pan K. byl statutárním orgánem Kilmar Invest, která měla u MSD úvěr, pak to je pravda, zapomněl na to. Šlo o úvěr ve výši jednotek milionů korun, kde zástava byla movitými věcmi. Byl to snad jediný případ se zástavou movitých věcí, který v MSD zpracovával. Šlo o nějakou těžební lesnickou techniku, nákladní vozidla. Osoba, která podepisovala úvěrovou dokumentaci, zakládala kopii OP do úvěrové složky. Vzpomíná si na jednání se zaměstnanci poradenské společnosti Redstone Advisory, kdy šlo o zprostředkování. To, že šlo o zprostředkování, dovozuje z toho, že žádosti byly na sekretariát doručeny právě některým ze zaměstnanců společnosti Redstone Advisory, a ne samotným klientem. Nedokáže říct, zda MSD mělo více zprostředkovatelů úvěrů. Pamatuje si jeden dva případy, kdy kontaktoval klienta kvůli nesrovnalostem ve výkazech, kdy ten mu předal třeba kontakt na svého účetního. Svědek neměl ani v popisu práce řešit náležitosti žádosti, resp. řešit, jakým způsobem bude samotný záměr prováděn. Neví o tom, že by MSD měla uzavřenou smlouvu se společností Redstone Advisory. Většina žádostí o úvěr měla podobný formát, co se týče struktury – vymezení informací o klientovi, požadovaná výše úvěru atd. Všechny měly podobnou strukturu, proto nedokáže říct, které byly zpracovány ze strany Redstone Advisory, a které ne. U klientů, jejichž žádosti zpracovával, neměl až do dubna 2013 informaci o nesplácení, k masivnímu nesplácení došlo poté, co se rozkřiklo, že MSD je vyšetřováno ze strany ČNB. V té době neměl co dělat, proto vypomáhal kolegům z back office se psaním upomínek. Jména společností TEVLIN, DUMICORE Trade a GALBANI Capital se mu pojí v souvislosti s MSD, ale neví, zda jejich žádosti o úvěr zpracovával konkrétně on. Se spoustou jmen těch společností se setkal, když psal upomínky, anebo když je řešili s paní S., jestli je bude zpracovávat ona, nebo on. O žádné ze společností TORRAUNEX Consult,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Varoxa, CENTOM Trade, VERACOR Trade nebo TAPPING Group, SE, nedokáže s určitostí říct, že by ji zpracovával on. Nestalo se mu, že by někdo ovlivňoval jeho stanovisko k nějaké žádosti, myslí si, že by to ani nemělo smysl, nemohl nic žádným způsobem zvrátit, snad jen mohl nějakou z úvěrových žádostí zpracovat dříve nebo později, ale vesměs vše zpracovával podle aktuální kapacity s paní S.. Není mu ani známo, že by se něco takového dělo ve vztahu k některému z jeho spolupracovníků.

40. **Svěděk Pavel Š.** ve věci vypověděl, že do MSD nastoupil na jaře 2010 a pracoval v back office, tou dobou byla společnost velice málo obsazená, tak se staral o spoustu věcí, zajišťoval zadávání plateb, správu obchodního systému, různé nákupy, vyřizoval podklady pro účetní apod. Někdy na podzim toho roku nastoupili do MSD pánové J. a Z. jako vedoucí pracovníci a společnost se začala poměrně razantně měnit. Zavedla se jiná struktura, předpisy, dostalo to úplně jiný charakter. Někdy začátkem roku 2011 byl **jmenován do úvěrové komise** a ještě později, nebo možná tou dobou, se stal vedoucím oddělení platebního styku. V pozici člena úvěrové komise a vedoucího platebního styku zůstal až do konce. Jako člen úvěrové komise se seznamoval s podklady k jednotlivým úvěrům, které připravilo úvěrové oddělení. Jestliže úvěřáři usoudili, že ten který obchodní případ má smysl, aby se s ním zabývali, tak začali připravovat podklady, smlouvy apod. a zhruba někdy v té době přišli a neformálně jim sdělil, že mají nový případ, ať se na to podívají. Takže se na to průběžně dívali a říkali, co mají ještě dodat, co chybí atd. Nakonec, pokud již byly úvěrové případy hotové, byly zpracované, dodané veškeré požadované podklady, tak docházelo k tomu, že úvěrová komise, risk manažer a představenstvo dávali nějaké doporučení nebo schválení úvěrů. Pokud jde o úvěrovou komisi, tak ze začátku se scházeli na tyto záležitosti osobně, a potom se to řešilo tak, že se celá ta složka dala do e-mailu a rozeslala se na úvěrovou komisi, risk manažera a představenstvo a jednotliví členové k tomu vydali stanoviska. Zajištění úvěrů většinou tvořily nemovitosti, případně to mohly být akcie nebo technologie. U zajištění nemovitostí bylo požadováno znalecké ocenění a podle typu nemovitosti se snižovala hodnota ocenění o nějakou procentní částku tak, aby nikdy nemohlo dojít k tomu, že zástava byla menší, než poskytnutý úvěr. Na snížené ocenění 5-15 % se potom půjčoval úvěr. Pokud svědek ví, tak ocenění si musel zajistit žadatel s tím, že MSD vedlo seznam soudních znalců, ze kterého si mohl žadatel vybrat, pokud neměl znalce. Nemyslí si, že byl zásadní problém, pokud někdo přišel se znaleckými posudky od někoho, kdo nebyl na seznamu, pokud to byl soudní znalec a úvěřáři si nějakým způsobem ověřili, jestli s ním nejsou spojené nepříjemné kauzy, tak ho na ten seznam připsali, seznam byl neformální dokument. Bylo docela běžné, že žadatelem o úvěr v řádu desítek milionů byla společnost bez historie, u developerských projektů to bylo asi nejčastější, byl to jednoznačně požadavek tehdejších úřadů a i doby. Vyplývalo to z toho, že předtím proběhly nějaké kauzy, kdy se např. vybudovaly developerské projekty, které se rozprodaly, a následně se zjistilo, že společnost má špatnou historii, vypadly tam nějaké závazky, a potom padly na jednotlivé lidi. Tehdy i ČNB vydala doporučení, že by bylo vhodné, aby developerské projekty byly založeny jednoúčelově, a jakmile se rozprodaly, aby společnost zanikala. Aby mohli predikovat schopnost subjektu splácet do budoucna, tak za ním musel vždycky někdo stát, už jenom proto, aby mu poskytl zástavu, vycházelo se z obchodních plánů, které předkládali žadatelé. Obchodní plán musel žadatel předložit sám, pokud si myslí, že je nedostatečný, tak ho požádali o doplnění. Jméno Petra K. svědek slyšel, pána vídal, myslí si, že spolu snad nikdy nemluvili. Vídat ho začal asi až poté, co se přestěhovali, původně MSD sídlilo za Karlínským náměstím, pak se přestěhovalo na Sokolovskou. Pan K. se většinou vyskytoval v úvěrovém oddělení, svědek s klienty nikdy moc do styku nepřicházel. Možná ho někdy viděl na členské schůzi. Párkrát se na něho zeptal

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

a řekli mu, že přináší od klientů doplňující informace, byl něco jako zprostředkovatel. V některých případech se na něj obracel v souvislosti se správou nemovitosti. Neví o žádném přímém vztahu MSD k panu K.. Jméno pana Z. je svědkovi rovněž povědomé. Název spol. Redstone Advisory mu nic neříká. Neví, zda bylo v MSD běžné, aby měl žadatel o úvěr k dispozici nějakého finančního poradce nebo zprostředkovatele, s klienty do styku nepřicházel, jestli tam byl někdo, kdo se tam vyskytoval častěji, tak mu v paměti neutkvěl. Z toho, jak to pochopil, tak pan K. se takto angažoval u více žadatelů. Myslí si, že funkce risk manažera nemohla být jen formální, protože úvěrování je postavené na nějakém riziku. Co si pamatuje, tak se podílel na tom, aby se nastavily parametry, kdy je riziko ještě přijatelné, a kdy už není. V průběhu činnosti v rámci úvěrové komise se stalo, že svědek nějaké žadatele nedoporučil ke schválení. Pokud se jedná o konečný stav, kdy již byly rozeslány e-maily s kompletní dokumentací a se vším, tak tam se to stalo v jednotkách případů cca do pěti. Kolik jich odpadlo v průběhu procesu, není schopen říci, bylo jich samozřejmě více. Nepamatuje si, proč přesně někoho nedoporučil, ví, že jednou to zastavil risk manažer, jednou představenstvo, konkrétní případy si již nepamatuje. V úvěrové komisi byla ještě Jana S. a Jitka L.. Všichni členové úvěrové komise měli k dispozici všechny případy. Nescházeli se pravidelně ve smyslu obden, bylo to spíš nárazové, když měli chvíli, podívali se na některé případy. Když už došlo na finální schvalování, tak se nejprve se scházeli osobně, to bylo víceméně pravidelné – jednou za týden nebo 14 dní, s tím, že Jitka L. byla z Brna, tak se to snažili dělat v delších intervalech. I kvůli tomu se pak zavedl způsob schvalování po e-mailu. Myslí si, že existoval předpis na to, za jakou dobu musí být úvěr splacen, tato doba byla daná, ale nemyslí si, že by byla odstupňována co do výše úvěru. Jestli byly nějaké výjimky pro zaměstnanecký úvěr, si nevzpomíná. Svědek neví o tom, zda společnost Redstone Advisory čerpala nějaký úvěr u MSD. Neví, jestli se pan K. znal s vedením MSD, ale řekl by, že ano. Pokud se pomine závěrečné období, tak bylo spíš výjimečné, že se nějaký úvěr přestal splácet. Měli jednou za měsíc pravidelné porady, kde bylo představenstvo, úvěráři, i svědek, a tam se procházely jednotlivé úvěry. Když se zjistilo, že má někdo nějaký výpadek, řešilo se to tak, že ten, kdo úvěr z úvěrového oddělení zpracovával, dostal na starosti zjistit, proč, co se děje, případně měl udělat nějakou nápravu nebo to jinak smluvně ošetřit, občas se udělalo prodloužení splatnosti nebo nějaká změna splátky, to už zpracovávalo úvěrové oddělení. Václav T. byl určitě jeden z klientů, pamatuje si ho proto, že to byl vysoký plešatý chlap, kterého nešlo přehlédnout, viděl ho většinou na členské schůzi a myslí si, že se objevil i někde u úvěrářů, takže předpokládá, že si bral úvěr, ale jestli jako fyzická osoba nebo jako zástupce společnosti, neví, spíš jako zástupce společnosti, protože na členských schůzích by se asi jinak neobjevil. V MSD skončil svědek v době, kdy byli propuštěni téměř všichni, to bylo asi na jaře 2014. Podnikatelské záměry kontroloval v tom smyslu, jestli je plán podle jeho názoru realizovatelný, jestli úvěrová složka obsahuje náležitosti, které by obsahovat má. Přečetl si znalecké posudky, podíval se, jestli sedí výpisy z katastru, když tam byla zástava nemovitosti apod. Jak hodnotil cash-flow, provozní náklady a záměr jako celek, bylo vždy na něm, nebyla na to nějaká tabulka. Pokud řekl, že to doporučuje ke schválení, tak měl za to, že plán je proveditelný. Informace o realitě u nemovitostí si ověřoval tak, že pokud tam byl plán, že se koupí nemovitosti, něco se na nich vybuduje a rozprodají se, tak se podíval do tehdejších realitních serverů, jestli předpoklady, které jsou uvedeny v byznys plánu, alespoň rámcově odpovídají trhu. Nemyslí si, že by kontrolovali zkušenosti žadatelů a historické zkušenosti jednotlivých osob. Není si vědom, že by informace o tom, za kolik byly nemovitosti v nedávné době nabyty, měl být nějakým rozhodujícím faktorem, spíš sledovali aktuální situaci. Vůbec neví, jaká byla role společnosti Redstone Advisory. Že by ho někdo ovlivňoval jako člena úvěrové komise, aby zaujal nějaké stanovisko ke konkrétnímu úvěru, se nestalo.

Neví o tom, že by byl v MSD software, který by byl používán pro vyhodnocování žádostí o úvěr. Bankovní informační systém Elbos používali, to byl obchodní systém, ve kterém byly evidovány vklady a úvěry všech jejich členů. V systému byly evidovány veškeré pohyby, které se děly s financemi člena. Pracovat s tím systémem mohl nějakým způsobem každý, kdo byl ve společnosti zaměstnaný, měli různá práva, např. pracovnice na pobočce měly jiná práva, než on, třeba mohly zakládat peníze. Něco z těch údajů vyjímat, měnit, mazat, bylo určité možné, ale ne způsobem, který by byl neviditelný.

41. **Svědkyňe Jana S. (nyní H.)** vypověděla, že do MSD nastupovala 1. listopadu 2010 a pracovala zde až do 31. 7. 2015. Předtím, než nastoupila do MSD, dělala obdobnou práci i v České spořitelně. Její práci v MSD upravovalo několik desítek vnitřních předpisů, kterými se musela řídit. Předpisy byly srovnatelné s těmi z jiných bank, v České spořitelně jich bylo více. Od počátku nastoupila na úvěrové oddělení, její náplní práce bylo jednat s klienty, zpracovávat návrhy na poskytnutí úvěru na základě předložených žádostí od klienta, s čímž souvisely různé ekonomické analýzy. Vše musela přečíst. Myslí si, že by si všimla, kdyby klient např. vykazoval budoucí zisk z prodeje hmotného majetku a ve skutečnosti by žádný neměl, a určitě by to řešila. Klient musel podepsat, že všechny informace, které uvádí v ekonomické části podnikatelského záměru, jsou pravdivé a reálné. Proto předpokládala, že sdělené informace pravdivé jsou. V případě, že návrh na poskytnutí úvěru byl schválený schvalovacím kolečkem, vyhotovila smluvní dokumentaci, podepsala ji s klienty, a spis se předal na tzv. back office, kteří poté hlídali splnění podmínek úvěrové smlouvy, vyčerpali úvěr v případě splnění podmínek pro čerpání, a následně vedli správu úvěru. Jakmile od nich klient načerpal úvěr, byl systémem vygenerován splátkový kalendář, který mu byl zaslán na e-mail, který uvedl. O splácení jako takovém bylo jednáno s klientem už při zpracování návrhu, měla i klienty, kteří chtěli jednorázovou splatnost, takové nicméně odmítli, pokud byli zastaveni pohledávkami. Stávalo se, že klienti platili třeba mimořádné splátky, pak se vygeneroval nový splátkový kalendář. Jednali vždy dle vnitřních předpisů, v případě, že klient předložil žádost, součástí byl i výpis z obchodního rejstříku, který kontrolovali dle veřejně přístupných zdrojů na webových stránkách, zpráva o bezdlužnosti z finančních úřadů a ze správy sociálního zabezpečení. Žadatelé předkládali podnikatelský záměr, který chtěli profinancovat, součástí byl i návrh zajištění, zajišťovacími instrumenty byly nemovitosti, movité věci, akcie, pohledávky. U každého úvěru byla vždy směnka s avalem vlastníka nebo jednatele firmy. Podnikatelský plán měl ve valné většině písemnou formu, obsahoval, na co chce klient použít finanční prostředky, součástí byl i ekonomický výhled záměru ve formě rozvahy a výsledovky, kde to, co klient napsal v textové formě, muselo odpovídat danému účetnictví nebo výkazům. Většinou v podnikatelském záměru klienti zmiňovali i navržené zajištění, které muselo být posouzeno znaleckým posudkem na tržní hodnotu, která musela plně pokrývat výši požadovaného úvěru. Co se týče hodnoty zástavy, drželi se znaleckého posudku. Nově vzniklé společnosti běžně žádaly o úvěr, má to výhodu, že nemají závazky z minulosti. Přistupovalo se k nim stejným způsobem – prováděla se ekonomická analýza výsledků prognózovaných do budoucna. Některé typy úvěrů si v MSD byly podobné, jestli se podobaly podnikatelské záměry, nebrala v potaz. Výše úvěru, který může být poskytnut jednomu subjektu, byla nějakým způsobem počítána z celkové ekonomiky MSD, to mělo asi na starost představenstvo, možná jiné oddělení, jim byla řečena částka na určité období, maximální limit úvěrové angažovanosti nejen pro jednoho klienta, ale i ekonomicky spjatou skupinu. V průběhu doby, kdy svědkyně v MSD pracovala, se postupně limit navyšoval, ke konci to mohlo být 200.000.000 Kč. To, že ready-made společnosti budou schopny splácet, měli zajištěné tak, že úvěry byly již navýšeny o částku úroku. Informační systém Elbos neuměl

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

odkládat úroky, ani je hromadit na účtu do konce splatnosti, tam se vždy k poslednímu dni v měsíci z účtu strhly úroky. Na smlouvách bylo uvedeno, že účelem úvěru je kromě developerské činnosti i splácení úroku. Neví, zda to tak bylo ve všech smlouvách. Možná to mělo něco společného se zprostředkovatelskými firmami, kde měli klienti dohodnuté, že někdo pro ně bude nakupovat nemovitosti, a v případě, že nenakoupí, nastoupí sankční úroky nebo pokuty – pak klient vycházel z toho, že úrok z úvěru od MSD bude hradit z toho. Svědkyně si myslí, že se nákup a prodej nemovitosti tak, aby klient měl zisk a mohl zaplatit úroky, určitě nedá stihnout za měsíc. Myslí si, že pro nákup nemovitostí nemusí být nějaké speciální vzdělání. Klient jim jen sdělil, že s tím zkušenosti má, že to bude nakupovat třeba z konkurzu nebo z dražeb. Zda požadovali, aby to klient doložil, neví. Takových úvěrů měli několik a všichni řádně spláceli. V MSD existoval seznam soudních znalců, kteří ale nebyli nijak smluvně vázání s MSD, tudíž nedostávali žádné provize. Se znalci nekomunikovali, jen klienta informovali, že požadují ocenění navrhovaných zástav formou znaleckého posudku s tržním oceněním. Dle vnitřních předpisů nesměl být znalecký posudek starší šesti měsíců. Seznam byl klientům předán a klient si mohl vybrat kohokoliv z nich. V případě, že šlo o znalce, který nebyl na jejich seznamu, sdělila klientovi, aby udělal oponentní posudek od někoho z jejich znalců. Neví, zda znalci z jejich seznamu věděli, že to dělají pro MSD. O tom, že je mají na seznamu znalců, je ani neinformovali. V jaké výši má být zajištění, stanoveno nebylo, kromě toho, že muselo pokrýt celý úvěr. Dle vnitřních předpisů využívali nějaké koeficienty na každý druh zajištění, podle nichh ponížované hodnoty poté zadávali do informačního systému, a i ponížené hodnoty musely plně pokrývat požadovanou výši úvěru. Osoby, které měly zájem o úvěr, k nim přicházely všemi možnými způsoby, např. telefonicky nebo e-mailem zjišťovaly, jestli je možno poskytnout úvěr, samozřejmě byla možnost osobně jednat na pobočce. Není nestandardní, že přes banky jdou finanční poradci nebo zprostředkovatelské firmy, které nosily také žádosti od svých klientů. Na to, že pan K. je jednatel a vlastník společnosti Redstone Advisory, si svědkyně pamatuje, už i proto, že v poslední době chodí po různých kauzách na soudech, kde se to zmiňuje. Myslí si, že se o společnosti Redstone Advisory se mluvilo jako o poradenské firmě, ale zprostředkovali i úvěry pro klienty. Žádosti k nim nosil pan K. i jeho zaměstnanci. Ve složkách, co nosil pan K., byl většinou nějaký formulář, který poskytovalo MSD klientům, kteří chtěli žádat o úvěr, a požadované přílohy. Jak k tomu přišel, svědkyně neví, byl zprostředkovatel, takže zřejmě od nějakého klienta. Jejich formulář měli zprostředkovatelé k dispozici. Ze zaměstnanců pana K. k nim chodily paní K. a J.. Svědkyně si už nepamatuje, ve vztahu k jakým firmám tyto žádosti byly. Kontakt s panem K. a jeho zaměstnanci mohl probíhat i několikrát týdně, ale nemusel. Mohlo se stát, že svědkyně narazila na něco, co bylo třeba řešit, pak je samozřejmě e-mailem nebo telefonicky kontaktovala a žádala o doplnění. Svědkyně se domnívá, že pan K. byl u MSD, už když tam nastupovala a působil tam do konce roku 2013. Je přesvědčena, že pan K. nebyl placen ze strany MSD. Myslí si, že pan K., resp. jeho společnost, čerpali u MSD úvěr, který byl řádně splacen. Neví, v jaké byl výši, ani na jakou firmu. Dá se říct, že s panem K. osobně jednala, nicméně tehdy měli takovou open space kancelář. Když měli nějaký dotaz, který vyplýval z účetnictví, tak volali nějakým účetním, konkrétním firmám, ale pan K. byl znalý v bankovní sféře, v poskytování úvěrů. Ivo Z. byl nějaký právník, zřejmě vlastnil firmu s panem K.. Svědkyně si myslí si, že pan K. byl v kontaktu se všemi, co byli na úvěrovém oddělení, tudíž i s panem L., a rovněž byl v kontaktu s oddělením back office, protože to provádělo správu úvěru. Je standardem, že pokud byl úvěr zprostředkován nějakým poradcem, a např. chyběl nějaký dokument, tak se obraceli opět na zprostředkovatele, který měl za úkol od klienta vše potřebné získat. V back office působili pan Š., paní P. a paní S.. Ve schvalovacím procesu figuroval risk manažer, úvěrová komise a představenstvo s tím, že

nejprve se podklady poskytly risk manažerovi, kdy úvěrový pracovník, co navrhl úvěr k posouzení, ho buď doporučil, nebo nedoporučil. V případě, že ho risk manažer neschválil, úvěr dál nepokračoval a byl kompletně zamítnut. V případě, že ho doporučil a schválil, byly podklady předány tříčlenné úvěrové komisi, z níž ho museli minimálně dva členové schválit. Kdyby ho komise zamítla, tak by byl úvěr zamítnut. Posléze podklady k úvěru končily u představenstva, nějaké úvěry případně u kontrolní komise. Členem úvěrové komise byla svědkyně S., pan Š., a předsedkyní byla Ing. L.. Členem úvěrové komise byla i tehdy, pokud jako úvěrový pracovník vyhodnotila žádost řádnou, nicméně v takových případech, museli úvěr schválit druzí dva členové úvěrové komise. Paní L. byla také standardní úvěrový pracovník. Co se týče role představenstva, tím, že seděli všichni na jednom patře v prosklených kancelářích, tak o úvěru komunikovali již v průběhu zpracování žádosti, takže často se stávalo, že přišli s nějakým doplněním, a i paní L. jako předsedkyně úvěrové komise se zmiňovala, že něco nevyhovuje v návrhu, nebo něco je třeba předělat. Paní L. seděla v Brně, ale do Prahy jezdila i několikrát týdně. Dalo se s ní komunikovat denně telefonicky, nebo e-mailem. I s představenstvem byli v běžném kontaktu, takže i oni se mohli dožadovat příp. doplnění v průběhu úvěrového procesu. Společnost VAROXA svědkyni něco říká, podobně jako společnost TEVLIN, na jméno pana H. si pamatuje, měl u MSD snad více úvěrů. Nepamatuje si, zda společnost TEVLIN řádně splácela. Myslí si, že do doby než MSD ukončilo svou činnost, valná většina klientů splácela. Od léta 2013, kdy bylo MSD zavřeno a neposkytovalo úvěry, se s klienty nejednalo a valná většina jich přestala platit. Společnost GALBANI Capital byla asi také nositelem úvěru, obdobně tomu je u společnosti DUMICORE Trade. Neříká jí nic název společnosti TAPPING Group, SE. Pokud v minulosti vypovídala tak, že společnosti TAPPING Group, SE, byl poskytnut jeden z posledních poskytnutých úvěrů MSD, úvěr nebyl od začátku splácen, protože dle vyjádření klienta byly všechny dostupné peněžní prostředky zablokovány na bankovním účtu a nemohl tak být realizován podnikatelský záměr, tak je to možné, už je to nějaká doba. Názvy VERACOR Trade, CENTOM Trade, TORRAUNEX Consult a jména V., K., J., ani Š., jí nic neříkají. Svědkyně si myslí si, že Václav T. byl také zástupcem nebo vlastníkem nějakých firem, kterým byl poskytnut úvěr. Myslí si, že u nich měla úvěr i společnost SIDIA. Co se týče samotného podpisu smlouvy, tak po klientech vždy požadovali, aby přišli do budovy MSD, protože součástí smluvní dokumentace bylo i podepsání směnky, v nějakých případech přišli i zástavci, kteří nabídli ručení. Ti museli podepsat zástavní smlouvy. Na tom tak nebazírovali, protože pro katastr nemovitostí bylo důležité, aby zástavní smlouvy byly úředně ověřené s podpisy. Klient dostal do ruky štos zástavních smluv, kdy měl zařídit ověřený podpis zástavce a vložit ho na katastr. Nezkoumala, jaký je právní vztah mezi úvěrovým dlužníkem a ručitelem. U třetího subjektu jim stačilo, když to zástavce podepsal, samozřejmě nemovitosti nesměly být zatíženy jiným zástavním právem, nebo tam nesměly být právní vady. V některých případech zkoumali, kdy a za kolik byla zástava pořízena, protože tyto kupní smlouvy byly třeba zveřejněny. Za MSD byl standardně u podpisu smlouvy úvěrový pracovník, např. ona. Někdy se odehrál u podpisu smluv první kontakt s klientem, pokud to bylo zařízeno prostřednictvím poradců, nebo zprostředkovatelské firmy, nicméně klient již musel být členem družstva. Nepamatuje si, že by se jí někdo nepozdával, příp. vzala článek po článku v té smlouvě a zkráceně klientovi všechno vysvětlila, tj. jak splácet, jaké jsou úroky atd. Úroky se pohybovaly okolo 9 %, odrážely míru rizika. Případné nesplacení úvěru mělo na starosti úvěrové oddělení back office, nejprve proběhl telefonický kontakt, pak emailový, pak šly první, druhá, třetí upomínka, poté mohlo dojít ke zesplatnění a předání k vymáhání nějakým právním kancelářím. Každý úvěrový pracovník měl možnost si z informačního systému vyjet sestavu neplatičů. To, aby klienti platili, bylo i gró porad, klienti kolikrát

zapomněli, ale když se jim zavolovalo, napsal e-mail, tak to dost klientů dodatečně uhradilo. Jakmile se celá záležitost s MSD začala řešit, a mj. vycházelo v médiích, že klienti nesmí posílat do MSD finanční prostředky, došlo i k zastavení splácení. Nikdo z vnějšku svědkyni do její práce nezasahoval.

42. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byla čtena výpověď **svědkyně Ing. Jitky L.**, z hlavního líčení konaného dne 23. 11. 2017, pod sp. zn. 45 T 3/2016, ve které uvedla, že v MSD pracovala od roku 2010 do poloviny roku 2014 jako úvěrový pracovník. Náplní její práce bylo komunikovat s klienty, kteří měli zájem o úvěr. Šlo zejména o vyzvedávání podkladů od klientů a jejich přípravu pro schvalovací řízení. Udělalo se tzv. hodnocení klienta, kde bylo kompletní vyhodnocení jeho situace, jeho záměrů, zajištění a schopnosti splatit úvěr. Potom s ním svědkyně obvykle podepisovala smluvní instrumenty: úvěrovou smlouvu, zástavní smlouvu a další, které sloužily jako zajištění úvěru. Ve chvíli, kdy byl klientovi úvěr poskytnut, ho přebírala back office. Do záložny se svědkyně dostala poté, co ukončila svojí práci v Citibank. V MSD byla její přímou nadřízenou paní S.. Svědkyně uvedla, že vzhledem k tomu, že bydlela v Brně, zpracovávala žádosti klientů z Moravy. Něco jí říká název spol. TEVLIN, ale jména H., H., ani K. nezná. Zná pana L., se kterým jednala, dále zná společnost TAPPING Group, SE. Komise, která pracovala při MSD, fungovala prostřednictvím interní internetové sítě, aby bylo dokladováno, že se všichni vyjádřili, a bylo zaznamenáno, kdo, a jak hlasoval. Jelikož byla svědkyně často v Praze, formální dokument poté jako **předsedkyně úvěrové komise** podepsala. Měla k dispozici všechny materiály, které potřebovala k rozhodnutí. S ostatními členy hovořili o tom, jaké úvěry se připravují, dopředu tedy věděla, jaké úvěry se připravují, jaké mají parametry, jaké mají zajištění, mnohdy se už jen čekalo, až bude odhad, který potřebovali ke schvalovacímu procesu. Družstvo mělo své odhadce. Od žadatelů vyžadovali, aby byl odhad zpracován odhadcem z jejich seznamu. Na jména odhadců si svědkyně nepamatuje. Materiály dostávala do e-mailu, obvykle šlo o nějaký projekt klienta, a hodnocení klienta, které vyhotovil zpracovatel z MSD, ve kterém bylo shrnutí jednak podnikatelského záměru, jednak tam bylo vyhodnocení bonity a zajištění klienta, a další parametry úvěru. Obvykle byly k dispozici i úvěrové a zástavní smlouvy. Nově vzniklé společnosti se financovaly skrze projektové financování, to byla standardní metodika ve všech bankách. Na projekty byly založeny nové společnosti, což bylo kvůli tomu, aby neměly žádné závazky. Banky chtějí čistou novou společnost. Vycházelo se z projektu, ze kterého bylo zřejmé, že příjmy budou dostatečné na splacení úvěru. Pokud šlo o nějaký developerský projekt, kde docházelo k zasítování nebo dalším nákladům, tak i tyto údaje byly součástí úvěru. To znamená, že úvěr byl poskytnutý nejen na nákup pozemků, ale i na zhodnocení pozemku, aby se mohl posléze se ziskem prodat. Domnívá se, že ve zhodnocení bylo vždy napsané, z čeho budou úroky spláceny. Mohla je platit i třetí strana, např. společnost, která jako zajištění poskytovala své nemovitosti. Součástí dokumentace měly být asi i výsledky takovéto případné další společnosti. To, že bylo požadováno financování nákupu nemovitostí za nižší cenu než je tržní, a tyto měly být následně prodány konečnému zájemci za účelem dosažení zisku, považuje svědkyně za reálný byznys plán. Myslí si, že je v pořádku dávat dopředu několikamilionovou zálohu zprostředkovateli. To, co se s penězi děje poté, když jsou připsány žadateli, nebylo MSD schopno ovlivnit. Klient garantoval, že účet, na který jsou zaslány peníze z úvěrové smlouvy, je jeho. Finanční instituce neodpovídá za to, co úvěrový dlužník s penězi z úvěru skutečně udělá, neexistuje finanční instituce, která by se nestala terčem úvěrových podvodů. Neměli záruku, že zprostředkovatel, kterému budou peníze zaslány, je využije na určený účel, vycházeli z hodnoty zajištění, kdy úvěr dosahuje 80 % hodnoty zajištění. Jednalo se o pozemky, u kterých už čas ukázal, že jsou nejlepší investicí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

kteřá v tomto státě je. Pozemky se nejvíce zhodnotí. Na pozemcích se byl podívat přinejmenším odhadce. Svědkyně neví, zda tam byl někdo ze záložny. Pokud jde o otázku, zda si prověřovali firmu, která poskytovala jištění, bylo to případ od případu. U mnoha případů měla firma, která poskytovala zajištění, historii, bylo tam vyhodnocení. S jednatelem společnosti DUMICORE Trade svědkyně nejednala. Pokud jde o pozemky, které jsou ornou půdou, ty jsou nejlepší investicí, už v té době měli informace, že se cena orné půdy bude výrazně zvyšovat, a to se i potvrdilo. To, že se nákup některých nemovitostí odehrál prostřednictvím zprostředkovatele, kterému byla dána k dispozici velká část úvěrovaných finančních prostředků formou zálohy, a zároveň, se měl stát vlastníkem veškerého příslušenství, zejména úroků z vkladu ze všech peněžních prostředků, tedy ze zálohy, kterou zájemce převede na účet zprostředkovatele, je podle svědkyně v pořádku, za zprostředkování se musí zaplatit. Toto může být sjednáno i vedle ujednání, že má zprostředkovatel nárok na provizi. Svědkyně ani nevidí problém v tom, že společnost nakupuje developerské projekty nebo nemovitosti, na kterých bude provádět inženýrské, či jiné práce, pro vlastníky nemovitosti za úplatu, ze které bude docházet ke splácení úroků. To funguje tak, že když si někdo chce koupit pozemek, ke kterému nejsou přivedeny sítě, tak se udělá smlouva o smlouvě budoucí s tím, že tam někdo ty sítě natáhne a tyto se zaplatí. Příjemce úvěru – společnost DELSACO Trade – měla provádět zasíťování, přičemž na inženýrských sítích jsou poměrně vysoké marže, úroky by se z toho daly úplně jednoduše splácet. Úroky se tam měly hradit i z toho, že by společnost hned ze začátku udělala nějaké drobnější rozparcelování, přičemž tyto parcely by prodala hned. Předpokládali, že výdaje, které byly spojeny s projektovou dokumentací a zasíťováním, bude společnost platit z úvěru. To, zda požadovali, nebo nepožadovali doklad z finančního úřadu ohledně přiznání k dani u společnosti GALBANI Capital, záleží na tom, zda to byla nová společnost, pokud by to byla společnost, která daňové přiznání podávala, toto by od nich jistě měli. Pokud jde o projektové financování, je zde vždy určitá míra rizika, a aby se minimalizovala, je tam dostatečná hodnota zajištění. Neuskutečnění podnikatelského záměru je riziko dlužníka, který přijde o zajištění. Developerské projekty se nemusí vždycky provést tak, jak si je někdo vymyslí. Může se stát, že z nějakého důvodu může dojít k prodlevě. U projektu společnosti GALBANI Capital věřili, že je reálné, aby byl realizován. To, že projekty, na které byly žádány úvěry, byly nekonkrétní, byl i důvod, proč žadatelé žádali u MSD. Pokud by měli konkrétní projekty, např. šlo by o zasíťované území v územním plánu, pak by nechodili k nim, ale vzali by si úvěr v jiném komerčním ústavu – v bance. MSD to chtělo dělat jinak, chtěli klientům dát nějakou přidanou hodnotu. Pokud se stalo, že hodnocení klienta bylo téměř totožné s hodnocením jiným, je možné, že to byl prostě stejný případ, a že si zpracovatel trochu zjednodušil práci. To, že podstatná část finančních prostředků ve výši 199.000.000 Kč, které byly úvěrem poskytnuty společnosti TORRAUNEX Consult, odešla na účty v Hongkongu, si svědkyně přečetla v novinách. Nemůže tušit, zda to, co se píše v nějakém „plátku“, je pravda, nebo novinářský výmysl. Nevěří tomu, ví, kam peníze odešly z MSD, dál ale ne. Pokud jde o toho, kdo poskytuje zástavu, tak žádná banka o tomto nezkoumá informace, pro banky je důležité, aby zástavní nemovitost měla hodnotu a nevázla na ní žádná zástavní práva, nebo věcná břemena, to, komu patří, to není důležité. U plánovaných tržeb se zřejmě vycházelo z tržní ceny dané nemovitostí, a jaké budou ceny po zhodnocení. To, že tabulky, nebo texty žádostí různých společností o úvěr, jsou shodné, je dáno tím, že dnes je toto vše na internetu, člověk si vyhledá projekt a vyjede mu tabulka, do které jen doplňuje. Svědkyně nezná ani společnost Redstone Advisory, ani Ing. K.. Pokud jde o to, že společnost CENTOM TRADE ve své žádosti o úvěr uváděla, že mohou mít zisk 18-22 %, pokud nakoupené pozemky prodají během 6-8 měsíců a 27 %, pokud dojde ke změně

územního plánu, tak je to reálné, ne všude v Česku trvá získání stavebního povolení 2 - 2, 5 roku. Pokud jde o otázku koupě pole a jeho prodání po 6 měsících bez toho, aby se na něm realizovala jakákoli investice, je to tak, že kupující mají většinou nějaké povědomí o tom, jak bude město nebo obec cokoli rozšiřovat. Mnohdy se stává, že klient má třeba povědomí o tom, že je třeba na obci projednáváno nějaké územní rozhodnutí, které ještě nebylo vydáno. Navíc už v té době, v r. 2012, 2013 začínala cena pozemků raketově růst, na pozemku se tedy skutečně nemuselo nic dít, aby se později prodal výrazně draž. Přinejmenším od roku 2012 na toto téma vycházela spousta rešerší. Každý, kdo se v té komoditě pohyboval, věděl, že ceny půjdou nahoru. Pokud jde o to, že žadatel o úvěr ještě ani žádné pozemky neměl, a už se počítalo s tím, že se pozemky prodají za 6-8 měsíců se ziskem 18-22 %, měli k tomu jejich vlastní rozbor, to dělalo oddělení rizika. V úvěrovém spise není informace o tom, že žádali informace o investování a o tom, za jaké peníze budou projekty realizovány, když celý úvěr bude předán zprostředkovateli, protože tam být nemusí. Tyto informace od klientů žádali v průběhu přípravy úvěrového procesu. Pokud jde o úvěrové složky, které nosila paní S. na policii, tak jí potom říkala, že v těch spisech leccos chybělo. Netvrdí, že šlo o úmysl, mohlo se stát, že chybějící dokumenty byly např. založeny v jiném spisu. To, že by pozemky, které sloužily jako zajištění, mohly být nadhodnoceny, ji nenapadlo, odhady dělal soudní znalec, neumí si představit, že by riskoval svou živnost, aby nadhodnocoval pozemky. To by žádný normálně uvažující soudní znalec neudělal. U pozemků došlo k rozložení rizika, málokde šlo o pozemek v ceně třeba 100.000.000 Kč, který by byl v jedné části. Byly tam desítky, stovky parcel, takže i kdyby jedna z nich byla neprodejná, byla by kontaminovaná, bylo stále vysoce pravděpodobné, že ostatní se prodají. Hodnota zajištění byla 80 % a předpokládali, že by se do hodnoty poskytnutého úvěru vždy uspokojili. Dále byla podepsána i směnka. Podrobně se svědkyně vyjadřovala k úvěru společnosti TAPPING Group, SE, který sama zpracovávala (bod 8 obžaloby, netýká se obž. K.). To, že se ČNB podivuje nad tím, že členové úvěrové komise úvěry zpracovávali, a pak je i schvalovali, je hodně divné, protože sama ČNB schvaluje členy úvěrové komise. ČNB schválila působení svědkyně v komisi, k tomu musela doložit potvrzení o bezúhonnosti, dosažené vzdělání, musela vyplnit dotazník, ve kterém uváděla svou současnou pozici v MSD. To znamená, že ČNB popírá to, co předtím sama schválila. Protože se od dubna 2013 lidé všude dozvídali, jak MSD půjde do konkurzu, bylo zcela logické, že většina z nich úvěry přestala splácet, a pak si je mohli koupit v konkurzu za podstatně nižší cenu. Kdyby k tomuto nedošlo, je svědkyně přesvědčena, že všechny úvěry by byly řádně splaceny. U konkrétních devíti úvěrů, které jsou předmětem této trestní věci (pozn. dle pův. obžaloby), neměli dopředu stanoveny, jaké pozemky se budou nakupovat. To jsou akviziční příležitosti. Svědkyně neví o žádném případě, kdy by byl prodán pozemek za 10.000.000 Kč a o měsíc později ho znalec ohodnotil na 150.000.000 Kč, pokud se tomu tak stalo, měl k tomu znalec důvod. Pokud byly pozemky nakupovány v exekuci, měly výrazně nižší cenu, než je tržní. Obecně nevidí svědkyně problém v tom, že byly jako zástava používány pozemky, které byly převedeny krátkou dobu předtím, než měly sloužit jako zástava, to neznamena, že je tam nějaký problém. Pokud byly pozemky, sloužící jako zástava, nakupovány přes zprostředkovatele, k osobě zprostředkovatele jako předsedkyně úvěrové komise nic vědět nechtěla. U projektů byla nejdůležitější hodnota zajištění. Na typ obchodu, kdy za nimi přišla společnost bez historie, která chtěla realizovat spekulativní nákup, neměli specifický předpis, měli obecnou metodiku. Předpisy k úvěrovému procesu byly obdobné jako u jiných finančních institucí, u bank. S příchodem Ing. J. došlo k výraznému zlepšení předpisů, do té doby byly chaotické. S pravidly byla seznámena na školení. Zprostředkovaně ví, že ČNB neměla do března 2013 k činnosti MSD žádné výhrady. Myslí si, že předtím tam byla kontrola ze strany ČNB. V MSD se minimálně jednou za měsíc konalo rozšířené

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

představenstvo, všichni kompetentní pracovníci byli seznámeni s činností družstva, i s vývojem rizikových úvěrů, kterých bylo minimum. Na svědkyni nikdy nebyl činěn nátlak, ani jí nebyl dán pokyn z představenstva nebo od pracovníků MSD, nebo od zprostředkující firmy, aby schválila konkrétní úvěr. Pokud byl v hierarchii úvěr zamítnut, nebo nedoporučen, dále nepokračoval, o poskytnutí takového úvěru nemohlo rozhodnout samo představenstvo. Není to tak, že by v MSD bylo schváleno 100 % úvěrů. Ve chvíli, kdy byl úvěrový pracovník přesvědčen, že by úvěr nedoporučil, tak už s klientem dál nejednal. To bylo z důvodu, že jich bylo málo, nemohli si dovolit strávit 14 dní na zpracovávání úvěru, o kterém věděli, že nebude poskytnut. Na oddělení byli tři. Za rok 2013 udělali asi 300 úvěrů, jinde jsou na to obrovská oddělení. Svědkyně si myslí, že ostatní osoby, které pracovaly v úvěrovém oddělení, i risk manažer, byli dostatečně odborně způsobilí, všichni byli bývalými zaměstnanci peněžních ústavů s velkými zkušenostmi a znalostmi. Nikdy nezaznamenala, že by postupovali nestandardně nebo špatně, příp. v rozporu s předpisy. Dodržení předpisů u úvěru kontrolovala úvěrová komise. Seznam znalců byl v MSD vyhotoven poté, co přišel do představenstva pan J., do té doby to bylo chaotické. Pokud jde o znalce, tak svědkyně si ještě na realitních serverech ověřovala ocenění. Vzala si posudek a srovnávala hodnotu s podobnými nemovitostmi. Trvání úvěrového procesu bylo různé – měsíce, týdny, samotný odhad obvykle trval 14 dní. Proces byl zakončen tzv. elektronickým potvrzovacím kolečkem – zainteresované osoby potvrdily, že s úvěrem souhlasí. V jejich silách nebylo jezdit na oceňované nemovitosti, nestíhali by to. Mohlo se stát, že někdo jel kolem a na nemovitost se podíval. Spoléhalo na odhad znalce. Konkrétní znalce klientům nedoporučovali.

43. **Svědék Ing. Jan J.** vypověděl, že v Metropolitním spořitelním družstvu pracoval od roku 2010 do roku 2014 nejprve jako úvěrový pracovník, poté jako **risk manažer**. Družstvo sídlilo v Karlíně, v Pernerově ulici, pak na Sokolovské. Jako úvěrový pracovník přebíral od klientů podklady, zpracovával je a dále předával ke schválení. Jako risk manažer měl za úkol kontrolovat to, zda údaje, které mu byly předloženy na úvěrovém návrhu, byly v souladu s vnitřními předpisy. Jako úvěrový pracovník jednal s klientem osobně, když byl risk manažer, tak to nebylo v jeho pracovní náplni, ale je to možné. Podnikatelský plán, účel úvěru a způsob splácení projednával s klientem úvěrový pracovník, svědek v podstatě v úvěrovém návrhu pouze kontroloval, zda obsah souhlasí s vnitřními předpisy a je vše metodicky správně. Riziko obchodu nehodnotil. Pokud někdo chce zakoupit nemovitost, aby ji poté prodal, pak svědek neví, co by na tom zkoumal. Je reálné koupit a se ziskem prodat nemovitost třeba za dva roky. Dále svědek připravoval různé materiály a údaje pro představenstvo, pro výroční zprávu, pro auditory a pro ČNB. Má vysokoškolské vzdělání ekonomického směru. Na období, kdy MSD poskytovalo řadu úvěrů v řádech stovek milionů korun, si bohužel nevzpomíná. Na úvěrovém oddělení s ním pracovala paní S., paní L. a pan L.. Každý úvěrový pracovník měl svého klienta od začátku až jako do konce, mohlo se stát, že když někdo onemocněl, tak ho přebral druhý pracovník. Co se týče vyhodnocování žádostí, byli povinni se řídit vnitřními předpisy. Kdo v družstvu žádal o úvěr, musel být jeho členem. Musel dodat smluvní dokumentaci a přílohy k žádosti. Přílohy odvisely od každého jednotlivého případu. Každý úvěr musel být nějakým způsobem zajištěn zástavním právem, družstvo používalo veškeré možné zástavní instrumenty jako zástavy k nemovitým věcem, k movitým věcem, k akciím, k termínálním vkladům, pohledávkám apod. Pokud byla jako zástava nemovitost, její hodnota byla zjišťována znalcem. Znalce si vybíral ze seznamu znalců MSD sám klient. Úvěr musel být alespoň ze 100 % pokryt hodnotou nemovitosti, stačilo, když byl stejně vysoký jako úvěr. Zástava zaručovala, že klient peníze každý měsíc bance dá, případně by ji zpeněžili v případě, že by klient tři, čtyři měsíce, půl roku neplatil. Předpokládali, že když jim klient dá

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zástavu, tak je asi movitý a bude splácet. U klienta, který dává do zástavy hodnotné nemovitosti, je předpoklad, že má takovéto částky. Svědek neví, kdo kontroloval, zda klient má prostředky na to, aby hradil úroky. Nepamatuje si, jestli chtěli ověřit, že existuje např. mateřská firma nebo sponzor, který zaručuje splácení úroků. Nemůže říct, jestli si nějak ověřovali, jak bude klient hradit třeba náklady na zasítování. Obecně bylo poskytování úvěrů na nemovitosti schváleno členskou schůzí jako strategické podnikání družstva. Pokud byla žadatelem právnická osoba, tak předkládala jako povinné přílohy výpis z OR v originále, pokud se jednalo o novou společnost, tak klient předkládal finanční plán, když se jednalo o společnost, která již měla nějakou historii, tak daňové přiznání a účetní výkazy. Žádný právní předpis nezakazoval poskytnutí úvěru novým společnostem bez historie, naopak na tyto projekty je podle ČNB nějaká vyhláška, která doporučuje použít nově vzniklé společnosti. Ohledně finančního plánu družstvo disponovalo aplikací, do které se zadávaly údaje, podle kterých se vyhodnocovala bonita klienta. Když se jednalo o nové společnosti, zadávaly se tam údaje, které se vztahovaly k jejich podnikatelskému záměru, tzn. nějaké plánované příjmy a výdaje. Při hodnocení ziskovosti obchodu vycházeli pouze z finančního plánu, který klient předložil, mohlo jít o 10 %, 20 %, kdyby si klient napsal 100 %, tak to by byl samozřejmě nesmysl. Zda nově vzniklá společnost bude mít finance na to, aby platila splátky, zajistili v některých případech tak, že se úvěrová částka poskytla i včetně úroků. U ready-made společností asi vyžadovali informaci, jestli existuje nějaká mateřská společnost, která se na obchodě bude podílet. Výpis z účtu klienta nepožadovali, z praxe ví, že je to úplně zbytečné. Když byl svědek ještě úvěrovým pracovníkem, předkládal poté dokumenty risk manažerovi, aby překontroloval údaje, což byl tehdy asi Ing.Z.. Když byl risk manažerem svědek, kontroloval úvěrové návrhy, zda jsou v souladu s vnitřními předpisy, a dál je předával do úvěrové komise, která rozhodovala o schválení či neschválení. Členy úvěrové komise byli paní L., paní S. a pan Š.. Když úvěrová komise dospěla k názoru, že je vše v pořádku, šlo o konečné rozhodnutí. Představenstvo MSD určitě bylo informováno o poskytnutí úvěru, co se týká úvěrového procesu, a někdy podepisovalo úvěrové a zástavní smlouvy. Všechny úvěrové případy se probíraly na zasedání představenstva, kde se klient hodnotil, úvěrový pracovník představenstvu řekl, jak to s ním vypadá, jestli splácí, nesplácí, jaký bude případně další postup. Kdo byl skutečným majitelem MSD, svědek neví. Jméno Václav T. mu něco říká, ale nedokáže si vzpomenout na souvislosti, obdobně Jiří L.. Je možné, že pan K. byl zprostředkovatelem úvěru. Svědek neví, zda měl pan K. s MSD nějaký smluvní vztah. Na konkrétní jednání, kde by pan K. vystupoval jako zprostředkovatel úvěru, si nepamatuje. Zprostředkovatel úvěru většinou jednal s úvěrovým pracovníkem. S panem K. se pravděpodobně prvně setkal na nějaké členské schůzi, neví přesně. Obecně role zprostředkovatele záleží na dohodě mezi ním a klientem, např. může klientovi zpracovávat podklady, pokud to klient neumí, nebo může člověka jen přivést jako potenciálního klienta, a on už si potom vše zařídí sám. V bankách se svědek běžně setkal s tím, že zprostředkovatel má smlouvu s bankovní institucí a v tom případě ho platí banka. Pokud smlouvu nemá, je to mezi ním a klientem. MSD určitě mělo vedle pana K. i další zprostředkovatele. Při posuzování žádostí o úvěr samozřejmě nahlíželi do rejstříků, u společnosti se kontrolovalo, jestli jednatel, společník a sama firma nejsou v insolvenční. Přístup do bankovního registru neměli. Družstvo si koupilo aplikaci, která shromažďovala veškeré informace o právnických, a možná i fyzických osobách. Tam byly údaje finanční, tzn., jak si společnost vedla, jestli je řádným plátcem DPH, jestli podává vše v termínech apod. Neměli nástroje na zkoumání těch lidí, jen dostupné informace na internetu. Nikdy neviděl klienta, který by byl z azylového domu. Délka posuzování žádosti o úvěr byla různá, záleželo na tom, jak byl klient schopen předložit všechny požadované podklady. Průměrně to trvalo týden, dva týdny, někdy se to

táhlo i měsíce. Určitě někdy chtěl doplnit předložené podklady. Nepamatuje si, jestli chtěl někdy jako risk manažer znát zdroj, z jakého bude úvěr splácen. Společností, které přestaly splácet, bylo úplné minimum, snad žádná. Teprve po zásahu policie začali klienti účelově nesplácet, to se řešilo telefonickými i e-mailovými výzvami a dopisy. Někteří klienti reagovali, někteří ne, počínali si vypočítavým způsobem. Klient musel zdůvodnit, proč nemá na splátku, nebo se omluvit, že zapomněl a ihned to uhradí. Nebýt zásahu policie, družstvo by fungovalo dál, a to i přes vyvedené prostředky do zahraničí, byly v něm obrovské rezervy. Úvěrové portfolio dosahovalo lepších výsledků, než měly k dispozici velké banky. Pečlivěji se pracovat určitě nedalo, všechny předpisy byly schvalovány ČNB, podle jejichž požadavků se postupovalo. Tomu, že byly finanční prostředky z některých úvěrů vyvedeny do zahraničí, nikdo z družstva zabránit nemohl. Některým osobám bez historie byl poskytnut úvěr, ale tento způsob poskytování úvěrů byl dle doporučení ČNB. K žádnému pochybení nedošlo. Svědek neví o tom, že by MSD využívalo k úvěrovému procesu a k řízení úvěrového rizika nějaké externí poradenství. Nepamatuje si, zda bylo smluvně zakotveno, že půjčují částku nad rámec toho, co klient požaduje v podnikatelském plánu, aby z toho mohl splácet úroky, ve smlouvě by to být mělo. To, že celý úvěr je okamžitě přeposlán na účet třetí osoby, která měla nakupovat pozemky, určitě není rizikový obchod. Takhle to bylo v pořádku. Jako risk manažer by přišel do kontaktu s úvěrem i poté, co byl poskytnut v případě, že by klient nesplácel, potom by mu to pracovník back officu oznámil, a on by na základě toho musel na ten úvěr vytvářet tzv. opravné položky a udělat jeho překlasifikaci. Svědek neví, zda, jak je tvrzeno v obžalobě, J., T., Z. nastavili postupy pro poskytnutí úvěru podle libosti, neví, jestli představenstvo pracovalo na zpracování metodických a vnitřních předpisů. Když svědek nastoupil do MSD, nebyly tam předpisy skoro žádné, tito tři se zasadili, aby byly zpracovány podle metodiky Asociace družstevních záložen, navíc byly schváleny ČNB a musely odpovídat běžné bankovní praxi. Členská schůze si stanovovala obchodní plán a způsoby jeho plnění, bylo schváleno, že nejvíce se bude družstvo zabývat obchody s akciemi, takhle to bylo schváleno ČNB. Svědek jako risk manažer tato čísla kontroloval každý měsíc, protože každý měsíc bylo povinné hlášení ČNB. Nevzpomíná si, že by někdo zasahoval do jeho práce s úmyslem ji ovlivnit a přizpůsobit jeho stanovisko tomu, aby někomu byla poskytnuta výhoda, nebo naopak nevýhoda. Ani ho nikdo ovlivňovat nemohl, protože např. úvěrové sazby se určovaly podle předpisů. Jako risk manažer samozřejmě mohl říct, že nelze poskytnout úvěr, který úvěrový pracovník doporučuje ke schválení, a určitě to i někdy řekl. To mohlo nastat v případě, že by něco chybělo podle předpisů a že by pracovník např. na něco zapomněl.

44. **Svědka Barbora P.** ve věci vypověděla, že v minulosti pracovala v MSD jako referent, měla na starosti administrativní správu úvěrových složek – od té doby, co byl úvěr schválen a předán **back office**. Úvěr se nejdříve zadával do systému Elbos. Program pak dále sám generoval výpisy, bylo možné v něm najít průběh splácení, nebo nesplácení a zařazení úvěru. Když nebyl úvěr splácen, přerazoval se ze standardních úvěrů, postupem času se mohl posunout až do fáze zesplatnění úvěru. Pokud klient nesplácel, byly tři stupně písemných výzev, které se zasílaly poštou s dodejkou. Kopie všech dopisů byly v úvěrové složce. Pokud proběhly všechny tři výzvy bez úspěchu, došlo k zesplatnění úvěru. Kdo konkrétně řešil nesplácené úvěry, si svědkyně nepamatuje. Jejím nadřízeným byl pan Š. a její kolegyně Žaneta S.. Oddělení back office sedělo společně s úvěrovým oddělením, dále tam byli pan J. a Martin, na jehož přímení si nevzpomene – to byli úvěroví pracovníci, kteří zpracovávali úvěrové návrhy a měli na starosti celý průběh až po schválení. V úvěrové komisi byl pan Š., na další členy si svědkyně nevzpomene. Doklad s podpisy členů úvěrové komise musel být součástí

úvěrové složky, komise schvalovala úvěry. Do MSD se dostala tak, že jí práci nabídl bývalý spolužák Petr J. Pány T. ani Z. a neznala. Z klientů si vzpomíná na paní H. a na pana H.. Jméno jejich společnosti si ale nepamatuje. Ona sama osobně s žádnými klienty nejednala. Neví o tom, že by klienti MSD měli mít účet v nějaké konkrétní bance, ani o tom, že by byl nějaký vztah mezi MSD a LBBW Bank. Název společnosti Redstone Advisory a jméno Petr K. jí něco říkají, ale neví, zda žádali v MSD o úvěr. S panem K. nikdy nejednala, back office s klienty jednal jen korespondenčně. Iva Z. svědkyně nezná. Povědomá jsou jí i jména Václav T., Anna K. a Dana J.. Myslí si, že společnost Kilmar Invest u MSD měla úvěr, kdo jí zastupoval, neví. Splácela ho někdy do března 2013, tehdy přestaly splácet všechny tyto společnosti. Takových společností bylo více než 10 a úvěrů bylo asi 185. Když se přestalo splácet, začaly se posílat upomínky a klienti byli vyzýváni ke splácení. Pokud se zajištění úvěrových smluv týče, byly zajištěny nemovitostmi, nebo nějakými cennými papíry, nebo třeba notářskými soupisy movitých věcí. Pokud šlo o nemovitosti, byl součástí úvěrové složky i znalecký posudek. Soupis znalců byl na vnitřním intranetu, ale zda se ze soupisu znalci vybírali, neví. Před dubnem 2013 si nepamatuje, že by se stalo, aby se úvěry nesplácely, resp. jich bylo třeba procento. Před MSD měla svědkyně praxi v bankovníctví, v letech 1990-1999 pracovala v Agro bance, GE Money Bank, a od roku 2006-2011 v Banco Popolare, později Equa bank. I tam pracovala na pozici v back office, ale nikdy předtím nedělala úvěrové věci. Názvy společností TEVLIN, DUMICORE Trade, TORRAUNEX Consult, Centom Trade, VERACOR Trade, jí nic neříkají. Názvy společností GALBANI Capital a VAROXA zná. V jejich pracovních postupech ji nikdo, kromě nadřízených z MSD, neovlivňoval.

45. **Svědkyně Žaneta R.** (nyní S.) vypověděla, že v MSD působila v letech 2012-2014 na úvěrovém oddělení na pozici úvěrového specialisty **back office**. Náplní její práce byla administrativní správa již uzavřených obchodních případů. Pracovali s uzavřenými úvěrovými případy, jednalo se o zadávání úvěrových obchodů do systému, o kontrolu podmínek vyplývajících ze smlouvy, co se čerpání poskytnutých peněžních prostředků týče, kontrola dalších podmínek, které byly ve smlouvě uvedeny, práce se zajištěním, upomínání klientů v případě, že nedodržovali podmínky ohledně splácení úroků a jistin, vypořádávání splacených úvěrových případů. Když klienti nespolupracovali, obesílali je s členy MSD s žádostí o zaplacení. Jejimi nejbližšími spolupracovníky byli Karel Š., její nadřízený, a Barbora P., která byla rovněž zaměstnána jako úvěrový pracovník back office. Kdy může klient čerpat úvěr, když už byl schválen, bylo uvedeno ve smlouvě, se smlouvami pracovali, měli je k dispozici, takže věděli, jak čerpání bude probíhat. Úvěrovou smlouvu dostali už podepsanou, jedna z jejich pracovních činností bylo připravování podkladů pro čerpání těchto prostředků. Nejčastějším typem zajištění úvěrů byly nemovitosti. Stejně jako v případě úvěrových smluv se k nim zástavní smlouvy dostávaly už uzavřené, podepsané, informace ze smlouvy jen přenášeli do systému. Když jim např. katastrální úřad zaslal informaci o tom, že daná nemovitost, například pozemek, je nyní zástavou MSD, tak to opět zavedli do systému, zkontrolovali prostřednictvím webových stránek, jestli tomu tak opravdu je, a když byl úvěr splacen, tak zase posílali na katastrální pracoviště žádost o to, aby MSD bylo vymazáno jak zástavce dané nemovitosti. Nevybavuje si situaci, kdy by s klientem osobně jednala, kolegové z front office byli určitě s klienty v užším kontaktu, protože když se úvěrový případ dává dohromady, vyjednávají se podmínky a ke kontaktu dochází určitě častěji, než když už je smlouva uzavřená. Nepamatuje si, že by sama za sebe něco vyjednávala s klientem. Do té doby, než do MSD dorazila PČR, tak se MSD chlubilo velmi dobrou platební morálkou svých členů, to se následně rapidně zhoršilo. Každodenní náplní práce svědkyně byla komunikace s klienty, aby hradili své závazky – e-maily, telefony, veškeré komunikační kanály.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Myslí si, že když to nepomohlo, došlo k zesplatnění úvěru. Jestli nějaký takový úvěr byl řešen, si nepamatuje. Nemovitosti, které sloužily jako zástava, byly ohodnocovány soudním znalcem. MSD mělo seznam soudních znalců, ale svědkyně s nimi nikdy nepřišla do kontaktu, k náplni její práce informace o soudních znalcích nebyly vyžadovány. Jméno Václav T. jí něco říká, ale na podrobnosti si nevzpomene. Pana K. párkrát potkala jako zaměstnance MSD, pracovníě spolu nikdy nekomunikovali. Pokud v minulosti vypovídala tak, že Petr K. byl jednatelem společnosti Kilmar Invest, která byla klientem MSD, a dále působil ve společnosti Redstone Advisory, která působila jako zprostředkovatel úvěrových případů, tak uvedla, že na tyto společnosti si již dnes nepamatuje. Petr K. tedy zřejmě fungoval jako zprostředkovatel, nebo působil ve společnosti, která zprostředkovala úvěrové obchody, od koho se to dozvěděla, už neví. Neví ani, zda existovalo více takových zprostředkovatelů. Netuší, jestli měl pan K. uzavřenou nějakou smlouvu s MSD, a zda ho někdo platil. Z jeho spolupracovníků k nim do MSD chodila dvě děvčata – slečna K., a další, na jejíž jméno si nevzpomene, nosily dokumenty potřebné pro uzavření obchodního případu. Jméno Ivo Z. svědkyni něco říká. Nevzpomíná si, že by měla na starosti práci s bonitou klienta, myslí si, že to nedělala. Pokud v minulosti vypovídala tak, že nikdy nebyla přítomna schvalovacímu procesu úvěrů v MSD, hodnocení klienta zpracovávali kolegové S., L., L., a to poté zkoumal risk manažer, a úvěr dále zkoumala úvěrová komise a schvalovalo představenstvo, tak tuto svou výpověď nyní potvrzuje. Obecně měla na starosti desítky úvěrových složek. Na konkrétní společnosti si nevzpomene. Do restaurace Gate chodili, ale jestli tam někdy byla s paní K., neví. Paní K. má mezi svými přáteli na sociální síti, proto si na ni vzpomene, nikdy ale spolu nebyly v kamarádském vztahu, pouze pracovaly na stejném patře. Z doby, kdy pracovala v MSD, nemá poznatek, že by byly úvěry poskytovány nestandardním způsobem.

46. **Svědék Karel Š.** ve věci vypověděl, že do MSD nastoupil v únoru nebo v březnu 2011 a pracoval v zázemí na pozici **vedoucího back office** do srpna 2014. Tam v podstatě zakládali úvěrovou dokumentaci, zadávali ji do systému, prováděli čerpání úvěrů, kontrolovali splácení úvěrů, archivaci, kontrolu zajištění, tj. jestli jsou zástavy zapsány v katastru, jestli jsou zapsané movité věci v registru zástav. Jeho nejbližší spolupracovníci v back office byly Žaneta R. a Barbora H. (pozn. nyní P.). V podstatě dělali všichni všechno. Úvěrovou složku dostali ve chvíli, kdy už prošla schvalovacím procesem, a byly podepsány smluvní dokumenty, řešili už jen ty následné činnosti. S klienty většinou nepřišli do kontaktu, mohlo se to stát ve chvíli, kdy třeba předávali nějaké dokumenty, např. daňové priznání, finanční výkazy. Výkazy, které jim po načerpání úvěru dlužník doložil, měli zpočátku kontrolovat úvěroví pracovníci, posléze to měl dělat back office. Někaké analýzy asi dělali, ale nepamatuje si. Vnitřní předpisy existovaly, ale předpisová základna se měnila. Jeho nadřízeným byl Ing. J.. Určitě s ním v rámci své pracovní činnosti přišel do kontaktu. Spíše řešili věci, které byly problematické. Problémy se splácením úvěrů se řešily tak, že byly zaslány upomínky a úvěr byl překlasifikován, dále se postupovalo podle toho, zda někdo začal platit, nebo např. zaplatil opožděně. Nevzpomíná si, že by se zesplatnil úvěr, prodala zástava. Kdyby klient nereagoval na upomínky, muselo by to asi řešit nějaké právní oddělení, MSD mělo zřejmě nějaké externí právníky. Název společnosti Redstone Advisory, mu nic neříká. Petr K. měl u MSD nějaký úvěr, ale na jeho firmu si už nevzpomene. Asi se s ním setkal osobně, ale už neví, při jaké příležitosti. Neví, jestli kromě toho, že pan K. čerpal u MSD úvěr, měl k MSD ještě jiný vztah. Pokud v minulosti vypovídal tak, že pan K. má společnost, která má úvěr u MSD, na název si přesně nevzpomene, asi „AG ADVISORY“, která měla zprostředkovávat úvěry v MSD, a přinášela materiály ke konkrétním úvěrovým případům, tak má za to, že to myslel tak, že s některými jejich klienty měli dohodu o tom, že se jim budou starat o úvěry, a na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

základě toho předkládali nějaké dokumenty. Šlo by o činnost následnou. Před tím úvěrem tam asi musel být podnikatelský záměr, pokud měla společnost historii, tak nějaké výkazy nebo daňová přiznání, výpisy z obchodního rejstříku. Svědek neví, jestli to předkládali klienti sami, nebo na to měli nějaké další lidi. Jméno Ivo Z. si nevybavuje. Václav T. měl také úvěr u MSD, ale na jeho společnost si nevzpomene. Nevybaví se mu žádné společnosti, se kterými byly potíže. Poté, co skončil v MSD, se určitě nějakou dobu s Petrem J. stýkal, znají se skoro 30 let. Jsou v přátelském kontaktu. Neví o nikom, kdo by úvěrovým dlužníkům pomáhal, aby předkládané dokumenty byly v pořádku. Pan J. mu něco o trestním řízení řekl, ale neví nic konkrétního. Názvy společností TEVLIN, DUMICORE Trade, GALBANI Capital, TORRAUNEX Consult, VAROXA, CENTOM Trade, VERACOR Trade, TAPPING Group, SE a Kilmar Invest, mu nic neříkají.

Zaměstnanci bank

47. **Svědék Jiří S.** uvedl, že v **LBBW Bank** pracoval jako privátní bankéř někdy od roku 2004 do roku 2014, měl ve správě klientelu fyzických i právnických osob. Privátní bankéř má za úkol správu aktiv klientů nad 10.000.000 Kč. Pravidlo 10.000.000 Kč na aktivech nebylo při příchodu nového klienta v LBBW Bank striktně dodržováno. Co bylo zdrojem aktiv, případně potenciálních aktiv, roli nehrálo, původ prostředků se ale zkoumal vždy. V bankovníctví pracuje svědek od roku 1994. Klienty, kteří byli současně žadateli o úvěr u MSD, mu většinou někdo dodal. Neví, kdo konkrétně. S Petrem K. byl v kontaktu v rámci řešení bankovních věcí, doporučil mu ho pan T., kterého zná od roku 1997/98. Pan T. o něm věděl, že zajišťuje nějaké věci ohledně zakládání firem, dělá servis pro firmy. Společnost Redstone Advisory stála za panem K.. Je možné, že k němu pan K. do banky přivedl společnosti Moladen, VERACOR Trade a INGURON Invest. Je rovněž možné, že jednatelem INGURON Invest byl pan V., s nímž jednal svědek osobně, znal ho jako klienta. Přišel za ním přes Redstone Advisory. Je možné, že se s ním setkal několikrát při předávání příkazů k převodu, které může dát jen jednatel, nebo ten, kdo je jednatelem určen na podpisovém vzoru. Pan V. buď donesl papírový příkaz, nebo to dělali elektronicky. Pan V. byl výrazný, měl pár malůvek po rukách. Nezdál se mu jako manipulovaný člověk. Viděl se s ním málo. Nebyl to „bílý kuň“, ani bezdomovec, chodil velmi slušně oblečený, vystupování měl solidní, byl to svéprávný člověk. Svědek uvedl, že mohl přijít do kontaktu i se společností DUMICORE Trade a TAHOKEE. V bankovníctví to funguje tak, že pokud má člověk nějaký holding v řádu miliard korun, tak rozhodně nechodí sám zakládat účty, ale má na to servisní organizaci nebo nějaké lidi, kteří mu to připravují, a pokud je jednatel, tak se dostává jen na podpis. Svědek jako bankéř obecně dostal podklady k tomu, co se má zřídit, a pak přišel jednatel, nebo asistentky. Není nic výjimečného na tom, že někdo pošle mailem: „*založte společnost, udělejte přístupová práva, dejte tam limity*“, protože když to dostanete na stůl, tak založení účtu trvá den dva, než se projde všemi procedurami, kterými se má projít. Když přijde třetí osoba za jednatele společnosti, je možno ji ověřit z obchodního rejstříku, plná moc není třeba, taková osoba nic nepodepisuje. Redstone Advisory dělalo servis těmto společnostem, staralo se o jejich chod, dělalo jim účetnictví. Svědek chápe jako standard, když mu řeknou, že nějaká společnost si chce otevřít účet, je mu sděleno, co se má otevřít, jaké budou přístupy, pak se společnost prověří, a nakonec se domluví s jednatelem schůzka, na které se to podepíše. Jako třetí osoba za jednatele většinou přijde advokát, kterého buď zná, nebo si ho ověří. Když svědek zakládal účty, tak poté, co měl všechno připravené, jednatelem, nebo třetí osobě předal smlouvu o založení účtu, identifikaci právnické osoby, souhlasy se zpracováním osobních údajů fyzických i právnických osob, GDPR, přístup na internetové

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

bankovníctví, informací, jaký kdo má, nebo nemá přístup, a s jakým limitem. Podpisové vzory se nepředávají, ty zůstávají v bance. K přístupu do internetového bankovníctví sloužily standardně buď tokeny, nebo nějaká hesla. Token tehdy vypadal jako malinká kalkulačka, to byla jedna z věcí, kterou předal jednateli. Pokud byl třeba zmocněn účetní k přístupu k účtům, musel mít každý svůj token – podle toho se identifikuje, kdo se připojuje. Pokud někdy svědek sděloval zůstatky na účtech třetím osobám, aniž by k tomu měl plnou moc, tak je možné, že k tomu došlo za situace, že např. volala účetní nebo někdo, kdo měl přístup k účtům, ale nemohl se tam dostat třeba přes elektronické bankovníctví. Samozřejmě to muselo být po dohodě s jednatelem. Spolupráce s firmou Redstone Advisory spočívala v tom, že připravovala podklady pro přípravu dokumentace, která byla na straně banky, dodávala notářské zápisy o ustanovení společnosti, případně posílala OP, dělala i nějaké účetní věci, správu účetnictví. Je možné, že Anna K. a Dana J. byly asistentky v této společnosti. Jména si svědek konkrétně nepamatuje. Je možné, že tyto asistentky nosily podklady, smlouvy, které zakládaly původ prostředků. Předkládaly to z titulu, že dělaly servis těm společnostem. Ve chvíli, kdy svědek přebíral dokumenty, nebyla elementární zmínka o tom, že by se mělo jednat o podezřelý obchod, zejména když byl přinesen i originál úvěrové smlouvy. Při ověřování plateb se vezme příkaz, ověří se podpis, krytí na účtu a dá se na zpracování. Vzhledem k existenci smluv o úvěru neměli jako banka podezření na praní špinavých peněz. Podezření ze strany banky viděl až ve chvíli, kdy mu zavolal kolega a ukázal mu strukturu napříč bankou, proto to banka také nahlásila. To bylo ještě před vyšetřováním, banka to hlásila AML nebo Compliance. Obecně v bankách je systém, který vyhodnocuje standardní a nestandardní transakci. Pokud to systém vyhodnotí, dojde automatická hláška do mailu, nebo to přišlo od pracovníků z Compliance. Byla popsána transakce, vydaly se dokumenty, případně byl kontaktován klient, aby doklady doložil, protože to je povinnost ze zákona, a vše pak bylo předáno AML. Banka má povinnost toto nahlásit FAÚ, které to prošetří, případně se blokují prostředky. Pokud pan V. přinesl příkaz k převodu finančních prostředků, tak ty převody většinou dokládal úvěrovými smlouvami od MSD, to byl původ těch prostředků, a pak vyžadovali i smlouvy, na základě kterých se posílají prostředky ven z banky. Na společnost TEVLIN – pan H., paní H. – si svědek pamatuje. Pan H. chodil většinou sám, příp. s dcerou, která v některých společnostech podepisovala, protože tam byla jednatelkou. Jejich společnosti se snad zabývaly koupí a správou nějakých nemovitostí. Některé finanční prostředky z firemních účtů pana V. nebo paní H. odcházely do Hongkongu. Byla k tomu nějaká anglicko-česká smlouva na nákup nemovitostí, nebo něco takového. S panem Z. jednal svědek jednou nebo dvakrát, šlo snad o založení společnosti. Ale nepohodli se a dál spolu nejednali, protože byl arogantní, jednání pana K. bylo na lepší úrovni. Pana K. si firmy najímaly asi díky tomu, že se orientoval ve finančních záležitostech. Jméno K. svědkovi nic neříká. Je možné, že pan K., případně společnost Redstone Advisory, u nich měli účty. S panem K. byl v kontaktu 1x, 2x měsíčně. Když se zakládala společnost, byl kontakt čilejší, komunikovali mailem, telefonicky, nebo i osobně. Bylo to proto, aby se vytvořila dokumentace, to dělaly asistentky. Pokud s ním pan K. chtěl něco řešit, musel se telefonicky ohlásit. Neví, zda si pan K. otevíral účty i jinde v rámci jejich banky. Když došlo ze strany banky k zablokování účtů společnosti DELSACO Trade nebo INGURON Invest, zavolal ho kolega, který měl rozkreslený nějaký plán na nástěnce, kde byly i společnosti z jeho správy, a na základě toho se všechno spustilo. Klientovi mohou sdělit, že mu blokují účet, až když to zjistí a vyptává se. Nesdělují to dopředu a ani potom, pokud se neptají, potom jim sdělí, že jsou prostředky blokovány kvůli FAÚ. Je možné, že AK Hrubý & Buchvaldek dělala nějaké právní podklady a notářské zápisy apod. Z této advokátní kanceláře se svědek s nikým nezná. Kde měla sídlo, neví. Pokud měly některé z těch společností jako sídlo nebo doručovací

adresu tuto advokátní kancelář, tak to bylo podle rejstříku. U všech společností ve finále chtěl, aby to bylo elektronicky. Z banky odešel, protože ji koupil ruský vlastník, ale dodnes pracuje v bankovním sektoru. Svědek neví, kdy se naposledy viděl s panem K., jejich styky byly pracovní, netykali si, za účelem založení účtů mu pan K. přivedl do banky jednotky společností. Nikdy neakceptoval podepsané, ale jinak nevyplněné příkazy k úhradě od klientů. Vyplňuje klientům příkazy 25 let, vezme ho, vypíše, klient ho podepíše. Od Redstone Advisory za svoji činnost odměnu nedostával, to nepřipadá vůbec v úvahu. Vůbec si nedokáže vysvětlit, proč je v deníku zabaveném panu K. poznámka s jeho jménem a částkou 23 milionů korun. Pan K. ho nikdy nežádal o nestandardní službu, která by se přičila jeho pracovním povinnostem, nebo předpisům.

48. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku **svědka Jakuba R.**, který uvedl, že od roku 2009 do roku 2013 pracoval v Raiffeisenbank jako podnikatelský poradce. Náplní jeho práce bylo poskytování úvěrů, posuzování žádostí o úvěry a akvizice nových klientů, firemní analýzy, monitoring sledovaných úvěrů, optimalizace a restrukturalizace, péče o svěřené portfolio. Účelem bylo umístit požadovaný úvěr svěřenému klientovi a docílit výnosu pro banku. Pokud by se mu nezdálo například daňové přiznání klienta žádajícího o úvěr, mohl ho poslat na posouzení schvalovateli – na jiné oddělení. Smlouvu o poskytování bankovních a dalších služeb společnosti VERACOR Trade a CAMILLIAS Trade, vázané k účtům č. xxx a č. xxx podepsal, jednalo se o vedení konta, kartu, internetové bankovníctví. Za společnosti jednal Matěj J.. Při podepisování smlouvy byla s panem J. v bance další osoba, jméno si nevybaví. S panem J. se viděl vícekrát, s doprovázející osobou pouze jednou. Totožnost kontroloval minimálně z OP, dále se stahuje z justice výpis z obchodního rejstříku. Společnosti, pro které byly zakládány účty, byly investičními společnostmi, které měly vyhledávat pozemky, a následně realizovat developerský projekt. Poté, co uzavřeli smlouvu o založení účtů, pan J. doložil informace o investičním záměru společností. Dopředu bylo avizováno, že dojde k nákupu pozemků, a tak budou na účet přicházet finanční prostředky v milionových částkách. U pana J. ale došlo k tomu, že na účet přišly neavizované peníze, proto ho kontaktovali, aby doložil faktury, nebo smluvní dokumentaci. Účet se pak zrušil. K tomu, odkud peníze plynuly, mu pan J. nic neříkal. Svědek zná Jana V. a společnost DELSACO Trade a INGURON Invest. Společnost DELSACO Trade byla v jeho portfoliu. S panem V. jednal, možná jednal i s někým dalším, nepamatuje si. S jeho společnostmi přišel do styku minimálně. V jeho portfoliu byla vedena také společnost MORTESS Trade, asi jednal i s panem B., předávala se karta, ale to už je dávno.
49. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten úřední záznam o podání vysvětlení **Kristýny L.**, která uvedla, že podpis na žádosti o zřízení podnikatelského účtu společnosti INGURON Invest a na smlouvách souvisejících s používáním internetového bankovníctví, je její. Za společnost INGURON Invest jednala s Janem V.. Jednala s ním i další kolegyně ve věci založení účtu pro jinou firmu, zřejmě šlo o DELSACO Trade. Domnívá se, že v souvislosti se společností INGURON Invest, byly založeny dva účty – účet v korunách a účet v Eurech. Myslí si, že dispoziční oprávnění měl pouze pan V. a k účtům bylo zřízeno internetové bankovníctví a platební karta. Pan V. přišel za svědkyní na pobočku LWWB Bank bez objednání, stejně jako 90 % klientů. Totožnost pana V. kontrolovala dle OP, dále pan V. podepsal souhlas se zpracováním osobních údajů a čestné prohlášení. Svědkyně se domnívá, že pana V. při podepisování smluv nikdo nedoprovázel. Od založení účtu ji on, ani nikdo jiný v souvislosti s jeho účty nekontaktoval. Ona sama pana V. musela kontaktovat, aby na pobočku doručil smlouvy, či nějaké další

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

listiny, které by zdůvodňovaly vysoké platby na eurovém účtu. Cca za 10 dní jí je poslal na e-mail. Přinesl je i v originále, to s ním ale řešila paní S.. Pan V. při zakládání účtů říkal, že bude podnikat v zahraničí, v oblasti potravinového průmyslu. Svědkyně zná podle názvu společnosti DELSACO Trade, Milson, Rexiva a VAROXA, s jejich jednateli ale jednaly kolegyně.

50. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten úřední záznam o podání vysvětlení **Eriky P.**, která uvedla, že na žádosti o zřízení podnikatelského účtu společnosti CASA Company a souvisejících smlouvách o přímém bankovníctví a o bankovních službách u LBBW Bank je její podpis, na smlouvy si pamatuje, byly podepsány s panem V., za společnost jednala vždy s ním. Pokud zrovna jednala s jinými klienty, jednala s panem V. kterákoli volná kolegyně. Pan V. přišel na pobočku bez ohlášení dne 22. 01. 2013. Požádal o založení bankovního účtu společnosti CASA Company, předložil výpis z obchodního rejstříku a doklad totožnosti. Požádal o založení dvou účtů – CZK a EUR, pro žádnou jinou společnost účet založit nechtěl. Pan V. vždy přišel sám, nikdo ho nedoprovázel, nevšimla si, že by na něho někdo čekal před pobočkou. Při zakládání účtů probíhalo vše obvyklým způsobem. Dala panu V. na výběr ze služeb, které banka nabízí, a on si vybral. Ke korunovému bankovnímu účtu byla vydána platební karta navázaná i na devizový účet. Tuto si pan V. společně s PIN kódem vyzvedl na pobočce. Dispoziční oprávnění k účtům a přístupová hesla k internetovému bankovníctví obou účtů měl pouze pan V.. Svědkyně si myslí, že pan V. mohl žádat i o zřízení bankovních účtů k dalším společnostem, ale k tomu nedošlo u ní. Po založení účtů pana V. kontaktovala, protože bylo třeba, aby doložil listiny, které zdůvodňovaly účel plateb, které byly na účet společnosti zaslány – jednalo se o částky v řádech miliónů korun. Kdo byl odesílatelem těchto plateb, neví. Takto pana V. vyzývala v březnu nebo dubnu 2013. Je jí znám název společnosti VAROXA, myslí si, že u této společnosti podepisovala smlouvy o běžných účtech jako tzv. „kontrola čtyř očí“, s nikým ze společnosti ale nikdy nejednala. Smlouvy o běžném účtu podepisovala u společnosti Milson s jednatelkou paní Š.. Žádala o založení dvou účtů – CZK a EUR. Byla jí vydána karta k oběma účtům a zřízeno internetové bankovníctví. Jednala vždy sama, nikdy ji nikdo nedoprovázel. Žádné další osobě nebylo k jejím účtům zřízeno dispoziční právo. Její totožnost opět zkontrolovala z předloženého OP, dále paní Š. předložila výpis z obchodního rejstříku, i ten si zkontrolovala – přes webový portál justice. V telefonickém spojení s ní byla pouze jednou, když ji vyzývala, aby si na pobočce vyzvedla platební kartu. Svědkyně byla přítomna i při zakládání účtu společnosti DUMICORE Trade, to bylo ještě v roce 2012, účet zakládal starší muž. Při předložení fotografie svědkyně jako tohoto muže poznala Jana K.. Požadoval založení dvou účtů, vydání karty a zřízení internetového bankovníctví. Bližší informace si nepamatuje. Je jí znám název společnosti TAHOKEE.

51. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení **Ilony N.**, která uvedla, že na žádosti o zřízení podnikatelského účtu společnosti Rexiva v měně CZK a EUR a souvisejících smlouvách o používání přímého bankovníctví, o bankovních službách poskytovaných v rámci IQ podnikatelského účtu a dalších smlouvách, je její podpis. To, že jsou uzavřeny smlouvy na CZK i EUR, je chyba, pan R., který zastupoval společnost Rexiva, chtěl založit účet pouze na EUR, došlo ale k chybě a byl založen korunový účet, proto pan R. podepsal druhou smlouvu. S panem R. jednala osobně několikrát, jednala s ním ve věci založení účtu a ve věci zřízení služeb k účtu, není si jistá, zda mu předávala platební karty. Pro společnost Rexiva byly založeny v LBBW Bank celkem tři účty. Jeden hlavní v korunách a dva tzv. podúčty – jeden v CZK a jeden v EUR. Zpočátku

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

měl dispoziční právo k účtům pouze pan R., později bylo zřízeno ještě panu R.. Za společnost Rexiva jednala svědkyně s panem R. a s panem R., jejich totožnost ověřovala podle OP, resp. dle cestovního dokladu. Pan R. pana R. do banky jednou doprovázel, jinak ho nedoprovázel nikdo. Pan R. svědkyni kontaktoval, když byly problémy s vybíráním peněz. Když se jí dotázal, proč nemůže z účtu vybírat, řekla mu, že je třeba, aby doložil faktury či smlouvy, které by zdůvodnily původ plateb. Pamatuje si, že po zablokování účtů se pan R. začal obracet na pobočku LBBW Bank v Ostravě, kde žádal o vydání platebních karet. Kolegyně z Ostravy jí v té věci v období 24. 06. 2013 – 28. 06. 2013 volala s tím, že ho odkázala na ni. V témže týdnu ji kontaktoval pan R. s tím, že chce obnovit platební karty, které byly zablokovány. Sdělila mu, že ve věci zablokování karet mu byl ze strany LBBW Bank zaslán oficiální dopis a odkázala ho na pana T., pracovníka Compliance LBBW Bank. Pan R. požadoval ještě založení dalšího bankovního účtu, to bylo pro společnost Porveta s.r.o. I pro tuto společnost byly založeny dva bankovní účty – jeden korunový, jeden eurový. Možná byly pro společnost založeny účty tři. Domnívá se, že k těmto účtům měl dispoziční právo pouze pan R.. Neví, že by na účtech této společnosti docházelo k nějakým nestandardním platbám. Svědkyně zná společnost Milson, a to protože v dubnu 2013 byli nějakí lidé (žena a muž), kteří společnost zastupovali, u kolegyně, a řešili reklamaci platby, která odešla z účtu společnosti Milson na účet společnosti Rexiva. Dále zná společnost GALBANI Capital, které zhruba na podzim 2012 zakládala tři bankovní účty, jeden hlavní a dva podúčty. Zakládala to s nějakým pánem, na fotografii ho poznává jako Lukáše M.. Pamatuje si ještě, že mu volala, když byla na pobočce připravena karta, jeho telefon byl ale nedostupný, neví již, zda si kartu vyzvedl, či nikoli. Společnost INGURON Invest řešila na pobočce kolegyně.

52. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku **svědka Pavla K.**, který v průběhu přípravného řízení uvedl, že se zná s Michalem B., neví, kdo je seznámil, někdy si volají. Spolupracují ve věcech nemovitostí. Není to ale jediný člověk, se kterým se o tomto baví. Již neví, o čem se spolu bavili během hovoru dne 25. 9. 2013. V hovoru ze dne 22. 10. 2013 spolu řešili pozemky, o co přesně šlo, upřesnit nedokáže.

Majitelé pozemků

53. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení s **Jiřím K.**, který uvedl, že byl jedním ze dvou jednatelů při založení společnosti STAVEKO, druhým byl Josef S.. Dále je s panem S. angažován ve společnosti GLESTAV, jde o malou developerskou firmu. Společnost STAVEKO nabyla pozemky v xxxě u Příbrami v roce 1994 od Ing. Arch. Vandase. Většinou se jednalo o pozemky ve zjednodušené evidenci, nebyly zasít'ovány. Když se rozhodli pozemky prodat, nabízeli je k prodeji prostřednictvím internetového portálu, když přišla nabídka, akceptovali ji a došlo k prodeji. Jelikož se s panem S. rozešli, obchod dále zařizoval on. Na základě inzerce ho oslovil pan S., který prodej zprostředkoval. Návrhy smluv vyhotovil sám, druhá strana je akceptovala. Smlouvy byly podepsány v Příbrami u notářky JUDr. Roubíkové za účasti pana S. a pana V., zástupce společnosti Meskalero, kterého viděl celkově asi 2x. Cena byla stanovena dohodou, znalecký posudek vyhotovovali pro účely finančního úřadu. Výsledná cena byla nižší – 27.000.000 Kč. Myslí si, že společnost Meskalero převedla peníze na účet společnosti STAVEKO přes bankovní úschovu. Hrazeno bylo včas. Po prodeji byl ještě v kontaktu s panem V., důvodem bylo vyklizení nemovitosti. V té době se dozvěděl, že pozemky má vlastnit společnost Meskalero a budovy Tomáš M.. Na důvod, proč druhá strana chce pozemky koupit, se neptal,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

možná se o tom ale bavili. O tom, že si společnost TORRAUNEX Consult nechala na pozemky zpracovat znalecký posudek v době, kdy je ještě vlastnila společnost GLESTAV nic neví. Znalce Ing. Pavla Pecha zná, osobně se s ním setkal na školení znalců, sám je rovněž znalec.

54. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku svědka **Pavla S.**, který uvedl, že je vlastníkem společnosti Invectica. Jan J. je bratr jeho známého Stanislava Š. – toho zná asi dva roky, setkali se, protože mu pan Š. řekl, že pan J. shání nějaký pozemek vhodný na zasít'ování a stavbu rodinných domů nebo haly. Pozemek mu svědek zajistil, resp. zajistil mu schůzku s majitelem v AK JUDr. Karfíka. Majitelem pozemku byl pan N., šlo o pozemek v xxxě, který pak firma Moladen pana J. koupila, u toho už ale svědek nebyl. Za zprostředkování měl dostat provizi asi 100.000 Kč, což to bylo asi 1 % z celkové transakce, ale nic neobdržel, čekalo se na odblokování účtů pana J.. Jelikož mu vše doporučil pan Š., uzavřeli jen ústní dohodu, důvěřoval mu. Pana Š. zná asi 20 let, seznámili se přes sport a chov hospodářských zvířat. Před dvěma lety mu doporučil pana B., který chtěl koupit stavební pozemky v okolí Prahy, šlo hlavně o Prahu-západ. Někjaký obchod byl uskutečněn, svědek ale žádné podmínky transakce nedomlouval. Ví, že pan Š. zobchodoval pozemky s panem R., ale na tom nespolečně pracoval. Příbramskou realitní kancelář pana U. – MPB Real zná. Pan U. z této společnosti zastupoval pana N.. Nevzpomíná si, jak se tuto realitní kancelář nakontaktoval. Je možné, že ho kontaktoval pan P., to je soudní znalec v oboru nemovitostí, který mu kdysi dělal odhad na chalupu. Spolupráce s panem P. byla asi v souvislosti s pozemky u letiště v xxxě. Dal mu kontakt na Ing. K., majitele pozemků. Sám tyto pozemky původně chtěl koupit a investovat do nich. Místo toho ale zprostředkoval jejich prodej panu V. ze společnosti Meskalero. Podpisu smluv osobně přítomen nebyl. S Jaroslavem N. mluvil několikrát po telefonu, možná mu poslal e-mail. Myslí si, že Ing. K., se kterým jednal, je majitelem společnosti STAVEKO. Šlo o jednorázovou spolupráci ohledně pozemků u letiště Příbram – těch, které původně chtěl koupit on sám. Pozemky nabízel Milanu V. s tím, že by mu jejich koupi zprostředkoval za nějakou provizi. Prodej dojednal právě s Ing. K.. S panem V. měl uzavřenou zprostředkovatelskou smlouvu, podle které měl V. jeho společnosti CASA FELIX vyplatit v případě nákupu pozemků provizi ve výši 50 Kč za m². V Příbrami se několikrát sešel s panem K. a zástupcem ČSOB. Zástupce ČSOB se jednání účastnil, protože společnost STAVEKO měla pozemky zatížené úvěrem. Poté, co s panem V. podepsal smlouvu o zprostředkování, vystavil fakturu a nechal si na účet CASA FELIX zaslat 13.000.000 Kč. Byl přítomen podpisu smluv mezi Meskalero a STAVECO, to proběhlo v Příbrami u notáře. Na pozemky, které zprostředkoval panu V. nechal na jeho žádost vypracovat znalecký posudek od pana P., šlo o tržní a vyhláškový odhad – jednálo se asi o cenu 1.000 Kč/m². Posudek předal panu V., kopii si neudělal.
55. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Petra D.**, který uvedl, že v minulosti vykonával živnost v oblasti realit. Zbyněk M., kterého zná dlouhodobě, za ním přišel spolu s bratry Jiřím a Pavlem H. a zadali mu zakázku na prodej nemovitosti v Xxx. Pan Stanislav Š. za ním přišel s tím, že společnost chce v ČR investovat do stavebních pozemků, načež mu svědek nabídl pozemky pana M. Pan Š. věděl, kde se pozemky nachází, pochází z Xxx. Následně mu sdělil, že společnost s koupí pozemků souhlasí. Cena se dohodla odhadem na 7.871.850 Kč. Společnost Moladen chtěla pozemky parcelovat, zasít'ovat a dále prodat. S nikým za společnost nejednal, jen s panem Š., se kterým komunikoval e-mailem. Společnost zná pouze ze smluv, které mu byly doručeny již podepsané a ověřené, a z výpisů z OR. Dnes se na pozemcích nic neděje. Vše probíhalo

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

standardně. Byly to jediné pozemky, které společnosti Moladen s.r.o. zprostředkoval. S panem Š. je i nadále v kontaktu, vždy když něco řekl, tak to splnil.

56. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Luboše G.**, který uvedl, že v listopadu 2012 koupil za cenu cca 100 Kč/m² pozemky v katastrálním území xxx s očekáváním, že je prodá. Počátkem roku 2013 ho oslovil jeho známý Stanislav Š., se kterým se zná již nějakou dobu, který mu říkal, že se pohybuje v oblasti nemovitostí a má zájemce o pozemky. Pan Š. nechtěl žádné konkrétní pozemky, chtěl jen stavební pozemky na prodej. Dodal mu tedy seznam pozemků, které jsou na prodej a pan Š. si vybral pozemky v xxx. Pan Š. byl prostředníkem pro kupce, který chtěl na pozemcích stavět rodinné domy. Prodej nemovitosti probíhal tak, že on připravil smlouvy o prodeji nemovitosti a advokát pan Vlasák dodal smlouvy o advokátní úschově. Smlouvy mu pan Š. přivezl podepsané a ověřené, svědek je poté také podepsal a nechal ověřit. Podpisy byly ověřené pouze na jedné smlouvě – té, která zůstala na katastrálním úřadu. Cena za 1 m² byla stanovena na 200 Kč. Celková kupní cena za pozemky byla 9.247.600 Kč a byla řádně složena na účet advokátní úschovy. Svědek neví o tom, že pozemky byly prodány společnosti Moladen, ani že by pan Š., nebo někdo jiný nechával na pozemky zpracovat znalecký posudek. Název spol. VAROXA mu nic neříká. Svědek sám si nechal zpracovat znalecký posudek po prodeji pozemků pro účely podání přiznání k dani z prodeje nemovitosti. Cena za m² podle posudku byla asi 120 Kč. Celý obchod mu přišel standardní.
57. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o podaném vysvětlení **Čeňka H.**, který uvedl, že je jednatelem společnosti KPZ realitní poradenství. Davida Š. zná jako jednatele společnosti GREENMAIL a předsedu představenstva společnosti CASPER CONSULTING. Pan Š. ho oslovil, zda by zprostředkoval prodej mj. nemovitosti v Xxx, která byla ve vlastnictví společnosti GREENMAIL. Pozemky se nabízely na internetových portálech – sreality.cz, realitymix.cz, reality.cz. Následně se mu ozval pan Š. za společnost Licoměrsko, který mu sdělil, že má vážného zájemce o koupi. A že chce, aby spolu jednali v Bredovském dvoře. Zájemcem byl pan J. a jednání se kromě něho účastnil ještě on, pan Š. a Ing. Milan N., zaměstnanec společnosti GREENMAIL a pravá ruka pana Š.a. Pan J. zastupoval společnost Moladen. Pan J. se později dostavil do KPZ realitní poradenství, kde složil zálohu 100.000 Kč a podepsal rezervační smlouvu, u toho byla ještě přítomna paní D. M.. Před podpisem smlouvy si svědek vyhotovil výpis z OR, aby zjistil předmět podnikání společností pana J., to, že má pan J. trvalé bydliště na ÚMČ Praha 9 jim tehdy nepřišlo nijak neobvyklé. S panem Š. se domlouvali pouze po telefonu, a dále se dostavil poté, co na účet společnosti GREENMAIL dorazila částka 6.500.000 Kč, aby předložil fakturu na 60.500 Kč za zprostředkování. Neví o tom, že by si společnost Moladen nechala na hodnotu nemovitostí zpracovat znalecký posudek.
58. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o podaném vysvětlení s **Davidem Š.**, který uvedl, že je jednatelem společnosti GREENMAIL. Tato společnost koupila v roce 2007 pozemky v Xxx. Pozemky koupila od pana K.. O pozemcích, které on a jeho manželka znali, jim někdo dal informaci, následně jednali již s panem K. a jeho dcerou Monikou Ch.. Znalecký posudek se na pozemky nedělal, cenu stanovili dohodou okolo 5.000.000 Kč. Pozemek byl nestavební, nebyl zasítovaný, nevedla tam komunikace. V roce 2008 si nechali udělat na pozemky znalecký posudek a další si nechali zpracovat zhruba v době, kdy se pozemek rozhodli prodat. To bylo zhruba v roce 2011 z důvodu, že pozemky pro ně nebyly atraktivní. Není si vědom, že by o tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

rozhodnutí byl pořízen zápis z valné hromady. Nejprve se je snažili prodat přes portál Reality.cz, následně ale uzavřeli zprostředkovatelskou smlouvu se společností KPZ realitní poradenství, za kterou jednal Ing. H.. V roce 2013 jim KPZ realitní poradenství sdělila, že má zájemce o nabízené pozemky, přičemž měla s touto společností sepsanou smlouvu o rezervaci. Rozhodli se tedy prodej uskutečnit a podepsali kupní a svěrečnou smlouvu. Finanční prostředky šly přes advokátní úschovu Mgr. Martina S.. Mgr. S. následně smlouvu nechal podepsat jednatelem společnosti Moladen panem J.. Svědek se s panem J. nikdy nesešel. Podpisy byly ověřené, peníze přišly do úschovy Mgr. S., který je po předání návrhu na vklad do katastru nemovitostí přeposlal na účet společnosti GREENMAIL. Cena za pozemky byla stanovena na 6.500.000 Kč a společnost Moladen zaplatila rezervační poplatek ve výši 100.000 Kč. Částka za nákup byla uhrazena v souladu se svěrečnou smlouvu. Společnost VAROXA svědek nezná, neví o tom, že si nechala vyhotovit znalecký posudek na ocenění předmětných pozemků v době, kdy k těmto bylo ještě vázáno vlastnické právo společnosti GREENMAIL.

59. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení s **Antonínem S.**, který uvedl, že pozemky v Xxx nabyt v dědictví spolu se svou sestrou. Šlo o pole – ornou půdu a trvalý travní porost. Pozemky nebyly zasít'ovány, nenachází se na nich kanalizace. Výhledově zde byla plánována příjezdová cesta. V roce 2012 se se sestrou rozhodli, že pozemky prodají, sestra měla kupce. Za nějakou dobu mu sestra podala zprávu, že prodej je dohodnutý. Společně se dostavili do AK Hrubý & Buchvaldek. U jednání byla přítomna advokátka Lenka P. a pan Š., který zastupoval společnost RS BAU. Kupujícím byla společnost MORTESS Trade, za niž na schůzce nikdo přítomný nebyl. Kromě kupní smlouvy byla uzavřena smlouva o advokátní úschově a zprostředkovatelská smlouva mezi jeho sestrou a společností RS BAU. Cenu pozemků dohodli společně se sestrou, ocenění nechal udělat synovec znaleckým posudkem. Peníze byly složeny na účet advokátní úschovy, a poté si je se sestrou rozdělili. S úhradou nebyly žádné problémy. Neví o tom, že si společnost GALBANI Capital nechala na jejich pozemky, v době, kdy je ještě vlastnili, zpracovat znalecké posudky.
60. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení **Jiřiny Š.**, která uvedla, že pozemky v Xxx nabyt s bratrem jako dědictví po rodičích. Pozemky jsou zahrnuté v územním plánu jako možné parcely na výstavbu, nebyly zasít'ovány, jednalo se o ornou půdu. V současné době na pozemcích neprobíhá výstavba, ale nebyl by problém je napojit na síť v okolí. O prodeji uvažovali s bratrem delší dobu, prodat pozemky se nakonec rozhodli v roce 2012. Na podzim 2012 se jí ozval pan Š., že má zájemce o koupi pozemků. Prodej zprostředkovala AK Hrubý & Buchvaldek, v této kanceláři osobně podepsala zprostředkovatelskou smlouvu. Později v advokátní kanceláři podepsala i smlouvu kupní. Tu podepsala společně s bratrem a podpisu byli dále přítomni pan Š. a advokátka P., kupujícím byla společnost MORTESS Trade, za kterou nebyl přítomen nikdo. Pana Miloše B., který je ve smlouvě jako zástupce společnosti uveden, nezná. Původně pozemky chtěli s bratrem prodat za 1.000 Kč/m², na tuto cenu kupec nepřistoupil, byla tedy snížena na 730 Kč/m². Celková kupní cena činila 6.469.990 Kč, částku si s bratrem rozdělili napůl, byla uhrazena do advokátní úschovy, vše proběhlo bez problému. Neví nic o tom, že si společnost GALBANI Capital nechala na pozemky zpracovat znalecký posudek v době, kdy je s bratrem ještě vlastnili. Oni sami si pozemky nechali ocenit až po prodeji pro účely odvedení daně.

61. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Milana R.**, který uvedl, že od roku 2004 je jednatelem společnosti RS BAU. Od roku 2009 byl jednatelem společnosti i její 50 % vlastníkem pan Stanislav Š.. Společnost byla založena účelově kvůli pozemkům v Xxx. Předmětem činnosti společnosti byl prodej a nákup nemovitostí. Svědek je angažován i v dalších společnostech a zároveň je advokátem. Pozemky v Xxx nabyly společnost směnou s panem D., další pozemek do společnosti vložil pan Š., který ho koupil od pana M.. Další pozemky zakoupila sama společnost. V době nákupu byly pozemky zahrnuty do územního plánu pro obytnou zástavbu. Zásit'ovány nebyly a dodnes nejsou. Pozemky jsou tři celky, vede k nim místní komunikace. V roce 2008 došlo ke změnám v zastupitelstvu obce a ve veřejném mínění. Přístup k nové výstavbě nebyl kladný. Rozhodl se, že pozemky prodá, o čemž se svým společníkem vedl dlouhé spory, na prodeji se nemohli shodnout. Původně chtěl pozemky prodat za cca 900 Kč/m², na naléhání pana Š. ale slevil na 650 Kč/m². V listopadu 2012 ho pan Š. oslovil s tím, že má kupce. V té souvislosti ho spojil s AK Hrubý & Buchvaldek, tam vše zpracovala paní Lenka P.. Kupci měli podle pana Š. zájem do pozemků investovat. V AK mu byla předložena smlouva o prodeji a depozitní smlouva, podle které bude kupní cena složena u AK a po podpisu smlouvy převedena na účet společnosti RS BAU a jeho osobní účet. Protistranou byl pan B., který zastupoval společnost TAHOKEE, podpisu se neúčastnil. S nikým ze společnosti nejednal. Pro potřeby platby daně z převodu nemovitosti si na pozemky nechal udělat odhady. Zařizoval je u kolegy Pavla S.. Ocenění zemědělské půdy bylo nejvýše 10 Kč/m², na pozemcích tedy vydělal. Byl spokojený, prodej probíhal za standardních podmínek. Neví o tom, že si společnost DUMICORE Trade nechala na jeho pozemky zpracovat znalecký posudek v době, kdy byl ještě vlastníkem nemovitostí.
62. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení s **Jaroslavem H.**, který uvedl, že je realitním makléřem a jednatelem společnosti Dřevospol. Starostu obce xxx zná, seznámili se při zprostředkování prodeje nemovitostí v obci. K prodeji se dostal jako zástupce společnosti M & M reality, pozemky se již neúspěšně pokoušel prodat některý z jeho kolegů. Jednalo se o standardní obchod. Inzerováno bylo na internetu a zájemce je kontaktoval telefonicky. Po celou dobu jednal pouze s jedním člověkem. Přesně si nevzpomíná na jeho jméno, mohl to být Nový. Prodej se trochu „táhl“, trval asi 2 týdny. Kupující společnost CASA Company zaplatila 100 % zálohu, a tím i rezervační poplatek. Neví, zda to bylo před, nebo po podpisu rezervační smlouvy. O podnikatelském záměru se v průběhu prodeje nebavili, ale kupující mu jednou řekl, že pozemky nakupují za účelem prodeje. Společnost CASA Company zná pouze jako jméno na smlouvě, žádné další prodeje nemovitostí jí nezprostředkoval. Ing. Stanislava Podlešáka zná osobně, dělal pro příbramskou pobočku M & M reality znalecké posudky. Spolupracovali spolu téměř při všech prodejích.
63. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Petra Š.**, který uvedl, že je od roku 2006 starostou obce Xxx. Pozemky, o které se jedná, nabyly obec zhruba v roce 2011 během dražby v Brně za 1.390.000 Kč. Jedná se o pozemky, které jsou územním plánem určeny jako průmyslová zóna, nezasít'ované, vede k nim státní komunikace. O prodeji pozemků rozhodlo zastupitelstvo obce dne 2. 5. 2011, konkrétní prodej byl zastupitelstvem schválen dne 7. 2. 2013, probíhalo to delší dobu. Prodej byl uskutečněn prostřednictvím realitní kanceláře M & M reality, která byla zastoupená Ing. H.. Na zasedání zastupitelstva dne 7. 2. 2013 je Ing. H. obeznámil s tím, že má na pozemky zájemce a na zastupitelstvu byla schválena dohodnutá prodejní cena 120 Kč/m². Smlouvu o

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

prodeji, smlouvu o depozitní úschově, návrh na vklad a znalecký posudek vyhotovila realitní kancelář. Kupcem byla společnost CASA Company, se kterou nikdy předtím nejednal. Znalecký posudek byl vyhotoven Ing. Podlešákem a zněl na částku 4.347.360 Kč. Smlouva o depozitní úschově byla podepsána v realitní kanceláři dne 27. 3. 2013 za účasti pana B. z realitní kanceláře M & M reality. Smlouvu o prodeji obdržel svědek od pana H. již podepsanou panem V.. Poté byly převedeny finanční prostředky na účet obce. Od pana H. věděl, že společnost chce pozemky koupit s tím, že je zhodnotí a se ziskem prodá. Tehdy se na reálnost toho záměru díval skepticky, ale prioritou bylo, aby se pozemky prodaly a obec obdržela finanční prostředky. Neví o tom, že si společnost CENTOM Trade nechala na pozemky, které byly v té době stále ve vlastnictví obce, zpracovat znalecký posudek. Společnost nezná.

64. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **David** **H.**, který uvedl, že spolu se ženou založili sdružení podnikatelů a provozují realitní kancelář, kromě toho je jednatelem společnosti Pro – logis a společnosti Euro-dřevo-interiér. Pana Jana N. zná cca 3 roky. Když měl nedostatek zakázek, vytiskl reklamní letáky, které nechal roznést poštou a pan N. se mu na základě tohoto inzerátu ozval a zahájili zprostředkování prodeje pěti pozemků v oblasti xxx, xxx a xxx. Prodej pozemků probíhal tak, že poté, co pozemky již zhruba $\frac{3}{4}$ roku inzerovali na internetu, se jim ozval člověk, který chtěl pozemky koupit. Na pozemky se jel zájemce podívat sám, informace mu poslal přes telefon a e-mailem. Následně ho zájemce požádal o 14 dní na rozmyšlenou, informoval ho, že si nechá vyhotovit znalecký posudek, na ten se pak čekalo. Říkal, že mají developerský projekt a chtějí stavět rodinné domky. Následně byl požádán o rezervační smlouvu, kterou mu zaslal e-mailem. Částka rezervačního poplatku byla zaplacená dříve, než byla podepsána rezervační smlouva, což není obvyklé, ale již se s tím setkal. Následně jel do Prahy do hotelu Corinthia Towers, kde si v lobby předali rezervační smlouvu. Následně přišla na účet záloha ve výši 240.000 Kč znovu, zavolal tedy tomu člověku a on ho požádal o zaslání peněz zpět, tento postup odůvodnil překlepem. Z jeho jednání mu přišlo, že je „rozlitaný“. Z jejich komunikace vyplynulo, že měl zřejmě ještě další aktivity v nákupu nemovitostí. Následně jeho společnost objednala smlouvy u advokátky JUDr. Aleny Peškové, ty byly rozeslány oběma stranám. Zde došlo k další zvláštní věci - bez odsouhlasení došlo k zaplacení celé částky do úschovy JUDr. Peškové. Následně tedy volal panu N. a protistraně, zda souhlasí se zněním kupních smluv a dohodli se na předání podepsaných a ověřených dokumentů. S protistranou a s panem N. podpis ověřoval on. Smlouvy byly opět předány ve stejném hotelu, tyto následně doručil na katastrální úřad a zhruba za měsíc se peníze převedly prodávajícímu. Osoba, se kterou jednali, ho ve věci kontaktovala ještě jednou, a to s žádostí o znalecký posudek, který si na pozemky nechávali zpracovat v souvislosti s daňovým přiznáním. To bylo asi dva měsíce po převodu na katastru. Když se osoba dozvěděla, že posudek již nemá, urazila se. To byl jejich poslední kontakt. Tato osoba jednala za společnost CASA Company.
65. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Jana** **N.**, který uvedl, že pozemky v xxx na Obecním Vrchu získal v restituci. Jde o ornou půdu, zasít'ovány nebyly. Chtěl tam mít rodinnou farmu, ale s ohledem na svůj zdravotní stav a skutečnost, že nejdůležitější příjezdové části na pozemky nebyly jeho, což zjistil až později, se je rozhodl prodat. Prodej byl realizován přes realitní kancelář pana H. – Aktivreality. Původně se dohodli na prodejní ceně 190 Kč/m², která byla po třech letech, kdy nedošlo k prodeji, snížena na 160 Kč/m². Pan H. mu oznámil, že má kupce a on s prodejem souhlasil. O samotném prodeji neví žádné podrobnosti, vše zařizoval pan H.. Ten měl v Praze advokátku

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Alenu Peškovou, která sepsala smlouvy, a peníze z prodeje byly zaslány do její advokátní úschovy. Neví, kdo jednal za společnost CASA Company, které byly jeho pozemky prodány, asi nějaký zprostředkovatel, s tím se nikdy nesetkal. Smlouvu o prodeji podepsal v Mělníku u paní advokátky, přítomen byl on, pan H. a advokátka. Nevzpomíná si, zda byly smlouvy již podepsány protistranou. Do advokátní úschovy byla převedena finanční hotovost ve výši 8.698.560 Kč, jemu byly peníze převedeny na účet poté, co bylo vše evidováno u katastrálního úřadu, a došlo ke stržení daní. Peníze byly zaplacený včas. Prodej mu přišel normální. Neví nic o tom, že si společnost CENTOM Trade nechala na jeho pozemky zpracovat znalecký posudek.

66. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Jiřiny J.**, která uvedla, že pracuje jako makléřka pro M & M reality. Zhruba na začátku března 2013 byla jejich společnost oslovena panem Miroslavem S., který uvedl, že zastupuje pana V. ze společnosti CASA Company, který má zájem o koupi nemovitostí v Xxx na Litoměřicku. Majiteli těchto pozemků byli manželé Jiří a Jiřina K.. S panem S. se viděla asi 2x, byl sympatický. O ceně pozemků nebylo vůbec diskutováno, souhlasili s ní. Jednalo se o pozemky, které byly po povodních na jaře 2013 kompletně pod vodou, nezasíťované, v průmyslové zóně. Vypracovala smlouvy, pan S. si je vyzvedl s tím, že je odveze panu V.. Před podpisem kupní smlouvy byla složena rezervační cena ve výši 120.000 Kč. Zbylá částka byla doplácena po podpisu smluv. Poté donesla smlouvy na katastr nemovitostí. Celková cena, za kterou byly pozemky prodány, byla 2.958.000 Kč. Pana V. nikdy neviděla. Nemyslí si, že by si manželé K. nechávali na pozemky zpracovávat znalecký posudek, k prodeji ho nepotřebují. Neví o tom, že by si na pozemky nechával zpracovat znalecký posudek pan S., nebo někdo ze společnosti CASA Company. Pan S. ji žádal, aby ho opět kontaktovala, pokud by měla obdobné pozemky k prodeji, neboť by o ně měl zájem. Další nákupy ale již nezprostředkovala. Pozemky byly před prodejem využívány společností AGROKOMPLEX OHŘE na základě nájemní smlouvy s manželí K.. Tato společnost měla zájem uzavřít novou nájemní smlouvu s CASA Company a zkoušela kontaktovat i pana S., ale neúspěšně.
67. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení s **Jiřím K.**, který v průběhu přípravného řízení uvedl, že pozemky v Xxx u Litoměřic koupili s manželkou za 1.234.000 Kč v roce 2007, a to prostřednictvím realitní kanceláře, jejíž přesný název si nepamatuje, asi AV Real, za kterou jednal Karel Š.. O pozemcích se dozvěděli na internetu. Pozemky se nacházely na okraji obce, jednalo se o ostatní plochu, ornou půdu a zastavěnou plochu. Pozemky nebyly zasíťovány, sítě jsou ale vedeny na hranu pozemků. Plyn se dodělal později. Pozemky původně chtěli využít k pěstování stromů, ale vzhledem k jeho zdravotním problémům a změně bydlení, se s manželkou rozhodli pozemky v roce 2010 prodat. Prodej byl realizován prostřednictvím realitní kanceláře M & M reality, která byla zastoupena Jiřinou J.. Realitní kancelář jim nabídla, že pozemky nabídne k prodeji za 4.700.000 Kč. S tím souhlasili, než ale pozemky prodali společnosti CASA Company, část pozemků prodal dvěma společnostem, které na pozemcích hospodařily a pěstovaly ovoce. Částka, za kterou byly pozemky prodávány, se tedy snížila na 2.950.000 Kč. Ocenění provedeno nebylo, cena byla stanovena dohodou. V únoru 2013 byla podepsána rezervační smlouva, u podpisu v realitní kanceláři byl se svou ženou a s makléřkou. Následovala informace, že společnost složila peníze do realitní kanceláře. Agentka kanceláře přivezla smlouvy na poštu, kde došlo k ověření podpisů, protistranou byly již smlouvy podepsány. Poté, co proběhl zápis v katastru nemovitostí, jim byly ze strany realitní kanceláře vyplaceny peníze. O společnosti CASA Company si jen zjistil na internetu, že vznikla chvíli před

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

uzavřením smlouvy, ale důležité bylo, že zaplatili. Neví nic o tom, že by si na pozemky, které tou dobou ještě vlastnil, nechávala vyhotovit znalecké posudky společnost CENTOM Trade, společnost vůbec nezná.

68. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Jana Š.**, který uvedl, že pozemky v Xxx koupil asi v roce 2005, šlo o dva pozemky a mez, která je spojovala. Jednalo se o stavební parcely, které nebyly zasít'ovány. V současné době je na pozemcích vyvrtná studna pro 11 odběrných míst. Po zakoupení pozemků cca 5 let pracoval na kompletní inženýrské práci, vzhledem k tomu, že ve stavebním povolení byly podmínky, které nemohl splnit, rozhodl se pozemky prodat. Takto je nabízel zhruba 3 roky. Prodej byl nakonec realizován přes realitní kancelář Šolc REALITY. Zájemci většinou chtěli jednotlivé pozemky již zasít'ované. Pak se ozvala developerská firma CASA Company, která měla zájem o nezasít'ované pozemky, protože se zabývala inženýrskou prací a chtěla si pozemky zasít'ovat sama. Společnost zastupoval za pana V. pan S., obchodní ředitel. Cenu za pozemky stanovili dohodou podle aktuální situace na 4.664.220 Kč. Smlouvu o prodeji vyhotovil advokát JUDr. Karel Mošna a společně s právníkem protistrany dohodli převod finanční hotovosti. Smlouvy panu V. k podpisu zavezl pan S., za tři dny je vrátil s podpisem. Platba proběhla tak, že nejprve 19. 3. 2013 byla zaplacená záloha, a poté mu na účet přišel i zbytek částky. Smlouvy pak odvezl na katastr, částka byla uhrazena včas. Pana V. nikdy neviděl, bylo mu to odůvodněno tak, že má hodně práce. Při obchodu se protistrana chovala velice korektně, vše bylo v pořádku. Chtěli mít s nákupem co nejmenší náklady. I vzhledem k tomu jim nabídl další spolupráci. Jednalo se o pozemky v Xxx. Zprostředkoval prodej. Kontaktovala ho majitelka pozemků paní D. a na základě ústní dohody se zavázal tyto pozemky prodat. Při jednání se společností CASA Company nakonec dohodli částku cca 320 Kč/m². Prodej zprostředkovala jeho realitní kancelář. Za kupce opět jednal pan S.. Jednatel společnosti pan V. se prodeje neúčastnil, svědek ho pouze telefonicky žádal o doplatek zbytku zálohy. Neví o tom, že si společnost CENTOM Trade nechala na jeho pozemky v Jablonné zpracovat znalecký posudek v době, kdy je ještě vlastnil.
69. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o podaném vysvětlení **Cyrila O.**, který uvedl, že pozemky v katastrální území xxx nabyt jako dědictví. Pozemky byly ve spoluvlastnictví více osob, časem se z nich měly stát parcely. Pozemky měli zájem prodat již od roku 2004, ale prodali je až v roce 2013. Prodány byly prostřednictvím realitní kanceláře Šolc REALITY, která zařídila ohodnocení pro účel prodeje. Spoluvlastníci se zástupcem společnosti CASA Company, která od nich pozemky odkoupila, nejednali. O společnosti si jen zjistili informace na internetu. Z jednání s panem Š. vyplynulo, že tuto společnost zná. Celková cena nemovitosti byla stanovena dohodou na 11.320.640 Kč. Odhad byl vyhotoven pro účely zaplacení daně. Pan Šolc donesl podepsané smlouvy a společníci je různě podepisovali. Protistrana se podpisu neúčastnila. Podepsanou smlouvu odvezl panu Šolcovi do kanceláře. Částka byla uhrazena již před podpisem smlouvy a nebyla zaslána do bankovní úschovy, ale jim na účet, což je překvapilo. Svědek neví o tom, že si společnost CENTOM Trade nechala na jejich pozemky zpracovat znalecký posudek.
70. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení **Milana U.**, který uvedl, že je jednatelem společnosti MPB REAL, která se zabývá realitní činností, a společnosti MM-COR, která se zabývá pohostinskou činností. Podniká v oblasti realit i na svou osobu. Společnost MPB REAL spolupracuje s odhadcem Ing. Pavlem P., pokud potřebují vyhotovit znalecký posudek na prodávanou nemovitost. Na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

spolupráce s Ing. P. inzerovali i pozemky pana N.. Jejich spolupráce ovšem byla ukončena. Po nějaké době kontaktoval přímo pana N., zda nemá zájem o prodej pozemků přímo prostřednictvím společnosti MPB REAL. Na základě dohody pak podepsali zprostředkovatelskou smlouvu. Samotný prodej pozemků probíhal nestandardně. Na základě inzerce ho kontaktoval pan S. za společnost INVENTIA s tím, že má kupce na veškeré pozemky v obci xxx, které nabízejí. Jednalo se o nekompletní celek pozemků – seskupení tří pozemků v jedné obci. Byly ohodnoceny různě od 200 Kč/m² po 240 Kč/m². S panem S. se o ceně dohadovali. Nejprve přišel s nabídkou 180 Kč/m² za všechny pozemky, toto trvalo delší dobu a pan N. byl k celé záležitosti nervózní a nedůvěřivý. Cena se stále zvyšovala a snižovala. V určité fázi pan N. požádal, aby ho zastupoval advokát, jehož jméno si nepamatuje, měl sídlo na Národní třídě. Chvilí to vypadalo, že z obchodu sejde, ale nakonec se dohodli. Poté, co obdržel provizi, jeho úloha v prodeji skončila. Provizi ve výši 100.000 Kč obdržel v restauraci na Smíchově, od jednatele společnosti Moladen, jehož jméno neví. Provizi mu předal oproti daňovému dokladu. Při schůzce se nebavili o pozemcích, ani o záměru společnosti, která je kupovala.

71. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Jaroslava N.**, který uvedl, že pozemky v xxxě u Příbrami zdědil v roce 2007. Od počátku byl rozhodnut, že je prodá. Odhad v návaznosti na dědické řízení ocenil pozemky na částku 7.710.000 Kč. Znalecký posudek vypracoval Ing. Pech. Ten mu hned po jejich vypracování nabídl, že má někoho, kdo od něho pozemky koupí, ale doporučil mu, aby ještě počkal, že se bude měnit územní plán a tyto pozemky by do něho mohly být zahrnuty, což by mohlo vést k navýšení jejich ceny. Uzavřeli spolu smlouvu o zprostředkování, ale s ohledem na nečinnost Ing. Pecha došlo ke zrušení smlouvy s okamžitou platností. Následně se mu ozvala realitní kancelář MPB REAL prostřednictvím jednatele Milana U., kterému měl kontakt předat Ing. Pech, s dotazem, zda je majitelem předmětných pozemků a zda by je chtěl prodat, a za jakou částku. Pan U. měl zájemkyni o koupi, která zastupovala nějakou společnost a měla zájem pouze o pozemek č. xxx. Smlouvu podepsali v Příbrami. Paní nikdy neviděl, nezná ani její jméno, nefigurovalo na žádné smlouvě. Myslí si, že žádná zájemkyně nebyla. Po 14 dnech, kdy se nic nedělo, mu bylo sděleno, že z prodeje sejde, ale že má realitní kancelář jiného zájemce, a to i na další pozemky. Stále s ním chtěli smlouvat o nižší ceně. S realitní kanceláří byla sepsána další smlouva, kterou mu kancelář zaslala na e-mail, on ji podepsal a zaslal zpět. Dohodli se na ceně 180 Kč/m² s tím, že připraví smlouvy. Došlo k setkání v kanceláři jeho advokáta JUDr. Karfíka s panem U. a jeho právním zástupcem Mgr. Kokešem a dohodli se, že všechny strany souhlasí s částkou, načež mu měla realitní kancelář do dvou dnů zaslat informaci o společnosti, která měla pozemky koupit. K tomuto nedošlo, za týden mu volal JUDr. Karfík, že nic neobdržel. Bylo mu oznámeno, že se pan U. a Mgr. Kokeš nedohodli, kdo zašle informace o dané společnosti na e-mail JUDr. Karfíka. Dále se nic nedělo, realitní kanceláří mu bylo sděleno, že jednatel společnosti je na dovolené. Po nějaké době mu realitní kancelář sdělila, že společnost má o pozemky zájem, ale za cenu 110 Kč/m², což odmítl s tím, že jeho limitní cena je 150 Kč/m². Po nějaké době mu přišel e-mail s nabídkou ceny 125 Kč/m² a s tím, že 4% provizi realitní kanceláří uhradí kupující společnost. S touto nabídkou souhlasil. Poté se mu zase nějakou dobu nikdo neozval, pročež stanovil konečné datum, ke kterému by z prodeje odstoupil. Realitní kancelář mu sdělila, že má být klidný, má uzavřenou smlouvu s realitní kanceláří na 1 rok a nemůže s tím nic dělat. Realitní kancelář opět porušila dohodu a on měl zaplatit jak převodní daň, tak provizi. S panem U. se dohodli, že provizi platit nebude, byl ovšem nucen se s ním sejít na odpočívadle, protože odmítl účast u podpisu kupní smlouvy u JUDr. Karfíka. Dohodli se na ukončení spolupráce s MPB REAL, tato

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

spolupráce měla skončit podpisem smlouvy o prodeji. Při podpisu smlouvy v kanceláři JUDr. Karfíka se dne 4. 3. 2013 setkal poprvé s panem J., zjišťoval si o něm informace z internetu, a to v souvislosti se společností Moladen – chtěl vědět, zda vůbec existuje a je zapsána v OR. To, že kupcem je společnost Moladen se dozvěděl asi týden před podpisem smlouvy. Konečná cena, za kterou nemovitost prodal, byla stanovena na 8.694.750 Kč. Pan J. nechtěl zaplatit ani poplatek 1.000 Kč za vklad do katastru, musel ho zaplatit on. Pan J. působil zvláštním dojmem – jako lesní muž, nelíbil se ani JUDr. Kafíkovi. Mezi realitní kanceláři a společností Moladen fungoval jako mezičlánek pan S.. Volal mu v období mezi podpisem smlouvy a složením peněz do advokátní úschovy. Sdělil mu číslo řízení v katastru nemovitostí. Peníze byly na účet připsány až po 10 dnech, i když měly být uhrazeny do 5 pracovních dnů. Pan J. žádal v den podpisu smlouvy o prodloužení lhůty. JUDr. Karfík proto musel upravit smlouvy. Následně ho kontaktoval pan U. s tím, že by měl zájem o další jeho pozemek, ale k uzavření smlouvy nikdy nedošlo. Společnost VAROXA zná svědek pouze z informací na internetu, které si dohledával ke kupující společnosti. Neví, že si tato společnost měla nechat zpracovat znalecký posudek na hodnotu nemovitostí v době, kdy byl ještě jejich vlastníkem, neúčastnil se žádné prohlídky.

72. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten protokol o podaném vysvětlení **Martina D.**, který uvedl, že je jednatelem a 50 % vlastníkem společnosti Reality Martin. Druhým jednatelem společnosti je Ing. Pavel Tomek. Společnost se zabývá nákupem a prodejem nemovitostí. Takto podniká již od roku 2009. Davida V. a Jakuba A. zná z fotbalu, hrají spolu xxx, znají se asi 3-4 roky. Jakub A. má firmu, zabývá se autodopravou, jednou si jeho firmu hledal na internetu, vidá ho maximálně 1x týdně. Davida V. už nevidá, protože s nimi již fotbal nehraje, momentálně jezdí jako taxikář, pamatuje si, že pracoval u záchranné služby. S pány V. a A. nikdy v oblasti nákupu a prodeje nemovitostí nespolečně pracoval. Jen se ho obecně ptali, jak nákup a prodej nemovitostí probíhá, zda to finančně vynáší, a zda je možné koupit pozemky, zasít'ovat je a následně prodat. Říkal jim, že je to určité dobrý nápad, pokud budou mít možnost za výhodnou cenu nakoupit pozemky. Řekl jim i to, že je to otázka peněz, které by do toho museli ze začátku dát. Žádné konkrétní doporučení na nemovitosti, osoby, nebo banky, kde by mohli žádat o úvěr, jim nedal. Kdyby jim něco doporučoval a měl by záruku zisku peněz, chtěl by u obchodu být, aby získal podíl. O tom, zda zrealizovali nějaký záměr, se mu nezmínili. Jako realitní kancelář využívají znalce, nechávají si zpracovat znalecké posudky za jejich klienty pro účely daňového řízení pro finanční úřady, často využívají hlavně Ing. Jana Šimůnka, dříve spolupracovali i s Ing. Stanislavem Podlešákem.
73. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výslechu svědka **Martina K.**, který uvedl, že pracuje od 90. let jako realitní agent. Petra J., Daniela T. a Jana Z. a nezná. O existenci MSD ví jen z předvolání. Společnosti DELSACO Trade a INGURON Invest nezná. Nezná ani Jana V.. Michala B. zná ze Staré Boleslavi, z realitní činnosti, pan B. tam pro vlastníka společnosti KEGA INVESTMENT řešil územní rozhodnutí apod. Společnost TAHOKEE mu něco říká v souvislosti s nemovitostmi v Xxx. Tam byly pozemky, které investoři připravovali k jejich dalšímu prodeji, měly být zasít'ovány. Vlastníkem pozemků a investorem byla společnost Exxar Leasing. On byl požádán, aby tam udělal průzkum na prodej pozemků. V té době jednal s jednatelem společnosti panem Azízem Al-N.. Jaký byl vztah pánů B. a N., neví. Z projektu v Xxx sešlo, byl tam nějaký problém s kanalizací. Na manžele V. mu dal kontakt pan Al-N. s tím, aby prodal jejich dům, a proto je kontaktoval. Setkali se asi 3x. Pokud panu

B. do telefonu říkal, že mu pan V. říkal, že se Al N. opil a říkal, že na bance udělal 180 milionů, tak si to vymyslel. Pan V. měl panu N. hlídat nějaký podnik v xxx.

74. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení s **Janem L.**, který uvedl, že pozemky v xxx nabyt v restituci společně se svým bratrem Antonínem L. a sestřenicí Evou V.. Jedná se o jinou plochu, ornou půdu a manipulační plochu. V té době na nich hospodařilo JZD. Pochybuje, že byly pozemky zasít'ovány. Když se rozhodli, že pozemky prodají, vše svěřili právníkovi JUDr. Josefu Š.mu. Bratr i sestřenice žijí mimo republiku, proto se v prodeji moc neangažovali. Pozemky se prodávaly několik let, poté ho pan Š. kontaktoval, že má kupce a sešli se, aby stanovili cenu. Cena byla stanovena dohodou, už si přesně nevzpomíná na částku, souhlasili s ní i ostatní majitelé. O vše se staral pan Š.. Pozemky prodali společnosti MORTESS Trade a společnosti TAHOKEE. K podpisu smluv došlo u notářky JUDr. Voclové v Praze. Při podpisu smlouvy byl kromě něho přítomen pan Š. a za protistranu osoby, které zřejmě byly oprávněné k podpisu. Jejich jména si nepamatuje. Finanční hotovost byla složena do notářské úschovy, jemu byly peníze převedeny na účet poté, co byla provedena změna v katastru nemovitostí. Pan Š. zařizoval znalecký posudek pro účely finančního úřadu. Společnosti GALBANI Capital, ani DUMICORE Trade svědek nezná, neví, že si nechaly vypracovat znalecký posudek na jeho pozemky.
75. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení s **Miloslavem Ř.**, který uvedl, že pozemky v Xxx získal na základě darovací smlouvy od rodičů v roce 1991. Šlo o ornou půdu a jedna parcela byla označena jako vodní tok. Pozemky nebyly a dosud nejsou zasít'ovány. Když se pozemky rozhodl prodat, přišel za ním pan B.. Už měli sepsanou smlouvu, ale při podpisu zjistil, že ve smlouvě není uvedena cena, za kterou pozemky prodává, když se na to pana B. ptal, odpověděl mu, že informace o ceně do smlouvy nepíše. Od sekretářky v AK Hrubý & Buchvaldek se dozvěděl, že cena je 350 Kč/m². Požádal pana B., aby se za ním dostavil a řekl mu, že byli dohodnuti na vyšší částce, on mu ale odpověděl, že víc nemá. Nic tedy nepodepsal. Ze smlouvy sešlo, přístup pana B. se mu nelíbil. Pan B. zastupoval nějakou firmu, ale neví, jakou. O tom, že si na jeho pozemky v Xxx nechala zpracovat znalecké posudky společnost GALBANI Capital, nic neví, společnost nezná. S panem B. byl v obchodním kontaktu již v minulosti. Přivedl mu ho pan Jan L., když prodával parcelu v Xxx. Tehdy zastupoval společnost EXXAR Leasing. Spolu s jednatelem Azízem Al N. se byli na pozemky podívat a dohodli cenu 400 Kč/m². Tehdy ho zastupoval JUDr. Marek Pilát. K podpisu smlouvy došlo v AK Hrubý & Buchvaldek. Podpisu se účastnil on, jeho advokát, sekretářka AK Hrubý & Buchvaldek, protože pan doktor neměl čas, protistrana byla zastoupena panem B. a panem Azízem Al N.. Peníze ve výši 8.578.400 Kč byly převedeny do advokátní úschovy AK Hrubý & Buchvaldek, a poté byly zaslány na účet jeho manželky.
76. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení **Jaroslavem S.**, který uvedl, že pozemky v Xxx nabyt společně s bratrem v roce 1992 jako dar od matky. Jednalo se o ornou půdu. Pozemky nebyly zasít'ovány, v současné době se na pozemcích nic neděje, jsou celkem daleko od všech sítí. Někdy na začátku roku 2012 ho telefonicky kontaktoval nějaký pán s tím, zda by měl zájem prodat pozemek. S bratrem potřebovali peníze, a jelikož nebyla v dohledu změna územního plánu, souhlasili. Jméno osoby, která ho kontaktovala, si již nepamatuje, on ani jeho bratr toho člověka nikdy neviděli. Znalecký posudek si při prodeji pozemku vypracovat nenechali. Proдали většinu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

pozemku, nechali si s bratrem jen část na dvě případné parcely. Po telefonické domluvě ohledně ceny jim byl na podzim 2012 poštou zaslán návrh kupní smlouvy, jako kupující byla uvedena společnost TAHOKEE, kterou zastupoval pan B.. O tom, že došlo ke změně kupující společnosti na MORTESS Trade, je nikdo neinformoval. S bratrem zkontrolovali své údaje, kupní cenu, smlouvu podepsali a odeslali poštou do AK Hrubý & Buchvaldek. Cenu stanovili spolu s bratrem, kupující původně nabízel 400 Kč/m², oni navrhli částku 530 Kč/m², se kterou kupující souhlasil. Pán říkal, že chce mít pozemky na stavební parcely. O žádné firmě, která by to provedla, neříkal. Peníze byly složeny do advokátní úschovy a po převodu pozemku dostal on i bratr na své účty stejnou částku. Nikdo ho neinformoval o tom, že si společnost GALBANI Capital nechala ocenit jejich pozemky předem, když je ještě vlastnili. Obdobně vypovídal i **Jan S.**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl rovněž za souhlasu stran čten.

77. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení **Jana V.**, který uvedl, že vlastnické právo k pozemkům v xxxi nabyli spolu se ženou Evou V. a sestrou Evou Č. na základě dědického řízení. Pozemky se snažili co nejdříve prodat, hospodařit na nich nechtěli. Některé pozemky byly původně využívány jako ovocné sady, šlo o ornou půdu, trvalý travnatý porost, vyschlá koryta, byly tam i zastavěné plochy, či ostatní plochy a lesy. Byla tam také cihelna s 30 hektarovým hnilišťem a továrna na zpracování ovoce. K cihelně byl veden společností ČEZ plyn a elektřina. Na ostatních pozemcích byl zaveden plyn společností TRANSGAS. Část pozemků prodávali přes realitní kancelář v Kolíně. Část pozemků prodával sám na základě plné moci přes inzeráty na internetu i v novinách. Jako poslední byla prodána cihelna. Tehdy zájemce kontaktoval realitní kancelář v Kolíně s tím, že má o cihelnu zájem. Jednalo se o společnost PRILO Invest, za kterou ho oslovil pan H.. Pan H. přijel s realitním makléřem panem S. z Kolínského realitního kanceláře. K podpisu smluv došlo v notářské kanceláři v Jaroměři, byla přítomna dcera pana H. – Kateřina H., protože pozemek nakonec kupovala ona, dále pan S.. Kupní smlouva byla stanovena na základě nabídky, kterou mu navrhl kupující, s čímž souhlasil. Kupní cena se pohybovala okolo 12.000.000 Kč, přesně si to již nepamatuje. Částka byla uhrazena včas na účet advokátní úschovy. Znalecký posudek si nechal vyhotovit jen pro účely zaplacení daně z převodu nemovitostí. Znalecký posudek byl zpracován i v průběhu dědického řízení, ten dal k dispozici panu H.. O tom, že si společnost PRILO Invest nechala zpracovat nový posudek v době, kdy byl ještě majitelem nemovitostí, neví. Pan H. věděl, že vlastní i další pozemky, ale o tyto neměl zájem. Pozemky kupovali H. za účelem výstavby rodinných domů.
78. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten záznam o podaném vysvětlení **Miroslava T.**, který uvedl, že ve společnosti Xxx, byl nejprve cca čtyři roky ředitelem, a poté společnost odkoupil a stal se jediným vlastníkem. Společnost vlastnila pozemky v Kostelci nad Černými Lesy (cca 27.000 m²) a získala je v restituci v době, kdy ještě nebyl jejím vlastníkem. Šlo o ostatní plochy, dále parketárnu, sušárny, parní pilu, budovu na keramiku, porcelán a dva malé domy. Společnost se později rozhodl prodat, měl několik zájemců, ale nakonec ji prodal v roce 2011 panu H., protože byl jediný, kdo dokázal sehnat peníze. Prodej probíhal tak, že za ním nejprve pan H. přišel s nějakým pánem, že odkoupí část jeho pozemku, která sousedila s H. pozemkem, zřejmě tam chtěl stavět. Po nějaké době přišel s tím, že chce odkoupit všechny pozemky, které vlastnila společnost Xxx. Šlo cca o 30.000 m². S tím souhlasil. Jednání proběhlo v kavárně na Václavském náměstí, jednání byl přítomen on, jeho právník JUDr. Mrštík, pan H. a nějaký David, příjmení si nepamatuje. Dohodli se na částce 27.000.000 Kč. H. mu poslal 500.000 Kč jako zálohu, zbytek peněz už ale nedoplátil,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

k prodeji nedošlo. Poté za ním pan H. přišel znovu s tím, že si sehnal úvěr přes nějakou kampeličku. Jako krytí použil nemovitosti společnosti Xxx, s.r.o., a to do výše 27.000.000 Kč, tedy nikoli na celý úvěr – pan H. si měl brát úvěr na cca 50.000.000 Kč. Původně měl pan H. koupit jen pozemky, ale aby nemusel platit daň z převodu nemovitosti, dohodli se na tom, že na něj převede celou společnost. Pan H. pak doplatil ještě zbytek, který zbýval do základního jmění společnosti, které bylo 30.000.000 Kč, kde tyto peníze vzal, neví. Částka šla na účet společnosti Xxx, poplatily se z ní dluhy společnosti a zbylých 10.000.000 Kč šlo jemu. Všechny transakce proběhly přes bankovní účty a vše bylo řádně zaznamenáno v účetnictví. Ví, že pan H. část budovy na pozemcích zrenovoval a udělal z toho ubytovnu a nějaké obchody. Ze zbytku pozemků byly udělány stavební parcely. Všechny smlouvy mu připravil JUDr. Procházka a podepisovaly se u notáře pana H. – pana Diviše na Václavském náměstí. Pan H. možná vystupoval ve společnosti MOLL CZ. Pokud se týče toho, jak byla stanovena částka za prodej nemovitostí, pan H. mu navrhl 850 Kč/m², což akceptoval. Ocenění pozemků zpracovat nenechali, ale dle jeho názoru měly pozemky, které panu H. prodával, hodnotu cca 60.000.000 Kč, slyšel, že pozemky prodával pan H. společnosti Billa za 4.000 Kč/m².

79. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení s **Alešem Š.**, který uvedl, že nemovitosti v Xxx zakoupil v letech 1991-1994 spolu s manželkou. Dům původně pronajímali, ale docházelo spíše k devastaci bytů. V roce 2008 se dohodli, že dům prodají. K prodeji byl dům od r. 2008-2011, tehdy se jim ozvala realitní kancelář z Ondřejova, že mají zájemce o koupi. Prohlídky domu se účastnila jeho žena, paní V. z realitní kanceláře, a nějaký pán, kterému se dům velmi líbil a měl o něj zájem. Smlouvu o prodeji sepsala paní V., k jejímu podpisu došlo na obecním úřadě, kde byly podpisy i ověřeny. Přítomni podpisu byli on a jeho žena, zástupce společnosti MOLL CZ pan H. a jedna žena. Společnosti MOLL CZ byl prodán jeden pozemek s domem za částku 3.980.000 Kč a jeden pozemek za částku 100.000 Kč. Pan H. jim říkal, že dům hodlá zrekonstruovat, a to včetně bytových jednotek, které bude dále prodávat. Říkal, že si na koupi, jakož i na rekonstrukci budou brát úvěr od nějaké banky. Paní V. jim také říkala, že společnost MOLL CZ by zakoupené nemovitosti použila právě na krytí úvěru. Kvůli zaplacení daně si se ženou nechali zpracovat znalecké posudky. Posudek jim zařizovala paní V., a dokonce snad bylo domluveno, že cenu za vypracování posudku zaplatí společnost MOLL CZ, to se ale nakonec nestalo s tím, že už dostali dost peněz za prodej nemovitostí. Cenu za znalecký posudek zaplatila paní V. z provize za prodej nemovitostí. Neví, kdo posudek vypracoval. Pokud jde o cenu, tu stanovili sami. Ví, že bylo možno nemovitosti ocenit až na 7.000.000 Kč, což mu neoficiálně potvrdil jeden znalec, ale byla krize, tak stanovili částku 4.080.000 Kč. Ví o tom, že si společnost MOLL CZ nechala vypracovat znalecký posudek pro potřeby ústavu, který jim poskytoval úvěr. Na jakou částku byly nemovitosti ohodnoceny, neví.
80. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku **svědka Marka F.**, který uvedl, že je jednatelem společnosti F. projekty. Jde o projekční kancelář. Od roku 2010 začal spolupracovat s Michalem B., pro kterého zpracovávali parcelaci v Xxx, včetně projednání inženýrské činnosti. Před touto spoluprací již spolupracovali na parcelaci Stará Boleslav, Mělnické předměstí. Původně parcelaci u Staré Boleslavi zpracovávali pro společnost KEGA INVESTMENT. S panem B. řešili technické věci, které se týkaly prodeje, byli často v osobním i telefonickém kontaktu. Později se spolupráce týkala společnosti TAHOKEE. Na pozemky, které byly ve vlastnictví společnosti TAHOKEE, bylo třeba zpracovat regulační plán, který nahrazuje územní rozhodnutí. Listinné materiály, které se týkaly pozemků, si

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

dohledávali sami, originály neměli. Je to v katastru. Neví, zda byly na pozemky vyhotoveny znalecké posudky, oni je pro svou práci nepotřebovali. Celá tato činnost měla být nakonec fakturována na společnost DUMICORE Trade, i když původně měli fakturovat na TAHOKEE, ale to nakonec pan B. stornoval. Faktura byla na 332.000 Kč.

81. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení s **Petrem K.**, který uvedl, že pozemky v Xxx zdědil po rodičích. Část z nich prodal, část ještě vlastní. V době, kdy pozemky s bratrem zdědili, se jednalo o ornou půdu, později se z nich staly stavební pozemky. Pozemky nebyly zasíťovány. Jeho bratra Jiřího zkontaktoval pan B. s tím, že má o pozemky zájem a udělal mu nabídku. Pan B. na ně působil jako zprostředkovatel, občas se zmínil o tom, že za koupí stojí velmi bohatý člověk, který se často pohybuje mimo ČR. Smlouvy zařizovali lidé přes pana B., konkrétně paní P. z AK Hrubý & Buchvaldek. Stejně bylo zařízeno ocenění nemovitostí, vklady na katastr apod. Pan B. zastupoval dva subjekty – MORTESS Trade a TAHOKEE, ve které byl jednatelem. K podpisu smluv došlo v AK Hrubý & Buchvaldek, za společnost TAHOKEE byl přítomen pan B., za společnost MORTESS Trade nikdo, smlouva již byla podepsána panem B.. Pana B. svědek nikdy neviděl, znal ho z médií, protože to byl bývalý fotbalista Sparty. Zaplacená částka byla složena na účet advokátní úschovy, odkud byla jemu a bratrovi zaslána na účty. Pokud se týče ocenění pozemků, nechávali si s bratrem udělat ocenění nemovitostí u pana Fejfara z důvodu zaplacení daní. Ví i o tom, že i kupující si nechávali zpracovat znalecké ocenění, ale neví, od koho. V současné době se na pozemcích nic neděje. Ohledně zbylých pozemků je s bratrem kontaktovala nějaká firma, ale ta je chtěla koupit jako zemědělskou půdu, ne za stavebním účelem.
82. Dále se podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení **Karin W.**, která uvedla, že v letech 2003-2005 společnost KÖBRIX a RESULT PRAHA zakoupily pozemky ve xxx, a to na základě zprostředkování několika makléřů, jedním z nich byl Ing. Mirko Š.. Cena byla tehdy stanovena dohodou kupující a prodávající strany. Šlo o pozemky ve zjednodušené evidenci, jeden z pozemků byl veden jako orná půda. Pozemky z počátku pronajímali společnosti AGRO Přestavlky. V roce 2009 požádali společnost HARMONIS, kde byl jediným jednatelem pan K., aby pozemky vyvěsil na realitní portály, jako např. sreality.cz, kde se pozemky začaly nabízet k prodeji. Mezi lety 2009-2013 bylo spoustu zájemců, z nichž nikdo nechtěl pozemky koupit jako celek. V únoru 2013 přišel pan K. s panem B., který také vystupoval jako realitní zprostředkovatel a měl zájemce o koupi pozemků jako celku. Až při podpisu kupní smlouvy se dozvěděla, že kupujícím bude společnost CAMILLIAS Trade. Smlouva o koupi pozemků byla podepsána do 14 dnů. Byl to jeden z nejrychlejších obchodů, co si pamatuje. Smlouvu za společnost CAMILLIAS Trade podepsal jistý pan J., kterého nikdy neviděla, každý smlouvu podepsal u svého notáře. Kupní cena byla stanovena dohodou, nejdříve chtěli pozemky prodávat za 300 Kč/m², ale nakonec se dohodli na 250 Kč/m², celkem tedy 19.380.000 Kč. Kupní cena byla uhrazena včas do advokátní úschovy JUDr. Rybáře. Je možné, že se zpracovával znalecký posudek pro potřeby finančního úřadu, odhad nemovitosti pro účely prodeje ale nebyl proveden. Nikdy neslyšela o společnosti VERACOR Trade, nebyla přítomna prohlídce oceňovaných nemovitostí, na které si společnost VERACOR Trade nechala zpracovat znalecké posudky v době, kdy byly ještě ve vlastnictví spol. KÖBRIX a spol. RESULT PRAHA.
83. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podaném vysvětlení **Petra B.**, který uvedl, že pozemky v Xxx koupil v roce 2008 od paní M., která je zdědila. Již

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

dříve spolu uzavírali jiné kupní smlouvy, dobře se znali. Cena byla stanovena dohodou na 1.500.000 Kč. Jednalo se o ornou půdu, v té době nebyly pozemky zahrnuty do územního plánu. Pozemky se rozhodl prodat poté, co bylo vydáno rozhodnutí o změně územního plánu. Pozemky nejprve nabízel přes realitní kancelář RE/MAX v Kladně. Pozemky nabízel i na svých internetových stránkách a na serveru sreality.cz. Kontaktovalo ho více zájemců, ale nikdy se nedohodli, nakonec se rozhodl pozemky prodat sám. Když s panem S. projednávali prodej pozemků v xxxi, nabídl mu i pozemky v Xxx. Nikdy nepochopil, zda je pan S. kupující nebo zprostředkovatel. Panu S. zaslal nabídku, on nabídku konzultoval a dohadovali se na ceně. Původně byla nabízena částka 20.700.000 Kč, dohodli se ale na částce 20.500.000 Kč. Později mu pan S. volal, že zaplatí jen 19.000.000 Kč, přičemž finálně se dohodli na 19.500.000 Kč. Kupní smlouvy vyhotovil on osobně, jejich obsah konzultoval se dvěma právníky. U notářky JUDr. Račkové dohodl vyhotovení notářského zápisu a úschovu. Dohodu o úschově poslala JUDr. Račková oběma stranám. Vše proběhlo korespondenčně. Peníze byly zaslány na úschovní účet notářky. Veškeré písemnosti ze strany kupující společnosti CAMILLIAS Trad mu předával pan S.. Jednatele společnosti nikdy nepotkal. Na cenu si nedělal tržní odhad, znalecký posudek si nechával zpracovat, když pozemky kupoval, pro účely finančního úřadu. Neví nic o tom, že si společnost VERACOR Trade nechala zpracovat znalecký posudek na hodnotu nemovitosti v době, kdy byl ještě vlastníkem předmětných pozemků, tuto společnost vůbec nezná.

84. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení **Věry Š.**, která uvedla, že pozemky v Xxx zdědili s bratrem v roce 1996 po otci. Šlo o ornou půdu. Po změně katastrálního plánu v roce 2012 je bylo možno užít k bytové zástavbě. Pozemky zasít'ovány nebyly, ale zasít'ování by nebyl problém provést. O prodeji pozemků uvažovali dlouhodobě. Rozhodli se pro něj v roce 2012, oslovili paní Zitu P., se kterou uzavřeli smlouvu o zprostředkování prodeje. Později v témže roce se jim paní P. ozvala s tím, že má na pozemky kupce a že budou muset jít s cenou dolů kvůli sloupům vysokého napětí, které vedly přes jeden ze tří pozemků. Smlouvu podepsala se svým bratrem Jiřím P. v notářské kanceláři JUDr. Jaroslavy Voclové, podepisovali ji s časovým odstupem od pana B., jednatele společnosti MORTESS Trade, která pozemky kupovala, protože čekali na příchod platby za pozemky do notářské úschovy. Poté kupní smlouvu odnesla na katastr nemovitostí. Celková částka za prodej byla 10.586.160 Kč, zaplatili daň 317.586 Kč. Původně chtěli pozemky prodávat za částku 300 Kč/m², ale ta byla nakonec snížena na 270 Kč/m². Pozemky si nechávali ocenit kvůli dani z převodu nemovitosti, pro tento účel byly oceněny na 4.525.530 Kč. Neví o tom, že si na jejich pozemky, v době, kdy byla ještě jejich majitelkou, nechala zpracovat znalecký posudek společnost GALBANI Capital.
85. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení **Vlasty U.**, která uvedla, že pozemky v Xxx zdědila po manželovi. Šlo o ornou půdu, pozemky nebyly zasít'ovány. Neví, v jakém byly pozemky stavu, nikdy na nich nebyla. Prodej pozemků proběhl tak, že ji oslovil starosta pan M. s tím, zda nemá zájem pozemky prodat. Na obecním úřadě se setkala s panem Milošem B., zástupcem společnosti MORTESS Trade, která pozemky koupila. Sepsání smlouvy proběhlo na obecním úřadě, a to tak, že pan B. na svém vlastním počítači sepsal smlouvu, tu vytiskl, oba ji podepsali, a následně smlouvu nechal pan B. ověřit u právníka. Kupní cenu 2.391.900 Kč navrhl pan B., ona s ní souhlasila. Jelikož nemá bankovní účet, předal jí pan B. peníze v hotovosti. Spolu s panem B. byl na obecním úřadě ještě jeden muž, ale na jeho jméno si nepamatuje. Ocenění pozemků si nechala vyhotovit kvůli zaplacení daně z převodu nemovitosti. Neví o tom, že si společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

GALBANI Capital nechala na její pozemky zpracovat znalecký posudek v době, kdy pozemky ještě vlastnila. Pan B. jí nic takového neříkal. Obchod vnímala jako solidní, nespatořovala v něm žádné podvodné jednání.

86. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku svědkyně **Věry Kadlecové**, která uvedla, že od roku 1990 byla **soudní znalkyní** v oborech stavebnictví a ekonomika se specializací na ceny a odhady nemovitostí. Svou profesní činnost ukončila z důvodu věku a zdravotního stavu v roce 2014. V roce 2013 zpracovala znalecký posudek o ceně obvyklé pozemků v obci xxx. Ten od ní telefonicky vyžádal pan B. zastupující společnost VAROXA, která byla vedena jako objednatel. Na pozemcích se byla osobně podívat, byl tam s ní pan B. a údajný pan B. jako vlastník pozemků. Při místním šetření si pozemky vyfotila. Účel nákupu pozemků jí sdělen nebyl. Kupní cena byla nápadně nízká – 330 Kč/m². Ke zpracování znaleckého posudku jí byl předložen návrh kupní smlouvy. Kupujícím byla firma Moladen. Návrh smlouvy nebyl opatřen podpisovou doložkou, ani datem. Nebrala na ni ohled. Obdržela i kopii územního rozhodnutí o umístění souboru staveb – 17 rodinných domů. Bylo přítomno razítko s právní mocí. Součástí byl zákres do katastrální mapy. Na místě byla seznámena s možností připojení pozemků na stávající inženýrské sítě. Pro zpracování posudku zajistila nabídky prodeje srovnatelných pozemků v okolních lokalitách. Základem pro stanovení ceny bylo porovnání, k němu využila metodu indexovou a výnosovou. Uvedla i administrativní cenu – cenu podle cenového předpisu sloužící pro daňové potřeby. K porovnání dohledala na internetu tři pozemky, nabídkové ceny byly ve výši 1.421 Kč/m², 1.414 Kč/m² a 1.341 Kč/m². Šlo o pozemky ke stejnému druhu použití – pozemky pro stavbu rodinného domu. Posuzována byla lokalita, vybavenost pozemku a využití pozemku, zohledněno bylo i vydané územní rozhodnutí. Zohlednila skutečnost, že nabídková cena je obvykle snižena v důsledku zajišťování prodeje realitními kanceláři. Hodnotu všech nabídkových cen tak snížila o 5 %. Výsledkem porovnávání s přihlédnutím k výnosnosti došla k ceně 1.600 Kč/m². Koeficient u indexové metody v případě polohy pozemku jedna použila s ohledem na skutečnost, že se jednalo o okraj obce navazující na stávající zástavbu s velmi dobrým dopravním připojením na obce Slaný, Kladno a Praha. Třída velikosti obce byla hodnocena koeficientem 0,4, jako venkovská oblast byla hodnocena koeficientem 0,7, koeficient infrastruktury byl 1,25 a speciální index komplexnosti zástavby 1,5. Takto došla k ceně pozemků 1.180 Kč/m². V případě metody výnosové využila simulovaného nájemného, které činilo 80 Kč/m² za rok, v úvahu vzala i náklady na údržbu pozemku. Došla k výnosové hodnotě 1.306 Kč/m². Faktura za znalecký posudek byla vystavena na společnost VAROXA. Prostředky jí v hotovosti předal pan B.. Pan B. si u ní objednal i posudky na pozemky v Brandýse nad Labem a Holešovicích, tam jednal za společnost KEGA INVESTMENT. Metodu, kterou použila při zpracování znaleckého posudku, běžně používala při oceňování pro potřeby soudu. Za posudkem si stojí.
87. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku svědka **Pavla Pecha**, který uvedl, že je od roku 2006 **soudním znalcem** z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí. Zpracovával znalecký posudek pro společnost GALBANI Capital, o společnosti nic neví, posudek si od něho někdo objednal telefonicky. Chtěli po něm vypracovat ceny zjištěnou a obvyklou na pozemky v Brandýse n. Labem a v Xxx. Posudek měl být použit pro vklad a navýšení základního jmění společnosti. Místní šetření na pozemcích provedl. Jako podklad pro zpracování znaleckého posudku dostal pouze parcelní číslo, myslí si, že mu bylo sděleno po telefonu. Za jakým účelem byly nemovitosti zakoupeny, mu sděleno nebylo. Použil standardní metody předepsané zákonem – vyhláškovou a obecnou metodu ocenění. Posudky

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

byly hrazeny v hotovosti oproti dokladu. Nevzpomene si, kdo si posudky vyzvedával. Nic neví ani o společnosti TORRAUNEX Consult, pro kterou oceňoval nemovitost v xxxě u Příbrami. Oceňovanou nemovitost znal, znal i jejího původního majitele pana K.. V této souvislosti jednal s panem S., který u něj znalecký posudek objednal. Účelem ocenění bylo opět navýšení základního jmění společnosti. Místní šetření provedl. Jedná se o statek, byl tam se správcem. Za jakým účelem byly oceňované nemovitosti zakoupeny, mu sděleno nebylo. Od původního majitele měl k dispozici podklady – stavební dokumentaci, snímky z katastrálních map. Při ocenění opět zvolil metody vyhláškovou a obecnou. Posudky hradil a přebíral pan S.. Faktura byla psána na objednatele. Pro společnost DUMICORE Trade oceňoval nemovitosti v Xxx, Brandýse nad Labem a Xxx. Šlo tam o stejný pozemek, který oceňoval pro GALBANI Capital. Pozemek se měl rozdělit podle parcel do znaleckých posudků, jedna část byla oceňována pro GALBANI Capital a druhá pro DUMICORE Trade. Neví, jaký k tomu byl důvod. Místní šetření proběhlo ve stejný den jako místní šetření pro GALBANI Capital. Nebyl mu sdělen účel nákupu nemovitostí. Nebyly mu doloženy žádné podklady pro zpracování znaleckého posudku, kromě parcelního čísla, vše si musel „vytáhnout“ sám. K ocenění použil stejné metody jako v případě předchozích posudků. Bylo hrazeno stejně jako v případě GALBANI Capital, je možné, že bylo hrazeno na dobírku. Na osobu, která hradila, si nevzpomene. S původními majiteli nemovitosti nejednal. Pro společnost VAROXA zpracovával znalecký posudek na pozemky v Xxx a v xxxě u Příbrami. Posudky byly objednány telefonicky. Místní šetření na pozemcích provedl. Podklady pro vypracování posudku si obstaral sám. Metodu použil obecnou a vyhláškovou. Neví, kdo znalecké posudky hradil, byly uhrazeny hotově oproti dokladu. S původními majiteli nemovitosti nejednal. To, zda byla nemovitost v krátké době před vypracováním posudku prodána, nezohledňoval. Posudky vypracovával i pro banky, kdyby mu bylo sděleno, že posudky mají sloužit finančním institucím, vypracoval by je rozsáhleji, uvedl by např. i ceny v tísni a promptní. Nikdo mu neurčil, jakou cenu má uvést v posudku. Za posudky si stojí. V xxx bylo dokonce možno v roce 2014 prodat pozemky výrazně nad cenou, kterou určil.

88. **Svědék Josef Fojtík** ve věci vypověděl, že v dané věci byl činný jako **znalec**, zpracovával ocenění nemovitosti pro PRILO Invest. Posudek si objednala pražská společnost Redstone Advisory. Na konkrétnosti znaleckého posudku si nevzpomene, dělá jich 50-100 ročně. Společnost ho oslovila jako znalce, korespondovali pouze prostřednictvím e-mailů, osobně nikoho neznal. Platila ho daná společnost. U znaleckého posudku pro společnost PRILO Invest se jednalo o pozemky, které byly zčásti dobývacím prostorem bývalé cihelny, na část pozemků byla vypracovaná studie zástavby. Ocenil je za podpůrného použití vyhlášky na oceňování nemovitostí platné k datu ocenění. Nevzpomene si, jakou cenu stanovil. Případná uzavřená smlouva o pronájmu má vliv na výnos z pronájmu pozemků, počítá se návratnost, která je v případě pozemku řádově 20 let. Na pozemcích se nacházely nějaké zbytky budov po těžbě hlíny. Pokud jde o možné využití pozemků, dobývací prostor se dá zčásti zavézt a následně rekultivovat a zastavět. Podklady pro zpracování znaleckého posudku dostal e-mailem od pana S.. K dispozici měl výpis z katastru nemovitostí, byl si pozemky prohlédnout – to dělá u každé nemovitosti, je to povinností znalce. Zda používal výnosovou metodu, si nepamatuje, pokud ano, měla být v dokladech uvedena i nájemní smlouva, a mezi kým byla uzavřena. Pokud jde o nájemné ve výši 750.000 Kč měsíčně, není to malá částka, ale on to bral tak, že pokud na těch pozemcích lze provádět terénní úpravy, tak se na každé skládce a podobných lokalitách za ukládání výkopových zemin a podobně platí. To, zda mají pozemky nějakou právní vadu, neověřoval, jediné, co mohl ověřit, bylo z katastru nemovitostí, zda na nich vázne zástavní právo. To, že tam měl být jiný nájemce, nevěděl. S panem V. ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnosti Dulcinea nemluvil, o golfovém hřišti neví, ekologické zátěže na odboru životního prostředí nezjišťoval. Věřil smlouvě o smlouvě budoucí nájemní. Předpokládá, že ten, kdo mu zadává znalecký posudek, mu dává pravdivé podklady. K tomu, že jiný znalec dojde k závěru, že pozemky ohodnotil nadhodnocenou cenou, může dojít, protože to je zčásti subjektivní hodnocení příslušného znalce. Nedělal posudek pro zajištění úvěru, protože ví, že každá banka má svůj seznam znalců a svoje metody pro oceňování nemovitostí. Zpracoval to jako cenu mezi potencionálním kupujícím a prodávajícím. Při zpracování posudku měl volnou ruku, nikdo ho neovlivňoval. V dané věci byl stíhán, ale obžalován nebyl, trestní stíhání bylo zastaveno.

89. Podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl čten protokol o výsledku svědka **Stanislava Podlešáka**, který v průběhu přípravného řízení uvedl, že o existenci MSD a o tom, že pro ně zpracovával **znalecké posudky** se dozvěděl až v květnu 2014 od novináře, který mu ohledně toho volal. V letech 2011-2013 zpracovával znalecké posudky pro makléře Ing. H. z M & M reality. Posudky ale byly pro jeho osobní potřebu, pro obchodní aktivity. Ing. H. ho seznámil i s klientem panem P.. Viděli se jednou nebo dvakrát. Předal mu podklady pro zpracování znaleckých posudků, upřesnění probíhalo telefonicky. Znalecké posudky byly vypracovány na základě popisu údajů a případné dokumentace, kterou poskytl objednavatel. Objednavatele upozornil, že nemůže provést místní šetření a kontrolu dokladů s ohledem na svůj zdravotní stav. Při stanovení ceny vycházel převážně z informací z webu Sreality.cz, vyhledával porovnatelné nemovitosti pro stanovení ceny obvyklé. Toto kontroloval v ročenkách ČSÚ, ceny odpovídaly 50-60 % průměrných cen realizovaných v roce 2012. Myslí si, že předloženým dokladům buď moc věřil, nebo byl podveden. Jeden znalecký posudek dělal pro společnost CENTOM Trade, o společnosti ale nic neví, posudek vyhotovil na základě předložených podkladů, předložil mu je buď pan P., nebo pan H., s nikým dalším nejednal. Ani s pány se osobně nikdy nesetkal. S původním majitelem nemovitosti nejednal. Místní šetření neprovedl. Jako účel, za kterým byly předmětné pozemky zakoupeny, mu bylo sděleno zastavění, na některé pozemky byly vypracovány geometrické plány o rozdělení stavební parcely okolo 1.000 m², měly na nich být vystavěny rodinné domy. Podklady, ze kterých vycházel, uvedl do znaleckého posudku, některé byly podány ústně. Účel vyhotovení posudků mu sdělen nebyl. Předpokládal, že budou prodány přes M & M reality. Pro stanovení ceny obvyklé použil porovnávací metodu. Dával tam cenu podle cenového předpisu, která neměla vliv na cenu obvyklou, ale byla podkladem pro stanovení výše daně z převodu nemovitosti. Metodu zvolil z důvodu nejčastějšího používání a doporučení všech metodik. Znalecký posudek mu byl uhrazen v hotovosti, částka byla okolo 1.000 Kč za jeden posudek. Dohromady vypracoval 1 - 3 posudky. O společnosti VERACOR Trade, pro kterou rovněž zpracoval znalecký posudek, nic neví. Nikdy nejednal s nikým, kdo by ji zastupoval. Jednal jen s panem P. nebo panem H.. Místní šetření neprovedl, znalecký posudek vypracoval na základě předložených popisů. Účel zakoupení nemovitostí neznal. Byl mu doložen popis, geometrické plány a výpis z katastru nemovitostí. Ke stanovení ceny obvyklé opět využil porovnávací metodu s následnou kontrolou přes ČSÚ. Zapláceno dostal v hotovosti, faktura byla vystavena na společnost VERACOR Trade. S původním majitelem nemovitosti nejednal. V jiných případech pro VERACOR Trade znalecké posudky nezpracovával. Ani u společnosti CENTOM Trade, ani u VERACOR Trade neověřoval objednavatele znaleckého posudku. Nikdo po něm nechtěl, aby do znaleckého posudku uvedl nadhodnocenou cenu, ani by to neudělal. Když porovnával jím určenou cenu obvyklou s ročenkami ČSÚ, pohyboval se nad průměrem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Znalecké posudky

90. **Znalec Mgr. David Smejkal**, zástupce znaleckého ústavu **A-Consult plus, spol s r.o.**, ke **znaleckým posudkům z oboru ekonomika**, č. 36/2014 ze dne 29. 08. 2014 a č. 57/2013 ze dne 15. 11. 2013, vč. dodatku č. 1 ze dne 15. 01. 2014 před soudem uvedl, že pokud jde o posouzení znaleckých posudků **zpracovaných znaleckým ústavem BOHEMIA EXPERTS, s.r.o.**, konkrétně jde o znalecké posudky č. 131223 ze dne 23. 12. 2013, č. 131014 ze dne 14. 10. 2013, č. 131012 ze dne 12. 10. 2013, č. 131006 ze dne 06. 10. 2013, č. 131025 ze dne 25. 10. 2013, č. 131027 ze dne 27. 10. 2013, č. 131015 ze dne 15. 10. 2013, č. 131218 ze dne 18. 12. 2013, objednavatelem je ve všech případech **MSD** (*pozn.: zkoumáno znaleckým posudkem č. 36/2014*). Pro všechny tyto posudky platí, že není jasné, co je míněno termíny „cena sjednaná“ a „cena zjištěná“, kterých je v nich používáno, výklad pojmů neodpovídá legislativě, obdobně je tomu v případě pojmů „subjektivní“ a „objektivizovaná“ hodnota. Posudky dále neobsahují formální náležitosti požadované vyhláškou č. 37/1967 Sb., § 13, odst. 2. Účel zpracování posudků není definován, není jasné, zda účelem zkoumaných posudků byla revize předešlých posudků, nebo vlastní ocenění majetku. Dle názoru znalce Smejkalova bylo účelem posudků „přikrytí“ předchozích posudků, a to proto, že všechny posudky BOHEMIA EXPERTS, s.r.o., mají jednotný závěr – hodnota, kterou stanovili předchozí znalci, je v rozsahu 10-20 % odchylky v pořádku s tím, že při splnění uvedených předpokladů – kdyby došlo k naplnění očekávaného záměru - bylo by možné s určitou pravděpodobností vycházet z předpokládaných hodnot předmětných pozemků, nemovitostí, či akcií uvedených v přezkoumaných posudcích. BOHEMIA EXPERTS se ani nepokusil přezkoumat, zda je jejich naplnění vůbec možné. Z termínu „znalec“, který se v textu posudků vyskytuje, není jasné, zda je v daném případě myšlen znalecký ústav (BOHEMIA EXPERTS, s.r.o.), nebo znalec, který vyhotovil předchozí posudky (konkrétně znalci Ing. Pavel Pech, Ing. Věra Kadlecová, Ing. Stanislav Podlešák, Ing. Josef Fojtík a společnost SINCONSULT s.r.o.) Zkoumané posudky obsahují mnoho „disclaimerů“, kde se znalci vyvíňují, že nic nezkoumají, nic neprověřují, nic neověřují a všemu důvěřují. V posudcích nejsou popsány žádné metody. Není uvedeno, že by ústav BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. prováděl místní šetření. Vyvíňuje se z toho tím, že zjišťoval realitu předaných podkladů a informací, které uváděli znalci Pech, Podlešák, Fojtík, Kadlecová, případně SINCONSULT. Posudky neobsahují žádné vlastní analýzy, vyhodnocení ani metody, fakticky neobsahují ocenění majetku, jsou naprosto nepřezkoumatelné a zcela vadné.
91. Dále, pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha č. 1161/35/2013, objednatel VAROXA s.r.o.**, (*pozn.: zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), tak účel posudku je znalci Mgr. Smejkalovi zcela neznámý. Pokud jde o formální stránku posudku, obecná cena v posudku neměla v dané době žádnou právní oporu – byla nahrazena cenou obvyklou. Dále při stanovení administrativní ceny chybí v posudku odkaz na platnou legislativu, což je podstatné pro přezkoumání. Z věcné stránky byl popis oceňovaných pozemků, tj. jejich charakteristika, vazby na územní plán, vybavenost inženýrskými sítěmi, přípojkami, jejich dostupnost, provedeny velmi nedostatečným způsobem – v rozsahu tří vět. Pro odhad ceny obvyklé metodou porovnávací zvolil Ing. Pech jako porovnávací základnu nabídkové ceny pozemků M. výměr, pro výstavbu jednoho rodinného domu. Z pohledu metodiky porovnávací metody je to zcela chybný postup, který nemůže vést k objektivnímu odhadu ceny obvyklé, protože oceňované pozemky jsou ve výměře 11.662 m² oproti porovnávaným výměřám 880-11.091 m². Obecně se dá říct, že stavební pozemek je na trhu dražší, než nějaké území s ornou půdou, byť zahrnuté v územním plánu. Získaný výsledek Ing. Pech na konci ještě zvyšuje na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

základě nejasných propočtů a nevysvětlených koeficientů, pozemky zahrnují i pozemek vodní plochy, kdy v posuzovaném posudku je uvedeno, že o vodní plochu se nejedná, jedná se o podzemní vedení zapotrubněného vodního toku. Oceňovaný pozemek je navíc v ochranném pásmu železnice, tedy nemůže být oceněn stejnou cenou jako stavební pozemek. Ing. Pech zcela ignoroval právní stav pozemku, rizika s tím pozemkem dotčená a v podstatě si svoji práci velmi zjednodušil. Znalci o pozemcích, které jsou v územním plánu určeny k nějaké budoucí výstavbě, v podstatě říkají, že jde de facto o celý pozemek, který je, dá se říci, zasít'ovaný, stavebně připravený, což není pravda. Navíc, kdyby se developovalo území o rozloze necelých 12.000 m², tak je potřeba počítat s tím, že se neprodá každý metr pozemku, protože to území potřebuje mít nějakou komunikaci, musí se postavit sítě, je třeba mít nějaké procento zeleně atd., tzn. metry na výstavbu se sníží klidně o čtvrtinu, možná až o třetinu – záleží na obecním regulativu. Cena obvyklá těchto pozemků je s ohledem na nesprávnou aplikaci metody nadhodnocena. K administrativní ceně se znalecký ústav (stejně jako ve všech ostatních případech) nevyjadřuje z důvodu, že administrativní cena i v této době platila zejména pro daňové účely, případně pro porizování majetku státem. V běžném tržním prostředí, ať se jednalo o banky, nebo spořitelní družstva, se nikdy administrativní cena nikdy nepoužívala, protože nemá v tomto ohledu žádnou validitu.

92. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha č. 1160/34/2013, objednatel VAROXA s.r.o.**, k. ú. Xxx - účel posudku je opět totožný. Navíc zde Ing. Pech doplnil výřez z územního plánu. Aplikace metod je opět nesprávná, závěrečná rekapitulace všech hodnot je špatná. K administrativní ceně se opět znalecký ústav nevyjadřoval. I zde platí, že byly pro porovnání vybrány pozemky zcela nesrovnatelné, minimálně svojí velikostí. Navíc se jednalo o řadu pozemků v tzv. zjednodušené evidenci, což je tzv. původní pozemkový katastr, kdy se musí dělat srovnání parcel mezi původním a stávajícím katastrem, což je velmi rizikové, protože se může ukázat, že parcela patří někomu jinému, nebo má jinou výměru, srovnání je velmi komplikované.
93. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha č. 1159/33/2013, objednatel VAROXA s.r.o.**, k. ú. xxx u Příbrami - platí veškeré skutečnosti uvedené pro posudky výše posuzované.
94. Pokud jde o **znalecký posudek č. 3634-10.13 Ing. Věry Kadlecové, objednatel VAROXA s.r.o.**, k. ú. xxx, tak byt' je na úvodní straně uvedeno datum vyhotovení 25. 01. 2013, je v přehledu podkladů uvedena kupní smlouva uzavřená mezi prodávajícím Ing. Petrem B. a kupující společností Moladen s.r.o. na prodej dotčených pozemků bez uvedení data, přičemž v podkladech předaných Policií ČR je takováto smlouva uzavřená s datem 12. 03. 2013. Pokud se týče věcných připomínek, v případě výčtu metod – věcná hodnota, indexová, výnosová, porovnávací atd., pak indexová metoda je variantou metody porovnávací, přidanou porovnání, nikoliv věcnou hodnotou. Je to založeno na technické koncepci tvorby ceny. V běžném tržním oceňování v Česku se příliš nepoužívá, používá se v určitých modifikovaných postupech, a to výhradně pro tvorbu administrativní ceny. Ing. Kadlecová použila indexovou metodu bez jakéhokoliv zdůvodnění, stanovila výchozí cenu pozemku a pomocí různých koeficientů v podstatě modifikovala cenu do svého závěru. Bylo použito 6 koeficientů bez jakéhokoliv zdůvodnění. U koeficientu místa není srovnávací pozemek. Výnosové ocenění, které pracuje s výnosem z nájemného, je velmi problematické, dělá se zejména u orné půdy, ale pro účely úvěrového řízení se nepoužívá. Výnosové ocenění bylo provedeno při odhadnutém nájemném, ale není známo, jak si znalkyně toto nájemné stanovila, a proč. Žádné porovnání, nebo analýza trhu nájemného tam není. Při porovnávací metodě je při odhadu jednotkové ceny vycházeno ze tří pozemků o velikosti cca 1.000 m² a

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

oceňován je přitom pozemek o výměře 22.600 m². Toto je zkreslující. Posudky byly ve všech případech nesprávné, někdy až v hrubém rozporu s oceňovací praxí.

95. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (*pozn.: zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), znaleckým ústavem A-Consult plus spol. s r.o. ohledně všech tří výše uvedených pozemků, tyto byly v součtu oceněny na 36.200.000 Kč a kupující společnost Moladen s.r.o. za ně zaplatila 39.814.200 Kč. Původní znalci v identické době ocenili předmětné pozemky na 233.660.000 Kč a poskytnutý úvěr činil 186.000.000 Kč. Diference je z pohledu znaleckého ústavu naprosto šokující, přitom pozemky byly jmenovanými znalci oceňovány ve stejné době, nedošlo u nich k žádné právní změně a jakýkoliv posun v ceně je nemožný.
96. Pokud jde o **hodnocení společnosti VAROXA a jejího podnikatelského plánu** (*pozn.: zkoumáno znaleckým posudkem č. 57/2013*), tak obecně platí, že předložené záměry jsou v řadě případů velmi totožné. Aby byl ekonomický plán reálný, platí, že z plánu musí být mj. zřejmé, jakým způsobem bude vrácen poskytnutý úvěr. Ve výkazech k 31. 12. 2012 jsou pochybení, případně záměrná manipulace s daty, protože z uvedených údajů vyplývá, že společnost byla založena počátkem ledna 2013, a již v průběhu ledna došlo ke změně vlastníků a statutárního orgánu. Z výkazů uvedených v ekonomickém plánu se však jeví, že společnost vznikla v roce 2012, neboť jsou k 31. 12. 2012 sestaveny účetní výkazy, a v nich se uvádí, že bilanční suma společnosti 200.000 Kč je celá deponovaná na bankovních účtech, což je v rozporu s údaji v Obchodním rejstříku, protože dle účetních předpisů společnost zahajuje vedení účetnictví a účtování o zakládání kapitálu až ve chvíli vzniku, tzn. zápisu do obchodního rejstříku, a nikoliv dříve. Tzn., že společnost sestavením výkazu k 31. 12. 2012 minimálně pochybila, protože skutečnost, že jsou sestavy výkazů již k datu 31. 12. 2012, kdy společnost ještě nebyla zapsaná v OR, vede k tomu, že čtenáři ekonomického plánu se mohou domnívat, že společnost vznikla dříve, než ve skutečnosti vznikla, což by mohlo mít za cíl ukázat na lepší bonitu, tj. že se nejedná o rychlou ready-made společnost. Společnost nikde dostatečně konkrétně nezřekuje svůj podnikatelský záměr, vše je velmi obecné, povrchní, čtenář nemá možnost si na podnikatelský záměr společnosti utvořit vlastní názor, zda je reálný, či nikoliv. Nikde není ani uvedeno, jaké pozemky chce společnost získat, z dokumentů nevyplývá ani to, že chce nabýt pozemky, které mají být předmětem nějaké další zástavy. Jak však vyplývá z číselných údajů, přesně ví, za jaké částky je nabude, a za jaké je prodá. Není jasné, jakým způsobem by byly pozemky zhodnocovány. Čísla uvedená v sestavených výkazech jsou fakticky „výkřikem do tmy“, který nemá jasné souvislosti s textem v plánu. Společnost ve svém ekonomickém plánu předkládá čtenářům svá očekávání ohledně své budoucnosti v letech 2013-2015, a to očekávání o svém majetku, závazcích a hospodaření. Nastíněná očekávání jsou minimálně pochybná a s ohledem na omezenost údajů nebylo možné provést důkladně všechny analýzy všech očekávání. Z rozvahy části aktiv vyplývá, že bilanční suma společnosti se v uvedeném období 2012-2015 mění, zprvu výrazně narůstá, potom klesá, společnost předpokládá, že v letech 2013 a 2014 bude vlastnit významný nemovitý majetek ve formě pozemků, který již v roce 2015 vlastnit nebude. Dále předpokládá, že bude vlastnit v letech 2013-2015 významné finanční prostředky a v roce 2013 i významné pohledávky s tituly poskytnutých záloh. Společnost předpokládá, že převážná část těchto aktiv bude hrazena z požadovaného podnikatelského úvěru a v roce 2015 předpokládá, že kapitál bude již téměř výhradně vlastnit z titulu dosažených zisků v letech 2013-2015. Vlastní kapitál ve sledovaném období roste s ohledem na předpoklad dosahovaných významných zisků a jejich zdržování ve společnosti ve sledovaném období. Jiný významnější kapitál společnost nepředpokládá. Uvažuje se jen se závazky za státem z titulu placení daní z příjmu právnických osob. Z předložených výkazů jednoznačně vyplývá, že veškerý nabytý nemovitý majetek bude financován téměř výhradně z poskytnutého úvěru. Společnost nepředpokládá, že do podnikání vloží jiné své vlastní zdroje, vyjma základního kapitálu a případných zisků

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

z podnikání, ani že do podnikání vloží zdroje jiný věřitel. Navíc to vypadá, že společnost fakticky nepředpokládá další podnikatelskou činnost po splacení úvěru, protože neuvažuje s tím, že vypůjčený kapitál bude nahrazen jiným kapitálem a společnost fakticky po splacení podnikatelského úvěru MSD končí se svou podnikatelskou činností. Z výsledovky tedy vyplývá, že společnost uvažuje s vysokými obraty, a zejména s vysokými provozními i celkovými zisky cca 12-17 % z provozních výnosů, což výrazně přesahuje průměr odvětví stavebnictví dosahovaný v letech 2010-2012. Společnost neuvažuje s běžnými provozními výnosy typu tržby za prodej zboží, či tržby za prodej vlastních výrobků a služeb, ale tzv. s ostatními provozními výnosy/náklady jako nejvýznamnějšími výnosovými nákladovými položkami. Obecně platí, že společnost očekává, že bez výrazných investic, nebo zhodnocení získaných nemovitostí, které by se projeví v prognózované výsledovce formou vynaložení jiných nákladů, dosáhne při jejich prodeji výrazných zisků. Ve finanční oblasti předpokládá společnost, že její povinnost platit úroky z úvěru přesáhne výši získaných výnosových úroků. Z informací, které jsou v podnikatelských záměrech, nezaznívá, že by bylo možné automaticky předpokládat takto výraznou ziskovost z ničeho. K uvedenému nepřispívá ani současná ekonomická situace v ČR, ve vlastním odvětví stavebnictví. Zarážející je dále skutečnost, že společnost předpokládala v budoucnu významné výnosy a náklady zahrnované do položek ostatní provozní výnosy a náklady, což není pro nastíněnou podnikatelskou činnost obvyklé, protože buď se jedná o chybu v účetních dokumentech, nebo je počítáno s jinou, než popsanou podnikatelskou činností. Toto se dá v podstatě vyčíst z předložených výkazů společnosti Varoxa s.r.o. V plánu se dále předpokládají relativně vysoké náklady na spotřebu materiálu a energie, ale nízké náklady na služby a žádné náklady na zaměstnance, toto je zarážející vzhledem k tomu, že jsou nákupy a prodeje nemovitostí, respektive náklady a výnosy s tím spojené, zřejmě součástí tzv. ostatních provozních nákladů a výnosů, a předmětem podnikání má být buď jen vlastní nákup a prodej nemovitostí, nebo fakticky omezená developerská činnost, která má představovat zejména administrativně technickou činnost, a nikoliv žádná skutečná výrobní činnost. Uvedená skladba nákladů a jejich výše je tedy zarážející. V případě, že se předpokládá spotřeba materiálu, pak není zřejmé, co je do ní zahrnuto. Vyplývá, že nejsou najati žádní zaměstnanci, ani zaplacení externí spolupracovníci. V případě, že se předpokládá spotřeba energií, pak není zřejmé, jakých energií, když má společnost vlastnit jen pozemky. Naproti tomu jsou náklady na služby dost nízké na to, že společnost má hypoteticky někde sídlo, že někdo zajišťuje její podnikatelskou činnost a agendu a že společnost má mít mimo jiné podle podnikatelských záměrů náklady na zprostředkovatele. Vývoj a struktura očekávaných nákladů v souvislosti s možnou činností popsanou v plánu, je pro znalecký ústav zarážející. Společnost tvrdí, že si bude najímat zprostředkovatele, který jí bude vyhledávat investiční příležitosti. Z výsledovky vyplývá, že celkové sečtené náklady na prodané nemovitosti, které mají obsahovat zejména tzv. zůstatkové ceny prodaných nemovitostí, činí za sledovanou dobu téměř 452.000.000 Kč. Z rozvahy však vyplývá, že je uvažováno s nemovitým majetkem v konečných zůstatcích na konci roku ve výši 78.000.000 Kč v roce 2013 a 136.000.000 Kč v roce 2014. Čísla tedy „nehrají“. S ohledem na to, že do dlouhodobého majetku by měl být zahrnován též majetek, který bude v držení společnosti víc jak jeden rok, by uvedená možná suma dlouhodobého majetku měla být maximální a nemělo by v průběhu jednotlivých let docházet k nákupu a rovnou i prodeji nemovitostí, který by se nepromítl do rozvahy na konci účetního období. To by znamenalo nesoulad mezi předpoklady v rozvaze a výsledovce a mělo by to za následek, že by byla zpochybněna reálnost zobrazovaných údajů a výkazů. Společnost uvažuje s nižší obrátkovostí nemovitosti než jeden rok, proto je užívané zobrazení nemovitosti jako dlouhodobého majetku nesprávné, a opět znevěrohodňuje předložené výkazy. Nejvíce zarážející je právě rychlá obrátkovost nemovitostí. Dále znalce zarazila výše předpokládaných výnosových úroků v roce 2013, kdy počáteční zůstatek na bankovních účtech činil 200.000 Kč a předpokládaný konečný zůstatek 16.700.000 Kč, když jsou ve výnosech předpokládány

úroky ve výši 7,7 mil Kč. To by odpovídalo v případě držení konečného zůstatku po celý rok 2013, což je vzhledem k souvislostem nereálné. Úrokové sazby cca 46 % jsou zcela nereálné. Výše uvedené zcela jednoznačně zpochybňuje ekonomickou věrohodnost daného plánu. Úroveň pochybných plánů je diametrálně odlišná od plánů, které běžně předkládají klienti, zejména v bankovním sektoru. Plán společnosti VAROXA jako žadatele o úvěr v MSD v březnu 2013 nespĺňuje požadavky na nemovitosti, obsah, ani náplň podnikatelského záměru dle odborné literatury a publikací. Je zřejmé, že lze pochybovat i o reálnosti daného podnikatelského záměru, respektive jeho hodnotovém vyjádření uvedeném v plánovaných výkazech. Vypovídající hodnota posuzovaného ekonomického plánu společnosti jako podnikatelského záměru je velmi nízká, až nulová.

97. Dále pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka č. 4308/2013, objednatel VERACOR Trade s.r.o.**, k. ú. Xxx (*pozn.: zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), tak v posudku absentuje definice ceny obvyklé, tedy není jasné, v jakém právním „mantinelu“ a názvosloví se dotyčný znalec vůbec pohybuje. Předmět posudku není nikde v posudku specifikován, zcela chybí informace nutné pro ocenění, místopis a popis konkrétní lokality, dopravní dostupnost, stávající využití pozemku, vztah k územním plánům, možnost napojení na inženýrské sítě, případně ochranná pásma. Chybí datum o provedení místního šetření, chybí přílohy k posudku, obsahující alespoň výpis z katastru a snímek z katastrální mapy a základní fotodokumentaci. V posudku je uvedeno na jedné straně, že je možné napojení pozemku na inženýrské sítě a na straně další, že při výpočtu ceny pozemku podle cenového předpisu jsou uplatněny srážky za nemožnost napojení na inženýrské sítě. Při ocenění pozemku metodou srovnávací, je pro odhad jednotkové ceny za metr čtvereční použita zcela nevhodná porovnávací základna, kdy jsou vybírány pozemky s výměrem od 909 m² do 4.500 m², přičemž je oceňován pozemek o výměře 53.876 m². V posudku není zmíněna velikost pozemku jako jedno z klíčových kritérií při odhadu hodnoty pozemku metodou srovnávací. Zdroj těchto údajů není uveden a porovnávacím pozemkům chybí informace o jejich využití, možnost napojení na sítě a lze pouze dovozovat, že se jedná o stavební pozemky pro rodinné domy. V závěru je uvedena průměrná jednotková cena vybraných pozemků jako průměr jednotkových cen vybraných pozemků upravených zdůvodněnými koeficienty. Touto jednotkovou cenou je vynásobena celá výměra oceňovaných pozemků a takto je stanovena cena obvyklá. Platí, že u velkých pozemků je třeba počítat s odečtením značné části území, která bude využita na komunikace, chodníky a veřejnou zeleň, a nebude z ní možno profitovat. Tyto části pozemku bývá později problém převést i na obec, která je nechce. Cena obvyklá je s ohledem na nesprávnou aplikaci metody srovnávací nadhodnocena. Administrativní cena nemá opět žádnou relevanci.
98. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka č. 4309/2013, objednatel VERACOR Trade s.r.o.**, platí shodné, co pro předchozí posudek č. 4308/2013, v posudku navíc chybí informace o tom, že se jedná o pozemky ve zjednodušené evidenci. Pro porovnání zde byly použity shodné pozemky jako u předchozího posudku, výsledná průměrná cena je ale jiná. To je dáno zmenšením celkového koeficientu. Není zřejmé, jak znalec ke koeficientu došel. Oceněné pozemky jsou o výměře necelých 20.000 m² a stejně jako v předchozím případě již jen z tohoto důvodu jsou se vzorkem, který použil znalec, neporovnatelné. Do celkové výměry znalec zahrnul i pozemky pozemkového katastru, které ve skutečnosti mohou mít v katastru nemovitostí jiného vlastníka.
99. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka č. 4310/2013, objednatel VERACOR Trade s.r.o.**, byly na pozemky o výměře 50.155 m² použity stejné postupy a došlo ke stejným závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

100. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*) provedené znaleckým ústavem A-Consult plus, spol. s r.o. u výše uvedených pozemků, tato byla stanovena zejména s ohledem na rizika, která tam jsou, na 15.430.000 Kč. Společnost CAMILIAS Trade s.r.o. pozemky koupila za 38.880.000 Kč a znalec Ing. Podlešák tyto stejné pozemky ve stejném právním stavu a prakticky ve stejné době ocenil na 248.592.000 Kč. Hodnota úvěru poskytnutého ze strany MSD byla ve výši 199.000.000 Kč. Jde o do očí bijící údaje, když společnost nabyla pozemky za 38 mil Kč od nespřízněných osob, a nikomu nebylo divné, že znalec Podlešák záhy ocenil pozemky na téměř 250 mil Kč. Takovouto hodnotu by tento pozemek mohl dosáhnout naprosto hypoteticky, kdyby byly nalajnované parcely, vytvořené silnice, každá parcela by měla svoji přípojku elektřiny, vody, případně plynu, a ani v takovém případě není znalec schopen říci, že by cena byla takto vysoká. V tomto případě se však jednalo o ornou půdu.
101. **Pokud jde o podnikatelský záměr společnosti VERACOR Trade s.r.o.** (pozn.: *zkoumáno znaleckým posudkem č. 57/2013*), je v podstatě identický, jako u společnosti Varoxa s.r.o., s tím rozdílem, že společnost vlastnila jiná společnost – CAMILIAS Trade s.r.o., v plánu je uvedeno, že cílem vedení společnosti je vytvořit společnost fungující na stejných principech, jako již existující společnost CAMILIAS Trade s.r.o. a vytvoření účelové SPV, jehož cílem je nákup a rozvoj, developerská činnost pořízených území a jejich pozdější prodej. Údaje jsou velmi obecné.
102. Dále, pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1141/15/2013, objednatel TORRAUNEX Consult, s.r.o.** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), posudek je nepřehledný, bez uvedení zdrojů, součástí posudku jsou ofoceně strany map a textu s popisem využití území, avšak bez přiřazení ke konkrétním parcelním číslům, posudek neobsahuje žádné přílohy. Pro odhad ceny obvyklé metodou srovnávací byly zvoleny jako porovnávací základ nabídkové ceny areálu se skladovými obchodními, a v jednom případě zemědělskými prostory. Jednalo se o areál živočišné výroby – statek, kde dvě budovy jsou dle informací v posudku po částečné rekonstrukci, dvě zbývající stavby a venkovní úpravy jsou na hranici životnosti. Celkové oceňované území, včetně pozemků čítá 268.177 m². Z pohledu srovnávací metody je porovnávací základna zvolena zcela chybně a nemůže vést k objektivnímu odhadu ceny obvyklé. Vybrané areály, kde jsou pozemky o výměrách 8.000, 16.000 a 4.500 m², jsou z tohoto důvodu neporovnatelné. Znalec celkovou požadovanou cenu za areály, včetně objektů vydělil výměrou pozemků, a z takto odhadnutých jednotkových cen pro tři prodávané areály odhadl jednotkovou cenu pro následný výpočet jako průměr těchto tří hodnot, snížený o 15 %. Takto znalec stanovil hodnotu za m² pozemku ve výši 930 Kč, touto vynásobil celou výměru oceňovaných pozemků – 27 ha. V té době se orné půdy prodávaly na úrovni 10-40 Kč/m². Cena 930 Kč/m² nemusela v té době hypoteticky být ani cena stavebního pozemku se sítěmi ve stejné lokalitě. Znalec Mgr. Smejkal je toho názoru, že pokud by v MSD existoval nějaký kontrolní mechanismus, musely by předmětné pozemky být označeny jako nevhodné pro zástavu. Platí, že finanční sektor přijímá do zástavy nemovitosti, které nejsou ve větším stupni opotřebené než 65-70 %, zde se jednalo o stavby označené jako „na hranici životnosti“, tzn. opotřebené na úrovni přes 90 %, taková stavba je akceptovatelná do úvěru pouze tehdy, když je žádán úvěr na její rekonstrukci, případně nákup a rekonstrukci. Pokud jde o nemovitosti uvedené na str. 1 předmětného posudku, je zde základní popis budov, jako omezení vlastnických práv je zapsáno zástavní právo k zajištění pohledávek ve výši 7.000.000 Kč s příslušenstvím ve prospěch ČSOB, dále zástavní právo smluvní k zajištění pohledávky o půjčce ve výši 5.540.000 Kč ve prospěch pana M., a pak věcné břemeno k užívání za účelem práva umístění stavby rozvodného zařízení nějaké firmy. Navíc zde byla kupní smlouva na oceňované pozemky a stavby, zapsaná na LVč. xxx, k. ú. xxx, prodávající STAVECO, kupující Meskalero, kdy kupní cena

činila 26.817.000 Kč, tzn. 100 Kč/m². Cena v kupní smlouvě byla dle názoru znalce nadhodnocena – v té době se 1 m² orné půdy za 100 Kč v ČR neobchodoval.

103. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), byla tato v případě hodnota zajištění úvěru poskytnutého MSD společností TORRAUNEX Consult, s.r.o. ustanovena ve výši 19.615.000. Kupní cena dle společnosti Meskalero, s.r.o. byla 26.817.700 Kč. Cena dle předložených posudků byla 249.000.400 Kč a hodnota úvěru poskytnutého MSD byla ve výši 199.000.000 Kč.
104. **Pokud jde o podnikatelský záměr společnosti TORRAUNEX Consult, s.r.o.** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), ekonomický plán společnosti jako žadatele o úvěr v MSD v lednu 2013 nesplňuje požadavky na obsah a náplň podnikatelského záměru. Navíc lze pochybovat i o reálnosti daného podnikatelského záměru, resp. hodnotového vyjádření uvedeného v plánovaných výkazech. Vypovídací hodnota posuzovaného ekonomického plánu spol. TORRAUNEX Consult, s.r.o. je velmi nízká, až nulová.
105. Dále, pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1099/184/2012, objednatel DUMICORE Trade s.r.o., k. ú. xxx** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), je v posudku použit pojem „obecná cena“, který nemá žádnou právní oporu a neexistuje. Když je k posudku, k popisu metody srovnávací, přiložen výběr z aktuálních nabídek pro určení ceny domu, nebyl oceňován žádný dům, byly oceňovány pozemkové parcely. Posudek je bez příloh. Posuzované pozemky jsou nedostatečně popsány, byla zvolena nevhodná základna srovnávání pro aplikaci této metody. Znalec takto dospěje k částce 1.783/m², a následně tuto hodnotu zvýší ještě o 40 %. To nemá logiku, je to neodůvodnitelné. Celá výměra, včetně parcely 460/4, což je umělé koryto vodního toku, je oceněna stejnou jednotkovou cenou.
106. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha č. 1113/198/2012, objednatel DUMICORE Trade s.r.o.,** není oceňován žádný dům, v posudku je konstatováno, že přílohou posudku je LV č. xxx k. ú. xxx, když předmět ocenění je přitom v katastrálním území xxx. Byť je datum vyhotovení posudku 01. 12. 2012, objevují se v něm data 24. 01. 2013 a 06. 12. 2012. Cena, ke které původní znalec došel, tedy 1.783 Kč/m², je opět zvýšena o 40 %. Takto je zvýšena i cena koryta vodního toku.
107. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1096/181/2012, objednatel DUMICORE Trade s.r.o.,** jsou i v tomto případě formální a věcné připomínky znaleckého ústavu totožné. Orná půda a ostatní plochy o celkové výměře necelé 3 ha je oceňována jednotkovou cenou 2.750 Kč/m², které bylo dosaženo chybnou aplikací metody srovnávací, kdy jako porovnávací základna slouží výběr dvou pozemků s výměrami 2.800 m² a 1.840 m².
108. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1094/179/2012, objednatel DUMICORE Trade, s.r.o.,** ocenění pozemkových parcel v k.ú. xxx. Připomínky znalce jsou opět totožné s tím, že zde se navíc původní znalec ani nevypořádal s tím, jak by provedl srovnání parcel pozemkového katastru s katastrem nemovitostí.
109. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1095/180/2012, objednatel DUMICORE Trade, s.r.o.,** jsou připomínky znalce totožné.
110. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1092/177/2012, objednatel DUMICORE Trade, s.r.o.,** i zde jsou připomínky znalce totožné, původní znalec dochází k jednotkové ceně za 1.783 m², která je znalcem Pechou zvýšena o 45 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

111. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), tak v případě k. ú. xxx stanovil znalecký ústav A-Consult spol. s r.o. jeho hodnotu na 22.775.000 Kč, kupující společnost TAHOKEE, s.r.o. pozemky koupila za 26.031.050 Kč, znalec Ing. Pech je ocenil na 162.287.500 Kč a úvěr poskytnutý ze strany MSD činil 129.800.000 Kč. V případě k. ú. xxx byla hodnota stanovena na 7.000.460 Kč, společnost TAHOKEE, s.r.o., pozemky koupila za 10.367.665 Kč, Ing. Pech pozemky ocenil na 69.000.010 Kč a hodnota úvěru poskytnutého ze strany MSD činila 55.200.000 Kč.
112. Dalším závažným zjištěním byla skutečnost, že vyčíslení **podnikatelského plánu** s žádostí o úvěr ze dne 04. 12. 2012 společnosti DUMICORE Trade, s.r.o., je **takřka totožné** s vyčísleným ekonomickým plánem společnosti GALBANI Capital, s.r.o. Např. jsou předpokládáné totožné výnosy na úrovni tržeb, u vlastních výrobků a služeb jsou předkládané totožné ostatní provozní náklady, jsou předpokládány velmi podobné ostatní provozní výnosy, stejné výnosové úroky, téměř totožné nákladové úroky (liší se ve výši v roce 2014), je předpokládána podobná bilanční suma, stejná výše konečného zůstatku pozemku v letech 2012-2014, obdobná výše finančního majetku, obdobná výše jednotlivých druhů pasiv, jsou si velmi podobné připojené texty náplní i obsahem. Na základě porovnání dokumentů z obou společností je znalec Mgr. Smejkal přesvědčen, že tyto dokumenty mají shodného původního autora. Navíc pro úvěrující subjekt (*MSD*), by mělo být při žádosti o úvěr dosti znepokojující zjištění, že žadatel o úvěr uvažuje o tom, že poskytnuté **finanční prostředky získané z úvěru budou v plné výši ihned od žadatele o úvěr převedeny formou poskytnuté krátkodobé zálohy na nespécifikovaný třetí subjekt**, neboli osobu zprostředkovatele, tedy zcela mimo možnou sféru vlivu úvěrující společnosti, ale i vlastní společnosti, která úvěr přijímá. Z uvedeného jasně vyplývá, že žadatel o úvěr není nejen nositelem žádné podnikatelské činnosti, ale ani nositelem vlastní podnikatelské myšlenky. Vše je prováděno přes zprostředkovatelský subjekt a nikoliv vlastním podnikatelským subjektem, který žádá o úvěr.
113. Dále, pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka č. 4299/13, objednatel CENTOM Trade s.r.o.** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), posudek neobsahuje definici obvyklé ceny. Předmět ocenění není nikde v posudku popsán, zcela chybí informace nutné pro ocenění – místopis, popis konkrétní lokality, dopravní dostupnost, stávající využití, vztah k územnímu plánu, napojení na síť atd. Chybí datum vyhotovení provedení místního šetření. Chybí alespoň nutné přílohy – výpis katastru, snímek katastrální mapy. Posudek uvádí, že je zde možnost napojení inženýrské sítě, dále ale při výpočtu ceny pozemku podle cenového předpisu uplatňuje sračky za nemožnost napojení sítě. Při ocenění pozemku metodou srovnávací je pro odhad jednotkové ceny za m² použita zcela nevhodná základna. Jsou vybírány pozemky s výměrami od 709 m² do 2.500 m². Oceňován je pozemek o výměře 34.960 m². Ze stanovené ceny lze dovozovat, že se jedná o stavební pozemky pro rodinné domy. Dochází k úpravě cen o koeficienty. Cena vychází z bloku srovnatelných pozemků a je považována za obvyklou. Touto jednotkovou cenou znalec vynásobí celou výměru oceněných pozemků a takto prezentuje, že se jedná o cenu obvyklou. Cena obvyklá je tedy vzhledem k nesprávné aplikaci metody porovnávací nadhodnocená. K administrativní ceně se znalecký ústav nevyjadřoval.
114. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka, č. 428/2013**, jsou připomínky znalce v podstatě totožné. Pro vlastní ocenění byla zvolena indexová metoda, kdy znalec pomocí srovnávací metody dospěje k jednotkové ceně 425 Kč/m², kdy všechny porovnávané pozemky jsou menší. Není uveden účel využití, možnost napojení na síť. Cenu použitím šesti koeficientů upraví na celkových 1.004 Kč/m². Touto jednotkovou cenou násobí celou

výměru 40.464 m². Tento postup považuje znalecký ústav metodicky za chybný a s ohledem na uvedené je tato cena nadhodnocena.

115. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka, č. 43016/2013**, připomínky znalce jsou totožné, oceňuje se pozemek o výměře 31.515 m², který znalec porovnává s pozemky 450-1.570 m².
116. Pokud jde o znalecký posudek Ing. Podlešáka, č. 4292/2013, objednatel **CENTOM Trade s.r.o.**, jsou připomínky znalce totožné. Původní znalec dospěl k jednotkové ceně 505 Kč/m² a tu použitím šesti koeficientů upravil na 1.292 Kč/m². Touto cenou vynásobil celou výměru 54.366 m².
117. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Podlešáka, č. 4300/2013, objednatel CENTOM Trade s.r.o.**, jsou formální i věcné připomínky znalce v zásadě totožné, posudek je bez příloh porovnávací základna je opět menší, než oceňované pozemky – o výměře 864-18.000 m². V tomto případě oceňován pozemek o výměře 59 166 m². Dle informace ze zkoumaného posudku je za podmínek uvedených v územním rozhodnutí zastavitelných z části 35.000 m² z posuzovaného pozemku. Dle zjištění znalce dotazem na místním úřadě nebylo žádné územní rozhodnutí dohledáno. Nakonec znalec zastavitelnou výměru vynásobí cenou 810 Kč/m², což je průměr upravených jednotkových cen, a cenu ostatních zemědělských pozemků oceňuje cenou 170 Kč/m². S ohledem na velkou výměrovou cenu považuje znalecký ústav takto stanovenou cenu za nadhodnocenou. Posudek je odlišný od ostatních posudků v tom, že Ing. Podlešák diferencoval území do dvou cen.
118. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), pozemky, které byly oceněny Ing. Podlešákem, jsou dle znaleckého ústavu A-Consult plus v hodnotě tržní 25.480.000 Kč. Kupní cena zaplacená společností kupující Casa Company s.r.o. je ve výši 32.000.269 Kč. Ing. Podlešák tento majetek ocenil na 245.252.991 Kč, přičemž výše úvěru, který poskytlo MSD společnosti CENTOM Trade s.r.o., je ve výši 196.000.000 Kč.
119. **Pokud jde o vyhodnocení podnikatelského záměru společnosti CENTOM Trade s.r.o.** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), texty uvedených kapitol obsahují opět pouze velmi obecné informace. Potenciální možné vlastní činnosti společnosti neobsahují žádné konkrétní údaje, ani z ní nevyplývají žádné konkrétnosti, ať již vysvětlující číselnou, nebo obsažnou část v následující kapitole. Z pohledu znaleckého ústavu je číselná část ekonomického plánu zcela pochybná, vykazuje chyby a vady. Opět platí, že podle plánovaných výkazů výsledovky rozvoje cash-flow, odvozuje znalecký ústav, že společnost dosud neví, na jaké plány poskytnutý úvěr použije. Přitom očekává, že bude zřejmě užít na menší počet projektů v podobném čase – jak na jejich získání, tak vlastní prodej, získané pozemky však nebudou společností výrazně zhodnocovány. Z výkazu toto nevyplývá. Nevyplývá, že by docházelo k aktivaci jakýchkoliv vyměřených nákladů. Ve výkazech je uvažováno, že s nedokončeným dlouhodobým majetkem se uvažuje ve výši 4.410.000 Kč. Fakticky tak dochází zejména k přeprodejům nakoupených pozemků. Z výkazů však vyplývá, že je očekávána velmi vysoká ziskovost z developování, což s ohledem na zde uvedené, a stav sektoru stavebnictví se nejeví věrohodné. Podnikatelský záměr nijak nepracuje s rapidním propadem cen, který způsobila finanční krize. Vypovídací hodnota ekonomického plánu společnosti CENTOM Trade s.r.o. je jako podnikatelský záměr velmi nízká, až nulová.
120. Dále, pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1111/196/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.** (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), účelem posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

byly právní vztahy objednatele. Formální připomínky jsou totožné jak u předchozích posudků: vadné pojmosloví, znalec přikládá tři listy výběrů z aktuálních nabídek pro určení ceny domu, když oceňuje pozemky atd., znalecký posudek je opět bez příloh. Pokud jde o věcné připomínky, popis oceňovaných pozemků je charakterizován v územním plánu, vybavenost měřicími sítěmi, jejich dostupnost, nedostatečným způsobem. Popis je stručný. Znalec pro odhad obvyklé ceny volí metodu porovnávací a jako porovnávací základnu nabídkové ceny pozemků M. výměr, kdy největší porovnávaný pozemek je o výměře 8.300 m², a oceňované pozemky jsou o výměře přes 39.000 m². Nemovitosti jsou vedeny jako orná půda a jsou pouze zahrnuty do územního plánu jako možné stavební. Při takto rozsáhlém území řešeném jako celek, nelze opět rozprodávat celé výměry za plnou cenu. V konečném důsledku se musí uvažovat s nějakými komunikacemi atd.

121. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1104/189/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.**, k. ú. Xxx, účelem posudku jsou právní vztahy, formální i věcné připomínky znalce jsou totožné. Jsou oceňovány pozemky v celkové výměře 8.863 m². Výsledná cena je znalcem opět zvýšena o 20 % bez jakéhokoli komentáře. Výsledná hodnota je nadhodnocená.
122. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1115/200/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.**, k. ú. xxx, jsou formální i věcné připomínky znalce stejné, původní znalec popisuje způsob, jak dochází k ceně obvyklé, tzn. možné úpravy ceny získané vyhodnocením nabídek, +- 30 % a jednotkovou cenu následně bez dalšího komentáře zvyšuje o 40 %.
123. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1101/186/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.**, k. ú. xxx, jsou formální i věcné připomínky znalce totožné. Zde znalec zvyšuje o 40 %.
124. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1102/187/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.**, k. ú. xxx, opět jsou formální i věcné připomínky znalce totožné. V přílohové části se nacházejí LV s jiným, než oceněným majetkem a s daty pozdějšími, než je datum vyhotovení posuzovaného posudku. Výsledná hodnota je opět zvýšena o 40 %, přičemž se jedná o pozemek, který je vodní plochou. Koryto vodního toku je umělé, a tento pozemek je oceněný stejnou cenou, jako by byl stavební.
125. Pokud jde o **znalecký posudek Ing. Pecha, č. 1100/185/2012, objednatel GALBANI Capital, s.r.o.**, k. ú. xxx, jsou formální i věcné připomínky znalce stejné.
126. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), tak hodnota zajištění úvěru poskytnutého MSD společností GALBANI Capital, s.r.o., byla oceněna znalci A-Consult plus na výši 27.000.590 Kč. Kupní cena kupující společnosti MORTESS Trade s.r.o. byla ve výši 32.185.810 Kč. Znalec Pech ocenil tyto pozemky na částku 239.000.170 Kč. Výše úvěru byla 185.000.000 Kč.
127. **Pokud jde o ekonomický plán společnosti GALBANI Capital, s.r.o.**, (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), má velmi nízkou, až nulovou vypovídající hodnotu. Pokud jde o posouzení podnikatelských záměrů společností VAROXA s.r.o. a VERACOR Trade s.r.o., je zřejmé, že všechny podnikatelské plány jsou si podobné. Dle názoru znaleckého ústavu jsou nedostatečné ve smyslu náplně, obsahu formy, opakují se v nich obdobné chyby a nedostatky, obdobné myšlenky, údaje číselného charakteru i textace. Všechny společnosti předpokládají velmi omezenou developerskou činnost. Fakticky jen přeprdej pozemků, maximálně s jejich nepatrným zhodnocením, ve kterém se jim však bude výborně dařit, budou velmi ziskové, oproti situaci na trhu s nemovitostmi, v té době. Přičemž tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnosti fakticky nebudou samostatně činit žádnou činnost, neboť vše za ně budou činit nespécifikovaní zprostředkovatelé. Co se týče všech posudků, tak znalecký ústav upozorňuje na skutečnost, že zvaží-li účel předložených znaleckých posudků, které jsou v otázkách předmětem zkoumání, kterým bylo ocenění zastavovaných pozemků nemovitostí pro peněžní ústav, jenž na ně v základě uvolnil finanční prostředky, byl obsah předložených znaleckých posudků zcela nedostačující. Když A-Consult plus nabízí svou činnost, je to ekonomické poradenství, nikdy se nejedná o zprostředkování. Pokud jsou poskytnuty klientem podklady, nelze v hodnocení nekriticky přebírat jakákoli čísla, která klient předá, a „přetavit“ je do nějakého podnikatelského záměru. V posudku musí jako externí subjekt vysvětlit, co udělali pro to, aby vyhodnotili, zda čísla, která klient předkládá, jsou do budoucna aplikovatelná, relevantní a jsou života a ekonomicky schopná. Vztít čísla klienta, „přetavit“ to do nějaké zprávy a jít s tím do banky je doslova absurdní.

128. Dále, pokud jde o **znalecké posudky znalce Fojtíka, objednatel PRILO Invest s.r.o.**, (pozn.: *zkoumán znaleckým posudkem č. 57/2013*), z hlediska formálních připomínek jako účel znalec uvádí zjištění ceny nemovitostí, odhad ceny obvyklé, kdy slovo „obvyklé“ je v uvozovkách, na titulní straně znalec uvádí, že ocenění je provedeno za podpůrného využití vyhlášky Ministerstva financí č. 328 Sb. o provedení některých ustanovení. To samo je v zásadním rozporu, neboť aplikace cenového předpisu Ministerstva financí nevede v žádném případě ke stanovení ceny obvyklé, v případě ceny obvyklé je potřeba odkázat na § 2 odst. 1 zákona 151/97 Sb. Tímto dochází ke značnému zkreslení ceny, ke kterému pan znalec v důsledku dospěl, cenové předpisy se používají výhradně pro účely daňové, k žádným jiným účelům se aplikovat nesmí, což vychází i z metodických pokynů Ministerstva financí, které je tvůrcem těchto vyhlášek a zákona o oceňování. K věcným připomínkám: Pro odhad ceny obvyklé znalec volí kombinaci porovnávací a výnosové metody, kdy pro konečný výrok použije hodnotu získanou aritmetickým průměrem cen získaných oběma metodami. Stanovit aritmetický průměr nepovažuje znalecký ústav v tomto případě za vhodné, navíc by měl nějaký závěr být logicky zdůvodněn. Česko nemá svůj oceňovací standard, znalci se tak většinou odkazují na evropské nebo mezinárodní standardy, ani tyto standardy se aritmetickými průměry těchto metod v podstatě nepočítají. Je otázkou, jak pan znalec Fojtík k tomuto dospěl, obvykle platí, že pokud znalec provádí různé konstrukce, tak se snaží na konci nějakým způsobem svůj výsledek přizpůsobit. Při odhadu hodnoty tohoto majetku výnosovou metodou vychází znalec ze „smlouvy o budoucí smlouvě o nájmu uzavřené v Praze dne 3. října 2012“ mezi PRILO Invest s.r.o., jakožto budoucím pronajímatelem, a MOLL CZ s.r.o. jakožto budoucím nájemcem. Tuto neměl znalecký ústav k dispozici. Společnost MOLL CZ s.r.o., jako budoucí nájemce, je propojena se společností TEVLIN, s.r.o. Na titulní straně znalec uvádí, že ocenění je provedeno ke dni 18. září, k tomuto datu však uvedená nájemní smlouva, na kterou se znalec Fojtík odvolává, ještě neexistovala. Výnosová hodnota není založena na existujícím nájemním vztahu, kdy navíc nelze hovořit o nájemném v místě a čase obvyklém, ze kterého je nutné při odhadu ceny obvyklé vycházet. Znalec je vždy a za všech okolností povinen při stanovení hodnoty zajištění zkoumat, jestli nájemní vztah je uzavřený za obvyklých podmínek. Pokud analýzou trhu znalec dospěje k tomu, že nájemné by mohlo být vyšší nebo nižší, je povinen vycházet ve svém ocenění pro zajištění výhradně z obvyklého nájemného, ale může udělat druhou variantu toho ocenění, jaká by byla hodnota takové nemovitosti, kdyby ten nájemní vztah byl uzavřen. Obecně celý bankovní, ale i nebankovní sektor v té době, pracoval striktně se zajištěním, které vstupovalo do úvěrového procesu na bázi obvyklého nájemného, zvláště pokud se jednalo o dvě spřízněné společnosti. V dalším bodě pro porovnávací metodu znalec uvádí výčet lokalit s přiřazením jednotkové ceny korun za metr čtverečný pozemku, bez bližšího určení zdroje, tzn. není možno zjistit, jestli skutečně vychází z nějakých analýz, inzerce, z nějakých transakcí. Z těchto uvedených hodnot je proveden aritmetický průměr, a takto zjištěnou cenou

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

vynásobena výměra pozemků v řádné evidenci katastru nemovitosti, pozemky ve zjednodušené evidenci jsou oceněny s odkazem na vyhlášku Ministerstva financí cenou 10 Kč/m² – takto absolutně nesprávně aplikovaná metoda porovnávací nemůže vést ke správnému výsledku, tedy k ceně obvyklé. Znalec neudělal analýzu, nemohl ani reflektovat řadu problémů, které nastávají při oceňování kombinace nemovitého zajištění nějakého areálu, který je v dezolátním technickém stavu a poměrně rozsáhlé výměry orné půdy. Podstatná je také tvorba ceny pozemků ve vazbě na nějaká vývojová stadia pozemku, tzn. jeho stavební připravenost od orné půdy přes změnu územního plánu, přes nějaké stupně stavebního řízení, až po vybudování sítí komunikací, ke stavbě připravený pozemek. Tato informace, i v odkazu i na nějaký podnikatelský záměr, zde zcela chybí. Při území o výměře cca 25 hektarů, řešeném jako celek, nelze uvažovat ani s rozprodejem celkové výměry za plnou cenu. Pokud je developováno nějaké území, je nutno pracovat s koeficientem zastavitelnosti území, musí tam být koeficient zeleně, musí se vybudovat komunikace, které mohou být maximálně předány zdarma nějaké obci, musí existovat nějaké parkovací plochy. Všechny tyto věci v posudku chybí a z tohoto důvodu došel znalecký ústav k závěru, že hodnota je nadhodnocena. Z fotodokumentace, která je součástí původního posudku, se dá říct, že předmětný areál je bez velmi dobře propracovaného developerského záměru nevhodnou zástavou. Je to technicky, materiálně, amortizačně zastaralý areál, v dezolátním havarijním stavu, pro současný stav nevhodný k zajištění. Je vhodný pouze za předpokladu, že by na tom území byla skutečně zamýšlena nějaká činnost, ale pro to by bylo nutné MSD poskytnout poměrně rozsáhlou materií, tzn., co se má stavět, v jakých objemových kapacitách, co území umožní z titulu územního plánu atd.

129. **Pokud jde o stanovení ceny obvyklé** (pozn.: *zkoumána znaleckým posudkem č. 57/2013*), je dle znaleckého ústavu je stanovena ve výši 12.355.000 Kč, kupní cena kupujícího společnosti PRILO Invest s.r.o., byla 12.750.000 Kč, tato byla v relaci s cenou obvyklou, cena dle posudku znalce Fojtíka byla na úrovni 120.000.000 Kč, výše úvěru, poskytnutého MSD společností TEVLIN, s.r.o. byla 95.000.000 Kč za formální zajištění brownfieldu. Pokud jde o nájemní smlouvu na 750.000 Kč za měsíc, je obtížně predikovatelné, zda by si subjekt, který chce skutečně toto území developovat, pronajal rozpadlý areál, ve kterém nemůže prakticky dělat nic za takovou částku. Celý úvěr byl doprovázen podnikatelským úvěrem. V předložené dokumentaci nebyl nalezen žádný podnikatelský subjekt s názvem PRILO Invest, který by MSD žádal o úvěr. Ale vyplývá, že společnost PRILO Invest s.r.o. byla vlastníkem zastaveného majetku zajišťujícím úvěr poskytnutý MSD společností TEVLIN, s.r.o. Společnost PRILO Invest s.r.o. byla zástavním věřitelem a poskytla zajištění za úvěr společnosti TEVLIN, s.r.o. Součástí předložené dokumentace je i žádost o poskytnutí podnikatelského záměru společnosti TEVLIN, s.r.o., jejímž předmětem činnosti je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Z údajů uvedených v žádosti vyplývá, že úvěr měl být poskytnut ve výši 95.000.000 Kč, za účelem nákupu nemovitostí v říjnu 2012.

130. K úvěru byla jako zajištění navrhována zejména zástava nemovitostmi, přílohou k žádosti o úvěr je tzv. **podnikatelský záměr společnosti TEVLIN, s.r.o.** k říjnu 2012. Obecně lze říci, že uvedené informace v ekonomickém plánu jsou nedostatečné k tomu, aby bylo možné jednoznačně projít a zhodnotit předložený podnikatelský záměr, včetně ekonomické realnosti uváděných informací. Je tam nedostatek informací k údajům, prognózám atd., z toho důvodu byl tento podnikatelský záměr vyhodnocen jako absolutně pochybný. Společnost nikde dostatečně konkrétně neozřejmuje svůj podnikatelský záměr, vše je jen velmi obecné, povrchní čtenář nemá ani možnost si o podnikatelském záměru udělat nějaký názor, zda je vůbec reálný, zejména pokud úvěry byly obvykle poskytovány na velmi krátkou dobu. Dva roky pro plný návrat vypůjčené částky plus úroky je z pohledu znaleckého ústavu prakticky nereálné, a to s ohledem na změny územního plánu, získávání stavebního povolení atd. Nikde

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

ani není uvedeno, jaké pozemky chce společnost získat, jestli má nějaké vytipovány, všechno je jen obecné. Ani neuvádí, jakým způsobem je bude zhodnocovat, jen, že je bude prodávat za vyšší cenu, než za jakou je pořídila. Čísla uvedená v sestavených výkazech jsou fakticky „výkřikem do tmy“. Společnost ve svém záměru předkládá čtenářům svá očekávání ohledně své budoucnosti v letech 2013-2014 s očekáváním o svém majetku v závazcích a hospodaření – tzn., že někdo sestavil základní výkazy. Nastíněná očekávání jsou minimálně zcela pochybná. Obecně platí, že společnosti, které čerpaly úvěry od MSD, v podstatě vždy deklarovaly takzvané rychlé zhodnocení toho úvěru. K tomuto je možno obecně konstatovat, že podklady, které jsou potřeba pro takovou žádost o úvěr, dodány nebyly, banka nehlídala a nekontrolovala, jestli úvěr je využíván v souladu s účelem, který je definován v úvěrové smlouvě, neprobíhala kontrola faktur atd. Z údajů uvedených v podnikatelském záměru – v částech investiční záměr společnosti a projekce hospodaření v roce 2012-2014 v konfrontaci s obsahem plánovaných výsledků, výkazů výsledovka-rozvaha a cash-flow, bylo znalcem dovozeno, že: „Společnost dosud zřejmě neví, na jaké plány poskytnutý úvěr použije, očekává, že bude zřejmě užít na jeden projekt, popřípadě více projektů v podobném čase, jak k jejich získání, tak k vlastnímu prodeji, což odpovídá přírůstkům a úbytkům dlouhodobého majetku, získané pozemky však nebudou výrazně společností zhodnocovány.“ Z výkazu takto nevyplývá, že by docházelo k vynakládání jakýchkoliv dalších provozních nákladů, fakticky tak dochází jen k přeprodejům nakoupených pozemků. Z výkazu však vyplývá očekávaná velmi vysoká ziskovost z daných operací, což vzhledem na zde uvedené, a na stav sektoru stavebnictví, se jeví nevěrohodné. Dále uvádí, že společnost ke své činnosti využívá zprostředkovatele, sama nebude vykonávat jakoukoliv podnikatelskou činnost. Dle názoru znaleckého ústavu někdo pravděpodobně udělal poměrně zásadní chybu v tom, když sestavoval tyto výkazy a neuvědomil si, že by měly reflektovat na to, že majetek se bude nějakým způsobem nejenom nakupovat, ale i zhodnocovat, protože pouhým překoupením, nebo prodáním tohoto majetku, není dána garance získání finančních prostředků ke splacení úvěru během dvou let. Osobně se znalec Mgr. Smejkal za svoji praxi nesetkal s podnikatelskými záměry, které by byly takto zjednodušené, vykazovaly takovouto míru chybovosti a v podstatě neříkaly o svém budoucím podnikání vůbec nic. Pro úvěrující subjekt mělo být při žádosti o úvěr také dosti znepokojující zjištění, že žadatel o úvěr uvažuje o tom, že poskytnuté finanční prostředky získané z úvěru budou v plné výši ihned od žadatele o úvěr převedeny formou poskytnuté krátkodobé zálohy na nespécifikovaný třetí subjekt tohoto zprostředkovatele, tedy zcela mimo možnou sféru vlivu MSD, kdy jde o zprostředkovatele, o kterém MSD pravděpodobně nic neví, a v podnikatelském záměru se nepíše, co by ten zprostředkovatel s těmito 95.000.000 Kč měl udělat, nebo jak s nimi nakládat. Vypovídající hodnota posuzovaného podnikatelského záměru společnosti TEVLIN, s.r.o., jako podnikatelského záměru je nulová. V přidaných podkladech byla doložena nájemní smlouva na pronájem areálu cihelny a vybraných určených pozemků. Pronajímatelkou je paní V. a pan H. je nájemcem, nájemné činí částku 300.000 Kč za rok, kdy za ten samý majetek má být najednou placeno 750.000 Kč za měsíc. Znalecký posudek znalce Josefa Rolečka z ledna 2013 zmiňuje nájemní smlouvu z roku 2008 mezi manželi V. a paní Č. jako pronajímateli a spol. Dulcinea Praha jako nájemcem, kdy nájemné činilo 120.000 Kč za rok. Nájemné ve výši 750 000 Kč za měsíc je doslova absurdní. Pokud znalec Roleček konstatuje, že nájemné obvyklé je 558.000 Kč, opět se jedná o nájemné za rok.

131. **Znalec doc. Ing. Jaroslav Brada**, zástupce znaleckého ústavu A – Consult plus shrnul závěry uvedené ve znaleckém posudku č. 25/2015 **popisující vyvedení částky 1,2 mld z MSD** a jejich další putování po účtech celé řady společností, kdy většina skončí na zahraničních účtech hongkongských společností. Předslal, že banky a spořitelní družstva používají k investování peněžní prostředky přijaté od klientů formou vkladů, přičemž banky jako konzervativní investoři nechtějí, a kvůli regulatorním požadavkům ani nemohou, podstupovat velká rizika ztráty majetku banky poskytovaného formou úvěru. Znalec uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

podstata zkoumaných finančních operací je celkem jednoduchá – MSD poskytuje úvěr, který v podstatě slouží k obchodu s nemovitostmi, ve druhém kroku jsou další peněžní prostředky použity typicky k obchodům s nemovitostmi a peněžní prostředky jsou opět převedeny dál. Čím je převod peněžních prostředků nestandardní, je to, že se už při poskytnutí úvěru dostávají peněžní prostředky mimo kontrolu MSD, načež putují dál. Pokud se odůvodněnosti převodů finančních prostředků týče, bylo nezvyklé. Úvěry byly obecně poskytovány z MSD společnostem, které nemají ekonomickou nebo podnikatelskou historii, která prokazuje podnikatelské zkušenosti s typem podnikání, na který byl poskytnut úvěr, typicky šlo o krátce existující společnosti či společnosti, které své ekonomické aktivity provozují velmi krátce. Obraz o hospodaření těchto příjemců úvěru v účetnictví vykazuje nedostatek majetku, tzn. malá bilanční suma, či malá velikost majetku, nedostatečný zisk v minulosti, záporný vlastní kapitál. Společnost, která má záporný vlastní kapitál, je z povahy věci neúvěrovatelná. Případně šlo o společnosti s nízkým počtem zaměstnanců (v počtu 1-3). Poskytnuté ručení od příjemců úvěru za jejich závazky v MSD je naprosto nedostatečné, tržní cena zástavy je naprosto nezvykle malá, typicky je to 10-15 % v porovnání s objemem poskytnutých úvěrů. V ekonomické realitě je obvyklé, že pokud se poskytuje např. úvěr ve výši 100.000.000 Kč, tak ručení by mělo být minimálně 120 %, aby i v případě insolvenčního řízení mohla banka získat své prostředky zpět včetně předpokládaného zhodnocení. Tržní cena zástav byla naprosto nedostatečná, to byl hlavní problém poskytování úvěrů. Banky často požadují i ručení akciemi, či obchodním podílem, kdy banka má i touto formou společnost pod kontrolou. Dále bankovní úvěry nemohou být poskytovány výhradně proti podnikatelskému záměru bez dalšího ručení, či například nemovitosti. Úvěr proti podnikatelskému záměru na podnikatelský projekt je poskytován subjekty typu fondy rizikového kapitálu, venture fond atd., kde poskytovatel úvěru nese normální podnikatelské riziko, a samozřejmě má případně podíl na podnikatelském výnosu. Tyto podnikatelské aktivity jsou bankám přísně zapovězeny. Technický způsob poskytnutí peněžních prostředků ve formě úvěru z MSD je mimořádně nestandardně poškozující – MSD poskytuje částku úvěru formou převodu na bankovní účty společností zmíněných v posudku, které nemá pod svou kontrolou. Typická úvěrová praxe je, že banka se chrání kvůli ochraně před možným zneužitím peněžních prostředků z úvěru, tj. banka se chrání před tím, že dlužník použije peněžní prostředky způsobem, který je v rozporu s tím, čemu říká účel úvěru, nebo co je v té smlouvě sjednáno. Tzn., že v případě MSD by logika měla být taková, že MSD proplatí teprve až částky za nakoupenou nemovitost, ke které už bude zřízeno zástavní právo. Dále pokud se toků peněžních prostředků týče, žádný ekonomický subjekt neprovede zálohovou platbu ekonomicky neznámému subjektu v řádech desítek milionů a vyšší. Obraz hospodaření v účetnictví i účetnictví samotné, pokud bylo vedeno, vykazuje nedostatek majetku a nevyskytují se tam žádná ručení za to, že peněžní částky jsou převáděny dál – když opustí banku a pokračují až ke společnostem do zahraničí. **Rychlost prováděných převodů je znakem koordinovanosti**, jinak by musely existovat dopředu nějaké dokumenty, a ty neexistovaly, dále peněžní prostředky protékaly účty, na kterých nebylo na začátku skoro nic, a poté co jimi protekly řádově desítky, stovky milionů, opět v podstatě nic. Co se týče smluv, např. smluv o úvěru, které byly zajištěny v trestním řízení, některé vypadaly, že jsou podobné, jevíly se jako formulářové smlouvy. To, že úroková sazba u úvěru činila 9 % ročně, s věcí nesouvisí, byl to normální obvyklý úrok u spořitelních družstev v té době. Úrok reálně nic nezajišťuje jako ručení. Pokud jsou prostředky z účelově poskytnutého úvěru, byť přechodně, použity k jinému účelu, jde o porušení smlouvy, banka má proti příslušným dokladům uvolnit peníze tak, aby k tomuto porušení nedošlo. K převodu peněz bankou tak, aby se ocitly mimo její kontrolu, ji neopravňuje ani skutečnost, že mezi dokumenty žadatele byla zprostředkovatelská smlouva. MSD bylo svým rozsahem velké družstvo, dnes by muselo být bankou. Pokud se týče řízení úvěrových rizik, tak to nefungovalo, nebo fungovalo špatně – v dokumentaci hodnocení klienta bylo mnohdy přímo uvedeno, že žadatel o úvěr bude spolupracovat se

zprostředkovatelem, kterému uhradí zálohu za nákup nemovitosti – to není v pořádku. Pokud se týče upozornění na rizikovou přírážku, není možno bance poskytnout úvěr na jakoukoli sazbu, ale na sazbu, která je na trhu konkurenční. Dále, pokud se postupů záložny z hlediska kategorizace pohledávek a jejich vypovídací schopnosti týče, podle vyhlášky č. 123/2007 Sb. bylo v pořádku, nicméně to je jen účetní a regulační pohled. Zda vytvářela záložna odpovídající výši obranných rezerv, se nepodařilo zcela zkontrolovat, ale u toho, co zkontrolováno bylo, ano. To ale nemá vliv na výši majetkové újmy, která bance vznikla. To, že zajištěné nemovitosti patřily jinému subjektu, než tomu, co žádal o úvěr, je nezvyklé, je to signál nějakého propojení mezi těmito subjekty. Banky takovouto zálohu přijímají jen v nouzi. Zjist'ují si důkladně, proč cizí subjekt ručí za žadatele. Z hlediska řízení rizik není běžné, že poskytovatel úvěru nezjist'uje, z jakých zdrojů budou např. spláceny úroky. V normální situaci si banka hlídá, co klient nakupuje. Normálně se nestane, že by banka někam poslala peníze, řekla: „dělejte si s tím, co chcete“ a nekontrolovala by správnost ocenění. Banka běžně kontroluje i to, kdo je žadatelem – jakým způsobem souvisí se společností, která žádá o úvěr, při prvním setkání si neověřuje banka např. dosažené vzdělání, zkušenosti, zda je jeho dosavadní činnost ve vztahu k současnému podnikání, ale v dalším úvěrovém procesu to zjist'uje.

132. Znalec **Ing. Jaroslav Kothánek** před soudem ke svému **znaleckému posudku z oboru kybernetika – výpočetní technika** uvedl, že zpracoval čtyři znalecké posudky – č. j. znaleckého deníku 1823/Z-50/KV-2020 ze dne 14. 9. 2014, kde zpracovával výpočetní techniku a telekomunikační techniku v podobě mobilních telefonů, č. j. 1823/Z-59/KV-2014 ze dne 9. 12. 2014, kdy zpracoval notebook zn. HP a č. j. 1823/Z-4/KV-2015 dne 8. 4. 2015, kdy byly zpracovány mobilní telefony, paměťové médium, zálohy z úložišť serveru, a dále výpočetní technika. Ve všech uvedených případech se jednalo o totožné otázky, pouze s rozdílným hledáním klíčových slov, zejména se jednalo o bankovní účty a firmy, kdy dále úkolem bylo zajistit veškeré dokumenty, veškerou komunikaci, veškeré multimediální soubory jako jsou fotografie a audio – video soubory. Dále různé kancelářské soubory, jako jsou kalendáře, e-mailová pošta a dále internetová komunikace. Toto se týkalo jak výpočetní techniky, tak předložené telekomunikační techniky, kde se dále zkoumaly i specifické komunikační prostředky, jako je Viber, WhatsApp, ICQ apod. Veškeré zkoumání, ve všech případech, bylo provedeno certifikovaným forenzním nástrojem firmy AccessData FTK Forensic Toolkit, kdy tímto prostředkem byla především zkoumána lokální data a e-mailová pošta, a následně internetová komunikace včetně historie, vyhledávání internetového bankovníctví, chatové komunikace, byla prováděna softwarovým forenzním prostředkem (certifikovaný magnet) Internet Evidence Finder. Dále mobilní telefony byly analyzovány dvěma prostředky, a to Certifikovaný forenzní nástroj firmy Cellebrite UFED, a dále doplňkový softwarový prostředek Compelson MOBILedit Forensic. Veškerá zajištěná data byla předložena na optických médiích, kdy v některých případech z hlediska jejich objemu na optická média, byly zadokumentovány pouze dokumentační formace, a dále byl policejnímu orgánu zapůjčen pevný disk, kde tato data byla uložena, a v případě že policejní orgán vyhodnotil nějaký soubor, který byl relevantní k uvedené věci, tak tento soubor si mohl vykopírovat a následně kdykoliv, dle optických médií lze prokázat, zda se jednalo o totožný soubor, zda se souborem nebylo nijak manipulováno. Toto se ověřuje případně výpočtem kontrolních sum, které jsou právě v těch dokumentech na uvedeném optickém médiu. Tato média jsou označena ve znaleckém posudku jako redukovaná. Zejména se jednalo např. o stopu č. 1 posudku číslo 59, příloha číslo 2, a bylo to i posudků dalších. Pak následně to bylo u posudku č. 4Z4, u přílohy číslo 8, číslo 15 a číslo 17. Vždy v těchto souborech je zadokumentován čas vytvoření, posledního přístupu, a případně poslední modifikace. Pokud přístroje obsahovaly smazané soubory, došlo k jejich obnově a bylo u nich uvedeno, že se jedná o smazané soubory. IP adresa identifikuje počítač v prostoru sítě. Lokální domácí síť

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

má přidělené konkrétní IP adresy, které začínají 192 168 nebo desítkovou řadou, anebo 172. Pokud tato IP adresa se někde vyskytne, lze říci, že to byla lokální IP adresa a nelze ustanovit konkrétní počítač. Další IP adresy jsou veřejné, jsou přidělovány poskytovatelem internetu, zde lze ustanovit uživatele.

133. Podle § 211 odst. 5 tr. řádu byly se souhlasem stran čteny znalecké posudky z **oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika znalce Ing. Toniho Kolucha Ph.D.**, a to konkrétně znalecký posudek č. 65-01/13 ze dne 05. 08. 2013, znalecký posudek č. 88-01/14 ze dne 17. 06. 2014 a znalecký posudek č. 94-01/14 ze dne 23. 07. 2014, z jejichž závěrů vyplývá, že na disku Seagate, SN: Z1F1 LTSL byla analyzována data. Kompletní obsah disku byl zkopírován na 2 externí pevné disky. Jednotlivé archivy byly rozpoznány a převedeny na práci v běžném počítači. Soubor Users.zip byl poškozen, byla provedena úspěšná obnova všech dat. Záložní soubory ze systému Helios a Elbos nelze převést do čitelné podoby na externí disk, je nutná spolupráce s uvedenými firmami. Dále na určené výpočetní technice, a to konkrétně na notebooku Acer Aspire One, výr. č. LUS670B193010279A41601, notebooku Acer Aspire 5733Z, výr. č. LXRJW020851392290C1601, tabletu Prestige Multipad, výr. č. PMP20112002896, vše zajištěno při domovní prohlídce xxx (DP B.), notebooku HP Pavilion dv6, výr. č. 2CE1481X4L zajištěného při domovní prohlídce ve xxx (DP V.), flashdisku ADATA, UV100/4GB, modré barvy, notebooku ASUS X54C, výr. č. C3N0AS155620103, notebooku LENOVO V460, výr. č. WB01050018, stolním PC FUJITSU SPRIMO P2560, výr. č. YL4Q508571, stolním PC HP PRO 3500, výr. č. CZC3096VRP, stolním PC HP PRO 3500, výr. č. CZC3264R9W, notebooku EMACHINES E 527, výr. č. LXNAE0207702044B431601, notebooku SAMSUNG N145, výr. č. ZTZ693NB201266K, notebooku Acer Aspire One D255, výr. č. LUSDQ0B0220370858B1601, stolním PC HP PRO 3500, výr. č. CZC2418JVZ, flashdisku ve tvaru platební karty nadepsané Hrubý a Buchvaldek, flashdisku Sony 8GB (černý), flashdisku TDK 8 GB (černý), flashdisku Transcend 16 GB (černo/fialový), flashdisku LG 8GB (stříbrný), flashdisku Lexar 16GB (bílo-zelený), 3x flashdisku Sandisk 4GB (červená), flashdisku Vulm (bílý), flashdisku Verbatim 8GB (černý) A, flashdisku Verbatim 8GB (černý) B, flashdisku Verbatim 2GB (černý), mikro SD kartě Enigma 2GB, SD kartě bez označení 32MB, flashdisku v koženém pouzdře Select Group, flashdisku bílé barvy bez označení, vše zajištěno při prohlídce jiných prostor ve Xxxech (PJP V. - Moneystar), byla zanalyzována data a provedeny bitové kopie paměťových médií na 3 externí disky. Dále znalec vyhledal soubory podle požadavků a provedl jejich zálohu. Byly vyhledány i smazané soubory, a pokud byly nalezeny a plně obnoveny, byly uloženy na externí disky. Nakonec byla provedena kopie 3 externích disků na další 3 externí disky stejné značky. A dále na určené výpočetní technice, a to konkrétně na MacBooku Apple, výr. č. W800926y642, notebooku HP, výr. č. 5CB2451K89, mobilním telefonu HUAWEI, IMEI 353059021692917, výr. č. C2ZBY14226005386, SIM karta Vodafone, č. 8942031012122755468V128, mobilním telefonu NOKIA E52, IMEI 357880045996828, kód 0590956, SIM karta O2, část výr. č. 89420203992054 628, paměťová karta 2GB, výr. č. H24V26TW1DRH11QK3659CQ, mobilním telefonu NOKIA 208.1, IMEI 357266052499676, kód 059V303, SIM karta O2 bez čísla, mobilním telefonu iPhone, 32GB, se zničeným displejem, pomačkanou zadní stranou a odřenými boky, bez SIM, IMEI 013633003353102, datovém úložišti Apple A1355, výr. č. 6F008177AQF, vč. přívodního kabelu, flashdisku modré barvy s nápisem vinitaly, nezjištěné velikosti a notebooku HP Compaq 6820S, výr. č. CNU8210HZX, byla analyzována data a provedeny bitové kopie paměťových médií na externí disk. Dále byly vyhledány požadované soubory a provedena jejich záloha. Byly vyhledány i smazané soubory, a pokud byly nalezeny a plně obnoveny, byly uloženy na externí disk. U všech uložených dat byly provedeny kontrolní součty podle algoritmu MD5 a uloženy do jednotlivého kumulativního souboru u každé techniky. Kompletní kontrolní součty veškeré techniky byly zálohovány na CD spolu s adresářovým

výpisem, vč. souborů veškeré techniky. Nakonec byla provedena kopie externího disku na další externí disk stejné značky.

134. Podle § 211 odst. 5 tr. řádu byl se souhlasem stran čten znalecký posudek z **oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, znalkyně Ing. Daniely Šilhové** ze dne 31. 03. 2013, č. 37/2014, z jehož závěrů vyplývá, že sporné podpisy vyhotovené na jméno Jana V. na písemnostech ozn. č. 1-22/37-14 jsou v případě písemností č. 1, 2, 5, 6, 8, 12, 13, 16, 17 a 20-22/37-14 pravými podpisy Jana V., v případě písemností ozn. č. 3, 7, 9, 18 a 19/37-14 jde v rovině vysoké pravděpodobnosti o pravé podpisy Jana V., v případě písemností ozn. č. 4, 11, 14 a 15/37-14 jde v rovině střední pravděpodobnosti o podpisy Jana V., a v případě písemnosti ozn. č. 10/37-14 je pravděpodobnější, že se jedná o pravý podpis Jana V., než že by se jednalo o padělek. Sporný podpis vyhotovený na jméno Miloš B. v případě písemnosti ozn. č. 23/37-14 je pravým podpisem Miloše B.. Sporné podpisy na jméno Michal B. v případě písemností ozn. č. 24 a 25/37-14 jsou pravými podpisy Michala B.. Sporné podpisy vyhotovené na jméno Lukáš M. v případě písemností ozn. č. 26 a 27/37-14 jsou v rovině střední pravděpodobnosti pravými podpisy Lukáše M.. Sporný podpis vyhotovený na jméno Kateřina H. v případě písemnosti ozn. č. 28/37-14 nelze objektivně rozhodnout, zda-li se jedná o pravý podpis Kateřiny H., či o padělek vyhotovený se snahou o nápodobu. Sporný podpis vyhotovený na jméno David V. v případě písemnosti ozn. č. 29/37-14 je pravým podpisem Davida V.. Sporné podpisy vyhotovené na jméno Milan V. v případě písemností ozn. č. 30-34/37-14 jsou pravé podpisy Milana V.. Sporné podpisy vyhotovené na jméno Jan K. v případě písemností ozn. č. 35 a 36/37-14 jsou v rovině střední pravděpodobnosti pravými podpisy Jana K.. Sporné podpisy vyhotovené na jméno Jiří S. na písemnostech ozn. č. 1-4, 6-9, 12-16, 18, 21-27, 35 a 36/37-14 v případě písemností ozn. č. 1b-3b, 4c, 6b, 7b, 9b, 13b, 16b, 21b-26b, 35b a 36b/37-14 jsou pravými podpisy Jiřího S., v případě písemností ozn. č. 8b, 12b, 14b, 15b, 18b, 27b/37-14 jsou v rovině vysoké pravděpodobnosti pravými podpisy Jiřího S., v případě písemnosti ozn. č. 4b/37-14 jde v rovině střední pravděpodobnosti o pravý podpis Jiřího S.. Pokud jde o sporné texty ozn. č. 4, 6, 9, 14-16, 18-27 a 35/37-14 u skupiny A, je pravděpodobnější, že se v případech ozn. č. 1-4, 6, 9, 14, 16, 18-27 a 35/37-14 jedná o písmo Anny K., než že by šlo o náhodnou podobnost dvou rukopisů, k pisatelství textů na plat. přík. ozn. č. 2/37-14 a 16/37-14 se není možno vyjádřit vlivem jejich nezpracovatelnosti, dále ze sporných textů skupiny A byly vyřazeny některé dílčí části, které vykazovaly odlišnosti z hlediska způsobu vyhotovení a rozdílné písmařské návyky, konkrétně: 1/37-14, 2/37-14, 3/37-14, 4 a 6/37-14, 9/37-14, 14/37-14, 15/37-14, 16 a 18/37-14, 19 a 20/37-14, 21/37-14, 22/37-14, 23/37-14, 24/37-14, 25/37-14, 26/37-14, 27 a 35/37-14, které nevyhotovil pisatel základních textů skupiny A. Sporné texty skupiny B ozn. č. 5, 7, 8, 10, 11 a 17/37-14 vyhotovila Dana J., dále ze sporných textů skupiny B byly vyřazeny některé dílčí části, které vykazovaly odlišnosti z hlediska způsobu vyhotovení a rozdílné písmařské návyky, konkrétně: č. 5/37-14, 7/37-14, 8/37-14, 10/37-14, 11/37-14, 17/37-14, které nevyhotovila Dana J., neboť vykazují odlišné písmařské zvyklosti. U sporných textů skupiny C ozn. č. 30-36/37-14 nelze identifikovat pisatele. Sporné texty skupiny D ozn. č. 12, 28 a 36/37-14 vyhotovil Jiří S., s výjimkou číselných údajů na lince „faxový klíč“ a textu „PRAHA“ na příkazu ozn. č. 28/37-14, dále bylo zjištěno, že některé pasáže z předložených textů, konkrétně ozn. č. 1/37-14, 2/37-14, 3/37-14, 4/37-14, 6/37-14 a 7/37-14, 8/37-14, 9/37-14, 13/37-14, 14/37-14, 15/37-14, 16/37-14 a 18/37-14, 21/37-14, 22/37-14, 22/37-14, 24/37-14, 25/37-14, 26/37-14, 26/37-14, 27/37-14 a 35/37-14 vykazují významné shodné znaky v obecné i zvláštní rovině zkoumání se srovnávacím materiálem Jiřího S., konkrétní pasáže zkoumaného textu tedy vyhotovil Jiří S.. **Sporný text skupiny C ozn. č. 13/37-14 vyhotovil vyjma číselného údaje v rubrice „faxový klíč“ Petr K.** Sporný text skupiny F ozn. č. 29/37-14 vyhotovil David V.. U sporného textu skupiny G ozn. č. 34/37-

14 nelze identifikovat pisatele. A dále nad sporným podpisem „Jan V.“ na písemnosti ozn. č. 6/37-14 byl údaj „BUCHVALDEK“ dopsán dopsán až po vyhotovení podpisu.

135. Znalec **RNDr. Miloslav Musil** ke svému **znaleckému posudku z oboru kriminalistika – technické zkoumání dokladů** před soudem uvedl, že mu jako znalci bylo předloženo větší množství písemných materiálů s tím, že mělo být určeno, zda tyto listiny jsou psány, vyhotoveny stejným způsobem, na stejné tiskárně, a zda je možné tiskárnu identifikovat. U prvního posudku bylo konstatováno, že se jedná o písemnosti tištěné jednobarevným laserovým tiskem, kdy v tisku nebyly nalezeny žádné individuální znaky, které bylo možné nějak ztotožnit a říct, že to je jedna a ta samá tiskárna. Dále byly posuzovány jednotlivé písemnosti z hlediska jejich obsahu a grafické shody, kdy bylo zjištěno, že i přes rozdílnosti různých účastníků jednotlivých smluv, se jednotlivé smlouvy shodují, dá se prokázat, že tam je používán nějaký jeden shodný textový soubor. V posudku číslo 2 se podařilo identifikovat tiskárny, protože některé tisky jsou tištěny barevnými laserovými tiskárnami a pracují na principu, že jsou již od roku 1990 kódovány a dá se v tom tisku nalézt i kontrolní kód – říká se tomu bitmap. U jednotlivých tisků bylo popsáno, odkud který tisk je. Byly nalezeny dvě tiskárny a bylo prokázáno, že některé písemnosti různých společností jsou tištěny jednou tiskárnou a další tiskárna tiskla další písemnosti těchto společností. Opět tam jsou nalezeny ty grafické shody a přenosy jednotlivých textových bloků. A ve třetím posudku jsou ty písemnosti tištěny pouze jednobarevným laserovým tiskem, a dokonce jsou tam i různé kaligrafické kopie, tzn., že tam nejsou pevné tisky, takže i tam pokud by tam byly nějaké znaky, tak zase jsou přebíjeny znaky např. z kopírky. Opět je tam ale zjištěna grafická shoda těch jednotlivých bloků, to přenášení z jednotlivých písemností do různých písemností různých autorů, nebo různých firem. Nejsou to žádné standardizované tabulky, které by např. byly staženy ze stránek banky. To, že jsou tam podobnosti, lze poznat i ze způsobu vyjadřování, způsobu postavení textu, z odklepů, řádkování, pravopisných chyb.
136. Znalec **MUDr. Vlastimil Tichý** a znalec **PhDr. Jiří Klose, Ph. D.** vypracovali na osobu obžalovaného Ing. Petra K. dva **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie** datované dnem 17. 2. 2018 a dnem 18. 8. 2018 (dodatek k prvnímu ZP na základě žádosti soudu). Shrnují v nich svá zjištění ohledně duševního stavu obžalovaného, kdy dle jejich názoru obžalovaný netrpí a v době činu netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, shledali u něj však těžkou depresivní poruchu, která se rozvinula v návaznosti na trestní stíhání, pro kterou byl opakovaně hospitalizován a dosud je ambulantně léčen. Dále uvádějí, že obžalovaný trpí bipolární afektivní poruchou, a to současnou prolongovanou farmakorezistentní depresivní fází vyžadující elektro konvulzivní udržovací terapii. V době činu byly jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací zachovány. Znalci dospěli k závěru (v obou svých posudcích), že obžalovaný není schopen účasti na hlavním líčení a na úkonech trestního řízení.
137. **Znalecký ústav Psychiatrická nemocnice Bohnice** vypracoval **revizní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** dne 27. 5. 2019 na osobu obžalovaného Ing. Petra K. ve vztahu k předchozím znaleckým posudkům (ze dne 17. 2. 2018 a 18. 8. 2018) znalců MUDr. Petra Kubeje a PhDr. Jiřího Klose, kteří opakovaně dospěli k závěru, že obžalovaný trpí prolongovanou depresivní poruchou, pro kterou není schopen účasti na trestním řízení. Dle znaleckého ústavu obžalovaný netrpí žádnými objektivními příznaky úzkosti a žádnými psychotickými příznaky, posuzovaný suspektně agravoval, či přímo simuloval své psychické potíže. Jeho projev při vyšetření výrazně kontrastoval s jeho projevem popsáním v propouštěcí zprávě z lázeňského pobytu, kde zvládal veškeré aktivity a byl ve stavu normální nálady. Diagnóza bipolární afektivní poruchy je u posuzovaného postavena čistě na jeho sdělení krátkých období nadnesené nálady, která

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

nebyla objektivizována. Nejsou zdokumentována období mánie či hypománie. Nejlogičtějším vysvětlením pro případné poruchy spánku, depresivní ladění a úzkosti zachycené objektivně lékaři kliniky, je trestní stíhání, kterému je posuzovaný vystaven (tj. diagnóza poruchy přízpusobení F43.2). Znalecký ústav proto uzavřel, že obžalovaný je schopen chápat smysl trestního stíhání a je schopen účasti na hl. líčení.

138. Znalci **MUDr. Vlastimil Tichý** a znalec **PhDr. Jiří Klose, Ph. D.** přednesli závěry svých posudků před soudem a uvedli, že MUDr. Tichý viděl pana K. celkem 3×, PhDr. Klose 2×. Byli s ním při jeho vyšetřování v kontaktu v řádu hodin. Měli vyžádanou i celou zdravotnickou dokumentaci. MUDr. Tichý si vyžádal i současnou zdravotní dokumentaci pana K.. V roce 2018 měli vyžádanou celou zdravotnickou dokumentaci, vč. denních zápisů. Na základě těchto podkladů došli k tomu, že pan posuzovaný trpí bipolární afektivní poruchou, přičemž v době, kdy dělali posudky, tak byla přítomna prolongovaná depresivní fáze této bipolární afektivní poruchy s tím, že bylo přistoupeno i k provedení elektrokompulzivní terapie, která byla na určitou kratší dobu přerušena z důvodu delirantního agresivního stavu. Byla zkoušena intrakraniální mozková stimulace a podobné věci, ale s ohledem na to, že odezva na tyto léky nebyla úplně dobrá, přistoupeno se opět k elektrokompulzivní terapii, která pokračuje až doposud ambulantní formou. Právě tento druh léčby má dopad i na kognitivní a paměťové funkce. K dotazu, zda je pan K. schopen účasti na tom trestním řízení, tak v obou případech konstatovali, že není. Konstatovali i to, že není ve stavu vlastnit řidičský průkaz a řídit motorové vozidlo, a dále, že není ve stavu řídit jako předseda představenstva společnosti, které by páchaly trestnou činnost, ze které byl viněn. Pokud se týče revizního znaleckého posudku, který byl vypracován znaleckým ústavem v Bohnicích, byl vypracován pravomocně odsouzeným MUDr. Š., který je odsouzen za vědomě nepravdivé vypracování znaleckého posudku. V Bohnicích pana K. vyšetřili pouze jednou, neudělali psychologické vyšetření, absolutně nepřihlédli ke zdravotnické dokumentaci. Pana K. na psychiatrické klinice opakovaně vyšetřovali různí lékaři. V Bohnicích neudělali vyšetření, které by prokázalo agravaci, či přímo simulaci. Podle MUDr. Tichého se v případě posudku znaleckého ústavu jedná o zcela odbytý posudek, který není pravdivý. MUDr. Tichý i PhDr. Klose na svém znaleckém posudku trvají včetně závěru, že pan K. není schopen účasti na trestním řízení. Nebyla u něj zjištěna agravace nebo simulace, naopak při posledním vyšetření se ukázalo, že stav kognitivních funkcí pana K. je skutečně významně poškozen. To, o čem se mluví v revizním posudku – tj. že je pan K. schopen po určitou dobu jakési vědomé orientované přítomnosti při vyšetření, je zcela irelevantní ve vztahu k jeho zdravotnímu stavu. Byl vyšetřován opakovaně, opakovaně podává stejné informace, to že je schopen podat anamnézu, nesvědčí nic o tom, jestli má nebo nemá nějaký kognitivní deficit, ten se prokáže až v určité zátěži, která je dána psychologickým vyšetřením. Stav, který MUDr. Tichý a PhDr. Klose u pana K. zjistili, nastal podle prvního znaleckého posudku **až po spáchání žalované trestné činnosti**. Pokud se týče bipolární afektivní poruchy, kterou u pana K. diagnostikovali, je přijímán názor, že jde o stav vrozený, který se může později aktivovat – např. nějakým stresem, nebo i bez něho – působením stárnutí organismu. Stresorem, který by nemoc aktivoval, mohlo být zahájení trestního stíhání. Pokud se týče predispozic u pana K., ze strany matky byl přítomen alkoholismus, to může být tzv. symptomatickým pitím – lidé v depresi si takto ulevují. Pokud se týče nastavení léčby, tu má pan K. nastavenou dobře. Léčba se musí upravovat v případě farmakorezistence, i z tohoto důvodu došlo k elektrokompulzivní terapii. V dokumentaci bylo zachyceno i to, že docházelo k sociálnímu a kognitivnímu chátrání, i z toho důvodu vidí znalci výhled do budoucna negativně. Podle PhDr. Kloseho elektrokompulzivní léčba nepřispívá ke stabilizaci kognitivních funkcí, spíš naopak, je to zátěž, která pravděpodobnost zlepšení kognitivních funkcí snižuje. Neumí si představit, že by tento stav byl někdo schopen agravovat a simulovat a dobrovolně ho řešit způsobem, jakým byl řešen. To, že se choroba projevila až delší dobu

po začátku trestního stíhání, si MUDr. Tichý vysvětluje tím, že u psychických onemocnění neexistuje prostá logika, kdy by došlo k nějakému traumatu, a z toho se něco rozvinulo. Stav pana K. se podle PhDr. Klošeho vyvíjel, porucha se neobjevila z ničeho nic, záleží také na určitých dispozicích osobnosti, každý má určitou hranici frustrační tolerance, kterou tedy je schopen zvládnout, pokud ta se naplní, může dojít snadněji, anebo rychleji, intenzivněji, k rozvoji příznaků. Při zpracování prvního znaleckého posudku byli znalci seznámeni s tím, že předmětem trestního stíhání pana K. byl sofistický převod zhruba 1 mld. Kč, a právě proto uvedli, že **v době páchaní činu byly schopnosti rozpoznávací a ovládací zachovány**. Pan K. v Bohnicích řekl, že je schopen k soudu přijít, posadit se, poslouchat, možná částečně orientovaně se zeptat, ale z pohledu MUDr. Tichého, pokud jde o psychologický aspekt, nemyslí si, že je pan K. schopen rozumného, smysluplného chápání všech věcí, všech souvislostí, zvažování, rozvažování. Pokud jde o hospitalizaci pana K., nejednalo se jen o krátkodobé hospitalizace do 14 dnů. Byl hospitalizován i na 3 měsíce. Hospitalizace ale nemusejí být delší než 14 dní, protože pokud pacienta lékaři znají, vědí, jakou léčbu nasadit, a co dělat. To, že hospitalizace netrvají déle, je způsobeno i pojišťovnou, kdy nemocnice za hospitalizovaného pacienta už po nějaké době nic nedostávají. Pokud se týče toho, že pan K. i nadále řídí motorové vozidlo, má čtyři společnosti, a v podstatě u celého trestního řízení byl přítomen a byl schopen klást otázky, tak stav pacienta může podle MUDr. Tichého kolísat. Když pana K. vyšetřovali, řekl jim, že činnost jeho společností je utlumená. Znalci uvedli, že MUDr. Cendelínová je žákyní MUDr. Š. a byla jím ovlivněna při vypracování posudku. Nebrala v potaz předchozí zdravotnickou dokumentaci posuzovaného. Nebylo uděláno psychologické vyšetření. Pokud jde o lázeňskou léčbu pana K., jde podle MUDr. Tichého o alternativu hospitalizace ke zlepšení zdravotního stavu.

139. Znalkyně **MUDr. Monika Cendelínová** přednesla závěry shora uvedeného revizního znaleckého posudku PN Bohnice před soudem a uvedla, že klinický stav obžalovaného K., který viděli při znaleckém vyšetření, byl podezřelý v tom směru, že obžalovaný sice projevoval skleslost, nenavazoval s nimi oční kontakt, resp. pouze při úvodním přivítání, potom se jim již vůbec nedíval do očí, měl trvale sklopenou hlavu, mluvil tiše, zároveň ale měl zcela normální psychomotorické tempo, nepozorovali u něho žádné příznaky úzkosti, žádné vegetativní doprovodné úzkosti jako by byl třes nebo pocení, shledali klinicky zcela normální schopnost soustředění se a udržení pozornosti. To je v kontrastu s prezentovanou depresí. Takhle těžce depresivní člověk nevypadá. Porucha příčinnosti je jedna z nejčastějších psychiatrických poruch, projeví se u člověka, který je k tomu disponován, také bude záležet na míře stresu, která působí u každého člověka jinak. Vyšetření trvalo déle než dvě hodiny. Byl mu přítomen doprovod pana posuzovaného (asi advokát nebo obecný zmocněnec), pan primář Š. a znalkyně Cendelínová. Je možné, že primář Š. si odskočil, zda byl přítomen vlastnímu vyšetření 15 minut, není znalkyně schopna odpovědět. Se závěry znaleckého posudku zpracovaného MUDr. Vlastimilem Tichým a PhDr. Jířím Klošem, Ph.D. se seznámili. Dokumentaci z Psychiatrické kliniky Ke Karlovu získali od docenta Žukova. Při vyšetřování obžalovaného použili klinické psychiatrické vyšetření sestávající z pozorování a rozhovoru. Psychologické vyšetření provedeno nebylo. Testové metody, kterými se zjišťuje úzkost a deprese, použity nebyly. Názor, že pan K. při vyšetření simuloval příznaky poruchy, byl objektivizován psychiatrickým vyšetřením. Příznaky, které u pana K. pozorovány nebyly, jsou přítomny vždy, pokud jde o skutečnou poruchu. Nebyla přítomna porucha koncentrace a porucha soustředění. Posuzovaný jim sdělil, že ve chvíli znaleckého vyšetření, se cítil špatně, nemohl v noci spát, dokonce 2x užil hypnotikum. Dle znalkyně člověk pod vlivem hypnotik, pod vlivem nevyspání, cítící se špatně, by nebyl schopen podat tak dobrý kognitivní verbální výkon, jaký předvedl posuzovaný. Dle propouštěcí zprávy byla přítomna bohatá psychiatrická medikace, která obsahuje různá psychofarmaka. Taková léčba bývá obvykle používána u závažných duševních poruch a léčeny s ní bývají závažné duševní poruchy. Hospitalizace

v případě posuzovaného trvala 14 dnů a po ní byl z těžké deprese v normálním stavu. Tak rychlé zlepšení stavu je zcela nestandardní u chronické deprese, pokud by jí člověk trpěl, v těchto případech trvají hospitalizace týdny a měsíce, nikoliv 14 dnů. V době vyšetření byla znalkyně informována o tom, že pan K. absolvoval lázeňský pobyt, z pobytu odcházel v dubnu 2019, řádově pár týdnů před znaleckým vyšetřením, odcházel ve zcela v kompenzovaném stavu, normoformický, klidný, všechny aktivity tam zvládal (viz propuštěcí zpráva). Ke znaleckému vyšetření zhruba 14 dní poté se dostavil ve stavu, kdy nebyl schopen skoro ničeho, to také nesedí. Vyšetření ve znaleckém ústavu probíhá tak, že po prostudování spisu, je posuzovaný pozván na vyšetření, vyšetření se realizuje, zpracuje a následuje kolegium znalců, které se schází u ředitele PNB, kde se probírají výsledky vyšetření a konfrontují se se spisovým materiálem – zde vznikají závěry znaleckého posudku. K závěrům se mohou vyjadřovat osoby, které se vlastního vyšetření neúčastnily, od toho tam kolegium je. Znalkyně nebyla sama, kdo přednesl poznatky o stavu pana K. kolegiu, obžalovaného vyšetřovala s primářem Š., který ho také viděl.

140. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí **listinné a věcné důkazy**, a to: podání FAÚ (č. l. 185-382), přílohy ke stížnosti proti zahájení trestního stíhání (znalecké posudky) k činnosti MSD (č. l. 589-791, 836-1366), důkazy zajištěné v rámci domovních prohlídek: dům J. V. (č. l. 3222-3251), sídlo Moneystar (J. V.) (č. l. 3492-3733), důkazy zajištěné v rámci domovních prohlídek: byt J. Plánky (č. l. 4060-4218 a 4279-4404), právní pomoc z Hongkongu (č. l. 6454-7762), právní pomoc ze Slovenska (č. l. 7818-7843), spis ÚOOZ (Papaleo) (č. l. 7844-7916), výsledky spolupráce s Interpolem (č. l. 7917-8032), data bankovního tajemství (č. l. 8033-10636), finanční šetření (č. l. 10637-11119), vyjádření poškozených (č. l. 11120-11290), prohlášení Tomáše M. (č. l. 11314-11316), listiny ke společnosti Claremont (K.) (č. l. 11331-11351), doklady od Pavla Pecha (č. l. 11532-11543), dokumenty předané Ivo Z. (č. l. 11747-11829), dokumenty předané Markem F. (č. l. 11880-11909), dokumenty předané BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. (RNDr. Knápek, Ing. Konderla) (č. l. 11992-12005), soudní řízení MSD (č. l. 12099-12104), znalecké posudky doložené k podání MSD, Ing. Jana Krajíčka, Ph.D., Ing. Vladimíra Bernhardta, Ing. Martina Vogela, Equity Solutions Appraisals s.r.o. (č. l. 12224-12358), přehled plateb žalovaných úvěrových dlužníků (č. l. 12437-12709), znalecké posudky zpracovatele Equity Solutions Appraisals s.r.o. zadané insolvenčním správcem Mgr. Ing. Halou (č. l. 12710-12980), listiny týkající se správního řízení vedeného ČNB (č. l. 12981-13585), vyhodnocení IP adres (č. l. 13705-13710), zpráva MVČR k datovým schránkám (č. l. 13729-13753), vydané listiny Stanislavem Š. a obž. V., J., L., R., A. a H. (č. l. 13754-13941), sdělení místně příslušných finančních úřadů k jednotlivým úvěrovým dlužníkům (č. l. 13942-14417), osobní výkazy Matěje J. (č. l. 14418-14425), úvěrová složka (č. l. 14426-14540), data z rejstříků (č. l. 14541-14775), místní šetření a vydaná pošta ze sídla (č. l. 14776-14789), vydané smlouvy (č. l. 14793-14824), osobní výkazy Jana J. a Pavly Š. (č. l. 15124-15175), úvěrová složka (č. l. 15176-15373), data z rejstříků (č. l. 15374-15480), listiny vydané Jaroslavem N., Davidem Š., Čenkem H., Zbyňkem M., Petrem B., Lubošem G. (č. l. 15546-15830), data z obchodního rejstříku (Varoxa s.r.o.) (č. l. 15832-15947), listiny vydané Pavlou Š. (č. l. 16103-16147), šetření k osobě Pavla Š. (č. l. 16148-16192), data z obchodního rejstříku (Milson s.r.o.) (č. l. 16193-16275), osobní výkazy Jiřího R. (č. l. 16278-16317), data z obchodního rejstříku (Rexiva s.r.o.) (č. l. 16329-16384), osobní výkazy David V. (č. l. 16557-16564), úvěrová složka (č. l. 16565-16732), data z katastru nemovitostí (č. l. 16733-16808), data z obchodního rejstříku (CENTOM Trade s.r.o., Casa Company s.r.o.) (č. l. 16809-17076), osobní výkazy Jakub A. (č. l. 17077-17120), data z obchodního rejstříku (TOMNY Invest s.r.o.) (č. l. 17121-17176), osobní výkazy Jaroslav Z. (č. l. 17177-17192), data z katastru a obch. rejstříku (Lovrenta s.r.o.) (č. l. 17193-17277), listiny vydané Davidem V., Jakubem A., Jaroslavem Z., Cyrilem O., Petrem Š., Janem N., Davidem H., Janem Š., Jiřím K. a Jiřinou J. (č. l. 17376-17744), osobní výkazy Kateřina H. (č.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

l. 17749-17769), úvěrová složka (č. l. 17770-17878), data z katastru a obchodního rejstříku (č. l. 17880-18072), listiny vydané Františkem H. a Janem V. (č. l. 18125-18264), osobní výkazy Jan V. (č. l. 18955-18974), smlouvy (č. l. 18975-19041), data z katastru a obchodního rejstříku (č. l. 19042-19215), zpráva finančního úřadu (č. l. 19216-19243), osobní výkazy Milan V. (č. l. 19248-19258), úvěrová složka (č. l. 19260-19434), data z katastru a obchodního rejstříku (č. l. 19485-19523), osobní výkazy Lukáš M., Miloš B. (č. l. 19682-19731), úvěrová složka (č. l. 19732-19985), listiny vydané Věrou Š., Antonínem S., Janem S., Milošem B., Miloslavem Ř. (č. l. 20125-20339), data z katastru a obchodního rejstříku (č. l. 20340-20573), osobní výkazy Jan K., včetně vyjádření odboru sociálních věcí a spisu k nálezů zemřelého (č. l. 20575-20596), listiny vydané Janem L., Petrem K., Milanem R., Miloslavem Ř. (č. l. 20607-20653), úvěrové složky (č. l. 20788-21144), data z katastru a obchodního rejstříku (č. l. 21244-21467), osobní výkazy Michal B. (č. l. 21468-21479), data z obchodního rejstříku (Tahokee, s.r.o.) (č. l. 21480-21553), osobní výkazy Petr K., data z registrů k této osobě a společnosti Redstone Advisory, a.s. (č. l. 22109-22313), data dle § 88a trestního řádu (č. l. 22314-22483), podněty, návrhy a příkazy § 88 tř. (č. l. 22484-22835), shrnutí dat bankovního tajemství a zjištěných informací k pohybu obviněných a dalších osob v zahraničí (č. l. 23524-23538), KB, a.s. – IP adresy (K.) (č. l. 24391-24394), cestovní pas J. V. (č. l. 24396), zpráva FPV a obce Šléglov (č. l. 24398-24399), rozhodnutí ČNB o odnětí povolení působit jako dr. záložna (č. l. 25239-25300), právní pomoc z Hongkongu (došla po NPO) (č. l. 25385-26187), svazky č. 86A a 86B – kopie svazku č. 86 (pracovní verze nesešitá certifikátem), analýza dat ze svazku č. 86 (č. l. 26188-26193), seznam zajištěných hodnot (č. l. 26194-26210), poklady ke stáhání uprchlého (č. l. 26252-26258), analýza dat ze svazku č. 86 – 5x plachta.

141. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí **přílohy vyšetřovacího spisu** věci zajištěné při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor (přílohy pod položkami č. 1-3 a 6-102) a právní pomoci (přílohy pod položkami 4-5), a to: **příloha č. 1-3** (1x externí disk k posudku č. 65 a 3x externí disk (A, B, C) k posudku č. 88 ing. Toni Kolucha, 1x pevný disk vydaný MSD (data v posudku č. 65 Ing. Kolucha), **příloha č. 4-5** (originály mezinárodní pomoci ze Slovenska (Bratislava) a SAE (Dubaj)), **příloha č. 7-42** (věci a listiny zajištěné u J. V. (firma Moneystar)), **příloha č. 43-47** (věci a listiny zajištěné u M. B.), **příloha č. 48-57, 58A, B, C, 59-60** (věci a listiny zajištěné u J. A.), **příloha č. 61-82** (věci a listiny zajištěné u obž. K.), **příloha č. 83-88, 89A, B, 90-91** (věci a listiny zajištěné u J. Plánky), **příloha č. 92** (externí disk ke znaleckému posudku Ing. Kolucha), **příloha č. 93-96** (listiny vydané K. H. (TEVLIN, PRILO Invest)), **příloha č. xxxA, 97B, 98-101** (listiny a data zajištěné v elektronické podobě u obž. K.), **příloha č. 102** (věci a listiny zajištěné v MSD), další přílohy předložené obžalovanými v řízení vedeném pod sp. zn. 45 T 3/2016 (vnitřní předpisy MSD, info o úvěrech, vzor podkladů pro zasedání MSD, měsíční přehled obch. Aktivit), přípis Ing.Z.a ze dne 4. 11. 2020, lékařská zpráva Ing. K. VFN Praha z 18. 1. 2021.

142. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly předloženy svazky č. 77 a 78 s přepisem odposlechů a CD se zajištěnými odposlechy (č. l. 22836-23406).

143. Podle § 213 odst. 2 tr. řádu byly přehrány na žádost stran odposlechy telekomunikačních záznamů z **CD LOIS_26 (Michal B.)** ze dne 27. 08. 2013 v 10:29 hod. a v 11:11 hod., ze dne 02. 09. 2013 v 13:49 hod. a v 14:10 hod., ze dne 25. 09. 2013 v 11:49 hod., ze dne 23. 10. 2013 v 15:00 hod., ze dne 27. 11. 2013 v 10:39 hod., a to do 9. minuty, 30. sekundy, ze dne 30. 12. 2013 v 9:24 hod., ze dne 31. 12. 2013 v 11:52 hod. do doby 8. minuty, 30. sekundy, ze dne 16. 01. 2014 v 13:04 hod., ze dne 17. 01. 2014 v 15:01 hod. od 6. minuty do 6. minuty, 45. sekundy a dále od 14. minuty do 15. minuty, ze dne 26. 02. 2014 od 13:58 hod. do 10. minuty.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

144. Podle § 213 odst. 2 tr. řádu byly na žádost stran čteny SMS z odposlechu telekomunikačních záznamů z **CD LOIS_17 (Petr J.)** ze dne 12. 08. 2013 v 11:38 hod., ze dne 10. 09. 2013 v 15:51 hod., ze dne 17. 09. 2013 v 7:38 hod., ze dne 18. 09. 2013 v 17:33 hod., ze dne 24. 09. 2013 v 8:22 hod., ze dne z 24. 10. 2013 v 17:53 hod., ze dne z 01. 11. 2013 v 7:17 hod., ze dne 25. 11. 2013 v 8:37 hod., ze dne 23. 12. 2013 v 13:36 hod., ze dne 13. 01. 2014 v 10:45 hod., ze dne 21. 01. 2014 v 18:06 hod., ze dne 28. 03. 2014 v 13:47 hod., ze dne 29. 5. 2014 v 12:27 hod.
145. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadou uvedenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaný Ing. Petr K. dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu a je popsáno ve výroku tohoto rozsudku.
146. V prvé řadě bylo třeba objasnit, zda je obžalovaný za toto jednání trestně odpovědný, resp., zda je schopen účastnit se trestního řízení. Za tímto účelem byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, které se problematikou duševního stavu obžalovaného podrobně zabývaly, a soud po jejich vyhodnocení dospěl k následujícímu. Znalci MUDr. Vlastimil Tichý a PhDr. Jiří Klose, Ph.D. ve svých dvou znaleckých posudcích i ve svém ústním přednesu před soudem setrvali na svých závěrech, že obžalovaný není schopen účasti na trestním řízení, neboť trpí těžkou depresivní poruchou a bipolární afektivní poruchou, pro které se doposud léčí. Oproti tomu znalecký ústav Psychiatrická nemocnice Bohnice po přezkoumání znaleckých posudků MUDr. Tichého a PhDr. Kloseho dospěl k závěru, že jejich závěry nejsou správné, neboť obžalovaný objektivně žádnými příznaky úzkosti a psychotickými příznaky netrpí. Dle jejich zjištění obžalovaný agravoval, či přímo simuloval, své psychické potíže. Diagnóza bipolární afektivní poruchy zjištěná předchozími znalci byla postavena ryze na sděleních obžalovaného, která nebyla nijak objektivizována. Znalecký ústav proto uzavřel, že nejlogičtější vysvětlením poruch spánku, depresivního ladění a případných úzkostí, je trestní stíhání, kterému je obžalovaný vystaven. Jedná se tedy o diagnózu poruchy přízpusobením F43.2. Dle znaleckého ústavu je obžalovaný schopen chápat smysl trestního stíhání a účastnit se ho. Z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného je zásadní, zda byl obžalovaný v době činu schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a zda byl schopen své jednání ovládat. O těchto jeho schopnostech žádné pochybnosti nevznikly, neboť i znalci MUDr. Tichý a PhDr. Klose dospěli ve svém posudku ze dne 17. 2. 2018 k závěru, že byly u obžalovaného plně zachovány, a depresivní stavy s bipolární afektivní poruchou spojují až s obdobím, kdy bylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání. Pokud u něj duševní obtíže nastaly, došlo k tomu tedy až po spáchání žalované trestné činnosti. Soud proto uzavírá, že obžalovaný je trestně odpovědný za jednání, které mu bylo kladeno za vinu, ve smyslu § 26 tr. zákoníku a contrario. Pokud se týče schopnosti obžalovaného účastnit se úkonů trestního řízení, setrvali znalci MUDr. Tichý a PhDr. Klose na svém původním stanovisku, že obžalovaný účasti na trestním řízení schopen není. Oproti tomu znalkyně MUDr. Monika Cendelínová, která přednesla před soudem závěry znaleckého ústavu, uvedla, že obžalovanému nic nebrání v účasti na hlavním líčení. Obžalovaný Ing. Petr K. se účastnil většiny hlavních líčení, která v této věci proběhla, a dokonce nebyl pasivní a dokázal klást účastníkům řízení, včetně znalců z oboru ekonomika, orientované a odborně položené dotazy. Dle názoru soudu obžalovaný de facto prokázal, že reálně je schopen úkonů trestního řízení, a je na místě přisvědčit závěrům znaleckého ústavu, že jeho úzkosti a depresivní ladění plynou nejspíše z trestního řízení, které je proti němu dlouhodobě vedeno. V tomto směru lze odkázat na i na přílehlavé judikáty zmíněné státní zástupkyně (sp. zn. II. ÚS 113/03, sp. zn. 7 Tdo 247/2017), dle kterých žádné trestní stíhání neprospívá zdravotnímu stavu stíhaného, vyvolává stres a zasahuje do jeho zdraví. Tyto okolnosti však nemohou být

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

důvodem k nestíhání trestné činnosti, kdy fakticky by schopnost účasti u soudního jednání ztratila většina obviněných. Za zcela irrelevantní považuje zdejší soud invektivy znalců MUDr. Tichého a PhDr. Kloseho proti způsobu práce znaleckého ústavu, kdy tito namítali, že znalecký ústav nepracuje jako ústav, když nedošlo ani k řádnému vyšetření obžalovaného, který byl vyšetřen pouze jednou znalkyní, a to MUDr. Cendelínovou za krátké účasti MUDr. Š., který po chvíli z vyšetření odešel, což chtěli prokazovat svědeckou výpovědí dřívějšího obhájce obžalovaného. Tento návrh shledal soud jako zcela nedůvodný. Naopak vysvětlení postupu, jakým způsobem je zpracováván znalecký posudek v rámci znaleckého ústavu, přednesený MUDr. Cendelínovou, byl shledán bezvadným, kdy je nasnadě, že posuzovaný je vyšetřen dvěma znalci, kteří své závěry, včetně související zdravotnické dokumentace, přednesou v plénu znaleckého ústavu, a zpracovaný posudek je pak odsouhlasen všemi přítomnými znalci, a takto je prezentován dožadujícímu orgánu. Nadto lze mít pochybnosti o případném svědectví tehdejšího obhájce obžalovaného, který krom toho, že je vázán mlčenlivostí, které by musel být ze strany obžalovaného zproštěn, sám dle sdělení jeho manželky a druhé obhájkyň, musel ukončit zastupování obžalovaného pro vlastní dlouhodobou hospitalizaci v psychiatrické léčebně. V každém případě je namístě uzavřít, že znalci MUDr. Tichý a PhDr. Klose se shodli se znalci znaleckého ústavu, že případné duševní potíže u obžalovaného K. nastaly až po spáchání žalované trestné činnosti, což je závěr pro zdejší soud určující z hlediska jeho trestní odpovědnosti.

147. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k jednoznačnému závěru, že se obžalovaný Ing. Petr K. společně s dalšími obžalovanými, proti nimž bylo vedeno trestní řízení, a kteří jsou zatím nepravomocně odsouzeni (pod sp. zn. 45 T 3/2016), účastnil jednání spočívajícího ve vyvedení finančních prostředků z Metropolitního spořitelního družstva (dále jen MSD), řízeného Ing. Petrem J., Ing. Danielelem T. a Ing. Janem Z. CSc., a to na základě uzavírání fingovaných úvěrových smluv se společnostmi TEVLIN s.r.o., DUMICORE Trade, s.r.o., GALBANI Capital, s.r.o., TORRAUNEX Consult, s.r.o., VAROXA, s.r.o., CENTOM Trade, s.r.o. a VERACOR Trade, s.r.o., které požádaly prostřednictvím svých statutárních orgánů v MSD o podnikatelský úvěr na nákup nemovitostí. Obžalovaný K. přitom s cílem zajistit uzavření fingovaných úvěrů u MSD jednal ve vzájemné součinnosti s odděleně stíhaným Janem V. a věděl, že osoby, které zastupují výše uvedené společnosti, tedy žadatelé o úvěr, jsou nastrčenými osobami (bílymi koňmi), které reálně nevyvíjejí podnikatelskou činnost, a ani žádnou jinou činnost, která by mohla zajistit splacení úvěru, který jim byl od MSD poskytnut. Obžalovaný K. přitom s Janem V. koordinoval kroky těchto nastrčených osob, a zejména jim zajišťoval smluvní dokumentaci prostřednictvím spolupracující advokátní kanceláře Hrubý & Buchvaldek, fingované podnikatelské plány a další listiny potřebné pro podání žádosti o úvěr a následné vytvoření úvěrové složky v MSD. Nastrčeným osobám obžalovaný K. dále zajistil, aby bankovní účty jimi zastupovaných společností byly otevřeny u peněžního ústavu LBBW Bank, kam byly téměř veškeré prostředky z poskytnutých úvěrů převedeny. Následně byly ovládací prvky (tokeny) k bankovním účtům předány obžalovanému K., který finanční prostředky z poskytnutých úvěrů převáděl na další osoby (společnosti), čímž se dostaly zcela mimo kontrolu MSD.

148. O úzkých vazbách mezi obžalovaným K., jím vlastněné společnosti **Redstone Advisory a MSD** svědčí jednak výpovědi svědků - zaměstnanců obou těchto společností, ale i nalezené důkazy v elektronické i listinné podobě. V rámci domovní prohlídky u obžalovaného K. v jeho rodinném domě na adrese Xxx, bylo nalezeno datové úložiště značky SeaGate, SN: MA6105NK, které znalecky přezkoumal Ing. Jaroslav Kothánek, Ph.D. Zde byly nalezeny mimo jiné např. naskenované občanské průkazy Petra J. a Jana Z. a (členů představenstva MSD) a strukturovaný životopis Jana Z. a datovaný dnem 27. 8. 2010, jehož posledním zaměstnavatelem byla společnost Sidia a.s., ve které působil rovněž obžalovaný K..

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Dále zde byl nalezen např. záznam koordinační schůzky ze dne 9. 2. 2010 ohledně činnosti společností Helios Tech a Ray-On, které se zúčastnily osoby L., S., V., Z., K. a M., obsahující mj. bod 13, MSD – Desperados úvěr na pozemky, development: rozpracovat možnosti (K. + Chlup). Dalším důležitým dokumentem nalezeným na tomto datovém úložišti (vše v příloze 98 spisu) je text nazvaný Fahrplan na čištění, který obsahuje postup v několika krocích, jak skrýt nespecifikovanou činnost před kontrolními orgány. V textu se objevuje i MSD a Daniel T. a obsahuje body, co předhodit jako návnadu, a jak si pohlídat nejdůležitější obchody, přes které protékají peníze skupiny. Pod bodem 1) Fahrplanu je uveden původ zdrojů akcionářů, dostatečnost zdrojů – všichni akcionáři musí mít doložitelné zdroje k nákupu členského podílu na základě zdaněného zisku, zdroje musí být dostatečné na navyšování kapitálu. Pod bodem f) uvedeno Interdat má 20, z toho 12 dostali od nás, nemá majetek, třeba řešit s T.. Pod bodem g) T. má 10, z toho 5 dostal od nás. Dále pod bodem 2) Fahrplanu personální propojení – nutné se vyhnout situaci, kdy akcionář FO figuruje v akcionáři PO, je třeba udělat pořádek i ve finančních vztazích mezi propojenými osobami, aby se nespojilo do ESSA, bod d) uveden příklad T. x Interdat. Pod bodem 3) změny v akcionářské dohodě po lednu 2012 – je třeba zamíchat strukturou, vyčistit personální a majetkové propojení akcionářů. Za B) stav před dohlídkou, bod 2) úvěry hlavních akcionářů: je třeba vyčistit a doplnit složky MSD (analýza výkazů, účelovost čerpání, doložení čerpání atd.), vyčistit a učesat úvěry hlavních akcionářů, uhladit znalecké posudky na úvěry a čerpání hlavních akcionářů. Bod D) zametání stop. Další dokument nalezený v tomto datovém úložišti je nazvaný jako Memorandum, zpracovatelem je Redstone Advisory, a jeho předmětem jsou požadované poradenské činnosti: posouzení ekonomických důsledků vybraných uzavřených transakcí od 15. 9. 2012 do 30. 4. 2013 u společností INGURON Invest, s.r.o. a DELSACO Trade, s.r.o. V dokumentu jsou vypsány smlouvy, které tyto společnosti uzavřely, např. s Merkur Key, Bolillo Capital, Ila-Oil atd. Další část dokumentu se věnuje společnosti Logistic Solution. Dále zde byl nalezen text s nadpisem Návrh opatření vedoucí ke snížení nákladů společnosti Ray-On, a.s., kde pod bodem c) je jako náklad společnosti uveden leasing automobilu BMW pro J., datováno 5. 9. 2011 K.. Nacházejí se zde i nepodepsané a nedatované smlouvy o převodu členských práv a povinností člena MSD mezi Danielem T. jako převodcem a Rudolfem J. jako nabyvatelem za 12 mil Kč, dále nepodepsaná a nedatovaná smlouva o převodu členských práv a povinností člena MSD mezi Danielem T. jako nabyvatelem a Intedat Investment Ltd. jako převodcem za 12 mil Kč a smlouva o úvěru z 21. 4. 2011 znějící na úvěr ve výši 17 mil Kč uzavřená mezi Rudolfem J. jako věřitelem a Danielem T. jako dlužníkem. Na úložišti se nachází rovněž kontakt na osobu Azíz, a to telefon +420 xxx a e-mail xxx. V datovém úložišti se nacházejí i smlouvy o zřízení zástavního práva mezi MSD a společností Bill Invest, znalecké posudky Ing. Pecha pro objednatele TORRAUNEX Consult a koncepty smluv o úvěru MSD s různými úvěrovými dlužníky, mimo jiné i se společností Sidia, kde jsou vloženy poznámky od Ing. Jana Z. a. V mobilním telefonu obžalovaného K. zn. Blackberry (příloha číslo 99 spisu) byly nalezeny také kontakty na Ivo H., Jana J. z MSD (pozn. risk manažer), zaměstnance LBBW Bank, na Janu S., Daniela T. a Jana Z. a z MSD a na Jana V.. Dále jsou zde obsaženy kontakty a termíny schůzek s Petrem J., Františkem H. a Antonínem H., se kterým obžalovaný řešil průběh stavby domu v xxx a fakturaci na společnost Claremont.

149. Ve stolním PC obžalovaného zn. HP (příloha číslo 100 spisu), který byl nalezen v rodinném domě na adrese Xxx, obývaném obžalovaným K., a byl rovněž přezkoumán znalcem Ing. Jaroslavem Kothánkem, Ph.D., byly nalezeny další informace spojující úzce obžalovaného a osoby působící v MSD, případně další osoby, které měly co do činění s uzavíráním předmětných úvěrových smluv, např. na Jana Z. a, Romana V., Jiřího L., Václava T. a Radku P. Bez povšimnutí nelze ponechat ani přehledy transakcí na účtu spol. Elitecon (pozn. jedna z hongkongských spol., na které putovaly vyvedené fin. prostředky z MSD), kde je označen tok pro spol. Inter Moll Trade, TAHOKEE a Redstone Advisory s uvedením,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

kolik si která společnost půjčila, a kolik vrátila. I v tomto PC se nachází kopie souboru nazvaného Fahrplan.

150. Ze skypové komunikace (příloha 101 spisu) lze upozornit na zprávu ze dne 20. 5. 2013, kdy K. píše Leoně F.: „už to proběhlo tiskem, banka, u které hodně mých klientů má financování, má pozastavené obchody, a teď hodně klientů řeší, jak bude schopna platit své závazky, když počítali, že budou schopni hradit závazky ze schválených úvěrů, které již nenačerpají. Je tady nervózní atmosféra, do toho ještě čekáme na nějaké schůzky ... bude horko.. Papa a netrap se tím, nějak se to pořeší.“ Je tedy zřejmé, že situace kolem zahájeného vyšetřování v MSD obžalovaného nenechávala klidnou. V PC obžalovaného K. byly také zadokumentovány IP adresy, ze kterých K. komunikoval - IP: 217.195.161.182 a IP: 85.70.17.159. Byla zde nalezena i e-mailová komunikace mezi obžalovaným K. a Janou S. (H.), působící ve front office a zároveň v úvěrové komisi MSD, e-mailem ze dne 1. 8. 2012 zasílá K. úvěrovou smlouvu mezi MSD a Medearon SE (zaslána v kopii i AK Hrubý & Buchvaldek), následně Jana S. posílá zpět v příloze tutéž úvěrovou smlouvu s revizemi a v čistopise K.. V PC obžalovaného K. byly dále nalezeny jeho e-maily, které si posílal s Ivem Z., svědkem S. a svědkyní K.. K. jako zaměstnankyně Redstone Advisory zasílá nejprve S. (bankéř LBBW) doplňující údaje k zakládaným účtům společnosti DELSACO Trade, ILA-Oil, a poté S. zasílá K. čísla těchto bankovních účtů. V dalším e-mailu komunikuje K. se S. a sděluje mu, že Redstone Advisory nemá smluvní vztah s MSD (datováno 24. 4. 2013). Další emaily obsahují komunikaci K. týkající se cest do Hongkongu a do Thajska, které mají proběhnout po dohodě s Al N.. Další komunikace mezi K., Z., Buchvaldkem a v kopii s T., která se týká hongkongských společností, kdy v textu je Hongkong označován jako Hradec, a je také zmiňována nutnost založit dvě nové společnosti. V PC byly nalezeny i e-maily mezi obžalovaným K. a Martinem S., zaměstnancem Redstone Advisory, datované 10. 12. 2012, kde spolu řeší převody finančních prostředků předáním platebních příkazů S., kdy K. mu sděluje, že účet společnosti DELSACO je ovládán přes fyzické příkazy k úhradě, které se odevzdávají S.. V tomto PC má obžalovaný K. také uložen kontakt na Juraje J., působícího v Hongkongu a podílejícího se následně legalizaci finančních prostředků. Dále se zde nachází naskenovaný občanský průkaz Jaroslava M., člena představenstva společnosti Claremont Investments, a.s., která je vlastníkem nemovitosti v Xxx, kterou obývá obžalovaný Petr K.. Nachází se zde i životopis Petra J. a nepodepsaná smlouva o půjčce ve výši 300 tis Kč, kdy jako věřitel je uveden Petr K. a jako dlužník Jaroslav M. a Olga M.ová. Dále byl PC nalezen profesní životopis Jana Z. a jeho naskenovaný občanský průkaz.

151. O nadstandardních vztazích mezi obžalovaným K., jeho kolegou Z., zaměstnanci Redstone Advisory a advokátem Jiřím Buchvaldkem svědčí skypová a e-mailová komunikace nacházející se v notebooku zn. Acer, který byl nalezen u obžalovaného při domovní prohlídce v jeho rodinném domě, jehož data byla stažena znalcem Ing. Jaroslavem Kothánkem, Ph.D. (příloha číslo 101 spisu). Ve skypové komunikaci vedené 6. 3. 2012 mezi Petrem K. a Ivem Z. píše Z. K.: „Roman udělá vše pro to, aby nás namočil do těch tunelů, takže žádné smlouvy na ty sračky a podobně za žádných okolností. Začíná se mi to v hlavě spojovat, už mám jasno a myslím, že vím, jak to řešit.“ K. s ním souhlasí. Dále píše K. Z.: „Roman (pozn. zřejmě V.) funguje jako vekslák „co je doma, to se počítá“ a on přesvědčil Jirku (pozn. zřejmě Buchvaldka), že se budou ulívat peníze bokem a já musím pořešit, zda to probrat s Petrem J. (pozn. zřejmě J.) a Vaškem (pozn. zřejmě T.), protože ty peníze nejsou na obchody, ale na jejich fond budoucnosti.“ K. dále píše: „Je to hlavní plus, kdy naše bonusy a fakturace, na koho (je jedno), zda Sidie či někdo jiný, najdeme titul a basta.“ Z další komunikace ze dne 22. 8. 2012 mezi Z. a K. vyplývá, že jejich společné aktivity se promítaly i do jejich volného času, kdy Z. píše K.: „Petr J. chce s námi vyrazit na tah – bary, děvky.“, na což K. reaguje opatrně: „teď nemohu.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

152. Ze zajištěné e-mailové komunikace je pak jednoznačně prokázána řídicí role obžalovaného při čerpání úvěrů z MSD a jejich následném, téměř okamžitém, převodu na další společnosti, a to včetně zajištění právních titulů (smluv) k těmto převodům. V e-mailu ze dne 10. 12. 2012 komunikuje K. s Annou K., svou zaměstnankyní, která mu sděluje: „Dobrý večer, takže DUMICORE je načerpáno, očekávám od Vás pokyny k převodům.“. Dále mu píše: „Co se týká peněz tak přišlo 5 mil od Jupy a odešlo 7 na Desmontes (ten vlak nafty), takže máme disponibilních cca 6 mil a potřebujeme 1 mil na ČSAD Bus Chrudim, 2 mil na hypotéku a 1,5 mil pro Vaška. Takže stáhnou milion z Toconales a milion z Base Trade, abych ty účty nemusela vyloženě luxovat, hodily by se mi tak 2 mil, ale ty asi někde v rezervě nemáte, že ???“ Na to reaguje K.: „OK, Aničko, vyžijete tento týden? Nadotuji ze zahraničí tento týden, pošlu přesně kolik.“ Na to reaguje K.: „Dle CF jsme teď momentálně asi 400.000 Kč v mínusu. Takže bychom dotaci potřebovali, abychom nemuseli účty vysát do poslední koruny, uvítala bych 2-3 mil, nevím, jaké jsou Vaše možnosti.“ V další zprávě Anna K. píše K.: „a pokyny k převodům 129,8 mil z Dumicore?? Martin říkal, že mi je dáte Vy.“ K. odpovídá: „Aničko, dostanete je během hodiny na skype.“ V další zprávě K. posílá informace K.: „DELSACO na vrub 5138800003 CZK, MORTESS ve prospěch 513522003 CZK. V další zprávě uvádí údaj: „35.000.000 CZK“. Na to reaguje K. s dotazem: „Ok a je k tomu nějaká rámcovka??“ K. odpovídá: „Aničko, prosím o realizaci a zavolejte mi, až budou ty peníze na MORTESS .. na tohle máte smlouvu v barevné složce.“ K. odpovídá: „OK, vypíšu to a hned vyrazím za S.. Na to K.: „Koukněte se, zda tam máte (jen jedna mezi těmito společnostmi).“ K. odpovídá: „Mám, DELSACO vs. MORTESS Smlouva o exkluzivní spolupráci při prodeji/nákupu pozemků.“ K. jí píše: „A rovnou udělejte kopii a dejte mu ji, a rovnou udělejte kopii smlouvy o úvěru mezi MORTESS a ELITECON Inc a také ji dejte S., dále vezměte dva formuláře na konverzi DELSACO a MORTESS a také mu dejte, budu dělat konverze.“ K. slibuje, že mu vše zanesa a K. na to reaguje: „OK, pak mi zavolejte, já udělám konverzi na Delsako a Mortess a pošlu Vám částky na převod v Eur.“ V další zprávě po několika nezájmových sděluje K. K.: „Na Delsacu nejsou peníze, říkal S.“. Z výše uvedeného je jednoznačně prokazováno, že obžalovaný K. prostřednictvím svých zaměstnanců přesouval finanční prostředky mezi jednotlivými společnostmi podílejícími se na jejich vyvedení z MSD, a to za součinnosti svědka S. působícího jako jejich bankéř v LBBW Bank. Dále byly v notebooku Acer obžalovaného K. zachyceny zájmové e-maily, které svědčí o jeho propojení s úvěrovým podvodem popsáním pod bodem I/2, konkrétně e-mail od advokátky Lenky P. z AK Buchvaldek pro Azíze al N., který jmenovaný následně přeposílá obž. Petru K. a jeho obsahem jsou skeny daňových příznání k pozemkům v katastrálním území xxx, kde má dle dohody daň z převodu nemovitosti uhradit kupující společnost TAHOKEE, datováno 4. 1. 2013. Nalezen byl rovněž e-mail od Azíze al N. (xxx) Petru K., kde ho N. upozorňuje, že je třeba zaplatit projektanta, fakturu již K. má mít. V příloze se nachází faktura společnosti Licoměnsko, s.r.o. (dodavatel), který fakturuje odběrateli společnosti MORTESS Trade za zprostředkování částku ve výši 620.410 Kč.
153. Po Skypu komunikuje obžalovaný K. i s Jiřím Buchvaldkem, advokátem spřízněné advokátní kanceláře, který jej žádá o finanční prostředky, a 20. 12. 2012 mu sděluje: „Nechci tě nějak zatěžovat, vím, že toho máš hodně, jenom prosím o dvě věci. Za první potvrzení, že naše faktury na bonus jsou OK a jejich úhradu ještě dnes, a za druhé, prosím o sdělení, kam vyfakturovat ILU, která skončila před více než třemi týdny. Moc díky.“ Na to K. reaguje: „Jirko, ale já nemám peníze na účtech Redstone Advisory, už jsem to říkal Ivovi, Ivo ví, že veze peníze, ale ty budeme mít v Eur a do ČR až tento víkend, a přes svátky je musíme směnit. Už jsem to vysvětloval Ivovi, že jste se mnou neprojednali ani to, že to bude fakturačně. Zavolejme si.“ Z těchto hovorů lze dovodit vědomí a aktivní účast obžalovaného na zpětném dovozu finančních prostředků v hotovosti do ČR ze zahraničí, kde předtím

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

prošly přes účty jiných společností. Zajímavá je i komunikace obžalovaného K. s Leonou S. datovaná 17. 1. 2013, která se ho dotazuje: „Jak to zvládáš v práci.“ a obžalovaný K. na to odpovídá: „Mám z toho velkou hlavu, bude mega průser a musíme vymyslet, jak v tom nelítat, zachránit lidi a jednoho kolegu. Máme s ním zítra schůzku. Pojedu v únoru na týden zase do HK a pak bych jel jen na týden na Ko Samui, hledám společnost.“ Na to S. reaguje: „Jakto mega průser ..., ale tebe se to netýká?“ A K. odpovídá: „Musím hodně pracovat a obrovsky dávat pozor, aby se mě to netýkalo, tak pojeď.“

154. Další e-mail vztahující se k samému počátku fungování MSD a jeho členům představenstva, je datován 11. 11. 2010 a byl zaslán Petrem J. obžalovanému K., kterému v příloze přeposílá vzory předpisů, jaké by potřebovali. Píše mu, že potřebují vše od organizačního řádu, schématu, jednací řády úvěrové komise, kontrolní komise atd., a také obecné předpisy k řízení záložny. V příloze jsou připojeny následující dokumenty: MSD zavádění nových produktů a produktová kniha, MSD organizační řád, MSD řízení rizika likvidity, MSD řízení operačních rizik, MSD řízení tržních rizik, MSD řízení úvěrových rizik a rizika koncentrace, MSD statut vnitřního auditu. V e-mailu ze dne 22. 10. 2010 informuje J. K., že dne 4. 11. 2010 se plánuje mimořádná členská schůze MSD v hotelu Alvin. Tématem bude zvýšení základního kapitálu a změna orgánů. Žádá K., aby promluvil s Jirkou a Míšou, jestli bude Míša nadále v kontrolní komisi, protože se jí údajně nechce nic podepisovat a museli by ji nahradit jiným vhodným kandidátem. Je tedy zřejmé, že obžalovaný K. měl vliv i na samotné obsazení orgánů MSD, kdy existoval zájem na tom, aby v kontrolních orgánech MSD seděly osoby, které budou vyhovovat jejich požadavkům a budou schvalovat úvěry, aniž by je podrobněji přezkoumávaly, k čemuž i posléze došlo.

155. O propojení obžalovaného K. s vedením MSD svědčí i další důkaz, a to informace získané z pevného disku typu Seagate, SN: Z1F1LPSEL, který byl vydán při prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 3. 5. 2013 v bývalém sídle MSD na adrese Sokolovská 394/17, Praha 8. Data z tohoto pevného disku byla získána prostřednictvím znalce Ing. Kolucha, Ph.D. a obsahují řadu důkazně významných informací (příloha č. 102 spisu). Pokud by bylo pravdivé tvrzení obžalovaného K., že s MSD neměl nic dočinění a neměl žádný vliv na jeho vedení, pak je s podivem, proč by mu Jan Z., člen představenstva MSD, zaslal email 25. 7. 2011 obsahující jako přílohu tabulku cash flow MSD nazvanou tabulka cash flow po úpravách s Petrem K., kdy v textu mu sděluje: „Petře, podívej se na srpen, je tam k čerpání 386.000.000 Kč a cash flow nám chybí 153.000.000 Kč.“ Podepsáno Honza. O činnosti obžalovaného K. pro MSD pak svědčí i e-mail Iva Z. z 13. 6. 2011, který zasílá v kopii Romanu V., Gabriele K., Petru K., Petru J., a dále na adresu xxx, který se týká vily Strašnice, kdy Petru K. je dáno za úkol, aby nahrnul materiály od Gabči do MSD, zajistil úvěrovou žádost, úvěrovou smlouvu na 50.000.000 atd., a dále, aby mu poslal nějaký vzor zástavní smlouvy a návrh na vklad ve prospěch MSD. Byť se jedná o jiné nemovitosti než ty, které jsou obsaženy ve výroku rozsudku, je zřejmé, že role obžalovaného K. spočívala mimo jiné v tom, aby (i v jiných případech) sepisoval úvěrové žádosti, úvěrové smlouvy a připravoval další související materiály. V dalším e-mailu píše Ivo Z. dne 8. 1. 2012 Petru J. a Petru K. informace o zástavní smlouvě k pohledávce, kde uvádí, že závěr smlouvy je klasicky zbytečný, stejně jako některá další ustanovení. ... obecně by bylo do budoucna velmi vhodné toto psát zásadně současně s úvěrovou smlouvou. V e-mailu ze dne 27. 7. 2011 zasílá Ivo Z. informace Romanu V., Jiřímu L., Gabriele K. a Petru K., kdy předmětem je MSI - zdroje ozdravení. Uvádí, že si dovoluje poslat svůj návrh na financování ozdravení jednotlivých skupin v MSI a zdůrazňuje, že tohle je fáze první, ale v budoucnu budou muset řešit prostředky na výstavbu atd., Petr K. tohle dokáže posoudit lépe. Základní principy: 1) co nejvíce posílit věřitelské a majetkové ovládnutí MSI, 2) ozdravení použitím prostředků přímo ze skupiny znamená takřka žádné zajištění (zástavní práva, směnky apod.). Musí být tedy úzce kombinované s přímým

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

úvěrováním z DZ, které tyto mechanismy obsahuje. Pokud má skupina vyplatit nějaký závazek (nakoupit pohledávku), musí tak učinit z prostředků, které načerpalo projektové SPV, MSI, a takové načerpání je zajištěno směnkami a zástavními právy současných vlastníků 3) nejvýhodnější pro nás je používat DZ, ale pak se to spojuje do ESSA a nastupují úvěrové limity. Zároveň se tím zablokují zisky po dokončení projektu kvůli zajištění ve prospěch DZ. 4) celý proces ozdravení musí utužit vazalské postavení současných vlastníků, omezit jejich rozhodovací pravomoci tak, aby se nemohli vyvázat. Od počátku musí být jasně nastaveno, že se bude dělat, co řekneme 5) Jakékoliv prostředky použité na ozdravení musí být z hlediska naší skupiny kryté a likvidní. V e-mailu ze dne 18. 5. 2011 zasílá Ivo Z. informaci Jiřímu L., Romanu V. a Petru J. a sděluje jim: „Ahoj pánové, v příloze přikládám hrubou analýzu možnosti ohledně navyšování. Dál si s tím ještě hraju, ale třeba budete mít nějaký nápad, který mě nenapadl.“ Přílohou je dokument navýšení kapitálu prostřednictvím podřízeného dluhu. Tento dokument, který byl přílohou zasílaného e-mailu, obsahuje návrh na zvýšení kapitálu družstevní záložny nečlenem a obsahuje různé úvahy o tom, jak to zařídit tak, aby to mělo pro věřitele jednoznačně ekonomický přínos, zda tak učinit prostřednictvím fungující společnosti s historií nebo účelového SPV, kde lze lépe vyargumentovat použití cizích zdrojů, kdy problémem je ale naopak zajištění, a musely by se tam převést nějaké nemovitosti apod. Výhodou může být, když peníze přijdou přes prostředníky z družstevní záložny, tak bude menší podezření na tento nezákonný typ financování než u člena. Půjde lépe zamaskovat řetězec prostředníků, např. přes Slovensko a Kypr, ČNB nebude mít možnost důkladné prověrky majetkových a úvěrových poměrů této osoby atd. Při poskytnutí podřízeného dluhu regulovaným subjektem např. bankou, družstevní záložnou apod., to může přivolat nežádoucí pozornost na oba subjekty a zkoumání, zda nejsou ve skutečnosti propojené atd. Zajímavá je rovněž komunikace mezi Janem J., risk manažerem MSD, a Annou K., Danou J. a Martinem S. ze společnosti Redstone Advisory, v kopii zaslána rovněž Petru J. a JanuZ.ovi. J. adresáty informuje o tom, že úvěr lze předložit ke schválení až po výmazu všech zástavních práv a předložení čistého LV. Ze zasláného znaleckého posudku je zřejmé, že se jedná o nebytové nemovitosti, resp. nebytové budovy bez č.p. (haly) s přílehlými pozemky, které nejsou v dobrém technickém stavu, postaveny v roce 1966, poslední rekonstrukce r. 1978, proto je potřeba kalkulovat odhadní cenu na 60% diskontu. To je $65.000.000 \times 0,6 = 39.000.000$ Kč, což je maximální možná výše úvěru. Vzhledem k tomu, že je v žádosti uvedena částka požadovaného úvěru 52.000.000 Kč, žádá tímto J. adresáty o přepracování žádosti o úvěr a s tím související finanční výhled s podnikatelským plánem. Dále jim sděluje: „Již minulý týden jsme se dohodli, že před zpracováním žádosti nás budete kontaktovat a budete se informovat, jaká maximální možná výše úvěru je možná na tu kterou nemovitost poskytnout.“ Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že osoby, které schvalovaly úvěry v MSD, zde konkrétně Ing. Jan J., kooperoval velice úzce se zaměstnanci Redstone Advisory, a o všem věděli i členové představenstva Petr J. a JanZ.. Na tento e-mail reaguje následně Petr J. a sděluje J.: „Nemovitosti budou čisté cca dnes odpoledne, v LV by mělo být vše v pořádku, doskontuj, prosím, nemovitosti na 80 %. Děkuji Petr.“ Na to reaguje J.: „Ahoj Petře, LV je již bez zástav, ale 80% ceny se mi vůbec nelíbí .... Honza“. Výše uvedené komunikaci předchází ještě komunikace Jana J. s Martinem S. (Redstone Advisory) ze dne 28. 11. 2011 poslaná v kopii Petru J. a JanuZ.ovi, kdy J. děkuje S. za zaslání dokumenty pro vyřízení úvěru firmy VUM export s.r.o. a v případě, že bude firmu zastupovat, je třeba, aby doručil plnou moc s notářsky ověřenými podpisy a doplnil konkrétní dokumenty pro zpracování úvěrové dokumentace jako např. originál znaleckého posudku, LV, obchodní smlouvy, originál výpisu z OR a potvrzení o bezdlužnosti, bez čehož nelze úvěr řádně zpracovat. Také je zajímavé, že Jan J. následující den (29. 11. 2011) píše e-mail Anně K. (Redstone Advisory) a sděluje: „Dobrý den, že je pan S. Váš kolega mi nikdo nesdělil, proto jsem ho ve včerejším e-mailu upozornil v případě zastupování na předložení plné moci. Myslím ale, že máte komunikovat s MSD prostřednictvím jiné e-mailové adresy.“ Lze tedy vysledovat určitou snahu o zakrytí

vzájemných aktivit včetně komunikace mezi Redstone Advisory a MSD, kdy je patrné, že šlo o spřízněné osoby, koordinující své kroky. Anna K. na výše uvedený e-mail J. odpovídá: „Ohledně komunikace je to složitější, něco máme psát ze Sidie, něco z Redstone Advisory. Pan S. mi říkal, že s Vámi komunikoval, proto jsem předpokládala, že víte, kdo to je.“ Dále se vyjadřuje k nutnosti zaslání dokumentů. E-mailem ze dne 31. 10. 2012 zasílá Anna K. žádost Janě S., člence úvěrové komise MSD, aby jí zaslala úvěrovou dokumentaci, aby si ji mohla slečna H. v klidu prostudovat. Na to odpovídá S., že toto zasílá v příloze, kde se nachází úvěrová smlouva verze 2, 2011, obchodní podmínky a zástavní smlouva k nemovitosti (bod I/1).

156. Na e-mail obžalovaného K. byla také zasílána smluvní dokumentace od advokátky Lenky P., která se týká rodinného domu v Xxx, který obývá. Dále byly K. zasílány informace **ke společnosti Claremont Investments, a.s.**, kdy advokát Jiří Buchvaldek mu poskytuje informaci o změně stanov v této společnosti, přílohou e-mailu ze dne 20. 2. 2013 je notářský zápis. O společnosti Claremont Investments komunikuje e-mailem obžalovaný K. i s JUDr. Janků, který mu zasílá plnou moc a smlouvu o generálním zastupování této společnosti. Advokátka P. K. zasílá i další smluvní dokumenty k této společnosti, a to e-mailem ze dne 6. 7. 2013, konkrétně dohodu o započtení, kupní smlouvu Xxx, kupní smlouvu na pozemek, návrh na vklad Xxx, smlouvu o smlouvě budoucí - nájemní dům, smlouvu o smlouvě budoucí - pozemek a zápis zasedání dozorčí rady (jedná se o návrhy a předtisky, které jsou zasílány k doplnění). Výše uvedené svědčí o tom, že vazba obžalovaného K. na tuto společnost byla významnější, než se snažil před soudem prezentovat, a jen těžko lze uvěřit, že ji reálně řídil svědek Jaroslav M., který je jejím formálním vlastníkem.
157. O tom, že společnost Redstone Advisory, resp. obžalovaný Petr K., měl podíl na úvěrovém procesu, kterého se účastnili jednotliví úvěroví dlužníci u MSD, vypovídali i někteří vyslechnutí **svědci**. Konkrétně svědkyně **Kateřina H.** (nyní H.) uvedla, že společnost Redstone Advisory pomáhala jejímu otci s podklady pro úvěr, který si následně brala za společnost TEVLIN. Obdobným způsobem vypovídal i otec svědkyně **František H.**, který uvedl, že když se rozhodli zažádat o úvěr na pozemky, nabídl jim součinnost pan K. a pan T.. Tak se dostali ke společnosti Redstone Advisory, která jim připravovala podklady pro úvěr. Redstone Advisory se dobře orientovala v podkladech, které byly pro banku třeba. Konkrétně pan K. měl za úkol připravit celou úvěrovou složku tak, aby byla pro banku srozumitelná. Společnost Redstone Advisory zajistila i odhad na lokalitu v xxxi. Odhadce pro projekt v Kostelci si sehnal svědek sám. Co se týče řízení v MSD ohledně poskytnutí úvěru, toto probíhalo tak, že svědek H. tam přinesl složku, kterou měl připravenou od Redstone Advisory, jednal s paní S., dovysvětlily se podrobnosti a došlo k podpisu smlouvy. Podklady, které zpracovávala K. firma Redstone Advisory, nekontroloval, pouze zhlédl samotný záměr. Další, co ho zajímalo, byl odhad nemovitosti. K ocenění nemovitostí sloužících jako zástava byl společností Redstone Advisory zprostředkován Ing. Fojtík, se kterým svědek nikdy nejednal, podklady mu nedával. Redstone Advisory ovládala tok finančních prostředků v jejich společnostech, bylo to na základě smluv, které měla k dispozici paní P., která dělala účetnictví. Za společnost Redstone Advisory se svědkem některé zásadní věci řešil obžalovaný K., něco řešili jeho zaměstnanci, např. pan S., který ho např. upozorňoval na to, co je třeba v dokumentech doplnit, od něj se také asi dozvěděl o odhadci na nemovitost. Advokátní kancelář Hrubý & Buchvaldek sloužila jako sídlo společnosti TEVLIN. Svědek potvrdil, že od MSD on a jeho dcera, resp. jejich společnosti, čerpaly čtyři úvěry, a společnost Redstone Advisory jim dávala dohromady podklady i těmto dalším úvěrům. Významnou roli obžalovaného Petra K. při zajišťování předmětných úvěrů od MSD popisuje i **svědek Jan V.** Uvedl, že ho poznal prostřednictvím pana Azíze Al N., který mu ho doporučil jako dobrého ekonoma. Svědkovi V. bylo řečeno, že má koupit areál ve Vodňanech včetně nějakého

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

vybavení. Kupovala ho firma, která je spřízněná s firmou prodávající a on sám vystupoval jako zprostředkovatel. Nemovitost měl koupit a obratem ji prodat, protože druhá společnost si na něj brala úvěr. Jedna z firem se jmenovala ILA Oil. Peníze nešly svědkovi V., ale podle smlouvy zůstaly v úschově v AK Hrubý & Buchvaldek. O celé záležitosti mu pan Al N. řekl, že bude kupovat pozemky, které se budou sít'ovat a prodávat, a z toho mu nabídl nějaké peníze. Pan K. mu řekl, že půjde konkrétně o 10 %, ale nakonec svědek nic nedostal. V. bylo řečeno, že potřebují firmu, která má obraty a historii, k čemuž se hodila jeho firma s auty. Také mu bylo řečeno, že se nebude muset o nic starat a že pan K. je ekonom, který vše povede a vezme si i jeho účetnictví, které bylo v nepořádku. Jeho účetnictví měl zpracovat, ale k tomu nedošlo. Následně se svědkovi vrátili celé krabice s účetními doklady. Al N. a K. také svědkovi V. řekli, že má dojít do LBBW Bank založit účty, vše mělo být připravené u pana S.. V bance podepsal nějaké platební příkazy. Smlouvy byly podepsány v AK Buchvaldek, ale bez protistrany. Kupujícího ani prodávajícího svědek V. nikdy neviděl, byl pouze prostředníkem. Pan Al N. a pan K. svědkovi sdělili, že už se nakupují pozemky, některé z nich byly v Brandýse. Později se dozvěděl, že do celé záležitosti byli přibráni další lidé, ze kterých se stali úvěroví klienti. Svědek popřel, že by je sám verboval, přivedl pouze tři nebo čtyři kamarády - pány M., V. a Š., který si vzal ještě pana J., a nakonec pan A., který si přivedl pana V.. Al N. a K. svědkovi V. sdělili, že veškerou ekonomiku připravuje firma Redstone Advisory, která má delší vztahy s MSD, a ti lidé poté dostanou úvěr. Později, když byly inkasovány úvěry na předmětné pozemky, řekli mu K. s Al N., že se pozemky musí ještě připravit a peníze musí vydělávat, protože ti lidé mají úvěry a musí platit jistinu. Přinesli tedy smlouvy, které vyhotovil pan Z. s panem Buchvaldkem, na základě kterých se měly peníze krátkodobě poslat do Hongkongu, kde měl pan Al N. kontakty a kde měly být připraveny krátkodobé půjčky. Vše mělo být právně v pořádku. Svědek V. proto smlouvy podepsal, sám peníze nikam neposílal. K. dostal v bance token k účtu a svědek ani neví, jaké byly pohyby na účtech, protože vše spravoval pan K.. Teprve následně svědek V. zjistil, že veškerá pošta z banky LBBW odcházela do AK Hrubý & Buchvaldek. Telefon, který byl na dokladech uveden jako kontaktní, byl zřejmě pana K., nebo někoho od něj z kanceláře. Al N. s obžalovaným K. také svědkovi V. sdělili, že je třeba platit MSD úvěry, proto vzal peníze ze svých tří firem, šlo zhruba 4,5-5 mil. Kč, jednotlivé splátky byly ve výši 1,6-1,7 mil. Kč. Tyto peníze mu nikdy nebyly vráceny. Dával je panu M., V. a Š... Peníze byly vloženy do MSD. Svědek V. také potvrdil, že společnost DELSACO Trade založil na žádost obžalovaného K., společnost INGURON Invest založil až následně, když už byly zablokované peníze. Bylo to také na pokyn pana K. a Al N.. Tato společnost měla nastoupit na místo DELSACO Trade, kterou předal panu K., ve vztahu k pozemkům neuděloval žádnou generální plnou moc. Co se týče společnosti TEVLIN, která je pana H. nebo paní H., nevěděl svědek, že peníze od této společnosti protekly účtem společnosti DELSACO Trade. Jednou ale pan K. přivedl pana H. s nějakým papírem kvůli úvěru. Co se týče dalších společností, jejichž peníze protekly přes jeho společnosti, zmínil svědek V. pana M. a jeho společnost GALBANI Capital, dále pana V., který měl společnosti Mescalero a TORRAUNEX Consult, pan Š.. měl společnost VERACOR Trade a A. měl spol. DUMICORE, na kterou vozil s panem B. mladším auta. O procesu poskytování úvěrů ze strany MSD jednotlivým zájemcům ale V. nevěděl nic. Věděl, že úvěroví klienti dostávají úvěry, peníze přicházely na účty a měl k nim přístup obžalovaný K.. Svědek V. se také podrobně vyjadřoval o aktivitách obžalovaného K. v Hongkongu, kam jel jako turista. Pánové K. a Al N. mu doporučili, aby tam jel, aby věděl, kde sídlí tamní společnosti. Potkal se tam také s panem M., resp. N., který je bratrancem pana Al N., který mu v Hongkongu zajišť'oval chod firem. Svědek V. také uvedl, že jednou ze společností pana Al N. v Hongkongu byla East Ray Limited, kam putovaly finanční prostředky. Ve skutečnosti měl firmu na sebe napsanou pan N. (M.). Z Hongkongu vytáhl nejvíce peněz Al N., K. tam měl na účtu asi 2 mil Eur a Z. asi 1 mil Eur. Co se týče jmen s údaji o částkách uvedenými v sešitě pana K., objasnil svědek V., že Petr je K., Ivo je Z., Azíz nebo Áza je Al N., Vašek je T.,

Juraj je J., a je tam uvedený i pan S.. Další osobou, která byla o celém byznyse obeznána, byl pan B., který mu jednou volal, že Azíz na tom „vyvařil“ 800 mil Kč a že všechny okradl. Dále uvedl, že peníze z Hongkongu se vracely na zhodnocení na úroky. Soud má za to, že svědek Jan V. st., který byl v této věci rovněž nepravomocně odsouzen, do určité míry ve své výpovědi bagatelizoval svou vinu, například popíral, že by angažoval další osoby, což však bylo vyvráceno celou řadou dalších svědků, kteří byli v trestné činnosti zapojeni (např. A., M.). Řada údajů, které uvedl o obžalovaném K., např. že měl být hlavním ekonomem projektu, ovládal bankovní účty společností – žadatelů o úvěr apod., je ale potvrzována i dalšími provedenými důkazy, a to jak svědky, tak listinami a elektronickou komunikací, která byla zajištěna, proto je soud považuje za pravdivé. Výpověď svědka V. potvrzuje i jeho syn **svědek Jan V. mladší**, který u soudu vypověděl, že jeho otec měl možnost nějakých investic se sítováním pozemků a celou záležitost měl za něj řešit jistý ekonom K., který mu měl vést účetnictví a agendu jeho firem. Seznámil ho s ním Azíz Al N., tehdejší otcův kamarád. Svědek také potvrdil, že vezl svého otce do LBBW Bank na Václavské náměstí, kde otec zakládal účty ke společnosti DELSACO Trade a Inguron Invest. I do této banky měl být poslán panem K.. Dále byl svědek přítomen tomu, že jeho otec panu K. předal věci, které vyřídil v bance, šlo asi o tokeny týkající se založených účtů. Svědkovi to nepřišlo divné, protože i jejich účetní má token od účtu společnosti. Ví také o tom, že jednoho dne pan M. přivezl otcí do firmy krabice s účetnictvím, které pocházely od pana K.. O obžalovaném K. se zmínil ve své výpovědi i **svědek Jakub A.**, byť jeho informace byly zprostředkované přes Jana V., který mu sdělil, že přístup k účtům společnosti CENTOM Trade pana V., stejně jako k účtům DUMICORE Trade pana K. měl mít pan K.. Svědek A. ho nikdy neviděl, ale V. mu ho ukázal na fotografii a řekl mu o něm, že má vazby na MSD, a také V. představil člověka z LBBW Bank, který tam vše zařizoval. V. K. nazval ekonomem celého podvodu. Dále A. vypověděl, že podnikatelské záměry, které měly sloužit k poskytnutí úvěru pro MSD, připravoval právě obžalovaný K., který řešil i převádění financí. Tokeny od jednotlivých účtů a dokumenty ohledně dalších společností, které v podvodech s MSD figurovaly, byly následně dovezeny v krabicích od K. zpět k panu V. a svědek A. mu je pomáhal protřídit. Dalším svědkem, který potvrzuje významnou roli obžalovaného K. v této trestní věci je **svědek Lukáš M.**, který uvedl, že se stal jednatelem spol. GALBANI Capital na základě návrhu pana V., který mu sdělil, že podrobnosti mu sdělí pan K.. Pan K. mu k tomu řekl, že se koupí čistá firma, tato nakoupí pozemky, které se zastaví, zasít'ují, a na tom se pak vydělá. Svědek se účastnil dvakrát jednání v hotelu Hilton, jednou zde byl i s panem K. a dalším pánem, a zde se projednávaly dodatky ke smlouvám. Jednalo se o nákupy pozemků, řešily se rozpočty. Účet společnosti GALBANI CAPITAL měl založit v LBBW Bank na Václavském náměstí. Již si nepamatuje, zda mu k tomu dal pokyn pan V., nebo pan K.. Přístupové kódy a elektronickou kartičku k účtu dostal a odevzdal je V., který mu řekl, že jde s papíry k panu K.. V. mu také řekl, že kompletní účetnictví pro společnost bude dělat právě pan K.. Svědek M. také uvedl, že to byl on, kdo vyzvedl u advokáta Buchvaldka krabice s šanony včetně přístupů k účtům a tokenů, které se týkaly i dalších společností, např. společnosti pana A.. Tyto krabice nechal v advokátní kanceláři pan K. a svědek je pak vezl k panu V..

158. Na základě výše uvedených důkazů má soud jednoznačně za prokázané, že obžalovaný K. jednal ve vzájemné spolupráci a koordinovaně s odděleně stíhanými Janem V. a osobami, které vystupovaly jako formální žadatelé o úvěr u MSD, držitelé zástav (pozemků) a v neposlední řadě s osobami řídícím MSD. Společnosti TEVLIN, DUMICORE Trade, GALBANI Capital, TORRAUNEX Consult, VAROXA, CENTOM Trade, VERACOR Trade požádaly v MSD o podnikatelský úvěr na nákup nemovitostí, ačkoliv žádnou reálnou podnikatelskou činnost nevyvíjely, a bylo tedy předem jasné, že nebudou schopny dostát svým závazkům, a tedy splácet poskytnuté úvěry od MSD. Ze svědeckých výpovědí plyne, že to byl především Jan V., který získával nastrčené osoby (bílé koně), kteří se stali statutárními

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zástupci shora uvedených společností, příp. k jejich vyhledání pověřil další zúčastněné, např. Jakuba A.. Veškerá dokumentace, která byla nutná k tomu, aby se bílí koně stali statutárními orgány společností, a dále k tomu, aby mohli požádat o úvěr u MSD, byla vypracována za součinnosti s K. u společností Redstone Advisory, kdy se jednalo zejména o fingované podnikatelské plány a další listiny, které byly k podání žádosti o úvěr nezbytné, přičemž na vytváření smluvní dokumentace se podílela i Advokátní kancelář Hrubý & Buchvaldek. Ostatně z výpovědi svědka Z. vyplývá, že Jiří Buchvaldek byl jeho spolužákem z vysoké školy, měli tedy úzké osobní vazby, které využívali i v těchto případech. Podstatná část smluvní dokumentace zpracovaná na žádost obžalovaného K., resp. jeho společnosti Redstone Advisory, a vzájemná komunikace se spolupracující AK Hrubý & Buchvaldek, se nachází v příloze 97a trestního spisu. Například v e-mailu ze dne 7. 11. 2012 sděluje obžalovaný K. Ivu Z. a Jiřímu Buchvaldkovi informace o společnostech ILA-Oil a DELSACO Trade, a to kontaktní adresy, výpis z obchodního rejstříku a kopie občanských průkazů týkající se statutárních orgánů, k čemuž Jiří S. z LBBW Bank sděluje čísla účtů v CZK a EUR, která byla pro tyto společnosti založena. E-mailem ze dne 3. 12. 2012 zasílá Dana J. Martinu S. (oba Redstone Advisory) rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí týkající se společností DUMICORE Trade a DELSACO TRADE. Nachází se zde také e-mail od Moniky H. zaslaný Daně J. týkající se vyúčtování pracovní cesty do Hongkongu v únoru 2013 Iva Z. ve výši 36.345 Kč a Petra K. ve výši 60.760 Kč. Dana J. pak e-mailem sděluje dne 6. 11. 2012 Martinu S. čísla účtů společností TOCONALES, DELSACO Trade, ILA-Oil a MERCUR Key. Dále z e-mailové komunikace vyplývá, že AK Hrubý & Buchvaldek byla korespondenční adresou pro řadu společností, např. v e-mailu ze dne 29. 1. 2013 sděluje Marie Š. (AK) Daně J., jaká přišla pošta, kdy uvádí: „Pro společnost Středočeská realitní celkem 4 dopisy od společnosti ČEZ, pro společnost DELSACO od LBBW Bank a pro společnost Logistic Solution dva dopisy, jeden od Uniqua a další od nějakého holdingu.“ Obdobné informace se nacházejí i v dalších zajištěných e-mailech od Marie Š. (AK). Jiří Buchvaldek pak zasílá 11. 12. 2012 Anně K. a Daně J. (Redstone Advisory) faktury na společnosti Inguron Invest a DELSACO Trade, včetně time sheetů, ve kterých jsou obsaženy úkony právních služeb, které AK Hrubý & Buchvaldek vykonala např. ohledně pozemků (zástav), které se vztahují k úvěrům od MSD, konkrétně jde o pozemky v Xxx, v Xxx, v Xxx, kdy je přesně specifikováno, jaké úkony byly provedeny, např. komunikace s panem B., s Al N., s notářskou kanceláří, přípravy kupních smluv a smluv o zřízení věcného břemene, případně o advokátní úschově, dále návrh na vklad do katastru a další úkony, za což AK účtuje částku 72.989 Kč (úkony provedené od 20. 11. 2012 do 4. 12. 2012). I další vyúčtování AK Hrubý & Buchvaldek se týká pozemků a společností, které nalezneme mezi žadateli o úvěr u MSD, a to např. příprava kupní smlouvy a návrhu na vklad mezi společnostmi EXXAR a TAHOKEE, dále různá jednání ohledně pozemků v Xxx a Xxx, zprostředkovatelská smlouva mezi DUMICORE Trade a DELSACO (DUMI-DEL), smlouva o úvěru mezi (TAHOKEE-ELIT) a další úkony, které jsou společnosti Redstone Advisory podrobně vyúčtovány. Mezi dokumenty nalezneme přehled těch, které mají být připraveny pro jednotlivé společnosti ve vztahu k DELSACO Trade, TOCONALES, Merkur Key, ILA-Oil, Bollilo a MSD, kdy je v excelové tabulce přesně uvedeno, kdo má za jakou stranu smlouvy podepisovat, zda má být podpis ověřený, či neověřený, kdy má být datována, jakým způsobem mají být použity finanční prostředky, tedy zda jdou do úschovy, či nikoliv apod.

159. Skutečnost, že ve společnosti Redstone Advisory byly vyráběny podnikatelské plány pro jednotlivé žadatele o úvěry, je prokazováno mimo jiné i e-mailem zaměstnance Redstone Advisory Martin S. ze dne 22. 11. 2012, který zasílá Daně J. žádost tohoto znění: „Dopsal jsem ekonomický plán na DUMICORE, nicméně mi doma nefunguje český pravopis a opravy. Zkontroluj to, prosím. Také jsem již hodně unavený, tak možná některá textace nebude dávat smysl, jestli to bude možné, popros Lud'ka, jestli by to po mně, zejména text a

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

logiku věcí, čísla budou správně, nezkontroloval. Ať se kdyžtak taky zamyslí, jestli může tato společnost poskytovat poradenství v případě, že ho nemá uvedené na justici, resp. v ekonomických činnostech. Dále bych Tě chtěl poprosit, zdali po tom, co to zkontroluješ, jestli bys nepředělala formáty ekonomického plánu (jiné číslování, barvičky, nadpisy, možná jiný druh písma atd.), **aby to vypadalo opět jinak než předchozí žádosti.**“ Je tedy zřejmé, že se nejedná o první žádost, resp. ekonomický plán, který do úvěrové složky pro MSD zpracovával jako zaměstnanec Redstone Advisory, neboť to v textu sám uvádí, a žádá J., aby ho upravila tak, aby nevypadalo stejně jako ty předchozí.

160. Mezi přílohami se také nachází smlouva o úvěru uzavřená mezi Redstone Advisory a společností ELITECON Inc Limited se sídlem v Hongkongu, kdy se věřitel zavazuje poskytnout dlužníkovi úvěr do výše 255.000 Eur za podmínek stanovených v této smlouvě, kterou zasílá Dana J. dne 21. 3. 2013 Monice H. na adresu xxx. Výpověď svědka M. v tom smyslu, že žádné dokumenty sám nepřipravoval, resp. zajistil pouze nezbytné úkony a zbytek byl za něj zařízen, je potvrzována i z e-mailu Dany J. z 11. 1. 2013, který zasílá na adresu xxx, kdy ho žádá, aby zajistil potvrzení bezdlužnosti z FÚ na firmu GALBANI Capital, které se musí doložit MSD k úvěru. Jedná se o podmínku vycházející z úvěrové smlouvy. Také mu sděluje, že pokud by s tím chtěl pomoci, má napsat. Vedle toho pak žádá e-mailem Dana J. opět ke GALBANI Capital dne 7. 12. 2012 Martin S., aby pro společnost zajistil výkazy k 31. 12. 2011 v plném rozsahu DPPO za rok 2011 podepsané a s razítkem podání na FÚ s přílohami, bezdlužnost FÚ, bezdlužnost PSSZ. Dana J. pak e-mailem ze dne 7. 12. 2012 sděluje Janě S. (MSD) kontaktní údaje na Lukáše M. jako statutárního zástupce společnosti GALBANI Capital, a to kvůli založení členství, píše jí jeho telefon a kontaktní e-mail. Ohledně GALBANI Capital pak komunikuje dále i sám obžalovaný Petr K., který píše 10. 12. 2012 Martinu S.: „Ráno budete mít instrukce v mailu, účet Dell ovládám přes fyzické příkazy k úhradě, odevzdané S., kopie smluv na platy byly dnes v kopiích dány S., pošlu vám číslo účtu a částky.“ Na to Martin S. téhož dne odpovídá K. a v kopii Z., že platební příkaz první tranše bude doručen na 11 hod, S. dřív nemůže, podpis úvěru druhá tranše proběhl, poplatek zaplacen, v poledne budou přineseny dokumenty z katastru. Píšete, že ostatní, co se druhé tranše týče, zajistíte, dnes budou posílat peníze z banky, zítra by tam měly být vidět, proto se ptám na následující. První příkaz zájemce – zprostředkovatele zajišťujete vy nebo my? V případě, že my, sdělte, kolik peněz nechat na účtu, zda na úroky nebo na jeden nebo dva měsíce, ostatní platby neřeším. Dále řeší předchozí e-mail týkající se podkladů na GALBANI Capital a dotazuje se, zda byl přeposlán, a dále sděluje, že k žádosti GALBANI Capital potřebují ještě výkazy k 31. 12. 2011, DPP za rok 2011, bezdlužnost u FÚ a bezdlužnost u PSSZ, jak již bylo uvedeno v předchozím e-mailu, který zasílal S. J. Komunikace je vedena Danou J. i ve vztahu ke Kateřině H. ohledně její žádosti o zajištění potvrzení zůstatku zaplacených úroků za rok 2012, kdy jí sděluje, že takový dokument je možnost získat zřízením pasivního elektronického bankovníctví, a lze nahlížet na spořicí účet, který má vedený u MSD. Dále H. žádá o zřízení tohoto přístupu a předání jim (Redstone Advisory), a uvádí, že ho zase předají účetním, a to do konce ledna 2013. Dále z e-mailové komunikace Dany J. a Kateřiny H. z 12. 10. 2012 vyplývá, že H. byly zaslány dokumenty týkající se společnosti TEVLIN, konkrétně žádost o úvěr plus přílohy - čestné prohlášení, tabulky MSD, ekonomický plán, žádost o poskytnutí úvěru, účetní výkazy v plném rozsahu (v příloze e-mailu). Z e-mailové komunikace mezi Danielou P. a zaměstnankyněmi Redstone Advisory K. a J. pak vyplývá, že dne 9. 11. 2012 řešily účetní doklady týkající se společnosti PRILO Invest, kdy P. žádá o doložení chybějících podkladů, a to bankovních výpisů a znaleckého posudku na nemovitosti dle kupních smluv, který byl vypracován Ing. Josefem Fojtíkem, smlouvy o půjčkách, smlouvy o notářské úschově a doklady o úhradě správních poplatků za zápisy vkladů vlastnických práv do katastru nemovitostí. Je také evidentní, že Redstone Advisory měla přístup k účtu společnosti PRILO Invest, neboť od společnosti Redbridge byl zaslán Daně J. e-mail ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

znění: „Co se týče faktury na PRILO Invest od Ing. Fojtíka, má ji Radka nachystanou k proplacení, bohužel v tuto chvíli nejsou peníze na účtu společnosti PRILO Invest.“ Přístup k účtu společnosti PRILO Invest tedy měla zřejmě i účetní společnost Redbridge. Tomuto předcházela i email s fakturou od Ing. Josefa Fojtíka zasláný za zpracovaný znalecký posudek na nemovitost v katastrálním území a obci xxx, okres Kolín, pro odběratele PRILO Invest ve výši 55.000 Kč, která je zasílána Martinu S. na základě předchozí dohody. Další e-mailová komunikace se týká zaměstnanců Redstone Advisory Anny K. a Dany J. a Jiřího Buchvaldka, kde řeší neuhrazené faktury vůči advokátní kanceláři za společnosti Logistic Solution, Desmontes, TEVLIN, PRILO Invest a dalších. V příloze se opět nachází vyúčtování AK Hrubý & Buchvaldek za úkony právních služeb od 6. 9. 2012 do 6. 11. 2012 týkající se např. jednání s panem H. ohledně nákupu cihelny a koupě s.r.o., příprava návrhu smlouvy, dohod o vyrovnání, příprava dokumentů ohledně změn ve společnosti a další. Z e-mailu Jany S. (MSD) Daně J. vyplývá, že S. žádá J. o zaslání kupní smlouvy na pozemky, a především územní plán, dle kterého jsou pozemky určeny k zastavění ve vztahu ke společnosti TORRAUNEX Consult. Toto jí dle žádosti J. posílá a dále uvádí: „Zástavy na LV ještě jsou, ale pokusí se to dnes sledovat, mělo by se s tím nějak hnout“. Také dostala pokyn, aby byl podpis smlouvy ve čtvrtek ve 14 hodin, takhle si to pánové domluvili. O tom, že **byl o všem informován obžalovaný K.** pak svědčí i e-mail ze dne 27. 11. 2012 zasláný Danou J. Petru K. s přílohou tabulka, pozemky, přehled. V této tabulce jsou specifikovány zájmové pozemky, např. v Xxx, v Xxx, v Brandýse nad Labem, v Xxx, včetně uvedení vlastníka pozemku, toho, zda již byly oceněny posudkem, a jaká je jejich hodnota. V případě pozemku v Xxx pro společnost TAHOKEE jako vlastníka pozemku je dokonce uvedena pořizovací cena, která je 7× nižší než hodnota pozemku (dle posudku 69 mil Kč oproti pořizovací ceně 10 mil Kč). E-mailem ze dne 7. 1. 2013 společnost Redbridge Consulting sděluje Daně J. a Anně K. (Redstone Advisory) přehled účtovaných firem – změny od 1. 11. 2012, kde se nachází např. společnost Bollilo Capital, SE, Intermont Trade, PRILO Invest, Redstone Brokers, TEVLIN a TOCONALES. E-mailem z 23. 11. 2012 upomíná Jiří Buchvaldek Annu K. a Danu J. o úhradu faktury za sídlo společnosti PRILO INVEST a TEVLIN, které eviduje jako neuhrazené. Tyto faktury jsou i přílohou předmětného e-mailu, kdy platba za zřízení sídla v AK Hrubý & Buchvaldek za jeden měsíc dnes stojí 18.000 Kč. V příloze 97b spisu se nacházejí rovněž informace o rezervování cest do Hongkongu, to konkrétně na termín 9. 10. - 13. 10. 2012, a dále kopie elektronických letenek a víz pro K., Z. a Václava T..

161. Soud má za prokázané, že obžalovaný Petr K. úzce spolupracoval s vedením MSD, což vyplývá jednak již z výše zmíněné zajištěné elektronické komunikace, dále z toho, že u obžalovaného K. byly nalezeny životopisy a skeny osobních dokladů členů představenstva Petra J. a Jana Z.a, ale i ze záznamu o koordinační schůzce ze dne 9. 2. 2010 a z textu listiny označené jako Fahrplan, o nichž bylo pojednáno shora. Společnost Redstone Advisory řízená Petrem K. a Ivem Z. fungovala jako podpůrná společnost, která jednotlivým úvěrovým dlužníkům kompletovala podklady pro to, aby mohli požádat o úvěr u MSD, a to včetně podnikatelských plánů, které zhotovovali zejména zaměstnanci Redstone Advisory Martin S. ve spolupráci s Danou J., o čemž svědčí email S. pro J. ze dne 22. 11. 2012 (viz výše), ze kterého je naprosto zřejmé, že se nejednalo o podnikatelský plán vycházející z reálných údajů, ale o plán zcela smyšlený, což také jednoznačně potvrdili znalci ze znaleckého ústavu A-Consult plus, kteří uvedli, že předložené podnikatelské plány obsahují smyšlené a nevalidní údaje (o tom podrobněji dále). Řada smluvních dokumentů týkajících se úvěrových dlužníků a zástavních dlužníků ve vztahu k úvěrům, které byly žádány u MSD, byly zpracovány spolupracující Advokátní kanceláří Hrubý & Buchvaldek, jak již bylo konkretizováno výše (příloha 97b spisu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

162. **K fungování společnosti Redstone Advisory** se vyjadřovala řada svědků, kteří v ní figurovali. Svědek Ivo Z., spolumajitel Redstone Advisory uvedl, že s MSD přicházeli do styku v souvislosti s vyřizováním úvěrů pro jejich klienty, a byla to součást finančního poradenství, které klientům poskytovali. Klient měl vždy popsat obchodní záměr, seznámit je se svými cíli a možnostmi, a pak se diskutovalo o druhu financování. Obžalovaný K. si vymínil podmínku, že s každým klientem bude veden strukturovaný pohovor, kde tento uvede výše uvedené skutečnosti, a dále měl K. seznam dokumentů a dat, které požadoval po klientech, aby se mohla zpracovat počáteční analýza, tedy rozvahy, výsledovky, přehledy závazků, zástavy. Tyto podklady musel klient dodat, i když čerpal úvěr od MSD. Svědek Z. si vzpomněl na to, že ohledně úvěru u MSD komunikovali s panem H., s paní H. a s panem T.. Z. dále uvedl, že úvěrová žádost je standardizovaný dokument a Redstone Advisory pomáhala klientům při jeho formátování a přípravě, na což s nimi uzavírali smlouvu o ekonomickém poradenství. Přestože svědek Z. popisuje činnost Redstone Advisory jako běžnou činnost poradenské společnosti, má soud za to, s ohledem na ostatní provedené důkazy, že minimálně v sedmi případech popsaných ve výroku rozsudku se společnost Redstone Advisory podílela na přípravě nepravdivých podkladů pro žádost o poskytnutí úvěru u MSD. Ostatně motivaci svědka Z. vypovídat tak, že vše bylo v souladu se zákonem, lze spatřovat i v tom, že on sám se z velké části podílel na činnosti této společnosti, a je nejvýše pravděpodobné, že věděl, nebo byl minimálně srozuměn se spoluprací, kterou má společnost navázanou s MSD, kdy o jeho zapojení do vzájemných vztahů svědčí i tabulky nalezené u obžalovaného K., ve kterých jsou zaznamenány částky a jména osob, jež lze bezpochyby chápat jako rozdělování zisku, a kde je uveden pod jménem Ivo. Svědek Z. popsal rozdělení úloh ve společnosti tak, že on měl na starosti zejména právní otázky, obžalovaný K. měl na starosti ekonomickou agendu, metodicky vedl jednotlivé pracovníky a analytiky v back officu, zpracovával analýzy, jednal s klienty, a také jim vysvětloval, co je zapotřebí, nebo jaký dokument chybí. Ve společnosti Redstone Advisory fungoval analytický tým v čele s panem S. a tzv. back office, kde pracovaly paní J. a K.. Už z této výpovědi je zřejmé, že obžalovaný K. měl velmi dobrý přehled o tom, co se ve společnosti Redstone Advisory dělo ve vztahu k MSD, a tuto činnost koordinoval. Ostatně vyplývá to i ze zajištěné e-mailové komunikace a lze s úspěchem pochybovat o tom, že by zaměstnanci Redstone Advisory činili jakékoliv kroky bez jeho vědomí, když podnikatelské plány, které nebyly podloženy skutečnými ekonomickými údaji, a další dokumenty, pro klienty přímo vyráběli. Svědek Z. popřel, že by společnost Redstone Advisory měla cokoliv společného se sháněním znalců, kteří by ohodnocovali jednotlivé nemovitosti, které měly sloužit jako zástavy k požadovaným úvěrům u MSD, a pokud mu bylo předestřeno, že pan S. objednal znalce Ing. Fojtíka a dokonce byli urgováni, aby znalci zaplatili, uvedl, že se jednalo o exces a bylo to proti pravidlům společnosti. Z. také popřel jakoukoliv formální či neformální spolupráci s MSD, vypověděl, že komunikovali pouze v případě doplňování podkladů dle klientových pokynů. Rozhodně není pravdou, že by Redstone Advisory pomáhala vyvádět peníze z MSD. Na spolupráci s MSD nebyli motivováni ani finančně. Toto jeho tvrzení je ale v přímém rozporu se zajištěnou elektronickou komunikací, kdy je dokonce svědek S. nabádán ze strany svědkyně L., proč píše z konkrétního e-mailu, když má komunikovat z jiného emailu, což nasvědčuje domluvené snaze zúčastněných o skrytí této komunikace. Svědek Z. dále uvedl, že veškeré ekonomické otázky ve společnosti řešil obžalovaný K., a také mu předkládal k podpisu daňová přiznání, kterým on sám nerozumí. K. měl jako jediný přístup k účtům společnosti. Svědek Z. dále uvedl, že ze zástupců MSD znal osobně pana T., Z. a J.. Na Sokolovské ul. sídlili na stejném patře, zmiňoval zdvořilostní pozdravy, ale že by řešili úvěrové klienty, popřel. Ve své výpovědi popsal i působení svědka V., který vlastnil společnost DELSACO Trade, a měl na tuto společnost nakoupit movitý a nemovitý majetek společnosti ILA-Oil. Také pan V. s panem H. se dohodli na nějaké krátkodobé půjčce, vše proběhlo v pořádku. Posléze V. předložil velice dobře rozpracovaný nemovitostní projekt na nákupy

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

pozemků ve Středočeském kraji, hovořil o tom, že má silného zahraničního partnera, který si pak pozemky od něj měl odkoupit. Svědek si také pamatuje na to, že pan V. žádal o úvěr v MSD, ale jeho žádost mu byla vrácena, a proto je žádal o nějakou pomoc s žádostí. Působení pana V. vyhodnotil jako jednání dobrého obchodníka a také schopného manipulátora. V tomto směru tedy stojí proti sobě výpovědi svědka V. proti výpovědím svědka Z. a obžalovaného K., kdy V. tvrdí, že to byl K., který veškerou činnost ve vztahu k MSD zastřešoval po ekonomické stránce sám, naopak Z. V. vykreslil jako osobu, která se v obchodech s nemovitostmi velmi dobře vyzná. Dle názoru soudu svědek V. nepochybně hrál významnou roli v získávání úvěrů od MSD pro jednotlivé úvěrové dlužníky, řadu z nich osobně sehnal, případně získal přes další osoby (A., M.), a rozhodně jej nelze považovat za osobu, která by tzv. naletěla slibům obžalovaného K., nebo dalších osob. Naopak je zřejmé, že se těmito obchody chtěl sám obohatit, což se mu zčásti nepochybně podařilo. Z. dále uvedl, že dokud nepadla kampelička MSD a věc nezačala řešit policie, neměli s K. žádné indicie, že by něco bylo špatně, dle jejich informací klienti úvěry řádně spláceli. Zná však pouze pana H. a V., další úvěrové dlužníky nikoli. Obecně bylo přivádění nových klientů záležitostí obžalovaného K.. Potvrdil, že s Mgr. Buchvaldkem studovali právnickou fakultu, byli přátelé. K fungování Redstone Advisory se vyjádřil i její zaměstnanec svědek Martin S. s tím, že zde pracoval od roku 2012 do konce roku 2013 na pozici finančního analytika. V průběhu doby byl požádán pány K. a Z., aby se stal třetím členem představenstva, což přijal. Také uvedl, že původně se počítalo do představenstva s paní K., která nakonec do společnosti nenastoupila. Svědek S. vypověděl, že v Redstone Advisory měli na starosti shánění klientely, jak obžalovaný K., tak svědek Z., on sám do kontaktu s klienty nepřicházel, ale potvrdil, že jeho úkolem bylo vypracovávat některé z dokumentů, které byly součástí úvěrových složek, např. ekonomické plány. Uvedl, že u ready-made společností při tvorbě ekonomického plánu vycházel z byznys záměru klienta, kde musel klient popsat, co chce, na jaký účel to chce apod., a k tomu bylo třeba dodat nějaké podklady a sdělit podstatné náležitosti, např. jak si představuje spuštění výroby nebo prodej. Na to pak v Redstone Advisory dělali predikce rozvahy, výsledovky, případně cash-flow, neposuzovali ale reálnost plánu. Ekonomický plán se vypracovával na roční bázi. K dotazům pak svědek uvedl, že ekonomický plán podléhal určité grafické úpravě proto, aby když se potkají dva ekonomické plány z Redstone Advisory, nevypadaly stejně, to by vypadalo hloupě. S ohledem na obsah těchto ekonomických plánů, které jsou součástí spisového materiálu a závěry znalce Mgr. Smejkal ze znaleckého ústavu A-Consult plus je zřejmé, že se jedná o tvrzení alibistické, resp. nepravdivé, neboť dle znalce předložené ekonomické plány nejenže obsahovaly rozporné údaje oproti obchodnímu rejstříku, ale v nich obsažené údaje jsou velmi obecné a povrchní. V plánech např. není ani uvedeno, jaké pozemky chce společnost získat, ani zde není uvedeno, že pozemky mají být předmětem nějaké další zástavy. Naproti tomu je však většinou přesně uvedeno, za jaké částky společnost pozemky nabyde, a za jaké je prodá. Čísla uvedená v plánech nemají souvislosti a nejsou nijak vysvětlena. Soud proto ve shodě se závěry znalců z A-Consult plus považuje předkládané podnikatelské plány za falza. Svědek S. se dále vyjadřoval ke znaleckým posudkům ohledně zastavovaných nemovitostí, které si dle něj zajišťovali klienti primárně sami, ale někdy se mohlo stát, že byla spol. Redstone Advisory požádána, aby konkrétního znalce oslovila. Proto se i mohlo stát, že jeden znalec se vyskytl vícekrát u předmětných úvěrů. Svědek si vzpomíná např. na pana Fojtíka, který zajišťoval znalecký posudek pro společnost TEVLIN. Dle názoru soudu je i toto tvrzení svědka S. pochybné, neboť u úvěrů, o něž bylo žádáno v MSD, se opakují jména čtyř znalců (Pech, Podlešák, Kadlecová, Fojtík), kteří všichni shodně zcela neadekvátním způsobem nadhodnotili obvyklou cenu pozemků, které měly sloužit jako zástavy k poskytovaným úvěrům. Dle svědka S. nosili podklady do úvěrové složky do MSD klienti. Pokud něco chybělo, mohlo se stát, že tam něco donášeli i zaměstnanci Redstone Advisory. Jeden čas také měli kanceláře ve stejné budově, posléze se odstěhovali Na Příkopy. Pokud byly podklady nedostačující, obracela se MSD přímo na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

klienta, nebo na jejich back office. V podstatě všichni úvěroví dlužníci, kteří k věci před soudem vypovídali, ale uvedli, že sami žádné podklady pro úvěr dohromady nedávali, a jedinou jejich aktivitou bylo listiny předkládané MSD podepsat. Svědkyně Anna K., další zaměstnankyně Redstone Advisory, potvrdila, že spolupracovali s MSD na přípravě žádostí o financování pro některé klienty. Uvedla ale, že o financování nežádali jen u MSD, ale i u jiných bank a kampeliček. Když přišel klient, probíhala schůzka, přednesl jim podnikatelský záměr a oni mu pomohli zkompletovat žádost, dát dohromady znalecké posudky, výpisy z katastru, z rejstříku apod. Konkrétně si vzpomněla na spolupráci s panem H. a paní H.. Znalecké posudky na zástavu si zařizovali klienti sami. Svědkyně popřela, že by ji kdokoliv žádal, aby sama vytvářela, či tiskla nějaký ekonomický byznys plán. Zkompletovanou žádost si klient odnášel do kampeličky sám. K bankovnímu účtu společnosti Redstone Advisory měl určité přístup obžalovaný K.. Zda měl přístup i pan Z. nebo S., neví. Stejně jako svědek S. poznala svědkyně obžalovaného K. ve společnosti Sidia. Dále svědkyně uvedla, že co se týče banky LBBW Bank na Václavském náměstí a bankéře pana S., stalo se, že mu několikrát nesla obálku do banky, ale neví, co bylo jejím obsahem. Žádné převody na účtech klientů s panem S. nezajišťovala. Toto tvrzení svědkyně K. je ale v přímém rozporu se zajištěnou e-mailovou komunikací mezi ní a obž. K. popsanou pod bodem 153 tohoto rozsudku, ze které je patrné, že jmenovaná přímo žádá obžalovaného o pokyny k platbám, konkrétně např. částky 129,8 mil Kč z DUMICORE. Svědkyně Zuzana D., (dříve J.) vypovídala obdobně jako svědkyně K. a uvedla, že pro úvěry od MSD byli v Redstone Advisory vyčleněni asi tři lidé, jejichž jména už si nepamatuje. To odpovídá realitě, protože bylo zjištěno, že se na této pracovní činnosti podíleli zejména zaměstnanci S., J. a K.. Svědkyně D. také potvrdila, že Redstone Advisory sídlila ve stejné budově jako MSD, byli na stejném patře, ale měli svůj vyčleněný prostor. Dle jejího názoru byl spojníkem mezi MSD, panem K. a Z. pan T.. Také uvedla, že znalecké posudky měl na starosti svědek S., který byl původně ze znaleckého ústavu a měl známé znalce. I další zaměstnankyně Redstone Advisory Dana J. vypověděla, že zpracovávali úvěry a některé z nich představovali v MSD. Úkoly jí dával šéf Petr K.. Měla dělat tabulky, přehledy a kompletovat úvěrové žádosti pro různé finanční instituce. Neví o tom, že by existovala smlouva mezi MSD a Redstone Advisory, ale do MSD nosili úvěrové žádosti, posílal je tam obžalovaný K.. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný K. byl tím, kdo jednal s klienty, ona pouze kompletovala to, co jí bylo předáno. Také se vyjádřila ke znaleckým posudkům, kdy uvedla, že některé dostávali od klientů. Ona sama dostávala znalecké posudky od obžalovaného K.. Obdobnou činnost jako ona vykonávala i paní K.. Potvrdila, že převody přes internetové bankovníctví společnosti Redstone Advisory prováděl obžalovaný K.. K výše uvedeným výpovědím osob zaměstnaných v Redstone Advisory lze tedy shrnout, že obžalovaný K. měl na její fungování nejvýznamnější vliv, a to jak po stránce jejího vedení a směřování, řízení finančních transakcí, tak nepochybně i ve vztahu k MSD jako poskytovateli úvěrů jeho klientům.

163. **K fungování Metropolitního spořitelního družstva** byla vyslechnuta celá řada jeho tehdejších zaměstnanců, kteří se vyjadřovali k úvěrovému procesu. Svědek Martin L. popsal, že jeho úkolem bylo formální zpracování úvěrové žádosti, a to od jejího doručení až do okamžiku podpisu klienta. Obsah úvěrové žádosti po věcné stránce nekontroloval. Zaučoval se od paní S., příp. od pana J.. Svědek kontroloval, zda je zajištění navrhované klientem dostatečné dle interních směrnic MSD a vypracovával dokument nazvaný hodnocení klienta, který pak ještě vyhodnocovaly osoby zodpovědné za samotné schválení úvěru. Svědek také vyhotovoval úvěrové zástavní smlouvy a návrhy na vklad do katastru, kdy do vzorů doplňoval údaje týkající se konkrétních klientů, zadával tam informace z finančních plánů, které předložili, a to vše ukládal do interního softwaru MSD, který vytvářel hodnocení a bonitu klienta. Posléze veškeré dokumenty poslal k formálnímu schválení, které mělo na starosti sedm osob. Úvěrovou dokumentaci předával risk manažerovi J.. V případě jeho pozitivního

stanoviska se k věci vyjadřovala tříčlenná úvěrová komise, a následně tři členové představenstva. Dle názoru svědka rozhodně funkce risk manažera MSD nebyla formální. Poté, co přišlo schválení od poslední osoby v řetězci, považoval úvěrovou žádost za schválenou a kontaktoval klienta za účelem podpisu úvěrové a zástavní smlouvy. Každý klient, který žádal o úvěr v MSD, musel být jeho členem. Primárním zajištěním úvěru byly nemovitosti, ale i movité věci, cenné papíry, pohledávky. Z nemovitostí se akceptovalo až 80 % hodnoty, což znamenalo, že pokud bylo jistění nemovitostí, úvěr mohl dosahovat 80 % hodnoty zástavy. Při podání konkrétní žádosti o úvěr také svědek kontroloval, zda ohodnocení nemovitosti bylo zpracováno znalcem ze seznamu MSD. Již v přípravném řízení svědek uvedl, že obžalovaný K. byl statutárním orgánem společnosti Kilmar Invest, která měla od MSD úvěr v řádu jednotek milionů korun, a zástava byla tvořena movitými věcmi, což byl jediný případ, který svědek v MSD s tímto typem zástavy zpracovával. Podle názoru svědka L. byla společnost Redstone Advisory zprostředkovatelskou společností, neboť její zaměstnanci doručovali na sekretariát MSD některé podklady od klientů. Nedokáže se ale vyjádřit k tomu, kolik společnost Redstone Advisory zprostředkovala úvěrů, protože většina žádostí o úvěr měla podobný formát, co se týče struktury, tedy vymezení informací o klientovi, požadované výši úvěru apod. Obdobně před soudem vypovídal i svědek Pavel Š., člen úvěrové komise MSD. Potvrdil, že MSD vedlo seznam soudních znalců, ze kterého si klienti vybírali, pokud neměli znalce svého. Pokud si klient přivedl svého znalce, MSD ověřovalo, zda znalec není spojen s nějakými nepříjemnými kauzami. Nikdy nemohlo dojít k tomu, že by zástava byla menší než poskytnutý úvěr. Bylo docela běžné, zejména u developerských projektů, že žadatelem o úvěr v řádu desítek milionů korun byla společnost bez historie, a toto doporučovala i ČNB. Aby mohli predikovat schopnost subjektu splácet do budoucna, musel za subjektem někdo stát už jenom proto, aby mu poskytl zástavu. Vycházelo se rovněž z obchodních plánů, které žadatelé předkládali. Když MSD přesídlilo na Sokolovskou ul., začal svědek Š. vidat i obžalovaného Petra K., který se většinu vyskytoval na úvěrovém oddělení. Možná ho někdy viděl i na členské schůzi. Považoval ho za zprostředkovatele. Z vystupování obžalovaného K. pochopil, že se takto angažoval u více žadatelů, jaká byla přesná role společnosti Redstone Advisory, neví. I tento svědek uvedl, že funkce risk manažera nebyla pouze formální, neboť bylo třeba posoudit, zda případné riziko je ještě přijatelné, nebo už nikoliv. Z tohoto důvodu byl risk manažer přítomen u posuzování jednotlivých úvěrových případů. Vedle svědka působili v úvěrové komisi ještě Jana S. a Jitka L.. Nikdy se nestalo, že by svědka někdo ovlivňoval jako člena úvěrové komise, aby dosáhl konkrétního stanoviska k úvěru. Svědek také uvedl, že si nemyslí, že by informace o tom, za kolik byly nemovitosti v nedávné době nabyty, měly být rozhodujícím faktorem, spíše sledoval aktuální situaci. K tomu soud uvádí, že tato skutečnost nepochybně měla být předmětem zájmu pracovníků MSD, kteří úvěrové žádosti posuzovali, neboť pokud by se blíže zabývali těmito informacemi, muselo by jim připadat přinejmenším zvláštní, že nemovitosti, které sloužily jako zástavy, byly v nedávné minulosti prodány společností poskytujícím je jako zástavu za částky až desetinásobně nižší, než jaká byla jejich hodnota uváděná v dokumentaci za účelem poskytnutí úvěru. Svědkyně Jana S. (nyní H.), další pracovnice posuzující úvěrové žádosti v MSD, uvedla mimo jiné, že klient žádající o úvěr musel podepsat, že všechny informace, které uvádí v ekonomické části podnikatelského záměru, jsou pravdivé. Z tohoto důvodu předpokládala, že sdělené informace pravdivé jsou. Žadatelé předkládali podnikatelský záměr, který chtěli profinancovat. Součástí dokumentace byl i návrh zajištění. Zajišťovacími instrumenty byly nemovitosti, movité věci, akcie a pohledávky. V podnikatelském plánu bylo obsaženo, na co chce klient použít finanční prostředky, jeho součástí byl i ekonomický výhled záměru ve formě rozvahy a výsledovky, kde to, co klient napsal v textové formě, muselo odpovídat účetnictví nebo výkazům. Navržené zajištění muselo být posouzeno znaleckým posudkem na tržní hodnotu, která musela plně pokrývat výši požadovaného úvěru. I tato svědkyně stvrdila, že bylo běžné, že o úvěr žádaly nově

vzniklé společnosti, což mělo tu výhodu, že neměly závazky z minula. To, že tyto ready-made společnosti budou schopny splácet úvěr, bylo zajištěno tak, že úvěry byly již navýšeny o částku úroků. Toto bylo uvedeno i ve smlouvách, tj. že účelem úvěru je kromě developerské činnosti i splácení úroků. Svědkyně rovněž potvrdila, že v MSD byl seznam soudních znalců, kteří ale nebyli s MSD nijak smluvně provázáni, a nedostávali provize. Co se týče obžalovaného K., uvedla svědkyně, že žádosti o úvěr k nim nosil právě i obžalovaný K. a jeho zaměstnanci, zřejmě působil jako zprostředkovatel. Ze zaměstnanců obžalovaného K. jmenovala svědkyně paní K. a paní J. Již si ale nevzpomene, jakých firem se žádosti zpracované společností Redstone Advisory týkaly. Svědkyně se domnívá, že pan K. spolupracoval s MSD již v době, kdy tam nastupovala, což bylo v listopadu 2010, a působil tam do konce roku 2013. Myslí si však, že nebyl ze strany MSD placen. Sám K. a jeho společnost čerpal v MSD úvěr, který byl řádně splacen. Svědkyně také potvrdila, že s obžalovaným K. osobně jednala, byl znalý v bankovní sféře a v poskytování úvěrů. Dle názoru svědkyně byl K. v kontaktu se všemi, co byli na úvěrovém oddělení, tedy s panem L. a s oddělením back office, které provádělo správu úvěru. Bylo zvykem, že pokud v dokumentaci něco chybělo a jednalo se o úvěr, který byl zprostředkován poradcem, pak se obraceli na něj. Svědkyně v MSD působila jako členka úvěrové komise společně s panem Š. a s paní Ing. L., která byla předsedkyní komise. Předtím než byla úvěrová dokumentace poskytnuta úvěrové komisi, musela být schválena risk manažerem. Po schválení risk manažerem a úvěrovou komisí byla dokumentace předkládána představenstvu. Svědkyně uvedla, že komunikovala s klienty a připravovala podklady pro schvalovací řízení, kdy se pak udělalo tzv. hodnocení klienta, kde bylo obsaženo kompletní vyhodnocení situace, záměru, zajištění a schopnosti splatit úvěr. Následně s ním svědkyně sepisovala úvěrovou a zástavní smlouvu a další dokumenty sloužící k zajištění úvěru. Ve chvíli, kdy byl klientovi úvěr poskytnut, přebírala si ho back office. I svědkyně L. potvrdila, že bylo běžné poskytovat vysoké úvěry novým společnostem, které neměly žádné závazky, a pokud měl být úvěr poskytnut na nějaký developerský projekt, kde byly předpokládány další náklady, např. na zasítování apod., byl úvěr poskytnutý i na tyto náklady, tedy nejen na nákup pozemků, ale i na jejich zhodnocení, aby se mohl posléze se ziskem prodat. Svědkyně také uvedla, že nepovažuje za problém, pokud se dopředu dávala několikamilionová záloha zprostředkovateli, protože to, co se s penězi děje poté, co jsou připsány žadateli o úvěr, nebylo MSD schopno ovlivnit. Vycházeli z toho, že hodnota zástavy je vyšší než poskytovaný úvěr, tedy úvěr dosahuje 80 % hodnoty zajištění. Mohlo se stát, že hodnocení jednotlivých klientů bylo téměř totožné, jejich zpracovatel si asi zjednodušil práci. Obžalovaného K. a společnost Redstone Advisory svědkyně L. nezná. Je zvláštní, že se ČNB podívovala nad tím, že členové úvěrové komise úvěry i sami zpracovávali, protože centrální banka členy úvěrové komise schvalovala. Svědkyni pak není známo, že by mezi zástavami figuroval pozemek v hodnotě 10 mil Kč, který byl o měsíc později znalcem ohodnocen na 150 mil Kč, a pokud se tak stalo, měl k tomu jistě znalec důvod.

164. Za poněkud nestandardní považuje soud situaci, kdy svědkyně S. i L. popsaly náplň své práce jako činnost běžných úvěrových pracovníků, které dávaly dohromady podklady k jednotlivým úvěrům od klientů, ale následně figurovaly v MSD i jako hodnotitelky žadatelů o úvěr, a Ing. L. dokonce jako předsedkyně úvěrové komise. Pokud tato svědkyně současně uvedla, že proti této praxi nic nenamítala ani ČNB, k tomu je třeba uvést, že sice schvalování členů úvěrové komise přes ČNB procházelo, ale jen těžko mohla mít ČNB pod kontrolou, že členové úvěrové komise pracují současně jako řadoví členové MSD, kteří se zabývají shromažďováním podkladů pro poskytnutí úvěru pro jednotlivé klienty. Tímto způsobem byla zásadně narušena kontrolní činnost orgánů MSD, kdy lze důvodně předpokládat, že úvěroví pracovníci de facto zajistili skrze součinnost s budoucím klientem, že žádost o úvěr

bude kompletní a schopna schválení, a takto připravenou žádost si sami následně jako členové úvěrové komise i schválili.

165. Až kuriózně vyzněla před soudem výpověď svědka Ing. Jana J., risk manažera MSD, který uvedl, že riziko obchodu nehodnotil, podnikatelský plán, účel úvěru a způsob splácení projednával s klientem úvěrový pracovník, a svědek pouze kontroloval, zda obsah souhlasí s vnitřními předpisy a vše odpovídá metodice. Soudu pak není jasné, k čemu by jeho funkce v družstevní záložně vůbec existovala, kdyby právě on neposuzoval riziko obchodu pro společnost. Evidentně tak ale skutečně nečinil, jak je zřejmé z průběhu jednotlivých úvěrových případů, které jsou předmětem výroku tohoto rozsudku, neboť přes alarmující rizikové faktory (bezobsažné podnikatelské plány, nulová kontrola nad dalším tokem finančních prostředků dlužníka, neodpovídající hodnota zástav v poměru k výši úvěru), prošly schvalovacím procesem v MSD. Svědek Jan J. dokonce uvedl, že předpokládali, že když jim klient dá zástavu v podobě nemovitosti, jejíž hodnota ze 100 % pokrývá úvěr, pak je předpoklad, že má finanční prostředky na to, aby i hradil úvěr i s úroky. To je vskutku naivní tvrzení a není hodné ekonomicky vzdělané osoby, která zastávala takto vysokou pozici v družstevní záložně, obzvláště za situace, že majiteli nemovitostí (zástav) byly společnosti odlišné od úvěrových dlužníků. Krom toho svědek J. (stejně jako svědkyně S.) uvedl, že pokud měla úvěr získat nově vzniklá společnost, pak zajistili, aby měla na splátky včetně úroků tak, že úvěrová částka byla navýšena i o úroky. To nesevčí o přílišné důvěře MSD ve schopnost úvěrových dlužníků splácet úvěr, a to přestože předkládali zajištění hodnotnými zástavami, což dle svědka J. mělo být zárukou jejich solventnosti. Dále soud považuje za alarmující z hlediska kontrolních mechanismů MSD, pokud svědek J. ve své tehdejší pozici nepovažoval za rizikové, pokud je celý úvěr okamžitě přeposlán na účet třetí osoby, která měla nakupovat pozemky. Lze také uvést, že výpověď svědka J. je v rozporu s výpověďmi svědků L. a Š., kteří uvedli, že risk manažer neposuzoval pouze formální stránku věci, ale zabýval se skutečnými riziky, které konkrétní poskytnutí úvěru mohlo pro MSD mít. Výpověď svědka J. tedy soud hodnotí jako nevěrohodnou, motivovanou zřejmě snahou svědka vyhnout se odpovědnosti za vlastní nečinnost. K věci dále vypovídali pracovníci back office MSD - Barbora P., Žaneta S. (dříve R.) a Karel Š. (vedoucí), kteří se úvěry zabývali po jejich schválení (tj. zadávání do systému, kontrola smluvních podmínek apod.).
166. K působení obžalovaného K. se svědci L., S. a J. shodně vyjádřili tak, že působil jako zprostředkovatel úvěrů, první dva svědci také uvedli, že běžně navštěvoval (sám či jeho zaměstnanci) úvěrové oddělení MSD a nosil tam podklady klientů žádajících o úvěr. K osobě obžalovaného K. se blíže vyjádřila svědkyně Žaneta S., která uvedla, že Petr K. byl jednatelem společnosti Kilmar Invest, která byla klientem MSD. Ve své prvotní výpovědi vypověděla, že K. působil ve společnosti Redstone Advisory, což byl zprostředkovatel úvěrů, podrobnosti si ale již nepamatuje. Z jeho spolupracovníků do MSD chodila dvě děvčata, slečna K. a ještě jedna, které nosily dokumenty potřebné pro uzavření obchodního případu. To odpovídá i svědectví dalších pracovníků MSD potvrzujících, že podklady do MSD z Redstone Advisory nosily zejména svědkyně K. a J., a plyne to i ze zajištěných e-mailů.
167. Výpovědi pracovníků MSD, ať už se jednalo o řadové zaměstnance, členy úvěrové komise, případně risk manažera, svědčí o tom, že je v žádném případě nelze považovat za kompetentní osoby, které měly mít na starosti schvalování úvěrových případů ve stamilionových hodnotách. Nelze jinak nežli uzavřít, že úvěrový proces v MSD probíhal pouze formálně, nebylo zkoumáno reálné úvěrové riziko u jednotlivých žadatelů o úvěr, nebyla řádně hodnocena bonita žadatelů o úvěr, a materiály, které byly předkládány jednotlivými žadateli, nebyly pracovníky MSD přezkoumávány, protože v opačném případě by museli dojít ke zjištění, že obsahují naprosto nereálné vize obsažené v podnikatelských

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

plánech. Pracovníci MSD spoléhali na znalecká posouzení nemovitostí, které sloužily jako zástavy k poskytovaným úvěrům, které však vůbec neodpovídaly realitě, a bližším přezkumem by bývali museli zjistit, že předmětné zástavy nemohou mít uváděnou hodnotu už jen proto, že byly v nedávné minulosti nakoupeny zástavními dlužníky za desetinásobně nižší ceny. Krom toho úvěry byly poskytovány tzv. ready-made společnostem bez historie, jejichž developerské plány byly absolutně iluzorní. Tyto společnosti neměly žádné finanční prostředky na to, aby úvěry splácely. Ostatně sami pracovníci MSD uvedli, že řadě z nich byl úvěr poskytován navýšený o úroky, aby vůbec disponovaly financemi na jejich splácení. Kromě toho bylo dále prokázáno, že finanční prostředky (poskytnuté úvěry) byly z velké části bezprostředně po poskytnutí čerpány z účtů dlužníků a použity zcela v rozporu s úvěrovou smlouvou a přeposlány na účty jiných právnických osob, a to jak v České republice, tak mimo Českou republiku.

168. V tomto směru je také klíčová postava svědka Jiřího S., pracovníka **LBBW Bank**, který byl styčnou osobou pro všechny žadatele o úvěr, neboť právě v bance LBBW byly zřízeny téměř všechny účty pro jednotlivé úvěrové dlužníky (vyjma spol. VERACOR Trade, která měla zřízen účet u Raiffeisen Bank), a Jiří S. byl jejich osobním bankéřem. Krom toho, že obžalovaný Petr K. byl prokazatelně tzv. zprostředkovatelem úvěrů v MSD, byl to on, kdo klienty nasměroval právě ke svědkovi S.. Dle výpovědi svědka S. společnost Redstone Advisory dělala řadě společností tzv. servis a starala se o chod společností, zpracovávala jim účetnictví. Toto svědek chápe jako naprostý standard. Společnost Redstone Advisory připravovala podklady pro přípravu dokumentace pro banku, dodávala notářské zápisy o ustanovení společnosti, posílala osobní doklady nebo účetní věci apod. Připustil rovněž, že je možné, že mu asistentky z Redstone advisory Anna K. a Dana J. nosily podklady k přípravě otevírání účtů jednotlivých společností. Vzhledem k existenci smluv o úvěru pak svědek jako zástupce banky neměl podezření, že by docházelo k praní špinavých peněz. Podstatné pak je, že řada osob, které byly tzv. bílými koňmi (nastrčenými osobami v čele jednotlivých společností - žadatelů o úvěr) uvedla, že právě obdržené přístupy k účtům otevřeným u LBBW Bank v Praze na Václavském náměstí předávaly buď přímo panu K., nebo panu V. (který k tomu uvedl, že je předával obžalovanému K.). Svědek S. uvedl, že od pana K. přišlo do banky několikero společností (jednotky), od Redstone Advisory ale za svou činnost nedostával žádnou odměnu, a vůbec si nedokáže vysvětlit, proč je v deníku, který byl zabaven obžalovanému K., uvedena u jeho jména částka 23 mil Kč. Přestože i tento svědek se snažil před soudem vypovídat tak, aby sám sobě nepřivodil případnou trestní odpovědnost za jednání související s podvody proběhlými v MSD, má soud za to, že vše nasvědčuje tomu, že minimálně napomohl k tomu, aby se úspěšně podařilo vyvést finanční prostředky z Metropolitního spořitelního družstva.

169. Nelze také přehlédnout, že doba od podání žádosti o úvěr do jeho schválení, byla nestandardně krátká (v řádu 4 - 15 pracovních dnů), a poskytnutý úvěr byl zaslán na účet úvěrového dlužníka, nad kterým MSD nemělo žádnou kontrolu (tj. do jiného bankovního ústavu). Proto pak také docházelo k tomu, že finanční prostředky mohly být ihned převáděny na bankovní účty třetích osob. V podstatě všichni úvěroví dlužníci (nastrčené osoby), kteří byli k průběhu schvalování úvěru vyslýcháni, uvedli, že postačilo dostavit se jednou, či dvakrát do záložny, podepsat dokumenty a za pár dnů byly finanční prostředky ze strany MSD poukázány. Takto hovořil např. svědek A., či svědek M.. Nelze také opomenout, že součástí úvěrových složek byly zprostředkovatelské smlouvy s třetím subjektem, na základě kterých byly veškeré finanční prostředky (poskytnutý úvěr) obratem převáděny na tohoto zprostředkovatele, aniž by bylo poskytnuto jakékoliv protiplnění. K tomu došlo např. u společností CENTOM Trade, DUMICORE Trade, GALBANI Capital, TORRAUNEX Consult a VERACOR Trade. Ze zajištěných bankovních informací, analýz finančních toků, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

následně i ze znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus bylo prokázáno, že poskytnuté finanční prostředky od MSD byly následně využívány pro financování nákupu nemovitostí, které sloužily jako zástavy u dalších úvěrových dlužníků. Jednalo se o tzv. pyramidový systém, který byl založen na exponenciálním růstu počtu nových členů záložny, přičemž poskytnuté úvěry z MSD byly soustředěny na bankovních účtech úvěrových dlužníků převážně u LBBW Bank, a tyto ovládal obžalovaný Petr K.. Tato nelegální činnost byla posléze zaznamenána nejen bankou LBBW, ale i Finančním analytickým útvarům Ministerstva financí České republiky, orgány činnými v trestním řízení, stejně jako Českou národní bankou. Vzhledem k tomu, že byla obrovská část finančních prostředků z MSD vyvedena na bankovní účty společností pro tyto účely založených v Hongkongu, a to v objemu cca jedné miliardy korun, došlo k rozkrytí této trestné činnosti i v zahraničí. O tom, že trestná činnost spočívající ve vyvádění finančních prostředků z MSD měla dále pokračovat, svědčí i výpověď svědka A., který uvedl, že byla připravována další společnost, ve které měl být nastrčenou osobu Jakub V., bratr Davida V..

170. Jak již bylo výše zmíněno, nestandardní působení Metropolitního spořitelního družstva na bankovním trhu neuniklo ani pozornosti **České národní banky**, která v MSD provedla kontrolu ve dnech 29. 4. - 20. 8. 2013, přičemž svým předběžným opatřením ze dne 7. 5. 2013 bylo MSD uloženo, aby se zdrželo jednání spočívajícího v přijímání vkladů svých členů, poskytování úvěrů a jednání spočívajícího v pořizování aktiv s přiřazenou rizikovou vahou větší než 0 % ve smyslu přílohy č. 4 vyhlášky č. 123/2007 Sb., s výjimkou aktiv nutných k zajištění běžného provozu a s výjimkou ukládání vkladů v bankách ve smyslu § 1 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb. Z dohledové činnosti ČNB bylo rovněž zjištěno, že za pouhý jeden rok od 31. 3. 2012 do 31. 3. 2013 došlo k obrovskému nárůstu objemu pohledávek MSD za jinými osobami než úvěrovými institucemi a centrálními bankami, konkrétně o 5,28 miliard korun, což představovalo nárůst o 115 %. ČNB následně zjistila, že MSD zcela rezignovalo na řízení úvěrového rizika, resp. toto riziko řídilo pouze formálně, a tyto nedostatky se týkaly celého úvěrového procesu, tedy hodnocení bonity žadatele o úvěr, procesu zpracování úvěrového návrhu a jeho posouzení, schválení, až po řádné uplatňování technik snižování úvěrového rizika. MSD nevyhodnocovalo reálnou návratnost poskytovaných úvěrů, ani neprověřovalo účelovost vynakládaných prostředků. Schvalovací proces trval obvykle několik minut a role útvaru řízení rizik byla pouze formální. To jsou ostatně skutečnosti, které zjistil soud i v rámci tohoto trestního řízení, a to jednak z obsahu úvěrových složek týkajících se jednotlivých společností uvedených ve výroku tohoto rozsudku, a jednak z výpovědi svědků - zaměstnanců MSD, kteří se na úvěrovém procesu podíleli. Na základě rozhodnutí ČNB ze dne 19. 9. 2013 bylo Metropolitnímu spořitelnímu družstvu odejmuto povolení působit jako družstevní záložna, a toto rozhodnutí pak bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu bankovní radou ČNB ze dne 17. 12. 2013. Jako nejzásadnější pochybení v úvěrovém procesu MSD byly zmíněny následující skutečnosti: financování nákupu neznámých nemovitostí, neprověřování výše pořizovací ceny nemovitosti, resp. pořizovací ceny nemovitosti, která měla sloužit jako zástava, vágní definování záměru žadatele o úvěr a jejich přebírání do úvěrových návrhů, neprovedení nezávislé analýzy záměru žadatele a nedostatečné posouzení návratnosti úvěru, neprověřování personálních a hmotných předpokladů žadatele o úvěr, včetně vyžadování prokázání vlastních zdrojů, akceptace hodnoty zástavy navzdory zřejmým nesprávnostem a vnitřním rozporům ve znaleckých posudcích, neprověřování personálních a hmotných předpokladů zprostředkovatele, čerpání úvěru na běžný účet dlužníka vedený u jiného peněžního ústavu, neprověřování využití úvěrových prostředků deklarovaným účelem a připuštění možnosti splácení splátek úvěru (úroků) z poskytnutého úvěru, čímž byla významným způsobem zkreslena platební schopnost a morálka dlužníka. Ze zajištěné e-mailové komunikace mezi společností Redstone Advisory zastoupenou obžalovaným K., jeho zaměstnanci a MSD (jeho zaměstnanci i představenstvem), a rovněž z listinných důkazů

zajištěných u samotného obžalovaného K. (tzv. Fahrplan) má soud za prokázané, že se jednalo o plánovaný a koordinovaný způsob, jak vyvést finanční prostředky z MSD, maskovaný údajně řádným poskytováním úvěrů osobám předstírajícím zájem o jejich využití na developerskou činnost.

TEVLIN, s.r.o.

171. K bodu I/1 výroku rozsudku bylo prokázáno, že odděleně stíhaná Kateřina H. (nyní H.) jako jediná jednatelka společnosti TEVLIN požádala dne 23. 10. 2012 MSD o poskytnutí úvěru na nákup nemovitostí za účelem jejich následného prodeje. Úvěrová složka vedená u MSD (č.l. 17 770 a násl.) obsahuje podnikatelský záměr společnosti TEVLIN, který obsahuje jednak obecné informace o společnosti, kdy H. byla jediným vlastníkem se 100 % obchodním podílem, společnost neevidovala žádné pohledávky ani závazky z obchodních vztahů stejně jako žádné úvěrové a leasingové závazky, a záměrem společnosti byl nákup nemovitostí a jejich následný prodej, který měl probíhat napřímo, a dále skrze zprostředkovatele na základě rámcové zprostředkovatelské smlouvy, případně na základě dílčích dohod. Společnost plánovala jednak poskytnutí zálohy prověřenému zprostředkovateli, která bude úročena fixní úrokovou sazbou 9 % p. a., a dále plánovala v letech 2013 a 2014 realizaci nákupu a prodeje nemovitostí specifikovaných v podnikatelském záměru. Součástí podnikatelského plánu jsou údaje o aktivech, pasivech a cash-flow společnosti a výkaz zisků a ztrát. Poté, co bylo rozhodnutí o poskytnutí úvěru schváleno dne 30. 10. 2012 svědkyní S., stvrzeno stanoviskem risk manažera Jana J. dne 31. 10. 2012, dále projednáno úvěrovou komisí 31. 10. 2012 (L.), a konečně projednáno představenstvem 1. 11. 2012 (J.,Z.), byla úvěrová smlouva mezi MSD a společností TEVLIN uzavřena dne 1. 11. 2012 (tj. pouhých 8 dní od podání žádosti). Současně se smlouvou o úvěru byla podepsána 1. 11. 2012 smlouva o zřízení zástavního práva mezi MSD a PRILO Invest, kdy i tuto společnost zastupovala Kateřina H., a předmětem zástavního práva (zástavou) dle této smlouvy byly nemovitosti specifikované ve smlouvě nacházející se v okrese Kolín, v obci xxx. Předmětné pozemky byly původně ve vlastnictví Jana V., Evy V.é a Evy Č., kteří je prodali společnosti PRILO Invest na základě kupní smlouvy ze dne 10. 10. 2012 za kupní cenu 12,75 mil. Kč a 250 tis Kč. K tomu Jan V. vypověděl, že předmětné pozemky prodávali panu H., resp. jeho dceři, za účelem výstavby rodinných domů. MSD však byl předložen znalecký posudek Ing. Josefa Fojtíka, který předmětné nemovitosti ocenil na zcela jinou částku, a to v souhrnu na 120.000.000 Kč. Josef Fojtík k tomuto vypověděl, že si tento posudek u něj objednala společnost Redstone Advisory. Byl kontaktován prostřednictvím e-mailu a byl touto společností i placen. Podklady pro zpracování znaleckého posudku dostal e-mailem od pana S.. Předpokládal, že podklady, které obdržel, byly pravdivé. Dne 2. 11. 2012 byl úvěr od MSD ve výši 95.000.000 Kč převeden na běžný účet společnosti TEVLIN a splátkový kalendář byl rozepsán do roku 2014, kdy úroky měly být spláceny v měsíčních splátkách ve výši zhruba kolem 730.000 Kč. Jistina měla být splacena jednorázově k 31. 10. 2014. Svědkyně Kateřina H. se vyjádřila tak, že společnost TEVLIN, jejíž byla jednatelkou, čerpala od MSD úvěr ve výši 95.000.000 Kč a společnost PRILO Invest poskytla zástavu. O úvěr žádali v MSD, protože její otec říkal, že na to měl doporučení. Viděla znalecký posudek týkající se pozemků nacházejících se na LV č. xxx, k. ú. xxx, které měly sloužit jako zástava, a měly mít hodnotu kolem 200.000.000 Kč, což jí přišlo v pořádku. Jejich reálnou hodnotu neznala. Pán, který pozemky prodával, se jich chtěl zbavit, proto za ně zaplatili kolem 13.000.000 Kč. Rozdíl v ohodnocení pozemků jí otec vysvětlil přítomností jílu, díky kterému pozemek nabývá na hodnotě, a dále se mělo platit za zeminu, která se tam dala uložit. Podobný projekt pak měla i společnost MOLL CZ s.r.o., a to v Kostelci nad Černými Lesy. Otcí byla dále doporučena společnost DELSACO Trade pana V., která měla zprostředkovat další pozemky, proto s ní byla uzavřena smlouva o zprostředkování a bylo na ni převedeno 90.000.000 Kč. Co se stalo se zbývajícím částkou z poskytnutého úvěru ve výši 5.000.000 Kč, svědkyně neví, ani jí není známo, v jaké výši, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

z čeho, se měly platit úroky. Přístup k účtům společností TEVLIN, PRILO Invest a MOLL měl u sebe její otec, a byly vedeny u LBBW Bank. Svědek H. doplnil, že nemovitosti byly odhadnuty asi na 120.000.000 Kč, což svědkovi nepřišlo divné, protože pan V., který nemovitost zdědil, měl odhad na 125-135.000.000 Kč. Úvěr chtěli splácet z nákupu a prodeje dalších nemovitostí, což měli smluvně zajištěno přes společnost DELSACO Trade Jana V.. Z 95.000.000 Kč, které přišly z MSD jako úvěr, poskytli 90 mil Kč společnosti DELSACO Trade a 5 mil Kč bylo spotřebováno na řešení situace v lokalitě. Něco možná bylo použito na úhradu úroků. Je možné, že část prostředků z úvěru dostala i společnost PRILO Invest.

172. Podklady, které předložila společnost TEVLIN k žádosti o úvěr byly přezkoumány znaleckým ústavem A-Consult plus, kdy znalci uvedli, že podnikatelský záměr je velice stručný, obsahuje pouze obecné informace o zamýšlené vlastní činnosti společnosti, neobsahuje konkrétní údaje vysvětlující číselnou část obsaženou v projekci hospodaření 2012-2014, či vlastní podnikatelský záměr společnosti. Údaje uvedené v ekonomickém plánu jsou nedostatečné, aby bylo možno záměr zhodnotit, včetně ekonomické reálnosti uváděných informací. Jeho vypovídací hodnota je nulová. Pokud MSD schválila úvěr pro společnost TEVLIN ve výši 95 mil korun, pak velice vážně pochybila v posouzení bonity zájemce o úvěr, a to na podkladě nedůvěryhodných finančních výkazů. Ostatně spol. TEVLIN vznikla necelé dva měsíce před uzavřením smlouvy o úvěru, byla založena společností Hrubý & Buchvaldek, žádnou reálnou činnost nevykonávala a Mgr. Jirí Buchvaldek byl jejím prvním společníkem. Pochybením také bylo, že MSD nijak neproověřilo provázanost mezi společnostmi TEVLIN a PRILO Invest, které byly řízeny jednou osobou, a to Kateřinou H.. Jako zcela vadný je pak ze strany znaleckého ústavu vyhodnocen znalecký posudek znalce Ing. Fojtíka na pozemky, které měly sloužit jako zástava za předmětný úvěr pro společnost TEVLIN. Zásadním pochybením znalce je, že přestože má stanovit cenu obvyklou, uvádí, že vychází z vyhlášky Ministerstva financí č. 328, kdy aplikace tohoto cenového předpisu nevede v žádném případě ke stanovení ceny obvyklé. Cenové předpisy se používají výhradně pro účely daňové. Při odhadu hodnoty nemovitosti výnosovou metodou vychází znalec Fojtík ze smlouvy o budoucí smlouvě o nájmu ze dne 3. 10. 2012 mezi PRILO Invest jakožto budoucím pronajímatelem a MOLL CZ jakožto budoucím nájemcem, kdy však společnost MOLL CZ jako budoucí nájemce je propojena se společností TEVLIN. Na to znalci uvádí, že ocenění je provedeno k datu 18. 9. 2012, avšak k tomuto datu nájemní smlouva ještě neexistovala. Znalecký ústav vytýká znalci Fojtíkovi celou řadu pochybení, např. u území o výměře cca 25 ha řešené jako celek nelze uvažovat o prodeji celkové výměry za plnou cenu. Pokud je developováno území, je nutno pracovat s koeficientem zastavitelnosti území - musí tam být koeficient zeleně, je nutno vybudovat komunikace, parkovací plochy apod. Znalecký ústav dospěl k jednoznačnému závěru, že hodnota pozemků stanovená znalcem Fojtíkem ve výši 120.000.000 Kč je nadhodnocena. Co se týče nájemní smlouvy shora uvedené, částka 750.000 Kč měsíčně se zdá být rovněž nadhodnocena, neboť se jedná o rozpadlý areál, na kterém nelze prakticky nic dělat za takovouto částku. Nutno dodat, že předchozí nájemní smlouva, kdy pronajímatelkou byla paní V. a pan H., obsahovala zcela jinou částku, nájemné činilo 300.000 Kč za rok, a rovněž existovala dřívější nájemní smlouva z r. 2008 mezi manželi V.ými a paní Č. jako pronajímateli a společností Dulcinea Praha s.r.o. jako nájemcem, kdy nájemné činilo 120.000 Kč za rok. Nájemné ve výši 750.000 Kč měsíčně, které zohledňoval Ing. Fojtík ve svém posudku pro výpočet ceny obvyklé, je proto absurdní. Dle znaleckého ústavu je obvyklá cena předmětných pozemků ve výši 12.395.000 Kč, tedy desetinásobně nižší, než jak bylo MSD prezentováno nepravdivým znaleckým posudkem Ing. Fojtíka.

173. Poté, co byly finanční prostředky z MSD poukázány 5. 11. 2012 na běžný účet společnosti TEVLIN, byly na základě rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí odeslány dne 12. 11. 2012 na bankovní účet společnosti DELSACO Trade řízené Janem V.. Další část z

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

poskytnutého úvěru pak byla převedena v rozporu s účelem úvěru ve dnech 7. 11. - 20. 11. 2012 ve výši 3.250.000 Kč na bankovní účet společnosti PRILO Invest Kateřiny H., kdy způsobená škoda k tíži MSD v tomto případě činí částku 82.605.000 Kč, což je rozdíl mezi výší úvěru a skutečnou hodnotou zástav. Z bankovních informací bylo následně zjištěno, že Jan V. dne 12. 11. 2012 část úvěru poskytnutého společností TEVLIN a zasláno na účet jeho společnosti DELSACO Trade ve výši 85 mil Kč konvertoval na měnu Euro a převedl na eurový účet společnosti DELSACO Trade a s jeho vědomím bylo 13. 11. 2012 vyvedeno 3 345 000 Eur ve prospěch bankovního účtu xxx vedeného u HSBC Hongkong, jehož majitelem byla spol. LIKEWISE Limited, a to na základě fingované smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru. S ohledem na časové souvislosti a rychlost provedených bankovních převodů nelze než považovat tyto toky za předem připravenou koordinovanou aktivitu, jak konstatoval i znalecký ústav A-Consult plus, kdy vzhledem k nulové historii společnosti DELSACO Trade, která existovala teprve od 25. 11. 2010, nepodávala příznání k dani z příjmu právnických osob, ani nezveřejňovala své účetní závěrky, lze s úspěchem pochybovat o tom, že by reálně vyvíjela jakoukoliv zprostředkovatelskou činnost pro společnost TEVLIN za částku 90.000.000 Kč. Krom toho rámcová smlouva, na základě níž byl proveden převod finančních prostředků z účtu společnosti TEVLIN do společnosti DELSACO Trade, byla uzavřena pouhé čtyři dny po uzavření úvěrové smlouvy mezi TEVLIN a MSD. Dále rámcová smlouva o zprostředkování podnikatelského záměru, která byla podkladem k převodu finančních prostředků z účtu DELSACO Trade do společnosti LIKEWISE Limited byla uzavřena cca 1,5 měsíce před uzavřením rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí mezi spol. TEVLIN a DELSACO Trade a před samotným uzavřením smlouvy o úvěru s MSD. Ani samotná jednatelka společnosti TEVLIN a PRILO Invest Kateřina H. se nedokázala k těmto transakcím blíže vyjádřit. V podstatě uvedla, že vše řídil její otec František H.. Neznala ani hodnotu pozemků, které byly zástavou za poskytnutý úvěr, nepřišlo jí divné, že je původně zakoupili za násobně nižší částku (13 mil Kč). Blížší informace neměla ani o společnosti DELSACO Trade, se kterou uzavřela zprostředkovatelskou smlouvu na nákup pozemků, a na kterou byla obratem po poskytnutí úvěru, téměř celá částka převedena. Neřešila, jak je úvěr splácen, kdy došlo k řádnému splacení pouze čtyř měsíčních splátek úroků, a nic dalšího hrazeno nebylo. To vše jednoznačně svědčí o tom, že byla nastřčenou osobou v čele obou zmíněných společností, neměla žádné rozhodovací pravomoci, ani přístup k bankovním účtům. To, že podklady k poskytnutí úvěru u MSD zpracovávala K. společnost Redstone Advisory, potvrdil její otec František H.. Tato společnost zajistila i odhadce na lokalitu v xxxi, což koresponduje i s výpovědí svědka Ing. Fojtíka, který posudek zpracoval. Svědek H. dokonce připustil, že v některé osoby ze společnosti Redstone Advisory ovládaly toky finančních prostředků mezi „jejich“ společnostmi (tedy TEVLIN a PRILO Invest), ale vždy to bylo domluveno, případně postupovali na základě smlouvy. Uvedl také, že si nemyslí, že toky financí řídil pan K.. Na druhé straně ale připustil, že za společnost Redstone Advisory zásadní věci řešil právě pan K.. Kromě K. zmínil ještě osobu svědka S., který ho žádal o doplnění podkladů, což koresponduje i se zajištěnou e-mailovou komunikací. Konkrétně lze poukázat na zajištěné písemné doklady a elektronickou komunikaci, které již byly popsány výše, a nacházejí se v příloze číslo 97b spisu, zejména e-maily mezi svědkyní Radkou P., Martinem S., Danou J. a Annou K., kteří řeší prověřování plateb a přeposílání výpisu z bankovního účtu společnosti PRILO Invest, dále komunikace mezi svědkyní J. a Kateřinou H. ohledně toho, že je třeba zřídit elektronické bankovníctví a předat ho do společnosti Redstone Advisory. Vzhledem k tomu, že úvěr byl z MSD poskytnut TEVLINu dne 5. 11. 2012, a následně finanční prostředky proudily mezi dalšími společnostmi DELSACO Trade, PRILO Invest a Medicarim, a již dne 13. 11. 2012 doputovaly do spol. LIKEWISE Limited sídlící v Hongkongu, je dle názoru soudu zcela vyloučeno, že by se jednalo o standardní obchodní

vztahy mezi zmíněnými společnostmi. Naopak to ukazuje, že šlo o personálně propojené subjekty, které měly převody finančních částek předem naplánovány.

174. I další úvěrové případy u Metropolitního spořitelního družstva uvedené ve výroku rozsudku pod body I/2-7 proběhly podobným způsobem jako bod I/1 popsáný výše. Zpravidla byly zajištěny dvě obchodní společnosti, kam byly dosazeny nastrčené osoby (bílí koně), nejčastěji se jednalo o osoby v nepříznivé finanční situaci, a dosazení do statutárního orgánu pro ně bylo snadným přivýdělkem. Následně tyto nastrčené osoby pouze podepisovaly listiny, které jim byly předkládány. Šlo jednak o listiny připravené AK Hrubý & Buchvaldek, na základě kterých se staly statutárními orgány předmětných společností, ale i veškeré listiny, které byly posléze předkládány s žádostí o úvěr v MSD. Jak již bylo výše uvedeno, podnikatelské plány těchto společností byly vytvářeny ve společnosti Redstone Advisory a svědčí o tom například e-mail mezi svědkem S. a svědkyní J. ze dne 22. 11. 2012, ve kterém S. zmiňuje, že dopsal podnikatelský plán a žádá J., aby jej upravila, aby vypadal jinak než ty předchozí, kdy právě podobnost mezi těmito podnikatelskými plány, de facto jejich kopírování a pouze jejich kosmetické úpravy, vedou soud k jednoznačnému závěru, že byly vypracovány jednou či více osobami právě ve společnosti Redstone Advisory. Pravděpodobnost, aby takto podobné plány vyhotovovaly jiné osoby, je v podstatě vyloučena. Ostatně k závěru, že se podnikatelské plány velice podobají jeden druhému a obsahují zcela nevalidní údaje, dospěli i znalci znaleckého ústavu A-Consult plus. Dále je třeba poukázat na to, že v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor u obžalovaného K. a svědka V. byly nalezeny veškeré smlouvy a fakturace týkající se společností, které figurovaly v žádostech o úvěr, o jejich podílu na trestné činnosti tedy nevznikají žádné pochybnosti. Nadto obžalovanému K. byly předávány prostředky k tomu, aby mohl ovládat elektronické bankovníctví jednotlivých dotčených společností (tokeny), kdy bylo zjištěno, že nikdo z nastrčených osob přístup k bankovnímu účtu „svě“ společnosti neměl, nijak s nimi nenakládal, ani neměl přehled o tom, jaké pohyby na účtu jsou. Takto vypovídali v podstatě všichni svědci v pozici bílého koně (pokud výpověď podali), například svědci M., B., ale i svědkyně H., která sice nebyla osobou sociálně slabou, na straně druhé nechávala vše k vyřízení na svém otci, a o reálné činnosti, ani o pohybech na bankovních účtech společností TEVLIN a PRILO Invest neměla přehled a neznala důvody, proč jsou finanční prostředky z úvěru ihned přeposílány společnosti DELSACO Trade a dalším společností.

DUMICORE Trade, s.r.o.

175. Tato společnost zažádala celkem o dva úvěry u MSD (**bod I/2**), kdy jako její statutární orgán jednal Jan K., narozený xxx, který zemřel xxx 2013. K jeho osobě bylo zjištěno, že se jednalo o bezdomovce požívajícího nadměrně alkohol, zcela nemajetného, který byl pouze využit proto, aby stál v čele této společnosti. K jeho osobě se ostatně vyjadřoval svědek A.. Uvedl, že kromě toho, že si sám na popud pana V. si pořídil společnost Tomny Invest (bod I/6), aby na ni mohly být převedeny peníze, které se vezmou na úvěr v MSD, ho V. zaukoloval, aby sehnal dalšího bílého koně, na kterého by mohli napsat společnost, která si u MSD vezme úvěr. Takto sehnal právě pana K., který se stal společníkem společnosti DUMICORE Trade, což byl člověk bez domova, kterému vše zařídil pan V.. Pan K. nebyl schopen vyřídit vůbec nic, když s ním šel svědek A. vyřídit potvrzení o bezdlužnosti, musel mu i ukázat, kde se má podepsat. Veškerá razítka a dokumenty ke společnosti DUMICORE Trade pak byly předány panu V.. Pan V. šel s K. podepisovat i dokumentaci do MSD. Aby K. vypadal věrohodněji, dostal jeho syn za úkol, aby ho upravil. Svědkovi A. bylo dokonce řečeno, že pracovníci MSD vědí, že pan K. (a později i pan V.) jsou bílí koně. Osobně však svědek A. s nikým z MSD nehovořil. Za získání pana K. obdržel nemalou odměnu ve výši 1 mil Kč, k čemuž mu V. řekl, že jde o peníze z úvěru. Veškeré dokumenty k bankovnímu účtu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

společnosti DUMICORE Trade byly rovněž předány panu V.. Následně Jan V. požádal svědka A., aby sehnal dalších pět lidí, na které by se nabraly úvěry ve výši 150-200 mil korun. Takto sehnal pana V., který koupil společnost CENTOM Trade a CASA Company (bod I/6).

176. K prvému úvěru poskytnutému společnosti DUMICORE Trade (čl. 20 788 a násl.) bylo prokázáno listinnými důkazy, že dne 28. 11. 2012 požádal Jan K. o poskytnutí úvěru u MSD, mělo se jednat o úvěr podnikatelský za účelem nákupu nemovitostí. Druhou žádost o úvěr opět na nákup nemovitostí podal Jan K. dne 4. 12. 2012. Obě tyto žádosti byly doloženy shodnými podnikatelskými záměry obsahujícími pouze stručné údaje, že společnost chce nakupovat a prodávat developerské projekty a nemovitosti a poskytovat poradenskou činnost. Dále připojil Jan K. rovněž rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí uzavřenou mezi společností DUMICORE Trade (jako zájemcem) a společností DELSACO Trade (jako zprostředkovatelem) ze dne 4. 12. 2012, na základě které měl zájemce převést na účet zprostředkovatele částku 140 000 000 Kč. Přestože Jan K. nebyl schopen vzhledem ke svému zdravotnímu a sociálnímu stavu realizovat záměry, které předkládal Metropolitnímu spořitelnímu družstvu, podepsal dne 4. 12. 2012 první smlouvu o úvěru, na základě které se MSD zavázalo poskytnout mu úvěr ve výši 55 200 000 Kč, kdy jistinu měl splatit jednorázově dne 30. 11. 2014 a měsíční úrok byl stanoven na částku 427 800 Kč. Výše uvedená smlouva o zprostředkování uzavřená mezi společností DUMICORE Trade a DELSACO Trade obsahuje závazek zprostředkovatele zajistit nákup nemovitostí v hodnotě 300 000 000 Kč, za což má mít nárok na provizi ve výši 0,2 % z kupní ceny nemovitostí, jejichž nákup zprostředkuje. Tento úvěr byl zajištěn zástavou nemovitosti, a to na základě smlouvy o zřízení zástavního práva mezi MSD jako zástavním věřitelem a společností TAHOKEE jako zástavcem, jejímž jednatelem byl Michal B.. Předmětem zástavního práva byly nemovitosti specifikované v této smlouvě nacházející se na LV č. xxx v katastrálním území xxx. Žádost Jana K. o poskytnutí úvěru ze dne 28. 11. 2012 byla promptně projednána, návrh na rozhodnutí o úvěru vypracovala 30. 11. 2012 svědkyně S., kladné stanovisko podal risk manažer J. dne 3. 12. 2012, téhož dne byla žádost projednána úvěrovou komisí pod vedením svědkyně L. a dne 4. 12. 2012 došlo k jeho projednání představenstvem ve složení J. a Z., elektronicky byly informace dány na vědomí i třetímu členu představenstva Danielu T.. Dne 5. 12. 2012 byla na účet společnosti DUMICORE Trade č. xxx připsána částka ve výši 55 200 000 Kč.
177. Druhou smlouvu o poskytnutí úvěru uzavřel Jan K. jako statutární orgán společnosti DUMICORE Trade s MSD dne 10. 12. 2012 (6 dní po podání žádosti), na základě které mu byl poskytnut podnikatelský úvěr za účelem nákupu nemovitostí ve výši 129 800 000 Kč. Jan K. se zavázal, že bude měsíčně hradit úroky ve výši 1 005 950 Kč a jistinu uhradí jednorázově ke dni 31. 12. 2014. I tento úvěr byl zajištěn prostřednictvím nemovitostí vlastněných společností TAHOKEE Michala B., který uzavřel s MSD smlouvu o zřízení zástavního práva ze dne 10. 12. 2012, předmětem zástavy byly pozemky v katastrálním území xxx na LV č. xxx, dále v katastrálním území xxx na LV č. xxx a č. č. xxx. Další smlouvu o zřízení zástavního práva mezi MSD a společností TAHOKEE bylo zřízeno zástavní právo k pozemkům nacházejícím se v katastrálním území xxx, LV xxx a č. xxx. I druhý úvěr byl Janu K., resp. společnosti DUMICORE Trade poskytnut velice rychle, návrh na rozhodnutí úvěru byl vypracován dne 6. 12. 2012 svědkyní S., 10. 12. 2012 připojil svůj podpis risk manažer J., úvěrová komise ho projednala téhož dne pod vedením svědkyně L., a téhož dne proběhlo i projednání úvěru na představenstvu, což dokládají podpisy Ing. J. a Ing. Z.a. Téhož dne byl úvěr schválen a k jeho čerpání došlo jednorázově dne 11. 12. 2012 na bankovní účet společnosti DUMICORE Trade.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

178. Podnikatelské plány společnosti DUMICORE Trade, které provázely jeho žádosti o úvěry, byly přezkoumány znaleckým ústavem A-Consult plus a bylo jednoznačně prokázáno, že se jedná o naprosto nerealistické a neúplné podnikatelské záměry, a finanční výkazy, v nich obsažené, byly zcela nedůvěryhodné. V textové části jsou oba plány shodné a odlišnosti lze nalézt v číselné části, která reflektuje výši požadovaného úvěru. Ekonomická realnost uváděných údajů je zcela pochybná. Spol. DUMICORE Trade v roce 2012 nevykonávala téměř žádnou činnost, a tudíž její bonita byla pracovníky MSD posouzena vadně. Ostatně bylo také zjištěno, že spol. DUMICORE Trade jako daňový subjekt v roce 2012, ani nikdy předtím, nepodala příznání k dani z příjmů právnických osob, a daňové příznání k DPH podala pouze za září 2012 s nárokem na nadměrný odpočet ve výši 84 080 Kč. Na žádost Finančního úřadu pak společnost doložila svůj nárok fakturami od spol. Velt Impex řízené svědkem Lukášem M., JHV Trading řízené svědkem V. a Víno Axiom a Creptol Trade řízené Michalem Š... Pro MSD ani nebylo nijak alarmující, že společnost DUMICORE Trade avizovala, že bezprostředně po načerpání úvěru převede částku 140 000 000 Kč zprostředkovateli společnosti DELSACO Trade, která měla zajistit nákup nemovitostí.
179. Dalším pochybením MSD bylo, že nedostatečně prověřilo zajištění poskytovaných úvěrů, neboť skutečná cena pozemků, které byly předmětem zástav, byla násobně nižší než cena, která byla MSD prezentována znaleckými posudky Ing. Pavla Pecha. Co se týče pozemků k prvnímu úvěru (55,2 mil Kč), tyto společnost TAHOKEE (zástavce) zakoupila za celkovou částku 10 367 665 Kč, avšak MSD bez dalšího akceptovalo znalecký posudek Ing. Pecha, který určil jejich obvyklou cenu ve výši 69 010 000 Kč. Jejich reálná hodnota dle znaleckého ústavu A-Consult plus ale byla ve výši 7 460 000 Kč, což je částka, která z logiky věci k zajištění úvěru ve výši 55,2 mil Kč nemůže dostačovat. U druhého z úvěrů (129,8 mil Kč) bylo ručeno pozemky, které zakoupila spol. TAHOKEE za souhrnnou částku 26 031 050 Kč (viz kupní smlouvy a výpovědi Stanislava Š., Milana R., Jana L. a Petra K.). Znalec Ing. Pavel Pech předmětné pozemky ocenil v souhrnu na částku 162 287 500 Kč, přičemž tyto jeho závěry uvedené ve znaleckých posudcích předložených MSD byly odpovědnými pracovníky záložny nekriticky přijaty. Reálná obvyklá cena pozemků však dle znaleckého ústavu A-Consult plus byla ve výši 22 775 000 Kč. Sám znalec Ing. Pavel Pech uvedl, že je pravdou, že pro společnost DUMICORE Trade oceňoval nemovitosti v Xxx, v Brandýse nad Labem a v Xxx. Místní šetření proběhlo, nebyl mu sdělen účel nákupu nemovitostí, ani mu nebyly doloženy žádné podklady pro zpracování znaleckého posudku kromě parcelního čísla. Použil standardní metody předepsané zákonem, tedy vyhlášku a obecnou metodu ocenění, a už neví, kdo posudky vyzvedával, ani kdo je hradil. Znalecké posudky Ing. Pecha byly podrobeny přezkumu znaleckého ústavu A-Consult plus, který ve vztahu ke všem uvedl, že pokud je v nich použit pojem obecná cena, nemá to žádnou právní oporu, posuzované pozemky jsou nedostatečně popsány a byla zvolena nevhodná základna srovnávání pro aplikaci metody srovnávací. Ve vztahu ke znaleckému posudku Ing. Pecha ohledně pozemků v Brandýse nad Labem nesedí ani data, kdy jeho datum vyhotovení je 1. 12. 2012, ale v posudku se objevují i data 24. 1. 2013 a 6. 12. 2012. Nepochopitelným způsobem je o 40 % zvýšena cena pozemků. Celkově nesprávně jsou použity i další pozemky, se kterými jsou oceňované pozemky porovnávány, neboť nesedí velikostně, a nelze je tedy porovnávat. Z výše uvedeného vyplývá, že znalecké posudky Ing. Pecha byly vypracovány zcela nesprávně a jeho závěry o hodnotě posuzovaných pozemků absolutně neodpovídají realitě. I v tomto případě lze uzavřít, že zajištění k oběma poskytnutým úvěrům pro spol. DUMICORE Trade bylo zcela neadekvátní. MSD tak byla poskytnutím těchto dvou úvěrů v celkové hodnotě 185 000 000 Kč, po odečtení skutečné hodnoty zástav, způsobena škoda ve výši ve výši 154 765 000 Kč.
180. Po načerpání těchto dvou úvěrů společnostmi DUMICORE Trade došlo k jejich téměř okamžitému převodu na další společnosti, což se dělo za součinnosti Jana V. a Miloše B. a jejich společností DELSACO Trade a MORTESS Trade. Ve dnech 7. 12. 2012 a 11. 12. 2012

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

došlo k převodu částek 129 000 000 Kč a 55 000 000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx společnosti DELSACO Trade na základě rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, přičemž částka ve výši 55 000 000 byla zcela konvertována na Eura a druhá částka (129 000 000 Kč) byla konvertována na Eura co do výše 93 684 000 Kč. Posléze došlo k převodu těchto částek ve dnech 10. 12. a 11. 12. 2012, konkrétně částka 2 179 000 Eur a 3 700 000 Eur putovala na bankovní účet společnosti East Ray Limited vedený u HSBC Hongkong č. xxx na základě Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti. Další část poskytnutého úvěru, která zbyla na korunovém účtu společnosti DELSACO Trade, byla dne 11. 12. 2012 převedena ve výši 35 000 000 Kč na bankovní účet č. xxx společnosti MORTESS Trade Miloše B., týž den byla konvertována na měnu Euro a byla vyvedena v částce 1 527 000 Eur ve prospěch účtu společnosti Elitecon Inc. Limited č. xxx vedeného u HSBC Hongkong, rovněž na základě fingované Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru. Soud se ztotožňuje se závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus, že převod finančních prostředků, resp. jejich vyvedení z MSD přes společnost DUMICORE Trade, DELSACO Trade a MORTESS Trade na zahraniční účty společnosti East Ray Limited a Elitecon Limited bylo koordinovanou činností, která byla předem připravená. Kromě toho, že byla pro poskytnutí úvěru využita osoba bílého koně nastrčená v ekonomicky neaktivní společnosti DUMICORE Trade, je zřejmé, že i ze strany MSD šlo o naprosté podcenění předkládaných listin, a jejich nedostatečné přezkoumání vedlo k téměř okamžitému poskytnutí mnohamilionových úvěrů v řádu několika málo dnů od podání žádosti.

181. Převedení částky na zprostředkovatele - společnost DELSACO Trade - také rozhodně nemělo uniknout pozornosti úvěrových pracovníků MSD, neboť se jednalo o společnost, která neměla dlouhou historii, existovala od 25. 11. 2010, nepodávala řádně příznání daně z příjmů právnických osob, ani nezveřejňovala potřebné informace ve sbírce listin, přičemž rámcová smlouva odůvodňující smluvní převod finančních prostředků z účtu společnosti DELSACO Trade do společnosti East Ray Limited byla uzavřena dne 2. 11. 2012, tedy měsíc předtím než byl úvěr společnosti DUMICORE Trade poskytnut. Podezřelá je i rychlost převodů finančních prostředků, jejich konverze na Eura a jejich vyvedení zahraniční účty, kdy se dostávají zcela mimo kontrolu úvěrující MSD. Na bankovní účet společnosti DUMICORE Trade také byly posléze převedeny částky, které svou výší odpovídaly měsíčním splátkám úroků, k čemuž byly následně (v několika případech) využity. Dále nebylo zjištěno, kým byl hrazen čtvrtmilionový poplatek za samotné poskytnutí úvěru MSD, kdy je nasnadě, že bezdomovec Jan K. takovým obnosem nedisponoval. Dále je nestandardní, aby společnost TAHOOKEE, která se jinak jevila jako nepropojená se společností DUMICORE Trade, poskytla své nemovitosti v údajné hodnotě přesahující 160 mil Kč jako zástavu za úvěr, který byl ihned po načerpání odeslán společnosti DELSACO Trade, a odtud putoval na účty dalších společností. Ke svému působení ve společnosti MORTESS Trade se vyjádřil svědek Miloš B., který uvedl, že ho tam dostal pan V., který mu přislíbil nějakou částku za trénování fotbalu, a společnost mu měla platit sociální a zdravotní pojištění. Podepsal listiny, aby se stal jednatelem, ale vůbec nevěděl, co to znamená. Bylo mu pouze řečeno, že společně nakoupí nějaké pozemky, nic bližšího nevěděl. Různé papíry podepsal, ale nevěděl, že jde o úvěr za 185 000 000 Kč. Bankovní účet zakládal opět s panem V. a veškeré instrumenty k účtu mu předal. Některé listiny také podepisoval i panu M., takhle podepsal např. převod 35 mil Kč, které byly odeslány ze společnosti MORTESS Trade, ale to zjistil, až když se věc vyšetřovala. Je tedy zřejmé, že vedle Jana K. byl i Miloš B. dalším bílým koněm, který posloužil hlavním pachatelům trestné činnosti mimo jiné i nepravomocně odsouzenému Janu V., ale obžalovanému K. k tomu, aby se stal statutárním orgánem společnosti, díky které budou finanční prostředky z Metropolitního spořitelního družstva vyvedeny do zahraničí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

182. O jednoznačném **zapojení a řídicím postavení obžalovaného K.** do výše popsaného úvěrového případu svědčí komunikace, kterou vedl s pracovnící Redstone Advisory Annou K. (viz výše). V e-mailu ze dne 10. 12. 2012 K. sděluje K.: „Dobrý večer, takže DUMICORE je načerpáno, očekávám od Vás pokyny k převodům.“ Dále Anna K. píše K.: „a pokyny k převodům 129,8 mil z Dumicore?? Martin říkal, že mi je dáte Vy.“ K. odpovídá: „Aničko, dostanete je během hodiny na skype.“ V další zprávě K. posílá informace K.: „DELSACO na vrub 5138800003 CZK, MORTESS ve prospěch 513522003 CZK. V další zprávě uvádí údaj: „35.000.000 CZK“. Na to reaguje K. s dotazem: „Ok a je k tomu nějaká rámcovka??“ K. odpovídá: „Aničko, prosím o realizaci a zavolejte mi, až budou ty peníze na MORTESS .. na tohle máte smlouvu v barevné složce.“ K. odpovídá: „OK, vypíšu to a hned vyrazím za S.. Na to K.: „Koukněte se, zda tam máte (jen jedna mezi těmito společnostmi).“ K. odpovídá: „Mám, DELSACO vs. MORTESS Smlouva o exkluzivní spolupráci při prodeji/nákupu pozemků.“ K. jí píše: „A rovnou udělejte kopii a dejte mu ji, a rovnou udělejte kopii smlouvy o úvěru mezi MORTESS a Elitecon Inc. a také ji dejte S., dále vezměte dva formuláře na konverzi DELSACO a MORTESS a také mu dejte, budu dělat konverze.“ K. slibuje, že mu vše zaneše a K. na to reaguje: „OK, pak mi zavolejte, já udělám konverzi na Delsako a Mortess a pošlu Vám částky na převod v Eur.“ V další zprávě po několika nezájmových sděluje K. K.: „Na Delsacu nejsou peníze, říkal S.“

GALBANI Capital, s.r.o.

183. Další společností, která požádala MSD o poskytnutí úvěru, a to ve výši 185 000 000 Kč, byla GALBANI Capital (**bod I/3**), jejímž jednatelem byl svědek Lukáš M., který žádal o poskytnutí úvěru dne 10. 12. 2012, jehož účelem měl být nákup nemovitostí. Úvěr (jistinu) hodlal splatit jednorázově do dvou let, tj. v prosinci 2014, a úroky měl splácet měsíčně ve výši 1 433 750 Kč. Svou žádost doložil výpisem z obchodního rejstříku, občanským průkazem, výpisy z katastru nemovitostí k nemovitostem nacházejícím se v Xxx, Xxx, Xxxě a xxx, dále znaleckými posudky Ing. Pavla Pecha, čestným prohlášením o bezdlužnosti a účetními výkazy. V podnikatelském plánu uvedl, že cílem společnosti jsou investice do developerských a nemovitostních projektů, přičemž pořízení vhodných developerských projektů očekává buď přímou cestou, tedy přímým nákupem společnosti bez zprostředkovatele, anebo častěji se zprostředkovatelem, který umožní širší rozhled po trhu a lepší vyhodnocení potenciálních nabídek. Ze zajištěné e-mailové komunikace je zřejmé, že již dne 13. 12. 2012 (tedy do tří dnů od podání žádosti) bylo poskytnutí tohoto úvěru společnosti GALBANI Capital schváleno. Návrh na rozhodnutí úvěru byl vypracován 12. 12. 2012 svědkyní S. a dne 13. 12. 2012 vyjádřili s jeho poskytnutím souhlas risk manažer Ing. J., předsedkyně úvěrové komise Ing. L. a za představenstvo téhož dne Ing. J. a Ing. Z. (čl. 19 875 a násl.). Smlouva o úvěru č. 509661020 mezi MSD a GALBANI Capital byla uzavřena dne 13. 12. 2012. NeM. byl rovněž poplatek za jeho sjednání ve výši přes 170 tis Kč, který se zavázal Lukáš M. za GALBANI Capital uhradit před poskytnutím úvěru, ovšem kdo jej uhradil, nebylo zjištěno. Kromě bianco směnky byl předmětný úvěr zajištěn zástavním právem k nemovitostem, kdy (celkem tři) smlouvy o zřízení zástavního práva uzavřelo MSD se společností MORTESS Trade zastoupenou jednatelem Milošem B., a předmětem zástavního práva (zástavou) byly pozemky zapsané na LV č. xxx v katastrálním území xxx, pozemky zapsané na LV č. xxx v katastrálním území xxx, pozemky na LV č. xxx v katastrálním území Xxx, a konečně pozemky nacházející se na LV č. xxx, v katastrálním území Xxx. Ve vztahu ke všem pozemkům, které měly tvořit předmět zástavy spol. GALBANI Capital doložila znalecké posudky Ing. Pavla Pecha. Ke své účasti na poskytnutí tohoto úvěru pro společnost GALBANI Capital se obšírně vyjádřil svědek Lukáš M., který uvedl, že do celé záležitosti byl naverbován panem V. a panem K., resp. nabídku mu učinil pan V. a podrobnosti mu měl sdělit pan K.. V podstatě mu bylo řečeno, že si má založit firmu, na kterou se nakoupí

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

pozemky, a na tom se pak vydělají peníze. Svědek tomu moc nerozuměl, ale účastnil se toho, podepsal nějaké papíry, a rovněž mu bylo ze strany pana V. nebo pana K. sděleno, že má účet pro společnost založit u LBBW Bank na Václavském náměstí. O tom, zda přišly finanční prostředky od MSD, už neví, protože přístupové kódy k účtu a elektronickou kartičku odevzdal panu V.. Pak mu bylo řečeno, že kompletní účetnictví bude dělat pro společnost právě obžalovaný K.. Smlouvu o úvěru nečetl, pouze ji podepsal. Dvě nebo tři splátky úvěru šly přes účet, tři nebo čtyři platil svědek v hotovosti, na což dostal peníze od pana V., které pak vkládal na účet u ČSOB v Říčanech. Co se dělo s penězi, které přišly z úvěru, svědek neví. Společnost MORTESS Trade byla druhou společností svědka M., na kterou dovážel auta. Pan V. tam dosadil jako jednatele pana B. a společnost měla být použita pro tyto obchody z toho důvodu, že už je zaběhlá. Co se týče převodů finančních prostředků do Hongkongu, o tom svědek M. nevěděl, ale ví, že do Hongkongu cestovali společně pánové V., K. a Azíz. Ke svému působení ve společnosti MORTESS Trade vyjádřil i svědek Miloš B., který uvedl, že se jednatelem stal na návrh pana V., ale vůbec nevěděl, co tato funkce obnáší, v podstatě mu řekl, že se musí stát jednatelem společnosti, aby mu mohl platit za trénování fotbalu, což bylo asi 2,5 tisíce korun měsíčně, společnost mu měla platit také sociální a zdravotní pojištění, takže s tím souhlasil. O tom, že měla společnost nakupovat pozemky, věděl, ale on sám s žádnými penězi nepřišel do styku, rozhodně osobně žádné pozemky nekupoval, ani za ně neplatil, V. mu pouze řekl, že společnost MORTESS Trade nakoupí pozemky, tyto se dají do zástavy. B. ale nevěděl, že bude ručit za úvěr ve výši 185 000 000 Kč. Účet společnosti MORTESS Trade zařizoval s panem V., který si ihned veškeré přístupy k účtu vzal, takže svědek B. k účtu přístup neměl a neví o pohybech, které na něm měly proběhnout. Podepsal celou řadu papírů, mezi nimi i nějaké, které se týkaly převodu finančních prostředků odesílaných ze společnosti MORTESS Trade ve výši 35 000 000 Eur. Z výše uvedených výpovědí má soud jednoznačně prokázané, že svědci M. a B. působili jako bílí koně ve společnostech GALBANI Capital a MORTESS Trade, přičemž reálné kroky za tyto společnosti činil svědek V. společně s obžalovaným K., což je zřejmé z toho, že M. a B. jako nastrčené osoby pouze podepisovali předkládané listiny, na základě kterých se stali statutárními orgány společností, jež se posléze staly úvěrovým dlužníkem a zástavcem. Ani M., ani B. pak neměli sebemenší reálný vliv na další kroky „jejich“ společností, když veškeré pohyby na účtech vedených u spřízněné LBBW Bank řídili svědek V. a obžalovaný K.. MSD při schvalovacím procesu úvěru pro společnost GALBANI Capital nezarazilo, že tato společnost má v plánu využít k nákupu nemovitostí za cca 300 000 000 Kč zprostředkovatele, a to společnost Inguron Invest zastoupenou Janem V., o čemž svědčí rámcová smlouva o zprostředkování nákupu nemovitostí mezi společností GALBANI Capital a Inguron Invest, přičemž GALBANI Capital se zavázala Inguron Invest zaplatit provizi a nutné náklady spojené s činností, kdy provize měla být ve výši 2 % z kupní ceny zprostředkovaného prodeje nemovitosti. MSD také dostatečným způsobem nevyhodnotila podnikatelský záměr společnosti GALBANI Capital, který obsahoval zcela nedůvěryhodné finanční výkazy, a další informace, které měly MSD při řádném přezkoumání varovat. Spol. GALBANI Capital vznikla velice krátce předtím, než podala žádost o úvěr u MSD, žádnou činnost nevykonávala, a ani nepodávala příznání daně z příjmů za roky 2012, 2013. Podnikatelský plán společnosti GALBANI Capital obsahoval pouze obecné fráze, a nikoliv konkrétní údaje, které by mohly být řádně přezkoumány, společnost neuvádí, jaké pozemky chce získat, zda má nějaké vytipovány, ale přesně ví, za jaké částky je nakoupí a za jaké je následně prodá. Číselné údaje uvedené ve finančních výkazech nejsou nijak osvětlené textem obsaženým v podnikatelském plánu a rozhodně je nestandardní, že společnost bezprostředně po poskytnutí úvěru chtěla přesunout finanční prostředky na zprostředkovatele, který nebyl nijak blíže specifikován a byl mimo sféru úvěrující MSD. Krom toho se dle závěrů znaleckého ústavu A-Consult plus vyčíslení podnikatelského plánu společnosti GALBANI Capital téměř shoduje s podnikatelským plánem společnosti DUMICORE Trade, který byl MSD rovněž předkládán s

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

žádostí o poskytnutí úvěru. V plánech jsou předpokládány totožné výnosy na úrovni tržeb za prodej vlastních výrobků služeb, dále ostatní provozní náklady, nákladové úroky a podobně. Vedle toho jsou velice podobné připojené texty v obou podnikatelských plánech, z čehož bez pochybností vyplývá, že musely být vytvořeny jednou osobou, kdy dle důkazů zajištěných ve spisovém materiálu, zejména z e-mailové komunikace mezi Redstone Advisory a MSD, má soud za jednoznačně prokázané, že tvůrcem těchto podnikatelských plánů byla společnost Redstone Advisory a její zaměstnanci pod vedením obžalovaného K..

184. I v tomto případě byl poskytnutý úvěr zajištěn zcela nedostatečným způsobem, neboť hodnota zástav nedosahovala výše, která byla prezentována předloženými znaleckými posudky Ing. Pavla Pecha. Pozemky v katastrálním území xxx na LV č. xxx, v katastrálním území xxx na LV č. xxx, v katastrálním území Xxx na LV č. xxx a v katastrálním území Xxx na LV č. xxx, byly v krátké době před poskytnutím úvěru od MSD zakoupeny od jejich majitelů společností MORTESS Trade za celkovou cenu 32 185 810 Kč. Znalec Ing. Pavel Pech stanovil obvyklou cenu těchto pozemků (v souhrnu) na částku 239 170 000 Kč. Znalecké posudky Ing. Pavla Pecha ohledně výše uvedených nemovitostí podrobil kritice znalecký ústav A-Consult plus, s jehož závěry se soud zcela ztotožňuje, neboť logicky a jasně zdůvodňuje, jakých pochybení se znalec Ing. Pech dopustil, a jakým způsobem je třeba obvyklou cenu určit při užití odpovídajících metod. Dle znaleckého ústavu znalec Ing. Pech používá vadné pojmosloví, příkládá k posudku tři listy výběru z aktuálních nabídek pro určení ceny domů, ačkoliv oceňuje pozemky, znalecký posudek neobsahuje přílohy, pozemky jsou zcela nedostatečně popsány. Pro odhad obvyklé ceny volí znalec Pech metodu porovnávací a jako srovnávací základnu nabídkové ceny vybírá pozemky M. výměr. Při posuzování takto rozsáhlých území je třeba uvažovat o tom, že následně nelze prodávat celé výměry pozemků za plnou cenu, neboť je potřeba počítat s komunikacemi apod. V některých případech znalec navýšil cenu o 20-40 %, avšak bez jakéhokoliv komentáře a odůvodnění. Všechny pozemky, které byly oceněny znalcem P., jsou vadným způsobem ohodnoceny. Dle znaleckého ústavu A-Consult plus byla skutečná hodnota těchto pozemků 27 590 000 Kč, což i přibližně odpovídá ceně, za kterou byly před poskytnutím úvěru od MSD nakoupeny od jejich původních majitelů. Reálná hodnota pozemků proto rozhodně nemohla být dostačující proto, aby byly adekvátní zástavou pro poskytnutí úvěru ve výši 185 000 000 Kč, neboť byla téměř sedminásobně nižší, přičemž sami pracovníci MSD vypovídali, že hodnota zástavy měla být obvykle cca o 20 % vyšší než poskytovaný úvěr.

185. Poté co byly dne 17. 12. 2012 připsány finanční prostředky ve výši 185 000 000 Kč od MSD na bankovní účet společnosti GALBANI Capital vedený u LBBW Bank č. xxx, došlo ihned k jejich další redistribuci na další společnosti a osoby. Ještě téhož dne byla částka 184 mil Kč (po odečtu odměny ve výši 1 mil Kč) převedena na bankovní účet společnosti Inguron Invest Jana V., a to již na základě výše uvedené rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí. Přitom tato společnost existovala pouze jeden rok (od 4. 10. 2011), zakoupena byla jako ready-made společnost, nezveřejňovala své účetní závěrky ve sbírce listin, ani nepodala přiznání daně z příjmů právnických osob za rok 2012 a 2013. Rámcová smlouva umožňující převod finančních prostředků, které poskytlo MSD společnosti GALBANI Capital, znemožňovala MSD další kontrolu nad poskytnutými finančními prostředky, krom toho byla uzavřena asi týden před uzavřením úvěrové smlouvy mezi GALBANI Capital a MSD. Následně došlo ke konverzi částky 144 500 000 Kč na Eura na bankovním účtu č. xxx společnosti Inguron Invest a ještě dne 17. 12. 2012 došlo k převodu částky 5 720 000 Eur na účet vedený u HSBC Hongkong vlastněný společností East Ray Limited, kdy podkladem tohoto bankovního převodu finančních prostředků byla rámcová smlouva o zprostředkování podnikatelského záměru, která byla rovněž uzavřena jeden týden před uzavřením úvěrové smlouvy mezi GALBANI Capital a MSD. Další část prostředků tímto způsobem získaných z

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

MSD byla 17. 12. 2012 odeslána z účtu společnosti Inguron Invest na bankovní účet společnosti TAHOKEE vlastněné Michalem B. č. 513517160/4000 vedeného u LBBW Bank, kdy podkladem pro tento převod byla smlouva o exkluzivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu, přičemž část těchto finančních prostředků byla vybrána v hotovosti a část byla konvertována na bankovní účet v Eur č. xxx společnosti TAHOKEE, odkud byla částka ve výši 1 157 000 Eur poukázána na zahraniční účet č. xxx vedený u HSBC Hongkong vlastněný společností Elitecon Inc. Limited na základě rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru. Všechny výše uvedené rámcové smlouvy nejenže byly uzavřeny bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy o poskytnutí úvěru od MSD společnosti GALBANI Capital, ale jedná se o smlouvy, které mají na první pohled vzhled tzv. formulářových smluv, kam byly pouze doplňovány identifikace smluvních stran a peněžní částky, přičemž časová návaznost jednotlivých finančních převodů mezi společnostmi GALBANI Capital, Inguron Invest, TAHOKEE, East Ray Limited a Elitecon Inc jednoznačně vede soud k závěru, že se jedná o koordinovaný postup spřízněných osob, který byl předem připravený, neboť v obchodním styku je prakticky vyloučeno, aby obchodní subjekty postupovaly tímto způsobem, kdy si v řádu dnů (i hodin) přeposílaly takto vysoké částky bez jakéhokoliv zajištění. Je také dosti pochybné a nestandardní, aby společnost MORTESS Trade jako samostatně a nezávisle jednající obchodní subjekt poskytla zástavu za úvěr ve výši 185 000 000 svými pozemky v prezentované hodnotě přesahující 239 mil Kč a ohrozila tak své majetkové poměry. Krom osoby svědka M. působícího ve spol. MORTESS Trade i ve spol. GALBANI Capital žádné vzájemně provázané obchodní vztahy zjištěny nebyly, a ani nemohly být, neboť dle výpovědí svědků M. a B., se jednalo o společnosti, které byly pouze prázdnyými schránkami nevykonávajícími žádnou obchodní činnost. V případě, že by MSD provedlo řádný přezkum úvěrové žádosti podané společností GALBANI Capital, nikdy by nemohlo dojít k poskytnutí tak vysokého úvěru, v tak krátké době a bez dostatečného zajištění. Tímto způsobem byla MSD způsobena škoda ve výši 157 410 000 Kč, kterou činí rozdíl mezi poskytnutými úvěrovými prostředky, které byly z MSD vyvedeny, a skutečnou hodnotou zástav (pozemků), kterou je třeba od této částky odečíst.

TORRAUNEX Consult s.r.o

186. Další společností, která požádala u MSD o poskytnutí úvěru, byla společnost TORRAUNEX Consult, jejímž jednatelem byl Milan V. (**bod I/4**). Žádost o poskytnutí úvěru ve výši 199 000 000 Kč podal dne 31. 3. 2013, a to za účelem nákupu nemovitostí, a doložil ji podnikatelským záměrem, ve kterém uvedl, že hodlá investovat do developerských projektů, účastnit se nemovitostních transakcí a působit v oblasti poradenství. Návrh na rozhodnutí úvěru byl vypracován dne 6. 2. 2013 svědkyní S., kladné stanovisko k jeho poskytnutí dal risk manažer Ing. J. dne 14. 2. 2013, stejně tak jako předsedkyně úvěrové komise Ing. Jitka L. a představenstvo tvořené Ing. J. a Ing. Z.. E-mailová komunikace ohledně poskytnutí tohoto úvěru je součástí spisového materiálu (čl. 19 334 a násl.). Smlouva o úvěru mezi MSD a TORRAUNEX Consult byla uzavřena dne 14. 2. 2013 a zněla na požadovanou částku 199 000 000 Kč. Jistina měla být splacena jednorázově dne 28. 2. 2015 a úroky měly být spláceny měsíčně ve výši 1 542 250 Kč. Milan V. se stal statutárním orgánem této společnosti nedlouho předtím, než požádal o úvěr, a to dne 9. 1. 2013. Sám k tomu uvedl, že mu dával dříve práci pan V., byli kamarádi. V. mu nabídl, že se koupí nějaké pozemky, ty se zhodnotí a oba na tom vydělají. Finance na to měli získat přes družstevní záložnu, veškeré doklady pro podání žádosti o úvěr dostal přes kancelář pana V.. Založil pro společnost účet v bance na Václavském náměstí a podklady k bankovnímu účtu odevzdal rovněž Janu V.. K účtu neměl přístup a nikdy se nedíval, zda tam peníze z úvěru dorazily, s penězi následně nijak nenakládal. V MSD podepisoval listiny sám, úvěr, který získal od MSD, pak byl rozdělen dle smlouvy mezi ním a panem V.. Peníze mu nedal, ale půjčil, vedle společnosti TORRAUNEX Consult vlastnil ještě společnost MESKALERO, na kterou zakoupil pozemky, na což mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

půjčil pan V. asi 40 000 000 Kč, tyto peníze mu pak vrátil právě z poskytnutého úvěru od MSD. Zástavou za úvěr měl být právě pozemek koupený na společnost MESKALERO. Také uvedl, že pozemky k zajištění byly ohodnoceny a pan V. mu řekl, že toto se dělalo přes obžalovaného K.. S panem V. byli také dohodnuti, že mu bude dávat peníze na splátky úvěru, šlo asi o 1,5 mil či 1,7 mil Kč měsíčně, což se dělo asi půl roku. Z listinných důkazů dále vyplývá, že MSD byla s žádostí o úvěr předložena i rámcová smlouva o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou společnost TORRAUNEX Consult zastoupená Milanem V. uzavřela se společností DELSACO Trade Jana V.. Společnost DELSACO Trade se zavázala zprostředkovat zájemci nákup nemovitostí v orientační hodnotě 300 mil Kč, za což se zájemce zavázal zaplatit provizi a nutné náklady. Tato smlouva byla podepsána 1. 2. 2013. Dále společnost TORRAUNEX Consult jménem Milana V. uzavřela smlouvu o exkluzivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu se společností MESKALERO, zastoupenou rovněž Milanem V., týkající se pozemků v katastrálním území xxx u Příbramě, jejichž vlastníkem byla společnost MESKALERO. Společnost TORRAUNEX Consult se zavázala k pomoci s prodejem těchto pozemků tak, aby byl maximalizován zisk obou stran, smlouva byla uzavřena dne 11. 2. 2013 a společnost TORRAUNEX Consult se zavázala poskytnout společnosti MESKALERO zálohu ve výši 41 mil Kč na plnění závazků z této smlouvy. V rámci výše uvedené rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí mezi TORRAUNEX Consult a DELSACO Trade se zavázal zájemce, tedy TORRAUNEX Consult, převést na účet zprostředkovatele částku 157 mil Kč. Úvěr ve výši 199 mil Kč byl jistěn nemovitostmi vlastněnými společností MESKALERO, kdy na základě smlouvy o zřízení zástavního práva se staly předmětem zástavy pozemky nacházející se na LV č. xxx v katastrálním území xxx u Příbramě, zástavní smlouva byla uzavřena téhož dne jako smlouva o úvěru, tedy dne 14. 2. 2013, za společnost MESKALERO ji podepsal Milan V., za MSD Jana S.. Hodnota předmětných pozemků byla stanovena znaleckým posudkem Ing. Pavla Pecha na částku 249 400 000 Kč. Jednalo se však opět o znalce nadhodnocenou výši obvyklé ceny. Spol. MESKALERO předmětné pozemky zakoupila za částku 26 817 000 Kč od společnosti Staveko, s.r.o., a to jen krátce před uzavřením smlouvy o úvěru s MSD (dne 6. 2. 2013). Je zcela vyloučeno, aby se obvyklá cena pozemků do dne podání žádosti devítinásobně zvýšila. Soud i v tomto případě vycházel z přesvědčivých závěrů znaleckého ústavu A-Consult plus, který stanovil obvyklou cenu pozemků na částku 19 615 000 Kč, a současně logicky vysvětlil, z jakých důvodů nelze znalecký posudek Ing. Pecha akceptovat. Konkrétně uvedl, že citovaný posudek je zcela nepřehledný, bez uvedení zdrojů, neobsahuje žádné přílohy, pro odhad ceny obvyklé metodou srovnávací byl zvolen jako porovnávací základ nabídkové ceny areál se skladovými a zemědělskými prostory, proto je porovnávací základna zvolena zcela chybně a nemůže vést k objektivnímu odhadu ceny obvyklé. Znalci považovali za nadhodnocenou i kupní cenu (26,8 mil Kč), ale cena uvedená v posudku jako obvyklá je nadhodnocena násobně (249,4 mil. Kč). Jako nevyhovující shledal znalecký ústav i podnikatelský záměr společnosti TORRAUNEX Consult, neboť tento vůbec nespĺňuje požadavky na obsah a náplň takového podnikatelského záměru, nereálná jsou i hodnotová vyjádření v plánovaných výkazech, a jeho vypovídací hodnota je velice nízká, až nulová. I v tomto případě lze tedy konstatovat, že Milan V. byl tzv. bílým koněm, který byl využit na to, aby se stal statutárním orgánem společnosti TORRAUNEX Consult a společnosti MESKALERO. Spol. TORRAUNEX Consult požádala o úvěr ve výši 199 mil Kč a zástavu poskytla další společnost jmenovaného, MESKALERO, která ručila pozemky, jejichž skutečná hodnota nepřevýšila 20 mil Kč, ale jejich prezentovaná hodnota dle znaleckého posudku Ing. Pecha byla určena na 249 400 000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 199 000 000 Kč. I zde hrál jistě nemalou roli Jan V., který byl osobou, se kterou se Milan V. znal. A o jeho propojení s obžalovaným K. pak rovněž nevznikají žádné pochybnosti, i v tomto případě platí, že podnikatelský plán předložený společností TORRAUNEX Consult je velice podobný, ba téměř identický, s podnikatelskými

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

záměry dalších společností žádajících o úvěr z MSD. Konkrétně ve vztahu k podnikatelským plánům společností VAROXA a VERACOR Trade, se v nich opakují podobné chyby, myšlenky i číselné údaje. V podstatě všechny tyto podnikatelské plány předpokládají fakticky pře prodej pozemků, ve kterém se jim bude výborně dařit, budou ziskové, společnosti však nebudou vyvíjet žádnou obchodní činnost, neboť za ně mají vše vykonávat blíže nespécifikovaní zprostředkovatelé. I v tomto případě lze bez pochybností uzavřít, že MSD zcela nesprávně a v nezvykle rychlé lhůtě kladně vyhodnotila bonitu společnosti TORRAUNEX Consult, a to na podkladě zcela nedůvěryhodných finančních výkazů, kdy společnost před podáním žádosti o úvěr nevykonávala žádnou obchodní činnost, nepodala přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2012 a 2013, ani přiznání k DPH. I v tomto případě byl poplatek za sjednání úvěru uhrazen neznámou osobou, nejpravděpodobněji pak Janem V., který měl finanční prostředky k dispozici (z dalších úvěrů poskytnutých od MSD) a poskytoval svědku V. finanční prostředky i na splátky úroků. I zde v rozporu s obvyklou praxí finančních institucí byl úvěr poskytnut na bankovní účet vedený u jiné bankovní instituce (LBBW Bank), který neměla MSD možnost nijak kontrolovat.

187. Z bankovních informací pak vyplývá, že poté, co byl dne 18. 2. 2013 načerpán úvěr ve výši 199 000 000 Kč na účet společnosti TORRAUNEX Consult č. xxx, byla část těchto prostředků ve výši 157 mil Kč dne 19. 2. 2013 převedena na bankovní účet společnosti DELSACO Trade Jana V. č. xxx, na podkladě výše uvedené fingované rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí. Ještě téhož dne byly tyto finanční prostředky konvertovány na Eura a převedeny na eurový účet společnosti DELSACO Trade a dne 20. 2. 2013 byla částka ve výši 6 160 000 Eur převedena na bankovní účet u HSBC Hongkong č. xxx společnosti East Ray Limited na základě rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru, kdy byla předstírána vzájemná obchodní činnost mezi těmito dvěma společnostmi. Další část poskytnutého úvěru ve výši 41 mil Kč byla dne 19. 2. 2013 z účtu společnosti TORRAUNEX Consult zaslána na účet společnosti MESKALERO č. xxx vlastněné Milanem V., a odtud ještě týž den byla částka přeposlána na účet společnosti Inguron Invest Jana V. č. xxx na základě smlouvy o úvěru. Dne 26. 3. 2013 byla částka ve výši 39 mil Kč odeslána na bankovní účet společnosti DELSACO Trade Jana V., odkud byla 27. 3. 2013 odeslána na účet č. xxx společnosti Camillias Trade majitele Matěje J. a podkladem pro posledně uvedenou platbu byla smlouva o exkluzivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu. Z tohoto účtu byly finanční prostředky ve třech platbách rozeslány na účty advokátních úschov. Jak již bylo výše uvedeno, rámcová smlouva uzavřená mezi TORRAUNEX Consult a DELSACO Trade, která umožňovala převod finančních prostředků z účtu ve výši 157 mil Kč, byla uzavřena zhruba 2 týdny před uzavřením samotné úvěrové smlouvy mezi TORRAUNEX Consult a MSD. MSD tento předem prezentovaný postup nereflektovala, přestože je zcela nestandardní, aby poskytnuté úvěrové prostředky byly bezprostředně po načerpání převedeny na naprosto cizí subjekt, nad kterým bankovní instituce nemá kontrolu. Přitom ani společnost DELSACO Trade neměla dostatečnou úvěrovou historii, existovala teprve od 25. 11. 2010, nepodala přiznání k dani z příjmů právnických osob od roku 2011, ani nezveřejňovala účetní závěrky. Již výše zmíněná smlouva o úvěru uzavřená mezi společnostmi Inguron Invest a společností MESKALERO, jejímž předmětem byl závazek Inguron Invest poskytnout částku 41 mil Kč dlužníku MESKALERO pozemky, které tato společnost následně poskytla jako zástavu za úvěr společnosti TORRAUNEX Consult, a po čerpání úvěru u MSD byla částka 41 mil Kč převedena do společnosti MESKALERO, a to bez jakéhokoliv právního titulu a společnost MESKALERO touto částkou splatila úvěr společnosti Inguron Invest, která následně částku 39 mil Kč převedla jako úvěr společnosti DELSACO Trade, která ji ve formě zálohy poskytla společnosti Camillias Trade na nákup nemovitostí, a společnost Camillias Trade pak poskytla

nakoupené nemovitosti jako zástavu pro úvěr společnosti VERACOR Trade (bod I/7). Tyto informace o vzájemné provázanosti mezi společnostmi TORRAUNEX Consult, MESKALERO, Inguron Invest, DELSACO Trade, Camillias Trade a East Ray Limited jednoznačně svědčí o tom, že se jedná o subjekty, které byly koordinovány za tím účelem, aby se podařilo vyvést finanční prostředky z MSD, protože běžný subjekt v obchodním světě by nikdy takové riziko nesplacení svých pohledávek nepodstoupil. O tom ostatně svědčí i rychlost, jakou byly finanční prostředky mezi jednotlivými společnostmi převáděny (v řádu dnů). Smlouvy, které sloužily jako právní titul převodu finančních prostředků, se i zde jeví jako tzv. formulářové smlouvy, do kterých byly pouze doplňovány identifikační údaje jednotlivých smluvních stran a peněžní částky. V tomto případě bylo splaceno pouze sedm splátek úroků, přičemž od čtvrté do sedmé splátky byly hrazeny v hotovosti, což je při výši stanovených úroků zcela nestandardní, a konečně nebylo ani možno identifikovat, kdo úroky skutečně hradil. Je také více než zvláštní, že by společnost TORRAUNEX Consult poskytovala společnosti MESKALERO svůj majetek jako zástavu. Obě společnosti byly formálně vlastněné jednou osobou, a to Milanem V., který však byl bílým koněm (nastřčenou osobou) a na běh společností neměl vůbec žádný vliv. Ostatně mezi těmito společnostmi ani žádné reálné obchodní vztahy zjištěny nebyly. Lze tedy konstatovat, že ani v tomto případě nevyvinulo MSD adekvátní kontrolní činnost, na základě které by bylo nepochybně odhaleno, že předložené podklady k žádosti o úvěr obsahují smyšlené údaje a spol. TORRAUNEX Consult neměl být úvěr poskytnut. MSD tímto jednáním vznikla škoda ve výši 179 385 000 Kč po odečtení skutečné hodnoty zástav.

VAROXA s.r.o.

188. Dalším případem, kdy MSD poskytlo úvěr, aniž by řádně přezkoumalo předloženou žádost o jeho poskytnutí, a nevyhodnotilo zjevná potenciální rizika, byl úvěr, o který požádal dne 15. 3. 2013 Jan J., jako jediný jednatel společnosti VAROXA (**bod I/5**). O úvěr ve výši 186 000 000 Kč požádal za účelem nákupu nemovitostí a developerských projektů, přičemž svou žádost doložil ekonomickým plánem a rámcovou smlouvou o investicích v oblasti nemovitostí, kterou společnost VAROXA uzavřela se společností Milson, zastoupenou jednatelkou Pavlou Š.. Jan J. nemohl být v řízení před tímto soudem vyslechnut, neboť se nachází v terminálním stadiu vážné nemoci. Svědek Stanislav Š. potvrdil, že aktuálně je v hospicové péči. Nicméně k osobě Jana J. bylo ze spisu zjištěno, že jeho trvalé bydliště se nacházelo na Úřadu Městské části Praha 9, v minulosti byl celkem 11x soudně trestán, naposledy v roce 2013, z evidence uchazečů o zaměstnání byl vyrazen v roce 2010. Šetřením policejního orgánu pak bylo zjištěno, že se naposledy zdržoval v obytné maringotce v obci Xxx v okrese xxx. K věci byla vyslechnuta Pavla Š., zástupkyně společnosti Milson a Stanislav Š., nevlastní bratr Jana J.. Svědkyně Š. uvedla, že společnost Milson založila v roce 2016, protože chtěla podnikat v oboru prodeje a nákupu nemovitostí. Bylo to na žádost pana K., který ji zavedl do advokátní kanceláře na Václavském náměstí, kde společnost zakoupila. Zde v advokátní kanceláři došlo k podepisování listin ohledně založení společnosti, bankovní účet zakládala u LBBW Bank, přístup k bankovnímu účtu ve formě krabičky předala panu K.. Z účtu sama jednou vybrala 100 000 Kč, protože v Xxx chtěli prodávat nějaké pole, ale pak to hned na účet vrátila, protože z prodeje sešlo. Vůbec neví o tom, že na účet měla přijít suma ve výši 133 mil Kč, společnost pak na žádost pana K. prodala. Z této výpovědi svědkyně vyplývá, že osoba, se kterou jednala, a která jí údajně přiměla zakoupit společnost Milson, nebyl skutečný Jan K.. Ohledně Jana K. bylo prokázáno, že se jednalo o bezdomovce soustavně požívajícího alkoholické nápoje, který vůbec nebyl schopen takovýchto úkonů. Ostatně sama svědkyně posléze připustila, že muž, se kterým jednala, se zřejmě za pana K. pouze vydával. Svědek Š. vypověděl, že podniká léta v realitách. Připustil, že v minulosti zprostředkoval prodej pozemků v Xxx a v Xxx, jednal v té souvislosti s prodejci a s AK Hrubý & Buchvaldek, kde se vše podepisovalo. Na pana B. ho nakontaktoval pan S. s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

má jeho firma zájem koupit pozemky v Xxx, tyto mu zprostředkoval přes svého společníka pana R. a veškeré smlouvy připravila Mgr. P. z AK Hrubý & Buchvaldek. Co se týče jeho bratra Jana J., tomu svědek zprostředkoval pro společnost Moladen pozemky v Xxx, a to ve dvou lokalitách, smluvní dokumentaci opět připravovala AK Hrubý & Buchvaldek. Bratr kupoval pozemky za účelem výstavby, která se nakonec neuskutečnila, což bylo asi kvůli tomu, že bratr zkrachoval. Co se týče paní Š., té prodával barák v Xxx, protože ona mu permanentně dlužila peníze, a také si od něj často půjčovala. Posléze od ní koupil společnost Milson, protože jí chtěl pomoci, pak společnost prodal. Svědek ví o tom, že společnost Milson vedla v letech 2013 až 2015 soudní spor s panem R. a společností Rexiva o 38 000 000 Kč, ale nijak se v tom sám neangažoval. Svědek neví o tom, že by společnost Milson měla investovat 199 000 000 Kč na základě smlouvy uzavřené se společností Astamir. K majetkovým poměrům svého bratra v roce 2013 uvedl, že mohl mít nějaké exekuce, žil v pronajatém statku v obci Xxx, ale popřel, že by bydlel v maringotce na jeho pozemku, bydlel na statku. Svědek uvedl, že jeho bratr peníze měl, protože mu svědek vyřizoval dědictví po manželce. O tom, že si bratrova společnost vzala úvěr ve výši 199 mil Kč a 200 mil Kč, se dozvěděl později. Bratr se chtěl zřejmě zapojit do prodeje nemovitostí, jako to dělal on. Připustil, že se sestavením podnikatelského plánu a s jednáním s bankou by mu asi musel někdo pomoci. Výše uvedenou výpověď svědka Š. považuje soud za nevěrohodnou. Svědek se evidentně snaží vykreslit majetkové poměry a rozumové schopnosti svého bratra Jana J. v lepším světle oproti skutečnosti, neboť ze zjištěných informací k jeho osobě, je zřejmé, že se jedná o nemajetného bezdomovce, který stěží mohl uvažovat o tom, že se bude živit prodejem a nákupem nemovitostí, naopak byl pouze využit dalšími osobami jako nastrčená osoba ve spol. VAROXA. Takovou osobou je i Pavla Š., o které bylo rovněž zjištěno, že sice není bezdomovkyně, ale i její majetkové poměry jsou špatné, resp. nejméně v roce 2013 tomu tak bylo, měla i potíže se zákonem, neboť byla řešena pro neoprávněný odběr elektřiny v obci Xxx, kde žila, a v minulosti byla rovněž 2× soudně trestána (naposledy v roce 2011). Oproti Janu J. se naopak jeho bratr Stanislav Š. jeví jako osoba velice schopná, a byl to on, kdo se reálně podílel na některých prodejích a nákupech nemovitostí, například prodal pozemky v Xxx Miloši B. (které patřily jeho společnosti RS Bau), dále B. zprostředkoval i pozemky v Xxxi, které dříve vlastnila paní Š..

189. Jan J. se stal jednatelem společnosti VAROXA dne 10. 1. 2013 a již dne 15. 3. 2013 žádá MSD o poskytnutí úvěru. Z úvěrové složky (čl. 15 177 a násl.) vyplývá, že návrh na rozhodnutí úvěru zpracovala dne 3. 4. 2013 Jana S. a jeho schválení doporučil risk manažer Ing. J. dne 4. 4. 2013. Úvěrovou komisí byl návrh na poskytnutí tohoto úvěru projednán téhož dne, což stvrdila svým podpisem Ing. Jitka L., a za představenstvo byl schválen Ing. J. a Ing. Z., o čemž svědčí i přehledová tabulka a připojená e-mailová komunikace (čl. 15 302 a násl.). Smlouva o úvěru mezi MSD a společností VAROXA zastoupenou Janem J. byla podepsána dne 4. 4. 2013, a na základě ní MSD poskytuje úvěr ve výši 186 000 000 Kč poukázáním na účet klienta vedený u LBBW Bank. Jistina měla být splacena jednorázově k 30. 4. 2015 a úroky měly být spláceny v měsíčních splátkách ve výši cca 1 441 500 Kč. I v tomto případě docházelo ke splátkám úroků z úvěru ve výši kolem 1,5 milionu korun měsíčně v hotovosti, což je zcela nestandardní, kdy ani nebylo zjištěno, kdo tyto splátky realizoval. Rovněž nebylo zjištěno, kdo uhradil nemalý poplatek za sjednání úvěru ve výši 372 000 Kč. Společně se smlouvou o úvěru byly podepsány mezi MSD a Janem J. jako jednatelem společnosti Moladen tři smlouvy o zřízení zástavního práva, kdy předmětem zástav jistících poskytnutý úvěr měly být pozemky nacházející se v katastrálním území Xxx LV č. xxx a č. xxx, v katastrálním území v xxx LV č. xxx, v katastrálním území xxx LV č. xxx a v katastrálním území xxx, LV č. xxx. Co se týče ekonomického plánu, který připojila společnost VAROXA ke své žádosti o poskytnutí úvěru, tento byl vyhodnocen znaleckým ústavem A-Consult Plus jako zcela nedostatečný. Společnost VAROXA neměla žádnou

historii a finanční výkazy, které předložila, obsahovaly čísla, kterých má být dosaženo v budoucnu, avšak nebyla žádným způsobem vysvětlena, z tohoto důvodu nebylo možno posoudit ekonomickou realnost poskytovaných informací. Údaje, které tento plán obsahuje, jsou zcela pochybné a nevyovídají ničeho o bonitě společnosti, která měla být předmětem zkoumání pracovníků MSD. Společnost VAROXA byla založena počátkem ledna 2013 a již v průběhu ledna došlo ke změně vlastníků a statutárního orgánu. Z výkazů, které jsou předloženy v ekonomickém plánu, to však vypadá, jakoby společnost vznikla již v roce 2012, neboť jsou ke dni 31. 12. 2012 sestaveny účetní výkazy, a v nich se uvádí, že bilanční suma společnosti 200 000 Kč je celá deponovaná na bankovních účtech, což je ale v rozporu s údaji v obchodním rejstříku, neboť dle účetních předpisů společnost zahájí vedení účetnictví účtováním o základním kapitálu až ve chvíli vzniku a po zápisu do obchodního rejstříku. V podnikatelském plánu ani není uvedeno, jaké pozemky chce společnost získat, z jaké částky je má nabýt, nebo prodat. Znalec Mgr. Smejkal prezentující znalecký posudek A-Consult plus označil číselné údaje ve finančních výkazech spol. VAROXA za výkřiky do tmy, které nemají žádnou souvislost s textem uvedeným v podnikatelském plánu. Společnost ani nepředpokládá, že by do podnikání vložila jiné vlastní zdroje vyjma základního kapitálu, a příp. zisky z podnikání, je zřejmé, že veškerý nemovitý majetek má být financován výhradně z poskytnutého úvěru, společnost neuvažuje ani s běžnými provozními výnosy typu tržby za prodej zboží apod. Takto předložený podnikatelský plán, který byl součástí žádosti o poskytnutí úvěru ve výši 186 000 000 Kč, neměl být po jeho kritickém přezkoumání nikdy akceptován pracovníky MSD rozhodujícími o poskytnutí úvěru.

190. Dále bylo nepochybně prokázáno, že znalecké posudky vypracované znalci Ing. Pavlem P. a Ing. Věrou Kadlecovou, kteří oceňovali předmětné pozemky (předměty zástavy), za poskytovaný úvěr pro společnost VAROXA, byly nadhodnoceny. Tyto závěry jednoznačně vyplývají z přezkumného posouzení, a v tomto směru soud opět vycházel ze znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus, který logickým a přehledným způsobem vysvětlil, z jakých důvodů jsou výše uvedené znalecké posudky nevyhovující. Znaleckým posudkem Ing. Pavla Pecha ve vztahu k nemovitosti v katastrálním území Xxx na LV č. xxx byla stanovena jejich hodnota částku 34 330 000 Kč, ve vztahu k nemovitosti na LV č. xxx v katastrálním území Xxx na částku 49 920 000 Kč, ve vztahu k nemovitostem na LV č. xxx v katastrálním území xxx na částku 47 160 000 Kč, a ve vztahu k nemovitostem na LV č. xxx v katastrálním území xxx u Příbramě na částku 66 100 000 Kč. Znalkyně Ing. Věra Kadlecová stanovila obvyklou cenu pozemků na LV č. xxx v katastrálním území xxx na částku 36 150 000 Kč. Ke znaleckému posudku Ing. Kadlecové znalecký ústav A-Consult plus v první řadě uvedl, že neseď datum jeho vyhotovení, tedy 25. 1. 2013 s tím, že kupní smlouva mezi Ing. Petrem B. a kupující společností Moladen byla uzavřena až 12. 3. 2013. Znalecký ústav také zpochybňuje užití indexové metody bez jakéhokoliv zdůvodnění pro stanovení obvyklé ceny pozemků, kdy znalkyně stanovila výchozí cenu pozemků a pomocí různých koeficientů ji modifikovala do svého závěru. Koeficienty pak použila znalkyně bez jakéhokoliv odůvodnění, problematické je také výnosové ocenění, které pracuje s výnosem z nájemného, není totiž vůbec známo, jakým způsobem si znalkyně výši odhadovaného nájemného stanovila, není zde uvedena žádná analýza. Posudek je tedy nesprávný. Ke znaleckým posudkům Ing. Pecha týkajícím se zbývajících pozemků, znalecký ústav A-Consult plus uvádí, že je zde uvedena tzv. obecná cena, která ale neměla v dané době žádnou právní oporu, neboť byla nahrazena cenou obvyklou. Oceňované pozemky byly popsány velice nedostatečným způsobem, chybí informace o jejich vazbách na územní plány, vybavenost inženýrskými sítěmi, přípojkami apod. Pro odhad ceny obvyklé metodou porovnávací byla zvolena porovnávací základna nabídkové ceny pozemků malých výměr, což je zcela chybný postup, který nemůže vést k objektivnímu odhadu ceny obvyklé, neboť oceňované pozemky jsou ve výměře značně rozsáhlejší. Získaný číselný výsledek pak Ing. Pech na konci ještě zvyšuje na základě nejasných

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

propočtů a nevysvětlených koeficientů. Znalecký ústav A-Consult plus na základě vlastních výpočtů stanovil hodnoty předmětných pozemků zcela odlišně, a to v násobně nižších hodnotách, konkrétně pozemky v katastrálním území Xxx LV č. xxx ohodnotil částkou 8 170 000 Kč, pozemky v katastrálním území Xxx LV č. xxx částkou 5 590 000 Kč, dále pozemky na LV č. xxx v katastrálním území xxx částkou 6 940 000 Kč, pozemky na LV č. xxx v katastrálním území xxx částkou 7 080 000 Kč a pozemky nacházejících se na LV č. xxx v katastrálním území xxx částkou 8 420 000 Kč. Společnost Moladen, která měla ručit výše uvedenými pozemky, je nakoupila za celkovou kupní cenu ve výši pouze 39 810 000 Kč, avšak MSD byla prezentována jejich hodnota na základě nepravdivých znaleckých posudků ve v celkové výši 233 660 000 Kč, čímž měl být zajištěn úvěr ve výši 186 mil. korun. Reálná hodnota (obvyklá cena) těchto pozemků dle revizního znaleckého přezkoumání však byla pouze 36 200 000 Kč. I přes shora uvedené nedostatky, jak v předloženém podnikatelském plánu, tak ve vztahu k nemovitostem (zástavám), kdy obvyklá cena byla značně nadhodnocena, MSD poskytlo požadovaný úvěr společnosti VAROXA, a to dne 9. 4. 2013 ve výši 134 mil Kč na účet vedený u LBBW Bank č. 5135451602/4000, tedy opět v rozporu s obvyklou praxí na bankovní účet, který nemohl být ze strany MSD nijak kontrolován, což zvyšovalo riziko jeho nesplacení.

191. Na základě rámcové smlouvy ze dne 15. 3. 2013 mezi společností VAROXA (investor) a společností Milson (zprostředkovatel) jednající Pavlou Š., se zprostředkovatel zavázal zajistit investorovi nákup nemovitostí v odhadované hodnotě 380 mil Kč, kdy investor měl na důkaz svého vážného zájmu převést částku ve výši 185 mil Kč na účet zprostředkovatele. Takovýto převod finančních prostředků ale de facto znamenal poskytnutí neúročeného úvěru (půjčky) ze strany společnosti VAROXA společnosti Milson, která rovněž neměla dostatečnou úvěrovou historii, neboť existovala pouhý jeden měsíc, jednalo se ready-made společnost, a stála za ní nastrčená osoba Pavla Š.. I tuto informaci MSD zcela ignorovalo, tedy nijak nerozporovalo společností VAROXA prezentovaný záměr převést ihned poskytnuté úvěrové prostředky na třetí osobu (zprostředkovatele), na kterou pochopitelně MSD nemělo žádný dosah a vliv, a úvěrové prostředky se tak dostaly mimo jeho kontrolu. Dne 9. 4. 2013 byla poskytnuta část úvěru od MSD ve výši 134 mil Kč společnosti VAROXA, a téhož dne byla částka ve výši 133 mil Kč poukázána na bankovní účet společnosti Milson č. xxx, a to na základě výše uvedené rámcové smlouvy o investicích v oblasti nemovitostí. Odtud byly rozeslány finanční prostředky pocházející z úvěru od MSD na další společnosti. Částka ve výši 38 650 000 Kč byla dne 9. 4. 2013 zaslána na bankovní účet společnosti Rexiva č. xxx, řízené Jiřím R., a to na základě smlouvy o poskytnutí investiční dotace. Další částka ve výši 33 750 000 Kč byla ve dnech 9. 4. a 10. 4. 2013 odeslána na bankovní účet společnosti CASA Company Davida V. č. xxx, poté byla provedena konverze na částku 41 250 000 Eur na základě fingované smlouvy o spolupráci v oblasti nemovitostí, a dne 19. 4. 2013 byla odeslána částka ve výši 1 662 476,7 Eur na bankovní účet společnosti VINDEX Limited Hongkong č. 809-863 103-838, a to na základě úvěrové dohody z bankovního účtu č. xxx společnosti CASA Company Davida V.. Konečně poslední část z poskytnutých finančních prostředků od MSD byla konvertována na Eura dne 10. 4. 2013 na dalším účtu společnosti Milson a dne 19. 4. 2013 byla odeslána částka ve výši 2 327 000 Eur na bankovní účet společnosti AIHO Limited Hongkong č. xxx, a to na základě smlouvy o investicích a spolupráci. Z bankovního účtu společnosti Rexiva Jiřího R. následně byla vybrána část peněz v hotovosti a zbývající část se pokusil Jiří R. převést na bankovní účet svědkyně Kristýny L., k němuž měl dispoziční právo, avšak v té době již byly finanční prostředky zajištěny orgány činnými v trestním řízení. Díky zásahu České národní banky, resp. vydání předběžného opatření ze dne 7. 5. 2013 a souběžnému zahájení trestního řízení tak bylo z poskytnutého úvěru vyčerpáno pouze 134 mil Kč a způsobená škoda po odečtení skutečné hodnoty zástav činí 97 800 000 Kč. Pachatelé však měli v úmyslu načerpat celý úvěr ve výši 186 mil, což se nezdařilo vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

k zásahu ČNB a PČR. V případě, že by byl načerpán úvěr ve výši, o kterou spol. VAROXA původně žádala, vznikla by po odečtení skutečné hodnoty zástav škoda ve výši 149 800 000 Kč. Veškeré smlouvy popsané výše, na základě kterých byly převáděny finanční prostředky do jiných společností, dále způsob a rychlost, jakým byly finanční prostředky mezi společnostmi VAROXA, Milson, CASA Company, Rexiva, AIHO Limited a VINDEX Limited přeposílány, jednoznačně ukazují na to, že se jednalo o propojené subjekty, které postupují koordinovaně. I v tomto případě se předložené smlouvy, na základě nichž byly převody finančních prostředků prováděny, jeví jako formulářové smlouvy, do kterých byly pouze doplňovány identifikace smluvních stran, peněžní částky apod. Smlouva o investicích a spolupráci mezi spol. Milson a AIHO Limited byla uzavřena zhruba 2 týdny po podání žádosti o poskytnutí úvěru u MSD, tedy dne 28. 3. 2013

192. Společnost VAROXA a Moladen byly vlastněny Janem J., tedy nastrčenou osobou, ale z hlediska ekonomického se jednalo o nezávislé subjekty, kdy je značně nestandardní, aby jeden ekonomický subjekt poskytoval jako zástavu svůj vlastní majetek v hodnotě desítek milionů korun, a to za poskytnutí úvěru jinému subjektu, v tomto případě společnosti VAROXA, kdy současně se jednalo o společnosti existující velmi krátkou dobu, které mezi sebou žádné obchodní vztahy neudržovaly. K převodu finančních prostředků byli vyslechnuti i svědci v řízení před soudem, kdy svědek Jiří R. uvedl, že si půjčil finanční prostředky od paní Š., která byla jednatelkou společnosti Milson, šlo o částku 38 650 000 Kč, na tuto částku uzavřeli smlouvu o investičním záměru a její dodatek, a paní Š. měla dostávat z každého investičního záměru 25 %, případně se mohli domluvit na měsíčních splátkách kolem jednoho milionu korun měsíčně na 4 roky. Paní Š. si údajně ověřila jeho schopnost splácet pouze tím, že předložil daňové přiznání za rok 2012. V daném případě má soud za to, že se rozhodně nemohlo jednat o Pavlu Š., která byla rovněž vyslechnuta jako svědek a která o tom, že by poskytovala takto vysokou částku svědku R. neuvedla ničeho, naopak sama byla zadlužená. Muselo se tedy jednat o jinou osobu, která se svědkovi R. jako Š. představila, přičemž i on sám připustil, že když viděl v druhém trestním řízení paní Š., byla to jiná osoba, než ta, co mu peníze půjčila. Nepravděpodobně zní ale i jeho vysvětlení, jakým způsobem obdržel částku ve výši 38 650 000 Kč, kdy je téměř vyloučeno, aby mu zcela neznámá osoba, kterou zkontaktoval na www.jobs.cz, zapůjčila částku ve výši téměř 40 mil Kč bez jakéhokoliv zajištění. Výpověď Jiřího R. sice potvrzuje svědek Egidijus R., kterému se R. svěřil, že sehnal investora, a to paní Š., která mu chtěla zapůjčit částku 38 650 000 Kč na nákup nemovitostí. Potvrdil i to, co říkal R. dále, tj. že Š. následně chtěla od smlouvy odstoupit a chtěla peníze vrátit, což uplatnila nejdříve v reklamačním řízení v rámci banky, a následně podala žalobu a úspěšná nebyla. Rovněž se k věci vyjádřila svědkyně Kristýna L., která uvedla, že byla přítelkyní pana R. a s panem R. chtěla podnikat ohledně nákupu a prodeje nemovitostí. Tehdy měla malé dítě a pobírala pouze mateřskou a přídatky na větší dítě. Pan R. ji požádal o to, aby mohl na její účet zaslat částku asi 38 mil Kč, mělo jít o peníze na nemovitosti, ale bylo to zablokováno. Výpovědi R. a R. soud považoval za nevěrohodné, učiněné ve snaze nepřivodit si trestní stíhání. Výpověď svědkyně L. pak svědčí o tom, že měla být R. pouze využita pro „odklon“ finančních prostředků z poskytnutého úvěru v jeho prospěch pod legendou budoucího podnikání. Soud má za to, že Jiří R. byl dalším z těch, kteří pomáhali vyvést a legalizovat finanční prostředky pocházející z MSD. Ostatně ke stejnému závěru dospěl i soud v řízení vedeném pod sp. zn. 45 T 3/2016 (zatím nepravomocně).

CENTOM Trade s.r.o.

193. Další společností, která požádala MSD o poskytnutí úvěru prostřednictvím nastrčené osoby, byla spol. CENTOM Trade (**bod I/6**). Dne 2. 4. 2013 požádal její jednatel David V. o poskytnutí podnikatelského úvěru na nákup a prodej nemovitostí a developerskou činnost, přičemž svou žádost o úvěr ve výši 196 000 000 Kč, doplnil rámcovou smlouvou o

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

investicích v oblasti nemovitostí ze dne 21. 3. 2013, kterou společnost CENTOM Trade uzavřela se společností Tomny Invest Jakuba A., a dále podnikatelským plánem pochybné kvality. K tomuto bodu výroku rozsudku, ale i k celému fungování organizované skupiny se podrobně vyjádřil svědek Jakub A., přičemž jeho výpověď považoval soud za zcela věrohodnou, neboť odpovídá i dalším zajištěným důkazům, a potvrzuje plánovitost a koordinovanost počinání obžalovaného K. a dalších odděleně stíhaných, a to od okamžiku přípravy úvěrové dokumentace, najmutí bílých koní, až po vyvedení finančních prostředků do zahraničí, a jejich částečnému vracení zpět do ČR. K osobě Davida V. svědek Jakub A. uvedl, že byl jedním z dalších lidí, kterého sehnal na žádost pana V., aby mohli pokračovat dále a ve větším rozsahu ve své činnosti tak, aby bylo na každého možno nabrat úvěr ve výši 150-200 mil Kč. David V. koupil společnosti CENTOM Trade a CASA Company, kdy na jednu si vzal úvěr ve výši asi 198 mil Kč, a druhá společnost nakoupila pozemky, se kterými se ručilo. Od pana V. svědek také ví, že přístup k účtu společnosti CENTOM Trade pana V. měl pan K., který měl přístup i k účtům společnosti DUMICORE Trade pana K.. Pan V. pak na jednu společnost nakoupil pozemky a na druhou společnost na základě záruky pozemky si vzal úvěr od MSD asi ve výši 198.000.000 Kč. Část z těchto prostředků, zhruba kolem 160.000.000 Kč připutovala na účet svědkovy společnosti Tomny Invest, odkud A. část odeslal do Hongkongu a část poslal jako půjčku další společnosti, která opět měla udělat stejné kolečko, tedy nakoupit pozemky, ručit jimi jiné společnosti, aby tato mohla dostat úvěr od MSD. Všem udělala přítrž až Česká národní banka a posléze policie. Pan V. také trval na tom, aby byly veškeré účty zakládány u LBBW Bank na Václavském náměstí, kde měla být osoba, která se o vše postará. Pan V. nic neřešil, ani nenakupoval, jen šel do MSD podepsat papíry, pak s nimi šel za Michalem B., který zařídil vklady do katastru ohledně zástavního práva pro MSD. Za získání pana V. dostal svědek A. od pana V. odměnu asi 2,5 milionu až 3 mil Kč. Následně z toho dal V. asi půl milionu korun. Když začalo vyšetřování, dostal V. dalších 100-150.000 Kč od syna pana V., který byl tou dobou už ve vazbě. Peníze načerpané od MSD byly směněny na Eura a odeslány do zahraničí přes uměle vytvořené smlouvy mezi Tomny Invest a hongkongskou společností týkající se zhodnocování peněz, investice do akcií. Svědek A. potvrdil, že od začátku věděl, že se jedná o falešné úvěry, že se jedná o podvod, a smyslem bylo dostat co nejvíce peněz do zahraničí. V celé záležitosti byl také zainteresovaný Al N., kamarád pana V.. Peníze putovaly do Hongkongu a do Dubaje. Z Dubaje pak V. převážel hotové peníze, kterými se platili bílí koně a další věci. Fungovalo to tak, že peníze z MSD se odeslaly do Hongkongu, kde se vybraly a vložily se do jiné banky, která měla pobočku v Dubaji, a tam se opět vybraly v hotovosti. Svědek A. získal i Tomáše M., na kterého se převedla společnost pana V. TORRAUNEX Consult (bod I/4), opět na žádost Jana V.. Dále uvedl, že V. se setkal s K. a Azízem v Hongkongu, přičemž potvrdil, že V. rozhodně anglicky neumí. Okolo pana V. byly i další osoby působící jako bílí koně, jednalo se o pana M. a pana B.. Na splácení úvěru pana K. a V. dostal A. od V. dvě splátky po 1 milionu korun, které se vložily do banky. Proběhla asi jedna nebo dvě splátky za každou společnost. I v tomto směru bylo naplánováno, že se bude splácet asi třičtvrtě roku, během té doby se společnosti přepíší na další bílé koně, a pak se mělo přestat splácet. Informace sdělené svědkem A. odpovídají reálnému průběhu úvěrových případů.

194. Podnikatelský záměr společnosti CENTOM Trade byl podroben kritice znaleckého ústavu A-Consult plus, a s jeho závěry se soud zcela ztotožňuje. Záměr obsahuje pouze velice obecné informace, žádné konkrétní postupy nevysvětlují číselnou nebo obsahovou část, nadto číselná část ve výkazech obsahuje chyby, a jen z výkazů vyplývá, že je očekávána velmi vysoká ziskovost z developování, což je s ohledem na stav sektoru stavebnictví nevěrohodné. Podnikatelský plán ani nepracuje s propadem cen, který způsobila finanční krize, a jeho vypovídací hodnota je nízká, až nulová. Společnost CENTOM Trade byla zapsána do obchodního rejstříku dne 17. 8. 2012, David V. se stal jejím jednatelem dne 19. 11. 2012.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Společnost existovala pouze několik měsíců, nevykonávala žádnou obchodní činnost a David V. byl další z řady nastrčených osob, najatý pouze proto, aby se stal formálním statutárním orgánem bez reálných pravomocí. MSD bylo dopředu deklarováno, že poskytnutý úvěr bude převeden na třetí osobu, v tomto případě na společnost Tomny Invest Jakuba A.. Z e-mailové komunikace je patrné, že poskytnutí úvěru společností CENTOM Trade bylo odpovědnými pracovníky MSD obratem schváleno (čl. 16 676 a násl.). Návrh na rozhodnutí úvěru vypracovala již dne 5. 4. 2013 (tj. po třech dnech od podání žádosti) Jana S., kladné stanovisko risk manažera Ing. J. bylo poskytnuto 8. 4. 2013, téhož dne návrh na poskytnutí úvěru projednala i úvěrová komise podepsaná Ing. Jitkou L., projednání představenstvem proběhlo téhož dne, kdy za představenstvo je úvěr schválen Ing. J. a Ing. Z.. Smlouva o úvěru byla mezi MSD a spol. CENTOM Trade zastoupenou Davidem V. uzavřena dne 8. 4. 2013, a to na částku ve výši 196 mil Kč, tedy 6 dní po podání žádosti. Jistina měla být splacena jednorázově ke dni 30. 4. 2015 a měsíční splátky byly stanoveny ve výši cca 1 519 000 Kč. Poplatek za schválení úvěru ve výši 392 000 Kč byl uhrazen neznámou osobou. Společně se smlouvou o úvěru byly uzavřeny i smlouvy o zřízení zástavního práva mezi MSD jako zástavním věřitelem a společností CASA Company zastoupenou Davidem V. jako zástavcem, jejichž předmětem byly nemovitosti nacházející se na LV č. xxx (dnes č. xxx) v katastrálním území xxx, na LV xxx v katastrálním území xxx, na LV č. xxx v katastrálním území xxx, na LV xxx v katastrálním území xxx a na LV č. xxx v katastrálním území xxx. Všechny tyto pozemky byly ohodnoceny znaleckými posudky znalce Ing. Stanislava Podlešáka, který uvedl, že měl za to, že v letech 2011 - 2013 zpracovával znalecké posudky pro makléře Ing. H. z M&M Reality, o tom, že měl zpracovávat znalecké posudky pro MSD, se dozvěděl až v květnu 2014 od nějakého novináře. Nemohl provádět místní šetření na pozemcích vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, vycházel zejména z informací z www.sreality.cz a vyhledával porovnatelné nemovitosti pro stanovení ceny obvyklé. Toto kontroloval v ročenkách ČSÚ. Pro společnost CENTOM Trade vypracovával znalecký posudek na základě předložených podkladů. Z provedeného dokazování, vyplynulo, že i znalecké posudky Ing. Podlešáka byly nesprávné a obsahovaly značně nadhodnocené ceny posuzovaných nemovitostí. Soud přitom vycházel ze závěrů znaleckého ústavu A-Consult plus, dle kterého výchozí podklady i konečné závěry znalce jsou nesprávné, zcela chybí informace nutné pro ocenění, tedy místopis, popis konkrétní lokality, dopravní dostupnost, stávající využití, vztah k územnímu plánu, napojení na síť apod. Dále chybí i nutné přílohy jako výpis z katastru nemovitostí a snímek katastrální mapy. Při ocenění pozemků metodou srovnávací je pro odhad jednotkové ceny za metr čtvereční použita zcela nevhodná základna, byly vybírány pozemky s malými výměrami, přestože je oceňován pozemek o značně větší výměře. Také docházelo k úpravě cen o koeficienty a vzhledem k nesprávné aplikaci metody porovnávací, je určená obvyklá cena nadhodnocená. Konkrétně u pozemků nacházejících se v katastrálním území xxx na LV xxx stanovil znalec Podlešák jejich cenu na 67 123 200 Kč, přestože byly zakoupeny nedlouho předtím společností CASA Company za částku 11 152 240 Kč, a dle znaleckého ústavu je jejich obvyklá cena pouze 8 740 000 Kč. U pozemku nacházejícího se na katastrálním území xxx na LV xxx stanovil znalec Podlešák obvyklou cenu 40 628 385 Kč, společnost CASA Company jej zakoupila za desetinásobně nižší částku - 4 855 680 Kč, a jejich skutečná obvyklá cena dosahuje dle znaleckého ústavu 4 045 000 Kč. U pozemků nacházejících se v Xxx , na LV xxx stanovil znalec jejich obvyklou hodnotu na 34 666 500 Kč, společnost CASA Company je zakoupila za 4 664 220 Kč a dle znaleckého ústavu dosahuje pouze částky 3 515 000 Kč. U pozemků v katastrálním území xxx, LV č. xxx (xxx) stanovil znalec Podlešák jejich hodnotu na 70 267 206 Kč, společnost CASA Company je zakoupila za 8 698 560 Kč a dle znaleckého ústavu mají obvyklou cenu pouze 6 520 000 Kč. Pozemky nacházející se na katastrálním území xxx, LV č. xxx ohodnotil znalec Podlešák na částku 32 567 700 Kč, společnost CASA Company je zakoupila za 2 899 134 Kč a dle znaleckého ústavu dosahuje pouze výše 2 660 000 Kč. Celkově tedy dle znaleckých

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

posudků Ing. Podlešáka byla obvyklá cena všech pozemků 245 252 991 Kč, tyto zajišťovaly poskytnutý úvěr ve výši 196 000 000 Kč, avšak jejich skutečná obvyklá cena prokázaná znaleckým posudkem A-Consult plus činí pouze 25 480 000 Kč, přičemž byly společností CASA Company zakoupeny bezprostředně předtím, než se staly zástavami pro určený účel, za částku celkem 32 269 834 Kč. Nabízené zajištění, které poskytovala společnost CASA Company, tedy bylo mnohonásobně nižší, nežli bylo deklarováno, a rozhodně nepostačovalo k případnému uspokojení MSD pro případ nesplácení úvěru.

195. Stejně jako v ostatních případech poskytovaných úvěrů byly finanční prostředky od MSD poukázány nejprve na bankovní účet společnosti CENTOM Trade a obratem byly distribuovány za účelem zakrytí jejich původu a využití na účty dalších společností. Dne 12. 4. 2013 byla z účtu spol. CENTOM Trade zaslána částka ve výši 152 347 500 Kč převedena na účet společnosti Tomny Invest Jakuba A. č. xxx na základě avizované smlouvy o investicích v oblasti nemovitostí a z tohoto účtu bylo následně zasláno téhož dne 112 500 000 Kč na eurový účet č. xxx společnosti Tomny Invest, kde došlo ke konverzi na částku 4 309 000 Eur, a tato částka pak byla 15. 4. 2013 odeslána na bankovní účet společnosti AIHO Limited Hongkong č. xxx na základě smlouvy o investicích a spolupráci. Dále dne 17. 4. 2013 byla zaslána z účtu CENTOM Trade částka ve výši 38 650 000 Kč na bankovní účet společnosti Lovrenta Jaroslava Z. č. xxx, na základě smlouvy o spolupráci v oblasti nemovitostí, odkud putovala téhož dne do advokátní úschovy. Další část finančních prostředků pocházejících z MSD ve výši 42 457 500 Kč byla zaslána z účtu společnosti CENTOM Trade Davida V. dne 12. 4. 2013 na účet společnosti Moladen č. xxx, vlastněné další nastrčenou osobou Janem J.. Odkud putovala téhož dne eurový účet této společnosti a dne 18. 4. 2013 byla částka ve výši 1 750 000 Eur odeslána ve prospěch bankovního účtu společnosti VINDEX Limited Hongkong č. 809-863 103-838, a to na základě smlouvy o úvěru, ve které společnost Moladen figurovala jako dlužník. Z výše uvedeného plyne, že i v tomto případě se opakoval ustálený modus operandi – finanční prostředky z úvěru poskytnutého společnosti CENTOM Trade byl ihned převeden na účet údajného zprostředkovatele, tj. na spol. Tomny Invest, který nebyl žádným způsobem kontrolován ze strany MSD, což ve svém důsledku vedlo k úplnému vyvedení poskytnutých finančních prostředků z MSD za využití dalších výše jmenovaných společností. Společnost Tomny Invest neměla dlouhou historii, byla založena teprve 11. 12. 2012 a Jakubem A. byla zakoupena v lednu 2013, žádnou reálnou obchodní činnost nevyvíjela, ani nezveřejňovala své účetní závěrky. Ostatně sám svědek Jakub A. před soudem uvedl, že od počátku věděl, že se na těchto transakcích účastní s úmyslem vydělat na nich co nejvíce peněz a **od začátku šlo o podvodné jednání**. Potvrdil, že ani David V. neměl žádné bližší informace o poskytovaném úvěru a byl pro tento účel pouze najatý za slíbenou odměnu. S tím koresponduje i výpověď svědka Davida V., který uvedl, že veškeré instrukce k postupu ve vztahu ke společnosti CENTOM Trade mu dával pan A., který mu pouze řekl, že se vezme půjčka a nakoupí se pozemky, kterými se za půjčku bude ručit. Na pokyn A. také založil dva účty v LBBW Bank (CZK, Eur). Krabičku, která měla sloužit k převodům finančních částek, přenechal A.. Druhou společností, kterou vlastnil, byla CASA Company, a její koupě probíhala stejně jako u CENTOM Trade. Svědek také uvedl, že na pokyn A. podepisoval smlouvy, které se týkaly pozemků. To, že měly být údajně nadhodnocené, se dozvěděl až u soudu. Odhady zařizoval pan A.. Jediná odměna, kterou dostal, bylo asi 30 000 Kč od A.. Celkově mu bylo slíbeno kolem půl milionu korun, ale k tomu už nedošlo. Peníze na splácení úvěru v MSD, mu nosil rovněž pan A.. Také věděl o tom, že nějaké peníze na nákup pozemků mají pocházet z Číny nebo z Hongkongu. Dalším zapojeným bílým koněm v tomto úvěrovém případě byl Jaroslav Z., formálně zastupující spol. Lovrenta, který vypověděl, že do věci ho uvedl pan J., který mu pomohl „vyřídit“ společnosti Astamir a Lovrenta určené k obchodování s nemovitostmi. Sám svědek o fungování společností nevěděl nic, pan J. mu říkal, co má dělat, jak založit účet

v bance atd. Ostatně přístup k účtu panu J. předal, podepsal mnoho papírů, neví, zda mezi nimi byly nějaké platební příkazy. K osobě svědka Z. bylo zjištěno, že je zcela nemajetný, základního vzdělání a pracuje na ranči u koní. Evidentně byl najat jako nastrčená osoba právě pro tyto své osobnostní předpoklady – vše podepsal, na nic se neptal a ničemu nerozuměl. Soud má z provedeného dokazování za to, že osobou, která dávala pokyny svědku Z., rozhodně nemohl být Jan J., který byl rovněž nemajetným bezdomovcem, bez vzdělání, a proto je vyloučeno, aby instruoval Z. tak, jak tento uvedl. Nepochybně se za J. vydávala jiná osoba, která byla spřízněná s pachateli trestného činnosti.

196. Ve shodě se závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus má soud za to, že převody finančních prostředků ze společnosti CENTOM Trade na další společnosti byly koordinovanou a naplánovanou činností. Převod částky 196 mil Kč na společnost Tomny Invest lze považovat v podstatě za poskytnutí úvěru, které nebylo nijak ekonomicky opodstatněné, a finanční prostředky se tak dostaly zcela mimo kontrolu MSD. Smlouva mezi CENTOM Trade a Tomny Invest byla uzavřena dva týdny před uzavřením úvěrové smlouvy mezi MSD a CENTOM Trade, stejně jako smlouva mezi společnostmi Tomny Invest a AIHO Limited, která byla uzavřena dne 28. 3. 2013. Způsob a rychlost převodu finančních prostředků mezi společnostmi CENTOM Trade, Tomny Invest, Lovrenta, AIHO Limited a VINDEX Limited zcela jednoznačně vylučují, že by se jednalo o subjekty, které nebyly spřízněné, naopak nepochybně se jedná o majetkově či personálně propojené subjekty, které postupovaly koordinovaně. Smlouvy, na základě nichž byly převody finančních prostředků prováděny, mají i v tomto případě znaky formulářových smluv, do kterých byly pouze doplňovány informace o smluvních stranách a peněžních částkách. Od druhé měsíční splátky úroků docházelo k jejich splácení v hotovosti a nebylo zjištěno, kým byly úroky spláceny. K tomu se vyjádřil svědek V. tak, že platby úroků prováděl on sám z finančních prostředků, které mu předával Jakub A., a to tak, že je vkládal v hotovosti v ČSOB na Národní třídě. Nepochybně je velice nezvyklé, aby úroky ve výši přes 1 mil Kč byly hrazeny hotovostně. Konečně lze konstatovat, že je v rozporu s běžnou obchodní praxí, aby společnost CENTOM Trade jako úvěrovému dlužníku poskytovala zcela jiná společnost (CASA Company), byť vlastněná stejnou osobou, svůj vlastní majetek hodnotě desítek milionů korun, aby zajistila její úvěr. Mezi těmito dotčenými společnostmi neexistovaly reálné obchodní vztahy, které by opodstatňovaly platby v řádu desítek milionů korun. Tímto způsobem vznikla škoda MSD škoda ve výši 170 520 000 Kč, a to po odečtení skutečné výše hodnoty zástav z poskytnutého úvěru ve výši 196 mil Kč. Část vyvedených z prostředků z MSD ve výši 24 356 Eur byla v tomto případě zajištěna orgány činnými v trestním řízení na účtu společnosti Moladen.

VERACOR Trade, s.r.o.

197. Dále bylo prokázáno, že Matěj J., jako jediný jednatel společnosti VERACOR Trade, požádal dne 4. 4. 2013 o poskytnutí podnikatelského úvěru na nákup a prodej nemovitostí MSD (**bod I/7**), přičemž svou žádost doplnil byznys plánem čítajícím tři strany textu, který obsahuje pouze obecné proklamace týkající se plánovaného nákupu a developmentu nemovitostí. Vedle toho předložil i rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí mezi společností VERACOR Trade jako zájemcem a společností Inguron Invest zastoupenou Janem V. jako zprostředkovatelem. Z obchodního rejstříku vyplývá, že společnost VERACOR Trade byla založena jako tzv. ready-made společnost, Matěj J. se stal jejím jednatelem dne 13. 8. 2012 a ke dni 7. 12. 2012 se stal také jejím jediným společníkem. Svědek J. byl před soudem vyslechnut jako svědek, avšak odmítl se k věci blíže vyjádřit s ohledem na své vlastní trestní stíhání. Uvedl pouze, že obžalovaného K. nezná, nikdy ho neviděl a poprvé se s ním setkal až u soudu. I v tomto případě proběhlo schvalování úvěru v MSD nestandardně rychle. Návrh na rozhodnutí úvěru pro společnost VERACOR Trade

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

zpracovala dne 11. 4. 2013 (po týdnu od podání žádosti) Jana S., 12. 4. 2013 připojil kladné stanovisko risk manažer Ing. Jan J. a téhož dne byl úvěr projednán úvěrovou komisí, což stvrdila svým podpisem její předsedkyně Ing. Jitka L.. Představenstvo projednalo úvěr dne 13. 4. 2013, o čemž svědčí podpisy Ing. Petra J. a Ing. Jana Z.a, jak plyne zajištěné e-mailové komunikace (čl. 14 484 a násl.). Smlouva o úvěru mezi MSD a společností VERACOR Trade byla podepsána dne 15. 4. 2013, kdy společnosti byl poskytnut úvěr ve výši 199 000 000 Kč na nákup, rozvoj a prodej nemovitostí a financování developerské činnosti. Jistina měla být splacena jednorázově do 30. 4. 2015 a úroky měly být placeny měsíčně ve výši kolem 1,5 mil Kč. Poplatek za schválení úvěru byl ve výši 398 000 Kč a není zřejmé, kdo jej uhradil. Spolu se smlouvou o úvěru byla uzavřena mezi MSD a společností Camillias Trade dne 15. 4. 2013 smlouva o zřízení zástavního práva č. 512124023/1 a č. 512124023/2, kdy společnost Camillias Trade rovněž zastupoval jednatel Matěj J., a jako zástavu za poskytnutý úvěr poskytl pozemky nacházející se na LV č.xxx a č. č.xxx v katastrálním území Xxx, a dále na xxx v katastrálním území Xxx. Společnost Camillias Trade přitom dle sdělení Finančního úřadu byla pro správce daně nekontaktní a jediné daňové přiznání k DPH podala za IV. kvartál roku 2012. Ostatně totéž platí i pro společnost VERACOR Trade, která podala daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob pouze za rok 2012, a to nulové. Prověřováno bylo i sídlo společnosti VERACOR Trade, k němuž bylo policejním orgánem zjištěno, že jde o sídlo virtuální (Praha 4, Holušická 2221/3). Veškerá pošta zasílaná na tuto adresu byla přeposílána na adresu na Praze 3, Xxx, avšak nebyla nikým vybírána. I v tomto případě byly MSD pozemky, které byly předmětem zástavy, prezentovány jako mnohem hodnotnější, než jaká byla jejich reálná obvyklá cena. Společnost Camillias Trade zakoupila pozemek na LV č.xxx v katastrálním území Xxx za částku 13 800 000 Kč, avšak dle znaleckého posudku znalce Ing. Podlešáka byla jeho hodnota stanovena na 89 700 000 Kč, dle znaleckého ústavu A-Consult plus byla obvyklá cena této nemovitosti pouze 2 690 000 Kč. Pozemek na LV č. č.xxx v katastrálním území Xxx zakoupila společnost Camillias Trade za částku 5 580 000 Kč, znaleckým posudkem Ing. Podlešáka byla jeho obvyklá cena stanovena na částku 33 892 000 Kč, dle znaleckého ústavu A-Consult plus, o jehož kvalitách soud nemá důvod pochybovat vzhledem k přehlednému a logickému objasnění jeho závěrů, byla pouhý 1 mil Kč. Konečně pozemek na LV xxx v katastrálním území Xxx zakoupila společnost Camillias Trade za částku 19 500 000 Kč, znaleckým posudkem Ing. Podlešáka byla jeho cena stanovena na 125 000 000 Kč, avšak jeho obvyklá cena dle znaleckého ústavu A-Consult plus byla pouze 11 740 000 Kč. Ve vztahu k poskytovanému úvěru ve výši 199 000 000 Kč šlo tedy o zajištění naprosto nedostatečné, neboť v souhrnu činila obvyklá cena všech shora uvedených nemovitostí dle A-Consult plus 15 430 000 Kč, a nikoli 248 592 000 Kč, jak bylo prezentováno MSD prostřednictvím znaleckých posudků Ing. Podlešáka. Lze uzavřít, že poskytnutý úvěr několikanásobně převyšoval hodnotu majetku, kterým byl zajištěn. Znalecké posudky zpracované Ing. Podlešákem byly naprosto nedostatečné, jak formou, tak obsahem, což vyplývá z jejich vyhodnocení znaleckým ústavem A-Consult plus, který konstatoval, že v posudcích zcela absentuje definice ceny obvyklé, není tedy jasné, v jakém právním mantinelu názvosloví se znalec vůbec pohyboval. Nikde nebyl specifikován předmět posudku, chybí informace nutné pro ocenění, místopis, popis konkrétní lokality, dopravní dostupnost, stávající využití pozemku, vztah k územnímu plánu, možnost napojení na inženýrské sítě, případně ochranná pásma apod. Ve znaleckých posudcích chybí datum, kdy bylo provedeno místní šetření, i přílohy zahrnující minimálně výpis z katastru nemovitostí a snímek katastrální mapy. Při oceňování pozemků metodou srovnávací byly opět použity zcela nevhodné porovnávací základny, kdy znalec poměřoval násobně menší pozemky oproti pozemku, který byl oceňován. Výsledné údaje ve vztahu ke stanovení ceny obvyklé jsou proto zcela nesprávné. Zdejší soud se zcela ztotožňuje se závěry znaleckého posudku ústavu A-Consult plus, který uvedl, že je do očí bijící skutečností, že spol. Camillias Trade nakoupila předmětné pozemky tvořící zástavy za 38,8 mil Kč, avšak obratem jejich hodnotu prezentovala MSD

částkou blížící se 250 mil Kč. Takovouto hodnotu by mohly mít pozemky tehdy, pokud by na nich byly nalajnované parcely, vytvořené silnice, každá parcela by měla svoji přípojku elektřiny, vody a plynu. V tomto případě se však jednalo o ornou půdu.

198. Je také třeba zmínit podnikatelský záměr společnosti VERACOR Trade, který je v podstatě identický jako podnikatelský plán předložený společností VAROXA, a obsahuje jen velmi obecné údaje. Ekonomická reálnost informací v číselné části podnikatelského plánu je pochybná, neboť společnost je nijak blíže nevysvětluje. Společnost VERACOR Trade nikde neuvádí, jaké konkrétní pozemky chce získat, případně, zda má nějaké vytipovány, přitom na straně druhé uvádí přesné částky, za které je nakoupí a prodá. Přitom vždy uvádí, že dojde k jejich zhodnocení, a tedy k prodeji za vyšší částku, než za jakou byly pořízeny. Ani doprovodný text v podnikatelském plánu nevysvětluje číselné údaje a toto vše mělo být přezkoumáno odpovědnými pracovníky MSD a mělo být vyhodnoceno tak, že se jedná o naprosto nedostatečný a nic neříkající podnikatelský plán. MSD se ani nezabývalo tou skutečností, že společnost VERACOR Trade je společností, za kterou není žádná reálná obchodní činnost, existuje velice krátce a plánované finanční výkazy, které MSD předkládala, byly zcela nedůvěryhodné. Kromě toho byla MSD známa skutečnost, že ihned po načerpání úvěru bude jeho podstatná část převedena na zcela neznámou třetí osobu, a to společnost Inguron Invest, což bylo svou povahou de facto poskytnutím neúročené půjčky. I spol. Inguron Invest přitom existovala krátce, byla zakoupena Janem V. v prosinci roku 2012 jako ready-made společnost. Kromě toho šlo o společnost, která se nechovala transparentně, nezveřejňovala své účetní závěrky, ani neměla licenci od ČNB ke zprostředkování obchodu s finančními instrumenty. Smlouva mezi VERACOR Trade a Inguron Invest, na základě které byly prostředky z úvěru převedeny na druhou jmenovanou společnost, byla uzavřena pouze dva týdny před uzavřením smlouvy o úvěru s MSD a zprostředkovatel – spol. Inguron Invest se zavázala zprostředkovat zájemci nákup nemovitostí v orientační hodnotě 300 000 000 Kč, za což si nárokovala provizi ve výši 0,2 % z kupní ceny nemovitostí, jejichž nákup zájemci zprostředkuje.

199. I v tomto případě (stejně jako u výše uvedených) došlo k tomu, že úvěr ve výši 199 000 000 Kč, který byl poskytnut společnosti VERACOR Trade na účet vedený u jiného bankovního ústavu, zde na účet Raiffeisenbank č. xxx, a tedy zcela mimo kontrolu MSD, byl obratem převeden na cizí subjekty v ČR, a posléze do zahraničí. Téhož dne, kdy byl úvěr ve výši 199 000 000 Kč připsán na shora uvedený účet, došlo k převodu částky ve výši 198 000 000 Kč na bankovní účet společnosti Inguron Invest č. xxx, a to na základě rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí. Jan V., resp. jeho společnost Inguron Invest ale neměl v úmyslu žádný nákup nemovitostí zprostředkovat, když ještě téhož dne došlo ke konverzi částky 148 000 000 Kč na Eura a z eurového bankovního účtu č. xxx byla dne 19. 4. 2013 odeslána částka 4 140 000 Eur a částka 1 695 567,10 Eur na účet společnosti East Ray Limited vedený HSBC bank č. xxx, a to na základě smlouvy o úvěru a rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru. Rámcová smlouva, která byla podkladem pro převod finančních prostředků z účtu společnosti Inguron Invest na účet společnost East Ray Limited byla uzavřena dne 6. 12. 2012 a smlouva o úvěru, která byla podkladem pro splacení úvěru z účtu společnosti Inguron Invest do spol. East Ray Limited byla uzavřena dne 22. 1. 2013. Dle názoru soudu mezi společnostmi VERACOR Trade, Inguron Invest a East Ray Limited Invest šlo o koordinovanou činnost, což je zřejmé z časové návaznosti finančních toků, které probíhaly záhy poté, co MSD poskytlo VERACOR Trade požadovaný úvěr, což je zcela nestandardní pro běžné obchodní vztahy, či vztahy mezi osobami, které nejsou nijak propojeny. Smlouvy, které byly podkladem pro převod finančních prostředků, pak mají opět podobu formulářových smluv, kam byly doplňovány pouze identifikace smluvních stran, peněžní částky apod. Stejně jako v předchozích případech byly úroky z úvěru společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

VERACOR Trade hrazeny již od druhé měsíční splátky v hotovosti a nebylo možno identifikovat, kdo je uhradil, což je u úroků ve výši pohybující se kolem 1,5 mil Kč zcela neobvyklé. Je také nestandardní, aby jiný obchodní subjekt v tomto případě Camillias Trade poskytl zástavu svými vlastními nemovitostmi v hodnotě řady milionů korun za úvěr jiné společnosti (VERACOR Trade), a neexistují žádné smluvní dokumenty, které by prokazovaly, že mezi těmito subjekty existují obchodní vztahy, či ujednání o dalším postupu např. v případě řádného nesplácení úvěru apod. Ani v tomto případě by při standardním způsobu posuzování žádosti o úvěr nebyl bankovní institucí, ve které fungují kontrolní mechanismy, úvěr poskytnut. Pod bodem I/7 došlo ke způsobení škody k tíži MSD ve výši 183 570 000 Kč, a to po odečtení skutečné hodnoty zástav od poskytnuté výše úvěru. Vyvedené finanční prostředky byly zčásti zajištěny orgány činnými v trestním řízení na bankovním účtu spol. Inguron Invest, konkrétně ve výši 5 835 567 Eur a 50 021 020 Kč.

200. Obecně lze uvést k předkládaným podnikatelským záměrům společností TEVLIN, DUMICORE Trade, GALBANI Capital, TORRAUNEX Consult, VAROXA, CENTOM Trade a VERACOR Trade, že všechny jsou si velice podobné a obsahují stejné nedostatky, ať už po obsahové stránce, či co se týče jejich formy. Opakují se v nich shodné chyby, ale i obdobné myšlenky a číselné údaje. Všechny společnosti mají v plánu provádět pouze omezenou developerskou činnost, de facto jen přeprodej pozemků, plánují, že se jim bude dařit a budou ziskové, což však odporuje reálné situaci na trhu s nemovitostmi. Dále je v nich uvedeno, že v podstatě nebudou samostatně vykonávat žádnou obchodní činnost a vše za ně budou provádět zprostředkovatelé, kterým bezprostředně po poskytnutí úvěru od MSD tyto finanční prostředky zašlou, k čemuž také ve všech popsáných úvěrových případech došlo. Tuto skutečnost MSD prezentovali a dokládali smlouvami uzavřenými se zprostředkovateli. Odpovědné pracovníky MSD v rámci přezkumu žádosti o úvěr nijak nezarazilo, že se poskytnuté finanční prostředky v řádu desítek až stovek milionů korun tímto způsobem přesunou na zcela cizí subjekt, čímž dojde ke ztrátě kontroly nad tím, zda je s nimi nakládáno tak, jak žadatelé o úvěr deklarovali. Právě tato okolnost dle názoru soudu jednoznačně propojuje společnost Redstone Advisory a obžalovaného Petra K. se všemi úvěry uvedenými pod bodem I/1-7 výroku rozsudku. Ze zajištěné e-mailové komunikace (svědek S., J. a další – viz výše) je zřejmé, že zde byly podnikatelské plány vypracovány a upravovány tak, aby vypadaly odlišně, což se však v realu příliš nepodařilo, neboť znaleckým přezkoumáním jejich obsahu a formy znaleckým ústavem A-Consult plus bylo prokázáno, že se jeden druhému podobaly a obsahovaly stejně nesmyslné a nevalidní údaje, na základě kterých jim neměl být úvěr vůbec poskytnut.

201. Soud má proto za prokázané, že v důsledku jednání obžalovaného Ing. Petra K. a odděleně stíhaných obžalovaných v případech uvedených pod body I/1-7 bylo na základě fingovaných úvěrových smluv vyvedeno z Metropolitního spořitelního družstva celkem 1 373 000 000 Kč, přičemž u dílčího útoku pod bodem I/5 v důsledku zahájeného trestního a správního řízení nebylo dokončeno vyvedení úvěrových prostředků ve výši dalších 52 000 000 Kč. Celková škoda způsobena MSD po odečtu skutečné hodnoty zástav tak činí 1 206 055 000 Kč.

202. **Pod bodem II** rozsudku bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. Petr K. měl zásadní roli i v legalizování finančních prostředků, které pocházely z Metropolitního spořitelního družstva ve formě poskytnutých úvěrů. V tomto směru spolupracoval zejména s Janem V. na účty, jehož společnosti Inguron Invest č. xxx a DELSACO Trade č. xxx byly převáděny finanční prostředky pocházející z MSD, zde docházelo k jejich konverzi na Eura, a následně byly odesílány na účty bankovních ústavů v Hongkongu. K výše uvedeným účtům společnosti Inguron Invest a DELSACO Trade měl obžalovaný K. přístup a ovládal je, a samozřejmě

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

byla nezbytná spolupráce i s nastrčeným osobami, které byly statutárními orgány jednotlivých společností uvedených pod body I/1-7, a které posléze předaly ovládací prvky k bankovním účtům osobám, které je řídily (tj. zejména Janu V. a Petru K.). V Hongkongu pak působily další osoby, které se podílely na této trestné činnosti, a to Jakub P. a Jaroslav N., vystupující pod jménem Petr M., a dále Juraj J., který byl za legalizaci finančních prostředků již pravomocně odsouzen rozsudkem soudu v Hongkongu ze dne 8. 9. 2014 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce čtyř let pro skutek spáchaný od 10. 5. 2013 do 14. 6. 2013, kdy naváděl jinou osobu, aby nakládala s majetkem spol. VINDEX Limited a East Ray Limited, i když věděl, že šlo o majetek pocházející z trestné činnosti.

203. Jaroslav N., který byl před soudem slyšen jako svědek, uvedl, že společnosti VINDEX Limited, East Ray Limited a AIHO Limited založil v Hongkongu po předložení svého falešného pasu na jméno Petr M. Jan V. po něm chtěl, aby mu dal tyto společnosti k dispozici, neboť to bylo jednodušší, než aby si tam zakládal společnosti sám, nebo prostřednictvím jiné osoby. Úkolem N. bylo na základě pokynů od V. vybírat finanční prostředky z účtů těchto společností v hotovosti a přeposílat je na jiné bankovní účty. Toto vše činil za odměnu 10 000 Eur měsíčně, kterou mu V. přislíbil. N. dále uvedl, že finanční prostředky, které vybral z těchto účtů, předával Číňance jménem Betty Q.. Co se týče bankovních převodů, tyto prováděl vždy na pokyny V., nevěděl, za jakým účelem tyto transakce provádí, a nemůže ani vědět, zda finanční prostředky byly přeposílány jeho prostřednictvím na společnosti, které ovládá jeho bratranec Azíz. Uvedl také, že žádné smlouvy k provádění finančních transakcí neměl, i když mu to bylo slibováno, banka mu ale nikdy neodmítla provést převod vysokých částek. Potvrdil, že v Hongkongu se potkal s obžalovaným K., který tam se svým kolegou chtěl zřídit kancelář. Z pohledu soudu je výpověď Jaroslava N. zčásti pravdivá, a to pokud uvádí informace o společnostech, jejichž byl majitelem, a na které byly přeposílány finanční prostředky z účtů České republiky, kdy on následně prováděl další transakce, a to buď hotovostní výběry, či převody na jiné společnosti, čímž se podílel na jejich legalizaci. Nicméně je zřejmé, že zároveň svědek takto hovoří pouze o skutečnostech, které byly zjištěny i z dalších důkazů, které jsou obsaženy ve spisovém materiálu, zejména z poskytnutých bankovních informací. Co se týče skutečného důvodu převodu těchto finančních prostředků, o tom svědek mlžil, příp. uváděl, že o tom nic nevěděl, což je na posouzení soudu rozhodujícího o ostatních odděleně stíhaných osobách.
204. Přestože svědek Jakub P. odmítl podrobně vypovídat, byly u něj nalezeny usvědčující důkazy v rámci domovní prohlídky, resp. vyplývají z následně zpracovaných znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví kybernetika. V elektronické podobě u něj byly zajištěny materiály ke společnosti Elitecon Inc. Limited a LIKEWISE Limited, dále potvrzení o výběru hotovosti pro příjemce J. P. ze dne 5. 11. 2013 - částka 2 917 000 HKD a částka 2 814 400 HKD ze dne 6. 3. 2013. Je tedy zřejmé, že plnil obdobnou roli jako Jaroslav N.. Dále v něm byly nalezeny záznamy o výběru dalších částek, a to jak na jeho jméno, tak na jméno Petr M. (J. N.). Důležitý je rovněž potvrzovací e-mail z 27. 8. 2012 zaslaný Jakubu Plánkovi od spol. ACORN, který se týkal koupě společností LIKEWISE Limited a Elitecon Inc. Limited a otevření jejich bankovních účtů s tím, že banka žádá, aby si vyzvedl ověřené dokumenty a cestovní pas pro účely jednání s bankou. Část elektronické komunikace je P. přeposílána na vědomí Juraji J.. V jeho elektronické komunikaci byly nalezeny i e-maily s J. z května 2013 ohledně falešné identity Petra M., jeho bydliště, čísla pasu a rodného čísla.
205. Jaroslav N. i Jakub P. byli rozsudkem zdejšího soudu pod sp. zn. 45 T 3/2016 zatím nepravomocně odsouzeni pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

206. Z právní pomoci poskytnuté justičními orgány v Hongkongu bylo prokázáno následující. Jaroslav N. (alias Petr M.) měl dispoziční právo k bankovním účtům spol. AIHO Limited, East Ray Limited a VINDEX Limited. Bankovní účet č. xxx (AIHO Limited) byl otevřen 14. 2. 2013 a uzavřen 18. 5. 2013. Bankovní účet č. xxx (East Ray Limited) byl otevřen 5. 11. 2010 a poslední pohyb na účtu proběhl dne 9. 5. 2013. Bankovní účet č. 809-787377-833 byl otevřen dne 5. 11. 2010 na jméno „Petr M.“ s uvedením zaměstnavatele East Ray Limited. Od 27. 8. 2012 sem směřovaly příjmy od společnosti VINDEX Limited a účet byl uzavřen ke dni 8. 5. 2013. Bankovní účet č. xxx (VINDEX Limited) byl otevřen 24. 5. 2011 a poslední pohyb na účtu proběhl dne 6. 6. 2013. Na výše uvedené bankovní účty putovaly finanční prostředky od společností DELSACO Trade, Inguron Invest a dalších, kterým byly zaslány úvěrovými dlužníky (I/1-7), celkově se jednalo o částku ve výši 34 800 043 Eur.
207. Jakub P. měl dispoziční právo k bankovnímu účtu č. xxx (LIKEWISE Limited), který byl otevřen dne 27. 8. 2012, poslední pohyb na účtu proběhl dne 16. 7. 2013, a to mj. z/na účty společností VINDEX Limited a Elitecon Limited. Na tento účet byla připsána částka ve výši 3 345 000 Eur od spol. DELSACO Trade, které byla zaslána z poskytnutého úvěru od spol. TEVLIN. Z účtu LIKEWISE Limited pak byla část finančních prostředků zasílána zpět do ČR za účelem nákupu dalších nemovitostí sloužících jako zástavy úvěrů apod.
208. Juraj J. měl dispoziční právo k bankovnímu účtu č. xxx (Elitecon Limited), který byl otevřen dne 27. 8. 2012, poslední pohyb na účtu proběhl dne 20. 5. 2013, a to mj. z/na účty společnosti LIKEWISE Limited. Na tento účet směřovala částka 1 527 000 Eur od spol. MORTESS Trade, které byla zaslána od spol. DELSACO Trade, avšak původem šlo o část úvěru poskytnutého spol. DUMICORE Trade. Dále na tento účet byla poukázána částka 1 157 000 Eur od spol. TAHOKEE, kam byla zaslána přes spol. Inguron Invest, avšak původem se jednalo o část úvěru poskytnutého spol. GALBANI Capital.
209. Ohledně role obžalovaného Ing. Petra K. při legalizování finančních prostředků původem z MSD nevznikají pochybnosti, neboť zajištěnými důkazy v podobě bankovních informací, listinných a věcných důkazů, které byly u něj nalezeny při domovní prohlídce, bylo jednoznačně prokázáno, že právě on u sebe shromažďoval tokeny k bankovním účtům jednotlivých společností, přístupy k internetovému bankovníctví a tyto jejich účty ovládal, čímž zajistil, aby byly finanční prostředky, které pocházely z MSD téměř okamžitě po jejich načerpání vyvedeny do zahraničí, konkrétně do Hongkongu, a to na výše uvedené účty společností AIHO Limited č. xxx, VINDEX Limited č. xxx, East Ray Limited č. xxx, LIKEWISE Limited č. xxx a Elitecon Inc. Limited č. xxx.
210. Aby tyto převody finančních prostředků měly právní podklad, byly vytvářeny za součinnosti obžalovaného K. smlouvy, které měly tyto převody legalizovat. Smlouvy měly fiktivní předmět plnění a měly vzbuzovat dojem, že pocházejí z běžného obchodního styku. Přitom obžalovaný K., který se podílel i na trestné činnosti popsane pod bodem I/1-7, a to zejména přípravnými pracemi (kompletací žádostí o úvěr) pro jednotlivé společnosti a nastrčené osoby, velmi dobře věděl, že tyto finanční prostředky pocházejí z MSD, a jejich odčerpáním, resp. převedením na třetí osoby v zahraničí bez řádného právního podkladu a v nejkratší možné časové návaznosti poté, co byly úvěrovým dlužníkům poskytnuty, zmizí do nenávratna. Jak již bylo výše uvedeno, část těchto finančních prostředků se pak do České republiky vracela, neboť bylo třeba uhradit další náklady, které se vyskytly v průběhu páčání trestné činnosti. Bylo nutno financovat zakoupení nových ready-made společností, odměny pro nastrčené osoby a hradit úroky (alespoň dočasně), čímž docházelo k tomu, že byly úroky u jednotlivých úvěrů hrazeny z vlastních prostředků MSD (pyramidový systém). Část získaných finančních prostředků také sloužila k nákupu nemovitostí, které posléze

představovaly zástavy pro další úvěry, o které bylo v MSD žádáno. Jak vyplynulo z výpovědi svědka Jakuba A., jehož výpověď byla soudem vyhodnocena jako věrohodná, shodně jako v rámci jeho vlastního trestního řízení, kdy měl významný vliv na usvědčení celé skupiny obžalovaných, byly finanční prostředky v hotovosti ze zahraničí přiváženy rovněž Janem V., který pro ně jezdil do Dubaje. A. přímo uvedl, že se jednalo o peníze pocházející z MSD, které byly odeslány do Hongkongu, kde se „vypraly“ a vložily do jiné banky, která měla pobočku v Dubaji, a tam byly opět vybrány v hotovosti. Přestože některé z nastrčených osob uvedly, že jednaly pouze s panem V., kterému předávaly tokeny a další instrumenty k bankovním účtům svých společností, je zřejmé, že tyto instrumenty byly dále předávány obžalovanému K., který si na rozdíl od Jana V. vedl přehled o veškerých převodech finančních prostředků, o čemž svědčí zejména listinné důkazy, které byly u něj nalezeny při domovní prohlídce a zajištěné bankovní informace, z nichž bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. Petr K. přistupoval na bankovní účty dotčených společností a osob za následujících IP adres:

218.188.76.249 (Hongkong – HK)
 218.188.76.165 (Hongkong – HK)
 218.188.76.185 (Hongkong – HK)
 218.188.76.232 (Hongkong – HK)
 218.188.76.28 (Hongkong – HK)
 118.143.46.92 (Hongkong – HK)
 118.143.40.143 (Hongkong – HK)
 11.143.46.235 (Hongkong – HK)
 118.143.46.156 (Hongkong – HK)
 118.143.46.74 (Hongkong – HK)
 58.97.127.34 (Thailand – TH)
 217.195.161.182 (Česká republika – Redstone Advisory a.s.)
 95.80.234.10 (Česká republika – Dial Telecom, a.s.)
 85.70.17.159 (Česká republika – Telefónica O2 Czech Republic a.s.)

211. V PC obžalovaného K. (nalezen při domovní prohlídce v jeho bydlišti) se objevuje excelová tabulka, kde je v záložce HKD přehled pohybů na účtu číslo xxx vedeného u banky HSBC v hongkongské měně, který patří společnosti ELITECON Inc. Limited. Z tabulky jsou patrné vklady a výběry v milionových či statisícových výších, u kterých je uvedeno, že se jedná o půjčku nebo vrácení pro společnost LIKEWISE Limited, což je další hongkongská spol., přes kterou putovaly vyvedené fin. prostředky z MSD. Celková výše půjčky od společnosti LIKEWISE Limited je ve výši 7,5 milionu HKD a zpětné platby jsou ve výši 7,7 HKD. V záložce EUR je přehled na účtu téhož čísla u téže banky a téže společnosti, kde jsou zaznamenány půjčky pro společnosti Intermol Trade, MORTESS Trade, TAHOKEE, Redstone Advisory, a dále jsou zde uvedené celkové sumy v měně Eur, které si každá ze společností půjčila, a kolik z toho vrátila. Ve skypu z 8. 11. 2012 píše K. Jirímu Buchvaldkovi informace o řediteli společnosti LIKEWISE Limited, kdy uvádí údaje Miao J., nar. xxx .

212. Z výpisu z bankovního účtu číslo 5140960006/4000 vedeného u LBBW pro společnost Redstone Advisory, který byl uložen v předmětném PC, je patrné, že dne 10. 8. 2012 byla na tuto společnost převedena částka ve výši 39 mil Kč. Dne 17. 8. 2012 bylo z téhož účtu poukázáno společnosti Exxar Trading Investments 3,9 mil Kč, původně 156.124,90 Eur, a bankou příjemce byla HSBC Hongkong. K platbě od MSD na účet Redstone Advisory ve výši 39 mil Kč se prostřednictvím e-mailu ptá Jirí S. obžalovaného K., na základě jaké smlouvy tato transakce byla na účet připsána, na což mu K. odpovídá, že jde o úhradu dvou kupních smluv movitého majetku a nemovitosti na území Polské republiky, které doloží. Dále dodává, že Redstone Advisory neměla nikdy uzavřen smluvní vztah s MSD, jak již bylo uvedeno výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Bylo tedy prokázáno, že obžalovaný K. stojící za společností Redstone Advisory měl nejen přehled o prováděných finančních transakcích směřujících do hongkongských bank, ale sám se na provedení většiny z nich podílel.

213. Celková částka, kterou obžalovaný K. vyvedl z účtů společností Inguron Invest a DELSACO Trade, kam směřovaly prostředky z úvěrů získaných nastrčenými osobami, byla ve výši 933 768 115 Kč.

214. **Finanční toky plynoucí z MSD** podrobně přezkoumali znalci znaleckého ústavu A-Consult plus, jejichž závěry prezentoval před soudem doc. Ing. Jaroslav Brada. Bylo jednoznačně prokázáno, že z MSD byla vyvedena celková částka přibližně 1,2 miliardy korun a většina skončila na zahraničních účtech hongkongských společností. Znalecký ústav konstatoval, že peněžní prostředky byly z MSD vyváděny formou poskytovaného úvěru, typicky na podnikání související s nemovitostmi, a to společnostem, které nemají ekonomickou historii, která by prokazovala podnikatelské zkušenosti. Obraz o hospodaření příjemců úvěrů v účetnictví vykazuje nedostatek jejich majetku, nedostatečný zisk v minulosti, či dokonce záporný vlastní kapitál, přitom společnost se záporným vlastním kapitálem je z povahy věci neúvěrovatelná. Poskytnuté ručení za závazky úvěrových dlužníků bylo zcela nedostatečné, neboť tržní cena zástav byla naprosto nezvykle malá, typicky 10 - 15 % v porovnání s objemem poskytnutých úvěrů. Obvyklé je, že ručení by mělo být minimálně ve výši 120 % poskytovaného úvěru. Přitom banky v případě poskytnutí úvěru neznámé společnosti často požadují ručení akciemi, či obchodním podílem typicky se stoprocentním podílem na základním kapitálu příjemce úvěru. I tímto způsobem má pak banka společnost pod kontrolou. Znalecký ústav vyhodnotil poskytování peněžních prostředků ve formě úvěrů z MSD jako mimořádně nestandardní a poškozující, neboť MSD poskytovalo částku úvěru formou převodu na bankovní účty společností, které nemělo pod svou kontrolou. Znalci také zmiňují, že v ekonomické realitě žádný ekonomický subjekt neprovede zálohovou platbu, tedy nepředá ekonomicky neznámému subjektu částky v řádech desítek milionů korun a vyšší. Z tohoto důvodu lze považovat vyvádění finančních prostředků z MSD za koordinované, protože probíhalo velice rychle. Při běžném obchodním vztahu v takto rychlém průběhu by musely k převodům dopředu existovat podklady (a tyto neexistovaly). Peněžní prostředky protékaly účty, na kterých na počátku nebylo nic, pak jimi protekly desítky až stovky milionů korun, a posléze se na nich opět nenacházely žádné finanční prostředky. V neposlední řadě lze zmínit, že některé smlouvy, na základě kterých převody probíhaly, se jeví jako formulářové. Znalecký ústav dále zjistil, že každý z příjemců úvěru od MSD si z čerpaného úvěru ponechal pro své využití na bankovním účtu cca 1 mil Kč, a příjemci úvěru, zprostředkovatelé a zástavce byli vzájemně propojenými společnostmi, a to přes osoby zakladatele, jednatele a společníky, což naznačuje nepochybný střet zájmů. Nadto bylo zjištěno, že společnosti, které se účastnily úvěrového procesu, ať už jako příjemci úvěru či zástavci, nevykonávaly žádnou ekonomickou činnost, ani nedisponovaly významnějším majetkem, či ekonomickou historií. Některé dokonce nepodávaly ani daňová přiznání. Jak již bylo výše zmíněno, finanční prostředky byly přeposílány mezi společnostmi v rychlém sledu, bez jakéhokoliv zajištění ze strany převodce finančních prostředků. Netypické, až podezřelé je i poskytnutí úvěru od MSD se splatností v průměru dva roky, což je doba velice krátká nejen na splacení úvěru ve výši desítek až stovek milionů korun, ale i na plánovanou realizaci developerských záměrů. To vše napovídá tomu, že se jednalo vskutku pouze o předstírání těchto záměrů. Dále bylo zjištěno, že smlouvy o zprostředkování a investicích byly uzavírány několik týdnů, ale i pár dnů před samotným provedením finančních toků. Krom toho, že příjemci úvěru byly společnosti bez historie, neplnily své zákonné povinnosti podávat daňová přiznání z příjmu právnických osob a k DPH, i jejich účetní výkazy byly zpravidla zkrácené a nevěrohodné, stejně tak jako byly nesprávné a vnitřně rozporné předkládané finanční výkazy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

kteřé úvěřoví dlužníci předkládali MSD, a které byly východiskem pro hodnocení jejich bonity. Dále je třeba zmínit, že úřoky z úvěřů poskytnutých od MSD byly pouze v několika prvních případech prováděny bezhotovostně, další platby úřoků pak již byly prováděny hotovostně bez identifikace plátce, a od období květen/červen 2013 přestaly být úřoky z úvěřů hrazeny zcela. Toto koresponduje např. s výpověďmi svědků A. a M., kteří uvedli, že finanční prostředky na platby úřoků dostávali v hotovosti od svědka V. a vkládali je na pobočku banky. Dále bylo prokázáno, že část finančních prostředků poskytnutých z úvěřů od MSD byla použita na financování přípravy dalších úvěřů, jak již bylo výše zmíněno. Část finančních prostředků byla rovněž vybírána v hotovosti a předávána neznámým osobám, a to v řádu statisíců až milionů korun, např. u společností DELSACO TRADE, MORTESS Trade, TAHOKEE, Inguron Invest, VERACOR Trade, Moladen, Rexiva, DUMICORE Trade a TEVLIN. Část finančních prostředků byla vybrána v hotovosti na území Hongkongu, a to z účtů společností East Ray Limited a VINDEX Limited, které ovládal nepravomocně odsouzený (zde svědek) N.. Další finanční prostředky z poskytnutých úvěřů byly přeposlány na další účty různých společností v několika státech, at' už v České republice či Hongkongu, a i následně docházelo k výběřům hotovosti, např. z účtu obžalovaného K., či N. v Hongkongu, dále z účtu společnosti Exxar Trading v Hongkongu, ale i na území České republiky, kdy výběřy byly prováděny z účtů společností Merkur Key, Intermol Trade, Redstone Advisory, Kiga Investment, Exxar Leasing a dalších. Některé smlouvy o úvěřu či zprostředkování byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalovaného Petra K., např. smlouva mezi Redstone Advisory jako zájemcem a společností Exxar Trading Investments jako zprostředkovatelem a týkala se zajištění prodeje nemovitosti v Polsku za 35 mil Kč (viz výše). Další smlouvou, která byla podkladem pro vyvedení finančních prostředků z MSD, je smlouva o úvěřu mezi Redstone Advisory jako dlužníkem a společností Elitecon Inc. Limited jako věřitelem znějící na částku 255.000 Eur. Kromě toho bylo prokázáno i výpověďmi slyšených svědků, že z finančních prostředků, které byly získané od MSD, byly i vypláceny osoby, které se na trestné činnosti podílely. Svědek A. vypověděl, že dostal za podíl na jednom dílčím útoku částku 1 mil Kč, za další čtyři útoky mu bylo přislíbeno 15 mil Kč. Nastrčené osobě Janu K. bylo vyplaceno 100 tis Kč, odměna Davida V. činila 500 tis Kč, odměna pro Michala B., jak vyplývá ze zajištěných odposlechů, činila nejméně 5 mil Kč apod. Zisky osob organizujících tuto trestnou činnost pak byly násobně vyšší, jak vyplývá i ze zajištěných poznámek u obžalovaného Petra K.. Skutečnost, že obžalovaný K. řídil převody finančních prostředků putující od MSD do dalších společností v Čechách i v zahraničí vyplývá z analýzy IP adres, z nichž vstupoval do internetového bankovníctví a realizoval platby. Takto přistupoval z IP adresy 217.195.161.182 (ČR-Redstone Advisory), dále IP adresa 95.80.234.10 a 85.70.17.159 (ČR – Dial Telecom a.s. a Telefónica O2 Czech Republic). Dále přistupoval i z IP adres nacházejících se v Hongkongu a Thajsku v době, kdy se v těchto destinacích nacházel. Obžalovaný také standardně přistupoval do internetového bankovníctví bankovního účtu společnosti Claremont Investments, a.s. (již výše zmíněná IP adresa 95.80.234.10) a z této přistupoval do internetového bankovníctví společnosti Redstone Advisory, MORTESS Trade, INGURON Invest a dalších. Z IP adresy 217.190.61.182 přistupoval do internetového bankovníctví společností Milson, CENTOM Trade, INGURON Invest, VAROXA, Tomny Invest a do svého vlastního internetového bankovníctví (Petr K. jako fyzická osoba). Takto zadal obžalovaný, např. příkaz k převodu částky 90 mil Kč na účet společnosti DELSACO Trade. O provádění bankovních operací si zapisoval poznámky do sešitů, které byly také nalezeny v jeho věcech při domovní prohlídce na adrese Xxx.

215. O přerozdělování finančních prostředků mezi pachateli trestné činnosti vypovídají i odposlechy zajištěné např. u Michala B. (Lois 26). Např. v hovoru ze dne 2. 9. 2013, kdy B. hovoří s V. a ptá se ho, jestli už se vrátil s velkovezířem, N. z toho měl dostat dvojku, všechno

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

v klidu. V hovoru ze dne 27. 11. 2013 hovoří B. s osobou B., baví se o tom, že všechno zmizelo, a kdo to vlastně má ....to bude ještě průser jako dělo, načež B. lituje, že se nechal naverbovat. V hovoru ze dne 16. 1. 2014 hovoří B. s K. a řeší, že Áza je neskutečně nažvejklej, všechny peníze, co minulý rok odešly, skončily u něj. Také řeší V., který byl s Ázou v Dubaji a v Thajsku a říkal, že ty prachy, co zahučely pryč, musel rychle přehodit do Dubaje a že obložil i majitele banky, takže to všechno skončilo u něj, skoro všechno. V hovoru ze dne 17. 1. 2014 hovoří B. s B. a baví se o tom, že dle V. všechno skončilo velkovezíra a je to hodně. Také zazní, že Áza měl obložit ty hlavní a více řekne osobně. Dále v hovoru ze dne 26. 2. 2014 B. hovoří o tom, že Áza měl na bance vydělat 180 milionů, říkal to i V.. Áza vyvedl takových stovek milionů, a pak tvrdí, že nemá peníze, Áza si pro peníze lítá do Dubaje. Také hovoří o V., který říkal, že ojebali i ty lidi z banky, těm nedali nic. Dále řeší, že odešlo 600-800 milionů Kč, tak at' Áza neříká, že nemá peníze. Áza pořád lítal do Hongkongu, protože tam vypověděli účty, a musel to přeposlat do Dubaje. B. za to dostal bůra. Uvádí, že to dotáhnul do podepsaných smluv i s odhadem, a tak ho nezajímá, že to pak zkurvili, Áza se na tom nažral i z druhé strany s tím opičákem, opičák taky dostal, má nového Range Rovera a baráků postavených, že neví, co s penězi. Výše uvedené nasvědčuje tomu, že významnou roli mezi osobami, které se podílely na vyvedení finančních prostředků z MSD, hrál i svědek Azíz Al N., který je v blízkém příbuzenském vztahu s Jaroslavem N. působícím v Hongkongu.

216. Kromě toho, že se obžalovaný K. podílel s pracovníky své společnosti Redstone Advisory na vyrábění falešných podnikatelských plánů nastrčených osob, což vyplývá z elektronické komunikace shromážděné v příloze č. xxxa spisu, bylo prokázáno znaleckými posudky RNDr. Miloslava Musila, znalce z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání písemností, že porovnáním písemností týkajících se společností VERACOR Trade, Tomny Invest, Moladen, AIHO Limited, Lovrenta, CENTOM Trade, Milson, CASA Company, Inguron Invest, DELSACO Trade, Camillias Trade, DUMICORE Trade, VINDEX Limited, Rexiva, TAHOKEE, Elitecon Inc. Limited, TEVLIN, LIKEWISE Limited, Mercur Key, Medicarim GALBANI Capital, Mortess Trade, East Ray Limited a jejich porovnáním s pěti tiskárnami, které byly zajištěny u Jana V., že všechny písemnosti byly prvotisky vyhotovené systémem jednobarevného laserového tisku, kdy sice nelze určit, zda byly vyhotoveny na shodném technickém zařízení, ale pocházejí z jednoho textového souboru. Co se týče písemností ohledně společností Toconales SE, CENTOM Trade, TORRAUNEX Consult, TEVLIN, VAROXA, VERACOR Trade, DUMICORE Trade a GALBANI Capital, které byly zajištěny u Jana V., byly k jejich vyhotovení použity tiskárny Brother a Kyocera Mita a řada písemností byla vyhotovena z jednoho textového souboru, což vyplývá z textového obsahu i grafického zpracování, přestože účastníci smluv jsou rozdílní. Grafická a obsahová shoda byla zjištěna i ve zpracování žádostí o poskytnutí úvěru. Co se týče písemností, které byly nalezeny u obžalovaného K., kde byla smluvní stranou společnost Redstone Advisory, a smluv nalezených u Jana V., kde byla smluvní stranou společnost Inguron Invest, Mercur Key a TAHOKEE, dospěl znalec k závěru, že opět zde byly skupiny písemností, které byly vyhotoveny z jednoho textového souboru, což je prokazováno jejich textovým obsahem a grafickým zpracováním.

217. Obžalovaný K. si vedl záznamy o provádění plateb a rozdělování zisku mezi jednotlivé účastníky trestné činnosti, což je zřejmé z přílohy č. 61 (sešit s poznámkami), kde lze nalézt například rozúčtování nákladů Buchvaldek, rozpis plateb úroků za společnosti GALBANI Capital, DUMICORE Trade a TORRAUNEX Consult, dále jsou zde uvedena data a finanční částky ke společnostem VINDEX Limited, Elitecon Inc. Limited, ale například i k osobě Áza, či Azíz. Finanční částky jsou připojeny i k osobám jména Ivo, Petr Vašek, S., a dále ke společnostem Tomny Invest, Lovrenta, Elitecon Inc. Limited, LIKEWISE Limited. Zmínit lze rovněž volně vložené lístky v této příloze, které obsahují názvy společností

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

DELSACO Trade, Inguron Invest, Milson, Tomny Invest, kdy pod každou takovouto společností je finanční částka, za níž je jméno společnosti (DUMICORE Trade, GALBANI Capital, VERACOR Trade, CENTOM Trade, VAROXA), která částku zaslala, a za každou společností je další částka, o něco nižší, za kterou je napsáno MSD. Dále je zde uvedena celková potřeba za květen 2013 a k tomu je připojena částka 8 763 080 Kč, a jsou zde uvedeny také informace o finančních částkách, např. Dubaj 1 000 000. Tyto důkazy o peněžních tocích nalezneme v příloze č. 63, která obsahuje bilance plateb, ale i jména dotčených osob, např. jméno JanZ., MSD atd. V přílohách č. 68, 69 pak lze nalézt v elektronické letenky z Prahy do Hongkongu, informace o zajištěném ubytování v Hongkongu a cestovní příkazy pro obžalovaného K., a svědka Z.. Dále se zde nacházejí platební příkazy LBBW Bank, platby od Redstone Advisory pro příjemce Exxar Trading Investment Ltd. a vkladové lístky ČSOB o platbách ve prospěch účtu MSD. Ostatně o tom, že obžalovaný K. společně s Ivem Z. do Hongkongu létal, svědčí i jejich elektronická komunikace, která již byla zmíněna výše. Zmíněn byl i tzv. Fahrplan obsažený v příloze č. 98 a e-mailová a skypová komunikace, včetně přeposílání smluvních dokumentů (viz přílohy 97a, 98, 100 a 101). Z této komunikace mezi obžalovaným K. a představenstvem MSD, která probíhala od roku 2010, je prokázáno, že obžalovaný K. se podílel na vytváření vnitřních předpisů pro MSD, kdy ho v e-mailu Ing. J. žádá o vše od organizačního řádu, schématu, jednacím řádu úvěrové komise, kontrolní komise, představenstva až po předpisy, které jsou v příloze, což znamená aktuální obecné předpisy k řízení záložny a zasílá jej K. na jeho adresu xxx

218. Je také nepochybné, že obžalovaný K. i další, kteří se podíleli na této trestné činnosti, se přímo obohacovali z finančních prostředků, které plynuly z MSD. O tom svědčí záznamy v sešitu obžalovaného K., kde nalezneme u jmen jednotlivých osob (ať už v postavení odděleně stíhaných obžalovaných či svědků) konkrétní finanční částky. Plyne to ale i z výpovědi svědka A., který jednoznačně uvedl, jaké odměny obdržel s tím, že právě slíbená finanční odměna byla pro něj motivací k páčání trestné činnosti, a od počátku byl srozuměn s tím, že se bude účastnit podvodného jednání. Zajištěné důkazy pak nasvědčují tomu, že obžalovaný K. si z výnosu z trestné činnosti pořídil nemovitost, kterou dodnes obývá, avšak navenek a formálně prezentuje, že dům je ve vlastnictví spol. Claremont Investments. O návrhu na zabránění této nemovitosti bude soudem rozhodnuto samostatně.

219. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný Ing. Petr K. se zajištěnou elektronickou komunikací a pečlivě vedenou evidencí o prováděných transakcích mezi jednotlivými společnostmi o splácení úroků a zasílání plateb do zahraničí, usvědčil z přímého a zcela zásadního podílu na páchané trestné činnosti, a to ve spojení s listinnými důkazy nalezenými při domovní prohlídce v jeho bydlišti, dokumenty zajištěnými v elektronických médiích, které užíval, a v neposlední řadě poskytnutými bankovními informacemi.

220. **Z hlediska právního hodnocení** naplnil obžalovaný Ing. Petr K. útoky **pod body I/1-7** všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015. Soud se neztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalovaného, která byla použita v podané obžalobě, a obžalovaného proto s dostatečným časovým předstihem upozornil dle § 225 odst. 2 tr. řádu na možnost použití odlišné právní kvalifikace. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný při sjednávání úvěrových smluv popsanych pod body I/1-7 v součinnosti s dalšími osobami uváděl nepravdivé údaje, a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny a způsobil tím škodu velkého rozsahu, a dílem se o takové jednání pokusil (bod I/5). Obžalovaný K. společně s dalšími odděleně stíhanými osobami tvořil organizovanou skupinu, přesně tak, jak je vymezena judikaturou, kterou se rozumí sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, jejichž vzájemná součinnost na

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

realizování trestné činnosti vykazuje takovou míru plánovitosti a tomu odpovídající rozdělení a koordinaci úloh jednotlivých účastníků, že tyto okolnosti zvyšují pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, a tím i jeho škodlivost pro společnost (srov. R 45/1986). Svědčí o tom zejména shora zmíněné důkazy, které byly u obžalovaného K. nalezeny, a to listiny, které přechovával ve svém domě zahrnující postupy, jakým způsobem bude nakládáno s finančními prostředky, které budou na základě fingovaných úvěrových smluv získány z Metropolitního spořitelního družstva, včetně tzv. Fahrplanu, dle něhož organizovaná skupina postupovala, a který zahrnoval přehledy o tom, jakým způsobem budou spláceny úroky jednotlivých úvěrů, jak bude naloženo se získanými úvěry, kam budou zasílány finanční prostředky, a jak budou rozdělovány odměny mezi jednotlivé pachatele. V neposlední řadě bylo prokázáno, že disponoval instrumenty k jednotlivým bankovním účtům nastrčených osob (úvěrových dlužníků) a sám plánované platební operace prováděl, což bylo prokázáno znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví kybernetika, kdy je zřejmé, z jakých IP adres vstupoval k jednotlivým bankovním účtům, přičemž při této činnosti úzce spolupracoval jednak s vedením MSD, pro které prostřednictvím svých zaměstnanců ze společnosti Redstone Advisory připravoval žádosti o úvěry obsahující nepravdivé údaje a zcela bez obsažné podnikatelské plány. Dále byl srozuměn s tím, že ve znaleckých posudcích ohledně obvyklé ceny nemovitostí, které měly sloužit jako zástavy k poskytovaným úvěrům, byly hodnoty pozemků záměrně nadhodnoceny. Přestože žádosti o úvěr v řádech stamilionů korun včetně jejich příloh byly zcela nedostatečné, kdy o úvěr žádaly ready-made společnosti s krátkou dobou existence, v jejichž čele stály nastrčené osoby, které reálnou obchodní činnost nevyvíjely, nepodávaly řádná daňová přiznání, kooperaci s vedením MSD bylo umožněno, že úvěry byly v řádu dnů schvalovány, což by jistě nebylo možné bez předchozí dohody mezi pachateli, a při uplatnění řádných kontrolních mechanismů v MSD. I když z formálního pohledu MSD plnilo své povinnosti, kdy úvěroví pracovníci přezkoumávali podávané žádosti, výsledky jejich přezkumu podléhaly schválení risk manažera, úvěrové komise i schválení představenstva MSD, po bližším přezkoumání podkladů, které měly tyto osoby k dispozici, bylo jednoznačně prokázáno, že podané žádosti neměly být nikdy schváleny. Skutečnost, že MSD bylo od počátku prezentováno, že poskytnutý úvěr bude bezprostředně po jeho načerpání zaslán třetí osobě, která bude zprostředkovávat nákup nemovitostí pro úvěrového dlužníka, se jeví natolik rozporný s běžnou bankovní praxí, že nelze než uzavřít, že šlo o předem domluvený a koordinovaný postup obžalovaného K., který dával pokyny zaměstnancům Redstone Advisory, kteří se podíleli na přípravě podkladů pro žádosti o úvěr, a současně zaměstnanců a vedení MSD, které tyto žádosti schvalovalo. Na této rozsáhlé trestné činnosti se podíleli i další pachatelé (odděleně stíhaní), kteří vystupovali jako členové statutárních orgánů společností žádajících o úvěry, příp. působili ve společnostech, které byly vlastníky nadhodnocených pozemků a sloužily jako předměty zástavy. Soud se nemohl ztotožnit s právní kvalifikací použitou v podané obžalobě už z toho prostého důvodu, že pro trestní odpovědnost za trestný čin zpronevěry zákon vyžaduje speciální subjekt, tedy pachatelem může být pouze osoba, které byly předmětné finanční prostředky svěřeny, což v tomto případě obžalovaný K. nebyl. Je sice pravdou, že mohl být účastníkem na tomto trestném činu ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, avšak dle názoru soudu byla role obžalovaného K. mnohem zásadnější. Nebyl pouhým organizátorem jednání jiných osob, ale **sám se na trestné činnosti aktivně účastnil jako člen organizované skupiny** - řídil zaměstnance své spol. Redstone Advisory, kteří vypracovávali nepravdivé podnikatelské záměry, a zejména měl k dispozici instrumenty k ovládnutí bankovních účtů nastrčených osob a bankovní operace prováděl. Dle ustálené judikatury platí, že pokud se někdo na témže trestném činu podílí nejen jako spolupachatel, ale jako účastník (např. organizátor), bude trestně odpovědný jako spolupachatel, což je nejzávažnější forma z těchto forem trestné součinnosti. Podmínkou uplatnění této zásady je, aby posouzením činu jako spolupachatelství, byla vystižena povaha a závažnost činu, a tedy jeho

společenská škodlivost (Komentář k trestnímu zákoníku, Šámal a kol., § 23, bod VI). Dle názoru soudu bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný K. se podílel na tom, že do jednotlivých úvěrových smluv byly prostřednictvím nastrčených osob uváděny nepravdivé údaje a jeho cílem bylo, aby na základě těchto nepravdivých údajů, byl úvěr nastrčeným osobám poskytnut, a následně aby byly takto získané finanční prostředky obratem vyvedeny na jiné osoby mimo kontrolu MSD. Bylo rovněž prokázáno, že finanční prostředky takto získané byly použity bez souhlasu věřitele jiným způsobem, než jak bylo určeno v úvěrové smlouvě, avšak dle aktuální judikatury není možné užití právní kvalifikace současně dle § 211 odst. 1 a § 211 odst. 2 tr. zákoníku, např. v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1010/2019 – II. (NS 844/2020) ze dne 29. 1. 2020 je uvedeno, že ust. § 211 odst. 1 tr. zákoníku, jež trestně postihuje mimo jiné jednání spočívající v uvádění nepravdivých informací při sjednávání úvěrové smlouvy, se užije i v případech, v nichž úvěrové prostředky jsou pachatelem použity na jiný účel, než je uvedený v úvěrové smlouvě. Z hlediska právní kvalifikace je tedy nerozhodné, a není třeba řešit skutečnost, že finanční prostředky vylákané z MSD na základě nepravdivých údajů uvedených v úvěrových žádostech, byly použity na jiný účel, než je ve smlouvě uvedeno. O tom, že obžalovaný K. s dalšími odděleně stíhanými osobami způsobil škodu velkého rozsahu pak nevznikly vůbec žádné pochybnosti, neboť z MSD bylo na základě fingovaných úvěrových smluv vyvedeno celkem 1 373 000 000 Kč, a po odečtení skutečné hodnoty zástav, tak jak byla stanovena znaleckými posudky znaleckého ústavu A-Consult plus, činí škoda 1 206 050 000 Kč. Pod bodem I/5 se nezdařil pokus o vyvedení dalších úvěrových prostředků ve výši 52 000 000 Kč, a to v důsledku již zahájeného trestního správního řízení, tento útok byl tedy spáchán dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

221. **Pod bodem II** obžalovaný Ing. Petr K. naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, když zastíral původ věci, aby bylo znemožněno zjištění jejího původu, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, ve vztahu k věci pocházející ze zvláště závažného zločinu, a takový čin spáchal ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu, a takovým činem získal pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu. Shora uvedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. Petr K. poté, co se podařilo jednáním uvedeným pod bodem I/1-7 na základě nepravdivých údajů v žádostech nastrčených osob vylákat z MSD úvěry v hodnotě stovek milionů korun, tyto následně za pomoci tokenů k bankovním účtům úvěrových dlužníků, kterými disponoval, bezprostředně po jejich načerpání přeposílal na účty dalších osob, a to jak České republice, tak do zahraničí, a spolupracoval jednak s odděleně stíhaným Janem V., ale i s úvěrovými dlužníky a úvěrovými zástavci, jejichž součinnost byla k vyhotovení platebních příkazů rovněž v některých případech nezbytná. Podkladem pro zasílání finančních prostředků byly obchodní smlouvy s fiktivním předmětem plnění, kdy cílem obžalovaného a jeho spolupachatelů bylo zastrčit původ těchto prostředků pocházejících ze zvláště závažného zločinu uvedeného pod bodem I. Podstatná část vylákaných úvěrů byla přeposlána po konverzi na měnu Euro do Hongkongu na bankovní účty v Hong Kong a Šanghaj bank společností AIHO Limited, VINDEX Limited, East Ray Limited, LIKEWISE Limited a Elitecon Inc. Limited, k jejichž bankovním účtům měli přístup Jaroslav N. vystupující v zahraničí jako Petr M., Jakub P. a Juraj J., případně další nezjištěné osoby. Následně i dle údajů, které měl zaznamenány obžalovaný K. ve svých poznámkách nalezených při domovní prohlídce a v elektronice, bylo prokázáno, že zajišťoval, aby finanční prostředky vyvedené na bankovní účty do Hongkongu byly zčásti vráceny zpět do České republiky, což se dělo za součinnosti Jana V., který vybíral finanční prostředky v hotovosti v bance v Dubaji, kam byly přeposílány z hongkongských bank, a tyto dovážel do České republiky. Z těchto finančních

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

prostředků byly placeny provozní náklady na páchaní trestné činnosti, konkrétně sloužily ke splácení úroků z poskytnutých úvěrů, k vyplácení odměn jednotlivým osobám, které se na trestné činnosti podílely, a k hrazení nákupů nemovitostí (zástav) apod. Hlavními bankovními účty, na které byly přeposílány finanční prostředky z poskytnutých úvěrů nastrčených osob, byly bankovní účty společností Inguron Invest a DELSACO Trade, tedy společnosti patřící Janu V., dále byly využity i účty dalších společností, přes které finanční prostředky pouze „protekly“ a cílem bylo jejich připsání na hongkongské bankovní účty. Takto obžalovaný za součinnosti dalších osob vyvedl částku nejméně 933 768 115 Kč. I v tomto případě obžalovaný páchal trestnou činnost ve spojení s organizovanou skupinou, a to působící ve více státech. Kromě z České republiky byla trestná činnost páchána Hongkongu a Thajsku (zde byly provedeny některé bankovní operace), a rovněž ve Spojených arabských emirátech, konkrétně v Dubaji, kam byla část prostředků zasílána, a zde poté vybírána v hotovosti. O tom, že obžalovaný získal pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu s ohledem na částky, které byly z MSD vyvedeny, a následně přeposílány do zahraničí, rovněž nevznikají pochybnosti, ostatně o rozdělování zisku si vedl obžalovaný K. ve svém v sešitě záznamy, včetně jmen a částek, které mají k jednotlivým osobám připadnout. Konkrétně ve vztahu k obžalovanému K. vše nasvědčuje tomu, že část takto získaných prostředků použil na stavbu nemovitosti v Xxx, kde dosud žije. Vzhledem ke způsobu páchaní trestné činnosti obžalovaným K. pak soud nemá pochybnosti o tom, že se jednalo o zcela plánovitou trestnou činnost, jejímž cílem bylo obohacení obžalovaného (a dalších osob), a obžalovaný proto jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Škodlivost tohoto jednání je velmi vysoká a v žádném případě nelze uvažovat o tom, že by mohlo být jeho jednání posouzeno dle jiného než trestněprávního předpisu ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

222. Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku platí, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. V tomto případě soud aplikoval trestní zákoník účinný v době, kdy byla trestná činnost spáchána, tedy tr. zákoník účinný do dne 30. 5. 2015. Trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 tr. zák. obsahuje v současném znění přísnější trestní sazbu než v dřívějším znění zákona. Podle § 216 odst. 5 tr. zákoníku dle nyní účinného znění by byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 3 léta až 10 let, oproti dřívějšímu znění, dle kterého byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na 3 léta až 8 let. Co se týče ustanovení § 211 tr. zákoníku, je trestní sazba shodná v obou zněních zákona, kdy obžalovaný byl ohrožen trestem v rozmezí 5-10 let. Vzhledem k tomu, že je nutno posuzovat trestnou činnost komplexně, bylo užito ustanovení tr. zákoníku pro obžalovaného příznivější, tedy znění účinné do dne 30. 5. 2015.

223. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 5-10 let. Soud vzal jako polehčující okolnost, že obžalovaný byl doposud osobou bezúhonnou. Zásadně mu však přitěžuje výše způsobené škody, která přesahuje 1,2 mld Kč, dále vysoká škodlivost spáchané trestné činnosti pro společnost, kdy je zřejmé, že obžalovaný byl jedním z hlavních pachatelů celé organizované skupiny, která koordinovaným způsobem úspěšně vylákala finanční prostředky z Metropolitního spořitelního družstva na základě nepravdivých žádostí o úvěr, a tyto vyvedla do zahraničí, přičemž velká část financí byla pachateli také spotřebována a využita k jejich obohacení. Soud dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalovanému přísný nepodmíněný trest, a to v polovině zákonné sazby § 211 odst. 6 tr. zákoníku, a to jako trest úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť odsuzován za dva trestné činy. Byl mu vyměřen trest odnětí

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

svobody v délce sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Vedle trestu odnětí svobody shledal soud jako opodstatněné uložení i dalšího trestu, který postihne obžalovaného v majetkové sféře, neboť se trestnou činností obohatil. Podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl proto uložen peněžitý trest ve výměře 300 denních sazeb ve výši 4 000 Kč, tj. v celkové výši 1 200 000 Kč. Denní sazba ve výši 4 000 Kč byla stanovena se zřetelem k majetkovým poměrům obžalovaného Ing. K., který je dle obchodního rejstříku stále osobou podnikající, a je jednatelem ve společnosti Eurolabel Kolín spol. s r.o., je společníkem Kilmar Invest s.r.o., kde je jeho matka jednatelkou, a ve společnosti Redstone Capital SE je členem představenstva, kdy základní kapitál této společnosti je ve výši 120 000 Eur. Nepochybně tedy obžalovaný má výdělkové možnosti zachovalé, i přesto, že před soudem se prezentuje jako duševně nemocná osoba (k tomu viz výše). Z informací k jeho osobě bylo dále zjištěno, že žije s partnerkou v nemovitosti na adrese Xxx a vyživovací povinnost má k jednomu dítěti, narozenému roku xxx. Výše peněžitého trestu pak byl stanovena i s ohledem na omezující zákonné ustanovení uvedené v § 68 odst. 3 tr. zákoníku, kdy dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. V tomto případě by dvojnásobkem denní sazby bylo 600 dní a v případě neuhrazení peněžitého trestu by se o tuto dobu prodloužil trest odnětí svobody, který byl obžalovanému vyměřen, což by ve svém souhrnu činilo cca 9,5 roku, přičemž takový trest navrhovala obžalovanému uložit státní zástupkyně. Soud má za to, že vzhledem k typu trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný uznán vinným, je příhodnější, aby namísto delšího trestu odnětí svobody, byl obžalovanému uložen současně trest peněžitý. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na maximální dlouhou dobu ve výměře 10 let. Uložení tohoto trestu je zcela na místě vzhledem k tomu, že trestné činnosti se obžalovaný dopustil jako člen představenstva společnosti Redstone Advisory, jejímž prostřednictvím trestnou činnost páchal.

224. K trestnímu řízení se řádně a včas připojili s nároky na **náhradu škody** poškozené Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci a Garanční systém finančního trhu. V tomto řízení byla prokázána výše způsobené škody, avšak nárokům poškozených nemohlo být v rámci adhezního řízení vyhověno, neboť soud neměl dostatečné podklady pro rozhodnutí, zda jejich nároky nadále trvají, a v jaké jsou výši. Na majetek MSD byl vyhlášen konkurs dne 23. 12. 2013, řízení i nadále probíhá, a je řešeno Městským soudem v Praze pod sp. zn. MPSH 98 36628/2013. Z tohoto důvodu byli oba poškození se svými nároky na náhradu škody odkázáni podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

225. Dále soud učinil rozhodnutí dle § 230 odst. 2, 3 tr. řádu, kdy návrh státní zástupkyně na zabránění zajištěných nemovitých věcí specifikovaných usnesení státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství ze dne 5. 2. 2015, ve vlastnictví společnosti Claremont Investments, a.s., IČ 24800431, xxx, vyhradil do veřejného zasedání. Pro rozhodnutí o návrhu státní zástupkyně je třeba znovu provést některé důkazy a dát možnost společnosti Claremont Investments, aby měla možnost uplatnit svá práva. Institut zabránění věci dle § 101 a násl. tr. zákoníku je natolik podstatným zásahem do vlastnických práv dotčené osoby, že je třeba respektovat veškerá práva, která jí zákon k ochraně poskytuje, tj. možnost účastnit se jednání, kde bude o takovém návrhu rozhodováno, vyjádřit se k němu a předkládat návrhy na doplnění dokazování apod.

Poučení

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha dne 23. dubna 2021

JUDr. Kateřina Radková v.r.
předsedkyně senátu